להכלה נאה והסודה
מרת מרים רעיה הגת
הקצין כהררר משה
כ״ץ יצו

KAUFMANN
DÁVID
KÖNYVTÁRA
B. 606.

סדר
תפלות ישראל

מכל השנה עם מזמורי של יום, פרקי אבות, ברכות הנהנין, יום כפור קטן, מוגה עפ"י הגהת הרב הגדול המדקדק המפורסם מהו' מרדכי דיסל דארף ז"ל ה"ה עם כל הדינים כאשר נדפס פה בשנת תק"מד בהסכמת אדונינו מורנו ורבנו הרב הגאון הגדול מופת הדור מהו' **יחזקאל** סגל לנדא זצלה"ה :

ועתה יען כי רבים מתאוים להתפלל מתוך סדר התפלה הזה, ותפסוהו ולא מנאוהו, כי כבר ספו תמו וכלו, ולמלאות רצון המפנים בו, הדפסנוהו שנית מתוקן באותיות חדשות יפות מאוד ומוגה בשקידה רבה, ולשלמות המלאכה לתועלת אנשים ונשים אשר לא ידעו ולא יבינו היטב לשון עבר, הוספנו תרגום של כל התפלות והברכות **בלשון אשכנזי**, מאת החכם המפואר אשר נפשו רחבה בידיעת הלשון ומגולת המליצה ר' **איצק אייכל** נ"י ונוסף ע"ז התרגום של איזהו מקומן, במה מדליקין, רבון מה שאומרים בשעת הוצאות ס"ת בר"ה וי"ה ובשלש רגלים, ותערב. והנה עוד אשר לא נעתק מאת החכם הנ"ל לקחנו מאת המליץ החכם **ר' דוד פריעדלענדר** נ"י ונקוה לכל יהום איש בר לבב בראותו את המלאכה השלמה והמפוארה הזאת על כספו אשר יתן מחירו, ויביא ברכה אל ביתו :

נדפס פה פראג הת"קס"ג

תחת ממשלת אדונינו האדיר והגדול שמו בכל הארץ, רחמן וחסיד הקיסר **פראנץ** השני ירום הודו ויתנשא מלכותו לאריכת ימים ושנים אמן .

Prag,
gedruckt bei Franz Gezabek 1803.

KÖNYVTÁRA

אן דען לעזער!

דער גוטען אויזשפראכֿע וועגען האט מאן בייא דיעזער איבערזעצצונג, זאָ פֿיעל עז אין איינעם ווערקע מיט עברעאישען בוכֿשטאבען שטאטט פֿינדען קאָננטע, דיא רעכֿטשרייבונג בעאָבאכֿטעט, אונד דאהער דאז ס שטאטט ſſ אָדער ß; דאז ז שטאטט ſ אָדער s; דאז אֶ שטאטט ä אָדער ö געזעצט; אונד ענדליך אויך, וואָ איין דאָפפעללויטער איבליך וואר, האט מאן איהן איבעראלל אנצובריגען געזוכֿט.

Legi præsentem librum precatorium, cui titulus: Tphillos Jisrael, continentem nimirum preces pro toto anno, cum obviis Psalmis, capitulis veterum Hebræorum Patrum, consuetis benedictionibus &c. adjecta R. Isaaci Euchel hebræo-germanica translatione. Proinde nihil obstare censeo, quin typis excudi possit.

Pragæ 15. Aprilis 1803.

Carolus Fischer.
Cæsareo-Regius Censor, Revisor,
& Translator in hebraicis.

זינד צו האבען אין פראג אין דער יודען שטאדט אויף דעם דרייא ברונען פלאטץ אין דער טאבאק בודע.
Nro. 74.

סובשקריבענטען-ליסטע

נאך אלפאבעטישער אָרדנונג ·

מה׳ אלי׳ פירדא ·
ר׳ אהרן בער ייטלס · 3
איצק לאוויטין · 2
אברהם פריקער ·
אהרן בער ר״א וועהלע ·
ה׳ דאקטאר איידלין יורים · 2
ר׳ אלי׳ עפלין ·
אברהם טריעש ·
אנשל עוזרז ·
איצק קאפלס ·
איצק וועהלע · 2
אפרים לוקא ·
איצק טמארש ·
אנשל ווינער · 3
אברהם פלון · 6
אברהם שין ·
איצק ווערטהיימער · 2
אברהם שמואל קאלין · 2
אבי׳ לוי׳ · 4
הב״ח איצק באמבורג · 4
מהו׳ ארי׳ פרעסבורג ·
אפרים שטעקלס ·
אייזיק בוש ·
אברהם ירושלמי · 4
אהרן קרפלס · 3
איצק איידלין ·
איצק ווידלס · 2

ר׳ אברהם פעטשוי ·
אנשל רוזענבערג ·
אברהם האברען · 3
מהו׳ אלי׳ הרשפעלד · 4
ר׳ אברהם מוטנער ·
אברהם טורנוי ·
הב״ח אברהם ע״ש ·
אהרן קאלים ·
אהרן העמים ·
אברהם ר״א קלעמפרר · 8
הב״ח אברהם ר״ב פורגעס ·
ר׳ אברהם וואהלע ·
אברהם פלעזינגער · 10
אלעזר אינלס · 3
אהרן ר״ת קרפלס · 2
אברהם ק״ת לייפען ·
אייזיק ניישטעטעלס · 11
אפרים דושנים ·
הב״ח אלי׳ מעשטעלע · 2
ר׳ אלעזר קלוינער ·
אלי׳ מאכלוב קרייטלער · 2
אפרים קיהא ·
אהרן נחוד ·
אהרן טריר ·
איצק באקאפען ·
איסרל ד״מ · 5
איסרל טאבוי׳ ·

פרענומעראנטען

ר' אליעזר דעסוי · 4
איסרל ליבמן ·
איצק מאדלאף ·
אברהם רייזלער ·
אלי' רייזמאן ·
אלי' סאבלען ·
אנשל טאכוי ·
איצק ברעסלוי · 3
איצק יאס · 4
הב' אברהם פרוסטין · 10
ר' אברהם יעקב מעוויקלוב ·
איצק מאיר יאס ·
אפרים קארפלס ·
הב"ח אברהם פריינד ·
ר' איצק ס"ש ·
אברהם פיסלס ·
אייזק פאל ·
אפרים הלי ·
אהרן פאפאר ·
אברהם מיסקאוויטץ ·
אברהם ליטכא ·
אברהם לעבע טרופא · 2
אייזק וואלף לאטאטזקע ס"ה ·
הב' איצק באדע ל"מ · 11
ר' אהרן ליב בזבעוויטץ · 4
אברהם סלוק · 3
אנשל בנ"ו פראנקלס · 2
אברהם כהן ·
אברהם ווערנער ס"ה ·
אייזק רוסטין ·
אייזק אויגנער · 3
אנכלס פאגיל · 2

ר' אהרן ליב ברלין ·
אנשל אבלייז ·
איצק וויען ·
הב' אהרן ווייס ·
ר' אייזק בורגלוי ·
אליקס עעפלס ·
אברהם פנפתעאל ·
איצק לוי ·
אברהם כהן · 2
אברהם ב"א ·
מ' אהרן בער ר"ה וועהלע ·
ר' אברהם פיזאנע ·
אברהם בויך ·
הב"ח אברהם בארטענין ·
ר' איצק סיק ·
אברהם דרעזדן · 2
אפרים קינדערפריינד · 2
מ' אסתר ראזענטאהל · 3
ר' אהרן וואלף גראף · 2
אנשיל דאליכקע ·
אברהם קוה כ"ש ·
הב' איצק וואלסגרין ·
ר' איצק קונדראטין ·
אהרן ליב פאלאק · 3
אברהם יוסף קלעמפרר ·
אייזק טעפקס ·
הב"ח אלי' באנדע · 2
ר' בער פורגעס · 2
ברוך אלמיטן · 4
בער הונפאהלן רופא · 2
ר' בער מלין ·
ברוך האג · 3

פרענומעראנטען

ר' בוניס סטיין ·
בנלחל ייעלם · 2
בער רייניגער ·
בונס בונגלוי ·
ברוך לייפצן ·
בער פ'ב · 3
בערמן לאונעטין ·
ברוך סטעסעלם ·
בנימן כ"ס ·
בער כ"ס ·
הנ' בער לד' ·
ר' בער מהלם ·
בנימן הרש ס"ה ·
הנ'ח בענדע ליבנא · 2
ב' בער ברחנדיים ·
ברוך אדעלם · 2
בענדע קוה · 2
בער טויסעק ·
לונגענאנטער · 3
מה' גבריאל לוי ·
ר' גבריאל דוד ר"ב ·
גבריאל בער וואהלע · 2
גבריאל נורף · 6
מ' גיטל פין · 3
ר' גוטמן ה"ס ·
גענל וועהלע ·
גבריאל משה פאל ·
מ' גיטל עסקלם · 2
מה' דוד כ"ס ·
ר' דוד לוקא · 3
דוד קרונ · 6
2

ר' דוד פליגלם · 2
דוד בונגלוי ·
דוד פארגעם · 3
דוד לוקס · 3
דוד קוה ·
דוד כויזנין ·
דוד עריר ·
דוד קיס ·
דוד פאל · 2
דוד קלעמפרר ·
הנ'ח דוד פרעסבורג ·
דוד טריציטש ·
דוד גרסלם ·
דוד באסקווין ·
דוד הרש מעגליג ·
ר' דוד ליב סטעכעוויטן ·
דוד טעבלם ·
דוד האסטון ·
דוד ווהסוויטן ·
הנ'ח דוד זעליג ווחקווין ·
ר' העניך ק"פ עדלער פהן ·
העניגסבערג ·
הרש לאוויטין ·
הרש לאונעם ·
הרץ יעמנין כ"ץ · 10
הרש קלויבער ·
הרש באלדע ·
הערמאן ינריקט ·
הרש טעפלין ·
הרש גרסלם ·
הרש קארפלם ·

פרענומעראנטען

ר׳ הרש קיבע ·	
הרש ברהבדיים ·	
הרש ב״ש ·	
הרן פ״ה ·	
הרש ברעגעפהדיבן ·	
הב׳ח הרש ל״ב ·	
ר׳ הלל לעוועגעהל ·	4
הוכגעכהככשער ·	3
ר׳ וחלף ר״ב מעפטעלם ·	6
וחלף וויכר ·	
ה׳ דהקטהר וויכר ·	
ר׳ וחלף פויסק ·	
וחלף מיסקחווין ·	2
וחלף חיגער ·	
וחלף קוה ·	
וחלף רהזענטהל ·	6
וחלף ב״פ ·	
וחלף רעדיש ·	4
וחלף וויכטערכין ·	
ה׳ וחלפשיין ניפער ·	3
ר׳ וחלף קלחבער ·	
וחלף שעפקעם ·	
וחלף רהביטשיק ·	
וחלף כהברען ·	2
וחלף ביל ·	
וחלף העלים ·	
וחלף ווערטער ·	
זעלקינ פלון ·	
זעליג ייטלם ·	2
זלמן רוזנבורג ·	2
זלמן קוה ·	
זיסקינד טויפק ·	

ר׳ זהלקינד תלין ·	2
זלמן דרוזנין ·	3
הב׳ח זרח ליבן ·	
ר׳ זגוויל ליבן ·	
זלמן בורסלוי ·	
זלמן פינשהוב ·	
זכרי׳ ליבען ·	
זעליג חיים חפנער ·	2
זעליג גהרפלעם ·	2
זעליג קמרפעלם ·	3
זלמן שודעקקע ·	
זודל קהלין ·	
זרח מעליר ·	
הב׳ח זלמן מולהחף ·	
זלמן תורים ·	2
ר׳ זוסמן העכיתבערג ·	
זעליג טויסק ·	
זימקינד קהפלם ·	
זעליג דרוזמין ·	3
זעליג קהלין ·	
זלמן סהקהוויען ·	
זעליגמן הערנהג ·	
הב׳ח זעליג סרסבורג ·	
זלמן מהסעלעם ·	
זיסקינד ווישלער ·	
זודל פיסלם ·	
זהלקינד שיטסווע ·	
הב׳ק זעליג מורשנע ·	
זלמן גרסלם ·	2
ר׳ זעלקי ליבמהוויטץ ·	2
זודל טויבלעם ·	2
זעליג שפייער ·	3

פרענומעראנטען

ר' חיים טושקא ·
חיים אלטשול ·
חיים קרפלש ·
חיים וואלף ווינטרגין ·
חיים יאש ·
חיים מורינעס ·
חיים ליב כאהען ·
נ' חי' יטל לאנדוי' ·
ר' חיים טושקא קליין ·
חיים בער דראזע ·
חזקי' פאל ·
חיים ליב ליבנא ·
חיים ווייס ·
חיים טעבען פ"ב ·
חיים ר"ב סולהאף ·
חיים בער ליכטענשטערן ·
חיים עלעבאגען קליין · 6
חיים בער בורגער ·
טובי' רדיזפיץ · 2
טובי' וועלש · 3
יאקב טרעבעטש ·
ה' דאקטאר ייטעלש יונגר ·
מ' יודא שאלקעש ·
ר' יאקב אלטשול · 2
יצחק רוזנין ·
יט' ווייל ·
ישעי' ליבען ·
יאקב הכלם ·
הב"ח יאקב ייטלעש · 3
ר' יאקב דושנית ·
יונתן טושקא ·
יונתן יחיאל שוואבי · 2

ר' יונתן פארגעש · 4
יאקב עלס ·
יעקל ל"ש ·
יצחק שוואבי 2
יוסף פארגעש ·
הב"ח יעקב בר"ש ירושלמי ·
ר' ישעי' פאל ·
יוסף האק ·
הב"ח יעקב וואהלע ·
ר' יוסף ליבען ·
יוסף פ"ב ·
יעקב ליב ליבען ·
יעקב בונגלוי ·
יחיאל טזיסק ·
יאקב ווינער ·
יונתן קאפלמן רופא ·
יוסף טויסק · 2
יונתן לעבנטש רופא ·
עי' הב"ח יאקב לוק · 20
ר' יעקב עדליגעש ·
יעקב ספרה"ם ·
יוסף הרס ליבען ·
יונתן טיין ·
יעקב פאטום ·
נ' פריינדין · 2
ר' יוסף פיק ·
יוזל שאנאטקע ·
יחיאל יאבעוויטן ·
הב"ח יעקב היימערלין ·
ר' יונתן עבזעלז ·
יוזל קנה ·
יאקב קראכדב ·

פרענומעראנטען

ר' יודא בנ"ז ווינער ·
יעקל קיש ·
יחיאל ס"ה ·
הב'ח ישעי ליב בר"אן ב"ש · 2
יאקב קוה ·
יעקב טויסק ·
יאקב טעבלס ·
יצחק הויסע ·
יונה ליבשיטץ ·
הב'ח יוסף גאלדשטיקער ·
ר' יוסף וואלקע ·
יוסף טעבלס ·
הב'ח יאקב לייפען ·
ר' יוסף בראד ·
יחזקאל פייבלס ·
יוסף פעעסוי ·
יעקב סעקעס ·
הב'ח יוסף כ"ש ·
יוסף ווערטהייתער ·
יואל רעדיש · 2
יואל פרעסבורג ·
הב"ח יהודא רוזענבערג ·
יוסף קאלין ·
ר' יחיאל טויסעק ·
יידל נידלוב ·
יאקב גרסלס ·
יאקב לעווענפעלד ·
הב'ח יוסף טעפלין ·
ר' יוסף טערנין ·
מ' יטל דאבריסקע · 4
ר' יהושע בראנדיים ·
הב'ח יוסף באמבערג ·

ר' י"ט בנ"מ באדץ ·
הב'ח יוסף הלטאפען ·
ר' ישראל סעכנין ·
יוסף האסטון · 2
הב'ח יאקב פרעסבורג ·
ר' יוסף ראפאפאק ·
ישראל כץ ·
ישראל כאהד ·
ישראל ס"ה · 5
יוסף עאבוי ·
ליזר ס"ה
ליזר חיים פערלס · 2
ליזר וויכר ·
ליזר פיסלינג רופא ·
ליב ליברלס · 3
ליב ר"ת וועהלע'ז · 2
ליב גרסלס ·
ליפמן פין ·
ליב מעגלס ·
מ"ה ליב פפא · 4
ר' ליב גאדלס ·
ליב ורא'ז ·
ליב יאקרלס · 2
ליב ליאן ·
עי' מה' ליב סאנין · 10
ר' ליב יונה וואהלע ·
לאזר אולרעך ·
מ' לאה סולהאף · 2
ר' ליב פ"ה ·
ליב קלויזר ·
ליב עויסאק ·
ליב אויסטרלין ·

פרענומעראנטען

מ' לביאה מלין ·
ר' ליב פאפער ·
ליזר סטייניץ ·
ליזר דוכללוי ·
ליב כאסרין ·
ליב דארמויל · 2
ליב גראף ·
ליב עוינלס ·
הב'ח ליב קוה ·
ר' ליב טורכוי ·
ליפמן ווייזלש ·
ליב האספדין :
ליב ב"ח ·
ליב פויפרם ·
ליפמן וואלסגרון ·
ליב ל"ס ·
ליזר האסעוניע ·
ליפמן פריילער ·
ה' לעווינגער ·
לעווענפעלד ·
מ' לביאה גריכהוט ·
ר' ליב בן הרופא ר"ל ייטלס ·
משה ירושלמי · 6
מיכל קייל · 5
מיכל ר"ה ווינר · 3
משה שמואל ייטלס · 3
משה ריאך ·
משה סואע ·
מענדל ל"ם ·
ה' מאיערזבערג ·
הב'ח מיכל בר"ש ירושלמי ·
מאיר בבייט · 5

ר' מאיר סוואבע ·
משה ליבען ·
מנחם קלויבר · 2
מנחם מאטאל ·
משה נורף ·
משה נאוד ·
משה ב"ש ·
מיכל טעבלס ·
מאיר טיין ·
משה קלעמפרר ·
מאיר דוכללוי ·
מאיר פארגעס ·
מאיר טיין ·
משה גריכהוט ·
הב'ח מאיר פיסלס ·
מאיר פלאך ·
מאיר פייטלס ·
משה סטעסלס ·
מאיר טויבלס ·
מרדכי ליב פ"ח ·
משה וויטעדכין רופא · 2
משה לייפען ·
מאיר נעפלעס ·
משה בער ריאך ·
משה פלעקלס :
משה קאסווינץ ·
משה רויזגין ·
מיכל פאל · 3
מאיר מאסלס ·
מאיר שמחה'ס ·
הב'ח מרדכי בעקלס ·
מ' בעקלס ·

ה' מאזעס וויינר אדעלפעהרער
דער ק"ק נארמאלשול אין
פראג ׃
ע"י משה הכס ליבען ׃ 20
ה' מאנאווין ק"פ ׃ 3
משה תעניש ׃
משה דרגגלעם ׃
מאיר חזן ׃
משה בראנדייס ׃
מתתי' בעלקנבערג ׃ 4
מהרס ב"ש ׃
מיכל פאפאלקע ׃
הב"ח מאיר לעסלא ׃
מרדכי כ"ץ ׃
ר' ישראל לאנדא ׃ 4
מאיר לאוויד ׃ 2
משה שינפקס ׃
מנחם אויסטרלין ׃
מנחם טאבוי ׃ 2
מנחם הויסטעפלין ׃
עשת נפאנדייס ׃
משה ד"מ ׃ 2
מאיר בראנדייס ׃
משה שבני'ז רופא ׃ 2
מיכל באשין ׃
ע' הב"ח משה פארגעס ׃ 11
ר' מרדכי בראד ׃
מאיר נאדלער ׃
מאיר מילפין ׃
הב"ח מאיר באנדע ׃
משה יפולדע ׃
מענדל שמחה'ס ׃

ר' משה פאלאק ׃
מאיר בעס פפערדע ׃
מרדכי וועלש ׃
משה ליב האלס ׃
מיכל ברייט ׃ 6
מנחם ליאן ׃
משה וועלוועף ׃
משה לוי ׃
מאיר סאלאם ׃
משה סערטען ׃
מענדל טויבלס ׃
מנס עבנלס ׃ 2
מאיר ווינר ׃
משה הרגנגרין ׃
מיכל עויסק ׃
מאיר מאלקאיטן ׃
מאיר האלברשטאט ׃
מאיר שעכבת ׃
מאיר פיטנקע ׃
מאיר טעבלס ׃
מאיר יועלס ׃
מענדל אוירבאך ׃
ת' מלכה פורגעס ׃
עי' מה' נתנאל האסטון ׃ 40
ר' גמ טעבלס ׃
נתנאל זינגלעס ׃
נתן פ"ה ׃
נחמי' קאפעלם ׃
נאטאן פערזעק ׃
נאטאן ב"ש ׃
נפתלי ליברלס ׃
נחמן יאכווין ׃ 5

פרענומעראנטען

הב"ח נטע קניפלעס ·	
ר' נחום זאלכיענע ·	
נטע עלטנאגען ·	
נטע האג ·	2
נחום קאמוין ·	
נתנאל ביירען ·	
נתנאל קלעמפרר ·	
סענדר שעגלס ·	2
סענדר לינדלס ·	
עוזל ווינר ·	
עקיבא דרעזדן ·	5
הב"ח עוזרי , פלעזיגער ·	
מה' פייש בענעשוי ·	2
פייש קונשטאטין ·	
האשה פראדל לייפען ·	
פייבל קאה ·	
פייבל הענאך ·	
פייבל פרענקלס ·	2
האשה פראדל פעפעלעס ·	
פייבל הארבנר ·	
פיגלה בראנדייס ·	
פייש ליברלס ·	
פייש בער ריאך ·	
פיליפא שיץ ·	
מ' פיגלה עויסנק ·	
ר' פייבל בראנדייס ·	
פלק וואדלאקח ·	
פייש לאנגשוועלד ·	3
מה' קלמן מעמלין ·	2
ר' קלמן פארגעס ·	2
מ' קילה ווינרן ·	2
ר' קאפל פענקלס ·	3

ר' קפמן עפשטין ·	2
קפמן ייטלס ·	
קפמן ענגלענדער ·	
קלמן קוידערס ·	2
הב"ח קלמן מלין ·	
ר' קלמן קוגין ·	
מה' רפאל ב"ה ·	2
ר' רפאל קוה ·	2
רפאל פ"ה ·	
מ' רייזל מליך ·	
רייזל פרענקלס ·	
רייזל עגער ·	
רבקה ב"ם ·	2
מה' שמואל ליב קוראקס ·	10
ר' שמעון ירושלמי ·	6
שמואל קאגענער ·	2
שלמה פארגעס ·	2
שלמה פ"ה ·	2
שמעון לוי ·	
שמואל ר"ב פ"ס ·	2
שמואל קרעמזיר ·	2
שלמה פריינד ·	
הב"ח שמואל גאנשטייס ·	
יהושע בילסק ·	
עי' הב"ח שמואל ס"ק ·	15
ר' שמואל שרייבר לייפען ·	
שלמה ל"ס ·	3
שלום בראנדייס ·	
שמחה רויזנין ·	
שמואל פיסלס ·	
שמואל שאבאטקע ·	
האשה שידל עירען ·	2

פרענומעראנטען

ר' שמואל זיתלש ·
שמעון ר"ח וועהלע · 2
שלמה נעפלש ·
שמואל נטלש ·
שמשון עיין ·
הב"ח שמואל לוק ·
ר' שמואל ליב ייטלש ·
שמחה קדפלש ·
שמואל משורר ·
שמעון קלעמפרר ·
שמואל הלברען ·
שלמה כהוד ·
שמעון ב"מ"ר פרעגקלש ·
פנעדן ביפין ·
שמעון פיוהנע ·
שמעון וועהלע ·
שלמה קוה ·
שמעון ר"ח פרענקלש ·
שמואל פהלהשק ·
הב"ח שמעון לילן · 4
ר' שמואל שעפקש ·

ר' שלמה כ"ש ·
שלמה בהכרע ·
שמשון ועקלש · 2
הב"ק שמחה מהשלש ·
שלום קלוידר ·
עי' הב"ק שמואל גהשטול · 20
ר' שבתי פלהשער · 2
שמחה בהרמעל ·
שמואל דושנעש ·
שמואל ליברלש ·
שמעון ר"ד ייטלש ·
שמעון מכקר ·
שמואל עלעבהגען ·
שמעון ייטלש ·
שמואל קינדעלש ·
שלמה קודערש · 2
שלמה טויסק · 2
שלמה פירדה · 3
שמואל לורף ·
שמואל מלין ·
שמחה הרש פעשוי ·

פראנץ אורבאן : געזעטצט ·
מארטין קאשינא : געדרוקט ·
הוגה בעוין רב ע"י הנעלה הה"ר אברהם ירושלמי שמש
ונאמן ד"קק פראג ·

סדר
תפלות ישראל

כשבא לבית הכנסת יאמר

מַה־טֹּבוּ אֹהָלֶיךָ יַעֲקֹב · מִשְׁכְּנֹתֶיךָ
יִשְׂרָאֵל : וַאֲנִי בְּרֹב חַסְדְּךָ אָבֹא
בֵיתֶךָ · אֶשְׁתַּחֲוֶה אֶל־הֵיכַל־קָדְשְׁךָ
בְּיִרְאָתֶךָ : יְיָ אָהַבְתִּי מְעוֹן בֵּיתֶךָ ·
וּמְקוֹם מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ : וַאֲנִי אֶשְׁתַּחֲוֶה
וְאֶכְרָעָה · אֶבְרְכָה לִפְנֵי־יְיָ עֹשִׂי :
וַאֲנִי תְפִלָּתִי לְךָ יְיָ עֵת רָצוֹן · אֱלֹהִים
בְּרָב־חַסְדֶּךָ עֲנֵנִי בֶּאֱמֶת יִשְׁעֶךָ :

יִגְדַּל אֱלֹהִים חַי וְיִשְׁתַּבַּח · נִמְצָא א
וְאֵין עֵת אֶל־מְצִיאוּתוֹ : אֶחָד ב
וְאֵין יָחִיד כְּיִחוּדוֹ · נֶעְלָם וְגַם אֵין סוֹף
לְאַחְדוּתוֹ : אֵין לוֹ דְּמוּת הַגּוּף · וְאֵינוֹ ג
גוּף לֹא נַעֲרוֹךְ אֵלָיו קְדֻשָּׁתוֹ : קַדְמוֹן ד
לְכָל־דָּבָר אֲשֶׁר נִבְרָא · רִאשׁוֹן וְאֵין
רֵאשִׁית לְרֵאשִׁיתוֹ : הִנּוֹ אֲדוֹן עוֹלָם ה
לְכָל־נוֹצָר · יוֹרֶה גְדֻלָּתוֹ וּמַלְכוּתוֹ :

(בייא דעם איינטריט אין דאז הויז דער אנדאכֿט)

מה טבו

וויא שאֶן זינד דיינע געצעלטע יעקב! דיינע וואָהנונגען ישראל! איך אויף דיינע גראָסע גיטע אָ גאָטט! בעטרעטע מיט צופֿערזיכֿט דיין הויז, איך בעטע היינגעשטרעקט אין גאָטטעזפֿורכֿט פֿאָרם טעמפעל דיינער הייליגקייט. עוויגער! איך ליעבע דיינער וואָהנונג שטאֶטע, דען אָרט וואָ דיינע עהרע טהראָנט. איך בעטע קניעענד היינגעשטרעקט פֿאר דעם עוויגען מיינעם שאֶפּפֿער.

איך בעטע הערר צו דיר צור גנאַדענצייט; גאטט נאַך דיינער גרענצלאָזען גיטע, ערהאֶרע מיך מיט דיינער טרייען הילפֿע.

יגדל

1 הָאֶכֿגעלאָבט זייא דער אימּמערלעבענדע גאָטט אונד געפּריעזען, ער איזט דא, אונד ניכֿט אין דער צייט איזט זיין דאזיין.

2 איינציג איזט ער, קיינע איינהייט גלייך דער זיינען; אונבעגרייפֿליך אונד אונבעגראֶנצט איזט זיינע איינהייט.

3 קיין קאֶרפּער, אונד קיינעם זיכֿטבארען וועזען אֶהנליך; אויך אין קיינעם פֿערהאֶלטניס מיט זיינען הייליגען ערשיינונגען!

4 פֿאָר אללען וועזען וואר ער, דער ערשטע, דעם קיין ערשטער גלייכֿט.

5 ער איזט-אללער געשאֶפּפֿע הערר, איין יעדעז צייגט זיינע גראֶסע אונד אללמאכֿט.

ו שֶׁפַע נְבוּאָתוֹ נְתָנוֹ אֶל-אַנְשֵׁי סְגֻלָּתוֹ
ז וְתִפְאַרְתּוֹ: לֹא קָם בְּיִשְׂרָאֵל כְּמֹשֶׁה
עוֹד · נָבִיא וּמַבִּיט אֶת־תְּמוּנָתוֹ:
ח תּוֹרַת אֱמֶת נָתַן לְעַמּוֹ אֵל · עַל־יַד
ט נְבִיאוֹ נֶאֱמַן בֵּיתוֹ: לֹא יַחֲלִיף הָאֵל
וְלֹא יָמִיר דָּתוֹ · לְעוֹלָמִים לְזוּלָתוֹ:
י צוֹפֶה וְיוֹדֵעַ סְתָרֵינוּ · מַבִּיט לְסוֹף
יא דָּבָר בְּקַדְמוּתוֹ: גּוֹמֵל לְאִישׁ חֶסֶד
כְּמִפְעָלוֹ · יִתֵּן לְרָשָׁע רָע כְּרִשְׁעָתוֹ:
יב יִשְׁלַח לְקֵץ יָמִין מְשִׁיחֵנוּ · לִפְדּוֹת
יג מְחַכֵּי קֵץ יְשׁוּעָתוֹ: מֵתִים יְחַיֶּה אֵל
בְּרֹב חַסְדּוֹ · בָּרוּךְ עֲדֵי־עַד שֵׁם
תְּהִלָּתוֹ:

אֲדוֹן עוֹלָם · אֲשֶׁר מָלַךְ · בְּטֶרֶם כָּל־
יְצִיר נִבְרָא: לְעֵת נַעֲשָׂה
בְחֶפְצוֹ כֹּל · אֲזַי מֶלֶךְ שְׁמוֹ נִקְרָא:
וְאַחֲרֵי כִּכְלוֹת הַכֹּל · לְבַדּוֹ יִמְלוֹךְ:

נורא

6 ער האט זיינער וויזזאגונגען איינפלוס, זיינען גע-
ליעבטען אונד טהייערן פערליעהן׃

7 אונטער ישראל וואר קיינער משה גלייך, דעם פראָ-
פעטען דער איהן זאה פאָן אנגעזיכט׃

8 דורך דיעזען פראָפעטען אונד פערטרויטען זיינעז
הויזעז גאב ער זיינעם פאָלקע וואהרע לעהרע׃

9 דיעזע לעהרע העבט ער ניאמאלז אויף, ועפּזעלט
זיא מיט איינער אנדערן ניא׃

10 אונזרע היימליכקייטען זיעהט אונד וויס ער אללע,
אונד דער זאלען אויסגאנג עהע זיא נאך בעגיננען׃

11 ער בעלאָהנט דען פראָממען נאך פערדיענזט,
אונד דיא בעזען שטראפעט ער נאך איהרעם
פרעפעל׃

12 אם ענדע דער טאגע ווירד ער אונזערן משיח זענ-
דען, צו ערלעזען, דיא אויף זיינער הילפע האר-
רען׃

13 גראָס אן בארמהערציגקייט ערוועקט ער דיא טאָד-
טען, געלאָבט זייא זיין הערדליכער נאמען אין
עוויגקייט!

אדון עולם

אורהיעבער דער וועלט! בעהערשער אללער דינגע בע-
פאָר זיא ווארען. געהולדיגט דורך זיא, נאכדעם דיין
ווילע אללעז הערפאָרגעבראכט. עהרפורכטבארער!
ווען אללעז פערגעהט דויערט דיין רייך אימּמרפארט.
דיינע

נוֹרָא׃ וְהוּא הָיָה וְהוּא הֹוֶה וְהוּא
יִהְיֶה בְּתִפְאָרָה׃ וְהוּא אֶחָד וְאֵין שֵׁנִי
לְהַמְשִׁיל לוֹ לְהַחְבִּירָה׃ בְּלִי רֵאשִׁית
בְּלִי תַכְלִית וְלוֹ הָעֹז וְהַמִּשְׂרָה׃
וְהוּא אֵלִי וְחַי גֹּאֲלִי וְצוּר חֶבְלִי בְּעֵת
צָרָה׃ וְהוּא נִסִּי וּמָנוֹס לִי מְנָת כּוֹסִי
בְּיוֹם אֶקְרָא׃ בְּיָדוֹ אַפְקִיד רוּחִי בְּעֵת
אִישַׁן וְאָעִירָה׃ וְעִם רוּחִי גְּוִיָּתִי יְיָ לִי
וְלֹא אִירָא׃

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל
נְטִילַת יָדָיִם׃

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
אֲשֶׁר יָצַר אֶת הָאָדָם בְּחָכְמָה וּבָרָא
בוֹ נְקָבִים נְקָבִים חֲלָלִים חֲלָלִים
גָּלוּי וְיָדוּעַ לִפְנֵי כִסֵּא כְבוֹדֶךָ שֶׁאִם
יִפָּתֵחַ אֶחָד מֵהֶם אוֹ יִסָּתֵם אֶחָד מֵהֶם

אונד זייא דיר גנאדיג, דער עוויגע ווענדע זיין אנט-
ליטץ דיר צו, אונד געבע דיר גליקזעליגקייט·

משנה

פאָלגענדע דינגע האבען (אים געזעטצע) קיין בע-
שטיממטעז מאאס, דיא פאה (דאז געזעטץ פאָם
אקערווינקעל) דיא בכורים (דיא דארברינגונג דער
ערשטען פריכטע) אונד דער ראיון (דיא דרייםאהליגע
ערשיינונג אין יעדעם יאהרע פאָר גאָטט) פערנער, מענ-
שענפריינדליכע טהאטען, אונד דאז שטודירען אים
געזעטצע·

גמרא

פאָלגענדע דינגע ברינגען דעם מענשען שאָן אין דיע-
זעם לעבען פריכטע, אונד דאז הויפטגוט בלייבט
איהם דענגאָך פאָלל אין דעם קינפטיגען, נעמליך:
פערעהרונג זיינער עלטערן, מענשענפריינדליכען
טהאטען, פלייסיגעז בעזוכען דער לעהרהייזער, גאזט-
פרייהייט, קראנקענפערזאָרגונג, אויזשטאטטען דער
ברייטע, בעגלייטונג דער לייכען, אנדאכט אים געב-
בעטע, פריעדענזשטיפטונג צווישען ענטצווייטען פריינ-
דען; איבער אללעז אבער געהעט דאז שטודירען
דעז געזעטצעז·

אלהי נשמה

הערר! דיא זעעלע דיא דוא מיר געגעבען האזט,
איזט ריין· דוא האזט זיא ערשאפפען, דוא זיא
געבילדעט אונד מיר איינגעהויכט: דוא בעוואה-
רעזט זיא אין מיר, ווירזט זיא פאָן מיר נעהמען

וּלְהַחֲזִירָהּ בִּי לֶעָתִיד לָבֹא׃ כָּל־זְמַן שֶׁהַנְּשָׁמָה בְקִרְבִּי מוֹדֶה אֲנִי לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי רִבּוֹן כָּל־הַמַּעֲשִׂים אֲדוֹן כָּל־הַנְּשָׁמוֹת׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר נְשָׁמוֹת לִפְגָרִים מֵתִים׃

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַנּוֹתֵן לַשֶּׂכְוִי בִינָה לְהַבְחִין בֵּין יוֹם וּבֵין לָיְלָה׃

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁלֹּא עָשַׂנִי גּוֹי׃

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁלֹּא עָשַׂנִי עָבֶד׃

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁלֹּא עָשַׂנִי אִשָּׁה׃

הנשים אומרות במקום שלא עשני אשה

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁעָשַׂנִי כִּרְצוֹנוֹ׃

אונד מיר אין דער צוקונפֿט ווידער געבען · זאָ לאנגע דיעזע זעעלע אין מיר לעבט, דאנקע איך דיר עוויגער! מיין גאָטט! אונד גאָטט מיינער פֿאָטער! מייזטער אללער ווערקע! הערר אללער זעעלען! געלאָבט זייאזט דוא עוויגער! דער דוא דיא טאָדטען קאָרפער ווידער בעזעעלזט ·

געלאָבט זייאזט דוא עוויגער אונזער גאָטט! הערר דער וועלט! דער דוא דעם האַהנע דאז פֿערמאָגען גאבזט, דען אנבּרוך דעז טאגעז צו וויטטערן ·

געלאָבט זייאזט דוא עוויגער אונזער גאָטט! הערר דער וועלט! דאס איך ניכֿט צום היידען געבאָהרען וואורדע ·

געלאָבט זייאזט דוא עוויגער! אונזער גאָטט! הערר דער וועלט! דאס איך ניכֿט צום שקלאפֿען געבאהרען וואָרדען בין ·

געלאָבט זייאזט דוא עוויגער אונזער גאָטט! הערר דער וועלט! דאס דוא מיך ניכֿט אלז וויב געשאפֿפֿען האזט ·

(פֿרויענצימּמער בעטען)

געלאָבט זייאזט דוא עוויגער! אונזער גאטט! הערר דער וועלט! דער דוא מיך נאך דיינעם וואָהלגעפאללען ערשאפפֿען האזט ·

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
פּוֹקֵחַ עִוְרִים:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
מַלְבִּישׁ עֲרֻמִּים:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
מַתִּיר אֲסוּרִים:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
זוֹקֵף כְּפוּפִים:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
רוֹקַע הָאָרֶץ עַל־הַמָּיִם:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
שֶׁעָשָׂה לִי כָּל־צָרְכִּי:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
הַמֵּכִין מִצְעֲדֵי־גָבֶר:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
אוֹזֵר יִשְׂרָאֵל בִּגְבוּרָה:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם

געלאָבט זייאזט דוא עוויגער! אונזער גאָטט! הערר דער וועלט! דער דוא דיא בלינדען זעהענד מאכזט ׃

געלאָבט זייאזט דוא עוויגער! אונזער גאָטט! הערר דער וועלט! דער דוא דיא נאקטען בעקליידעזט ׃

געלאָבט זייאזט דוא עוויגער! אונזער גאָטט! הערר דער וועלט! דער דוא דיא געבונדענען לאָזעזט ׃

געלאָבט זייאזט דוא עוויגער! אונזער גאָטט! הערר דער וועלט! דער דוא דיא געבייגטען אויפ= ריכטעזט ׃

געלאָבט זייאזט דוא עוויגער! אונזער גאָטט! הערר דער וועלט! דער דוא דיא ערדע האזט אויף דעם וואסער אויזגעברייטעט ׃

געלאָבט זייאזט דוא עוויגער! אונזער גאָטט! הערר דער וועלט! דער דוא דיא שריטטע דעז מאנ= נעז פאָרדערזט ׃

געלאָבט זייאזט דוא עוויגער! אונזער גאָטט! הערר דער וועלט! דער דוא מיר אללע מייגע בע= דירפניסע צובערייטעט האזט ׃

געלאָבט זייאזט דוא עוויגער! אונזער גאָטט! הערר דער וועלט! דער דוא ישראל מיט מאכט אומ= גירטעזט ׃

געלאָבט זייאזט דוא עוויגער! אונזער גאָטט! הערר דער וועלט! דער דוא ישראל מיט רוהם קרא= נעזט ׃

עוֹטֵר יִשְׂרָאֵל בְּתִפְאָרָה:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַנּוֹתֵן לַיָּעֵף כֹּחַ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַמַּעֲבִיר שֵׁנָה מֵעֵינַי וּתְנוּמָה מֵעַפְעַפָּי:

וִיהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתַּרְגִּילֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ· וְדַבְּקֵנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ· וְאַל תְּבִיאֵנוּ לֹא לִידֵי חֵטְא וְלֹא לִידֵי עֲבֵרָה וְעָוֹן· וְלֹא לִידֵי נִסָּיוֹן וְלֹא לִידֵי בִזָּיוֹן· וְאַל תַּשְׁלֶט בָּנוּ יֵצֶר הָרָע· וְהַרְחִיקֵנוּ מֵאָדָם רָע· וּמֵחָבֵר רָע· וְדַבְּקֵנוּ בְּיֵצֶר טוֹב וּבְמַעֲשִׂים טוֹבִים· וְכוֹף אֶת־יִצְרֵנוּ לְהִשְׁתַּעְבֶּד־לָךְ· וּתְנֵנוּ הַיּוֹם וּבְכָל־יוֹם לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינֵי כָל־רוֹאֵינוּ· וְתִגְמְלֵנוּ חֲסָדִים טוֹבִים·

געלאָבט זייאזט דוא עוויגער! אונזער גאָטט! העררר
דער וועלט! דער דוא דעם אָהנמאֶכטיגען נייע
קראֶפטע פערלייהזט ׃

געלאָבט זייאזט דוא עוויגער! אונזער גאָטט! העררר
דער וועלט! דער דוא דען שלאף פאָן מיינען
אויגען אונד דען שלוממער פאָן איהרען ליע=
דערן וועגפיהרעזט ׃

ויהי רצון

אָ, דאס זייא דיין וויללע זייא עוויגער! מיין העררר אונד
מיינער פאֶטער העררר! אונז אין דיינע לעהרע צו לייי=
טען, אונד אונז דיינען געזעטצען טרייא צו ערהאל=
טען ׃ לאס אונז קיינען אנלאס צו פעהלערן, איבער=
טרעטונגען אונד לאזטערן פינדען ׃ בעוואהרע אונז
פאָר פערזוכונג אונד בעשאֶהמונג ׃ לאס קיינע באֶזע ניי=
גונג געוואלט איבער אונז האבען ׃ ענטפערנע אונז
פאָן באֶזען מענשען, אונד פאָן שלעכטער געזעללשאפט ׃
האלטע אונז שטעטז פעזט אן גוטען געדאנקען אונד
עדלען האנדלונגען ׃ אונטערדריקע אונזרע ליידענ=
שאפטען, דאמיט וויר דיר נור דיענען ׃ לאסע אונז
יעצט אונד אללעצייט וואָהל געפאללען, גנאדע אונד
ערבארמען פינדען, פאָר דיינען אויגען, אונד פאָר דען
אויגען אללער דיא אונז זעהען, אונד פערפאהרע מיט
אונז נאך דיינער אללגיטיגען בארמהערציגקייט ׃

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל׃

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁתַּצִּילֵנִי הַיּוֹם וּבְכָל־יוֹם · מֵעַזֵּי פָנִים וּמֵעַזּוּת פָּנִים · מֵאָדָם רָע · וּמֵחָבֵר רָע · וּמִשָּׁכֵן רָע · וּמִפֶּגַע רָע · וּמִשָּׂטָן הַמַּשְׁחִית · מִדִּין קָשֶׁה וּמִבַּעַל דִּין קָשֶׁה · בֵּין שֶׁהוּא בֶן־בְּרִית וּבֵין שֶׁאֵינוֹ בֶן־בְּרִית׃

לְעוֹלָם יְהֵא אָדָם יְרֵא שָׁמַיִם בְּסֵתֶר · וּמוֹדֶה עַל־הָאֱמֶת וְדוֹבֵר אֱמֶת בִּלְבָבוֹ וְיַשְׁכֵּם וְיֹאמַר׃ רִבּוֹן כָּל־הָעוֹלָמִים לֹא עַל־צִדְקוֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ מַפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ · כִּי עַל רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים · מָה אָנוּ מֶה חַיֵּינוּ מֶה חַסְדֵּנוּ מַה־צִּדְקוֹתֵינוּ מַה־יְשׁוּעָתֵנוּ מַה־כֹּחֵנוּ מַה־גְּבוּרָתֵנוּ ·

מה

געלאָבּ זייאזט דוא עוויגער דער דוא אללגיטיג דיינעם פֿאָלקע ישראל וואָהל טהוזט ׃

יהי רצון

אָ, דאס עז דיין ווילע זייא, עוויגער! מיין אונד מיינער פֿאָטער הערר! אונז יעטצט אונד אללעצייט צו בעוואהרען פֿאר אונפֿערשאֶמטהייט; פֿאר פֿרעכֿען מענשען, פֿאַן שלעכֿטגעזיננטען מענשען, פֿאר שלעכֿטעם אומגאנגע, פֿאר איינעם באֶזען נאכֿבאר, פֿאר באֶזען צופֿאֶללען, פֿאר דעם געפֿאֶהרליכֿען פֿערפֿיהרער, פֿאר איינעם הארטען געריכֿטע, פֿאר איינעם שטרענגען ווידערזאכֿער ער זייא אונזער בונדעזגענאָסע אָדער ניכֿט ׃

לעולם

דער מענש האבע צו אללען צייטען איננערע פֿורכֿט פֿאר גאָטט, בעקעננע דיא וואהרהייט, פֿיהרע רעדליכֿקייט אין זיינעם הערצען, אונד געוואֶהנע זיך פֿריה מאָרגענז ביים אויפֿשטעהען דיעזעז צו בעטען ׃

רבון

הערר אללער וועלטען! אונזער פֿערדיענזט איזט עז ניכֿט דאס אונז בערעכֿטיגט דיר אונזער אנליגען צו קלאגען; זאָנדערן דיינע גראֶנצלאָזע בארמהערציגקייט; דען, וואז זינד וויר? וואז איזט אונזרע פֿראֶממיגקייט? וואז אונזרע רעכֿטשאפֿפֿענהייט? וואז זינד אללע אונזרע ווענדונגען? וואז אונזרע מאכֿט אונד קראֶפֿטע

מַה־נֹּאמַר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ · הֲלֹא כָּל־הַגִּבּוֹרִים כְּאַיִן לְפָנֶיךָ · וְאַנְשֵׁי הַשֵּׁם כְּלֹא הָיוּ · וַחֲכָמִים כִּבְלִי מַדָּע · וּנְבוֹנִים כִּבְלִי הַשְׂכֵּל · כִּי רוֹב מַעֲשֵׂיהֶם תֹּהוּ וִימֵי חַיֵּיהֶם הֶבֶל לְפָנֶיךָ · וּמוֹתַר הָאָדָם מִן־הַבְּהֵמָה אָיִן כִּי הַכֹּל הָבֶל :

אֲבָל אֲנַחְנוּ עַמְּךָ בְּנֵי בְרִיתֶךָ · בְּנֵי אַבְרָהָם אֹהַבְךָ · שֶׁנִּשְׁבַּעְתָּ לוֹ · בְּהַר הַמּוֹרִיָּה · זֶרַע יִצְחָק יְחִידוֹ שֶׁנֶּעֱקַד עַל גַּבֵּי הַמִּזְבֵּחַ · עֲדַת יַעֲקֹב בִּנְךָ בְּכוֹרֶךָ · שֶׁמֵּאַהֲבָתְךָ שֶׁאָהַבְתָּ אוֹתוֹ וּמִשִּׂמְחָתְךָ שֶׁשָּׂמַחְתָּ בּוֹ · קָרָאתָ אֶת־שְׁמוֹ יִשְׂרָאֵל וִישֻׁרוּן :

לְפִיכָךְ אֲנַחְנוּ חַיָּבִים לְהוֹדוֹת לְךָ וּלְשַׁבֵּחֲךָ וּלְפָאֶרְךָ וּלְבָרֵךְ וּלְקַדֵּשׁ וְלִתֵּן שֶׁבַח וְהוֹדָיָה לִשְׁמֶךָ : אַשְׁרֵינוּ

וואז וואָרע עז עוויגער! אונזער גאָטט אונד אונזער פֿאָטער גאָטט! דעסען וויר אונז פֿאָר דיר ריהמען קאָנטען? זינד ניכט אללע העלדען פֿאָר דיר איין ניכטז? אללע בערייהמטע מאַננער, אלז וואָרען זיא ניא געוועזען; אללע וועייזע אונוויסענד; אללע פֿערנינפֿטיגען גערדאנקענלאָז? — דען אין דער טהאט, זינד איהרע מעהרעזטען האנדלונגען טאנד, אונד איהרע לעבענזצייט איזט פֿליכטיג; זעלבזט דער פֿאָרצוג דעז מענשען פֿאָר דעם פֿיהע איזט ניכטז, דען אללעז איזט פֿערגאָנגליך.

אבל

הינגעגען זינד וויר דיין פֿאָלק, גענאָסע דיינעז בונדעז קינדער דיינעז אברהם׳ס, דעם דוא אויף דעם בערגע מוריה זיינע ליעבע צוגעשוואָרען; נאכקאָממען זיינעז איינציגען זאָהנעז יצחק דער שאָהן אויף דעם אלטאר צום אָפפֿער פֿאָר דיר בערייט וואר; דיא געמיינדע יעקב׳ס דיינעז ערשטגעבאָהרענעז, דען דוא אויז ליעבע אונד פֿריידע, דיא דוא אן איהם האטטעזט, ישראל אונד ישורון נאננטעזט.

לפיכך

דאהער איזט עז אונזרע פפֿליכט, דיר צו דאנקען, דיך צו לאָבען, צו פריישען, צו ריהמען אונד צו הייליגען, דיינען גראָסען נאמען הולד אונד פרייז דארצובריינגען. הייל אונז!

מַה־טּוֹב חֶלְקֵנוּ וּמַה־נָּעִים גּוֹרָלֵנוּ וּמַה־יָּפָה יְרֻשָּׁתֵנוּ ׃ אַשְׁרֵינוּ שֶׁאָנוּ מַשְׁכִּימִים וּמַעֲרִיבִים עֶרֶב וָבֹקֶר ׃ וְאוֹמְרִים פַּעֲמַיִם בְּכָל־יוֹם ׃ שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד ׃

בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד ׃

אַתָּה הוּא עַד שֶׁלֹּא נִבְרָא הָעוֹלָם אַתָּה הוּא מִשֶּׁנִּבְרָא הָעוֹלָם ׃ אַתָּה הוּא בָּעוֹלָם הַזֶּה ׃ וְאַתָּה הוּא לָעוֹלָם הַבָּא ׃ קַדֵּשׁ אֶת־שִׁמְךָ עַל מַקְדִּישֵׁי שְׁמֶךָ וְקַדֵּשׁ אֶת־שִׁמְךָ בְּעוֹלָמֶךָ וּבִישׁוּעָתְךָ תָּרוּם וְתַגְבִּיהַּ קַרְנֵנוּ ׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ אֶת־שִׁמְךָ בָּרַבִּים ׃

אַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ וּבִשְׁמֵי הַשָּׁמַיִם הָעֶלְיוֹנִים ׃ אֱמֶת

וויא הערדליך איזט אונזער טהייל! וויא ליעבליך אונ־
זער לאאז! וויא שאן אונזער ערבע! הייל אונז! דאס
וויר טאגליך צווייטאל מארגענז פריהע אונד אבענדז
שפאט אוזרופען: האָרע ישראל! דער עוויגע
אונזער גאָטט איזט איין איינציגעז עוויגעז
וועזען · געלאָבט זייא דער נאמע זיינעז
הערדליכען רייכעז! אימטער אונד עוויג!

אתה

דוא וואהזט, בעפאָר דיא וועלט ערשאפפען ווארדע·
ביזט דערזעלבע נאך איהרער ערשאפפונג! דוא ביזט
אין דיעזעם אונד אין דעם קינפטיגען לעבען · היילינע
דיינען נאמען אָב דיענען דיא איהן בעשטאנדיג היילי־
גען, הייליגע איהן אין דער גאנצען וועלט · דורך דיי־
נען ביישטאנד ערהעבע אונד האלטע אויפרעכט אונ־
זער אנזעהען · געלאָבט וייאזט דוא עוויגער! דער דוא
דיינען נאמען אָפפענטליך הייליגעזט!

אתה

עוויגער! אונזער הערר! דער דוא ביזט אים הימטעל
אונד אויף ערדען, דיין דאזיין איזט אונאומשראנקט ·
וואהרליך

אַתָּה הוּא רִאשׁוֹן וְאַתָּה הוּא אַחֲרוֹן
וּמִבַּלְעָדֶיךָ אֵין אֱלֹהִים · קַבֵּץ קוֶֹיךָ
מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ · יַכִּירוּ וְיֵדְעוּ
כָּל־בָּאֵי עוֹלָם כִּי־אַתָּה הוּא הָאֱלֹהִים
לְבַדְּךָ לְכֹל מַמְלְכוֹת הָאָרֶץ · אַתָּה
עָשִׂיתָ אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ · אֶת־
הַיָּם · וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־בָּם: וּמִי בְּכָל־
מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ בָּעֶלְיוֹנִים אוֹ
בַתַּחְתּוֹנִים שֶׁיֹּאמַר לְךָ מַה־תַּעֲשֶׂה:
אָבִינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם עֲשֵׂה עִמָּנוּ חֶסֶד
בַּעֲבוּר שִׁמְךָ הַגָּדוֹל שֶׁנִּקְרָא
עָלֵינוּ וְקַיֶּם־לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מַה־
שֶּׁכָּתוּב בָּעֵת הַהִיא אָבִיא אֶתְכֶם
וּבָעֵת קַבְּצִי אֶתְכֶם · כִּי־אֶתֵּן אֶתְכֶם
לְשֵׁם וְלִתְהִלָּה בְּכֹל עַמֵּי הָאָרֶץ
בְּשׁוּבִי אֶת־שְׁבוּתֵיכֶם לְעֵינֵיכֶם
אָמַר יְיָ:

דוא ביזט דאז ערשטע אונד לעטצטע וועזען, אויסער דיר איזט קיין גאָטט ׃ רופע דיא וועלטע דיינער הארדען, אויז אללען טהיילען דער ערדע צוזאממען ׃ לאס אללע קינדער דער וועלט איינזעהען אונד ערקעננען, דאס נור דוא אלליין הערר! אללער רייכע דער ערדע זייאזט ׃ דוא האזט הימעל, ערדע, מעערע אונד אללעז וואז דארויף אונד דאריין איזט, ערשאפפען ׃ ווער אונטער אללען דיינען געשאָפפען האָהערן אונד ניעדערן וועזען שרייבט דיר פאָר, וואז דוא מאכען זאָללזט? — הימלישער פאטער! טהוע אונז וואָהל אום דיינעז גראָסען נאמענז ווילליען, נאך וועלכעם ויר דיין פאָלק הייסען, עוויגער! אונזער גאָטט! ערפיללע דורך אונז, וואז געשריעבען שטעהט: אלזדאן וויל איך אייך פיהרען אונד פערזאממלען, דען איך מאכע אייך צו פרייז אונד עהרע אונטער אללען פאָלקערן דער ערדע, ווען איהר זעהען ווערדעט, דאס איך אייך אויז אייערעם עלענדע פיהרע, שפריכט דער עוויגע ׃

פרשת התמיד

וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר: צַו אֶת־בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם אֶת־קָרְבָּנִי
לַחְמִי לְאִשַּׁי רֵיחַ נִיחֹחִי תִּשְׁמְרוּ
לְהַקְרִיב לִי בְּמוֹעֲדוֹ: וְאָמַרְתָּ לָהֶם זֶה
הָאִשֶּׁה אֲשֶׁר תַּקְרִיבוּ לַייָ כְּבָשִׂים
בְּנֵי־שָׁנָה תְמִימִם שְׁנַיִם לַיּוֹם עֹלָה
תָמִיד: אֶת־הַכֶּבֶשׂ אֶחָד תַּעֲשֶׂה
בַבֹּקֶר וְאֵת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַּעֲשֶׂה בֵּין
הָעַרְבָּיִם: וַעֲשִׂירִית הָאֵיפָה סֹלֶת
לְמִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן כָּתִית
רְבִיעִת הַהִין: עֹלַת תָּמִיד הָעֲשֻׂיָה
בְּהַר סִינַי לְרֵיחַ נִיחֹחַ אִשֶּׁה לַייָ:
וְנִסְכּוֹ רְבִיעִת הַהִין לַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד
בַּקֹּדֶשׁ הַסֵּךְ נֶסֶךְ שֵׁכָר לַייָ: וְאֵת
הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַּעֲשֶׂה בֵּין הָעַרְבָּיִם

וידבר

דער עוויגע רעדעטע מיט משה, אונד שפראך: געביטע דען קעדערן ישראלז, אונד שפריך צו איהנען: מיין אָפּפער, נעמליך מיינע שפייזע דיא מיין פייער פערצעהרט · מיר צום אנגענעהמען גערוך, מיסט איהר זאָרגפעֶלטיג יעדעז צו זיינער צייט דארברינגען · זאגע איהנען אלזאָ, דיעזעז איזט דאז פייעראָפּפער, דאז איהר דעם עוויגען צו ברינגען האָבעט: יאֶהריגע לאֶממער אָהנע לייבעזפעהלער, יעדען טאג צווייא, צום גאנצען-אָפּפער, אונד דיעזעז בעשטאֶנדיג · דאז איינע לאמם ברינגזט דוא דעז מאָרגענז, אונד דאז אנדערע צווישען ביידעז אבענדען · דאצו איין צעהנטהייל איפה פיינעז מעהלז צום מעהל-אָפּפער; איינגעריהרט מיט איינעם פיערטעל היך געפרעזטען בוימאֶהלז · דאז טאֶגליכע אָפּפער וויא עז בערייטז אם בערגע סיני געבראכט, אונד דעם עוויגען צו עהרען, צום אנגענעהמען גערוך פאָם פייער פערצעהרט ווארד · צו יעדעם לאממע געהאֶרט איין פיערטעל הין טראנקאָפּפער; אויף דאז הייליגע זאָלל דער אונפערמישטע אָפּפערוויין, דעם עוויגען צו עהרען אויזגעגאָסען ווערדען · דאז אנדרע לאמם ברינגזט דוא צווישען ביידען אבענדען״

כְּמִנְחַת הַבֹּקֶר וּכְנִסְכּוֹ תַּעֲשֶׂה אִשֵּׁה
רֵיחַ נִיחֹחַ לַיְיָ:
וְשָׁחַט אֹתוֹ עַל יֶרֶךְ הַמִּזְבֵּחַ צָפֹנָה
לִפְנֵי יְיָ וְזָרְקוּ בְּנֵי אַהֲרֹן הַכֹּהֲנִים אֶת־
דָּמוֹ עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב:

בשבת אומרים זה

וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת שְׁנֵי־כְבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה
תְּמִימִם וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים סֹלֶת מִנְחָה
בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן וְנִסְכּוֹ: עֹלַת שַׁבַּת
בְּשַׁבַּתּוֹ עַל־עֹלַת הַתָּמִיד וְנִסְכָּהּ:

בראש חודש אומרים זה:

וּבְרָאשֵׁי חָדְשֵׁיכֶם תַּקְרִיבוּ עֹלָה לַיְיָ
פָּרִים בְּנֵי־בָקָר שְׁנַיִם וְאַיִל אֶחָד
כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה שִׁבְעָה תְּמִימִם:
וּשְׁלשָׁה עֶשְׂרֹנִים סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה

בשמן

מיט עבען דעם מצהל־אָפּפער אונד טראנקאָפּפער־ וויא דעז מאָרגענז, דעם פייער בעשטיממט ; איך אנגענעהמער גערוך , דעם עוויגען צו עהרען ״

(אן שבת)

וביום השבת

אם שבת טאגע צוויא יאֶהריגע לאֶממער אֶהנע פעהלער ; אונד צום מעהל־אָפּפער צוויא צעהנטהייל פיינעז מעהלז מיט אֶהל איינגעריהרט ; נעבזט דעם טראנק־אָפּפער דאַצו ״ דיעזעז איזט דאז גאנצע־אָפּפער פיר יעדען שבת , אויסער דעם טאֶגליכען גאנצענ־אָפּפער, נעבזט דעם וויינ־אָפּפער דאַצו ״

(אן דען ערשטען טאגען דער מאָנאטע)

ובראשי חדשיכם

אן דען ערשטען טאגען דער מאָנאטע ברינגעט איהר צום גאנצענ־אָפּפער, דעם עוויגען צו עהרען צוויא יונגע שטיערע, איינען וויִדער, זיבען יאֶהריגע לאֶמ־ מער אָהנע פעהלער ״ צו יעדעם שטיערע געהאָרט איין מעהל־אָפּפער פאָן דרייא צעהנטהייל פיינעז מעהלז מיט אֶהל איינגעריהרט ״

בַּשֶּׁמֶן לַפָּר הָאֶחָד וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים
סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן לָאַיִל
הָאֶחָד: וְעִשָּׂרֹן עִשָּׂרוֹן סֹלֶת מִנְחָה
בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן לַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד עֹלָה
רֵיחַ נִיחֹחַ אִשֶּׁה לַיְיָ: וְנִסְכֵּיהֶם חֲצִי
הַהִין יִהְיֶה לַפָּר וּשְׁלִישִׁת הַהִין לָאַיִל
וּרְבִיעִת הַהִין לַכֶּבֶשׂ יָיִן זֹאת עֹלַת
חֹדֶשׁ בְּחָדְשׁוֹ לְחָדְשֵׁי הַשָּׁנָה: וּשְׂעִיר
עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת לַיְיָ עַל־עֹלַת
הַתָּמִיד יֵעָשֶׂה וְנִסְכּוֹ:

אֵיזֶהוּ מְקוֹמָן שֶׁל־זְבָחִים קָדְשֵׁי
קָדָשִׁים שְׁחִיטָתָן בַּצָּפוֹן פַּר וְשָׂעִיר
שֶׁל־יוֹם הַכִּפּוּרִים שְׁחִיטָתָן בַּצָּפוֹן
וְקִבּוּל דָּמָן בִּכְלֵי שָׁרֵת בַּצָּפוֹן וְדָמָן
טָעוּן הַזָּיָה עַל־בֵּין הַבַּדִּים וְעַל־
הַפָּרֹכֶת וְעַל־מִזְבַּח הַזָּהָב מַתָּנָה
אַחַת מֵהֶן מְעַכָּבֶת שְׁיָרֵי הַדָּם הָיָה

שׁוֹפֵךְ

אונד צו יעדעם ווידדער איין מעהל - אָפּפֿער פֿאָן צווייא צעהנטהייל פֿיינעז מעהלז מיט אָהל איינגע-דיהרט · צו יעדעם לאממע איין צעהנטהייל פֿיינעז מעהלז מיט אָהל איינגערירט, צום מעהל - אָפּפֿער · דיעזעז איזט איין גאנצעז - אָפּפֿער זיסעז גערוכֿז, דאז דעם עוויגען צו עהרען פֿאָם פֿייער פֿערצעהרט ווירד · דיא דאצו געהאֶריגען טראנק - אָפּפֿער זינד צו יעדעם שטיערע איין האלב הין, צו יעדעם ווידדער איין דריטטעל הין, אונד צו יעדעם לאממע איין פֿיער-טעל הין וויין · דיעזעז איזט דאז גאנצ - אָפּפֿער, אין יעדעם נייאמאָנאט, פֿיר אללע מאָנאטע דעז יאהרעז · דאבייא נאָך איין ציעגענבאָק צום זינד-אָפּפֿער דעם עוויגען צו עהרען ; אויסער דעם טאָג-ליכֿען גאנצען - אָפּפֿער נעבזט זיינעם טראנק - אָפּפֿער, זאָלל דיעזעז אללעז געבראכֿט ווערדען ·

איזהו מקומן וועלכֿעז זינד דיא אֶרטער וואָ דיא אָפּ-פֿער געשלאכֿטעט ווערדען ? דיא אללערהייליגזטען ווערדען אן דער מיטטערנאכֿט זייטע געשלאכֿטעט · דער פֿארר אונד ציגענבאָק אם פֿער-זאָהנונגזפֿעזט ווערדען אן דער מיטטערנאכֿט זייטע געשלאכֿטעט, אונד דאז בלוט ווירד אין דיא געפֿאֶ-סע דעז דיהנענדען אן דער מיטטערנאכֿט זייטע אויפֿגעפֿאנ-גען · דיעזעז בלוט מוס צווישען דען שטאנגען אונד אויף דען פֿאָרהאנג, וויא אויך אויף דען גאָלדענען אל-טאר געשפרענגט ווערדען ; ווען איינע דיזער שפרענגונגען פֿעהלט, היגדערט עזדיא פֿערזאֶהנונג · דאז איבריג-געבליבענע בלוט גיסט

שׁוֹפֵךְ עַל־יְסוֹד מַעֲרָבִי שֶׁל־מִזְבַּח
הַחִיצוֹן אִם־לֹא נָתַן לֹא עִכֵּב׃ פָּרִים
הַנִּשְׂרָפִים וּשְׂעִירִים הַנִּשְׂרָפִים
שְׁחִיטָתָן בַּצָּפוֹן וְקִבּוּל דָּמָן בִּכְלִי
שָׁרֵת בַּצָּפוֹן וְדָמָן טָעוּן הַזָּיָה עַל
הַפָּרֹכֶת וְעַל מִזְבַּח הַזָּהָב מַתָּנָה
אַחַת מֵהֶן מְעַכֶּבֶת· שְׁיָרֵי הַדָּם הָיָה
שׁוֹפֵךְ עַל יְסוֹד מַעֲרָבִי שֶׁל־מִזְבַּח
הַחִיצוֹן אִם־לֹא נָתַן לֹא עִכֵּב אֵלּוּ
וָאֵלּוּ נִשְׂרָפִין בְּבֵית הַדָּשֶׁן׃ חַטֹּאת
הַצִּבּוּר וְהַיָּחִיד אֵלּוּ הֵן חַטֹּאת הַצִּבּוּר
שְׂעִירֵי רָאשֵׁי חֳדָשִׁים וְשֶׁל־מוֹעֲדוֹת
שְׁחִיטָתָן בַּצָּפוֹן וְקִבּוּל דָּמָן בִּכְלִי
שָׁרֵת בַּצָּפוֹן וְדָמָן טָעוּן אַרְבַּע
מַתָּנוֹת עַל אַרְבַּע קְרָנוֹת׃ כֵּיצַד עָלָה
בַכֶּבֶשׁ וּפָנָה לַסּוֹבֵב וּבָא־לוֹ לְקֶרֶן
דְּרוֹמִית מִזְרָחִית· מִזְרָחִית צְפוֹנִית·

דער פריעזטער אויז, אן דען באָדען דער וועזטליכען זייטע דעז אייסערן אלטארז; וועןן עז אונטערבליבען, ווירד דיא פערזאֶהנונג דאדורך ניכט געהינדערט ׳

פרים דיא פארען אונד ציגענבאֶקע, דיא מאן גאנץ פערברענגט, מיסען אן דער מיטטערנאכט זייטע געשלאכטעט, אונד איהר בלוט אין דיא געפאֶסע דעז דיהנזטעז דאזעלבזט אויפגעפאנגען ווערדען ׳ איהר בלוט ווירד אויף דען פאָרהאנג אונד אויף דען גאָלדנען אלטאר געשפרענגט ׳ וועןן איינע דיעזער שפרענגונגען פעהלט, היגדערט עז דיא פערזאֶהנונג ׳ דאז איבריגעבליבענע בלוט ווירד אן דען באָדען דער וועזטליכען זייטע דעז אייסערן אלטארז אויזגעגאָסען; וועןן עז אונטערבליבען, היגדערט עז דיא פערזאֶהנונג ניכט ׳ זאָוואָהל דיעזע אלז דיא פאָרערוואֶהנטען אָפפער ווערדען אויף דעם אשענפלאץ פערברענט ׳

חטאת דיא זינדענאָפפער דער געמיינע זאָוואָהל, אלז דער איינצעלנען פערזאָנען ׳ (דיא זינדענאָפפער דער געמיינע זינד נעמליך: דיא ציגענבאֶקע אן דען נייאָמאָנדען אונד אן אנדערן פעזטטאגען) ווערדען אן דער מיטטערנאכטזייטע געשלאכטעט, אונד איהר בלוט אין דיא געפאֶסע דעז דיהנזטעז דאזעלבזט אויפגעפאנגען ׳ דיעזעז בלוט ווירד פירמאהל אין דיא פיר ווינקעל דעז אייסערן אלטארז געשפרענגט, אונד צוואר אויף פאָלגענדע וויזע: דער פריזטער געהט דיא שטיגע הינויף, בעטריט דען אומגאנג, אונד וועגדעט זיך צו דעם זידאֶזטליכען, דאנן צום נאָרדאֶזטליכען,

צְפוֹנִית מַעֲרָבִית · מַעֲרָבִית דְּרוֹמִית·
שְׁיָרֵי הַדָּם הָיָה שׁוֹפֵךְ עַל יְסוֹד
דְּרוֹמִי · וְנֶאֱכָלִין לִפְנִים מִן־הַקְּלָעִים
לְזִכְרֵי כְהֻנָּה בְּכָל־מַאֲכָל לְיוֹם וָלַיְלָה
עַד־חֲצוֹת : הָעֹלָה קֹדֶשׁ קָדָשִׁים
שְׁחִיטָתָהּ בַּצָּפוֹן וְקִבּוּל דָּמָהּ בִּכְלֵי
שָׁרֵת בַּצָּפוֹן וְדָמָהּ טָעוּן שְׁתֵּי מַתָּנוֹת
שֶׁהֵן אַרְבַּע וּטְעוּנָה הֶפְשֵׁט וְנִתּוּחַ
וְכָלִיל לָאִשִּׁים : זִבְחֵי שַׁלְמֵי צִבּוּר
וַאֲשָׁמוֹת · אֵלּוּ הֵן אֲשָׁמוֹת אֲשַׁם
גְּזֵלוֹת אֲשַׁם מְעִילוֹת אֲשַׁם שִׁפְחָה
חֲרוּפָה אֲשַׁם נָזִיר אֲשַׁם מְצוֹרָע
אָשָׁם תָּלוּי שְׁחִיטָתָן בַּצָּפוֹן וְקִבּוּל
דָּמָן בִּכְלֵי שָׁרֵת בַּצָּפוֹן וְדָמָן טָעוּן
שְׁתֵּי מַתָּנוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע · וְנֶאֱכָלִין
לִפְנִים מִן־הַקְּלָעִים לְזִכְרֵי כְהֻנָּה
בְּכָל־מַאֲכָל לְיוֹם וָלַיְלָה עַד־חֲצוֹת :

פֿערנער צום נאָרדוועסטליכֿען, אונד ענדליך צו דעם זידוועסטליכֿען ווינקעל ; דאז איבריגע בלוט שיטט ער אן דער זידזייטע דעז אלטארז אויז · דיא מאננזפער=זאָנען אויז דעם פריעזטערשטאנדע דירפֿען דיעזע אָפפֿער, אבער נור אינגערהאלב דער פפֿאזטען דעז פֿאָרהאָפֿז, אויף יעדע ארט צובערייטעט עסען, דען גאנצען טאג ביז מיטטערנאכֿט ·

העולה דאז בראנדאָפפֿער געהערט אונטער דיא אל=לערהייליגזטען אָפפֿער · עז ווירד אן דער מיטטערנאכֿטזייטע געשלאכֿטעט, אונד דאז בלוט ווירד אין דיא געפֿעסע דעז דיהנזטז עבען דאזעלבזט אויפֿגע=פֿאנגען · דיעזעז בלוט ווירד צווייםאהל, אבער זאָ גע=שפרענגט, דאס עז איינע פֿירפֿאלכֿע בעשפרענגונג אויז=מאכֿט · דאבייא ווירד ערפֿאָרדערט, דאס דיא הויט אבגעצאָגען, דאס דאז אָפפֿער צערשטיקט, אונד דאס עז גאנץ פֿערבראננט ווערדע ·

שלמים דיא פֿריעדענזאָפפֿער דער געמיינע אונד דיא שולדאָפפֿער, (אונטער לעטצטערן ווער=דען היער פֿערשטאנדען : דיא שולדאָפפֿער וועגען איינער גערויבטען זאכֿע ; וועגען פֿערגרייפֿונג אן געהייליגטען גיטערן ; וועגען שוואכֿונג איינער פֿערשפראָכֿנען מאגד ; שולדאָפפֿער דעז ענטהאלטזאמען (דיא ער ברינגט ווען ער זיך אן איינעם טאָדטען פֿעראונרייניגט) ; שולד=אָפפֿער דעז אויזזאַטציגען ; שולדאָפפֿער בייא צווייפֿעל=האפֿטען פֿערגעהונגען) ווערדען אַן דער מיטטערנאכֿט=זייטע געשלאכֿטעט, אונד דאז בלוט ווירד אויך דאזעלבזט אין דיא געפֿעסע דעז דיהנזטז אויפֿגעפֿאנגען ! דיעזעז בלוט ווירד צווייאמאהל, אבער זאָ געשפרענגט דאס עז איינע פֿירפֿאלכֿע בעשפרענגונג אויזמאכֿט · נור דיא מאננזפערזאָנען אויז דעם פריעזטערשטאנדע דירפֿען דיע=זע אָפפֿער עסען, אונד נור אינגערהאלב דער פפֿאזטען דעז פֿאָרהאָפֿז, אבער אויף יעדע ארט צובערייטעט, דען גאנצען טאג ביז מיטטערנאכֿט ·

הַתּוֹדָה וְאֵיל נָזִיר קָדָשִׁים קַלִּים
שְׁחִיטָתָן בְּכָל־מָקוֹם בָּעֲזָרָה וְדָמָן
טָעוּן שְׁתֵּי מַתָּנוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע:
וְנֶאֱכָלִין בְּכָל־הָעִיר לְכָל־אָדָם בְּכָל־
מַאֲכָל לְיוֹם וָלַיְלָה עַד־חֲצוֹת:
הַמּוּרָם מֵהֶם כַּיּוֹצֵא בָהֶם אֶלָּא
שֶׁהַמּוּרָם נֶאֱכָל לַכֹּהֲנִים לִנְשֵׁיהֶם
וְלִבְנֵיהֶם וּלְעַבְדֵיהֶם: שְׁלָמִים
קָדָשִׁים קַלִּים שְׁחִיטָתָן בְּכָל־מָקוֹם
בָּעֲזָרָה וְדָמָן טָעוּן שְׁתֵּי מַתָּנוֹת שֶׁהֵן
אַרְבַּע: וְנֶאֱכָלִין בְּכָל־הָעִיר לְכָל־
אָדָם בְּכָל־מַאֲכָל לִשְׁנֵי יָמִים
וְלַיְלָה אֶחָד: הַמּוּרָם מֵהֶם כַּיּוֹצֵא
בָהֶם אֶלָּא שֶׁהַמּוּרָם נֶאֱכָל
לַכֹּהֲנִים לִנְשֵׁיהֶם וְלִבְנֵיהֶם
וּלְעַבְדֵיהֶם: הַבְּכוֹר וְהַמַּעֲשֵׂר
וְהַפֶּסַח קָדָשִׁים קַלִּים שְׁחִיטָתָן בְּכָל־

התודה דאז דאנקאָפּפֿער אונד דער ווידדער דעז ענטהאלטזאממענז, געהאָרען אונטער דיא אָפּפֿער פֿאָן גרינגערער הייליגקייט, אונד קאָננען איבער־אלל אין דעם פֿאָרהאָף געשלאַכטעט ווערדען. דאז בלוט ווירד צווייםאהל, אבער זאָ געשפרענגט, דאס עז איינע פֿירפֿאַלע בעשפרענגונג אויזמאַכט. דיא אָפּפֿער קאָננען איבעראלל אין דער שטאדט, פֿאָן יעדערמאַנן אויף יעדע ארט צובערייטעט, דעז גאנצען טאג ביז מיטטערנאַכט פֿערצעהרט ווערדען. מיט דעם וואז דאפֿאָן פֿיר דיא פריעזטער געהאָבען וואָרדען, האט עז גלייכע בעוואנדניס; נור דאס דיעזען בלאָז פֿאָן דען פריעזטערן, איהרען ווייבערן, קינדערן אונד קנעכטען געגעסען ווערדען דארף.

שלמים דיא פֿריעדענזאָפּפֿער זינד גלייכפֿאלז פֿאָן געָרינגערער הייליגקייט, אונד קאָננען עבענפֿאלז איבעראלל אין דעם פֿאָרהאָף געשלאַכטעט ווערדען. דאז בלוט ווירד צווייםאהל געשפרענגט, זאָ דאס עז איינע פֿירפֿאַלע בעשפרענגונג אויזמאַכט. זיא דירפֿען אין דער גאנצען שטאדט פֿאָן יעדערמאַנן אויף יעדע ארט צובערייטעט, צוויא טאגע אונד איינע נאַכט געגעסען ווערדען. מיט דעם וואז דאפֿאָן פֿיר דיא פריעזטער געהאָבען וואָרדען האט עז גלייכע בעוואנדניס, נור דאס דאפֿאָן אללײן דיא פריעזטער, איהרע ווייבער, קינדער אונד קנעכטע עסען דירפֿען.

הבכור דיא ערשטגעבורט, וויא אויך דאז צעהנט פֿאָם פֿיעה, ניכט מינדער דאז פסח־לאמם זינד עבענפֿאלז אָפּפֿער פֿאָן גערינגערער הייליגקייט, מאַן דארף זיא איבעראלל אים פֿאָרהאָף שלאַכטען.

איהר

מָקוֹם בָּעֲזָרָה וְדָמָן טָעוּן מַתָּנָה אֶחָת · וּבִלְבָד שֶׁיִּתֵּן כְּנֶגֶד הַיְסוֹד: שִׁנָּה בַּאֲכִילָתָן הַבְּכוֹר נֶאֱכָל לַכֹּהֲנִים וְהַמַּעֲשֵׂר לְכָל־אָדָם וְנֶאֱכָלִין בְּכָל־הָעִיר בְּכָל־מַאֲכָל לִשְׁנֵי יָמִים וְלַיְלָה אֶחָד: הַפֶּסַח אֵינוֹ נֶאֱכָל אֶלָּא בַלַּיְלָה וְאֵינוֹ נֶאֱכָל אֶלָּא עַד־חֲצוֹת וְאֵינוֹ נֶאֱכָל אֶלָּא לִמְנוּיָו וְאֵינוֹ נֶאֱכָל אֶלָּא צָלִי:

רַבִּי יִשְׁמָעֵאל אוֹמֵר בִּשְׁלֹשׁ־עֶשְׂרֵה מִדּוֹת הַתּוֹרָה נִדְרֶשֶׁת בָּהֶן: מִקַּל וָחֹמֶר · וּמִגְּזֵרָה שָׁוָה · מִבִּנְיַן אָב מִכָּתוּב אֶחָד · וּמִבִּנְיַן אָב מִשְּׁנֵי כְתוּבִים · מִכְּלָל וּפְרָט וּמִפְּרָט וּכְלָל · כְּלָל וּפְרָט וּכְלָל אִי אַתָּה דָן אֶלָּא כְּעֵין הַפְּרָט · מִכְּלָל שֶׁהוּא צָרִיךְ לִפְרָט · וּמִפְּרָט שֶׁהוּא צָרִיךְ לִכְלָל

כל

איהר בלוט ווירד נור איינמאל געשפרענגט, יעדאך
מוס עז געגען דען גרונד דעז אלטארז געשעהען · אין
אנזעהונג דעז פערצעהרענז איזט פאלגענדער אונטער=
שיעד · דיא ערשטגעבורט דארף נור פאן פריעזטערן,
דאז פיעהצעהנט קאנן היגגעגען פאן יעדערמאנן פער=
צעהרט ווערדען · ביידע ווערדען אין דער גאנצען
שטאדט נאך אללער ארט דער צוריכטונג צווייא טאגע
אונד איינע נאכט געגעסען · דאז פסח=לאמם ענד=
ליך ווירד נור אין דערזעלבען נאכט ביז מיטטערנאכט,
פאן דעניעניגען נור דיא דאצו גערעכנעט אונד בע=
שטיממט וואָרדען, אונד נור געבראטען פערצעהרט ·

רבי

דער לעהרער ישמעאל זאגטע: דיא געזעטצע ווערדען
פערמיטטעלזט דרייאצעהן רעגעלן ערלייטערט · נעמליך:
דורך דען שלוס פאן דעם מינדערוויכטיגען אויף דאז
וויכטיגרע (אונד אויך אומגעקעהרט פאן דעם וויכטיגערן
אויף דאז מינדערוויכטיגע) ·
דורך גלייכלויטענדע אויזשפריכע (וועזן בייא צווייא
געזעטצען גלייכלויטענדע אדער גלייכבעדייטענדע וואר=
טער געברויכט וואָרדען: ווערדען זיא אונטער געוויסען
בעדינגונגען פערגליכען) ·
דורך איין צור רעגעל דיענענדעז געזעטץ, בעשטיממט
דורך איינען פערז אדער דורך צווייען פערזען (איין
איינצעלנעז גנאוי בעשטיממטעז געזעטץ, דיענט צור
אללגעמיינען רעגעל אללען אנדערן אונבעשטיממטען
געזעטצען; דיא בעשטיממונג דעז איינצעלנען, מאג
אויז איינעם אדער אויז צווייען פערזען געפאלגערט
וואָרדען זיין) ·
דורך דאז אללגעמיינע אונד בעזאָנדרע · (וועזן אויף
דאז אללגעמיינע דאז בעזאָנדרע פאָלגט, ווירד דאז
אללגעמיינע אויף דאז בעזאָנדרע איינגעשרענקט) ·
דורך דאז בעזאָנדרע אונד אללגעמיינע · (וועזן דאז
בעזאָנדערע

כָּל־דָּבָר שֶׁהָיָה בִּכְלָל וְיָצָא מִן־הַכְּלָל
לְלַמֵּד לֹא לְלַמֵּד עַל עַצְמוֹ יָצָא אֶלָּא
לְלַמֵּד עַל הַכְּלָל כֻּלּוֹ יָצָא · כָּל־דָּבָר
שֶׁהָיָה בִּכְלָל וְיָצָא לִטְעוֹם טַעַם
אֶחָד שֶׁהוּא כְּעִנְיָנוֹ יָצָא לְהָקֵל וְלֹא
לְהַחֲמִיר · כָּל דָּבָר שֶׁהָיָה בִּכְלָל
וְיָצָא לִטְעוֹם טַעַם אַחֵר שֶׁלֹּא
כְּעִנְיָנוֹ יָצָא לְהָקֵל וּלְהַחֲמִיר · כָּל־
דָּבָר שֶׁהָיָה בִּכְלָל וְיָצָא לִדּוֹן בְּדָבָר
חָדָשׁ אִי אַתָּה יָכוֹל לְהַחֲזִירוֹ לִכְלָלוֹ
עַד שֶׁיַּחֲזִירֶנּוּ הַכָּתוּב לִכְלָלוֹ בְּפֵרוּשׁ
דָּבָר הַלָּמֵד מֵעִנְיָנוֹ · וְדָבָר הַלָּמֵד
מִסּוֹפוֹ : וְכֵן שְׁנֵי כְתוּבִים הַמַּכְחִישִׁים
זֶה אֶת־זֶה עַד־שֶׁיָּבֹא הַכָּתוּב
הַשְּׁלִישִׁי וְיַכְרִיעַ בֵּינֵיהֶם : יְהִי רָצוֹן
מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ ·
שֶׁיִּבָּנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה
בימינו

בעזאָנדערע פֿאָרהער געהט, אונד דאז אללגעמיינע
פֿאָלגט ווירד לעטצטערעז דורך ערשטערעז ניכט איינ=
געשרענקט ·

דורך דאז אללגעמיינע בעזאָנדערע אונד אללגעמיינע:
(איזט דאז געזעטץ אין דיעזער אָרדנונג אבגעפֿאסט)
אלודאָן שרענקט דאז בעזאָנדערע דאז אללגעמיינע
אויף אללע איהם אֶהנליכע פֿאֶללע איין ·

דורך דאז אללגעמיינע דאס דעז בעזאָנדערן אונד דורך
דאז בעזאָנדערע דאס דיעז אללגעמיינען בעדארף (צור
געגענזייטיגען נאֶהערן בעשטיממונג) ·

ווען פֿאָן דעם אללגעמיינען איין בעזאָנדערער פֿאלל
הערויזגעהאָבען, אונד פֿאָן דיעזעם איין נייער אומ=
שטאנד אויז געזאגט וואָרדען: זאָ גילט דער נייע אומ=
שטאנד אויך פֿאָן דעם אללגעמיינען ·

ווירד פֿאָן דעם אויז דעם אללגעמיינען הערויזגעהאָבע=
נען בעזאָנדערן פֿאלל, נור איין טהייל דער דעם אלל=
געמיינען געגעבענען פֿאָרשריפט געפֿאָדערט: זאָ איזט
ער הערויזגעהאָבען אום איהן צו ערלייכטערן, ניכט
צו ערשווערען ·

ווירד פֿאָן דעם אויז דעם אללגעמיינען הערויזגעהאָבע=
נען בעזאָנדערן פֿאלל איינע נייע, דעם אללגעמיינען
ניכט געגעבענע פֿאָרשריפט געפֿאָדערט: זאָ איזט דער
הערויזגעהאָבענע אום איהן צו ערלייכטערן (פֿאָן דער
אללגעמיינען) אונד צו ערשווערען (דורך דיא נייע
פֿאָרשריפט) ·

ווירד פֿאָן דעם אויז דעם אללגעמיינען הערויזגעהאָבע=
נען בעזאָנדערן פֿאלל איינע נייע (דער אללגעמיין גע=
געבענען ווידערשפרעכענדען) פֿאָרשריפט געפֿאָר=
דערט: זאָ קאנן ער ניכט ווידער אונטער דיא אללגע=
מיינע רעגעל געבראכט ווערדען, ביז איהן דיא הייל=
גע שריפט אויזדריקליך ווידער דארונטער צעהלט ·

מאנכער אונבעשטיממטע זאטץ ווירד אויז דעם דארויף
פֿאָלגענדען איהם אֶהנליכען זאטץ נאֶהער בעשטיממט
מאנכער אויז זיינעם אייגענען וועזען ·

בְּיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ׃

ב"ש צ"ל בקול נעים, וצריך ליזהר שלא יפסיק בדיבור אפי' בל"הק משיתחיל ב"ש עד לאחר ש"ע · ויאחז הב' ציצית שלפניו בידו הימנית בשעת אמירת ב"ש וכשמגיע בתשבחות ינשקם ויניחם בנחת מידו ׃

בָּרוּךְ שֶׁאָמַר וְהָיָה הָעוֹלָם · בָּרוּךְ
הוּא בָּרוּךְ עֹשֶׂה בְרֵאשִׁית · בָּרוּךְ
אוֹמֵר וְעֹשֶׂה · בָּרוּךְ גּוֹזֵר וּמְקַיֵּם ·
בָּרוּךְ מְרַחֵם עַל הָאָרֶץ · בָּרוּךְ
מְרַחֵם עַל הַבְּרִיּוֹת · בָּרוּךְ מְשַׁלֵּם
שָׂכָר טוֹב לִירֵאָיו · בָּרוּךְ חַי לָעַד
וְקַיָּם לָנֶצַח · בָּרוּךְ פּוֹדֶה וּמַצִּיל בָּרוּךְ
שְׁמוֹ · בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
הָעוֹלָם · הָאֵל אָב הָרַחֲמָן הַמְהֻלָּל
בְּפִי עַמּוֹ מְשֻׁבָּח וּמְפֹאָר בִּלְשׁוֹן
חֲסִידָיו וַעֲבָדָיו וּבְשִׁירֵי דָוִד עַבְדֶּךָ ·
נְהַלֶּלְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בִּשְׁבָחוֹת
וּבִזְמִירוֹת וּנְגַדֶּלְךָ וּנְשַׁבֵּחֲךָ וּנְפָאֶרְךָ

צו צווייען זאַטצען דיא זיך ווידערשפּראָכען מוז איין דריטטער אויפגעפונדען ווערדען, דער דען אויסשלאַג גיעבט ׃

יהי רצון

עז זייא דיר וואָהלגעפאַללינג עוויגער אונזער גאָטט! אונד גאָטט אונזרער פאָרפאהרען, דען היילינגען טעמפעל וויעדער צו ערבויען, באלד אונד אין אונזערען טאגען, אונד לאס אונזער אנטהייל דיין היילינגעז געזעטץ זיין ׃

ברוך שאמר

געלאָבט זייאזט דוא, אויף דעסען וואָרט דיא וועלט ענטשטאנדען; איממער געלאָבט ׃ געלאָבט, דער אללעז אויז ניכטז געשאפפען האט; געלאָבט ער, דעססען וואָרט טהאט איזט; געלאָבט ער, דער פערארדנעט אונד בעשטאָטיגט; געלאָבט ער, דער זיך דער ערדע ערבארמט; געלאָבט ער, דער זיך דער געשאָפּפע ערבארמט; געלאָבט ער, דער זיינע פראָממען וואָהל בעלאָהנט, געלאָבט ער, דער בעשטאָנדיג זיך גלייך עוויגלעבט; געלאָבט ער, דער ערלאָזער אונד ערדעטטער! — געלאָבט דיין נאמע! געלאָבט דוא עוויגער! אונזער גאָטט! הערר דער וועלט! אלל־בארמהערציגער גאָטט אונד פאָטער! דיין פאָלק פיהרט דיין לאָב אים מונדע; דייגען רוהם אונד פרייז שפרעכען דיינע פראָממען דיענער; אונד זיא זינגט דיין קנעכט דויד ׃ וויר לאָבען דיך עוויגער! אונזער הערר! דורך געזאנג אונד דאנקליעדער, וויר פערהערדליכען, ריהמען, פרייזען דיך, אונד הולדיגען דיר,

וְנַזְכִּיר שִׁמְךָ וְנַמְלִיכְךָ מַלְכֵּנוּ אֱלֹהֵינוּ יָחִיד חֵי הָעוֹלָמִים (כ"א חַי עוֹלָמִים) מֶלֶךְ מְשֻׁבָּח וּמְפֹאָר עֲדֵי עַד שְׁמוֹ הַגָּדוֹל׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ מְהֻלָּל בַּתִּשְׁבָּחוֹת׃

הוֹדוּ לַיְיָ קִרְאוּ בִשְׁמוֹ׃ הוֹדִיעוּ בָעַמִּים עֲלִילוֹתָיו׃ שִׁירוּ לוֹ זַמְּרוּ־לוֹ׃ שִׂיחוּ בְּכָל־נִפְלְאוֹתָיו׃ הִתְהַלְלוּ בְּשֵׁם קָדְשׁוֹ׃ יִשְׂמַח לֵב מְבַקְשֵׁי יְיָ׃ דִּרְשׁוּ יְיָ וְעֻזּוֹ בַּקְּשׁוּ פָנָיו תָּמִיד׃ זִכְרוּ נִפְלְאֹתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה׃ מֹפְתָיו וּמִשְׁפְּטֵי־פִיהוּ׃ זֶרַע יִשְׂרָאֵל עַבְדּוֹ׃ בְּנֵי יַעֲקֹב בְּחִירָיו׃ הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּכָל־הָאָרֶץ מִשְׁפָּטָיו׃ זִכְרוּ לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ׃ דָּבָר צִוָּה לְאֶלֶף דּוֹר׃ אֲשֶׁר כָּרַת אֶת־אַבְרָהָם׃ וּשְׁבוּעָתוֹ לְיִצְחָק׃ וַיַּעֲמִידֶהָ לְיַעֲקֹב לְחֹק׃

מיט ערוואהנונג דיינעז נאמענז; איינציגער, עוויגדוי-רענדער קאניג אונד הערר; גאטט! איבער אללען פרייז אונד רוהם איזט אין עוויגקייט ערהאבען דייז גראסער נאמע! געלאבט זייאזט דוא עוויגער! הערר! געפריעזען דורך דאנקליעדער;

הודו

דאנקעט דעם העררן! פערקינדעט זייניען נאמען!
מאכט דען פאלקערן זיינע טהאטען קונד!
זינגעט, ריהרט איהם זאיטענשפיעל!
פרייעט איבעראלל אייך זיינער וואונדער
ריהמט אייך זיינעז הייליגען נאמענז,
דאס זיך דאז הערץ דער גאטטעזפערעהרער פרייע!
זוכט דען העררן, זוכט זיינען שוטץ!
פלעהעט פאר זיינעם אנגעזיכט אונאויפהארליך!
דענקט דער וואונדערווערקע דיא ער טהאט,
בעשטראפונגזצייכען, שפריכע זיינעז מונדעז
נאכקאממען זיינעז קנעכטז ישראלס!
קינדער יעקבז זייניען אויזערוואהלטען!
ער, דער עוויגע איזט אונזער גאטט!
אין אללען וועלטטהיילען געהט זיין געריכט
דענקט עוויג זיין פערהייסען
זייניען בונד דעם טויזענדזטען געשלעכט
בונד מיט אברהם געשטיפטעט;
אייד דעם יצחק צוגעשווארען;
זעטצטע ער יעקב איין צום רעכטע:

לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם · לֵאמֹר לְךָ
אֶתֵּן אֶרֶץ כְּנָעַן · חֶבֶל נַחֲלַתְכֶם ·
בִּהְיוֹתְכֶם · מְתֵי מִסְפָּר · כִּמְעַט
וְגָרִים בָּהּ · וַיִּתְהַלְּכוּ מִגּוֹי אֶל־גּוֹי ·
וּמִמַּמְלָכָה אֶל־עַם אַחֵר : לֹא־הִנִּיחַ
לְאִישׁ לְעָשְׁקָם · וַיּוֹכַח עֲלֵיהֶם ·
מְלָכִים · אַל־תִּגְּעוּ בִּמְשִׁיחָי · וּבִנְבִיאַי
אַל־תָּרֵעוּ : שִׁירוּ לַיְיָ כָּל־הָאָרֶץ
בַּשְּׂרוּ מִיּוֹם־אֶל־יוֹם יְשׁוּעָתוֹ : סַפְּרוּ
בַגּוֹיִם · אֶת־כְּבוֹדוֹ · בְּכָל־הָעַמִּים
נִפְלְאֹתָיו · כִּי־גָדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד ·
וְנוֹרָא הוּא עַל־כָּל־אֱלֹהִים · כִּי כָּל־
אֱלֹהֵי הָעַמִּים אֱלִילִים · וַיְיָ שָׁמַיִם
עָשָׂה : הוֹד וְהָדָר לְפָנָיו עֹז וְחֶדְוָה
בִּמְקֹמוֹ : הָבוּ לַיְיָ מִשְׁפְּחוֹת עַמִּים ·
הָבוּ לַיְיָ כָּבוֹד וָעֹז · הָבוּ לַיְיָ כְּבוֹד
שְׁמוֹ : שְׂאוּ מִנְחָה וּבֹאוּ לְפָנָיו ·

ישראל צום עוויגליכען בונדע
„דיר, שפראך ער, געב איך כנען,
„דאז לאנד צו אירעם ערבגוט איין."
נאך ווארען זיא פאן געררינגער אנצאהל,
קליין נור נאך, אונד פרעמד אים לאנדע,
צאגען אויז פאן פאלקע צו פאלקע,
פאן דיעזעם רייך, צו יענער נאציאן
קיינען ליעס ער זיא בעדריקען;
ציכטיגט איהרענטוועגען קאניגע
„טאזטעט מיינע געזאלבטען ניכט אן!
„טהוט מיינעם פראפעטען קיין לייד!"
זינגעט דעם הערדן אללע וועלט!
פערקינדעט טאג פיר טאג זיין הייל!
ערצאהלט אונטער היידען זיינען רוהם;
אונטער אללען פאלקערן זיינע וואונדער
דען גראס איזט גאטט, אונד האך געפריעזען,
אונד עהרפורכטזפאלל איזט ער;
האך איבער אללע געטטערוועזען!
געטצען זינד דער היידענגעטטער אללע:
דער עוויגע האט דיא הימעל געשאפפען
פאר איהם איזט מאיעזטעט אונד פראכט,
אין זיינעם הייליגטהום טריומף אונד שאנע
ברינגט דעם הערדן, איהר היידענגעשלעכטער!
ברינגט דעם הערדן רוהם אונד טריומף
ברינגט דעם הערדן זיינעז נאמענז רוהם!
בעטרעטעט זיינען פארהאף מיט געשענקען!

הִשְׁתַּחֲווּ לַיְיָ בְּהַדְרַת־קֹדֶשׁ · חִילוּ
מִלְּפָנָיו כָּל־הָאָרֶץ · אַף־תִּכּוֹן תֵּבֵל
בַּל־תִּמּוֹט: יִשְׂמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתָגֵל
הָאָרֶץ · וְיֹאמְרוּ בַגּוֹיִם יְיָ מָלָךְ:
יִרְעַם הַיָּם וּמְלוֹאוֹ · יַעֲלֹץ הַשָּׂדֶה
וְכָל־אֲשֶׁר־בּוֹ: אָז יְרַנְּנוּ עֲצֵי הַיָּעַר ·
מִלִּפְנֵי יְיָ כִּי־בָא לִשְׁפּוֹט אֶת הָאָרֶץ:
הוֹדוּ לַיְיָ כִּי־טוֹב · כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
וְאִמְרוּ הוֹשִׁיעֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ
וְקַבְּצֵנוּ וְהַצִּילֵנוּ מִן־הַגּוֹיִם · לְהוֹדוֹת
לְשֵׁם קָדְשֶׁךָ לְהִשְׁתַּבֵּחַ בִּתְהִלָּתֶךָ:
בָּרוּךְ יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן־הָעוֹלָם
וְעַד־הָעֹלָם · וַיֹּאמְרוּ כָל־הָעָם אָמֵן
וְהַלֵּל לַיְיָ · רוֹמְמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ
לַהֲדֹם רַגְלָיו קָדוֹשׁ הוּא: רוֹמְמוּ יְיָ
אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לְהַר קָדְשׁוֹ · כִּי־
קָדוֹשׁ יְיָ אֱלֹהֵינוּ: וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר

בעטעט איהן אן אין פעזטליכעם שמוק!
אללע וועלטבעוואָהנער בעבט פאָר איהם!
פעזט שטעהט דיא וועלט אונד וואנקט ניא ·
הימּמעל פרייע דיך! ערדע זייא פראֶהליך!
אונטער פאֶלקערן ווירד פערקינדעט: דער עוויגע רע-
גיערט ·
עז ברויזע דאז מעער, אונד וואז עז ענטהאֶלט
וואָנגעפאָלל זייא דיא פלור, מיט אללעם וואז אויף
איהר איזט;
עז יויכצען אללעביימע דעז וואלדעז,
פאָר דעם העררן! — ער קאָממט!
ער קאָממט אונד ריכטעט דען ערדקרייז ·
דאנקט דעם העררן! דען ער איזט פריינדליך,
עוויג וואֶהרעט זיינע גיטע ·
שפרעכט: הילף אונז הערר! אונזער ביישטאנד,
ברינג אונז צוזאממען אונד רעטטע אונז פאָן דען
היידען:
זאָ דאנקען וויר דעם נאמען דיינער הייליגקייט;
אונד ריהמען דיינען לאָבען אונז ·
געלאָבט זייא דער הערר, דער גאָטט ישראלז;
פאָן עוויגקייט צו עוויגקייט:
אללעז פאָלק שפרעכע: אמן! אונד לאָבע דען
העררן ·
ערהעבט דען עוויגען אונזערן גאָטט!
בעטעט אן פאָר זיינער פיסע שעממעל!
הייליג איזט ער!
ערהעבט דען עוויגען, אונזערן גאָטט!
פאללט הין צו זיינעם הייליגען בערגע;
דענן אונזער גאָטט דער הערר איזט הייליג ·
ער, דער אללבארמהערציגע, פערגיעבט דיא מיסעטהאט,

עָוֹן וְלֹא־יַשְׁחִית וְהִרְבָּה לְהָשִׁיב אַפּוֹ ·
וְלֹא־יָעִיר כָּל־חֲמָתוֹ ׃ אַתָּה יְיָ לֹא־
תִכְלָא רַחֲמֶיךָ מִמֶּנִּי ׃ חַסְדְּךָ וַאֲמִתְּךָ
תָּמִיד יִצְּרוּנִי ׃ זְכֹר רַחֲמֶיךָ יְיָ וַחֲסָדֶיךָ
כִּי מֵעוֹלָם הֵמָּה ׃ תְּנוּ עֹז לֵאלֹהִים ·
עַל־יִשְׂרָאֵל גַּאֲוָתוֹ · וְעֻזּוֹ בַּשְּׁחָקִים ׃
נוֹרָא אֱלֹהִים ׀ מִמִּקְדָּשֶׁיךָ · אֵל
יִשְׂרָאֵל הוּא נוֹתֵן ׀ עֹז וְתַעֲצֻמוֹת
לָעָם בָּרוּךְ אֱלֹהִים ׃ אֵל־נְקָמוֹת יְיָ
אֵל־נְקָמוֹת הוֹפִיעַ ׃ הִנָּשֵׂא שֹׁפֵט
הָאָרֶץ · הָשֵׁב גְּמוּל עַל־גֵּאִים · לַיְיָ
הַיְשׁוּעָה · עַל־עַמְּךָ בִרְכָתֶךָ סֶּלָה ׃ יְיָ
צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשְׂגָּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב
סֶלָה ׃ יְיָ צְבָאוֹת אַשְׁרֵי אָדָם בֹּטֵחַ
בָּךְ ׃ יְיָ הוֹשִׁיעָה · הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם־
קָרְאֵנוּ ׃ הוֹשִׁיעָה אֶת־עַמֶּךָ וּבָרֵךְ
אֶת־נַחֲלָתֶךָ · וּרְעֵם וְנַשְּׂאֵם עַד־

העולם

פֿערטילגעט ניכֿט ; נאהם שאָן אָפֿט דען צאָרן צוריק ·
ווירד ניא זיינען גרימם גאנץ ערוואכֿען לאסען ·
הוא הערר ! אויך מיר ענטציעהע דיין ערבארמען
ניכֿט !
שטעטז בעוואהרע מיך דיינע ליעבע , דיינע וואהר·
הייט !
געדענק אן דיינע הולד , אָ הערר !
אן דיינע גיטע , דיא פֿאָן יע געוועזען !
גיבעט גאָטט דאז רייך !
זיינע מאיעזטאֶט איבער ישראל ;
זיינע אללמאכֿט האָך אם פֿירמאמענט
דא דאָנגערטז פֿורכֿטבאר , גאָטט !
אויז דיינעם הייליגטהום , ישראלז גאָטט !
ער גיעבטז דעם פֿאָלקע רייך אונד מאכֿט ;
געלאָבט זייא גאָטט !
גאָטט דער ראכֿע , עוויגער !
דער ראכֿע גאָטט ! ערשיינע !
ערהעבע דיך ריכֿטער דער ערדע !
פֿערגילט דען שטאָלצען נאך פֿערדיענזט
הילפֿע פֿינדעט מאן בייא דעם עוויגען ;
דיינען זעגען איבער דיין פֿאָלק ! סלה !
דער הערר צבאות איזט מיט אונז :
יעקב׳ז , גאָטט איזט אונזרע פֿעזטע , סלה !
עוויגער ! דעז וועלטאללעז הערר !
הייל דעם דער דיר פֿערטרויט !
עוויגער ! פֿערלייה אונז זיעג !
דער קאֶניג ערהאֶרע , וועננ וויר פֿלעהען !
הילף דיינעם פֿאָלקע ! זעגנע דיין ערבע !
זייא הוא זיין הירט , אונד טראגע עז אין דיינעם שאָסע
צור עוויגקייט !

הָעוֹלָם ׃ נַפְשֵׁנוּ חִכְּתָה לַייָ עֶזְרֵנוּ וּמָגִנֵּנוּ הוּא ׃ כִּי־בוֹ יִשְׂמַח לִבֵּנוּ ׃ כִּי בְשֵׁם קׇדְשׁוֹ בָטָחְנוּ ׃ יְהִי־חַסְדְּךָ יְיָ עָלֵינוּ ׃ כַּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ לָךְ ׃ הַרְאֵנוּ יְיָ חַסְדֶּךָ ׃ וְיֶשְׁעֲךָ תִּתֶּן־לָנוּ ׃ קוּמָה עֶזְרָתָה לָנוּ ׃ וּפְדֵנוּ לְמַעַן חַסְדֶּךָ ׃ אָנֹכִי ׀ יְיָ אֱלֹהֶיךָ הַמַּעַלְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם ׃ הַרְחֶב־פִּיךָ וַאֲמַלְאֵהוּ ׃ אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁכָּכָה לוֹ ׃ אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁיְיָ אֱלֹהָיו ׃ וַאֲנִי ׀ בְּחַסְדְּךָ בָטַחְתִּי יָגֵל ׀ לִבִּי בִּישׁוּעָתֶךָ ׃ אָשִׁירָה לַייָ כִּי גָמַל עָלָי ׃

אין אומרים מזמור לתודה לא בשבת ולא בי"ט ולא בערב פסח ולא בח"ה של פסח ולא בערב יום כפור ׃

ק מִזְמוֹר לְתוֹדָה ׃ הָרִיעוּ לַייָ כׇּל־הָאָרֶץ ׃ עִבְדוּ אֶת־יְיָ בְּשִׂמְחָה ׃ בֹּאוּ לְפָנָיו בִּרְנָנָה ׃ דְּעוּ כִּי־יְיָ הוּא אֱלֹהִים ׃

הוּא

אונזרע זעעלע האררעט אויף דען העררען;
אונזרע הילפֿע, אונזער שילד איזט ער;
זיין ערפֿרייעט זיך אונזער הערץ;
דען וויר טרויען זיינעם היילינען נאמען;
דיינע גיטע, עוויגער! וואלטע איבער אונז
וויא וויר אויף דיך האררען.
אך הערר! ערצייג אונז דיינע גנאדע!
שענק אונז דיינע הילפֿע ווידער!
אויף! דוא אונזרע הילפֿע!
רעטטע אונז אום דיינער גיטע ווילען!
איך בין דער עוויגע דיין גאָטט
דער אויז מצרים דיך געפֿיהרט.
אָפֿנע ווייט דען מונד איך פֿילל איהן.
וואָהל דעם פֿאָלקע, דעם עז זאָ ערגיצהעט!
וואָהל דעם פֿאָלקע דעסען גאָטט דער עוויגע איזט!
איך בינז דער דיינער גיטע פֿערטרויט,
מיין הערץ פֿראָהלאָקעט אָב דיינער הילפֿע,
דעם עוויגען זינגע איך; דען ער טהאט מיר וואָהל.

(ווירד אם שבת, אם אָזטערפֿעזטע, אם אָזטעראייג־
גאנגטאגע, אונד אם איינגאנגזטאגע דעז פֿערזאָה־
נונגזפֿעזטעז ניכט געזונגען.)

מזמור

פֿזאלם, ביים דאנקאָפֿפֿער.

יויכצט דעם העררן, אללע ווערלט!
דיענט דעם העררן מיט פֿריידען!
קאָממעט מיט פֿראָהלאָקען פֿאָר איהן!
ערקעננעט, דאס דער עוויגע גאָטט איזט!]

הוא עשנו ולו ולא כתי׳ אנחנו עמו וצאן
מרעיתו : באו שעריו בתודה ·
חצרתיו בתהלה · הודו לו ברכו
שמו : כי־טוב יי לעולם חסדו · ועד־
דר ודר אמונתו :

ומזמורים אלו אומרים בשבת וי"ט · ובפולין אומרים גם בהושענה
רבה :

יט למנצח מזמור לדוד : השמים
מספרים כבוד אל : ומעשה ידיו
מגיד הרקיע : יום ליום יביע אמר ·
ולילה ללילה יחוה־דעת : אין אמר
ואין דברים · בלי נשמע קולם : בכל־
הארץ יצא קום · ובקצה תבל
מליהם · לשמש שם־אהל בהם :
והוא כחתן יצא מחפתו · ישיש
כגבור לרוץ ארח : מקצה השמים
מוצאו · ותקופתו על־קצותם · ואין
נסתר

ער שוּתּ אונז, ווִיר זינד זיין;
זיין פָאלק, דיא העערדע זיינער ווייִדע.
געהט צו זיינען טהאָרען איין, מיט דאנק;
מיט לאָבגעזאנג צו זיינעם פָאָרהאָף.
דאנקט איהם, לאָבעט זיינען נאַמען!
דען גיטיג איזט דער הערר,
עוויג זיינע גנאָדע,
זיינע טרייע פִיר אונד פִיר.

(שבת אונד פעזטטאגגעזאַנגע)

לַמְנַצֵּחַ

דעם זאנגמייזטער, איין פזאלם דוד'ז

דיא היממעל ערצאָהלען דיא עהרע גאָטטעז;
זיינער האָנדע ווערק פערקינדעט דיא פעזטע.
איין טאג שטראָממט עז דעם אנדערן צו,
אונד נאַכט גיעבט דיעזען אונטערריכט דער נאכט.
קיינע לעהרע, קיינע וואָרטע,
דערען שטיממע מאן ניכט האָרע.
איבער דען גאנצען ערדקרייז טאָנעט איהרע זאיטע;
איהר פָאָרטראג דרינגט זאָ וויט, אלז דיא בעוואָהנטע
וועלט;
דאָרטהין, וואָ ער דעם זאָננענגלאנצע איין צעלט אויפ־
שלוג;
ער שטראהלט הערפאָר, גלייך איינעם ברייטיגאם אויז
זיינעם צימער,
אונד פריידיג, וויא איין העלד, דורכלויפט ער זיינע
באהן
פאָן יענער הימעלזגראָנצע געהט ער אויז,
דען קרייזלויף דורך, ביז ווידער צו איהר היין,

נִסְתָּר מֵחַמָּתוֹ: תּוֹרַת יְיָ תְּמִימָה
מְשִׁיבַת נָפֶשׁ. עֵדוּת יְיָ נֶאֱמָנָה
מַחְכִּימַת פֶּתִי: פִּקּוּדֵי יְיָ יְשָׁרִים
מְשַׂמְּחֵי לֵב. מִצְוַת יְיָ בָּרָה. מְאִירַת
עֵינָיִם: יִרְאַת יְיָ טְהוֹרָה. עוֹמֶדֶת לָעַד.
מִשְׁפְּטֵי־יְיָ אֱמֶת. צָדְקוּ יַחְדָּו:
הַנֶּחֱמָדִים מִזָּהָב וּמִפַּז רָב.
וּמְתוּקִים מִדְּבַשׁ וְנֹפֶת צוּפִים: גַּם־
עַבְדְּךָ נִזְהָר בָּהֶם בְּשָׁמְרָם עֵקֶב
רָב: שְׁגִיאוֹת מִי־יָבִין מִנִּסְתָּרוֹת
נַקֵּנִי: גַּם מִזֵּדִים חֲשׂךְ עַבְדֶּךָ. אַל־
יִמְשְׁלוּ־בִי אָז אֵיתָם. וְנִקֵּיתִי מִפֶּשַׁע
רָב: יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי־פִי. וְהֶגְיוֹן
לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי:
לד לְדָוִד בְּשַׁנּוֹתוֹ אֶת־טַעְמוֹ לִפְנֵי
אֲבִימֶלֶךְ. וַיְגָרְשֵׁהוּ וַיֵּלַךְ: אֲבָרְכָה
אֶת־יְיָ בְּכָל־עֵת. תָּמִיד תְּהִלָּתוֹ בְּפִי:

אונד ניכֿטז בלייבט זיינעם שיין פֿערבארגען ·
דיא לעהרע גאָטטעז איזט פֿאָללשטאֶנדיג, לאַבט דיא זעעלע ;
זיין ציינגיס איממער טרייא, מאַכֿט אלבערן ווייזע ·
געראדע זינד דעז העררן בעפֿעהלע, ערפֿרייען דאז הערץ ·
לויטער זיין געבאָט, עז ערהייטערט בלאֶדע אויגען ;
ריין איזט דיא פֿורכֿט דעז עוויגען, בעשטעהט עוויג ;
זיינע רעכֿטע עוויגע וואהרהייט, אללעזאממט גע־רעכֿט ;
ערוויינשטער נאָך אלז גאָלד אונד קאֶזטליך ערצט ;
דעם מונדע ליעבליכֿער אלז זיסער האָניגזיים ·
וואָהל איזט דיין קנעכֿט געווארנט דורך זיא ;
גראָסער לאֶהן ערווארטעט דען, דער זיא בעוואהרט ·
אונוויסענדליכֿע פֿעהלער, ווער בעמערקט דיא ?
בעוואהרע מיך פֿאָר אונערקאננטען זינדען !
ענטפֿערנע מיך אויך פֿאָן איבערמיטהיגען געדאנקען ;
לאס זיא ניכֿט הערשען איבער מיך !
זאָ קאן איך פֿאָן פֿערברעכֿען פֿרייא, מיך דער פֿאָלל־ענדונג נאהען :

לדוד ·

פֿאָן דוד, אלז ער זיינען פֿערשטאנד פֿערלייגנעטע פֿאָר אבימלך, דיעזער איהן פֿאָן זיך טריעב אונד ער ענטקאם ·

לאָבפרייזען ווערדע איך אללע צייט דען עוויגען ;
זיין לאָב בלייבט איממערדאר אין מיינעם מונדע :

בַּיְיָ תִּתְהַלֵּל נַפְשִׁי · יִשְׁמְעוּ עֲנָוִים
וְיִשְׂמָחוּ: גַּדְּלוּ לַייָ אִתִּי · וּנְרוֹמְמָה
שְׁמוֹ יַחְדָּו: דָּרַשְׁתִּי אֶת־יְיָ וְעָנָנִי ·
וּמִכָּל־מְגוּרוֹתַי הִצִּילָנִי · הִבִּיטוּ
אֵלָיו וְנָהָרוּ · וּפְנֵיהֶם אַל־יֶחְפָּרוּ: זֶה
עָנִי קָרָא וַייָ שָׁמֵעַ · וּמִכָּל־צָרוֹתָיו
הוֹשִׁיעוֹ: חֹנֶה מַלְאַךְ־יְיָ סָבִיב
לִירֵאָיו וַיְחַלְּצֵם: טַעֲמוּ וּרְאוּ כִּי־טוֹב
יְיָ · אַשְׁרֵי הַגֶּבֶר יֶחֱסֶה־בּוֹ: יְראוּ אֶת־
יְיָ קְדֹשָׁיו · כִּי־אֵין מַחְסוֹר לִירֵאָיו:
כְּפִירִים רָשׁוּ וְרָעֵבוּ · וְדֹרְשֵׁי יְיָ לֹא־
יַחְסְרוּ כָל־טוֹב: לְכוּ בָנִים שִׁמְעוּ
לִי · יִרְאַת יְיָ אֲלַמֶּדְכֶם: מִי־הָאִישׁ
הֶחָפֵץ חַיִּים · אֹהֵב יָמִים לִרְאוֹת
טוֹב: נְצֹר לְשׁוֹנְךָ מֵרָע · וּשְׂפָתֶיךָ
מִדַּבֵּר מִרְמָה: סוּר מֵרָע וַעֲשֵׂה־טוֹב ·
בַּקֵּשׁ שָׁלוֹם וְרָדְפֵהוּ: עֵינֵי יְיָ אֶל־

מיינע זעעלע ריהמעט זיך דעז עוויגען,
דאס דיא בעדראֶנגטען הערען, אונד זיך פרייען
פרייזט מיט מיר דעז עוויגען גראָסע!
לאסט אונז צוזאממען זיינען נאמען עהרען!
דא איך דעז הערן זוכטע, אנטוואָרטעטע ער מיר;
אונד רעטטעטע מיך אויז אללער מיינער פורכט
דיא אויף איהן הינשויען, גלאַנצען פריידענפאָלל,
ניא ווירד איהר אנגעזיכט צו שאנדען
דיזער בעדראַנגטע ריעף, דער הערר פערנאהמז,
אונד האלף אויז אללען נאָטהען איהם
דעז עוויגען ענגעל לאגערן זיך אומהער,
אום זיינע פערעהרער, אונד ערּרעטטען זיא
שמעקעט, שויט, וויא גוט ער איזט, דער עוויגע!
הייל דעם מאננע, דער אויף איהן פערטרויעט!
פירעהרט דען הערן, איהר זיינע הייליגען!
קיינען מאנגעל האבען זיינע עהרעד
יונגע לאָווען דארבען, הונגערן;
דעם גאָטטעזזעהרער פעהלט קיין גוט
קאָממט קינדער, האָרט מיר צו!
איך לעהר אייך גאָטטעזפורכט
ווער איזט דער מאן, דער לוזט צום לעבען האט?
אים אלטער גערנע גליקליך איזט?
בעוואהר פאָר באָזעם דיינע צונגע,
דיינע ליפפען פאָר בעטריגליפרעדע
וויך פאָם באָזען, טהוע גוטעז!
זוכע פריעדען, לויף איהם נאך!
אויף גערעכטען מערקען דיא אויגען דעז הערן;

צַדִּיקִים · וְאָזְנָיו אֶל־שַׁוְעָתָם׃ פְּנֵי יי
בְּעֹשֵׂי רָע · לְהַכְרִית מֵאֶרֶץ זִכְרָם׃
צָעֲקוּ וַיי שָׁמֵעַ · וּמִכָּל־צָרוֹתָם
הִצִּילָם׃ קָרוֹב יי לְנִשְׁבְּרֵי־לֵב · וְאֶת־
דַּכְּאֵי־רוּחַ יוֹשִׁיעַ׃ רַבּוֹת רָעוֹת צַדִּיק ·
וּמִכֻּלָּם יַצִּילֶנּוּ יי׃ שֹׁמֵר כָּל־
עַצְמוֹתָיו · אַחַת מֵהֵנָּה לֹא נִשְׁבָּרָה׃
תְּמוֹתֵת רָשָׁע רָעָה · וְשֹׂנְאֵי צַדִּיק
יֶאְשָׁמוּ׃ פּוֹדֶה יי נֶפֶשׁ עֲבָדָיו · וְלֹא
יֶאְשְׁמוּ כָּל־הַחוֹסִים בּוֹ׃

י תְּפִלָּה לְמֹשֶׁה אִישׁ־הָאֱלֹהִים · אֲדֹנָי
מָעוֹן אַתָּה הָיִיתָ לָּנוּ בְּדֹר וָדֹר׃
בְּטֶרֶם · הָרִים יֻלָּדוּ וַתְּחוֹלֵל אֶרֶץ
וְתֵבֵל · וּמֵעוֹלָם עַד־עוֹלָם אַתָּה אֵל׃
תָּשֵׁב אֱנוֹשׁ עַד־דַּכָּא · וַתֹּאמֶר
שׁוּבוּ בְנֵי־אָדָם׃ כִּי אֶלֶף שָׁנִים
בְּעֵינֶיךָ כְּיוֹם אֶתְמוֹל כִּי יַעֲבֹר ·

ואשמורה

אויף איהר פלעהען זיינע אָהרען ·
זיין צאָרנבליק טריפט דיא איבעלטהאָטער ;
פערטילגט איהר אנגעדענקען פאָן דער ערדע ;
ווען יענע שרייען, זאָ האָרט דער הערר,
אונד רעטטעט זיא אויז אללער נאָהט ·
צערבראָכנען הערצען איזט דער עוויגע נאהע ;
אונד הילפט צערשלאגענען געמיטהערן :
פיעל ליידען האט אָפט דער גערעכטע ;
דאָך רעטטעט איהן דער הערר אויז אללעם ;
בעוואהרעט אללע זיינע קראָפטע ;
ניכט איינע איהרער ווירד פערלעטצט ·
דאז לאזטער בריגנט דען פרעפעלהאפטען אום ;
פערדאממניס טריפט דיא פיינדע דעז גערעכטען ·
דער הערר ערלאָזט דיא זעעלע זיינער דיענער :
דיא איהם פערטרויען, ווערדען ניא פערדאממט ·

תפלה

געבעט משה'ז, דעז גאָטטליכען מאננעז

הערר אונזער צופלוכטזאָרט ווארזט דוא,
פאָן מענשענאלטער צו מענשענאלטער ·
עהע דען דיא בערגע געצייגט ;
געשאפפען וואורדען וועלט אונד ערדע ;
אונד פאָן עוויגקייט צו עוויגקייט,
ביזט דוא אללמאָכטיג!
דוא פיהרזט דאז מענשענגעשלעכט ביז צור צער־
קנירשונג :
דאַן שפריכזט דוא : זאָהנע אדמז! קעהרעט ווידער!
(דען טויזענד יאהרע זינד פאָר דיר
איינעם טאגע דער געזטערן פערגיענג,

וְאַשְׁמוּרָה בַלָּיְלָה׃ זְרַמְתָּם שֵׁנָה
יִהְיוּ · בַּבֹּקֶר כֶּחָצִיר יַחֲלֹף׃ בַּבֹּקֶר
יָצִיץ וְחָלָף · לָעֶרֶב יְמוֹלֵל וְיָבֵשׁ׃
כִּי־כָלִינוּ בְאַפֶּךָ · וּבַחֲמָתְךָ נִבְהָלְנוּ׃
שַׁתָּה עֲוֹנֹתֵינוּ לְנֶגְדֶּךָ · עֲלֻמֵנוּ
לִמְאוֹר פָּנֶיךָ׃ כִּי כָל־יָמֵינוּ פָּנוּ
בְעֶבְרָתֶךָ · כִּלִּינוּ שָׁנֵינוּ כְמוֹ־הֶגֶה׃
יְמֵי־שְׁנוֹתֵינוּ בָהֶם שִׁבְעִים שָׁנָה ·
וְאִם בִּגְבוּרֹת שְׁמוֹנִים שָׁנָה · וְרָהְבָּם
עָמָל וָאָוֶן · כִּי־גָז חִישׁ וַנָּעֻפָה׃ מִי־
יוֹדֵעַ עֹז אַפֶּךָ וּכְיִרְאָתְךָ עֶבְרָתֶךָ׃
לִמְנוֹת יָמֵינוּ כֵּן הוֹדַע · וְנָבִא לְבַב
חָכְמָה׃ שׁוּבָה יְיָ עַד־מָתָי · וְהִנָּחֵם
עַל־עֲבָדֶיךָ׃ שַׂבְּעֵנוּ בַבֹּקֶר חַסְדֶּךָ ·
וּנְרַנְּנָה וְנִשְׂמְחָה בְּכָל־יָמֵינוּ׃ שַׂמְּחֵנוּ
כִּימוֹת עִנִּיתָנוּ · שְׁנוֹת רָאִינוּ
רָעָה׃ יֵרָאֶה אֶל־עֲבָדֶיךָ פָעֳלֶךָ ·

איינער נאכטוואכע גלייך :)
דוא שטראמעזט זיא הין : אין שלוממער ענטשטעהן זיא
דעז מארגענז , וויא וואנדעלנדעז גראז ,
פריה בליהט עז אונד וואנדעלט ;
אם אבענד אבגעהויען אונד פערדארעט •
זא פערגעהען וויר אין דיינעם צארנע ;
זא שליידערט אונז דיין גרימם דאהין :
דוא שטעללעזט אונזרע מיסעטהאט פאר דיך •
אונזרע היימליכקייט פאר דיינעז אנגעזיכטעז ליכט •
גון שווינדען אונזרע טאגע אללע, דורך דיינען צארן ;
וויר ברינגען אונזרע יאהרע צו, וויא איין געשוואטץ •
אוזרע לעבענזצייט וואהרט זיעבענציג יאהר ;
אכטציג איזט איהר פערנזטעז ציעל ,
אונד איהר שטאלץ איזט מיה אונד קוממער :
שנעלל אבגעשניטטען ; זא פליעגען וויר היין !
דאך וועד ערקעננעט דיינעז גריממעז אללגעוואלט ,
דאס ער איהן פירכטע , זא פורכטבאר דוא בינזט ?
אך , לעהר אונז אונזרע טאגע צאהלען :
דאמיט וויר וויזעז הערצענז זיין !
וועגדע דיך , עוויגער ! אך וויא לאנגע !
זייא דיינען קנעכטען וויעדער גנאדיג !
ערפילל אונז פריה מיט דיינער הולד !
זא ריהמען וויר פראהלאקענד אונזער לעבענלאנג :
ערפרייא אונז נון זא לאנגע צייט , אלז דוא אונז פלאגטעזט ;
זא פיעלע יאהרע וויר נור אונגליק זאהען !
צייגע דיין ערהאבנעז ווערק אן דיינען קנעכטען ;

וַהֲדָרְךָ עַל־בְּנֵיהֶם׃
וִיהִי ׀ נֹעַם ׀ יְיָ אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ ׀ וּמַעֲשֵׂה
יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ · וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ
כּוֹנְנֵהוּ׃

צא יֹשֵׁב ׀ בְּסֵתֶר עֶלְיוֹן · בְּצֵל ׀ שַׁדַּי
יִתְלוֹנָן׃ אֹמַר לַיְיָ מַחְסִי וּמְצוּדָתִי ·
אֱלֹהַי אֶבְטַח־בּוֹ׃ כִּי הוּא יַצִּילְךָ
מִפַּח יָקוּשׁ · מִדֶּבֶר הַוּוֹת׃ בְּאֶבְרָתוֹ
יָסֶךְ לָךְ · וְתַחַת־כְּנָפָיו תֶּחְסֶה · צִנָּה
וְסֹחֵרָה אֲמִתּוֹ׃ לֹא תִירָא מִפַּחַד
לָיְלָה · מֵחֵץ יָעוּף יוֹמָם׃ מִדֶּבֶר
בָּאֹפֶל יַהֲלֹךְ · מִקֶּטֶב יָשׁוּד צָהֳרָיִם ·
יִפֹּל מִצִּדְּךָ ׀ אֶלֶף וּרְבָבָה מִימִינֶךָ ·
אֵלֶיךָ לֹא יִגָּשׁ׃ רַק בְּעֵינֶיךָ תַבִּיט ·
וְשִׁלֻּמַת רְשָׁעִים תִּרְאֶה · כִּי־אַתָּה יְיָ
מַחְסִי · עֶלְיוֹן שַׂמְתָּ מְעוֹנֶךָ׃ לֹא־
תְאֻנֶּה אֵלֶיךָ רָעָה · וְנֶגַע לֹא־יִקְרַב

באהלך

אן איהרען קינדערן דיינע מאיעזטאַט ׳

ק ה אָ ר ·

אונזערז גאָטטעז פֿריינדליכקייט
ווערדע אונז בעשיעדען ;
זאָ געלינגעט אונזרער האֶנדע ווערק ·
אלל אונזער טהון
געלינגעט נור דורך איהן ·

יושב

דער דוא אים שירם דעז האָכזטען זיטצעזט,
אונד רוהעזט אין דער אללמאכט שאטטען!
גאָטט, מיינע בורג, אונד מיינע צופֿערזיכט ;
דער הערר, אויף דען איך שטעטז פֿערטרויע ׳
יר, זאגע איך, ווירד דיין רעטטער זיין,
וועןן נעטצע דראָהן, וועןן זייכען טאָדטען ·
מיט זיינעם פֿיטטיג דעקט ער דיך ;
דיין שירם איזט אונטער זיינען פֿליגעלן :
זיינע טרייע איזט שילד אונד. הארניש ·
ערציטטרע ניכט בייא נאַכטליכער געפֿאהר :
פֿאָר פפֿיילען דיא דעז טאגעז שוואָרמען :
ניכט וועןן דיא פעזט אים פֿינזטערן שלייכט :
ניכט וועןן אם מיטטאג זייכע וויטהעט ·
אָב טויזענד דיר צור זייטע פֿאללען ·
אונד מיריאדען דיר צור רעכטען :
דיר נאהט קיין אונפֿאלל זיך ·
דוא שויזט זיא נור מיט דיינעז אויגען,
דיא שטראפֿע דיא דען פֿרעפֿלער טריפֿט ·
דען דוא האזט דיין פֿערטרויען אויף גאָטט,
דען האָכזטען, מיינע צופֿערזיכט ·
דיר קאָן קיין אונגליק ווידערפֿאהרען,
אונד קיינע נאָטה זיך דיינער היטטע נאהען ;

בְּאׇהֳלֶךָ׃ כִּי מַלְאָכָיו יְצַוֶּה־לָּךְ·
לִשְׁמׇרְךָ בְּכׇל־דְּרָכֶיךָ׃ עַל־כַּפַּיִם
יִשָּׂאוּנְךָ· פֶּן־תִּגֹּף בָּאֶבֶן רַגְלֶךָ׃
עַל־שַׁחַל וָפֶתֶן תִּדְרֹךְ· תִּרְמֹס כְּפִיר
וְתַנִּין׃ כִּי בִי חָשַׁק וַאֲפַלְּטֵהוּ·
אֲשַׂגְּבֵהוּ כִּי־יָדַע שְׁמִי׃ יִקְרָאֵנִי ׀
וְאֶעֱנֵהוּ· עִמּוֹ אָנֹכִי בְצָרָה· אֲחַלְּצֵהוּ
וַאֲכַבְּדֵהוּ׃ אֹרֶךְ יָמִים אַשְׂבִּיעֵהוּ·
וְאַרְאֵהוּ בִּישׁוּעָתִי׃

וכופלין הפסוק האחרון

קלה הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ אֶת־שֵׁם יְיָ הַלְלוּ עַבְדֵי
יְיָ׃ שֶׁעוֹמְדִים בְּבֵית יְיָ· בְּחַצְרוֹת בֵּית
אֱלֹהֵינוּ׃ הַלְלוּ־יָהּ כִּי־טוֹב יְיָ· זַמְּרוּ
לִשְׁמוֹ כִּי נָעִים׃ כִּי־יַעֲקֹב ׀ בָּחַר לוֹ
יָהּ· יִשְׂרָאֵל ׀ לִסְגֻלָּתוֹ· כִּי אֲנִי יָדַעְתִּי
כִּי־גָדוֹל יְיָ וַאֲדֹנֵינוּ מִכׇּל־אֱלֹהִים׃
כֹּל אֲשֶׁר־חָפֵץ יְיָ עָשָׂה בַּשָּׁמַיִם

ובארץ

דענן ער בעפֿיעהלט דען הימלישען,
אויף אללען וועגען דיך צו שיטצען.
זיא מיסען דיך אויף האֶנדען טראגען,
דאס דיינען פֿוס קיין שטיין פֿערלעטצע.
דוא ווירזט אויף לעאָפֿארד אונד אָטטער טרעטען;
צערדריקען לאֶווענברוט אונד דראכען.
„דענן ער בעגיהרעט מיין, דרום רעטטע איך איהן:
איך העב איהן האָך עמפּאָר; דענן ער ערקעננעט מיך.
ער רופֿט מיך אן, איך האֶרע, בין אין דער נאָטה בייא איהם;
ענטרייס איהן דער געפֿאהר, אונד זעטץ איהן האָך אין עהרען.
„דעז לאנגען לעבענז זאטט,
זאָלל ער מיין הייל ערבליקען."

הללויה

לאָבט דען נאמען דעז העררן!
לאָבט איהר קנעכטע דעז העררן!
דיא איהר דיענט אים הויזע דעז העררן,
אים פֿאָרהאָף זיינעז טעמפעלז.
לאָבעט גאָטט דענן ער איזט פֿריינדליך;
לאסט איהם פרייז ערטאֶנען, ער איזט ליעבלייך!
ער האט יעקב זיך ערקאָהרען,
צו זיינעם אייגענטהומע ישראל.
דאז וויס איך: גראֶסער איזט דער עוויגע,
אונזער גאָטט, דען אללע גאֶטטערוועזען
ער שאפֿפֿעט, וואז איהם וואָהלגעפֿאללט:
אים הימעל אונד אויף ערדען,

וּבָאָֽרֶץ· בַּיַּמִּים וְכׇל־תְּהֹמוֹת: מַֽעֲלֶה
נְשִׂאִים מִקְצֵה הָאָֽרֶץ· בְּרָקִים לַמָּטָר
עָשָׂה · מוֹצֵא־רוּחַ מֵאוֹצְרוֹתָיו:
שֶׁהִכָּה בְּכוֹרֵי מִצְרָיִם ׀ מֵאָדָם עַד־
בְּהֵמָה : שָׁלַח ׀ אֹתוֹת וּמֹפְתִים
בְּתוֹכֵכִי מִצְרָיִם : בְּפַרְעֹה וּבְכׇל־
עֲבָדָיו: שֶׁהִכָּה גּוֹיִם רַבִּים · וְהָרַג
מְלָכִים עֲצוּמִים : לְסִיחוֹן ׀ מֶלֶךְ
הָאֱמֹרִי וּלְעוֹג מֶלֶךְ הַבָּשָׁן · וּלְכֹל
מַמְלְכוֹת כְּנָֽעַן· וְנָתַן אַרְצָם נַחֲלָה ·
נַחֲלָה לְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ : יְיָ שִׁמְךָ
לְעוֹלָם · יְיָ זִכְרְךָ לְדֹר וָדֹר · כִּי־יָדִין
יְיָ עַמּוֹ · וְעַל־עֲבָדָיו יִתְנֶחָם · עֲצַבֵּי
הַגּוֹיִם כֶּסֶף וְזָהָב · מַעֲשֵׂה יְדֵי אָדָם:
פֶּה לָהֶם וְלֹא יְדַבֵּרוּ · עֵינַיִם לָהֶם
וְלֹא יִרְאוּ : אׇזְנַיִם לָהֶם וְלֹא
יַאֲזִינוּ · אַף אֵין־יֶשׁ־רוּחַ בְּפִיהֶם ·
כְּמוֹהֶם יִהְיוּ עֹשֵׂיהֶם : כֹּל אֲשֶׁר־

אים מעער אונד אללען טיעפען ;
פיהרט וואָלקען הערויף פאָם ענדע דער ערדע ;
שאפפט צום רעגען בליטצע ;
לאָסט אויז זיינען באנדען דען שטורם הערפאָר ·
ער שלוג מצרים'ז ערשטגעבורט ,
פאָן מענשען אונד פאָם פיעהע ;
ליעז איבער דיך , אֶגיפּטענלאנד !
צייכען אויז אונד וואונדער ,
אן פרעה אונד זיינען דיענערן ·
ער , דער גראָסע פאָלקער שלוג ;
ערלעגטע מאֶכטיגע קאֶניגע ;
דער אמורי קאֶניג סיחון ,
עג , דען קאֶניג בשן'ז ,
אונד אללע רייכע כנען'ז ·
אונד גאב איהר לאנד איין , צום בעזיטץ
זיינעם פאָלקע ישראל ·
הערר ! דיין נאמע וואֶהרעט עוויג ,
פיר אונד פיר דיין רוהם !
דער הערר שאפט זיינעם פאָלקע רעכט ;
נימּמט זיך וויעדער זיינער דיענער אן ·
דער היידען גאֶטצען , גאָלדען , זילבערן ,
זינד געמאכט פאָן מענשענהאֶנדען ;
האבען מונד , אונד רעדען ניכט ;
האבען אויגען , זעהען ניכט ;
האבען אָהרען , האֶרען ניכט ;
אויך וועבט קיין הויך אין איהרעם מונדע ·
איהנען גלייך ווירד , דער זיא מאכט ,
דיא אויך זיא האָפפען , אללע זאָ ·

בֹּטֵחַ בָּהֶם: בֵּית יִשְׂרָאֵל בָּרְכוּ אֶת־יְיָ: בֵּית אַהֲרֹן בָּרְכוּ אֶת־יְיָ: בֵּית הַלֵּוִי בָּרְכוּ אֶת־יְיָ. יִרְאֵי יְיָ בָּרְכוּ אֶת־יְיָ: בָּרוּךְ יְיָ | מִצִּיּוֹן. שֹׁכֵן יְרוּשָׁלָיִם הַלְלוּ־יָהּ:

קל״ו הוֹדוּ לַייָ כִּי־טוֹב. כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
הוֹדוּ לֵאלֹהֵי הָאֱלֹהִים. כִּי לְ״חַ:
הוֹדוּ לַאֲדֹנֵי הָאֲדֹנִים. כִּי לְ״חַ:
לְעֹשֵׂה נִפְלָאוֹת גְּדֹלוֹת לְבַדּוֹ. כִּי לְ״חַ:
לְעֹשֵׂה הַשָּׁמַיִם בִּתְבוּנָה. כִּי לְ״חַ:
לְרוֹקַע הָאָרֶץ עַל־הַמָּיִם. כִּי לְ״חַ:
לְעֹשֵׂה אוֹרִים גְּדֹלִים. כִּי לְ״חַ:
אֶת־הַשֶּׁמֶשׁ לְמֶמְשֶׁלֶת בַּיּוֹם. כִּי לְ״חַ:
אֶת־הַיָּרֵחַ וְכוֹכָבִים לְמֶמְשְׁלוֹת בַּלָּיְלָה. כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
לְמַכֵּה מִצְרַיִם בִּבְכוֹרֵיהֶם. כִּי לְ״חַ:
וַיּוֹצֵא יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם. כִּי לְ״חַ:

בְּיָד

איהר פֿאָם הויזע ישראל'ז!
בענעדייעט דעם העררן!
איהר פֿאָם הויזע אהרן'ז!
בענעדייעט דעם העררן!
איהר, פֿאָם הויזע לוי!
בענעדייעט דעם העררן!
דיא איהר דען העררן עהרפֿירכֿטעט,
בענעדייעט דעם העררן.
דער עוויגע זייא פֿאָן ציון אויז געלאָבט,
ער, דער טהראָנער צו ירושלים.
הללויה!

הודו

דאנקט דעם העררן, דעון ער איזט פֿריינדליך,
עוויג וואָהרעט זיינע גיטע.
דאנקט דעם גאָטטע אללער גאָטטערוועזען.
עוויג א׳ ז׳ וו׳
דאנקט דעם העררן אללער העררן!
עוויג א׳ ז׳ וו׳
דער גראָסע וואונדער טהוט אלליין;
עוויג א׳ ז׳ וו׳
דער מיט פֿערנונפֿט דיא הימעל געשאפֿפֿען;
עוויג א׳ ז׳ וו׳
דיא ערד אויף דעם וואסער אויזגעברייטעט;
עוויג א׳ ז׳ וו׳
דער גראָסע ליכֿטער האט געמאכֿט;
עוויג א׳ ז׳ וו׳
דיא זאָננע, פֿאָרצושטעהן דעם טאגע;
עוויג א׳ ז׳ וו׳
מאָנד אונד שטערן, פֿאָרצושטעהן דער נאכֿט;
עוויג א׳ ז׳ וו׳
מצרים שלוג, אן דעסען ערשטגעבורט,
עוויג א׳ ז׳ וו׳
אונד פֿיהרטע ישראל הערויז:
עוויג א׳ ז׳ וו׳

בְּיָד חֲזָקָה וּבִזְרוֹעַ נְטוּיָה · כִּלְ״חַ:
לְגֹזֵר יַם־סוּף לִגְזָרִים · כִּלְ״חַ:
וְהֶעֱבִיר יִשְׂרָאֵל בְּתוֹכוֹ · כִּלְ״חַ:
וְנִעֵר פַּרְעֹה וְחֵילוֹ בְיַם־סוּף · כִּלְ״חַ:
לְמוֹלִיךְ עַמּוֹ בַּמִּדְבָּר · כִּלְ״חַ:
לְמַכֵּה מְלָכִים גְּדֹלִים · כִּלְ״חַ:
וַיַּהֲרֹג מְלָכִים אַדִּירִים · כִּלְ״חַ:
לְסִיחוֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי · כִּלְ״חַ:
וּלְעוֹג מֶלֶךְ הַבָּשָׁן · כִּלְ״חַ:
וְנָתַן אַרְצָם לְנַחֲלָה · כִּלְ״חַ:
נַחֲלָה לְיִשְׂרָאֵל עַבְדּוֹ · כִּלְ״חַ:
שֶׁבְּשִׁפְלֵנוּ זָכַר לָנוּ · כִּלְ״חַ:
וַיִּפְרְקֵנוּ מִצָּרֵינוּ · כִּלְ״חַ:
נֹתֵן לֶחֶם לְכָל־בָּשָׂר · כִּלְ״חַ:
הוֹדוּ לְאֵל הַשָּׁמָיִם · כִּלְ״חַ:

לג רַנְּנוּ צַדִּיקִים בַּיְיָ · לַיְשָׁרִים נָאוָה
תְהִלָּה:

מיט שטארקער האנד אונד אויזגערעקטעם ארמע;
עוויג וואהרעט זיינע גיטע.
דער דאז שילפמעער אבגעטהיילט;
עוויג א. ז. וו.
אונד ישראל הינדורך געפיהרט;
עוויג א. ז. וו.
אונד שטירצטע פרעה מיט זיינעם העער היגאיין;
עוויג א. ז. וו.
דער זיין פאלק פיהרטע דורך דיא וויזטע;
עוויג א. ז. וו.
ערלעגטע גראסע קאניגע;
עוויג א. ז. וו.
שטירצט מאלכטיגע בעהערשער,
עוויג א. ז. וו.
דער אמורי קאניג, סיחון;
עוויג א. ז. וו.
עג, צו בשן, קאניג;
עוויג א. ז. וו.
אונד גאב איהר לאנד איין צום בעזיטץ;
עוויג א. ז. וו.
בעזיטץ פיר ישראל, זיין פאלק.
עוויג א. ז. וו.
דער אין אונזרעם דרוקע אן אונז דאכטע;
עוויג א. ז. וו.
אונד אונז פאם פיינד ערלאזטע;
עוויג א. ז. וו.
דער אללעם פליישע שפייזע גיעבט;
עוויג א. ז. וו.
דאנק דיעם גאטטע דעז הימעלז;
עוויג א. ז. וו.

רננו

פראהלאקעט, גערעכטען! פרצהלאקט אים עוויגען!
לאבפרייז געציממעט נור רעדליכגעזיננטען:

הוֹדוּ לַייָ בְּכִנּוֹר · בְּנֵבֶל עָשׂוֹר זַמְּרוּ־
לוֹ: שִׁירוּ־לוֹ שִׁיר חָדָשׁ · הֵיטִיבוּ
נַגֵּן בִּתְרוּעָה: כִּי יָשָׁר דְּבַר־ייָ וְכָל־
מַעֲשֵׂהוּ בֶּאֱמוּנָה: אֹהֵב צְדָקָה
וּמִשְׁפָּט · חֶסֶד ייָ מָלְאָה הָאָרֶץ:
בִּדְבַר ייָ שָׁמַיִם נַעֲשׂוּ · וּבְרוּחַ פִּיו
כָּל־צְבָאָם: כֹּנֵס כַּנֵּד מֵי הַיָּם · נֹתֵן
בְּאֹצָרוֹת תְּהוֹמוֹת: יִירְאוּ מֵייָ כָּל־
הָאָרֶץ · מִמֶּנּוּ יָגוּרוּ כָּל־יוֹשְׁבֵי תֵבֵל:
כִּי הוּא אָמַר וַיֶּהִי · הוּא־צִוָּה וַיַּעֲמֹד:
ייָ הֵפִיר עֲצַת־גּוֹיִם · הֵנִיא מַחְשְׁבוֹת
עַמִּים: עֲצַת ייָ לְעוֹלָם תַּעֲמֹד ·
מַחְשְׁבוֹת לִבּוֹ לְדֹר וָדֹר: אַשְׁרֵי הַגּוֹי
אֲשֶׁר־ייָ אֱלֹהָיו · הָעָם | בָּחַר לְנַחֲלָה
לוֹ: מִשָּׁמַיִם הִבִּיט ייָ · רָאָה אֶת־כָּל־
בְּנֵי הָאָדָם: מִמְּכוֹן־שִׁבְתּוֹ הִשְׁגִּיחַ ·
אֶל כָּל־יוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ: הַיּוֹצֵר יַחַד

דאנקט דעם העררן, מיט הארפענקלאנג!
שלאגעט צעהנזאיטענפזאלטער איהם אן!
זינגעט איחם איין ניע געהארטעז ליעד!
ריהרט ביים יובעלגעזאנג אייער בעזטעז זאיטענשפיעל!
דען וואהרהאפט איזט דעז עוויגען פערהייסונג,
אונד אלל זיין טהון טרייערפיללט.
ער ליעבעט בילליגקייט אונד רעכט:
דיא ערדע איזט פאלל דעז עוויגען גיטע.
דיא היממעל ענטשטאנדען דורך דעז עוויגען ווארט,
דורך זיינעז מונדעז הויך אלל איהרע העערע:
ער טהירמעט מערעזוואגען, וויא מויער;
פערוואהרט אין טיעפען דען אבגרונד:
דען עוויגען פירכטע אללע וועלט;
פאר איהם שייע זיך יעדער ערדבעוואהנער.
דען וואז ער שפריכט, געשיעהט;
וואז ער געבייט, שטעהט דא!
דער העררר צערשטארט דער היידען ראטהשלוס,
פערנייטעלט דער פאלקער ענטווירפע:
אבער עוויג בעשטעהט דעז עוויגען ראטהשלוס,
ענטווירפע זיינעז הערצענז פיר אונד פיר.
הייל דעם שטאאטע, דעססען גאטט ער איזט, דער עוויגע!
דעם פאלקע, דאז ער זיך צום אייגענטהום ערקאהרען!
פאם הימּמעל זיעהט דער עוויגע העראב;
בליקט אויף אללע מענשענקינדער;
בעשויעט אללע ערדבעוואהנער,
פאן זיינעם פעזטען טהראנזיטץ.
ער, דער איהרער אללער הערצען זאממט געבילדעט,

לִבָּם · הַמֵּבִין אֶל־כָּל־מַעֲשֵׂיהֶם׃
אֵין הַמֶּלֶךְ נוֹשָׁע בְּרָב־חָיִל · גִּבּוֹר
לֹא־יִנָּצֵל בְּרָב־כֹּחַ׃ שֶׁקֶר הַסּוּס
לִתְשׁוּעָה · וּבְרֹב חֵילוֹ לֹא יְמַלֵּט׃
הִנֵּה עֵין יְיָ אֶל־יְרֵאָיו · לַמְיַחֲלִים
לְחַסְדּוֹ׃ לְהַצִּיל מִמָּוֶת נַפְשָׁם ·
וּלְחַיּוֹתָם בָּרָעָב׃ נַפְשֵׁנוּ (ידנים הח׳טל
חכתה) חִכְּתָה לַייָ · עֶזְרֵנוּ וּמָגִנֵּנוּ הוּא׃
כִּי־בוֹ יִשְׂמַח לִבֵּנוּ · כִּי בְשֵׁם קָדְשׁוֹ
בָטָחְנוּ׃ יְהִי־חַסְדְּךָ יְיָ עָלֵינוּ · כַּאֲשֶׁר
יִחַלְנוּ לָךְ׃

צב מִזְמוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת׃ טוֹב
לְהֹדוֹת לַייָ · וּלְזַמֵּר לְשִׁמְךָ
עֶלְיוֹן׃ לְהַגִּיד בַּבֹּקֶר חַסְדֶּךָ ·
וֶאֱמוּנָתְךָ בַּלֵּילוֹת׃ עֲלֵי־עָשׂוֹר וַעֲלֵי־
נָבֶל · עֲלֵי הִגָּיוֹן בְּכִנּוֹר׃ כִּי שִׂמַּחְתַּנִי
יְיָ בְּפָעֳלֶךָ · בְּמַעֲשֵׂי יָדֶיךָ אֲרַנֵּן׃

בעמערקט אויך אלל איהר טהון ·
דער קאֶניג זיעגעט ניכט דורך העערעזמאכט ;
העלדען רעטטען קיינע גראָסע קראַפט ·
טריגליך איזט דאז ראָס צום זיעגע ;
אללע העערעזקראפט צור רעטטונג ·
זיעה, דעז עוויגען אויגע שויט אויף זיינע פערעהרער,
דיא זיינער גיטער אלליין פערטרויען ;
דאס ער פאָן טאָדעזפאֶהרליכקייט זיא רעטטע,
זיא ערהאלטע אין דער טהיירונג נאָטה ·

ק ה אָ ר ·

אונזרע זעעלע האררעט אויף דען העררן ;
אונזרע הילפע, אונזער שילד איזט ער ;
זיין ערפרייעט זיך אונזער הערץ ;
דען וויר פערטרויען זיינעם הייליגען נאמען ·
דיינע גיטע עוויגער !
וואלטע איבער אונז,
זוא וויר אויף דיך האררען ·

מזמור

פזאלמליעד פיר דען שבת

ליעבליך איזט, דעם עוויגען דאנקען ;
האָכזטער ! דיינעם נאמען זינגען !
דעז מאָרגענז דיינע גיטע ריהמען,
דעז אבענדז דיינע פאטערטרייע ;
אונטער זאיטענשפיעל אונד פזאלטער,
צום ליעדע פאָן דער האַרף ערוועקט ·
העררר ! דיינע ווערקע ערפרייען מיך !
פראָהליך זינג איך דיינע טהאטען ·

מַה־גָּדְלוּ מַעֲשֶׂיךָ יְיָ · מְאֹד עָמְקוּ
מַחְשְׁבֹתֶיךָ׃ אִישׁ־בַּעַר לֹא יֵדָע ·
וּכְסִיל לֹא־יָבִין אֶת־זֹאת׃ בִּפְרֹחַ
רְשָׁעִים | כְּמוֹ עֵשֶׂב · וַיָּצִיצוּ כָּל־
פֹּעֲלֵי אָוֶן לְהִשָּׁמְדָם עֲדֵי־עַד׃ וְאַתָּה
מָרוֹם לְעֹלָם יְיָ׃ כִּי הִנֵּה אֹיְבֶיךָ | יְיָ
כִּי־הִנֵּה אֹיְבֶיךָ יֹאבֵדוּ · יִתְפָּרְדוּ כָּל־
פֹּעֲלֵי אָוֶן׃ וַתָּרֶם כִּרְאֵים קַרְנִי ·
בַּלֹּתִי בְּשֶׁמֶן רַעֲנָן׃ וַתַּבֵּט עֵינִי
בְּשׁוּרָי · בַּקָּמִים עָלַי מְרֵעִים
תִּשְׁמַעְנָה אָזְנָי׃ צַדִּיק כַּתָּמָר יִפְרָח ·
כְּאֶרֶז בַּלְּבָנוֹן יִשְׂגֶּה׃ שְׁתוּלִים בְּבֵית
יְיָ · בְּחַצְרוֹת אֱלֹהֵינוּ יַפְרִיחוּ׃ עוֹד
יְנוּבוּן בְּשֵׂיבָה · דְּשֵׁנִים וְרַעֲנַנִּים יִהְיוּ׃
לְהַגִּיד כִּי־יָשָׁר יְיָ · צוּרִי וְלֹא־עַוְלָתָה
(עַלְתָה כתיב) בּוֹ׃

צג יְיָ מָלָךְ גֵּאוּת לָבֵשׁ · לָבֵשׁ יְיָ עֹז
התאזר

וויא גראָס זינד דיינע טהאטען, הערר!
וויא טיעף דיא גאָטטליכען געדאנקען!
דיא אונפערגונפט זיעהט עז ניכט איין:
אונדענקענדע בעגרייפען ניכט;
וועגן פערפלער גרינען גלייך דעם גראזע:
וועגן אללע איבעלטהאָטער בליהן;
דאמיט זיא עוויג אוגטערגעהען:
דען דוא ביזט עוויגליך ערהאבען גאָטט!
זיעה דיינע פיינדע, הערר!
דיינע פיינדע קאָממען אום;
איבעלטהאָטער פאהרען הין:
אבער וויא דעז וואלדשטיערז קראָנע,
שטייגט מיין האָרן עמפאָר:
איך זעהע לוזט אן שטאָלצען ניידערן;
איך האָרע לוזט אן איבעלטהאָטערן,
דיא ווידער מיך זיך זעטצען.
דער פראָממע גרינט, וויא פאלמענוויפפעל.
זאָ שיעסט דיא צעדער לבנון'ז עמפאָר!
וואז אים הויזע גאָטטעז שטעהט;
וואז אין זיינען פאָרהאָף גרינעט;
מוס נאָך אים האָכזטען אלטער בליהן,
אִממער פריש אונד זאפטפאָלל בלייבען.
מוס לעהרען, דאס דער הערר גערעכט;
מיין האָרט, אָהנע אללען טאדעל זייא.

יי מלך

דער הערר איזט קאָניג, הערליך געשמיקט;
דער הערר האט זיין געוואנד, דיא מאיעזטאָט,
אנגעלעגט אונד פעזט אומגירטעט:

הִתְאַזָּר · אַף־תִּכּוֹן תֵּבֵל בַּל־תִּמּוֹט׃
נָכוֹן כִּסְאֲךָ מֵאָז · מֵעוֹלָם אָתָּה׃
נָשְׂאוּ נְהָרוֹת ׀ יְיָ נָשְׂאוּ נְהָרוֹת קוֹלָם·
יִשְׂאוּ נְהָרוֹת דָּכְיָם׃ מִקֹּלוֹת ׀ מַיִם
רַבִּים אַדִּירִים ׀ מִשְׁבְּרֵי־יָם · אַדִּיר
בַּמָּרוֹם יְיָ׃ עֵדֹתֶיךָ ׀ נֶאֶמְנוּ מְאֹד
לְבֵיתְךָ נַאֲוָה־קֹדֶשׁ · יְיָ לְאֹרֶךְ יָמִים׃
יְהִי כְבוֹד יְיָ לְעוֹלָם · יִשְׂמַח יְיָ
בְּמַעֲשָׂיו׃ יְהִי שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ ·
מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם׃ מִמִּזְרַח־שֶׁמֶשׁ
עַד־מְבוֹאוֹ · מְהֻלָּל שֵׁם יְיָ׃ רָם עַל־
כָּל־גּוֹיִם יְיָ · עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ׃ יְיָ
שִׁמְךָ לְעוֹלָם · יְיָ זִכְרְךָ לְדֹר־וָדֹר׃
יְיָ בַּשָּׁמַיִם הֵכִין כִּסְאוֹ · וּמַלְכוּתוֹ
בַּכֹּל מָשָׁלָה׃ יִשְׂמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתָגֵל
הָאָרֶץ · וְיֹאמְרוּ בַגּוֹיִם יְיָ מָלָךְ׃ יְיָ
מֶלֶךְ יְיָ מָלָךְ יְיָ יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד׃ יְיָ

זאָ שטיצחט זיא דא, דיא וועלט, אונד וואנקעט ניא!
אונערשיטטערט שטעהט זיין טהראָן זייטדעם:
דוא זעלבזט פאָן עוויגקייט העד!
וואססערשטראָמע, הערר! ערהעבען;
וואססערשטראָמע ערהעבען איהר אונגעשטים,
דיא שטראָמע העבען דיא וועללען עמפאָר
ערהאבנער אלז דער פלורען געטאָזע,
ברויזען דיא וואָגען דעז וועלטמעערז:
ערהאבנער נאָך איזט גאָטט אין יענער האָהע:
דיין צייגניס בלייבעט איממער טרייא;
דיינען טעמפעל ציערעט הייליגקייט,
אָ הערר! אויף עוויגע צייט!

יהי כבוד

עוויג וואָהרט דעז עוויגען רוהם!
אן זיינען וועֶרקען האט ער וואָהלגעפאללען.
געפריעזען זייא דער נאמע דעז העררן,
פאָן נון אן אונד אין עוויגקייט,
פאָם זאָננענאויפגאנגע ביז צום ניעדערגאנגע,
געלאָבט דער נאמע דעז העררן!
דער הערר איזט איבער אללע פאָלקער ערהאבען;
איבער דיא הימּמעל זיין רוהם ערהאבען.
הערר! דיין נאמע וואָהרעט עוויג,
פיר אונד פיר דיין רוהם!
דער הערר האט זיינען טהראָן אים הימּמעל פעזט-
געשטעללט,
אונד זיינע הערשאפט וואלטעט איבער אללעז.
הימּמעל פרייע דיך! ערדע זייא פראָהליך!
אונטער פאָלקערן ווירד פערקינדעט: דער עוויגע רע-
גיערט.
דער עוויגע רעגיערט יעטצט, רעגיערטע פאָן יע הער;
דער עוויגע ווירד רעגיערען איממער אונד עוויג,

F

דער

מֶלֶךְ עוֹלָם וָעֶד · אָבְדוּ גוֹיִם מֵאַרְצוֹ:
יְיָ הֵפִיר עֲצַת גּוֹיִם · הֵנִיא מַחְשְׁבוֹת
עַמִּים: רַבּוֹת מַחֲשָׁבוֹת בְּלֶב־אִישׁ ·
וַעֲצַת יְיָ הִיא תָקוּם: עֲצַת יְיָ לְעוֹלָם
תַּעֲמֹד · מַחְשְׁבוֹת לִבּוֹ לְדֹר וָדֹר: כִּי
הוּא אָמַר וַיֶּהִי · הוּא־צִוָּה וַיַּעֲמֹד:
כִּי־בָחַר יְיָ בְּצִיּוֹן · אִוָּהּ לְמוֹשָׁב לוֹ: כִּי־
יַעֲקֹב בָּחַר לוֹ יָהּ · יִשְׂרָאֵל לִסְגֻלָּתוֹ:
כִּי ׀ לֹא־יִטֹּשׁ יְיָ עַמּוֹ · וְנַחֲלָתוֹ
לֹא יַעֲזֹב: וְהוּא רַחוּם ׀ יְכַפֵּר עָוֹן
וְלֹא־יַשְׁחִית · וְהִרְבָּה לְהָשִׁיב אַפּוֹ ·
וְלֹא־יָעִיר כָּל־חֲמָתוֹ: יְיָ הוֹשִׁיעָה ·
הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם־קָרְאֵנוּ:
אַשְׁרֵי יוֹשְׁבֵי ׀ בֵיתֶךָ · עוֹד יְהַלְלוּךָ
סֶּלָה: אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁכָּכָה לּוֹ ·
אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁיְיָ אֱלֹהָיו:
קמ״ה תְּהִלָּה לְדָוִד · אֲרוֹמִמְךָ אֱלוֹהַי
המלך

דער עוויגע איזט קאָניג אימּמער אונד עוויג ·
הינוועג איז זייעם לאנדע זינד דיא בארבארען ·
דער העדר צערשטאָרט דער היידען ראטהשלוס ,
פֿעראייטעלט דער פֿאָלקער ענטווירפֿע ·
מאנניגפֿאלטיג זינד דיא אנשלאָגע דעז מענשען ,
גאָטטעז ראטהשלוס אבער בלייבט בעשטאָנדיג ·
עוויג בעשטעהט דעז עוויגען ראטהשלוס ,
ענטווירפֿע זיינעז הערצענז פֿיר אונד פֿיר ·
דענן זאָ ער שפריכֿט , געשיעהעטז וואז ער געבייט ;
שטעהט דא!
ציון האט דער עוויגע זיך ערקאָהרען ,
ערוואָהלט צו זיינער בורג ·
איך יעקב זיך ערקאָהרען ,
צו זיינעם אייגענטהומע ישראל ·
דענן גאָטט פֿערשטאָסט זיין פֿאָלק ניכֿט ,
פֿערלאָסעט ניכֿט זיין אייגענטהום ·
ער , דער אללבארמהערציגע פֿערגיעבט דיא מיסע־
טהאט ,
פֿערטילגט ניכֿט ; נאהם אָפֿט שאָן דען צאָרן צוריק ;
עוויגער! פֿערלייה אונז זיעג!
דער קאָניג ערהאָרע , ווענן וויר פֿלעהן!

אשרי

הייל דען בעוואָהנערן דיינעז טעמפעלז!
זיא פרייזען דיך אָהנע אונטערלאס ·
הייל דעם פֿאָלקע דעם עז זאָ ערגעהט ·
וואָהל דעם פֿאָלקע דעסען גאָטט דער עוויגע איזט!

תהלה לדוד

ל אָ ב ל י ע ד ד ו ד ' ז ·

מיין גאָטט! אָ קאָניג! דיך ווילל איך ערהעבען ;

דייגעם

הַמֶּלֶךְ · וַאֲבָרְכָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד׃
בְּכָל־יוֹם אֲבָרְכֶךָּ · וַאֲהַלְלָה שִׁמְךָ
לְעוֹלָם וָעֶד׃ גָּדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד ·
וְלִגְדֻלָּתוֹ אֵין חֵקֶר׃ דּוֹר לְדוֹר יְשַׁבַּח
מַעֲשֶׂיךָ · וּגְבוּרֹתֶיךָ יַגִּידוּ׃ הֲדַר
כְּבוֹד הוֹדֶךָ · וְדִבְרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ
אָשִׂיחָה׃ וֶעֱזוּז נוֹרְאוֹתֶיךָ יֹאמֵרוּ ·
וּגְדֻלָּתְךָ אֲסַפְּרֶנָּה׃ זֵכֶר רַב־טוּבְךָ
יַבִּיעוּ · וְצִדְקָתְךָ יְרַנֵּנוּ׃ חַנּוּן וְרַחוּם
יְיָ · אֶרֶךְ אַפַּיִם וּגְדָל־חָסֶד׃ טוֹב־יְיָ
לַכֹּל · וְרַחֲמָיו עַל־כָּל־מַעֲשָׂיו׃
יוֹדוּךָ יְיָ כָּל־מַעֲשֶׂיךָ · וַחֲסִידֶיךָ
יְבָרְכוּכָה׃ כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ יֹאמֵרוּ ·
וּגְבוּרָתְךָ יְדַבֵּרוּ׃ לְהוֹדִיעַ לִבְנֵי
הָאָדָם גְּבוּרֹתָיו · וּכְבוֹד הֲדַר
מַלְכוּתוֹ׃ מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל־
עֹלָמִים · וּמֶמְשַׁלְתְּךָ בְּכָל־דּוֹר

דיינעם נאמען עוויג בענעדייען ·
טאגליך בענעדייע איך דיר ;
לאָבע דיינען נאמען עוויג ·
גראָס איזט דער עוויגע , אונד
זיינע גראָסע אונערפאָרשליך ·
זאָ ריהמט איין געשלעכט דעם אנדערן דיינע ווערקע !
אללען מאכט דיינע אללמאכט קונד ·
פראכט אונד שאָנע דיינער מאיעזטאָט ,
דיינע וואונדערטהאטען וויל איך זינגען ·
אללעז שפריכט פאָן עהרפורכט דיינער אללמאכט ·
אויך איך וויל דיינע הערליכקייט פערקינדען ·
אללעז זינגט איין דענקמאל דיינער גראָסען גיטע ,
אונד ריהמט דיינע אללגערעכטיגקייט ·
אללגנאָדיג , אללבארמהערציג איזט דער הערר !
לאנגמיטהיג אונד פאָן גראָסער גיטע ·
אללען איזט דער הערר וואָהלטהאָטיג ,
ערבארמט זיך זיינער ווערקע אללער ·
הערר דיר דאנקען דיינע ווערקע אללע ,
דיר בענעדייען דיינע הייליגען ·
בעזינגען דיינעז רייכעז מאיעזטאָט ,
אונטערהאלטען זיך פאָן דיינער אללמאכט ·
דען מענשען דיינע אללמאכט צו פערקינדען ;
די מאיעזטאָט אונד שאָנע דיינעז רייכז ·
דיין רייך איזט אללער עוויגקייטען רייך ·
דיינע הערשאפט וואָהרעט פיר אונד פיר

ודור : סומך יי לכל־הנפלים · וזוקף לכל־הכפופים : עיני־כל אליך ישברו · ואתה נותן־להם ׀ את־אכלם בעתו : פותח ׀ את־ידך · ומשביע לכל־חי רצון : פות"ח א"ת ידי"ך ר"ת

(פאי) גימטר' צ"א כמנין הוי"ה אדנ"י ·

וס"ת (חתך) הוא שם משר הגדול של פרנסה ואם לא כוון צריך לחזור ולאמר בכוונה וכן ומשבי"ע בגימטרי' חת"ך :

צדיק יי בכל־דרכיו · וחסיד בכל־מעשיו : קרוב יי לכל־קראיו · לכל אשר יקראהו באמת : רצון־יראיו יעשה · ואת־שועתם ישמע ויושיעם : שומר יי את־כל־אהביו · ואת כל־הרשעים ישמיד : תהלת יי ידבר־פי · ויברך כל־בשר שם קדשו לעולם ועד : ואנחנו ׀ נברך יה · מעתה ועד־עולם הללויה :

הללויה

אללע פֿאללענדע ערהאֶלט דער הערר,
ריכֿטעט דיא געבייגטען אויף ·
אללער אויגען שויען נאך דיר הין,
אונד דוא גיעבזט איהנען שפייזע אין דער צייט ·
אללמילדיע אֶפֿנעזט דוא דיא האנד,
אונד זאֶטטיגעזט, וואז לעבט, מיט וואֶהלטהון ·
אויף אללען זיינען וועגען איזט דער הערר גערעכֿט,
אין אללען זיינען טהאטען גיטיג ·
דער הערר איזט נאהע, אללען דיא איהן רופֿען;
אללען, דיא אויפֿריכֿטיג איהן אנרופֿען ·
ער ערפֿיללט, וואז גאֶטטעזפֿירכֿטיגען ווינשען;
ערהאֶרט איהר פֿלעהען, געוואֶהרט איהנען הילפֿע
ער שיטצט אללע דיא איהן ליעבען,
אונד ראֶטטעט אללע פֿרעפֿלער אויז ·
מיין מונד זאֶלל דעז עוויגען לאֶב זינגען;
אללעז וואז לעבט לאֶבזינגע זיינער הייליגקייט,
וויר לאֶבען דעז עוויגען פֿאֶן נון אן
אונד אין עוויגקייט הללויה ·

קמו הַלְלוּיָהּ הַלְלִי נַפְשִׁי אֶת־יְיָ׃
אֲהַלְלָה יְיָ בְּחַיָּי · אֲזַמְּרָה
לֵאלֹהַי בְּעוֹדִי׃ אַל־תִּבְטְחוּ
בִנְדִיבִים · בְּבֶן־אָדָם שֶׁאֵין לוֹ
תְשׁוּעָה׃ תֵּצֵא רוּחוֹ יָשֻׁב לְאַדְמָתוֹ ·
בַּיּוֹם הַהוּא אָבְדוּ עֶשְׁתֹּנֹתָיו׃ אַשְׁרֵי
שֶׁאֵל יַעֲקֹב בְּעֶזְרוֹ · שִׂבְרוֹ עַל־יְיָ
אֱלֹהָיו׃ עֹשֶׂה ׀ שָׁמַיִם וָאָרֶץ · אֶת־
הַיָּם וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־בָּם · הַשֹּׁמֵר
אֱמֶת לְעוֹלָם׃ עֹשֶׂה מִשְׁפָּט ׀
לַעֲשׁוּקִים · נֹתֵן לֶחֶם לָרְעֵבִים · יְיָ
מַתִּיר אֲסוּרִים׃ יְיָ ׀ פֹּקֵחַ עִוְרִים · יְיָ
זֹקֵף כְּפוּפִים · יְיָ אֹהֵב צַדִּיקִים׃ יְיָ ׀
שֹׁמֵר אֶת־גֵּרִים · יָתוֹם וְאַלְמָנָה
יְעוֹדֵד · וְדֶרֶךְ רְשָׁעִים יְעַוֵּת׃ יִמְלֹךְ
יְיָ לְעוֹלָם · אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר
הַלְלוּיָהּ׃

הללויה

דען עוויגען לאבע מיינע זעעלע!
איך לאבע מיינען גאטט, זא לאנגע איך לעבע;
מיין זאיטענשפיעל ערטאנט דעם עוויגען,
זא לאנגע איך דא בין.
פערטרויעט ניכט אויף פירשטען,
אויף מענשענקינד, דאז וועניג העלפען קאנן.
דער גייסט פערלאסט איהן;
דאנן קעהרט ער וויעדער היין צו זיינער ערדע,
צערשטארט זינד זיינע וויזעזטען ענטווירפע.
וואהל דעם, דער יעקב'ז גאטט צור הילפע האט;
דער אויף דען העררן פערטרויט, אויף גאטט,
דער הימעל, ערדע, מעער אונד אללעז,
וואז אין איהנען איזט, געשאפפען;
דער טרייא אונד וואהרהייט עוויג האלט;
דער אונטערדריקטען רעכט פערשאפט;
דער שפייזע גיעבט דען הונגריגען.
דער עוויגע לאזט געבונדענע.
דער עוויגע מאכט בלינדע זעהענד.
דער עוויגע ליעבט גערעכטע מאננער.
דער עוויגע שיטצט דיא פרעמדלינגע.
ער ריכטעט וויטטווען אויף אונד וואיזען,
אונד פיהרט אויף קרוממען פפאד דיא פרעפלער.
דער העררר רעגיערעט עוויגליך;
דיין גאטט, דורך אללע צייטען, ציון;
הללויה

הללויה

קמז הַלְלוּ יָהּ ׀ כִּי־טוֹב זַמְּרָה אֱלֹהֵינוּ ·
כִּי־נָעִים נָאוָה תְהִלָּה׃ בּוֹנֵה
יְרוּשָׁלַםִ יְיָ · נִדְחֵי יִשְׂרָאֵל יְכַנֵּס׃
הָרוֹפֵא לִשְׁבוּרֵי לֵב · וּמְחַבֵּשׁ
לְעַצְּבוֹתָם׃ מוֹנֶה מִסְפָּר לַכּוֹכָבִים ·
לְכֻלָּם שֵׁמוֹת יִקְרָא׃ גָּדוֹל אֲדוֹנֵינוּ
וְרַב־כֹּחַ · לִתְבוּנָתוֹ אֵין מִסְפָּר׃
מְעוֹדֵד עֲנָוִים יְיָ · מַשְׁפִּיל רְשָׁעִים
עֲדֵי־אָרֶץ׃ עֱנוּ לַייָ בְּתוֹדָה · זַמְּרוּ
לֵאלֹהֵינוּ בְכִנּוֹר׃ הַמְכַסֶּה שָׁמַיִם ׀
בְּעָבִים · הַמֵּכִין לָאָרֶץ מָטָר ·
הַמַּצְמִיחַ הָרִים חָצִיר׃ נוֹתֵן לִבְהֵמָה
לַחְמָהּ · לִבְנֵי עֹרֵב אֲשֶׁר יִקְרָאוּ׃
לֹא בִגְבוּרַת הַסּוּס יֶחְפָּץ · לֹא־בְשׁוֹקֵי
הָאִישׁ יִרְצֶה׃ רוֹצֶה יְיָ אֶת־יְרֵאָיו ·
אֶת־הַמְיַחֲלִים לְחַסְדּוֹ׃ שַׁבְּחִי
יְרוּשָׁלַםִ ׀ אֶת־יְיָ · הַלְלִי אֱלֹהַיִךְ

הללויה

דעָן קאָסטליך איזט עז,
לאָב אונזערעם גאָטט אנשטיממען;
זאָלך לאָבגעזאנג איזט שאָן אונד ליעבליך.
דער הערר ערבויט ירושלים,
פערזאממעלט וויעדער ישראל'ז פעריאגטע.
צערבראָכנע הערצען היילעט ער;
פערבינדעט איהרע שמערצען.
דער שטערנע צאהל האט ער בעשטיממט,
אונד נעננעט אללע זיא מיט נאמען.
גראָס איזט אונזער הערר, אונד אללגעוואלטיג;
אונאויזשפרעכליך זיין פערשטאנד.
דער עוויגע ריכטעט אויף דיא אונטערדריקטען,
אונד שטאָסט דיא פרעפלער הין צור ערדע.
שטיממט דעם עוויגען וועטטגעזאָנגע אן!
ריהרט אונזערם גאָטטע הארפענשפיעל!
איהם, דער דען היממעל דעקט מיט וואָלקען,
דער ערדע רעגען צובערייטעט:
אונד גראז אויף בערגען וואכזען מאכט.
איהם, דער דעם פיעה זיין פוטטער גיעבט;
דען יונגען ראבען גיעבט, וואָנאך זיא שרייען.
ער האט ניכט לוסט אן ראָסעז שטאֶרקע,
אן מאננעזקראפט ניכט וואָהלגעפאללען.
דעם העררן געפאָללט, ווער איהן עהרפירכטעט;
ווער נור אויף זיינע גיטע האָפפעט.
ירושלים! אָ פרייזע דיינען העררן!
לאָבע ציון, דיינען גאָטט!

צִיּוֹן׃ כִּי־חִזַּק בְּרִיחֵי שְׁעָרָיִךְ · בֵּרַךְ
בָּנַיִךְ בְּקִרְבֵּךְ׃ הַשָּׂם־גְּבוּלֵךְ שָׁלוֹם ·
חֵלֶב חִטִּים יַשְׂבִּיעֵךְ׃ הַשֹּׁלֵחַ אִמְרָתוֹ
אָרֶץ · עַד־מְהֵרָה יָרוּץ דְּבָרוֹ׃ הַנֹּתֵן
שֶׁלֶג כַּצָּמֶר · כְּפוֹר כָּאֵפֶר יְפַזֵּר׃
מַשְׁלִיךְ קַרְחוֹ כְפִתִּים · לִפְנֵי קָרָתוֹ
מִי יַעֲמֹד׃ יִשְׁלַח דְּבָרוֹ וְיַמְסֵם · יַשֵּׁב
רוּחוֹ יִזְּלוּ־מָיִם׃ מַגִּיד דְּבָרָו (דבריו קרי)
לְיַעֲקֹב · חֻקָּיו וּמִשְׁפָּטָיו לְיִשְׂרָאֵל׃
לֹא עָשָׂה כֵן ׀ לְכָל־גּוֹי · וּמִשְׁפָּטִים
בַּל־יְדָעוּם הַלְלוּ־יָהּ׃

קמח הַלְלוּיָהּ ׀ הַלְלוּ אֶת־יְיָ מִן־הַשָּׁמַיִם ·
הַלְלוּהוּ בַּמְּרוֹמִים׃ הַלְלוּהוּ
כָל־מַלְאָכָיו · הַלְלוּהוּ כָּל־צְבָאָו
(צבאיו קרי) ׃ הַלְלוּהוּ שֶׁמֶשׁ וְיָרֵחַ ·
הַלְלוּהוּ כָּל־כּוֹכְבֵי אוֹר׃ הַלְלוּהוּ
שְׁמֵי הַשָּׁמָיִם · וְהַמַּיִם אֲשֶׁר ׀ מֵעַל

השמים

ער מאכט דיא ריעגעל דיינער טהאָרע פֿעסטע;
אונד זעגנעט דיינע קינדער איננערהאלב ·
ער שאפֿפֿעט דיינען גרענצען זיכֿערהייט;
אונד נאָהרעט מיט דעם בעסטען ווייצען דיך ·
זענדעט ער זיין וואָרט אויף ערדען;
וויא שנעלל לייפֿט זיין בעפֿעהל ·
ער בריינגעט שנעע וויא וואָללענפֿלאָקען,
שטרייעט רייף, וויא אשע היין ·
ווירפֿט שאָללען אייז אין שטיקען:
ווער קאַן פֿאָר זיינעם פֿראָזט בעשטעהען?
דאַן שיקט ער זיינען שטראהל, עז שמילצט —
לאָסט זיינע ווינדע וועהן, עז טהויעט אויף ·
זיינען ווילען מאכט ער יעקב קונד,
גאב ישראל געזעטץ אונד רעכט ·
זאָ טהאט ער קיינעם היידענפֿאָלקע;
אונד קיינעם אָפֿפֿענבארט ער זיינע רעכטע ·
הללויה!

הללויה

לאָבט דיא הערדן, פֿאָם הימעל הער!
לאָבט איהן דאָרט, אין יענער האָהע!
לאָבט איהן אללע זיינע ענגעל!
לאָבט איהן אללע זיינע העערע,
לאָבט איהן, זאָן אונד מאָנד!
לאָבט איהן, אללע ליכטגעשטירנע!
לאָבט איהן, אללער הימעל הימעל!
געוואָסער אין דער הימעלזלופֿט!

הַשָּׁמָֽיִם׃ יְהַֽלְלוּ אֶת־שֵׁם יְיָ · כִּי הוּא
צִוָּה וְנִבְרָֽאוּ׃ וַיַּעֲמִידֵם לָעַד לְעוֹלָם ·
חָק־נָתַן וְלֹא יַעֲבוֹר ׃ הַֽלְלוּ אֶת־יְיָ
מִן־הָאָֽרֶץ · תַּנִּינִים וְכָל־תְּהֹמוֹת ׃
אֵשׁ וּבָרָד שֶֽׁלֶג וְקִיטוֹר · רֽוּחַ סְעָרָה
עֹשָׂה דְבָרוֹ ׃ הֶֽהָרִים וְכָל־גְּבָעוֹת ·
עֵץ פְּרִי וְכָל־אֲרָזִים ׃ הַֽחַיָּה וְכָל־
בְּהֵמָה · רֶמֶשׂ וְצִפּוֹר כָּנָף ׃ מַלְכֵי־
אֶרֶץ וְכָל־לְאֻמִּים · שָׂרִים וְכָל־שֹׁפְטֵי
אָֽרֶץ ׃ בַּחוּרִים וְגַם־בְּתוּלוֹת · זְקֵנִים
עִם־נְעָרִים ׃ יְהַֽלְלוּ ׀ אֶת־שֵׁם יְיָ ·
כִּי־נִשְׂגָּב שְׁמוֹ לְבַדּוֹ · הוֹדוֹ עַל־אֶרֶץ
וְשָׁמָֽיִם ׃ וַיָּרֶם קֶרֶן ׀ לְעַמּוֹ · תְּהִלָּה
לְכָל־חֲסִידָיו · לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל עַם
קְרֹבוֹ הַֽלְלוּיָהּ ׃

קמט הַֽלְלוּיָהּ ׀ שִׁירוּ לַֽיְיָ שִׁיר חָדָשׁ ·
תְּהִלָּתוֹ בִּקְהַל חֲסִידִים ׃ יִשְׂמַח

אללעז לאָבע זיינעז נאמען;
דען ער געבאָט — זיא ווארדען·
אונד ער ערהאֶלט זיא עוויגליך ·
ער גאב אונוואנדעלבאר געזעטץ ·
לאָבט דען הערןן, איהר ערדענוועזען!
זעעוואונדער! מעערעזטיעפען אללע!
בליטץ, האגעל, שנעע אונד נעבעל!
שטורמווינד, דער זיין געהייס ערפיללט!
געבירג אונד אללע היגעל!
פרוכטביימע אונד צעדערן אללע!
געווילד אונד צאהמעז טהיער!
געווירם אונד לופטיגעז געפיעדער!
דער ערדען קאָניגע אונד שטאאטען,
איהר פירשטען אונד בעהערשער!
יינגלינגע אונד יונגפריען,
אים אלטער, אין דער יוגענד;
דעז עוויגען נאמע לאָבע אללעז!
דען ער אלליין איזט האָך ערהאבען ·
זיין רוהם געהט איבער ערד אונד הימעל ·
ער העבעט זיינעז פאָלקעז האָרן:
איין לאָבגעזאנג פיר זיינע פריינדע!
פיר ישראל, דאז איהם פערוואנדטע פאָלק ·
הללויה ·

הללויה

יִשְׂרָאֵל בְּעֹשָׂיו · בְּנֵי־צִיּוֹן יָגִילוּ
בְמַלְכָּם: יְהַלְלוּ שְׁמוֹ בְמָחוֹל · בְּתֹף
וְכִנּוֹר יְזַמְּרוּ־לוֹ: כִּי־רוֹצֶה יְיָ בְּעַמּוֹ ·
יְפָאֵר עֲנָוִים בִּישׁוּעָה: יַעְלְזוּ חֲסִידִים
בְּכָבוֹד · יְרַנְּנוּ עַל־מִשְׁכְּבוֹתָם:
רוֹמְמוֹת אֵל בִּגְרוֹנָם · וְחֶרֶב פִּיפִיּוֹת
בְּיָדָם: לַעֲשׂוֹת נְקָמָה בַּגּוֹיִם ·
תּוֹכֵחוֹת בַּלְאֻמִּים: לֶאְסֹר מַלְכֵיהֶם
בְּזִקִּים · וְנִכְבְּדֵיהֶם בְּכַבְלֵי בַרְזֶל:
לַעֲשׂוֹת בָּהֶם מִשְׁפָּט כָּתוּב · הָדָר
הוּא לְכָל־חֲסִידָיו הַלְלוּ־יָהּ:

קנ הַלְלוּיָהּ · הַלְלוּ־אֵל בְּקָדְשׁוֹ ·
הַלְלוּהוּ בִּרְקִיעַ עֻזּוֹ:
הַלְלוּהוּ בִגְבוּרֹתָיו · הַלְלוּהוּ כְּרֹב
גֻּדְלוֹ: הַלְלוּהוּ בְּתֵקַע שׁוֹפָר ·
הַלְלוּהוּ בְּנֵבֶל וְכִנּוֹר: הַלְלוּהוּ בְּתֹף
וּמָחוֹל · הַלְלוּהוּ בְּמִנִּים וְעוּגָב:

הללוהו

הללויה

זינגט איין נייעז ליעד דעם העררן!
זיין לאָב אים טהאָרע זיינער פֿראָממען!
עז פֿרייע ישראל זיך זיינעז שטיפֿטערז!
פֿראָהלאָקען ציון׳ז קינדער, איהרעז קאֶניגז!
אונד לאָבען איהן אים רייהען טאנץ;
אונד ריהרען פויקען איהם אונד הארפֿען!
דען ער איזט זיינעם פֿאָלקע גנאֶדיג,
אונד קראֶנט מיט זיעג דיא אונטערדריקטען.
נון פֿרייען זיך זיינעז רוהמז דיא פֿראָממען,
פֿראָהלאָקען לויט אויף איהרעם לאגער.
זיא פֿיהרען גאָטטעז לאָב אים מונדע,
צוויישניידיג שווערט אין איהרער האנד;
אונד איבען ראכֿע אן בארבארען,
ציכֿטיגונג אן שטאאטען אויז;
אונד בינדען איהרע קאֶניגע מיט קעטטען,
מיט אייזערן פֿעסעלן איהרער עדלען;
דאז אורטהייל, דאז געשריעבען שטעהט,
אן איהנען צו פֿאָללציהען.
עהרענפֿאָלל פֿיר זיינע פֿראָממען!
הללויה.

הללויה

לאָבט גאָטט אין זיינעם הייליגטהום!
לאָבט איהן אין זיינער אללמאכֿט פֿעזטע!
לאָבט איהן אין זיינען וואונדערטהאטען!
נאך זיינער גראָסען העררליכֿקייט!
לאָבט איהן מיט האללע דער פאָזוינען!
לאָבט איהן מיט הארף אונד פזאלטער!
לאָבט איהן מיט פויק אונד רייגען;
מיט זאיטענשפיעל אונד פֿלאֶטען!

הַֽלְלוּהוּ בְצִלְצְלֵי־שָׁמַע • הַֽלְלוּהוּ
בְּצִלְצְלֵי תְרוּעָה: כֹּל הַנְּשָׁמָה
תְּהַלֵּל יָהּ הַֽלְלוּיָהּ: כֹּ הַ תְּ יָ הַ:
בָּרוּךְ יְיָ לְעוֹלָם אָמֵן ׀ וְאָמֵן: בָּרוּךְ
יְיָ ׀ מִצִּיּוֹן • שׁוֹכֵן יְרוּשָׁלָ͏ִם
הַֽלְלוּ־יָהּ: בָּרוּךְ ׀ יְיָ אֱלֹהִים ׀ אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל • עֹשֵׂה נִפְלָאוֹת לְבַדּוֹ:
וּבָרוּךְ ׀ שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם • וְיִמָּלֵא
כְבוֹדוֹ אֶת־כֹּל הָאָרֶץ אָמֵן ׀ וְאָמֵן:

צריך לעמוד קודם שיתחיל ויברך ויעמוד עד אתה ה״א כו׳:

וַיְבָרֶךְ דָּוִיד אֶת־יְיָ לְעֵינֵי כָּל־הַקָּהָל•
וַיֹּאמֶר דָּוִיד בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל אָבִינוּ • מֵעוֹלָם וְעַד־עוֹלָם:
לְךָ יְיָ הַגְּדֻלָּה וְהַגְּבוּרָה וְהַתִּפְאֶרֶת
וְהַנֵּצַח וְהַהוֹד כִּי־כֹל בַּשָּׁמַיִם
וּבָאָרֶץ • לְךָ יְיָ הַמַּמְלָכָה וְהַמִּתְנַשֵּׂא
לְכֹל ׀ לְרֹאשׁ: וְהָעֹשֶׁר וְהַכָּבוֹד

מלפניך

לאָבט איהן מיט העללען צימבעלקלאנג!
מיט שמעטטערנדען געטאָז דער צימבעלן!
דען עוויגען לאָבט, וואז נור אָדעם האט;
הללויה·
דען עוויגען לאָבט, וואז נור אָדעם האט;
הללויה·

ברוך

געלאָבט זייא דער הערר אויף עוויג אמן! אמן! דער עוויגע זייא פאָן ציון אויז געלאָבט; ער דער טהראָנער צו ירושלים· הללויה! געלאָבט זייא דער עוויגע גאָטט, דער גאָטט ישראלז דער אלליין וואונדער טהוט; אונד געלאָבט זייא דער נאהמע זיינער מאיעז־טאֶט; דאס זיינע העררליכקייט דיא גאנצע ערדע ער־פיללע· אמן! אמן!

ויברך

דוד לאָבטע דען הערדן פאָר דען אויגען דער גאנצען פערזאממלונג אונד שפראך: דוא אונזער פא־טער, עוויגער, ישראלז גאָטט! זייא געפריעזען פאָן עוויגקייט צור עוויגקייט· דיין עוויגער! איזט הערר־ליכקייט, אללמאכט, שאֶנע, זיעג אונד מאיעזטאֶט. דיין אללעז אים הימּמעל אונד אויף ערדען; דיין איזט דאז רייך, נור דוא ביזט איבער אללעם דאז אָבער־הויפט; רייכטהום אונד עהרע

קאָממט

מִלְּפָנֶיךָ · וְאַתָּה מוֹשֵׁל בַּכֹּל וּבְיָדְךָ
כֹּחַ וּגְבוּרָה · וּבְיָדְךָ לְגַדֵּל וּלְחַזֵּק
לַכֹּל ׃ וְעַתָּה אֱלֹהֵינוּ מוֹדִים אֲנַחְנוּ
לָךְ · וּמְהַלְלִים לְשֵׁם תִּפְאַרְתֶּךָ ׃
אַתָּה־הוּא יְיָ לְבַדֶּךָ · אַתָּ (אתה קרי)
עָשִׂיתָ אֶת־הַשָּׁמַיִם שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם
וְכָל־צְבָאָם הָאָרֶץ וְכָל־אֲשֶׁר עָלֶיהָ
הַיַּמִּים וְכָל־אֲשֶׁר בָּהֶם וְאַתָּה מְחַיֶּה
אֶת־כֻּלָּם · וּצְבָא הַשָּׁמַיִם לְךָ
מִשְׁתַּחֲוִים ׃ אַתָּה הוּא יְיָ הָאֱלֹהִים ·
אֲשֶׁר בָּחַרְתָּ בְּאַבְרָם וְהוֹצֵאתוֹ מֵאוּר
כַּשְׂדִּים · וְשַׂמְתָּ שְׁמוֹ אַבְרָהָם ׃
וּמָצָאתָ אֶת־לְבָבוֹ נֶאֱמָן לְפָנֶיךָ ׃
וְכָרוֹת עִמּוֹ הַבְּרִית לָתֵת אֶת־אֶרֶץ ·
הַכְּנַעֲנִי הַחִתִּי הָאֱמֹרִי וְהַפְּרִזִּי
וְהַיְבוּסִי וְהַגִּרְגָּשִׁי לָתֵת לְזַרְעוֹ ·
וַתָּקֶם אֶת־דְּבָרֶיךָ · כִּי צַדִּיק אָתָּה ׃

קאָממט פֿאָן דיר, דוא וואלטעזט איבער אללעז; מאכֿט אונד שטאָרקע איזט אין דיינער האנד; אין דיינער געוואלט אללעז צו ערהאלטען אונד צו שטאָרקען · אָ, הערר! וויר דאנקען דיר אונד פרייזען דיינער מאיעזטאֶט נאהמען · עוויגער, דוא ביזט עז אלליין, דער דיא הימּמעל אונד דאז וועלטאלל מיט אללען איהרען העערען, דיא ערדע אונד דיא מעערע מיט אללעם וואז דארויף אונד דארין איזט ערשאפֿפֿען האט; דוא ערהאֶלטזט אללעז, אונד דיך בעטען דיא העערע אן ·

עוויגער! דוא ביזט דער גאָטט דער אברהם זיך ערקאָרען; דוא האזט איהן אויז אור כשדים געפֿיהרט, איהן אברהם גענאננט, וויל דוא זיין הערץ דיר טריי געזיננט פֿאנדזט ·

וכרות

מיט איהם שטיפֿטעזט דוא דאז בינדניס, זיינען נאכֿקאָממען דיא לאֶנדער דער כנעניטער, חתי'טער אמוריטער, פריזיער, יבוסיער אונד גירגשיער צו געבען · אונד ערפֿיללזט דיין וואָרט, דען דוא ביזט אללגערעכֿט ·

וַתֵּרֶא ׀ אֶת־עֳנִי אֲבֹתֵינוּ בְּמִצְרָיִם ·
וְאֶת־זַעֲקָתָם שָׁמַעְתָּ עַל־יַם־סוּף ׃
וַתִּתֵּן אֹתֹת וּמֹפְתִים בְּפַרְעֹה וּבְכָל־
עֲבָדָיו · וּבְכָל־עַם אַרְצוֹ ׃ כִּי יָדַעְתָּ
כִּי הֵזִידוּ עֲלֵיהֶם · וַתַּעַשׂ־לְךָ שֵׁם
כְּהַיּוֹם הַזֶּה ׃ וְהַיָּם בָּקַעְתָּ לִפְנֵיהֶם
וַיַּעַבְרוּ בְתוֹךְ־הַיָּם בַּיַּבָּשָׁה ׃ וְאֶת־
רֹדְפֵיהֶם הִשְׁלַכְתָּ בִמְצוֹלֹת כְּמוֹ־
אֶבֶן בְּמַיִם עַזִּים ׃

וַיּוֹשַׁע יְיָ בַּיּוֹם הַהוּא אֶת־יִשְׂרָאֵל
מִיַּד מִצְרָיִם וַיַּרְא יִשְׂרָאֵל
אֶת־מִצְרַיִם ׀ מֵת עַל־שְׂפַת הַיָּם ׃
וַיַּרְא יִשְׂרָאֵל אֶת־הַיָּד הַגְּדֹלָה אֲשֶׁר
עָשָׂה יְיָ בְּמִצְרַיִם וַיִּירְאוּ הָעָם ׀ אֶת־
יְיָ וַיַּאֲמִינוּ בַּייָ וּבְמֹשֶׁה עַבְדּוֹ ׃

שירת הים צריך לאמרה מעומד ובכוונה ובניגון הטעמים כמו בספר תורה, וצריך לאמרה בשמחה ׃

אָז יָשִׁיר־מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־
השירה

דאז ליידען אונזרער פֿאָרפֿאהרען אין מצרים זאהען דוא אין, הערטעזט איהר וועהעקלאגען אם ראָטהען מיערע; אונד בראכטעזט שטראפּצייכען אונד איבער־נאטירליכען פלאגען אן פרעה, איבער זיינע קנעכטע, אונד לאנדעזלייטען; וייל דוא וואוסטעזט, דאס זיא איבערמיטהיג געגען זיא האנדעלטען; זאָ דאס דיין רוהם דאדורך פֿערברייטעט וואורדע ביז אויף דיא יעטציגע צייט. דאז מעער טהיילטעזט דוא פֿאָר איהנען, דאס זיא טראָקנען פֿוסעז מיטטען היגדורך גינגען. איהרע פֿערפֿאָלגער אבער פֿערזענקטעזט דוא אין אבגרונד, וויא שטיין אין דאז אונרוהיגע מעער.

ויושע

אן דעמזעלבען טאגע עררעטעטע דער עוויגע דאז פֿאָלק ישראל פֿאָן דער האנד דער מצרים. ישראל זאה דיא מצרים טאָד אם אופֿער דעז מעערעז. אלז נון ישראל דיא גראָסע מאכט זאה, וועלכע דער עוויגע אן דען מצרים אויזגעאיבט, דא פֿירכטעטע דאז פֿאָלק דען עוויגען; גלויבטע אויך אן דען עוויגען, אונד אן זיינען דיענער משה.

אז ישיר

דאמאלז זאנגען משה אונד דיא קינדער ישראל'ז

דיעזען

הַשִּׁירָה הַזֹּאת לַייָ וַיֹּאמְרוּ לֵאמֹר
אָשִׁירָה לַייָ כִּי־גָאֹה גָּאָה סוּס וְרֹכְבוֹ
רָמָה בַיָּם׃ עָזִּי וְזִמְרָת יָהּ וַיְהִי־לִי
לִישׁוּעָה זֶה אֵלִי וְאַנְוֵהוּ אֱלֹהֵי אָבִי
וַאֲרֹמְמֶנְהוּ׃ יְיָ אִישׁ מִלְחָמָה יְיָ
שְׁמוֹ׃ מַרְכְּבֹת פַּרְעֹה וְחֵילוֹ יָרָה
בַיָּם וּמִבְחַר שָׁלִשָׁיו טֻבְּעוּ בְיַם־
סוּף׃ תְּהֹמֹת יְכַסְיֻמוּ יָרְדוּ בִמְצוֹלֹת
כְּמוֹ־אָבֶן׃ יְמִינְךָ יְיָ נֶאְדָּרִי בַּכֹּחַ
יְמִינְךָ יְיָ תִּרְעַץ אוֹיֵב׃ וּבְרֹב גְּאוֹנְךָ
תַּהֲרֹס קָמֶיךָ תְּשַׁלַּח חֲרֹנְךָ יֹאכְלֵמוֹ
כַּקַּשׁ׃ וּבְרוּחַ אַפֶּיךָ נֶעֶרְמוּ מַיִם
נִצְּבוּ כְמוֹ־נֵד נֹזְלִים קָפְאוּ תְהֹמֹת
בְּלֶב־יָם׃ אָמַר אוֹיֵב אֶרְדֹּף אַשִּׂיג
אֲחַלֵּק שָׁלָל תִּמְלָאֵמוֹ נַפְשִׁי אָרִיק
חַרְבִּי תּוֹרִישֵׁמוֹ יָדִי׃ נָשַׁפְתָּ בְרוּחֲךָ
כִּסָּמוֹ יָם צָלֲלוּ כַּעוֹפֶרֶת בְּמַיִם
אַדִּירִים׃ מִי־כָמֹכָה בָּאֵלִם יְיָ מִי
כָּמֹכָה נֶאְדָּר בַּקֹּדֶשׁ נוֹרָא תְהִלֹּת

M.T. AKADEMIA KÖNYVTÁRA

דיעזען געזאנג, דעם עוויגען צו עהרען, אונד שפראכען.
איך זינגע דעם עוויגען! דער האך ערהאבען זיך צייגט;
ראם אונד רייטער שטירצט ער איננ מעער.
מיין זיעג, מיין זאיטענשפיעל איזט יה!
ער וואר מיין עררעטטער!
ער איזט מיין גאטט! איהן וויל איך ריהמען.
מיינעז פאטערז גאטט, איהן וויל איך ערהעבען.
דער עוויגע איזט העלר דען קריעגען; עוויגעז וועזען זיין נאהמען.
קריעגעזגעשפאנן פרעה'ז אונד העערזמאכט שליידערט ער איננ מעער.
דיא ערשטען זיינער קריעגזאבערן פערזונקען אין דער בינזענזעע.
אבגרונד בעדעקטע זיא; זיא זאנקען אין טיעפען וויא שטיין.
דיינע רעכטע! א עוויגער! פערהעררליכט מיט מאכט;
דיינע רעכטע, א עוויגער! צערשמעטטערט דען פיינד.
דורך דיינע גראסע מאיעזטאט צערמאלמזט דוא דיינע ווידערזאכער;
דוא לאססעזט איהן אויז, דען ברעננענדען צארן, ער פערצעהרט זיא וויא שטאפפעלן.
פאם הויך דיינער נאזע, טהירמטען זיך וואסער עמפאר, פליסענדעז שטאנד אויפרעכט וויא דיא וואנד;
דער אבגרונד ווארד פעזט מיטטען אים מעערע.
דער פיינד שפראך, איך פערפאלגע, האלע איין, טהיילע בייטע אויז.
מיין מוטה זאלל איהר פאלל זיין; איך ציעהע מיין שווערד אויז, מיינע האנד פערטילגעט זיא!
דוא בליעזעזט מיט דיינעם הויכע, דאז מעער בעדעקטע זיא;
זיא זאנקען וויא בלייא, אין שטראממענדען געוואססער.
ווער איזט אונטער דען מאכטען א עוויגער! וויא דוא?
ווער איזט פערהעררליכט מיט הייליגקייט וויא דוא?
פורכטבאר אים לאבע, וואונדערטהאטער!

דוא

עֹשֵׂה־פֶלֶא׃ נָטִיתָ יְמִינְךָ תִּבְלָעֵמוֹ
אָרֶץ׃ נָחִיתָ בְחַסְדְּךָ עַם־זוּ גָּאָלְתָּ
נֵהַלְתָּ בְעָזְּךָ אֶל־נְוֵה קָדְשֶׁךָ׃ שָׁמְעוּ
עַמִּים יִרְגָּזוּן חִיל אָחַז יֹשְׁבֵי פְּלָשֶׁת׃
אָז נִבְהֲלוּ אַלּוּפֵי אֱדוֹם אֵילֵי מוֹאָב
יֹאחֲזֵמוֹ רָעַד נָמֹגוּ כֹּל יֹשְׁבֵי כְנָעַן׃
תִּפֹּל עֲלֵיהֶם אֵימָתָה וָפַחַד בִּגְדֹל
זְרוֹעֲךָ יִדְּמוּ כָּאָבֶן עַד־יַעֲבֹר עַמְּךָ יי
עַד־יַעֲבֹר עַם־זוּ קָנִיתָ׃ תְּבִאֵמוֹ
וְתִטָּעֵמוֹ בְּהַר נַחֲלָתְךָ מָכוֹן לְשִׁבְתְּךָ
פָּעַלְתָּ יי מִקְּדָשׁ אֲדֹנָי כּוֹנְנוּ יָדֶיךָ׃
יי ׀ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד׃ יי ׀ יִמְלֹךְ
לְעָלַם וָעֶד׃ כִּי לַיי הַמְּלוּכָה וּמוֹשֵׁל
בַּגּוֹיִם׃ וְעָלוּ מוֹשִׁיעִים בְּהַר צִיּוֹן
לִשְׁפֹּט אֶת־הַר עֵשָׂו · וְהָיְתָה לַיי
הַמְּלוּכָה׃ וְהָיָה יי לְמֶלֶךְ עַל־כָּל־
הָאָרֶץ · בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יי אֶחָד
וּשְׁמוֹ אֶחָד׃

ג שמות

דוא נייגטעזט דיינע רעכטע היין, דיא ערדע פערשלאנג
זיא ·

נון פיהרזט דוא מיט דיינער גנאדע, דיעזעז פאָלק דאז
דוא בעפרייט;

דוא לייטעזט עז מיט דיינער מאכט, צו דיינער הייליגען
וואָהנונג ·

פאָלקער האָרען עז, זיא בעבען; אנגזט ערגרייפט דיא
איינוואָהנער פאָן פלשת ·

פלאָטצליך ערשרעקען דיא שטאממהערען אדום'ז;
דיא פירשטען מואב'ז, ציטטערן ערגרייפט זיא;
עז צאגען אללע בעוואָהנער כנען'ז ··
אנגזט אונד פורכט ווירד איבער זיא פאללען ·

דורך דיינעז ארמעז גראָסע ערשטארען זיא וויא
שטיין ·

ביז דיין פאָלק הינדורך ציעהט, עוויגער!
ביז דיעזעז פאָלק הינדורך ציעהט, דאז דוא ערווארבזט.

דוא ברינגזט זיא היין, פפלאנצעזט זיא איין, אין דיין
ערבגעבירגע;

אן יענען זיטץ, דען דוא צור וואָהנונג דיר, עוויגער!
איינגעריכטעט;

אין דאז הייליגטהום אָ העררר! דאז דיינע האָנדע בע=
רייטעט ·

דער עוויגע ווירד איממער אונד עוויג רעגיערען!

דער עוויגע ווירד איממער אונד עוויג רעגיערען!
דיעז עוויגען איזט יעדען רייך, ער הערשעט אונטער
דען היידען · ערועטטער ווערדען געהן אויף דעם
בערגע ציון, דאז געבירג עשו'ז צו ריכטען, אונד
דאז רייך ווירד דעז עוויגען געהאָרען · דער עוויגע
ווירד אלליין קאָניג איבער דיא גאנצע ערדע זיין ·
אלזדאנן ווירד עז הייסען: דער עוויגע איזט איינציג
אונד זיין נאהמע איינציג;

כע״ו שבחי׳מן שיר עד מעתה יאמר בנשימ׳אחת :

יִשְׁתַּבַּח שִׁמְךָ לָעַד מַלְכֵּנוּ · הָאֵל
הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ
בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ : כִּי לְךָ נָאֶה יְיָ
אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שִׁיר וּשְׁבָחָה
הַלֵּל וְזִמְרָה עֹז וּמֶמְשָׁלָה נֶצַח גְּדֻלָּה
וּגְבוּרָה תְּהִלָּה וְתִפְאֶרֶת קְדֻשָּׁה
וּמַלְכוּת בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת · מֵעַתָּה
וְעַד עוֹלָם : בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֵל מֶלֶךְ
גָּדוֹל בַּתִּשְׁבָּחוֹת · אֵל הַהוֹדָאוֹת ·
אֲדוֹן הַנִּפְלָאוֹת · הַבּוֹחֵר בְּשִׁירֵי
זִמְרָה · מֶלֶךְ אֵל חֵי הָעוֹלָמִים :
(נ״א חַי עוֹלָמִים :

כ׳ השל״ה בין ישתב׳ליוצר אור לא יפסיק ע׳כ אין לומר ועתה יגדל
נא כח כו׳ על הקדיש שבין ישתבח ליוצר . מאחר שהם אינם
מההכרח רק מנהגא בעלמא · וכן בקדיש שקודם תפלת ערבית
לא יאמר אותם מפני שצריך גם בערבית להסמיך גאולה
לתפלה :

ישתבח

אימממערדאר מיסע דיין גראָסער אונד הייליגער נאהמע, קאָניג! אונד הערר! אונזער בעהערשער געפריעדען ווערדען אים היממעל אונד אויף ערדען; דען דיר עוויגער! אונזער גאָטט, אונד אונזער פאָטער גאָטט! געביהרט, געזאנג אונד אנבעטונג, לאָב אונד זאיטענשפיעל, גראָסע אונד הערשאפט, זיעג, פערהערליכונג אונד אללמאכט, פרייז, רוהם, הייליגונג אונד רעגיערונג, בענעדייאונג אונד דאנקליעדער פאָן נון אן אונד אין עוויגקייט. געלאָבט זייאזט דוא עוויגער! אללמאָכטיגער הערר! איבער אללעז לאָב ערהאבען! יעדעז דאנקעז ווירדיג! אורהעבער אללער וואונדער! דער דוא וואָהלגעפאללען האזט אן מעלאָדישען געזאָנגען; אללמאָכטיגער אונד עוויגדויערענדער הערר!

בשעה שהחזן מנגן ברכו ׃ יאמר הקהל יתברך ׃ אבל לא בשעה שהחזן אומר התיבות ׃

בָּרְכוּ אֶת־יְיָ הַמְבֹרָךְ ׃

קהל וחזן בָּרוּךְ יְיָ הַמְבֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד ׃

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם ׃ יוֹצֵר אוֹר וּבוֹרֵא חֹשֶׁךְ ׃ עֹשֶׂה שָׁלוֹם ׃ וּבוֹרֵא אֶת־הַכֹּל ׃ הַמֵּאִיר לָאָרֶץ וְלַדָּרִים עָלֶיהָ בְּרַחֲמִים ׃ וּבְטוּבוֹ מְחַדֵּשׁ בְּכָל־יוֹם תָּמִיד מַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית ׃

מה

יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא שְׁמוֹ שֶׁל־מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא ׃ שֶׁהוּא רִאשׁוֹן וְהוּא אַחֲרוֹן ׃ וּמִבַּלְעָדָיו אֵין אֱלֹהִים ׃ סֹלּוּ לָרֹכֵב בָּעֲרָבוֹת בְּיָהּ שְׁמוֹ וְעִלְזוּ לְפָנָיו ׃ וּשְׁמוֹ מְרוֹמָם עַל־כָּל־בְּרָכָה וּתְהִלָּה ׃ בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד ׃ יְהִי שֵׁם יְיָ

מבורך

ברכו

לאָבט דען עוויגען! ער איזט לאָבענזווירדיג!

געלאָבט זייא דער עוויגע! ער איזט לאָבענזווירדיג אימּער אונד עוויג.

ברוך

געלאָבט זייאזט דוא עוויגער! אונזער גאָטט! העררּ דער וועלט! אורהעבער דעז ליכטעז אונד שאָפּפער דער פֿינזטערניס! דער דוא פֿריעדע געשטיפֿטעט, אונד אללעז געמאכט האזט. דוא בעלייכטעזט מיט גנאדע דען ערדבאָדען אונד איהרע בעוואָהנער, טאָגליך פֿעריינגט דיינע גיטע דיא שאָפּפונג.

וויא

יתברך

געבענעדייעט, געריהמט, געפריעזען, ערהאָהט אונד פֿערהעררליכט, איזט דער נאמע דעז קאָניגז אללער קאָניגע! דעז הייליגען! געלאָבט זייא ער! ער איזט דאז ערזטע אונד לעטצטע וועזען, אויסער איהם איזט קיין גאָטט. מאַכעט פֿאָר איהם באהן, יה איזט זיין נאהמע. ער פֿאָהרט דורך דיא אָטהערוויזטע; פֿראָהלאָקעט פֿאָר איהם; זיין נאהמע איזט איבער אללעז לאָב אונד אללען פרייז ערהאבען. געלאָבט זייא דער נאהמע זיינעז העררליכען רייכעז אימּער אונד עוויג. געפריעזען זייא דער נאהמע דעז עוויגען,

פֿאָן

מָה רַבּוּ מַעֲשֶׂיךָ
יי · כֻּלָּם בְּחָכְמָה
עָשִׂיתָ · מָלְאָה

מְבֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד־
עוֹלָם :

הָאָרֶץ קִנְיָנֶךָ : הַמֶּלֶךְ הַמְרוֹמָם
לְבַדּוֹ מֵאָז · הַמְשֻׁבָּח וְהַמְפֹאָר
וְהַמִּתְנַשֵּׂא מִימוֹת־עוֹלָם · אֱלֹהֵי
עוֹלָם בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים רַחֵם עָלֵינוּ ·
אֲדוֹן־עֻזֵּנוּ צוּר־מִשְׂגַּבֵּנוּ · מָגֵן־
יִשְׁעֵנוּ מִשְׂגָּב בַּעֲדֵנוּ : אֵל בָּרוּךְ
גְּדוֹל־דֵּעָה · הֵכִין וּפָעַל זָהֳרֵי־חַמָּה ·
טוֹב יָצַר כָּבוֹד לִשְׁמוֹ · מְאוֹרוֹת נָתַן
סְבִיבוֹת עֻזּוֹ · פִּנּוֹת צְבָאָיו קְדוֹשִׁים
רוֹמְמֵי שַׁדַּי · תָּמִיד מְסַפְּרִים כְּבוֹד־
אֵל וּקְדֻשָּׁתוֹ : תִּתְבָּרַךְ יי אֱלֹהֵינוּ
עַל־שֶׁבַח מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ · וְעַל־
מְאוֹרֵי־אוֹר שֶׁעָשִׂיתָ יְפָאֲרוּךָ סֶּלָה :

ויא זינד דיינע ווערקע זאָ גראָס אונד פֿיעל אָ עווי־גער! דוא האזט זיא אללע ווייזליך געשאפֿפֿען, דיא פֿאָן נון אן אונד אין עוויגקייט ·

ערדע איזט פֿאָלל דיינער גיטער · פֿאָן אנבעגין ביזט דוא אין דיר זעלבזט ערהאבען; געלאָבט, גע־פריעזען, אונד פֿערהערליכֿט זאָ לאנגע דיא וועלט שטעהט · הערר דעז וועלטאללז, גראָס אן בארמהערציגקייט! ערבארמע דיך אונזער, הערר אונזרער מאכֿט! פֿעלז אונזרער בעשירמונג! שילד אונזרעז היילז! דוא אונזרע זיכֿרע בורג · האָכֿגעלאָב־טער! אללוויסענדער הערר! דען זאָננענגלאנץ האזט דוא בערייטעט, דאז גוטע דיינעם נאהמען צור עהרע געבילדעט, דיינען טהראָן מיט זאָננען אומגעבען · דיא הייפטער דער הייליגען שאארען דיא דיינע אללמאכֿט פרייזען, פֿערקינדיגען אונאבלאָסיג דיינע עהרע אונד הייליגקייט ·

זייא געלאָבט עוויגער, אונזער הערר, איבער דיא פראכֿט דיינער ווערקע, אונד דיא גלאָנצענדען ליכֿטער, דיא דוא געבילדעט! עז פרייזעט דיך אללעז, סלה ·

תִּתְבָּרַךְ צוּרֵנוּ מַלְכֵּנוּ וְגֹאֲלֵנוּ בּוֹרֵא קְדוֹשִׁים · יִשְׁתַּבַּח שִׁמְךָ לָעַד מַלְכֵּנוּ · יוֹצֵר מְשָׁרְתִים · וַאֲשֶׁר מְשָׁרְתָיו · כֻּלָּם עוֹמְדִים בְּרוּם עוֹלָם · וּמַשְׁמִיעִים בְּיִרְאָה יַחַד בְּקוֹל · דִּבְרֵי אֱלֹהִים חַיִּים וּמֶלֶךְ עוֹלָם: כֻּלָּם אֲהוּבִים · כֻּלָּם בְּרוּרִים · כֻּלָּם גִּבּוֹרִים · וְכֻלָּם עֹשִׂים בְּאֵימָה וּבְיִרְאָה רְצוֹן קוֹנֵיהֶם · וְכֻלָּם פּוֹתְחִים · אֶת־פִּיהֶם בִּקְדֻשָּׁה וּבְטָהֳרָה · בְּשִׁירָה וּבְזִמְרָה: וּמְבָרְכִים וּמְשַׁבְּחִים · וּמְפָאֲרִים וּמַעֲרִיצִים · וּמַקְדִּישִׁים וּמַמְלִיכִים: אֶת־שֵׁם הָאֵל הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא קָדוֹשׁ הוּא: וְכֻלָּם ׀ מְקַבְּלִים עֲלֵיהֶם עוֹל מַלְכוּת שָׁמַיִם זֶה מִזֶּה · וְנוֹתְנִים רְשׁוּת זֶה לָזֶה: לְהַקְדִּישׁ

תתברך

זייא געלאָבט, דוא, אונזער האָרט, אונזער קאָניג אונד ערלאָזער! שאָפּפער דער הייליגען! אימּמערדאר געפּריעזען זייא דיין נאהמע, אונזער קאָניג! דער, דוא דיינע דיענער שופּט, דיא אין דער האָהע דעז וועלט־אללז שטעהן, אונד פּאָללער עהרפורכט לויט פערקינדיגען דיא בעפעהלע דעז אימּמערדוירענדען העררן אונד בעהערשערז דער וועלט. אללע געליעבט, אללע אויזערקאָהרען, אללע מאָכטיג; אונד פאָלל בעבענדער פורכט טהון זיא דעז ווילּלען איהרעז שאָפּפערז; אונד מיט רייניר הייליגקייט אָפנען זיא דען מונד צום געזאנג אונד קלאנגע, דאנקען, לאָבען, פּרייזען, ערהעבען, הייליגען אונד פייערן דען נאמען דעז גראָסען, מאָכטיגען, שטארקען אונד עהרפורכטבארען העררן! אָ, הייליג איזט ער! פּריוויללליג אונטערווערפען זיך אללע דעם יאָכע דעז הימּמעלרייכז, איינער נאך דעם אנדערן, אונד ערטהיילען איינאנדער ערלויבניס איהרען שאָפּפער צו פייערן

לְיוֹצְרָם בְּנַחַת רוּחַ · בְּשָׂפָה בְרוּרָה וּבִנְעִימָה · קְדֻשָּׁה כֻּלָּם כְּאֶחָד עוֹנִים · וְאוֹמְרִים בְּיִרְאָה : קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת · מְלֹא כָל־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ :

וְהָאוֹפַנִּים וְחַיּוֹת הַקֹּדֶשׁ בְּרַעַשׁ גָּדוֹל מִתְנַשְּׂאִים לְעֻמַּת שְׂרָפִים · לְעֻמָּתָם מְשַׁבְּחִים וְאוֹמְרִים : בָּרוּךְ כְּבוֹד־יְיָ מִמְּקוֹמוֹ :

לָאֵל בָּרוּךְ · נְעִימוֹת יִתֵּנוּ · לַמֶּלֶךְ אֵל חַי וְקַיָּם : זְמִירוֹת יֹאמֵרוּ · וְתִשְׁבָּחוֹת יַשְׁמִיעוּ · כִּי הוּא לְבַדּוֹ פּוֹעֵל גְּבוּרוֹת · עֹשֶׂה חֲדָשׁוֹת · בַּעַל מִלְחָמוֹת · זוֹרֵעַ צְדָקוֹת · מַצְמִיחַ יְשׁוּעוֹת · בּוֹרֵא רְפוּאוֹת · נוֹרָא תְהִלּוֹת · אֲדוֹן הַנִּפְלָאוֹת · הַמְחַדֵּשׁ בְּטוּבוֹ בְּכָל־יוֹם · תָּמִיד

אין דער שטיללע דעז גייזטעז, אין דיינער, הייליגער אונד ליעבליכער שפראכע. זיא רופען (מיט בעבען) אונד שפרעכען עהרפורכטזפאלל: הייליג, הייליג, הייליג איזט דער עוויגע! צבאות! דיא גאנצע ערדע איזט פאלל זיינעד הערדליכקייט!

והאופנים

דיא אופנים אונד הייליגען חיות, ערהעבען זיך מיט איינעם שטארקען געטאֶזע געגען דיא שרפים, פרייזען אונד רופען געגען איינאנדער: געלאָבט זייא דיא הערדליכקייט דעז הערדן, וואָ זיא טהראָנט!

לאל ברוך

וויחעט דעם האָכגעלאָבטען גאָטט ליעבליכע געזאֶנגע; דעם אימערווערענדען, אללמאֶכטיגען אונד בעשטאֶנדיגען הערדן זינגט פזאלמען; דאנקליעדער ערטאֶנען איהם! דעזן ער אלליין טהוט גראָסע טהאטען, דורך איהן ענטשטעהט אללעז נייע; ער גור איזט הערר דער קריעגע. ער זעטצט גערעכטיגקייט, לאֶסט הייל הערפארשפריעסען, אונד ערשאפט היילזאמע מיטטעל — אָ, ער איזט איבער אללעז לאָב ערהאבען! — הערר אללער וואונדער, דער דוא טאֶגליך דורך דיינע גיטע דיא ערשטע שאֶפפונג פערייניגזט!

דאנק

מַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית: כָּאָמוּר · לְעֹשֵׂה אוֹרִים גְּדֹלִים · כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ: אוֹר חָדָשׁ עַל־צִיּוֹן תָּאִיר · וְנִזְכֶּה כֻלָּנוּ מְהֵרָה לְאוֹרוֹ · בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ יוֹצֵר הַמְּאוֹרוֹת:

אַהֲבָה רַבָּה אֲהַבְתָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ · חֶמְלָה גְדוֹלָה וִיתֵירָה חָמַלְתָּ עָלֵינוּ: אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ · בַּעֲבוּר אֲבוֹתֵינוּ שֶׁבָּטְחוּ בְךָ · וַתְּלַמְּדֵם חֻקֵּי חַיִּים · כֵּן תְּחָנֵּנוּ וּתְלַמְּדֵנוּ: אָבִינוּ אָב הָרַחֲמָן · הַמְרַחֵם רַחֵם עָלֵינוּ · וְתֵן בְּלִבֵּנוּ לְהָבִין וּלְהַשְׂכִּיל · לִשְׁמוֹעַ לִלְמוֹד וּלְלַמֵּד · לִשְׁמוֹר וְלַעֲשׂוֹת · וּלְקַיֵּם אֶת־כָּל־דִּבְרֵי תַלְמוּד תּוֹרָתֶךָ בְּאַהֲבָה: וְהָאֵר עֵינֵינוּ בְּתוֹרָתֶךָ · וְדַבֵּק לִבֵּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ · וְיַחֵד לְבָבֵנוּ לְאַהֲבָה

וליראה

יא, תאנק דיר שאָפּפער דער גראָסען זאַנגען! דען אימערפאָרט וואָהרט דיינע גיטע. לאס דאָך איי־ נצן נייען גלאנץ איבער ציון לייכטען, אונד אונז אללע דיעזעז ליכטעז באלד גיניסען! געלאָבט זייאזט דוא, עוויגער! שאָפּפער דער זאַנגע!

אהבה רבה

מיט איבערשוואַנגליכער ליעבע האזט דוא, עווי־ גער, אונזער העדר, אונז געליעבט; מיט איבעראויז גראָסער זאָרגפאלט אונז פערשאָנט. אָ דוא, אונזער פאטער אונד קאָניג! אום אונזרער עלטערן ווילליען, דיא אויף דיך פערטרויטען, בעגנאדיגע אונז, אונד גיעב אונז לעבענזרעגעלן, זאָ וויא דא גאבזט. אללבארמהערציגער פאטער, ערבארמע דיך אונ־ זער, אונד לאסע אונזער הערץ דען איגבעגריף דיינער לעהרע פאסען, איינזעהן, פערשטעהן, לערנען אונד לעהרען, דאס אללען מיט ליעבע בעפאָלגט, גע־ טהאן אונד פאָללצאָגען ווערדע. ערלייכטע אונזרע אויגען אין דיינער לעהרע, אונד ערהאלטע אונזער הערץ דיינען געבאָטען טריא. לאס אונז אללע, איימיטהיגען הערצענז, דיינען נאמען ליעבען

וּלְיִרְאָה שְׁמֶךָ · וְלֹא נֵבוֹשׁ לְעוֹלָם וָעֶד: כִּי בְשֵׁם קָדְשְׁךָ הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא בָּטָחְנוּ · נָגִילָה וְנִשְׂמְחָה בִּישׁוּעָתֶךָ: וַהֲבִיאֵנוּ לְשָׁלוֹם · מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ · וְתוֹלִיכֵנוּ קוֹמְמִיּוּת לְאַרְצֵנוּ: כִּי אֵל פּוֹעֵל יְשׁוּעוֹת אָתָּה וּבָנוּ בָחַרְתָּ מִכָּל־עַם וְלָשׁוֹן · וְקֵרַבְתָּנוּ לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל סֶלָה בֶּאֱמֶת · לְהוֹדוֹת לְךָ וּלְיַחֶדְךָ בְּאַהֲבָה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַבּוֹחֵר בְּעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה:

כשמתפלל ביחיד אומר אֵל מֶלֶךְ נֶאֱמָן:

כשיאמר והביאנו יקבץ בידו השמאלית הד׳ ציצית ויחזיקם בין קמיצה לזרת וישימם כנגד הלב בשעת שמע: וכשיגיע לפרשת ציצית יקחם גם ביד ימין

יכוון כשאומר שמע ישראל פירושו: שמע ישראל · שה׳ הוא אלקינו הוא ה׳ אחד: וצריך שיפסיק בא אחד לברוך וכן ועד לואהבת:

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל · יְיָ אֱלֹהֵינוּ · יְיָ ׀ אֶחָד: בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ

אונד פירכטען, דאס וויר נימממערמעהר פעראכטעט ווערדען; דען וויר טרויען אויף דיינען גראָסען אונד עהרפורכטזבארען נאהמען; פרייען אונז אונד פראָה־לאָקען דיינעז היילז · ברינגע אונז אין פריעדען אויז אללען פיער וועלטטהיילען צוזאממען, אונד פיהרע אונז פרייא אין אונזער לאנד איין; דען דוא ביזט גאָטט, דער הייל ווירקט · אונז האזט דוא אויז אללען פאָלקערן ערקאָהרען, אונד דער וואהרהייט דורך דיינען גראָסען נאמען גענאֶהערט · געלאָבט זייאזט דוא, עוויגער, דער דוא אויז ליעבע דיין פאָלק ישראל ערקאָהרען!

שמע

הערע ישראל! דער עוויגע אונזער גאָטט, איזט איין איינציגעז עוויגעז וועזען ·

ברוך

געלאָבט זייא דער נאהמע זיינעז הערדליכען רייכעז

מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד׃ וְאָהַבְתָּ אֵת יי
אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־ לְבָבְךָ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ
וּבְכָל־מְאֹדֶךָ׃ וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם ׀ עַל־לְבָבֶךָ׃
וְשִׁנַּנְתָּם לְבָנֶיךָ וְדִבַּרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ
בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ
וּבְקוּמֶךָ׃ וּקְשַׁרְתָּם לְאוֹת עַל־יָדֶךָ
וְהָיוּ לְטֹטָפֹת בֵּין עֵינֶיךָ׃ וּכְתַבְתָּם
עַל־מְזֻזוֹת בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ׃

וְהָיָה אִם־שָׁמֹעַ תִּשְׁמְעוּ אֶל־מִצְוֹתַי
אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם
לְאַהֲבָה אֶת־יי אֱלֹהֵיכֶם וּלְעָבְדוֹ
בְּכָל־לְבַבְכֶם וּבְכָל־נַפְשְׁכֶם׃ וְנָתַתִּי
מְטַר־אַרְצְכֶם בְּעִתּוֹ יוֹרֶה וּמַלְקוֹשׁ
וְאָסַפְתָּ דְגָנֶךָ וְתִירֹשְׁךָ וְיִצְהָרֶךָ׃
וְנָתַתִּי עֵשֶׂב ׀ בְּשָׂדְךָ לִבְהֶמְתֶּךָ
וְאָכַלְתָּ וְשָׂבָעְתָּ׃ הִשָּׁמְרוּ לָכֶם פֶּן־
יִפְתֶּה לְבַבְכֶם וְסַרְתֶּם וַעֲבַדְתֶּם
אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם׃

דייכֿעז איממער אונד עוויג !

ואהבת

דוא זאָללזט דען עוויגען, דיינען גאָטט ליעבען פֿאָן גאנצען הערצען, גאנצער זעעלע אונד גאנציעם פֿערמאָגען • דיא וואָרטע, דיא איך דיר יעטצט בעפֿעהלע, זאָללען דיר שטעטז אים הערצען בלייבען • דוא זאָללזט זיא דיינען קינדערן איינשאַרפֿען אונד אימּמער דאפֿאָן רעדען: וועזן דוא צו הויזע זיטצעזט, אָדער אויף רייזען ביזט, וועזן דוא דיך ניעדערלעגזט, אונד וועזן דוא איפֿשטעהזט • בינדע זיא צום ציכֿען אן דיינע האנד ; טראגע זיא אלז פֿאָרדערהויפטבינדע צווישען דיינען אויגען, אונה שרייבע זיא אויף דיא פפֿאָזטען דיינעז הויזעז, אונד אן דיינע טהאָרע •

והיה

ווערדעט איהר אלזאָ מיינען געבאָטען געהאָרכֿען, דיא איך אייך יעטצט ערטהיילע, דען עוויגען, איירען גאָטט פֿאָן אייערם גאנצען הערצען אונד פֿאָן איירער גאנצע זעעלע צו ליעבען אונד איהם צו דיענען ; זאָ ווילל איך אייערם לאנדע רעגען געבען צור רעכֿטען צייט, פֿריה־רעגען אונד שפאָטרעגען ; דאמיט דוא דיין געטריידע, דיינען מאָזט אונד דיין אָל איינזאממעלן קאָנגעזט • אונד ווילל פֿיר דיין פֿיעה גראז וואכזען לאסען אויף דיינעם פֿעלדע ; דאס דוא צו עסען האבעזט אים איבערפֿלוסע • היטעט אייך אבער, דאס אייער הערץ ניכֿט פֿערפֿיהרט ווערדע, דאס איהר עט־ווא אבווייכֿט אונד אנדערן גאָטטערן דיענט אונד זיא אנביעטעט •

וחרה ׀ אף־יי בכם ועצר את־
השמים ולא־יהיה מטר והאדמה
לא תתן את־יבולה ואבדתם ׀ מהרה
מעל הארץ הטבה אשר יי נתן לכם:
ושמתם ׀ את־דברי אלה על־
לבבכם ועל־נפשכם וקשרתם ׀
אתם לאות על־ידכם והיו לטוטפת
בין עיניכם: ולמדתם אתם ׀ את־
בניכם לדבר בם בשבתך בביתך
ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך:
וכתבתם על־מזוזות ביתך
ובשעריך:
למען ירבו ימיכם וימי בניכם ׀ על
האדמה אשר (צריך להטעים יפה העי"ן
של נשבע) נשבע יי לאבתיכם לתת
להם כימי השמים ׀ על־הארץ:
ויאמר יי אל־משה לאמר: דבר
אל־בני ישראל ואמרת אלהם
ועשו להם ציצת על־כנפי בגדיהם

דער צאָרן דעז עוויגען ווירדע איבער אייך ענטברעננען; ער ווירדע דען היממעל פערשליעססען, דאס קיין רעגען קאָממע, דיא ערדע ווירדע איהר געוועקס ניכט הערפאָרברינגען, אונד איהר גאר באלד צו גרונדע געהן, פערן פאָן דעם פאָרטרעפליכען לאנדע, דאז אייך דער עוויגע געבען וויל. פאססעט אלזאָ דיעזע וואָרטע צו הערצען אונד צו געמיטהע; בינדעט זיא אויך צום צייכען אויף דיא האנד, אונד טראגעט זיא אלז פאָרדערהויפטבינדע צווישען אייערן אויגען. לעהרעט זיא אייערע זאָהנע, דאס זיא בעשטאָנדיג דאפאן שפרעכען; ווען דוא צו הויזע זיטצעזט, אָדער אויף דער רייזע ביזט, ווען דוא דיך הינלעגזט, אונד ווען דוא אויפשטעהזט. שרייבע זיא אויף דיא פפאָזטען דיינעז הויזעז אונד אן דיינע טהאָרע;

למען

דאמיט איהר אונד אייערע קינדער אין דעם לאנדע דאז דער עוויגע אייערן עלטערן צוגעבען, געשוואָרען, לאנגע יאהרע בלייבען מאָגט, זאָ לאנגע דער היממעל איבער דיא ערדע זיין ווירד.

ויאמר

דער עוויגע שפראך צו משה, וויא פאָלגעט: רעדע מיט דען קינדערן ישראל'ז, אונד זאגע איהנען, זיא מיט אללען איהרען נאכקאָממען זאָללען אן דיא עקען איהרער קליידער שויפאָרען מאכען,

אונד

לְדֹרֹתָם וְנָתְנוּ עַל־צִיצִת הַכָּנָף פְּתִיל
תְּכֵלֶת: וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִת וּרְאִיתֶם
אֹתוֹ (צריך להתיז הזי"ן של וזכרתם) : וּזְכַרְתֶּם
אֶת־כָּל־מִצְוֹת יְיָ וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם
וְלֹא־תָתוּרוּ אַחֲרֵי לְבַבְכֶם וְאַחֲרֵי
עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר־אַתֶּם זֹנִים אַחֲרֵיהֶם:
לְמַעַן (יתיז הזי"ן של תזכרו) תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם
אֶת־כָּל־מִצְוֹתָי וִהְיִיתֶם קְדֹשִׁים
לֵאלֹהֵיכֶם: אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר
הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם

אֱמֶת ואסור להפסיק אפי' בשתיקה בין אלהיכם לאמת . רק
יתחברו יחד ׃

וְיַצִּיב וְנָכוֹן וְקַיָּם וְיָשָׁר וְנֶאֱמָן וְאָהוּב
וְחָבִיב וְנֶחְמָד וְנָעִים וְנוֹרָא וְאַדִּיר
וּמְתֻקָּן וּמְקֻבָּל וְטוֹב וְיָפֶה הַדָּבָר
הַזֶּה עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד: אֱמֶת
אֱלֹהֵי עוֹלָם מַלְכֵּנוּ צוּר יַעֲקֹב

אונד אן דיעזע שויפּאדען איינע שנור פֿאָן דונקעלבלויער וואָללע בעפעסטיגען · דיעזע זאָללען אייך צו שויפּאדען דיענען, דאס איהר זיא זעהט אונד אייך אללער געבאָטע דעז עוויגען עראיננערט, אונד זיא האלטעט, ניכט אבער אייערם הערצען אונד אייערן אויגען נאכוואנדעלט, דיא אייך אויף אבוועגע פֿערפֿיהרען · איהר ווערדעט דאדורך מיינער געבאָטע געדענקען, זיא האלטען, אונד אייערם גאָטטע הייליג זיין · איך בין דער עוויגע, אייער גאָטט, דער אייך אויז מצרים געפֿיהרט האט, אייער גאָטט צו זיין; איך דער עוויגע, אייער גאָטט!

אמת

דיעזע גוטע, שאָנע, אנגענעהמע אונד וואָהלגעאָרדנעטע זאכע בלייבט אונז אימממערדאר אונפֿערענדערליכע, פֿעזטע, בעשטאָנדיגע, רעכטע, טרייא, ליעבפֿאָללע, רייצענדע, אנמוטהיגע, עהרפֿורכטבארע אונד מאיעזטאָטישע וואהרהייט · וואהרליך, דער הערר אללער וועלט איזט אונזער קאָניג; יעקב׳ז האָרט,

מָגֵן יִשְׁעֵנוּ ׃ לְדֹר וָדוֹר הוּא
קַיָּם וּשְׁמוֹ קַיָּם וְכִסְאוֹ נָכוֹן ·
וּמַלְכוּתוֹ וֶאֱמוּנָתוֹ לָעַד קַיָּמֶת ׃
וּדְבָרָיו חָיִים וְקַיָּמִים נֶאֱמָנִים
וְנֶחֱמָדִים לָעַד (ינשק הציציות ויסירם מידו)
וּלְעוֹלְמֵי עוֹלָמִים ׃ עַל אֲבוֹתֵינוּ ·
וְעָלֵינוּ · עַל בָּנֵינוּ · וְעַל דּוֹרוֹתֵינוּ ·
וְעַל כָּל־דּוֹרוֹת זֶרַע יִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ ׃
עַל הָרִאשׁוֹנִים וְעַל הָאַחֲרוֹנִים דָּבָר
טוֹב וְקַיָּם לְעוֹלָם וָעֶד ׃ אֱמֶת וֶאֱמוּנָה
חוֹק וְלֹא יַעֲבוֹר ׃ אֱמֶת שָׁאַתָּה הוּא
יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ · מַלְכֵּנוּ
מֶלֶךְ אֲבוֹתֵינוּ · גּוֹאֲלֵנוּ גּוֹאֵל
אֲבוֹתֵינוּ · יוֹצְרֵנוּ צוּר יְשׁוּעָתֵינוּ ·
פּוֹדֵנוּ וּמַצִּילֵנוּ מֵעוֹלָם שְׁמֶךָ · אֵין
אֱלֹהִים זוּלָתֶךָ ׃

עֶזְרַת אֲבוֹתֵינוּ אַתָּה הוּא מֵעוֹלָם ·

דער שילד אונזערז הייל! פיר אונד פיר בלייבט ער אונד זיין נאהמע אונפעראֶנדערליך; זיין טהראָן פעזט; זיין רייך אונד זיינע פאָטערטרייע עוויגדויערנד; אונד זיינע וואָרטע לעבענדיג, בעשטאֶנדיג, וואהרהאפט אונד אנגענעהם, אימֶמער אונד עוויג. פיר אונזערע עלטערן, אונז, אונזרע קינדער, נאכקאָממען אונד אללע נאכקאָממען ישראל'ז דיינער דיענער, פריהערן אונד שפאֶטערן צייטאלטערז בלייבט דיעזע וואהרע טרייליכע, אימֶמער בעשטנאֶדיגע גוטע זאכע, איין אונאיבערטרעטבארעז געזעטץ. וואהרליך, עוויגער, אונזער אונד אונזרער פאָטער גאָטט! דער דוא ביזט אונזער שאֶפפער, אונזער אונד אונזרער פאָרפאהרער קאֶניג; אונזער אונד אונזרער פאָרפאהרען ערלאֶזער; אונזער שאֶפפער, האָרט אונזערז הייל! אונזער בעפרייער אונד ערּרעטטער וואר דיין נאהמע פאָן יעהער; אויסער דיר איזט קיין גאָטט.

עזרת

דוא ווארזט פאָן יע הער דיא הילפע אונזרער פאָרפאהרען,

מָגֵן וּמוֹשִׁיעַ לִבְנֵיהֶם אַחֲרֵיהֶם בְּכָל־
דּוֹר וָדוֹר: בְּרוּם ׀ עוֹלָם ׀ מוֹשָׁבֶךָ·
וּמִשְׁפָּטֶיךָ וְצִדְקָתְךָ עַד־אַפְסֵי־
אָרֶץ: אַשְׁרֵי אִישׁ שֶׁיִּשְׁמַע
לְמִצְוֹתֶיךָ וְתוֹרָתְךָ וּדְבָרְךָ יָשִׂים עַל ׀
לִבּוֹ: אֱמֶת אַתָּה הוּא אָדוֹן לְעַמֶּךָ·
וּמֶלֶךְ גִּבּוֹר לָרִיב רִיבָם: אֱמֶת אַתָּה
הוּא רִאשׁוֹן וְאַתָּה הוּא אַחֲרוֹן·
וּמִבַּלְעָדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ גּוֹאֵל
וּמוֹשִׁיעַ: מִמִּצְרַיִם גְּאַלְתָּנוּ יי
אֱלֹהֵינוּ· וּמִבֵּית עֲבָדִים פְּדוּתָנוּ:
כָּל־בְּכוֹרֵיהֶם הָרַגְתָּ· וּבְכוֹרְךָ גָּאָלְתָּ·
וְיַם־סוּף בָּקַעְתָּ· וְזֵדִים טִבַּעְתָּ·
וִידִידִים הֶעֱבַרְתָּ· וַיְכַסּוּ־מַיִם צָרֵיהֶם
אֶחָד מֵהֶם לֹא נוֹתָר: עַל־זֹאת שִׁבְּחוּ
אֲהוּבִים וְרוֹמְמוּ אֵל· וְנָתְנוּ יְדִידִים
זְמִירוֹת שִׁירוֹת וְתִשְׁבָּחוֹת בְּרָכוֹת

וְהוֹדָאוֹת

בעשיטצער אונד בעפרייער איהרער קינדער אין יע-
דעם ציטאלטער, דיין טהראָן איזט אין דער האֶהע
דעס וועלטאללס; דיזע רעכטע אונד דיינע גערעכטיגקייט
אבער, געהען ביז אין דיא ענטפערנטעסטע ווינקעל דער
ערדע. היל דעם מאַננע, דער דיינע געבאָטע בע-
פאָלגט, דיינע לעהרע אונד ווארטע זיך צו הערצען
נימט! וואהרליך, דוא ביזט דער העדר דיינעס פאָל-
קעס, איין מאֶכטיגער קאֶניג פיר אונס צו קאֶמפפען.
וואהרליך דוא ביזט דאס אללערערזטע אונד דאס אל-
לערלעטצטע וועזען; אויסער דיר האבען וויר קיינען
העררן, קיינען ערלאֶזער אונד בעפרייער.

ממצרים

אויס מצרים האזט דוא, עוויגער, אונזער גאָטט
אונס ערלאֶזט, אונד פאָן דער שקלאווערייא בעפרייעט;
אללע זיינע ערזטגעבאָהרנען האזט דוא געטאֶדטעט,
דיא דיינינען געריטטעט. דאס בינזענמעער
מהיילטעזט דוא, אונד פערזענקטעזט דיא איבער-
מיטהיגען דארין; אונד נאכדעם דוא דיינע ליעבלינגע
הינדורך געפיהרט, בעדעקטען פלוטהען דיא טיראנ-
נען, דאס ניכט איינער פאָן איהנען ענטקאם. דאַ-
רום ערהאֶהעטען דיא געליעבטען דעס העררן מיט
פרייד; פרייגדליך ערטאֶנטען איהרע זאיטענשפיעלע,
לאָבגעזאֶנגע, בענעדייאונגען

וְהוֹדָאוֹת לְמֶלֶךְ · אֵל חַי וְקַיָּם : רָם וְנִשָּׂא · גָּדוֹל וְנוֹרָא · מַשְׁפִּיל גֵּאִים וּמַגְבִּיהַּ שְׁפָלִים · מוֹצִיא אֲסִירִים · וּפוֹדֶה עֲנָוִים · וְעוֹזֵר דַּלִּים · וְעוֹנֶה לְעַמּוֹ בְּעֵת שַׁוְּעָם אֵלָיו : תְּהִלּוֹת לְאֵל עֶלְיוֹן · בָּרוּךְ הוּא וּמְבֹרָךְ · מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל · לְךָ עָנוּ שִׁירָה בְּשִׂמְחָה רַבָּה · וְאָמְרוּ כֻלָּם · מִי־כָמֹכָה בָּאֵלִם יְיָ · מִי כָּמֹכָה נֶאְדָּר בַּקֹּדֶשׁ · נוֹרָא תְהִלֹּת עֹשֵׂה־פֶלֶא :

צריך לסמוך גאולה לתפלה ואין להפסיק אפי׳ מפני היראה :

שִׁירָה חֲדָשָׁה שִׁבְּחוּ גְאוּלִים לְשִׁמְךָ · עַל שְׂפַת הַיָּם יַחַד כֻּלָּם הוֹדוּ וְהִמְלִיכוּ וְאָמְרוּ : יְיָ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד :

צוּר יִשְׂרָאֵל קוּמָה בְּעֶזְרַת יִשְׂרָאֵל · וּפְדֵה כִנְאֻמֶךָ יְהוּדָה וְיִשְׂרָאֵל :

אונד דאנקליעדער, דעם אללערהאָכזטען, איממער־
דויערענדען, האָהען, ערהאבנען, גראָסען אונד
עהרפורכטבארען קאָניגע אונד העררן, דער דיא האָכ־
מיטהיגען ערניעדריגט, דיא גערינגען ערהעבט, דיא
געפאנגענען ערלאָזט, דיא אונטערדריקטען בעפרייעט
דען ארמען הילפט, אונד זיין פאָלק ערהאָרט ווען
עז צו איהם פלעהט. לאָב דעם אללערהאָכזטען
גאָטטע! געלאָבט זייא ער, ער איזט לאָבענזווירדיג!
משה אונד דיא קינדער ישראל'ז שטיממטען פריידענ־
פאָללע געזאָנגע דיר אן, אונד ריעפען אללצומאהל:
ווער איזט אונטער דען מאָכטען אָ עווי־
גער, וויא דוא! ווער איזט פערהעררליכט
מיט היילגקייט וויא דוא! פורכטבאר
אים לאָבע, וואונדערטהאָטער!

שירה

איין נייעז ליעד זאנגען דיא בעפרייטען דיינעם
נאהמען אם אופער דעז מעערעז; אללע דאנקטען
אונד הולדיגטען דיר, אונד ריעפען: דער עוויגע
ווירד איממער אונד עוויג הערשען:

צור ישראל

אויף, ישראל'ז האָרט! ישראל צור הילפע, בע־
פרייע נאך דיינער צוזאגע, יהודה אונד ישראל.

אונזער

גואלנו יי צבאות שמו קדוש ישראל : ברוך אתה יי גאל ישראל :

אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך :

ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו · אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב · האל הגדול הגבור והנורא · אל עליון · גומל חסדים טובים · וקנה הכל · וזוכר חסדי אבות · ומביא גואל · לבני בניהם למען שמו באהבה :

בעשרת ימי תשובה אומרים כאן זכרנו

מלך עוזר ומושיע ומגן · ברוך אתה יי מגן אברהם : אתה גבור לעולם אדני מחיה מתים · אתה רב להושיע :

זכרנו לחיים מלך חפץ בחיים וכתבנו בספר החיים למענך אלהים חיים :

מלך כו' אם שכח זכרנו או מי כמוך וכן וכתוב לחיים או בספר אין מחזירין אותו :

אונזער ערלאזער, עוויגער, צבאות איזט זיין נאהמען, דער הייליגע אין ישראל! געלאבט זייאזט דוא, עווי=
גער ערלאזער ישראל'ס!

הערר אפפנע מיינע ליפפען,
דאס דיינען רוהם מיין מונד פערקינדע!

ברוך

געלאבט זייאזט דוא, עוויגער, אונזער אונד אונ=
זער פארפאהרען גאטט; גאטט אברהם'ס, יצחק'ס, אונד
יעקב'ס; גראסער, מאכטיגער אונד עהרפורכטבארער
גאטט! אללערהאכסטער הערר! דוא ביזט דער אייגען=
טהימער אללער דינגע, אונד פערגעלטעזט וואהלטהא=
טען מיט גיטע. דוא געדענקעזט דער עלטערן פראם=
מיגקייט, אונד אויז ליעבע זענדעזט דוא איהרען שפא=
טען נאכקאממען איינען ערלאזער!

א קאניג, בעפרייער,
ערלאזער אונד בעשיטצער!
געלאבט זייאזט דוא, עווי=
גער, שילד אברהם'ס!

(אין דען צעהן בוסטאגען
ווירד פאלגענדעס איינגע=
שאלטעט.)

הערר, דער דוא וואהל=
געפאללען האזט אן אונ=
זערם לעבען! געדענקע
אונזער צום לעבען, שרייב
אונז איין אין דאז בוך דעז
לעבענז, אום דיינעטוויל=
לען, א הערר דעז לע=
בענז!

אתה

הערר, אין עוויגקייט ביזט דוא אללמאכטיג, דוא
בעלעבזט דיא טאדטען ווידער, אונענדליך איזט דיין
הייל!

בחורף מַשִּׁיב הָרוּחַ וּמוֹרִיד הַגֶּשֶׁם׃

אם נסתפק אם אמר משיב הרוח עד למ"ד יום חוזר · מכאן ואילך אינו חוזר דמסתמא אמר׃

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד · מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים · סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים · וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר · מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת · וּמִי דּוֹמֶה לָּךְ · מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה · וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה ·

בעשרת ימי תשובה אומרים כאן מי כמוך

מִי כָמוֹךָ אַב הָרַחֲמִים · זוֹכֵר יְצוּרָיו לְחַיִּים בְּרַחֲמִים׃ ונאמן כו׳

וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים׃

נְקַדֵּשׁ אֶת־שִׁמְךָ בָּעוֹלָם · כְּשֵׁם שֶׁמַּקְדִּישִׁים אוֹתוֹ בִּשְׁמֵי מָרוֹם · כַּכָּתוּב עַל־יַד נְבִיאֶךָ · וְקָרָא זֶה אֶל־זֶה וְאָמַר · קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת מְלֹא כָל־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ׃ לְעֻמָּתָם בָּרוּךְ יֹאמֵרוּ׃ בָּרוּךְ כְּבוֹד־יְיָ מִמְּקוֹמוֹ׃ וּבְדִבְרֵי קָדְשְׁךָ

כתוב

(אם ווינטער ווירד היער איינגעשאלטעט)

דוא לאָסעזט דיא ווינדע וועהען, אונד העראב רעגנען · מיט גנאדע. ערנאֶהרזט דוא דיא לעבענדען, אונד מיט אונענדליכעם ערבארמען בעלעבזט דוא דיא טאָדטען ווידער; דוא שטיטצעזט דיא וואנקענדען, היילזט דיא קראנקען, לאֶזעזט דיא געבונדענען, אונד האֶלטזט טרייא דיינע צוזאגע דענען, דיא אים שטויבע שלאפֿען · ווער איזט דיר גלייך, הערר אללער מאַכטע! ווער איזט דיר אֶהנליך, בע= הערשער, דער דוא שטערבען לאָסעזט אונד ווידער בעלעבזט! ווער לאֶסט, וויא דוא, הייל הערפֿאָר= שפריעסען!

דוא ביזט טרייערפֿיל= לענד, דאס דוא דיא טאָד= טען ווידער בעלעבען ווירזט · געלאָבט זייאזט דוא, עוויגער, דער דוא דיא פֿערשטאָרבנען ווידער בעלעבזט ·

(אין דען צעהן בוסטאגען ווירד איינגעשאלטעט:

ווער איזט דיר גלייך, אללבארמהערציגער פֿא= טער, דער דוא דיינע גע= שאֶפּפֿע מיט ערבארמען צום לעבען גדענקעזט!

נקדיש

וויר וואָללען דיינען נאמען היערניעדער הייליגען, זאָ וויא ער אין דער הימםמעלזהאֶהע געהייליגט ווירד וויא עז דורך דיינען פּראָפֿעטען בעשריעבען איזט; איינער רופֿט דעם אנדערן צו, אונד שפּריכט: הייליג, הייליג, הייליג איזט דער עוויגע צבאות! דיא גאנצע ערדע איזט פֿאָלל זיינער העררליכקייט ·

דיא געגענאיבערשטעהענדען שפּרעכען! גע= לאָבט!

געלאָבט זייא דיא הערר ליכקייט דעז הערזן, וואָ זיא טהראָנט!

אונד אין דען רעדען דיינעז הייליגען

שטעהט

כתוב לאמר: ימלך יי לעולם, אלהיך ציון לדר ודר הללויה:

לדור ודור נגיד גדלך, ולנצח נצחים קדשתך נקדיש, ושבחך אלהינו מפינו לא ימוש לעולם ועד, כי אל מלך גדול וקדוש אתה: ברוך אתה יי האל הקדוש: בעי"ת המלך הקדוש:

אתה קדוש ושמך קדוש, וקדושים בכל יום יהללוך סלה, ברוך אתה יי האל הקדוש: בעי"ת המלך הקדוש:

אתה חונן לאדם דעת, ומלמד לאנוש בינה: חננו מאתך דעה בינה והשכל: ברוך אתה יי חונן הדעת:

במוצאי שבת ומוצאי י"ט אומרים זה אחר לסכום בינה

אתה חוננתנו למדע תורתך, ותלמדנו לעשות חקי רצונך, ותבדילנו יי אלהינו בין קדש לחול

שטעהט געשריעבען ׃ וויא פאָלגט ׃
דער הערר רעגיערעט עוויגליך; דיין גאָטט דורך אללע צייטען, ציון! הללויה!

לדור

פיר אונד פיר וואָללען וויר דיינע הערר‌ליכקייט פערקינדען, איממער אונד עוויג דיינע היילִיגקייט ערהאָהען. דיין לאָב זאָלל נִיממערמעהר פאָן אונזערם מונדע וועגבלייבען; דען דוא ביזט איין גראָססער, הייליגער אונד מאַכטיגער קאָניג געלאָבט זייאסט דוא עוויגער! הייליגער גאָטט! (אין דען צעהן בוסטאגען: הייליגער קאָניג!)

אתה קדוש

דוא ביזט הייליג, הייליג דיין נאָהמען אונד דיא הייליגען פרייזען דיך טאָגליך אונאבלאָססיג סלה. געלאָבט זייאזט דוא, עוויגער, הייליגער גאָטט! (אין דען צעהן בוסטאגען ווירד, שטאטט הייליגער גאָטט, „הייליגער קאָניג" געשפראָכען)

אתה חונן

דוא פערלייהעזט דעם מענשען ערקענטניס, אונד לייטעזט דען שטערבליכען פערנונפט. בעגליקע אונז מיט גרינדליכער ערקענטניס, גראָדעם פערשטאנדע אונד ריכטיגעם אורטהייל.
געלאָבט זייאזט דוא, עוויגער, הערליכער! אונז מיט ערקענטניס בעגאבעזט!
אתה עוויגער, אונזער הערר! דוא בעגנאדיגעזט אונז מיט דער ערקענטניס דיינער געזעטצע; געוואָהנעזט אונז דארין פאָרצושרייטען, נאך דיינעם ווילען צו האנדעלן; בעשטיממעזט דען אונטערשייד צווישען הייליגעם אונד דונקעל

לְחוֹל · בֵּין אוֹר לְחֹשֶׁךְ · בֵּין יִשְׂרָאֵל | לָעַמִּים ·
בֵּין יוֹם הַשְּׁבִיעִי לְשֵׁשֶׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה · אָבִינוּ
מַלְכֵּנוּ הָחֵל עָלֵינוּ הַיָּמִים הַבָּאִים לִקְרָאתֵנוּ
לְשָׁלוֹם · חֲשׂוּכִים מִכָּל־חֵטְא · וּמְנֻקִּים מִכָּל־
עָוֹן · וּמְדֻבָּקִים בְּיִרְאָתֶךָ : וְחָנֵּנוּ מֵאִתְּךָ דֵּעָה
בִּינָה וְהַשְׂכֵּל : בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ חוֹנֵן הַדָּעַת :

הֲשִׁיבֵנוּ אָבִינוּ לְתוֹרָתֶךָ · וְקָרְבֵנוּ
מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ · וְהַחֲזִירֵנוּ
בִּתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ · בָּרוּךְ
אַתָּה יְיָ הָרוֹצֶה בִּתְשׁוּבָה :
סְלַח־לָנוּ אָבִינוּ כִּי חָטָאנוּ · מְחַל־
לָנוּ מַלְכֵּנוּ כִּי פָשָׁעְנוּ ·
(בתענית ציבור אומרים בכאן סליחות ואח אומר הש"ץ פָּשָׁעְנוּ
נקמן) כִּי מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ אָתָּה · בָּרוּךְ
אַתָּה יְיָ חַנּוּן הַמַּרְבֶּה לִסְלוֹחַ :
רְאֵה בְעָנְיֵנוּ · וְרִיבָה רִיבֵנוּ ·
וּגְאָלֵנוּ מְהֵרָה לְמַעַן שְׁמֶךָ ·
כִּי

צווישען דעם היילִיגען אונד ניכטהייליגען, צווישען דעם זיעבענטען טאגע אונד דען זעכז ווערקטאגען · אָ, אונזער פאטער אונד קאָניג! לאס דאָך דיא קאָממענדען טאגע גליקליך פיר אונז זיין! לאס אונז ענטפערנט פאָן אללען פעהלערן, ריין פאָן אללען לאזטערן, אונד דיינער פערעהרונג טרייא בלייבען! בעגליקע אונז מיט א׳ ז׳ ו׳ וויא אָבען ·

געלאָבט זייאזט דוא, עוויגער, דער דוא אונז מיט ערקעננטניס בעגאבזט!

השיבנו

אָ, אונזער פאטער, פיהרע אונז וויעדער איין צו דיינער לעהרע! הערר, נים אונז וויעדער אויף, דיר צו דיענען, אונד לאס אונז מיט פאָללקאָממענער זינגעזפעראָנדערונג וויעדער צו דיר צוריקקעהרען! געלאָבט זייאזט דוא, עוויגער, דער דוא וואָהלגעפאללען האזט אן בוסע!

סלח לנו

פערגיעב, אָ פאטער! וויר האבען געפעהלט · פערצייהע, אָ הערר! וויר האבען געזינדיגט; דען דוא פערגיעבזט אונד פערצייהזט גערן · געלאָבט זייאזט דוא, עוויגער! אללגיטיגער, דער דוא זעהר אָפט פערצייהעזט!

ראה נא

אָ, שויא דאָך אויף אונזער עלענד הערואב, אונד נים דיך אונזרעז ליידענז אן; בעפרייע אונז אום דיינעז נאהמענזוויללען;

כי גואל חזק אתה · ברוך אתה
יי גואל ישראל :

בתענית צבור אומר ש"ץ כאן עננו

רפאנו יי ונרפא · הושיענו ונושעה ·
כי תהלתנו אתה · והעלה
רפואה שלמה לכל־מכותינו · כי
אל מלך רופא נאמן ורחמן אתה ·
ברוך אתה יי רופא חולי עמו
ישראל :

ברך עלינו יי אלהינו · את־השנה
הזאת ואת כל־מיני תבואתה
לטובה ותן בקיץ ברכה בחורף (טל ומטר
לברכה) על פני האדמה · ושבענו
מטובה · וברך שנותינו כשנים
הטובות · ברוך אתה יי מברך
השנים :

תקע בשופר גדול לחרותנו · ושא

דענן דוא ביזט איין אללמאכטיגער בעפרייער אונד גע-לאָבט זייאזט דוא, עוויגער, בעפרייער ישראל'ז!

רפאנו

עוויגער! היילע דוא אונז זאָ ווערדען וויר גע-היילט; הילפע דוא אונז, זאָ ווירד אונז געהאָלפען: דענן נור דיר האבען וויר אללעז צו פערדאנקען. ברינגע איין פאָללקאָממענעז געזונדהייטמיטטעל ווידער אללע אונזערע שמערצען הערבייא; דענן דוא ביזט איין טרייער פילליגענדער אונד ערבארמונגזפאָללער ארצט. געלאָבט זייאזט דוא, עוויגער, דער דוא דיא קראנקען דיינעז פאָלקעז ישראל'ז היילזט.

ברך עלינו

עוויגער, אונזער הערר! זעגנע דיעזעז יאהר, לאס אללע פרוכטארטען וואָהל געראטהען. (אם ווינטער ווירד היער איינגעשאלטעט: גיעב אונז טהויא אונד רעגען צום זעגען אויף דער ערדע ייד.) פערברייטע דיינען זעגען אויף דאז ערדרייך, דאס וויר אויז דער פיללע דיינער גיטע געשפייזעט ווערדען! זעגנע דיעזעז יאהר, זאָ וויא יענע גוטען יאהרע! געלאָבט זייאזט דוא, עוויגער, דער דוא דיא יאהרע זעגנעזט!

תקע

בלאזע דיא גראָסע פאָזוינע צו אונזערער בעפרייאונג

נֵס לְקַבֵּץ גָּלֻיּוֹתֵינוּ · וְקַבְּצֵנוּ יַחַד
מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת־הָאָרֶץ · בָּרוּךְ אַתָּה
יְיָ מְקַבֵּץ נִדְחֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל :
הָשִׁיבָה שׁוֹפְטֵינוּ כְּבָרִאשׁוֹנָה ·
וְיוֹעֲצֵינוּ כְּבַתְּחִלָּה · וְהָסֵר
מִמֶּנּוּ יָגוֹן וַאֲנָחָה · וּמְלוֹךְ עָלֵינוּ
אַתָּה יְיָ לְבַדְּךָ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים ·
וְצַדְּקֵנוּ בַּמִּשְׁפָּט · בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ
מֶלֶךְ אוֹהֵב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט : בע׳׳ת
(הַמֶּלֶךְ הַמִּשְׁפָּט) :

וְלַמַּלְשִׁינִים ׀ אַל־תְּהִי תִקְוָה · וְכָל־
עוֹשֵׂי רִשְׁעָה כְּרֶגַע
יֹאבֵדוּ · וְכֻלָּם ׀ מְהֵרָה יִכָּרֵתוּ · וְהַזֵּדִים
מְהֵרָה תְעַקֵּר וּתְשַׁבֵּר וּתְמַגֵּר וְתַכְנִיעַ
בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ · בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ שׁוֹבֵר
אוֹיְבִים וּמַכְנִיעַ זֵדִים :

עַל הַצַּדִּיקִים וְעַל הַחֲסִידִים וְעַל זִקְנֵי
עמך

לאס דאז פאניער האָלוועהען אונז אויז דער געפֿאנגענ־
שאַפֿט צוזאממענצורופֿען, אונד פֿיהר אונז אויז דען
פֿיער טהיילען דער ערדע צוזאממען! געלאָבט זייאזט
דוא, עוויגער, דער דוא דיא פֿעריאגטען דיינעז פֿאָל־
קעז ישראל פֿערזאממעלזט!

השיבה

זעטצע אונזרע ריכטער וויעדער איין, וויא פֿאָר־
מאהלז, אונד אונזרע ראֶטהע, וויא עהעדעם! וועגדע
קוואל אונד טריבזאל פֿאָן אונז אב, רעגיערע דוא אל־
ליין איבער אונז מיט גנאדע אונד בארמהערציגקייט,
אונד מאכע אונז פֿאָללקאָממען דורך דאז רעכט. גע־
לאָבט זייאזט דוא, עוויגער, דער דוא פֿאָללקאָממענ־
הייט אונד רעכט ליעבזט! (אן דען צעהן בוסטאגען
ווירד צום שלוסע געשפראָכען: קאֶניג דעז רעכטז!

ולמלשינים

לאס דען פֿערליימדערן קיינע אויזיכט, אונד לאס
אללע איבעלשטיפֿטער בייא דער טהאט אומקאָממען;
דאס דער איבערמוטה ניכט לאֶנגער איבער דען מענ־
שען הערשע, אונד דיא געוואלט דעז האָכמוטהז
באלד אונד אין אונזערן טאגען געשוואֶכט, געבראָכען
אונד געדעמיטהיגעט ווערדע. געלאָבט זייאזט דוא,
עוויגער, דער דוא דיינע פֿיינדע שוואֶכזט, אונד דיא
שטאָלצען דעמיטהיגעזט! (*

על הצדיקים

עוויגער, אונזער הערר! לאס דיין ערבארמען
רעגע ווערדען איבער דיא רעכטשאפֿפֿנען, פֿראָממען
אונד וויייזען דיינעז פֿאָלקעז ישראל,

איבער

(* אים רמ"בם (הלכות תפלה פ"ב ה"א) הייסט עז:
ר' גמליאל פֿערפֿאסטע דיעזע געבעטזפֿאָרמעל
נור

עַמְּךָ בֵּית־יִשְׂרָאֵל וְעַל פְּלֵיטַת
סוֹפְרֵיהֶם וְעַל גֵּרֵי הַצֶּדֶק וְעָלֵינוּ ·
יֶהֱמוּ רַחֲמֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ · וְתֵן שָׂכָר
טוֹב לְכָל־הַבּוֹטְחִים בְּשִׁמְךָ בֶּאֱמֶת ·
וְשִׂים חֶלְקֵנוּ עִמָּהֶם לְעוֹלָם · וְלֹא
נֵבוֹשׁ כִּי בְךָ בָּטָחְנוּ ׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ
מִשְׁעָן וּמִבְטָח לַצַּדִּיקִים ׃

וְלִירוּשָׁלַיִם עִירְךָ בְּרַחֲמִים תָּשׁוּב ·
וְתִשְׁכּוֹן בְּתוֹכָהּ כַּאֲשֶׁר
דִּבַּרְתָּ · וּבְנֵה אוֹתָהּ בְּקָרוֹב בְּיָמֵינוּ
בִּנְיַן עוֹלָם · וְכִסֵּא דָוִד מְהֵרָה לְתוֹכָהּ
תָּכִין ׃ בתשעה באב בתפלת מנחה אומרים כאן נחם ׃
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ בּוֹנֵה יְרוּשָׁלָיִם ׃

בט"ב
נַחֵם יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת־אֲבֵלֵי צִיּוֹן · וְאֶת־אֲבֵלֵי
יְרוּשָׁלַיִם · וְאֶת־הָעִיר הָאֲבֵלָה וְהַחֲרֵבָה
וְהַבְּזוּיָה וְהַשּׁוֹמֵמָה · הָאֲבֵלָה מִבְּלִי בָנֶיהָ · וְהַחֲרֵבָה
מִמְּעוֹנוֹתֶיהָ · וְהַבְּזוּיָה מִכְּבוֹדָהּ · וְהַשּׁוֹמֵמָה

איבער דען רעזט זיינער שריפטזגעלעהרטען, איבער
דיא רעכטרענקענדען פרעמדלינגע, אונד איבער אונז!
ערטהיילע יענע גוטע בעלאהנונג אללען דענען, דיא
מיט צופערזיכט אויף דיינען נאהמען פערטרויען! מא=
כע אונז מיט איהנען דער צוקונפט טהיילהאפט! ניא
מיסען וויר בעשאמט ווערדען; דען וויר פערטרויען
אויף דיך, געלאבט זייאזט דוא עוויגער, דער דוא דיא
שטיטצע אונד צופערזיכט דער פראממען ביזט.

ולירושלים

א, דאס דוא מיט ערבארמען נאך דיינער שטאדט
ירושלים צוריקקעהרטעזט, אונד דיינע מאיעזטאט דא=
רין טהראגען לאסען וואללטעזט, וויא דוא אונז פער=
הייסען האוט! ערבויע זיא באלד צו איינעם איממערדוי=
ערנדען געביידע, אונד לאסע דוד'ז טהראן פעזט דארין
שטעהן. געלאבט זייאזט דוא, עוויגער, דער דוא
ירושלים ערבויעזט!

(אם טאגע דער צערשטארונג ירושלים'ז וויר פאלגענ=
דעז אין דאז פעזפערגעבעט (נאך שטעהן) איינגעשאל=
טעט:)

נחם

עוויגער, אונזער העררר! טראזטע, דיא אום ציון
אונד ירושלים טרויערן, אונד דיא בעטריבטע, פער=
העערטע אונד פעראכטעטע וויזטע, שטאדט! זיא
איזט בעטריבט איבער דען פאלל איהרער קינדער;
פערהעערט ליעגען איהרע פראכטיגען געביידע; פער=
אכטעט איזט איהרע העררליכקייט, אונד זיא זעלבזט
אדע,

נור, געגען יענער גאטטעזלייגנער זייגער צייט,
דיא, דיא גאנצע יידישע נאציאן פאן גאטט
אבטרינניג מאכען וואללטען, אום דיא צעררית=
טונג דיעזער זעקטע צו ביטטען.

מֵאֵין יוֹשֵׁב ׃ וְהִיא יוֹשֶׁבֶת וְרֹאשָׁהּ חָפוּי כְּאִשָּׁה עֲקָרָה שֶׁלֹּא יָלָדָה ׃ וַיְבַלְּעוּהָ לִגְיוֹנוֹת ׃ וַיִּירָשׁוּהָ עוֹבְדֵי זָרִים ׃ וַיָּטִילוּ אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לֶחָרֶב ׃ וַיַּהַרְגוּ בְזָדוֹן חֲסִידֵי עֶלְיוֹן ׃ עַל־כֵּן צִיּוֹן בְּמַר תִּבְכֶּה ׃ וִירוּשָׁלַיִם תִּתֵּן קוֹלָהּ ׃ לִבִּי לִבִּי עַל חַלְלֵיהֶם ׃ מֵעַי מֵעַי עַל חַלְלֵיהֶם ׃ כִּי אַתָּה יְיָ בָּאֵשׁ הִצַּתָּהּ ׃ וּבָאֵשׁ אַתָּה עָתִיד לִבְנוֹתָהּ ׃ כָּאָמוּר וַאֲנִי אֶהְיֶה־לָּהּ נְאֻם־ יְיָ חוֹמַת אֵשׁ סָבִיב ׃ וּלְכָבוֹד אֶהְיֶה בְתוֹכָהּ ׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְנַחֵם צִיּוֹן וּבוֹנֵה יְרוּשָׁלָיִם ׃

אם לא אמר כהם בבונה ירושלים יאמר אותו אלל ועל כלם ׃ ואם לא אמר א"כ לחזור ׃

אֶת־צֶמַח דָּוִד עַבְדְּךָ מְהֵרָה תַצְמִיחַ ׃ וְקַרְנוֹ תָּרוּם בִּישׁוּעָתֶךָ ׃ כִּי לִישׁוּעָתְךָ קִוִּינוּ כָּל־הַיּוֹם ׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מַצְמִיחַ קֶרֶן יְשׁוּעָה ׃

שְׁמַע קוֹלֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ ׃ חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ ׃ וְקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן

אָהנע איינוואָהנער; זיא זיטצט מיט בעדעקטעם הויפ-
טע, וויא איין אונפרוכטבארעז ווייב, דאז ניכט גע-
באָהרען קאַנן, פרעמדע לעגיאָנען האבען זיא צו גרונדע
געריכטעט, גאָטצענדיענער זיא ערבאָבערט; דיין פאָלק
ישראל ווארד דעם שווערט איבערגעבען, אונד דיא
פראָממען דעז האָכזטען אויז איבערמוטה ניעדער גע-
מעטצעלט; דארום וויינעט ציון ביטטער, אונד ירושלים
ערהעבט וועהקלאגען – מיין הערץ, מיין הערץ! אָ,
דער לייכנאמע! – מיין לייב! מיין אינגערעז! אָ, דער
לייכנאמע! – עוויגער! דוא האזט דורך פייער זיא פער-
צעהרט; מיט פייער ווירזט דוא זיא וויעדער ערבויען,
וויא עז הייסט: איך, איך ווערדע איינע פייריגע מויער רונד אום זיא הער, אונד אין
איהר צור הערדליכקייט זיין, שפריכט
דער עוויגע; געלאָבט זייאזט דוא, עוויגער,
דער דוא ציון טראָזטעט אונד ירושלים ערבויעזט!

את צמח

לאס דאך דען צוויג דיינעז דיענערז דוד באלד
הערפאָרוואכזען, אונד ערהעבע זיין אנזעהען דורך דיי-
נען ביישטאנד; דען דיינעז הייל הארען וויר אימּמער
געלאָבט זייאזט דוא, עוויגער, דער דוא דאז האָרן דעז
היילז עמפאָר העבזט!

שמע קולנו

ערהאָרע אונזער פלעהען, עוויגער, אונזער הערר!
שאָנע, ערבארמע דיך אונזער, אונד נים אונזער גע-
בעט מיט ערבארמען אונד וואָהלגעפאללען אן;

אֶת־תְּפִלָּתֵֽנוּ · כִּי אֵל שׁוֹמֵֽעַ תְּפִלּוֹת וְתַחֲנוּנִים אָֽתָּה · וּמִלְּפָנֶֽיךָ מַלְכֵּֽנוּ · רֵיקָם אַל־תְּשִׁיבֵֽנוּ : ביום התעני׳ במנחה יחיד אומר כאן עננו עד וצוקה ומסיים כי אתה שומע תפלת כו׳

כִּי אַתָּה שׁוֹמֵֽעַ תְּפִלַּת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים : בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ שׁוֹמֵֽעַ תְּפִלָּה :

בתענית

עֲנֵֽנוּ יְיָ עֲנֵֽנוּ · בְּיוֹם צוֹם תַּעֲנִיתֵֽנוּ · כִּי בְצָרָה גְּדוֹלָה אֲנַֽחְנוּ · אַל־תֵּֽפֶן אֶל־רִשְׁעֵֽנוּ · וְאַל־תַּסְתֵּר פָּנֶֽיךָ מִמֶּֽנּוּ · וְאַל־תִּתְעַלַּם מִתְּחִנָּתֵֽנוּ · הֱיֵה נָא קָרוֹב לְשַׁוְעָתֵֽנוּ · יְהִי נָא חַסְדְּךָ לְנַחֲמֵֽנוּ · טֶֽרֶם נִקְרָא אֵלֶֽיךָ עֲנֵֽנוּ · כַּדָּבָר שֶׁנֶּאֱמַר וְהָיָה טֶֽרֶם יִקְרָֽאוּ וַאֲנִי אֶעֱנֶה · עוֹד הֵם מְדַבְּרִים וַאֲנִי אֶשְׁמָע : כִּי אַתָּה יְיָ הָעוֹנֶה בְּעֵת צָרָה · פּוֹדֶה וּמַצִּיל בְּכָל־עֵת צָרָה וְצוּקָה · בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָעוֹנֶה בְּעֵת צָרָה :

אם לא אמר היחיד עננו אין מחזירין . ואם נזכר קודם שעקר רגליו · אומר בלא חתימה לאחר תפלתו :

רצה

צור דוא, הערר, פערנימםזט געבעט אונד פלעהען; לאס אונז ניכט פאן דיינעם אנטליטצע, א אונזער קעניג, לעער צוריקקעהרען; דען דוא ערהערזט דאז געבעט דיינעז פאלקעז ישראל מיט ערבארמען ·

געלאבט זייאזט דוא, עוויגער, דער דוא דאז געבעט ערהערזט ·

(אם פאזטטאגע ווירד אין דאז פעזפערגעבעט (נאך ערבארמען) פאלגענדעז איינגעשאלטעט:)

עננו

ערהערע אונז, א עוויגער! ערהערע אונז הייטע אן אונזערם בוס-אונד פאזטטאגע! דען וויר זינד אין גרעסעם עלענדע · מערקע ניכט אויף אונזרע רוכלאזיגקייט, פערבירג אונז דיין אנטליטץ ניכט, ענטציעהע דיך אונזערם פלעהען ניכט; זייא אונזערם געבעטע נאהע; טרעזטע אונז דורך דיינע גנאדע, אונד ערהערע אונז זאגלייך, וועון וויר דיך אנרופען, נאך דער פערהייסונג, דיא דא לויטעט: קוים רופען זיא מיך אן, זא האב איך שאן ערהערט; זיא שפרעכען נאך, אונד איהר בעגעהרען איזט ערפיללט · דען דוא, עוויגער ערהערזט צור צייט דער נאטה, בעפרייעזט אונד ערעטטעזט צו אללען צייטען דער אנגזט אונד דעז דראנגזאל · געלאבט זייאזט דוא, עוויגער, דער דוא צור צייט דער נאטה ערהערזט ·

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבִתְפִלָּתָם · וְהָשֵׁב אֶת־הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ · וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם · בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן · וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד · עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ :

בר״ח חודש ובח״המ בשחרית ובמנחה ובמעריב אומרים :

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ · יַעֲלֶה וְיָבֹא וְיַגִּיעַ וְיֵרָאֶה וְיֵרָצֶה וְיִשָּׁמַע וְיִפָּקֵד וְיִזָּכֵר · זִכְרוֹנֵנוּ וּפִקְדוֹנֵנוּ · וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ · וְזִכְרוֹן מָשִׁיחַ בֶּן־דָּוִד עַבְדֶּךָ · וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קָדְשֶׁךָ · וְזִכְרוֹן כָּל־עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ · לִפְלֵטָה · לְטוֹבָה · לְחֵן · וּלְחֶסֶד · וּלְרַחֲמִים · לְחַיִּים · וּלְשָׁלוֹם · בְּיוֹם רֹאשׁ הַחֹדֶשׁ הַזֶּה : בח״ה פסח חַג הַמַּצּוֹת הַזֶּה · סוכות חַג הַסֻּכּוֹת הזה

רצה

עוויגער, אונזער הערר! האבע וואָהלגעפאללען אן דיינעם פאָלקע ישראל אונד אן זיינען געבעטען, פיהרע אונזערן גאָטטעזדיענזט ווידער איין אין דיינען הייליגען קהאָר! נים דיא אָפּפער אונד געבעטע ישראל'ז מיט ליעבע אונד וואָהלגעפאללען ווידער אן, אונד לאס דען אָפּפערדיענזט דיינעז פאָלקעז ישראל דיר אימער וואָהלגעפאֶלליג זיין.

(היער ווירד אם פעזט = אונד ניימאָנדעז = טאגע פאָל= גענדעז איינגעשאלטעט;)

יעלה ויבא

אונזער אונד אונזרער פאָרפאהרען גאָטט! אונ= זער אנדענקען אונד בערופונג, דאז אנדענקען אונ= זרער אורעלטערן, דאז אנדענקען דיינעז געזאלבטען דוד אונד זיינעז זאָהנעז דיינער דיענער, דאז אנדענ= קען דיינער הייליגען שטאדט ירושלים, אונד דאז אנ= דענקען דיינעז גאנצען פאָלקעז ישראל, ווערדע צו= ריקעראינגערט אונד פאָרגעשטעללט; עז קאָממע, גע= לאנגע, שטייגע פאָר דיינעם אנטליטצע אויף, ווערדע אנגעשויט, מיט וואָהלגעפאללען אנגענאָממען, אונד אין ערפיללונג געבראכט צום לעבען אונד פריעדען, צור גנאדע אונד בארמהערציגקייט, צור גוטען אונד גליקזעליגען בעפרייאונג!

(אם ניימאָנדזטאגע:) אן דיעזעם טאגע דעז ניימאָנדעז,

(אן דען האלבפייערטאגען דעז אָזטערפעזטעז.)
אן דיעזעם פעזטאגע דער אונגעזייערטען קוכען,

(אן דען האלבפייערטאגען דעז לויבערהיטטענפעזטעז.)
אן דיעזעם פעזטאגע דער לויבערהיטטען,

הַזֶּה · זָכְרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ · לְטוֹבָה:
וּפָקְדֵנוּ בוֹ · לִבְרָכָה: וְהוֹשִׁיעֵנוּ בוֹ ·
לְחַיִּים: וּבִדְבַר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים ·
חוּס וְחָנֵּנוּ · וְרַחֵם עָלֵינוּ · וְהוֹשִׁיעֵנוּ ·
כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ · כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן
וְרַחוּם אָתָּה:

וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן
בְּרַחֲמִים · בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ
הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ
שָׁאַתָּה הוּא
יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם
וָעֶד · צוּר חַיֵּינוּ
מָגֵן יִשְׁעֵנוּ · אַתָּה
הוּא לְדוֹר וָדוֹר
נוֹדֶה לְּךָ וּנְסַפֵּר
תְּהִלָּתֶךָ

מודים דרבנן

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ ·
שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ
וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי
כָל־בָּשָׂר יוֹצְרֵנוּ יוֹצֵר
בְּרֵאשִׁית בְּרָכוֹת
וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ
הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עַל

שהחייתנו

געדענקע הייטע אונזער צום גוטען! ערָאינגערע דיך אונזער צום זעגען, אונד הילף אונז צום לעבען! דורך דיא פערהייסונג דעז היילז אונד דער ערבארמונג, שאָנע, בעגנאדיגע, ערבארמע דיך אונזער, אונד שטעהע אונז בייא! דען צו דיר שוועז אונזרע אויגען הין; דוא ביזט איין אללמאֶכטיגער, אללגנאֶדיגער אונד ערבארמונגזפאָללער גאָטט!

ותחזינה

אָ, דאס אונזרע אויגען דיך וויעדער אין ציון מיט ערבארמונג צוריקקעהרען זאֶהען! געלאָבט זייאזט דוא, עוויגער, דער דוא דיינע מאַיעזטאֶט וויעדער אין ציון טהראָנען לאֶססעזט!

מודים

עוויגער, וויר דאנקען דיר; דוא ביזט אונזער גאָטט אונד דער גאָטט אונזרער פאָרפאהרען, אימ-מער אונד עוויג דער האָרט אונזערז לעבענז, דער שילד אונזרעז היילז פיר אונד פיר. וויר דאנקען דיר אונד לאָבפרייזען דיך פיר

מודים דרבנן

וויר דאנקען דיר, עוויגער, אונזער אונד אונזרער פאָרפאהרען גאָטט! אונזער שאֶפפער! דער דוא אללעז אויז ניכטז ערשאפפען האזט. בענע-דייאונג אונד דאנקליע-דער דיינעם גראָססען אונד הייליגען נאהמען, דער

תְּהִלָּתֶךָ׃ עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ׃ וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ׃ וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל־יוֹם עִמָּנוּ׃ וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל־עֵת עֶרֶב וָבֹקֶר

שֶׁהֶחֱיִיתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ כֵּן תְּחַיֵּנוּ וּתְקַיְּמֵנוּ וְתֶאֱסוֹף גָּלֻיּוֹתֵינוּ לְחַצְרוֹת קָדְשֶׁךָ לִשְׁמוֹר חֻקֶּיךָ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ וּלְעָבְדְךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם עַל שֶׁאֲנוּ מוֹדִים לָךְ׃ בָּרוּךְ אֵל הַהוֹדָאוֹת׃

וְצָהֳרָיִם׃ הַטּוֹב׃ כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ׃ וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא תַמּוּ חֲסָדֶיךָ׃ מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ׃

לחנוכה ולפורים

עַל הַנִּסִּים וְעַל הַפֻּרְקָן וְעַל הַגְּבוּרוֹת וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת׃ וְעַל הַמִּלְחָמוֹת שֶׁעָשִׂיתָ לַאֲבוֹתֵינוּ׃ בַּיָּמִים הָהֵם בִּזְמַן (נ"א בַּזְּמַן) הַזֶּה׃

בימי

פיר אונזער לעבען, דאז
צור פאָן דיר אבהאֶנגט,
פיר אונזרע זעעלען, דיא
דוא בעוואהרעזט, פיר
דיינע וואונדערצייכען, דיא
וויר טאֶגליך פאָר אונז הא-
בען, אונד פיר דיינע אונ-
ערפאָרשליכע גיטע, דערען
וויר בעשטאֶנדיג פאָן מאָר-
גען ביז צום אבענד גע-
ניסען. אללגיטיגער,
אונענדליך איזט דיין ער-
בארמען. אללבארמ-
הערציגער, ניע האָרעט
דיינע גנאדע אויף; אימ-
מערדאר הארען וויר
דיינער.

דער דוא אונז לעבען
לאֶסעזט אונד ערהאֶלטעזט!
לאס אונז פערנער לע-
בען, אונד ערהאלטע
אונז, פיהרע אונז אלל-
צומאהל אויז דער גע-
פאנגענשאפט אין דיינע
הייליגען פאָרהאָפען צו-
ריק, דאס וויר דיינעם
געזעטצע פאָלגען, נאך
דיינען הייליגען וויללען
האנדעלן, אונד דיר מיט
גאנצעם הערצען דיענען
קאֶננען, וואָפיר וויר דיר
דאנקען. געלאָבט זייאזט
דוא, הערר, דער דוא
איבער אללען ערהאבען
ביזט.

ועל הנסים

וויר דאנקען דיר פיר דיא וואונדערבארען מאָכטיגען טהאטען, פיר דען ביישטאנד אונד דיא בעפרייאונג, דיא דוא געלייזטעט, אונד פיר דיא קריעגע, דיא דוא געפיהרט האזט פיר אונזרע פאָרפאהרען אין יענען טאגען, אין עבען דיעזעם צייטפונקטע.

בימי

לחנוכה

בִּימֵי מַתִּתְיָהוּ בֶּן־יוֹחָנָן
כֹּהֵן גָּדוֹל חַשְׁמוֹנַי וּבָנָיו ·
כְּשֶׁעָמְדָה מַלְכוּת יָוָן
הָרְשָׁעָה עַל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל
לְהַשְׁכִּיחָם תּוֹרָתֶךָ ·
וּלְהַעֲבִירָם חֻקֵּי רְצוֹנֶךָ ·
וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים
עָמַדְתָּ לָהֶם בְּעֵת
צָרָתָם · רַבְתָּ אֶת־
רִיבָם · דַּנְתָּ אֶת־דִּינָם ·
נָקַמְתָּ אֶת־נִקְמָתָם ·
מָסַרְתָּ גִבּוֹרִים בְּיַד
חַלָּשִׁים · וְרַבִּים בְּיַד
מְעַטִּים · וּטְמֵאִים בְּיַד
טְהוֹרִים · וּרְשָׁעִים בְּיַד
צַדִּיקִים · וְזֵדִים בְּיַד
עוֹסְקֵי תוֹרָתֶךָ · וּלְךָ
ועשית

לפורים

בִּימֵי מָרְדְּכַי וְאֶסְתֵּר
בְּשׁוּשַׁן הַבִּירָה כְּשֶׁעָמַד
הָמָן הָרָשָׁע · בִּקֵּשׁ
לְהַשְׁמִיד לַהֲרוֹג
וּלְאַבֵּד אֶת־כָּל־
הַיְּהוּדִים · מִנַּעַר וְעַד־
זָקֵן טַף וְנָשִׁים בְּיוֹם
אֶחָד · בִּשְׁלוֹשָׁה עָשָׂר
לְחֹדֶשׁ שְׁנֵים־עָשָׂר ·
הוּא־חֹדֶשׁ אֲדָר ·
וּשְׁלָלָם לָבוֹז : וְאַתָּה
בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים הֵפַרְתָּ
אֶת־עֲצָתוֹ · וְקִלְקַלְתָּ
אֶת־מַחֲשַׁבְתּוֹ ·
וַהֲשֵׁבוֹתָ לּוֹ גְּמוּלוֹ
בְּרֹאשׁוֹ · וְתָלוּ אוֹתוֹ
וְאֶת־בָּנָיו עַל־הָעֵץ :
ועל

בימי

צור צייט דעז האָהענ־
פריעזטערז מתתיהו בן
יוחנן חשמנאי אונד זיינער
זאֶהנע, דא דאז גריעכישע
רייך ווידער דיין פאָלק
ישראל אויפשטאנד, דיין
געזעטץ בייא איהם אין
פערגעסענהייט צו ברינגען,
ען פאָן דען פאָרשריפטען
דיינעז ווילליענז אבצופיה־
רען — שטאנדעזט דוא איהם
מיט דיינעם אונענדליכען
ערבארמען אין זיינעם ליי־
דען בייא; קאָמפפטעזט
געגען זיינע ווידערזאכער,
בעהויפטעטעזט זיין רעכט,
אונד גאבעזט איהם ראכע;
יענע העלדען איבערליע־
פערטעזט דוא דער האנד
דיעזער ענטקראֶפטעטען,
יענע מענגע דער האנד
דיעזער ווענ׳געז, יענע אונ־
ריינען דיעזען ריינען, דיא
גאָטטלאָזען דער האנד דיי־
נער פראָממען, אונד דיא
איבערמיטהיגען דער האנד
דער גאָטטעזפערעהרער ·
דיר

בימי מרדכי

צור צייט דען מרדכי
אונד דער אסתר אין דער
רעזידענץ שושן, אלז
דער גאָטטלאָזע המן ווי־
דער זיא אויפשטאנד,
אללע יודען גראָס ביז
קליין, קינדער אונד ווייי־
בער, אין איינעם טאגע,
נאֶמליך אם דרייצעהנטען
דעז צוועֶלפטען מאָנאטז,
דאז איזט דער מאָנאט
אדר עדמאָרדען, פער־
טילגען, אויזראָטטען אונד
איהר האבע דעם רויבע
פרייז געבען וואָללטע,
פעראייטעלטעזט דוא
דורך איין גרענצלאָזעז ער־
בארמען זיינען ענט־
ווארף, פערהינדערטעזט
זיין פאָרהאבען, אונד
ליעסעזט איהן זיין פער־
ברעכען מיט זיינעם קאָ־
פפע ענטגעלטען, דאס
ער אונד זיינע זאֶהנע גע־
הענקט וואורדען.

עשית שם גדול וקדוש בעולמך · ולעמך ישראל
עשית תשועה גדולה ופרקן כהיום הזה · ואחר
כן (נ"י כך) באו בניך לדביר ביתך · ופנו את־
היכלך · וטהרו את־מקדשך · והדליקו נרות
בחצרות קדשך · וקבעו שמונת ימי חנכה אלו ·
להודות ולהלל לשמך הגדול :

אם לא אמר על הנסים · עד שסיים ברכת הודאה אין לו לחזור

ועל־כלם יתברך ויתרומם שמך
מלכנו תמיד לעולם ועד : בעי"ת

(וכתוב לחיים טובים כל־בני בריתך) :

וכל־החיים יודוך סלה · ויהללו את־
שמך באמת · האל ישועתנו
ועזרתנו סלה · ברוך אתה יי הטוב
שמך · ולך נאה להודות :

בשחרי' במוסף ובתעני' אף במנח' אומר הש"ץ זה וא"א בבית אבל

אלהינו ואלהי אבותינו ברכנו בברכה המשלשת
בתורה · הכתובה על־ידי משה עבדך ·

האמורה

דיר ערוואָרבזט דוא איינען גראָסען אונד הייליגען נאהמען אין דער וועלט, אונד דיינעם פֿאָלקע ישראל פֿערשאפֿטעזט דוא הייל אונד בעפֿרייאונג, ביז אויף דיא היטיגע צייט. נאכֿהער טראטען דיינע קינדער אין דען קהאָר דיינעז טעמפעלז לעערטען דיינען פאללאזט, רייניגטען דיין הייליגטהום, ערלייכֿטעטען דיינע הייליגען פֿאָרהאָפֿע, אונד בעשטיממטען דיעזע אכֿט וויהעטאגע, דיינען גראָסען נאהמען צו פרייזען אונד צו לאָבען.

ועל כלם

פֿיר דאז אללעז זייא דיין נאהמע, אונזער קאָניג אימממערדאר געלאָבט אונד האָכֿגעפרייזען ביז אין עוויגקייט! (אן דען צעהן בוסטאגען ווירד איינגעשאלטעט: שרייבע אללע דיינע בונדעזגענאָססען איין צום גליקליכֿען לעבען.) אללעז, וואז לעבט, דאנקעט דיר אונאויפֿהאָרליך, אונד פרייזעט דיינען נאהמען מיט אויפֿריכֿטיגעם הערצען. דוא, הערר, ביזט אונזער הייל אונד אונזערע הילפֿע אימער אונד עוויג. געלאָבט זייאזט דוא, עוויגער! אללגיטיגער איזט דיין נאהמע; נור דיר געביהרעט דאנק.

אלהינו

אונזער גאָטט! אונד גאָטט אונזרער פֿאָרפֿאהרען! זעגנע אונז מיט דעם דרייפֿאכֿען זעגען, דער אין דיינעם געזעטצע דורך דיינען דיענער משה פֿאָרגעשריעבען,

הָאֲמוּרָה מִפִּי אַהֲרֹן וּבָנָיו כֹּהֲנִים · עַם קְדוֹשֶׁךָ כָּאָמוּר: יְבָרֶכְךָ יי וְיִשְׁמְרֶךָ: יָאֵר יי ׀ פָּנָיו אֵלֶיךָ וִיחֻנֶּךָּ: יִשָּׂא יי ׀ פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיָשֵׂם לְךָ שָׁלוֹם:

והעונה אחר ברכת כהנים יהי רצון הוא טעות אלא כ"ל כן יה"ר · בשחרית ובמוסף ובתענית לך במנחה אומר זה לפי"ה חיד:

שִׂים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חֵן וָחֶסֶד וְרַחֲמִים · עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ · בָּרְכֵנוּ אָבִינוּ כֻּלָּנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פָּנֶיךָ · כִּי בְאוֹר פָּנֶיךָ נָתַתָּ לָּנוּ יי אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים · וְאַהֲבַת חֶסֶד · וּצְדָקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם · וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ ׀ אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל־שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ:

בעי"ת אומרים כאן בספר

בְּסֵפֶר חַיִּים בְּרָכָה וְשָׁלוֹם וּפַרְנָסָה טוֹבָה נִזָּכֵר וְנִכָּתֵב לְפָנֶיךָ אֲנוּ נ"א אֲנַחְנוּ וְכָל־עַמְּךָ בֵּית

אונד פאָן אהרן אונד זיינען זאֶהנען דען פריעזטערן דיי=
גען הייליגען פאָלקע געשפראָכען וואָרדען איזט ;
געהמליך :

דער עוויגע זעגנע דיך, אונד בעהיי=
טע דיך!

דער עוויגע לאסע זיין אנטליטץ דיר
לייכטען אונד זייא דיר גנאֶדיג!

דער עוויגע ווענדע זיין אנטליטץ דיר
צו, אונד געבע דיר גליקזעליגקייט!

שים שלום

בעפיהל איבער אונז אונד דיין גאנצעז פאָלק
ישראל פריעדען, גליקזעליגקייט, זעגען, האָלדזעליג=
קייט, גנאדע אונד ערבארמען · אונזער פאטער,
זעגנע אונז אללע מיט דעם ליכטע דיינעז אנגעזיכ=
טעז ; דען מיט דיעזעם ליכטע גאבזט דוא אונז לע=
בענזרעגעלן, ליעבע צור טוגענד אונד פאָללקאָממענ=
הייט, זעגען, בארמהערציגקייט, לעבען אונד פריע=
דען · עז זייא דיר וואָהלגעפאֶלליג, דיין פאָלק ישראל
צו יעדער צייט אונד שטונדע מיט דיינעם פריעדען צו
זעגנען ·

(אן דען צעהן בוסטאגען ווירד איינגעשאלטעט ;)

לאס אונז אונד דיין גאנצעז פאָלק, דאז הויז
ישראל, ערינגערט אונד איינגעשריעבען װערדען אין
דאז בוך דעז לעבענז אונד גוטער נאהרונג,

יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם · בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ עֹשֵׂה הַשָּׁלוֹם׃

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְבָרֵךְ ׀ אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בַּשָּׁלוֹם׃

במנחה ובמעריב אומרים זה

שָׁלוֹם רָב עַל־יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ תָּשִׂים לְעוֹלָם · כִּי אַתָּה הוּא מֶלֶךְ אָדוֹן לְכָל־הַשָּׁלוֹם · וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ ׀ אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל־שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ׃ בספר בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בַּשָּׁלוֹם׃

ומותר לענות קדיש וקדושה אחר שסיים המברך את עמו ישראל בשלום

אֱלֹהַי · נְצוֹר לְשׁוֹנִי מֵרָע · וּשְׂפָתַי מִדַּבֵּר מִרְמָה · וְלִמְקַלְלַי נַפְשִׁי תִדּוֹם · וְנַפְשִׁי כֶּעָפָר לַכֹּל תִּהְיֶה · פְּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתֶךָ · וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוֹף

צום וואָהללעבען אונד צור גליקזעליגקייט! געלאָבט זייאזט דוא, עוויגער, שטיפטער דעז פֿריעדענז!

(אין דעז געוואֶהנליכען פֿעזפֿער - אונד אבענדגעבעט-טען ווירד אנשטאטט דעז אָביגען פֿאָלגענדעז גע-בעטעט:)

שלום רב

גיעב דיינעם פֿאָלקע ישראל אימִמערוואֶהרענדען פֿריעדען! דענן דוא ביזט דער קאֶניג אונד דער הערר אללעז פֿריעדענז. דיר געפֿאֶללט עז, דיין פֿאָלק ישראל צו יעדער צייט אונד שטונדע מיט דיינעם פֿריע-דען צו זעגנען. (אן דען צעהן בוסטאגען, וויא אָבען.) געלאָבט זייאזט דוא, עוויגער, הער דוא, דיין פֿאָלק ישראל מיט פֿריעדען זעגנעזט!

אלהי נצור

הערר, בעוואהרע מיינע צונגע פֿאָר פֿערלייִמ-דונג, אונד מיינע ליפפען פֿאָר פֿאלש. לאס מיינע זעעלע רוהיג בלייבען געגען מיינע פֿערפֿאָלגער, אונד שטעטז בערייט זיין, יעדעם צו דיענען. אֶפֿפֿנע מיין הערץ דיינער לעהרע,

תִּרְדּוֹף נַפְשִׁי · וְכָל־הַחוֹשְׁבִים עָלַי
רָעָה · מְהֵרָה הָפֵר עֲצָתָם וְקַלְקֵל
מַחֲשַׁבְתָּם · עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ ·
עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינֶךָ · עֲשֵׂה לְמַעַן
קְדֻשָּׁתֶךָ · עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ ·
לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ · הוֹשִׁיעָה
יְמִינְךָ וַעֲנֵנִי ׃ יִהְיוּ לְרָצוֹן · אִמְרֵי־
פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי ׃
עֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו · הוּא יַעֲשֶׂה
שָׁלוֹם עָלֵינוּ · וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל
וְאִמְרוּ אָמֵן ׃

יְהִי רָצוֹן לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ · שֶׁיִּבָּנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ
בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ
בְּתוֹרָתֶךָ ׃ וְשָׁם נַעֲבָדְךָ בְּיִרְאָה כִּימֵי
עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת ׃ וְעָרְבָה
לַיְיָ מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָיִם כִּימֵי

עולם

דאס איך אונז דיינעם טריעבע דיינע געבאטע בעפאל=
גע . דיא ענטווירפע דערער, דיא מיר איבעל וואללען,
צערשלאגע, אונד פערניכטע איהרע אנשלאגע . אָ,
טהוע עז אום דיינעז נאמענז, אום דיינער רעכטען אום
דיינער היליגקייט אונד לעהרע ווילליען! אויף דאס ער=
רעטטעט ווערדען דיינע ליעבען, ערהארע מיך אונד
הילף אונז מיט דיינער רעכטען! וואהלגעפאללען מאגען
דיר דיא רעדען מיינעז מונדעז, דיא געדאנקען מיינעז הער=
צענז, דיר, עוויגער, מיין הארט אונד מיין ערלאזער!
ער, דער אין זיינער הימעלזהאהע פריעדען שטיפ=
טעט, ערהאלטע אונז אונד גאנץ ישראל אין פריעדען!
היערויף ווערדע געשפראכען: אמן

יהי רצון

עוויגער, אונזער הערר אונד הערר אונזרער פא=
טער! דאס עז דיר וואהלגעפיעלע, באלד אין אונזערן
טאגען דען היליגען טעמפעל צו ערבויען, דאס וויר
אונזערן טהייל אן דיינעם געזעטצע נעהמען, דאס וויר
דיך דארט מיט יענער עהרפורכט אנבעטען וויא אי
יענען טאגען אונד פאריגעם צייטאלטער! דאן, דאס
דעם עוויגען יהודה'ז אונד ירושלים'ז געשענק וויעדער
זא אנגענעהם זייא, וויא אין יענען טאגען אונד פארי=
געם צייטאלטער

עולם וכשנים קדמוניות:

קודם קבלת התענית אומרים זה בתפלת מנחה קודם יהיו לרצון:

רבון כל־העולמים הרי אני לפניך בתענית נדבה למחר · יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שתקבלני באהבה וברצון: ותבא לפניך תפלתי · ותענה עתירתי · ותרפאני ברחמיך הרבים · כי אתה שומע תפלת כל־פה:

לאחר התענית אומר זה קודם יהיו לרצון:

רבון כל־העולמים גלוי וידוע לפניך בזמן שבית המקדש קים אדם חוטא ומקריב קרבן ואין מביאין ממנו אלא חלבו ודמו · ואתה ברחמיך הרבים מכפר · ועתה בעונותינו חרב בית המקדש · ואין לנו מקדש · ולא כהן שיכפר בעדנו: לכן יהי רצון מלפניך שיהא מעוט חלבי ודמי שנתמעט היום · כחלב מונח על־גבי המזבח לפניך ותרצני:

תפלה זו לעשרת ימי תשובה להעביר המקטריגים ביום הדין וגם מה שנזכר כאן שונאינו אויבינו: קאי על השטן שהוא גדול שבשונאים ואויבים של בני אדם:

רבון

הערר אללער וועלטען! איך בין וויללענז, מאָר־גען איינעם פריווילליגען בוסטאג פאָר דיר צו האל־טען · אָ, דאס עז דיין ווילע וואָרע, עוויגער, מיין אונד מיינער פאָטער הערר, מיך מיט ליעבע אונד וואָהלגעפאללען אנצונעהמען! דאס מיין געבעט פאָר דיך קאָממע, אונד דוא מיין פלעהען ערהאָרטעזט, אונד מיך דורך דיין גרענצענלאָזעז ערבארמען היילטעזט! דען דוא ערהאָרזט דאז געבעט איינעז יעדען מונדעז·

רבון

(אים פעזפערגעבעטע נאך דעם פאזטען·)

הערר אללער וועלטען! עז איזט בעקאננט אונד אָפפענבאר פאָר דיר, דאס, זאָ לאנגע דער היילינע טעמפעל שטאנד, דער מענש זיינע זינדע דורך דאר־ברינגונג איינעז אָפפערטהיערעז ביסען קאָננטע, פאָן וועלכעם נור דאז פעט אונד דאז בלוט געאָפפערט ווארד, אונד דאז דוא נאך דיינער גראסען ערבאר־מונג פערציעהעזט · יעטצט — אָ, אונזרער שווע־רען זינדען! — איזט דיין היילינער טעמפעל צער־שטאָרט; וויר האבען וועדער היילינטהום נאך איינען פריעזטער, דער אונז אויזאָהנען קאָננטע · דאהער מאָגע עז דיין גיטיגער ווילע זיין, דאס דאז פעטט אונד בלוט, וועלכעז דורך מיין הייטיגעז פאזטען אב־געצעהרט וואָרדען, וויא יענעז אויף דען אלטאר גע־לעגטע בעטראכטעט ווערדע, אונד דוא מיך וואָהלגע־פאָלליג אננאָהמעזט ·

אבינו מלכנו חטאנו לפניך:

א"מ אין לנו מלך אלא אתה:

א"מ עשה עמנו למען שמך:

א"מ חדש עלינו שנה טובה:

א"מ בטל מעלינו כל־גזירות קשות:

א"מ בטל מחשבות שונאינו:

אבינו מלכנו הפר עצת אויבינו:

א"מ כלה כל־צר ומשטין מעלינו:

א"מ סתום פיות משטינינו ומקטריגנו:

א"מ כלה דבר וחרב ורעב ושבי ומשחית ועון ופשע מבני בריתך:

אבינו מלכנו מנע מגפה מנחלתך:

א"מ סלח ומחל לכל־עונותינו:

א"מ מחה והעבר חטאתינו ופשעינו מנגד עיניך:

א"מ מחוק ברחמיך הרבים כל־שטרי חובותינו:

א"מ החזירנו בתשובה שלמה לפניך:

א"מ שלח רפואה שלמה לחולי עמך:

אבינו

אבינו מלכנו

אונזער פאטער, אונזער קאֶניג! ויר האבען וידער דיך געזינדיגט.

אונזער א. ז. וו. ויר האבען קיינען קאֶניג אויסער דיר.

אונזער א. ז. וו. טהוע אונז ווֹהל, אום דיינעס נאהמענס וויללען.

אונזער א. ז. וו. ערנייערע אונז איין גוטעס יאהר.

אונזער א. ז. וו. פערניכטע אללע אונזרע הארטען פערהאֶנגניססע.

אונזער א. ז. וו. פעראייטלע דיא ענטווירפע אונזרער ווידערזאכער.

אונזער א. ז. וו. פערניכטע דיא ראטהשליסע אונזרער ערצפיינדע.

אונזער א. ז. וו. ענטפערנע אללע אונזרע בעדריקער אונד ווידערזאכער פאָן אונז.

אונזער א. ז. וו. פערשטאָפפע דען מונד אונזרער אנקלאֶגער אונד פערפיהרער.

אונזער א. ז. וו. פערשייכע קריעג, הונגערנאָטה, געפאנגענשאפט, זייכע אונד פערהערבען פאָן דיינען בונדעסגענאָססען.

אונזער א. ז. וו. בעוואהרע דיין ערבע פאָר דער פעסט.

אונזער א. ז. וו. פערצייהע אונד פערגיעב אונז אללע אונזרע זינדען.

אונזער א. ז. וו. פערלאֶשע אונד טילגע נידע אללע אונזרע מיסעטהאטען אונד פעהלער פאָן דיינען אויגען.

אונזער א. ז. וו. טילגע אללע אונזרע שולדבריעפע (ד. ה. פערגיעב אללע פעריאֶהרטע זינדען.)

אונזער א. ז. וו. לאס אונס מיט פאָללקאָממענער זינגעזפעראֶנדערונג צו דיר צוריק קעהרען!

אונזער א. ז. וו. פערשאפפע אללען קראנקען דיינעס פאָלקס איינע פאָללקאָממענע גענעזונג.

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ קְרַע רוֹעַ גְּזַר דִּינֵנוּ׃
אָ״מ זָכְרֵנוּ בְּזִכָּרוֹן טוֹב לְפָנֶיךָ׃
אָ״מ כָּתְבֵנוּ בְּסֵפֶר חַיִּים טוֹבִים׃
אָ״מ כָּתְבֵנוּ בְּסֵפֶר גְּאוּלָּה וִישׁוּעָה׃
אָ״מ כָּתְבֵנוּ בְּסֵפֶר פַּרְנָסָה וְכַלְכָּלָה׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ כָּתְבֵנוּ בְּסֵפֶר זְכִיּוֹת׃
אָ״מ כָּתְבֵנוּ בְּסֵפֶר סְלִיחָה וּמְחִילָה׃
אָ״מ הַצְמַח לָנוּ יְשׁוּעָה בְּקָרוֹב׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ הָרֵם קֶרֶן יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ הָרֵם קֶרֶן מְשִׁיחֶךָ׃
אָ״מ מַלֵּא יָדֵינוּ מִבִּרְכוֹתֶיךָ׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ מַלֵּא אֲסָמֵינוּ שָׂבָע׃
אָ״מ שְׁמַע קוֹלֵנוּ חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ׃
אָ״מ קַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת־תְּפִלָּתֵנוּ׃
אָ״מ פְּתַח שַׁעֲרֵי שָׁמַיִם לִתְפִלָּתֵנוּ׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ זָכוֹר כִּי עָפָר אֲנָחְנוּ׃
אָ״מ נָא אַל־תְּשִׁיבֵנוּ רֵיקָם מִלְּפָנֶיךָ׃

אבינו

אונזער פאטער, אונזער קאניג! צערדיס דאז איבער אונז געשפראכענע באזע אורטהייל ·
אונזער א· ז· וו· ערינגערע דיך אונזער צום גוטען ·
אונזער א· ז· וו· שרייבע אונז איין אין דאז בוך דעז לעבענז ·
אונזער א· ז· וו· שרייב אונז איין אין דאז בוך דער בעפרייאונג אונד דעז היילז ·
אונזער א· ז· וו· שרייב אונז איין אין דאז בוך דער נאהרונג אונד דעז געדייהענז ·
אונזער א· ז· וו· שרייב אונז איין אין דאז בוך דער אונשולד ·
אונזער א· ז· וו· שרייב אונז איין אין דאז בוך דער פערצייהונג אונד פערגעבונג ·
אונזער א· ז· וו· לאס אונזער הייל באלד הערפאר־ שפריסען ·
אונזער א· ז· וו· ערהעבע דאז אנזעהען דיינעז פאלקז ישראל ·
אונזער א· ז· וו· ערהעבע דאז אנזעהען דיינעז גע־ זאלבטען ·
אונזער א· ז· וו· פיללע אונזרע האנדע מיט דיינעם זעגען ·
אונזער א· ז· וו· פיללע אונזרע פארראטהזקאממערן אויז דיינער פיללע ·
אונזער א· ז· וו· ערהארע אונזרע שטיממע, שאנע אונד ערבארמע דיך אונזער ·
אונזער א· ז· וו· נים מיט ערבארמען אונד וואהלגע־ פאללען אונזער געבעט אן ·
אונזער א· ז· וו· אפנע אונזרעם געבעטע דיא הימ־ מעלזטהארע ·
אונזער א· ז· וו· זייא איינגעדענק, דאס וויר נור שטויב זינד ·
אונזער א· ז· וו· א, לאס אונז ניכט לעער פאן דיר צו־ ריקגעהען ·

אונזער

אבינו מלכנו תהא השעה הזאת
שעת רחמים ועת רצון מלפניך:
אבינו מלכנו חמול עלינו ועל עוללינו וטפינו:
אבינו מלכנו עשה למען הרוגים על שם קדשך:
א"מ עשה למען טבוחים על יחודך:
א"מ עשה למען באי באש ובמים
על קדוש שמך:
א"מ נקום לעינינו נקמת דם עבדיך
השפוך:
א"מ עשה למענך אם לא למעננו:
א"מ עשה למענך והושיענו:
א"מ עשה למען רחמיך הרבים:
א"מ עשה למען שמך הגדול הגבור
והנורא שנקרא עלינו:
א"מ חננו ועננו כי אין בנו מעשים
עשה עמנו צדקה וחסד והושיענו:

והוא

אונזער פֿאטער , אונזער קאֶניג ! לאז דיעזע שטונדע
איינע ערבארמונגזשטונדע אונד גנאדענצייט בייא
דיר זיין ׃
אונזער א׳ ז׳ וו׳ פֿערשאָנע אונז , אונזערע יוגענד אונד
אונזערע קינדער ׃
אונזער א׳ ז׳ וו׳ טהוע עז וועגען דערער דיא אום דיינעז
הייליגען נאהמענזווילען געמארטערט וואָרדען זינד
אונזער א׳ ז׳ וו׳ טהוע עז וועגען דיעדער , דיא אום דיי־
נער איינהייט ווילען ערמאָרדעט וואורדען ׃
אונזער א׳ ז׳ וו׳ טהוע עז וועגען דערער , דיא דורך פֿייער
אונד וואססער אומקאמען , אום דיינען נאהמען צו
הייליגען ׃
אונזער א׳ ז׳ וו׳ ראֶכֿע פֿאָר אונזערן אוגען דיינער דיע־
נער פֿערגאָססענעז בלוט ׃
אונזער א׳ ז׳ וו׳ טהוע עז אום דיינעטווילען ווענן ניכט
אונזערטוועגען ׃
אונזער א׳ ז׳ וו׳ טהוע עז אום דיינעטווילען , אונד הילף
אונז ׃
אונזער א׳ ז׳ וו׳ טהוע עז אום דיינעז גרענצענלאָזען
ערבארמענזווילען ׃
אונזער א׳ ז׳ וו׳ טהוע עז אום דיינעז גראָססען , עהר־
פֿורכֿטווירדיגען אונד מאַכֿטיגען נאהמענזווילען ׃
אונזער א׳ ז׳ וו׳ בעגנאדיגע אונד ערהאֶרע אונז ׃ וויר
האבען קיינע פֿערדיענסטע ; בעהאנדלע אונז נאך דיי־
נער גנאדע אונד בארמהערציגקייט , אונד שטעהע
אונז בייא ׃

וְהוּא רַחוּם ׀ יְכַפֵּר עָוֹן וְלֹא־יַשְׁחִית ׃ וְהִרְבָּה לְהָשִׁיב אַפּוֹ ׃ וְלֹא יָעִיר כָּל־חֲמָתוֹ ׃ אַתָּה יי לֹא־תִכְלָא רַחֲמֶיךָ מִמֶּנּוּ ׃ חַסְדְּךָ וַאֲמִתְּךָ תָּמִיד יִצְּרוּנוּ ׃ הוֹשִׁיעֵנוּ ׀ יי אֱלֹהֵינוּ וְקַבְּצֵנוּ מִן־הַגּוֹיִם ׃ לְהוֹדוֹת לְשֵׁם קָדְשֶׁךָ ׃ לְהִשְׁתַּבֵּחַ בִּתְהִלָּתֶךָ ׃ אִם עֲוֹנוֹת תִּשְׁמָר־יָהּ ׃ אֲדֹנָי מִי יַעֲמֹד ׃ כִּי־עִמְּךָ הַסְּלִיחָה לְמַעַן תִּוָּרֵא ׃ לֹא כַחֲטָאֵינוּ תַּעֲשֶׂה לָנוּ ׃ וְלֹא כַעֲוֹנוֹתֵינוּ תִּגְמוֹל עָלֵינוּ ׃ אִם־עֲוֹנֵינוּ עָנוּ בָנוּ ׃ יי עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ ׃ זְכֹר רַחֲמֶיךָ יי וַחֲסָדֶיךָ ׃ כִּי מֵעוֹלָם הֵמָּה ׃ יַעַנְנוּ יי בְּיוֹם צָרָה ׃ יְשַׂגְּבֵנוּ שֵׁם ׀ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב ׃ יי הוֹשִׁיעָה ׃ הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קָרְאֵנוּ ׃ אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ חָנֵּנוּ וַעֲנֵנוּ ׃ כִּי אֵין בָּנוּ מַעֲשִׂים ׃ צְדָקָה

והוא רחום ·

ער, דער אללבארמהערציגע, פערגיעבט דיא מיסעטהאט, פערטילגט ניכט, נאהם שאָן אָפט דען צאָרן צוריק, לאָסט זיינען גרים ניא גאנץ ערוואכען-עוויגער, ענטציעהע מיר דיין ערבארמען ניכט; שטעטס בעוואהרע מיך דיינע ליעבע, דיינע וואהרהייט! הילף אונז, הערר, אונזער גאָטט! ברינג אונז צוזאממען אויז דער געפאנגענשאפט; זאָ דאנקען וויר דעם נאה-מען דיינער הייליגקייט, אונד ריהמען אונז דיינעז לאָ-בעז · רעכנעטעזט דוא זינדען צו; העררר — וועך קאָננטע פאָר דיר, עוויגער, בעשטעהען? אללייז פער-געבונג איזט אין דיינער האנד, אויף דאס מאן דיך עהרפירכטע · בעהאנדלע אונז ניכט נאך אונזערן זינדען, פערגילט אונז ניכט נאך אונזרער מיסעטהאט· צייגען אויך אונזרע זינדען ווידער אונז; עוויגער, זאָ טהוע עז, אום דיינעז נאהמענז וויללען · געדענקע אן דיינע הולד, אָ העררר! אן דיינע גנאדע, דיא פאָן יע געוועזען! דער העררר ערהאָרע אונז צור צייט דער נאָטה; דער נאהמע יעקב שיטצע אונז! אונזער פא-טער, אונזער קאָניג! בעגנאדיגע אונד ערהאָרע אונז! וויר קאָננען אונז אויף קיינע טהאטען בערופען;

עֲשֵׂה עִמָּנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ׃ אֲדוֹנֵנוּ
אֱלֹהֵינוּ · שְׁמַע קוֹל תַּחֲנוּנֵנוּ · וּזְכָר־
לָנוּ אֶת־בְּרִית אֲבוֹתֵינוּ · וְהוֹשִׁיעֵנוּ
לְמַעַן שְׁמֶךָ׃ וְעַתָּה ׀ אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ
אֲשֶׁר הוֹצֵאתָ אֶת־עַמְּךָ מֵאֶרֶץ
מִצְרַיִם בְּיָד חֲזָקָה · וַתַּעַשׂ־לְךָ שֵׁם
כַּיּוֹם הַזֶּה · חָטָאנוּ רָשָׁעְנוּ׃ אֲדֹנָי
כְּכָל־צִדְקוֹתֶיךָ יָשָׁב־נָא אַפְּךָ
וַחֲמָתְךָ מֵעִירְךָ יְרוּשָׁלַיִם הַר־קָדְשֶׁךָ·
כִּי בַחֲטָאֵינוּ וּבַעֲוֹנוֹת אֲבֹתֵינוּ ·
יְרוּשָׁלַיִם וְעַמְּךָ לְחֶרְפָּה לְכָל־
סְבִיבֹתֵינוּ׃ וְעַתָּה ׀ שְׁמַע אֱלֹהֵינוּ
אֶל־תְּפִלַּת עַבְדְּךָ וְאֶל תַּחֲנוּנָיו ·
וְהָאֵר פָּנֶיךָ עַל־מִקְדָּשְׁךָ הַשָּׁמֵם ·
לְמַעַן אֲדֹנָי׃

הַטֵּה אֱלֹהַי ׀ אָזְנְךָ וּשְׁמָע · פְּקַח עֵינֶיךָ וּרְאֵה
שֹׁמְמֹתֵינוּ וְהָעִיר אֲשֶׁר־נִקְרָא שִׁמְךָ עָלֶיהָ ·

אום דיינעז נאהמענז וויללען פערפאהרע מיט אונז גנאֶ=
דיג . אָ, גאָטט, אונזער הערר! ערהאֶרע דיא שטיממע
אונזרעז פלעהענז, ערזאינגעהע דיך דעז בונדעז אונזרער
פארפאהרען, אונד שטעה אונז בייא, אום דיינעז נאה=
מענז וויללען . זיעהע, עוויגער, אונזער הערר! דיין
פאָלק, וועלכעז דוא אויז מצרים געפיהרט מיט שטאר=
קער מאכט, אונד דאדורך דיינען רוהם ביז אויף דען
היטיגען טאג פערברייטעט האזט, האט געזינדיגעט
אונד רוכלאָז געהאנדעלט . עוויגער! נאך דיינער
פאָללקאָממענן גערעכטיגקייט, לאס אב מיט דיינעם
צאָרן אונד צארן פאָן דיינער שטאדט ירושלים, דיי=
נעם היילִיגען בערגע; דען דורך אונזרעט עלטערן
אונד אונזרע זינדען, איזט ירושלים אונד דיין פאָלק
זיינען אנגרענצענדען צור שמאך געוואָרדען . אָ,
הערר, ערהאֶרע נון דאז געבעט דיינעז קנעכטעז אונד
זיין פלעהען, אונד לאס דיין אנטליטץ וויעדער לייכטען
איבער דיין פערוויסטעטעז היילִיגטהום; אום דיינעט=
וויללען, אָ, עוויגער!

הטה

נייגע דיין אָהר, אָ הערר, אונד האֶרע, אָפפנע
דיין אויגע אונד זיעה אונזרע צעררִיטטונג, אונד דיא
שטאדט, דיא נאך דיינעם נאהמען גענאננט ווארד .

כי ׀ לא על־צדקתינו אנחנו מפילים תחנונינו לפניך · כי על־רחמיך הרבים : אדני שמעה · אדני ׀ סלחה · אדני הקשיבה ועשה · אל־תאחר · למענך אלהי · כי־שמך נקרא על־עירך ועל־עמך : אבינו אב הרחמן הראנו אות לטובה · וקבץ נפוצותינו מארבע כנפות הארץ · יכירו וידעו כל־הגוים כי אתה יי אלהינו : ועתה יי אבינו אתה · אנחנו החמר ואתה יצרנו ומעשה ידך כלנו : הושיענו למען שמך · צורנו מלכנו וגואלנו : חוסה יי על־עמך ואל־תתן נחלתך לחרפה למשל־בם גוים · למה יאמרו בעמים איה אלהיהם : ידענו כי חטאנו ואין מי יעמוד בעדנו · שמך הגדול יעמד־לנו בעת צרה : ידענו כי אין בנו מעשים · צדקה עשה עמנו למען שמך : כרחם אב על בנים כן תרחם יי עלינו · והושיענו למען שמך : חמול על עמך · רחם על נחלתך · חוסה־נא כרוב רחמיך · חננו ועננו כי לך יי הצדקה · עשה נפלאות בכל־עת :

ציפט אויף אונזרע גערעכטיגקייט ליעגען זויר דיר מיט
אונזירם פלעהען אן ; זאָנדערן אויף דיין גרענ=
צענלאָזען ערבארמען · עוויגער , ערהאֶרע ! עווי=
גער , פערגיעב ! עוויגער , פערנים אונד טהוע עז !
פערצייך ניכט , אום דיינעטווילען , אָ העררר ! דען נאך
דיינעם נאהמען ווערדען וויר דיין פאָלק , אונד זיא דיי=
נע שטאדט גענאננט · אונזער אללבארמהערציגער
פאטער ! גיעב אונז איין צייכען צום גוטען ; רוף אונז
צערשטרייטען צוזאממען , אויז אללען טהיילען דער
ערדע ; לאס אללע פאֶלקער איינזעהען אונד קעננען ,
דאס דוא , עוויגער , אונזער העררר ביזט , אונד שטעה
אונז בייא אום דיינעז נאהמענז וויללען · זיעהע , עווי=
גער ! דוא ביזט אונזער פאטער ; וויר זינד נור שטויב ;
דוא בילדעטעזט אונז , וויר אללע זינד דיינער האֶנדע
ווערק · הילף אונז אום דיינעז נאהמענז ווילען , דוא ,
אונזער האָרט , קאֶניג אונד בעפרייער ! עוויגער , פער=
שאָנע דיין פאָלק , גיעב ערבע דיין ניכט פרייז דער
שמאך , דעם שפאָטע דער פאֶלקער ! ווארום זאָלל
עז אונטער איהנען הייסען : וואָ איזט איהר גאָטט ? —
וויר געשטעהען , דאס וויר געזינדיגעט האבען , אונד
עז איזט ניעמאנד , דער זיך אונזער אננימממט · לאס
אונז דיינען גראָסער נאהמע צור צייט דער נאָטח ביי=
שטעהען ! וויר זעהען איין , דאס וויר אונז אויף קיינע
טהאט בערופען קאֶננען ; אום דיינעז נאהמענז ווילען ,
פעדפאהרע מיט אונז גנאֶדיג ! ערבארמע דיך אונזער ,
אָ עוויגער , זאָ וויא איין פאטער זיך זיינער קינדער
ערבארמט , אונד שטעהע אונז בייא אום דיינעז נאה=
מענז ווילען · שאָנע דיינעז פאָלקעז , ערבארמע
דיך דיינעז ערבעז , אונד בעשיטצע עז מיט דיינעם
גראָסען ערבארמען ! בעגנאדיגע אונד ערהאֶרע אונז ;
דען דיין , עוויגער , איזט דיא פאָללקאָממענהייט ; דוא
טהוזט וואונדער אין אללען צייטען ·

הַבֶּט־נָא רַחֶם־נָא עַל־עַמְּךָ מְהֵרָה לְמַעַן שְׁמֶךָ בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים · יי אֱלֹהֵינוּ חוּס וְרַחֵם וְהוֹשִׁיעָה צֹאן מַרְעִיתֶךָ · וְאַל־יִמְשָׁל־בָּנוּ קֶצֶף · כִּי לְךָ עֵינֵינוּ תְלוּיוֹת הוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ: רַחֵם ׀ עָלֵינוּ לְמַעַן בְּרִיתֶךָ · הַבִּיטָה וַעֲנֵנוּ בְּעֵת צָרָה · כִּי לְךָ יי הַיְשׁוּעָה · בְּךָ תוֹחַלְתֵּנוּ אֱלוֹהַּ סְלִיחוֹת · אָנָּא סְלַח־נָא אֵל טוֹב וְסַלָּח · כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם ׀ אָתָּה:

אָנָּא מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם · זְכוֹר וְהַבֵּט לִבְרִית בֵּין הַבְּתָרִים · וְתֵרָאֶה לְפָנֶיךָ עֲקֵדַת יָחִיד לְמַעַן יִשְׂרָאֵל · אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ חָנֵּנוּ וַעֲנֵנוּ · כִּי שִׁמְךָ הַגָּדוֹל נִקְרָא עָלֵינוּ עֹשֵׂה נִפְלָאוֹת בְּכָל־עֵת · עֲשֵׂה עִמָּנוּ כְּחַסְדֶּךָ · חַנּוּן וְרַחוּם הַבִּיטָה וַעֲנֵנוּ בְּעֵת צָרָה כִּי לְךָ יי הַיְשׁוּעָה: אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ מַחְסֵנוּ ·

אל

הבט

אָ, שויע דאָך אויף דיין פאָלק, אונד ערבארמע דיך זיינער באלד, אום דיינעז נאהמענז וויללען · עוויגער, מיט דיינער איבעראויז גראָסען ערבארמונג, זייא גנאֶדיג, אונד הילף דען שאפען דיינער ווידע־לאס קענען צאָרן איבער אונז אויזברעכען; דענן אויף דיך זינד אונזרע בליקע געהעפטעט · שטעה אונז בייא, אום דיינעז נאהמענז וויללען · ערבארמע דיך אונזער, דיינעז בונדעז וועגען · שויא הערואב, אונד אנטוואָר־טע אונז צור צייט דער נאָטה; דענן בייא דיר, עוויגער, איזט הילפע; אויף דיך, גאָטט, דער דוא פערגיעבזט, האָרען וויר · אָ, פערצייהע דאָך, אללגיטיגער אונד אללפערגעבענדער גאָטט! דוא ביזט אללמאֶכטיג, אללגנאֶדיג אונד אללבארמהערציג ·

אנא

אָ, אללבארמהערציגער אונד אללגנאֶדיגער קאֶ־ניג! ערראינערע דיך אונד שויע צוריק אויף דען בונד צווישען דען אָפפערשטיקען, אונד שטעללע דיר דאז אָפפערגעריזט דעז איינציגען זאָהנעז פאָר, אויף דאס עז ישראל וואָהלערגעהע · אונזער קאֶניג, אונזער פאטער! בעגנאדיגע אונד ערהאֶרע אונז! אללגיטיגער אונד בארמהערציגער, דער דוא צו אללען צייטען וואָה־דער טהוזט, בעהאנדלע אונז נאך דיינער הולד, שויא הערואב אונד ערהאֶרע אונז צור צייט דער נאָטה, דענן בייא דיר עוויגער! איזט הילפע · אונזער פאטער אונד קאֶניג! אונזער בעשיטצער!

בעהאנדלע

אַל־תַּעַשׂ עִמָּנוּ כְּרוֹעַ מַעֲלָלֵנוּ · זְכֹר־רַחֲמֶיךָ יי וַחֲסָדֶיךָ · וּכְרוֹב טוּבְךָ הוֹשִׁיעֵנוּ · וַחֲמָל־נָא עָלֵינוּ כִּי אֵין לָנוּ אֱלוֹהַ אַחֵר מִבַּלְעָדֶיךָ צוּרֵנוּ : אַל־תַּעַזְבֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ וְאַל תִּרְחַק מִמֶּנּוּ · כִּי נַפְשֵׁנוּ קָצְרָה מֵחֶרֶב וּמִשְּׁבִי · וּמִדֶּבֶר וּמִמַּגֵּפָה · וּמִכָּל־צָרָה וְיָגוֹן הַצִּילֵנוּ · כִּי לְךָ קִוִּינוּ וְאַל תַּכְלִימֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ · וְהָאֵר פָּנֶיךָ בָּנוּ : וּזְכָר־לָנוּ אֶת־בְּרִית אֲבוֹתֵינוּ · וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ · רְאֵה בְצָרוֹתֵינוּ · וּשְׁמַע קוֹל תְּפִלָּתֵנוּ · כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת כָּל־פֶּה :

אֵל רַחוּם וְחַנּוּן רַחֵם ׀ עָלֵינוּ וְעַל כָּל־מַעֲשֶׂיךָ · כִּי אֵין כָּמוֹךָ יי אֱלֹהֵינוּ · אָנָּא שָׂא נָא פְשָׁעֵינוּ · אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ צוּרֵנוּ וְגוֹאֲלֵנוּ · אֵל חַי וְקַיָּם · הַחֲסִין בַּכֹּחַ · חָסִיד וְטוֹב עַל כָּל־מַעֲשֶׂיךָ : כִּי אַתָּה הוּא יי אֱלֹהֵינוּ · אֵל אֶרֶךְ אַפַּיִם ׀ וּמָלֵא רַחֲמִים · עֲשֵׂה עִמָּנוּ

בעהאנדלע אונז ניכט נאך אונזערן איבלען טהאטען . ערינגערע דיך דיינער הולד אָ העררר! מיט דיינער גי= טע הילף אונז אונד שאָנע אונזער, וויר האבען קיינען גאָטט אויסער דיר . עוויגער! אונזער העררר! אונזער האָרט, פערלאס אונז ניכט, זייא ניכט פערן פאָן אונז, דען וויר זינד שאָן גאנץ ערמאטטעט פאָן קריעג, גע= פאנגענשאפט, שייכע, פיעזט, אונד אללעם ליידען אונד קוממער . בעשירמע אונז, דען וויר האררען אויף דיך . לאס אונז ניכט בעשאָמט ווערדען, עווי= גער! אונזער העררר! אונד לאס דיין אנטליטץ אונז לייכטען . זייא דעז בונדעז אונזרער פאָרפאהרען איינגעדענק אונד הילף אום דיינעז נאהמענז וויללען, שויא אויף אונזער ליידען אונד ערהאָרע אונזער פלע= הען, אונד אנטוואָרטע אונז; דען דוא ערהאָרזט דאז געבעט איינעז יעדען מונדעז .

אל רחום

אללבארמהערציגער אונד אללגנאָדיגער גאָטט! ערבארמע דיך אונזער אונד אללע דיינער געשאָפפע, דען ניעמאנד איזט דיר, עוויגער, אונזער העררר, גלייך= אָ, אונזער פאטער אונד קאָניג! אונזער האָרט אונד ערלאָזער! פערצייהע אונזרע מיסעטהאטען . אלל= מאָכטיגער! אימגערדוירענדער העררר! מאכט אללער מאָכטע! דוא ביזט אללגיטיג אונד גנאָדיג אָב אללע דיינע געשאָפפע . דוא, עוויגער, אונזער העררר, ביזט איין אללמאָכטיגער, לאנגמיטהיגער, ערבאר= מונגזפאָללער גאָטט, בעהאנדלע אונז

כְּרוֹב רַחֲמֶיךָ · וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן
שְׁמֶךָ · שְׁמַע מַלְכֵּנוּ תְּפִלָּתֵנוּ · וּמִיַּד
אוֹיְבֵינוּ הַצִּילֵנוּ · שְׁמַע מַלְכֵּנוּ
תְּפִלָּתֵנוּ · וּמִכָּל־צָרָה וְיָגוֹן הַצִּילֵנוּ:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ אָתָּה · וְשִׁמְךָ עָלֵינוּ
נִקְרָא · אַל־תַּנִּיחֵנוּ · אַל־תַּעַזְבֵנוּ
אָבִינוּ · וְאַל תִּטְּשֵׁנוּ בּוֹרְאֵנוּ · וְאַל
תִּשְׁכָּחֵנוּ יוֹצְרֵנוּ · כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן
וְרַחוּם אָתָּה:

אֵין כָּמוֹךָ חַנּוּן וְרַחוּם יְיָ אֱלֹהֵינוּ · אֵין כָּמוֹךָ אֵל
אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וֶאֱמֶת · הוֹשִׁיעֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ
הָרַבִּים מֵרַעַשׁ וּמֵרֹגֶז הַצִּילֵנוּ · זְכוֹר לַעֲבָדֶיךָ
לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב · אַל־תֵּפֶן אֶל־קְשִׁינוּ
וְאֶל־רִשְׁעֵנוּ וְאֶל־חַטָּאתֵינוּ · שׁוּב מֵחֲרוֹן אַפֶּךָ ·
וְהִנָּחֵם ׀ עַל־הָרָעָה לְעַמֶּךָ: וְהָסֵר מִמֶּנּוּ מַכַּת
הַמָּוֶת · כִּי רַחוּם ׀ אָתָּה: כִּי כֵן דַּרְכֶּךָ · עוֹשֶׂה
חֶסֶד חִנָּם בְּכָל־דּוֹר וָדוֹר: חוּסָה יְיָ עַל עַמֶּךָ

נאך דיינעם גרענצלאָזען ערבארמען, אונד הילף אונז אום דיינעז נאהמענז וויללען · ערהאָרע, קאָניג, אונזער געבעט, אונד רעטטע אונז פאָן פיינדעז געוואלט · ערהאָרע אונזער געבעט, אונד בעפרייע אונז פאָן אללעם טריבזאל אונד קוממער · דוא ביזט אונזער העררר אונד פאטער; וויר ווערדען נאך דייגעם נאהמען גענאננט; טהוע אונז וואָהל אום דיינעז נאהמענז ווילליגן · פערלאססע אונז ניכט, אונזער פאטער! פערשטאָסע אונז ניכט, אונזער שאָפּפער! פערגיס אונז ניכט, דוא, דער דוא אונז געבילדעט! דוא ביזט איין אללבארמהערציגער אונד גנאָדיגער העררר אונד קאָניג ·

אין במוך

עוויגער, אונזער העררר! ניעמאנד איזט וויא דוא אללבארמהערציג אונד אללגנאָדיג, ניעמאנד וויא דוא אללמאַכטיג, לאנגמיטהיג, פאָן אונענדליכער הולד אונד טרייע · הילף אונז מיט דיינעם גראָסען ערבארמען, אונד בעפרייע אונז פאָן אנגזט אונד פערדרוס · ערינגערע דיך דיינער קנעכטע, אברהם'ז, יצחק'ז אונד יעקב'ז · מערקע ניכט אויף דיא האלזשטארריגקייט דיעזעז פאָלקז, אויף זיינע רוכלאָזיגקייט אונד פעהלער. לאס פאָן דיינעם ענטבראננטען צאָרן אב, אונד אָנדרע דען ראטהשלוס וועגען דעז איבעלז, דאז דוא דיינעם פאָלקע דראָהעזט · ווענדע פאָן איהם אב דיא טאָדעזפלאגע; דען דוא ביזט אללבארמהערציג, דיינע זיטטע איזט, גנאָדיג וואָהל צו טהון אין יעדעם צייטאלטער · עוויגער, פערשאָנע דיין פאָלק,

וְהַצִּילֵנוּ מִזַּעְמֶךָ: וְהָסֵר מִמֶּנּוּ מַכַּת הַמַּגֵּפָה וּגְזֵרָה קָשָׁה · כִּי אַתָּה שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל: לְךָ יְיָ הַצְּדָקָה וְלָנוּ בֹּשֶׁת הַפָּנִים: מַה־נִּתְאוֹנֵן · מַה־נֹּאמַר · וּמַה־נְּדַבֵּר · וּמַה־נִּצְטַדָּק: נַחְפְּשָׂה דְרָכֵינוּ וְנַחְקֹרָה וְנָשׁוּבָה אֵלֶיךָ · כִּי יְמִינְךָ פְשׁוּטָה לְקַבֵּל שָׁבִים: אָנָּא יְיָ הוֹשִׁיעָה נָּא · אָנָּא יְיָ הַצְלִיחָה נָא: אָנָּא יְיָ עֲנֵנוּ בְיוֹם קָרְאֵנוּ: לְךָ יְיָ חִכִּינוּ · לְךָ יְיָ קִוִּינוּ · לְךָ יְיָ נְיַחֵל · אַל־תֶּחֱשֶׁה וּתְעַנֵּנוּ · כִּי נָאֲמוּ גוֹיִם אָבְדָה תִקְוָתָם · כָּל־בֶּרֶךְ וְכָל־קוֹמָה · לְךָ לְבַד תִּשְׁתַּחֲוֶה:

הַפּוֹתֵחַ יָד בִּתְשׁוּבָה לְקַבֵּל פּוֹשְׁעִים וְחַטָּאִים נִבְהֲלָה נַפְשֵׁנוּ מֵרוֹב עִצְּבוֹנֵנוּ · אַל תִּשְׁכָּחֵנוּ נֶצַח · קוּמָה וְהוֹשִׁיעֵנוּ כִּי חָסִינוּ בָךְ: אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ אִם אֵין בָּנוּ צְדָקָה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים · זְכָר־לָנוּ אֶת־בְּרִית אֲבוֹתֵינוּ וְעֵדוֹתֵינוּ בְּכָל־יוֹם יְיָ אֶחָד · הַבִּיטָה

בעשירם עז פֿאָן דיינער צארנשטראפֿע, אונד ווענדע פֿאָן אונז אב פעזט אונד אנדרע הארטע פלאגען: דען דוא ביזט דער היטער ישראל'ז · דיין, הערר, איזט דיא פֿאָללקאָממענהייט; וויר שטעהען פֿאָר דיר מיט בעשאֶמטען אנגעזיכטע · איבער וואז זאָללען וויר אונז בעקלאגען, וואז זאָללען וויר רעדען, דורך וואז אונז רעכטפֿערטיגען? איינז איזט אונז איבריג, דאס וויר אונזרע האנדלונגען אונטערזוכען, ענטהיללען, אונד צו דיר צוריקקעהרען; דען דיינע רעכטע האנד איזט אויזגעשטרעקט, אום ביסענדע צו עמפפֿאנגען · אך, עוויגער! אָ, שטעהע אונז ביי · אך, עוויגער! אָ, לאס אללעז וואָהל געלינגען · אך, עוויגער! ערהאֶרע אונז, ווען וויר צו דיר רופֿען · דיר, עוויגער, פֿערטרויען וויר, אויף דיך האָפֿפֿען וויר, דיינער הארען וויר, שווייגע ניכט, אונד ערהאֶרע אונז! — זיעהע! דיא היידען שפרעכען לויט! — איהרע האָפֿפֿנונג איזט פֿערלאָהרען! — דאס דאָך יעדעז קניע פֿאָר דיר אלליין זיך בייגע, יעדעז נור אלליין אויפֿרעכטשטעהענדע וועזען דיך אנבעטע!

הפותח

דוא, דער דוא דיינע האנד אֶפֿפֿנעזט, ביסענדע זינדער אונד מיסעטהאֶטער אויפֿצונעהמען, פֿערגיס אונז ניכט אויף איממער; אונזרע זעעלע איזט גאנץ ערמאטטעט פֿאָן פֿיעלעם קוממער · אויף! שטעהע אונז ביי! דען וויר פֿערטרויען אויף דיך · אונזער פֿאטער אונד קאֶניג! וויר זעהען איין, דאס וויר אונז אויף אונזרע האנדלונג ניכט בערופֿען קאֶננען; פֿערפֿאהרע דוא מיט אונז גנאֶדיג, אום דיינעז נאהמענז וויללען · געדענקע דעז בונדעז אונזרער עלטערן, אונז דיא וויר טאֶגליך בעקעננען: דער עוויגע איזט איין איינציגעז וועזען · שויא

בְּעָנְיֵנוּ · כִּי רַבּוּ מַכְאוֹבֵינוּ · וְצָרוֹת לְבָבֵנוּ · חוּסָה יְיָ עָלֵינוּ בְּאֶרֶץ שִׁבְיֵנוּ · וְאַל־תִּשְׁפּוֹךְ חֲרוֹנְךָ עָלֵינוּ · כִּי אֲנַחְנוּ עַמְּךָ בְּנֵי בְרִיתֶךָ · אֵל הַבִּיטָה דַּל כְּבוֹדֵינוּ בַּגּוֹיִם · וְשִׁקְּצֻנוּ נ״י וְשִׁקְּצוּנוּ כְּטֻמְאַת הַנִּדָּה : עַד־מָתַי עֻזְּךָ לַשֶּׁבִי · וְתִפְאַרְתְּךָ בְּיַד צָר · עוֹרְרָה גְבוּרָתְךָ וְקִנְאָתְךָ עַל אוֹיְבֶיךָ · הֵם יֵבוֹשׁוּ וְיֵחַתּוּ מִגְּבוּרָתָם · וְאַל יִמְעֲטוּ לְפָנֶיךָ תְּלָאוֹתֵינוּ · מַהֵר יְקַדְּמוּנוּ רַחֲמֶיךָ בְּיוֹם צָרָתֵנוּ · וְאִם לֹא לְמַעֲנֵנוּ לְמַעַנְךָ פְּעַל · וְאַל תַּשְׁחִית זֵכֶר שְׁאֵרִיתֵנוּ · וְחוֹן אוֹם הַמְיַחֲדִים שִׁמְךָ פַּעֲמַיִם בְּכָל־יוֹם תָּמִיד בְּאַהֲבָה · וְאוֹמְרִים שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד :

במקום שיש ב״ת בשחרית כשיש לו תפילין יטה על צד ימין · ובערבית או כשאין לו תפילין יטה על שמאלו, ודוקא על זרועו . ומיושב :

ויאמר

הערַאב אויף אונזרע קוואאל; דען אונזער שמערץ
אונד הערצליידּ איזט אונענדליך גראָס · בעשיטצע
אונז אין דעם לאנדע, וואָ וויר געפאנגען זינד, אונד
שיטטע דיינען גרים ניכט גאנץ איבער אונז אויז;
וויר זינד דיין פאָלק, קינדער דיינעז בונדעז · הערר,
מערקע, וויא אונזרע עהרע אונטער דען פעלקערן ער=
ניעדריגט איזט, וויא זיא אונז שייען, גלייך דער אונ=
רייניגקייט איינעז אבגעזאָנדערטען ווייבעז · וויא לאנ=
גע נאָך, ווירד דיין הויז אין דער געפאנגענשאפט אונד
דיינע העררליכקייט אין דער האנד דעז פיינדעז זיין!
אויף! ערדעגע דיינע מאכט אונד דיינע ראכע איבער
דיינען פיינד, לאס איהן פערשמאהט מיט זיינער גאנ=
צען מאכט צוריקבעבען · דאס אונזרע דראנגזאלע
שאָן גענוג פאָר דיר וואָרען, אונד דיין ערבארמען אונז
צופאָר קאָמע, צור צייט דער נאָטה! ניכט אונזער ווע=
גען טהוע עז, זאָנדערן דיינעט וועגען · לאס דאז
אנדענקען אונזערז איבערדעזטעז ניכט פערדערבען,
אונד בעגנאדיגע דאז פאָלק, וועלכעז ליעבצפאָלל דיי=
נען נאהמען טאָגליך צווייםאהל איינציגט אונד שפריכט:
האֶרע ישראל! דער עוויגע, אונזער גאָטט,
איזט איין איינציגעז, עוויגעז וועזען!

ויאמר

וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־גָּד צַר־לִי מְאֹד נִפְּלָה־נָּא בְיַד־יְיָ כִּי־רַבִּים רַחֲמָיו וּבְיַד אָדָם אַל־אֶפֹּלָה׃

רַחוּם וְחַנּוּן חָטָאתִי לְפָנֶיךָ יְיָ מָלֵא רַחֲמִים רַחֵם עָלַי וְקַבֵּל תַּחֲנוּנָי׃

יְיָ אַל־בְּאַפְּךָ תוֹכִיחֵנִי · וְאַל־בַּחֲמָתְךָ תְיַסְּרֵנִי׃ חָנֵּנִי יְיָ כִּי אֻמְלַל אָנִי · רְפָאֵנִי יְיָ · כִּי נִבְהֲלוּ עֲצָמָי׃ וְנַפְשִׁי נִבְהֲלָה מְאֹד · וְאַתָּה יְיָ עַד־מָתָי׃ שׁוּבָה יְיָ חַלְּצָה נַפְשִׁי · הוֹשִׁיעֵנִי לְמַעַן חַסְדֶּךָ׃ כִּי אֵין בַּמָּוֶת זִכְרֶךָ · בִּשְׁאוֹל מִי יוֹדֶה־לָּךְ׃ יָגַעְתִּי בְאַנְחָתִי אַשְׂחֶה בְכָל־לַיְלָה מִטָּתִי · בְּדִמְעָתִי עַרְשִׂי אַמְסֶה׃ עָשְׁשָׁה מִכַּעַס עֵינִי · עָתְקָה בְּכָל־צוֹרְרָי׃ סוּרוּ מִמֶּנִּי כָּל־פֹּעֲלֵי אָוֶן · כִּי־שָׁמַע יְיָ קוֹל בִּכְיִי׃ שָׁמַע יְיָ תְּחִנָּתִי · יְיָ תְּפִלָּתִי יִקָּח׃ יֵבֹשׁוּ וְיִבָּהֲלוּ מְאֹד כָּל־אֹיְבָי · יָשֻׁבוּ יֵבֹשׁוּ רָגַע׃

יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל שׁוּב מֵחֲרוֹן אַפֶּךָ · וְהִנָּחֵם עַל־הָרָעָה לְעַמֶּךָ׃

הַבֵּט מִשָּׁמַיִם וּרְאֵה · כִּי הָיִינוּ לַעַג וָקֶלֶס בַּגּוֹיִם · נֶחְשַׁבְנוּ כַּצֹּאן לַטֶּבַח יוּבָל לַהֲרוֹג וּלְאַבֵּד וּלְמַכָּה וּלְחֶרְפָּה׃

ובכל

תחנון

דוד שפראך צו גד: עז איזט מיר זעהר וועהע. דענגאָך וויל איך ליעבער דורך גאָטטעז האנד פאלּ-לען; דענן זיין ערבארמען איזט גראָס. אין מענשענ-האֶנדע וויל איך ניכט פאללען.

אללבארמהערציגער, אללגנאֶדיגער! איך האבע דיר געזינדיגט. ערבארמונגזפאֶללער, עוויגער! ער-בארם דיך מיין, אונד נים מיין פלעהען אן.

הערר שטראף מיך ניכט אין דיינעם צאָרנע! ציכטי-גע מיך אין דיינעם גריממע ניכט! זייא מיר גנאֶדיג; איך וועלקע דאהין: היל מיך, דענן מיין געביין איזט ער-מאטטעט; מיינע זעעלע איזט ערמאטטעט. אונד דוא, הערר! — אך, וויא לאנגע נאָך! הערר, וועגדע דיך ערריעטטע מיינע זעעלע! הילף מיר, אום דיינער גיטע ווילּלען. דענן אים טאָדע דענקט מאן דיינער ניכט: אין דער גרופט — ווער דאנקט דיר דא? — ערמידעט פאָן זייפצען, שוועממע איך יעדע נאכט מיין בעטטע, נעטצע מיינע לאגערשטאדט מיט טהראֶנען. מיינע געשטאלט פערפאללט פאָן הארם, אלטערט פאָן זאָ פיעלען דראנגזאל. — וויכט, איבעלטהאֶטער אללע! וויכט! מיין וויינען האֶרט דער הערר; דער הערר ער-האֶרט מיין פלעהען; דער הערר נימםט מיינע ביטטע אן. שמאכפאֶלל שטירצען מיינע פיינדע אללע צוריק! איין ווינק! — זיא זינד צו שאנדען!

עוויגער! הערר ישראל'ז! לאס פאָן דיינעם ענט-בראנגטען צאָרן אב, אונד אֶנדרע דען ראטהשלוס וועגען דעז איבעלז, דאז דוא דיינעם פאָלקע דראָהעזט.

שויא הערּאב פאָם הימּמעל, אונד זיעהע, וויר זינד צום שפאָטט אונד צור פעראכטונג אונטער דען פאָלקערן; דעם לאממע גלייך, דאז צור שלאכטבאנק געפיהרט ווירד, זינד וויר קוואל, פערפאָלגונג, דרוק אונד שמאך פרייז געגעבען.

וּבְכָל־זֹאת שִׁמְךָ לֹא שָׁכָחְנוּ · נָא אַל־תִּשְׁכָּחֵנוּ׃ יי

זֵדִים אוֹמְרִים אֵין תּוֹחֶלֶת וְתִקְוָה · חוֹן אוֹם לְשִׁמְךָ מְקַוֶּה טָהוֹר יְשׁוּעָתֵנוּ קָרְבָה · יָגַעְנוּ וְלֹא הוּנַח לָנוּ · רַחֲמֶיךָ יִכְבְּשׁוּ אֶת־כַּעַסְךָ מֵעָלֵינוּ׃

אָנָּא שׁוּב מֵחֲרוֹנְךָ · וְרַחֵם סְגֻלָּה אֲשֶׁר בָּחָרְתָּ׃ יי

חוּסָה יי עָלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ · וְאַל־תִּתְּנֵנוּ בִּידֵי אַכְזָרִים · לָמָּה יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם אַיֵּה נָא אֱלֹהֵיהֶם · לְמַעַנְךָ עֲשֵׂה עִמָּנוּ חֶסֶד וְאַל־תְּאַחַר׃

אָנָּא שׁוּב מֵחֲרוֹנְךָ · וְרַחֵם סְגֻלָּה אֲשֶׁר בָּחָרְתָּ׃ יי

קוֹלֵנוּ תִשְׁמַע וְתָחוֹן · וְאַל־תִּטְּשֵׁנוּ בְּיַד אוֹיְבֵינוּ לִמְחוֹת אֶת־שְׁמֵנוּ · זְכוֹר אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לַאֲבוֹתֵינוּ · כְּכוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם · אַרְבֶּה אֶת־זַרְעֲכֶם · וְעַתָּה נִשְׁאַרְנוּ מְעַט מֵהַרְבֵּה׃

אונד בייא דיזעם אללען האבען וויר דיינען נאהמען ניכט פֿערגעססען; א, פֿערגיס אויך דוא אונזער ניכט!

עוויגער א. ז. וו.

דיא נאציאנען זאגען: זיא האבען קיינע האפֿפֿנונג, קיינע אויזיכט מעהר. — בעגנאדיגע דוא דאז פֿאלק, דאז דיינעם נאהמען פֿערטרויעט. אללערהייליגזטער! נאהערע אונזער הייל הערא; ראזטלאז זינד וויר אין קוואלען; לאס דיינע בארמהערציגקייט דיינען אונגוויללען פֿאן אונז אבוועגדען!

א, הערר, לאס אב פֿאן דיינעם ענטבראנטען צארן, אונד ערבארמע דיך דעז פֿאלקעז, דאז דוא דיר צום אייגענטהום ערקאהרען!

עוויגער א. ז. וו.

עוויגער! מיט דיינער בארמהערציגקייט שאנע אונזער, אונד גיעב אונז ניכט אין דיא האנדע דער אונבארמהערציגען. ווארום זאלל עז אונטער דען אונגלויביגען הייסען: וואָ איזט נון איהר גאטט? — אום דיינעטוויללען בעהאנדלע אונז גנאדיג, פֿערציהע ניכט!

א, הערר, לאס אב פֿאן דיינעם ענטבראנטען צארן, אונד ערבארמע דיך דעז פֿאלקעז, דאז דוא דיר צום אייגענטהום ערקאהרען.

עוויגער א. ז. וו.

ערהארע אונזער פֿלעהען, אונד איבערלאס אונז ניכט דער פֿיינדע האנד, אונזערן נאהמען צו פֿערטילגען! ערא אינגערע דיך וויאז דוא אונזערן פֿארפֿאהרען צוגעשוואָרען: איך ווילל איהרען זאאמען זאָ פֿיעל זיין לאסען, אלז שטערנע אם הימעל; — אונד זיעהע! אונזער זינד זאָ וועניג פֿאן דער מענגע איבריג געבליעבען.

וּבְכָל־זֹאת שִׁמְךָ לֹא שָׁכָחְנוּ · נָא אַל־תִּשְׁכָּחֵנוּ׃ יי

עָזְרֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ עַל־דְּבַר כְּבוֹד שְׁמֶךָ׃ וְהַצִּילֵנוּ וְכַפֵּר עַל חַטֹּאתֵינוּ · לְמַעַן שְׁמֶךָ׃

יי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל שׁוּב מֵחֲרוֹן אַפֶּךָ · וְהִנָּחֵם עַל הָרָעָה לְעַמֶּךָ׃

שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל · שְׁמוֹר שְׁאֵרִית יִשְׂרָאֵל · וְאַל יֹאבַד יִשְׂרָאֵל · הָאוֹמְרִים שְׁמַע יִשְׂרָאֵל׃

שׁוֹמֵר גּוֹי אֶחָד · שְׁמוֹר שְׁאֵרִית עַם אֶחָד · וְאַל־יֹאבַד גּוֹי אֶחָד · הַמְיַחֲדִים שִׁמְךָ יי אֱלֹהֵינוּ יי אֶחָד׃

שׁוֹמֵר גּוֹי קָדוֹשׁ · שְׁמוֹר שְׁאֵרִית עַם קָדוֹשׁ · וְאַל יֹאבַד גּוֹי קָדוֹשׁ · הַמְשַׁלְּשִׁים בְּשָׁלוֹשׁ קְדֻשּׁוֹת לְקָדוֹשׁ׃

מִתְרַצֶּה בְּרַחֲמִים · וּמִתְפַּיֵּס בְּתַחֲנוּנִים · הִתְרַצֶּה וְהִתְפַּיֵּס לְדוֹר עָנִי · כִּי אֵין עוֹזֵר׃

אונד בייא דיעזעם אללעם האבען וויר דיינען נאהמען ניכט פערגעסען : אָ, פערגיס אויך דוא אונזער ניכט!

עוויגער א׳ ז׳ וו׳

הילף אונז הערר דען היילז, אום דער עהרע דיינעז נאהמענז וויללען! בעפרייע אונז, אונד פערצייהע אונזרע זינדען, אום דיינעז נאהמענז וויללען!

שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל

היטער ישראל! בעהיטע דען איבערעסט ישראל'ז, לאס ניכט פערלאָהרען געהן דאז פאָלק ישראל, דאז טאֶגליך שפריכט: הערע ישראל!

היטער דיינעז איינציג ערקאָהרנען פאָלקז, בעוואהרע דען איבערעסט דיעזען ערקאָהרנען פאָלקז; לאס ניכט פערלאָהרען געהען דיעזעז איינציגע פאָלק, דאז דיינען נאהמען איינציג פרייזט אונד שפריכט: דער עוויגע, אונזער הערר, דער איין איינציגעז, עוויגעז וועזען!

היטער דעז היילִיגען פאָלקז! בעהיטע דען איבערעסט דיעזעז היילִיגען פאָלקז, לאס ניכט פערלאָהרען געהן דאז היילִיגע פאָלק, דאז טאֶגליך דרייםאהל היילִיג, היילִיג, היילִיג, דעם היילִיגען צורופט.

דער דוא דורך פלעהען דיך ערביטטען לאססט, אונד מיט ערבארמען דיך גנאֶדיג ווידער צייגסט: לאס דיך ערביטטען אונד צייגע דיך גנאֶדיג דעם לײדענדען געשלעכטע, דאז קיינען אנגעהמער האט.

אונזער

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ · חָנֵּנוּ וַעֲנֵנוּ · כִּי אֵין בָּנוּ מַעֲשִׂים ·
עֲשֵׂה עִמָּנוּ צְדָקָה וָחֶסֶד וְהוֹשִׁיעֵנוּ :

כשמגיע למה נעשה צריך לעמוד

וַאֲנַחְנוּ לֹא נֵדַע מַה־נַּעֲשֶׂה · כִּי עָלֶיךָ עֵינֵינוּ : זְכֹר־רַחֲמֶיךָ יְיָ · וַחֲסָדֶיךָ כִּי מֵעוֹלָם הֵמָּה : יְהִי־חַסְדְּךָ יְיָ עָלֵינוּ · כַּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ לָךְ : אַל־תִּזְכָּר־לָנוּ עֲוֹנוֹת רִאשׁוֹנִים · מַהֵר יְקַדְּמוּנוּ רַחֲמֶיךָ · כִּי דַלּוֹנוּ מְאֹד : חָנֵּנוּ יְיָ חָנֵּנוּ · כִּי־רַב שָׂבַעְנוּ בוּז : בְּרֹגֶז רַחֵם תִּזְכּוֹר : כִּי הוּא יָדַע יִצְרֵנוּ · זָכוּר כִּי־עָפָר אֲנָחְנוּ : עָזְרֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ · עַל־דְּבַר כְּבוֹד־שְׁמֶךָ : וְהַצִּילֵנוּ וְכַפֵּר עַל־חַטֹּאתֵינוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ :

אבינו

אונזער פאטער אונד קאניג! בעגנאדיגע אונד ערהארע אונז! וויר האבען קיינע פערדיענסטע; פערפאהרע מיט אונז גנאדיג אונד בארמהערציג, אונד שטעהע אונז בייא.

ואנחנו לא נדע

וויר וויסען ניכט, וואז וויר אנפאנגען זאללען; נור צו דיר זעהען אונזרע אויגען היין. געדענקע אן דיינער הולד, א העררר! אן דיינער גיטע, דיא פאן יע געוועזען. דיינע גיטע, עוויגער, וואללטע איבער אונז, וויא וויר אויף דיך האררען. געדענקע אונז ניכט פערגאנגענע זינדען, קאם אונז מיט ערבארמען באלד צופאר; דען וויר זינד טיעף געבייגט. ערבארמע דיך אונזער, עוויגער! בעגנאדיגע אונז; דען וויר זינד דען שמאכען פיעל צו זאטט. אים צארן געדענקע דיינע הולד; דען דוא קעננסט אונזרע בילדונג, וויסט, דאס וויר נור שטויב זינד. שטעהע אונז בייא, העררר אונזערן הייל, אום דער עהרע דיינעז נאהמענז וויללען!

מנהג אשכנז ופיהם · נ״ל בעמידה · מנהג פולין

אֵל אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב־חֶסֶד וֶאֱמֶת אַל־בְּאַפְּךָ תוֹכִיחֵנוּ חוּסָה יְיָ עַל עַמֶּךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ מִכָּל־רָע חָטָאנוּ לְךָ אָדוֹן: סְלַח־נָא כְּרוֹב רַחֲמֶיךָ אֵל:

אֵל אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב־חֶסֶד וֶאֱמֶת אַל־תַּסְתֵּר פָּנֶיךָ מִמֶּנּוּ חוּסָה יְיָ עַל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ וְהַצִּילֵנוּ מִכָּל־רָע חָטָאנוּ לְךָ אָדוֹן · סְלַח־נָא כְּרוֹב רַחֲמֶיךָ אֵל:

כשפותחין הארון אומר הקהל

וַיְהִי בִּנְסֹעַ הָאָרֹן וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה · קוּמָה יְיָ וְיָפֻצוּ אֹיְבֶיךָ · וְיָנֻסוּ מְשַׂנְאֶיךָ מִפָּנֶיךָ: כִּי מִצִּיּוֹן תֵּצֵא תוֹרָה · וּדְבַר־יְיָ מִירוּשָׁלָיִם: בָּרוּךְ שֶׁנָּתַן תּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בִּקְדֻשָּׁתוֹ:

בְּרִיךְ שְׁמֵהּ דְּמָרֵא עָלְמָא · בְּרִיךְ כִּתְרָךְ וְאַתְרָךְ · יְהֵא רְעוּתָךְ עִם עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל לְעָלַם · וּפוּרְקַן יְמִינָךְ אַחֲזֵי לְעַמָּךְ בְּבֵית מַקְדְּשָׁךְ · וּלְאַמְטוּיֵי לָנָא

אל ארך אפים

אללמאַכטיגער, לאַנגמיטהיגער הערר! אונענד־ליך איזט דיינע הולד אונד טריע, שטראַפע אונז ניכט אין דיינעם צאָרן. עוויגער, שאָנע דיינעז פאָלקעז אונד בעפרייע אונז פאָן אללעם איבעל. אָ הערר! וויר האבען פאָר דיר געזינדיגט! פערגיעב אונז נאך דיינעם גרענצלאָזען ערבארמען, אָ גאָטט!

ויהי בנסע

ווענן דיא לאדע צאָג, שפראך משה: אויף, אָ עוויגער! לאס דיינע פיינדע צער־שטרייט, אונד, דיא דיך האסען, פאָר דיר פליכטיג ווערדען! דען פאָן ציון אויז געהט לעהרע, גאָטטעזוואָרט אויז מצרים.

געלאָבט דער, דער זיינעם פאָלקע געזעטצע געגע־בען אין זיינער היילגקייט.

בריך שמיה

געבענעדייט זייא דער נאהמע דעז וועלטהעררן; געלאָבט זיינע קראָנע אונד זיין רייך! האבע וואָהל־געפאללען אן דיינעם פאָלקע ישראל, אויף אימער; צייגע איהם בעפרייאונג דורך דיינע רעכטע אין דיינעם היילגען טעמפעל; לאס אונז

מטוב נהורך · ולקבל צלותנא ברחמין (נ"י ברחמי)
יהא רעוא קדמך · דתורך לן חיין בטיבותא ·
ולהוא אנא פקידא בגו צדיקיא · למרחם עלי
ולמנטר יתי וית כל־די־לי ודי לעמך ישראל · אנת
הוא זן לכלא ומפרנס לכלא · אנת הוא שליט על־
כלא · אנת הוא דשליט על־מלכיא ומלכותא דילך
היא · אנא עבדא דקודשא בריך הוא דסגידנא קמה
ומקמה דיקר אוריתה בכל־עדן ועדן · לא על
אנש רחיצנא · ולא על בר אלהין סמיכנא · אלא
באלהא דשמיא · דהוא אלהא קשוט · ואוריתה
קשוט ונביאוהי קשוט · ומסגא למעבד טבון
וקשוט · ביה אנא רחיץ · ולשמה קדישא יקירא
אנא אימר תושבחן · יהא רעוא קדמך · דתפתח
לבאי באוריתא · ותשלים משאלין דלבאי · ולבא
דכל־עמך ישראל · לטב ולחיין ולשלם :

חזן לוקח ס"ת ביד ואומר

גדלו ליי אתי · ונרוממה שמו יחדו :

דאז ליכט דיינער זעליגקייט צופליעסען; אונד נים אונ=
זרע געבעטע מיט ערבארמען אן · אָ, דאס עז דיין
וויללע וואֶרע, אונז איין גליקזעליגעז לעבען ערבען צו
לאסען, אונד איך דיין קנעכט מיטגערעכנעט ווירדע
אונטער דען גערעכטען, דאס דוא דיך מיינער ער=
בארמזט, מיך אונד אלל דאז מייניגע אונד דיינעז פאָל=
קעז ישראל'ז בעשיטצעזט · דוא ביזט דער, דער אל=
לעז ערנאֶהרט אונד ערהאֶלט, דוא רעגיערזט אללעז,
דוא הערשעזט איבער קאֶניגע, דיין איזט איהר רייך ·
איך דער קנעכט דעז הייליגען, געלאָבט זייא ער!
קניע פאָר איהם ניעדער; פערעהרע דיא הערליכקייט
זיינער לעהרע צו אללען צייטען; טרויע אויף קיינען
מענשען, פערלאסע מיך אויף קיינען ענגעל; זאָנדערן
מיין פערטרויען איזט אויף גאָטט אים הימעל, ער
איזט איין וואהרער גאָטט, זיינע פראָפעטען וואהר, ער
ערצייגט אונענדליך פיעלע טרייע אונד הולד · איהם
טרויע איך אויפריכטיג, אונד זייניעם הערליכען אונד
הייליגען נאהמען שטימעמע איך לאָבליעדער אן · אָ,
דאס עז דיין ווילען וואֶרע, מיין הערץ דיינער לעהרע
צו אֶפפנען, אונד דיא ווינשע מיינעז הערצענז צו ער=
פיללען, זאָ וויא דיא ווינשע דיינעז גאנצען פאָלקעז
ישראל'ז צום וואָהללעבען, אונד דער גליקזעליגקייט;
אמן ·

גדלו

פרייזעט מיט מיר דען עוויגען גראֶסע! לאסט
אונז צוזאממען זיינען נאהמען עהרען!

קהל לְךָ יי הַגְּדֻלָּה וְהַגְּבוּרָה וְהַתִּפְאֶרֶת וְהַנֵּצַח וְהַהוֹד כִּי־כֹל בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ · לְךָ יי הַמַּמְלָכָה וְהַמִּתְנַשֵּׂא לְכֹל ׀ לְרֹאשׁ׃ רוֹמְמוּ יי אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לַהֲדֹם רַגְלָיו קָדוֹשׁ הוּא׃ רוֹמְמוּ יי אֱלֹהֵינוּ · וְהִשְׁתַּחֲווּ לְהַר קָדְשׁוֹ · כִּי קָדוֹשׁ יי אֱלֹהֵינוּ׃

אַב הָרַחֲמִים · הוּא יְרַחֵם · עַם עֲמוּסִים · וְיִזְכּוֹר בְּרִית אֵיתָנִים · וְיַצִּיל נַפְשׁוֹתֵינוּ מִן־הַשָּׁעוֹת הָרָעוֹת · וְיִגְעַר בְּיֵצֶר הָרָע מִן־הַנְּשׂוּאִים · וְיָחֹן עָלֵינוּ לִפְלֵיטַת עוֹלָמִים · וִימַלֵּא מִשְׁאֲלוֹתֵינוּ בְּמִדָּה טוֹבָה יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים׃

וְזֹאת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר שָׂם ׀ מֹשֶׁה לִפְנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל · עַל־פִּי יי בְּיַד מֹשֶׁה׃ עֵץ־חַיִּים הִיא לַמַּחֲזִיקִים בָּהּ · וְתוֹמְכֶיהָ מְאֻשָּׁר׃ דְּרָכֶיהָ דַרְכֵי־נֹעַם · וְכָל־נְתִיבוֹתֶיהָ שָׁלוֹם׃ אֹרֶךְ יָמִים בִּימִינָהּ · בִּשְׂמֹאלָהּ עֹשֶׁר וְכָבוֹד׃ יי חָפֵץ לְמַעַן צִדְקוֹ · יַגְדִּיל תּוֹרָה וְיַאְדִּיר׃

ההזן

לך

דיין, עוויגער! איזט הערדליכקייט, אללמאכט, שאָנע, זיעג אונד מאיעזטאֶט · דיין אללעז אים הימ-מעל אונד אויף ערדען; דיין איזט דאז רייך, נור דוא ביזט איבער אללעז דאז אָבערהויפט ·

ערהעבט דען עוויגען אונזערן גאָטט! בעטעט אן פֿאָר זיינער פֿיסע שעמעל, הייליג איזט ער! ער-העבט דען הערן אונזערן גאָטט! פֿאללט הין צו זיי-נעם הייליגען בערגע, דענן אונזער גאָטט, דער הערר איזט הייליג ·

אב הרחמים

אללבארמהערציגער פֿאטער! ערבארמע דיך דיינעז געדריקטען פֿאָלקעז; ערא‌ינגערע דיך דעז בונ-דעז דער פאטריארכען; בעשירם אונזרע זעעלען פֿאָר אנוואנדעלנדען איבלען לויגען · פֿערשייכע רייץ צום באֶזען פֿאָן דענען דיא לייכט צו פֿערפֿיהרען זינד · בעגנאדיגע אונז מיט איינער עוויגען בעפֿרייאונג, אונד ערפֿיללע אונזער בעגעהרען מיט פֿאָללעם מאאסע דער הולד אונד דעז ערבארמענז ·

וזאת התורה

דיעז איזט דיא לעהרע וועלכע משה דען קינדערן ישראל פֿאָרגעלעגט האט, אויף דעז עוויגען בעפֿעהל דורך משה · זיא איזט איין בוים דעז לעבענז פֿיר דיא, וועלכע זיך פֿעזט אן איהר האלטען, גליקליך דיא, דיא זיך אויף זיא שטיטצען · אנמוטהיג איזט איין איהרען גאֶנגען וואנדעלן, גליקזעליגקייט איזט אין אללען איה-רען פפֿאדען; לאנגעז לעבען אין איהרער רעכטען, רייכטהום אונד עהרע אין דער לינקען · דעם עוויגען געפֿאֶללט עז זיינער פֿאללקאָממענהייט ווילען דאז געזעטץ גראָס צו מאכען אונד צו פֿערהערליכען ·

החזן אומר יהללו ׀ את־שם יי כי־נשגב שמו לבדו:

קהל אומר הודו על־ארץ ושמים: וירם קרן ׀ לעמו תהלה לכל־חסידיו לבני ישראל עם קרבו הללויה:

ואומרים בשני ובחמישי ור"ח וי"ט ובשבת במנחה לדוד מזמור:

לדוד מזמור ליהוה הארץ ומלואה תבל וישבי בה: כי־הוא על־ימים יסדה ועל־נהרות יכוננה: מי־יעלה בהר־יהוה ומי יקום במקום קדשו: נקי כפים ובר־לבב אשר ׀ לא־נשא לשוא נפשו ולא נשבע למרמה: ישא ברכה

מאת

ובשבת בשחרית אומרים מזמור לדוד:

מזמור לדוד הבו ליהוה בני אלים הבו ליהוה כבוד ועז: הבו ליהוה כבוד שמו השתחוו ליהוה בהדרת־קדש: קול יהוה על־המים אל־הכבוד הרעים יהוה על־מים רבים: קול־יהוה בכח קול יהוה בהדר: קול יהוה

שבר

עז לאָבע אללעז דעז עוויגען נאהמען׃ דעזן ער אלליין איזט האָך ערהאבען ·

זיין רוהם געהעט איבער ערד אונד היממעל · ער העבעט זיינעז פֿאָלקעז האָרן׃ איין לאָבגעזאנג פֿיר זיי־נע פֿראָממען! פֿיר ישראל איהם פֿערוואנדטעז פֿאָלק · הללויה ·

לדוד מזמור

פזאלם דוד'ז

דעז עוויגען איזט דיא ערדע, אונד וואז זיא פֿיללעט; וועלט אונד בע־וואָהנער זינד זיין · ער האט אן אופֿערן איהרען גרונד געלעגט, אן שטראָמען דיא ערבויט; וועד דארף דען בערג דעז העררן בעשטייגען? וועד זיינע הייליגן שטאָדטע בעטרע־טען? ווער ריינער האָנדע, לויטרעז הערצענז איזט: ווער מיינאייד ניע בע־טהייערט, צום טרוגע ניע געשוואָרען, עמ־פֿפֿאָנגט רייכען זעגען . .

בריגגעט דעם הערדן זאָהנע דער גראָסען! ברינגעט דעם הערדן רוהם אונד טריומף! ברינגעט דעם הערדן רוהם זיינעז נאהמענז׃ הייליג געשמיקט בעטעט איהן אן! שטיממע דעז הערדן ראָללט איבער פֿלוטהען׃ גאָטט דער עה־רע דאָננערט איבער מאָיעס־טיגע פֿלוטהען · שטיממע דעז הערדן געוואלטיג! שטיממע דעז הערדן ער־האבען! שטיממע דעז הערדן

מאת יהוה וצדקה
מאלהי ישעו : זה דור
דרשו מבקשי פניך
יעקב סלה : שאו
שערים ׀ ראשיכם
והנשאו פתחי עולם
ויבא מלך הכבוד : מי
זה מלך הכבוד יהוה
עזוז וגבור יהוה גבור
מלחמה : שאו שערים ׀
ראשיכם ושאו פתחי
עולם ויבא מלך
הכבוד : מי הוא זה
מלך הכבוד יהוה
צבאות הוא מלך
הכבוד סלה :

שבר ארזים וישבר
יהוה את־ארזי
הלבנון : וירקידם
כמו־עגל לבנון ושריון
כמו בן־ראמים . קול־
יהוה חצב להבות אש :
קול יהוה יחיל מדבר
יחיל יהוה מדבר קדש :
קול יהוה ׀ יחולל
אילות ויחשף יערות
ובהיכלו כלו אמר
כבוד : יהוה למבול
ישב וישב יהוה מלך
לעולם : יי עז לעמו
יתן יהוה ׀ יברך את־
עמו בשלום :

ובנחה יאמר שובה יי רבבות אלפי
ישראל : קומה יי למנוחתך

פֿאָם העררן גערעכטען לאָהן פֿאָם גאָטטע זיינעז היילז · זאָ איזט דיעזעז געשלעכט, דאז גאָטט פֿערעהרט דיין אנטליטץ צו שויען זיך זעהנט; זאָ איזט יעקב'ז געשלעכט! ערהעבט, איהר טהאָרע! דאז הויפט! ערווייטערט דיא עוויגען פפֿאָרטען; לאסט איהן איינציעהן, דען קאָניג דעז רוהמז! ווער איזט דער קאָניג דעז רוהמז! דער הערר איזט מאַכטיג אונד זיעגרייך; דער הערר איזט זיעגרייך אים שטרייט · ערהעבט איהר טהאָרע! דאז הויפט! ערווייטערט דיא עוויגען פפֿאָרטען; לאסט איהן איינציעהן דען קאָניג דעז רוהמז! ווער איזט דער קאָניג דעז רוהמז! גאָטט, דעז וועלטאללז הערר, דער איזט דער קאָניג דעז רוהמעז, סלה!

צערשפליטטערט צעדערן; לבנון'ז צעדערן צערשפליטטערט דער הערר · לאָסט היפפֿען זיא, וויא מוטהיגען קאלב, לבנון אונד שרין, וויא יונגען רעעם · שטיממע דעז העררן ווירפֿט פֿלאממענדען בליטץ; שטיממע דעז העררן ערשיטטערט דיא וויזטע; דיא וויזטע צו קדש ערשיטטערט דער הערר · שטיממע דעז העררן רעגט אויף דאז שייע געווילד; ענטבלאָטטערט דיא וואָלדער: אבער אין זיינעם פאלאזטע שפריכט אללעז, מאַיעזטאַט! גאָטט זאס צור זינדפֿלוטה · אויף דעם טהראָנע; אלליין דער הערר רעגיערעט עוויג דיא וועלט · דער הערר גיעבט זיינעם פֿאָלקע זיעג: דער הערר בעגליקט זיין פֿאָלק, מיט זעליגעם פֿריעדען ·

ובנוחה

אונד ווען זיא ניעדערגעזעטצט ווארד, שפראך ער: רוהע נונמעהר, אָ עוויגער, אונטער דער מענגע דער טויזענדע ישראל'ז · ציידאיין, אָ הערר, אין דיינען רוהעזיטץ,

אַתָּה וַאֲרוֹן עֻזֶּךָ: כֹּהֲנֶיךָ יִלְבְּשׁוּ־
צֶדֶק וַחֲסִידֶיךָ יְרַנֵּנוּ: בַּעֲבוּר דָּוִד
עַבְדֶּךָ אַל־תָּשֵׁב פְּנֵי מְשִׁיחֶךָ: כִּי
לֶקַח טוֹב נָתַתִּי לָכֶם תּוֹרָתִי אַל־
תַּעֲזֹבוּ: עֵץ־חַיִּים הִיא לַמַּחֲזִיקִים
בָּהּ וְתֹמְכֶיהָ מְאֻשָּׁר: דְּרָכֶיהָ דַרְכֵי־
נֹעַם וְכָל־נְתִיבוֹתֶיהָ שָׁלוֹם: הֲשִׁיבֵנוּ
יְיָ אֵלֶיךָ וְנָשׁוּבָה חַדֵּשׁ יָמֵינוּ כְּקֶדֶם:

אשרי תמצא לעיל דף מ״ח ע״ב

כ לַמְנַצֵּחַ מִזְמוֹר לְדָוִד: יַעַנְךָ יְיָ בְּיוֹם צָרָה
יְשַׂגֶּבְךָ שֵׁם ׀ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב: יִשְׁלַח־
עֶזְרְךָ מִקֹּדֶשׁ · וּמִצִּיּוֹן יִסְעָדֶךָּ: יִזְכֹּר כָּל־מִנְחֹתֶךָ ·
וְעוֹלָתְךָ יְדַשְּׁנֶה סֶלָה: יִתֶּן־לְךָ כִלְבָבֶךָ · וְכָל־
עֲצָתְךָ יְמַלֵּא: נְרַנְּנָה ׀ בִּישׁוּעָתֶךָ וּבְשֵׁם אֱלֹהֵינוּ
נִדְגֹּל · יְמַלֵּא יְיָ כָּל־מִשְׁאֲלוֹתֶיךָ: עַתָּה יָדַעְתִּי
כִּי הוֹשִׁיעַ יְיָ מְשִׁיחוֹ יַעֲנֵהוּ מִשְּׁמֵי קָדְשׁוֹ · בִּגְבֻרוֹת
יֵשַׁע יְמִינוֹ: אֵלֶּה בָרֶכֶב וְאֵלֶּה בַסּוּסִים · וַאֲנַחְנוּ ׀
בְּשֵׁם־יְיָ אֱלֹהֵינוּ נַזְכִּיר: הֵמָּה כָּרְעוּ וְנָפָלוּ · וַאֲנַחְנוּ

קַמְנוּ

דנא. אונד דיא לאדע דייניר הערדליכקייט! לאס טו־
גענד דיינע פריעזטער קליידען; לאס דיינע הייליגען
פראהלאָקען! אום דיינעז קנעכטעז דוד'ז וויללען, פערווייי־
גרע ניכט, וואז דיין געזאלבטער פלעהעט! איך האבע
אייך איינען גוטען אונטעררייכט געגעבען; פערלאסט
מיינע לעהרע ניכט. איין בוים דעז לעבענז איזט זיא
פיר דיא, וועלכע זיך פעזט אן איהר האלטען הייל
דענען, דיא זיך אויף זיא שטיטצען! אנמיטהיג איזט עז
אין איהרען גאַנגען צו וואנדעלן; גליקזעליגקייט איזט
אין אללען איהרען פפאדען. זאָ קעהרען וויר ווידער;
ערנייע אונזרע טאגע, גליידיענען גליקליכען טאגען דער
פאָרצייט.

למנצח

דעם זאנגמייזטער, איין פזאלם דוד'ז.

דער הערר ערהאָרעט דיך צור צייט דער נאָטה,
דער נאהמע יעקב'ז שיטצעט דיך. הילפע זענדעט ער דיר
אויז דעם הייליגטהום; אונטערשטיטצעט דיך פאָן ציון
אויז. דיינער שפייזעגאבען דופט, דיינער גאנצען אָפ־
פער אשע נימט ער אן מיט וואָהלגעפאללען; גע
ווערעט, וואז דיין הערץ בעגעהרט; לאסט יצרען אנ־
שלאג דיר געלינגען. דאנן יויכצען וויר אָב דיינען זיעג
אונד לאסען וועהען אונזער זיעגזפאניער אים נאהמען
אונזערעז גאָטטעז. דער הערר ערפיללעט אללע דיינע
וויגשע. נון מערק איך, דאס דער הערר זיינעם גע־
זאלבטען הילפט, אונד איהן ערהאָרט אויז זיינעם היי־
ליגען וואָהנזיטץ, אן דער גראָסען מאכט דיעזעז וואונ־
דערזיעגעז. יענע מיט וואגען אונד רייזיגעם צייגע;
וויר אין אונזערז גאָטטעז נאהמען. יענע שטירצען היך;
אונד פאללען; אופרעכט שטעהן וויר,

קְמֵנוּ וַנִּתְעוֹדָד: יְיָ הוֹשִׁיעָה ׀ הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם־
קָרְאֵנוּ:

אין לאדם לצאת מבה"כ עד אחר קדושת ובא לציון:

וּבָא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל וּלְשָׁבֵי פֶשַׁע
בְּיַעֲקֹב נְאֻם יְיָ: וַאֲנִי זֹאת
בְּרִיתִי אוֹתָם אָמַר יְיָ · רוּחִי אֲשֶׁר
עָלֶיךָ וּדְבָרַי אֲשֶׁר־שַׂמְתִּי בְּפִיךָ: לֹא
יָמוּשׁוּ מִפִּיךָ וּמִפִּי זַרְעֲךָ וּמִפִּי זֶרַע
זַרְעֲךָ אָמַר יְיָ · מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם:
וְאַתָּה קָדוֹשׁ · יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל:
וְקָרָא זֶה אֶל־זֶה וְאָמַר קָדוֹשׁ · קָדוֹשׁ
קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת · מְלֹא כָל־הָאָרֶץ
כְּבוֹדוֹ: וּמְקַבְּלִין דֵּין מִן־דֵּין וְאָמְרִין·
קַדִּישׁ בִּשְׁמֵי מְרוֹמָא עִלָּאָה בֵּית
שְׁכִינְתֵּהּ · קַדִּישׁ עַל־אַרְעָא עוֹבַד
גְּבוּרְתֵּהּ · קַדִּישׁ בְּעָלַם עָלְמַיָּא: יְיָ
צְבָאוֹת מַלְיָא כָל־אַרְעָא זִיו יְקָרֵהּ:

אונד בלייבען · עוויגער, פֿערלייה אונז זיעג! דער קאֶניג ערהאֶרע, ווען וויר פֿלעהען ·

ובא לציון

נאך ציון ווירד איין ערלאֶזער קאָממען, צו דענען, דיא זיך בעקעהרען פֿאָן איהרען זינדען; שפּריכט דער הערר · "אונד זיעהע! דיעזעס איזט מיין בונד מיט איהנען, שפּריכט דער עוויגע" · מיין גייזט, דען איך איבער דיך זאנדטע, אונד מיין וואָרט, דאז איך אין דיינעם מונד געלעגט האבע, זאָללען וועדער אויז דיינעם, נאָך דיינער קינדער אונד איהרער שפּאֶטעזטען נאָכקאָממען מונדע ווייכען, פֿאָן נון אן אונד אין עוויגקייט, שפּריכט דער הערר · — דו, אללערהייליגזטער! טהראָנזט אונטער לאָבגעזאֶנגען ישראל'ז · איינער רופֿט דעם אנדערן צו, אונד שפּריכט: הייליג, הייליג, הייליג, איזט דער עוויגע צבאות! דיא גאנצע ערדע איזט פֿאָלל זיינער הערליכקייט! זיא עמפּפֿאנגען עז איינער פֿאָן דעם אנדערן, אונד שפּרעכען: הייליגער! דעססען מאיעזטאֶט אים הימּעל טהראָנט; הייליגער! דער אויף ערדען וואונדער טהוט; הייליגער! אין אללע עוויגקייט; דער הערר צבאות; דיא גאנצע ערדע איזט פֿאָלל זיינער הערליכקייט ·

וַתִּשָּׂאֵנִי רוּחַ · וָאֶשְׁמַע אַחֲרַי קוֹל
רַעַשׁ גָּדוֹל · בָּרוּךְ כְּבוֹד־יְיָ מִמְּקוֹמוֹ׃
וּנְטָלַתְנִי רוּחָא · וּשְׁמָעִית בַּתְרַי קָל־
זִיעַ סַגִּיא דִּמְשַׁבְּחִין וְאָמְרִין׃ בְּרִיךְ
יְקָרָא דַיְיָ מֵאֲתַר בֵּית שְׁכִינְתֵּהּ׃ יְיָ
יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד׃ יְיָ מַלְכוּתֵהּ קָאֵים
לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא׃ יְיָ אֱלֹהֵי
אַבְרָהָם יִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל אֲבוֹתֵינוּ ·
שָׁמְרָה־זֹּאת לְעוֹלָם · לְיֵצֶר
מַחְשְׁבוֹת לְבַב עַמֶּךָ · וְהָכֵן לְבָבָם
אֵלֶיךָ׃ וְהוּא רַחוּם · יְכַפֵּר עָוֹן וְלֹא־
יַשְׁחִית · וְהִרְבָּה לְהָשִׁיב אַפּוֹ וְלֹא
יָעִיר כָּל־חֲמָתוֹ׃ כִּי אַתָּה אֲדֹנָי טוֹב
וְסַלָּח · וְרַב־חֶסֶד לְכָל־קֹרְאֶיךָ׃
צִדְקָתְךָ צֶדֶק לְעוֹלָם · וְתוֹרָתְךָ
אֱמֶת׃ תִּתֵּן אֱמֶת לְיַעֲקֹב · חֶסֶד
לְאַבְרָהָם · אֲשֶׁר־נִשְׁבַּעְתָּ לַאֲבוֹתֵינוּ

איין ווינד טרוג מיך פֿאָרט, אונד איך פֿערנאהם אין אײ=
גער שטארקען דאָננערשטיממע הינטער מיר: געלאָבט
זייא דיא הערליכקייט דעז העררן, וואָ זיא טהראָנט!
איין ווינד טרוג מיך פֿאָרט, אונד איך פֿערנאהם אין
איינער דאָננערשטיממע הינטער מיר; געלאָבט זייא דיא
הערליכקייט דעז העררן, וואָ זיא טראָהנט! דער עווי=
גע ווירד רעגיערען איממער אונד עוויג! דער עוויגע
ווירד רעגירען איממער אונד עוויג! עוויגער גאָטט
אברהם'ז, יצחק'ז אונד יעקב'ז, אונזער אורעלטערן!
בעוואהרע דיעזען הויז שטעטז צור הערצענזאנדאכט
דיינעז פֿאָלקעז, אונד ריכטע איהר הערץ אויף צו
דיר. ער, דער אללבארמהערציגע, פֿערגיעבט דיא
מיסעטהאט, פֿערטילגט ניכט, נאהם שאָן אָפֿט
דען צאָרן צוריק, ווירד ניע זיינען גרים ערוואכען
לאסען. דען דוא, עוויגער, ביזט אללפֿערגעבענד; פֿאָן
גראָסער גנאדע אללין דענען, דיא דיך אנרופֿען. אונ=
וואנדעלבאר איזט דיינע גערעכטיגקייט; דיינע לעה=
רע עוויגע וואהרהייט. ערפֿיללע יעקב דיא טרייע,
אברהם דיא הולד, דיא דוא איהנען אין דער פֿאָריגען
צייט צוגעשוואָרען.

מִימֵי קֶדֶם: בָּרוּךְ אֲדֹנָי יוֹם יוֹם
יַעֲמָס־לָנוּ · הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ סֶלָה:
יְיָ צְבָאוֹת עִמָּנוּ · מִשְׂגָּב לָנוּ אֱלֹהֵי
יַעֲקֹב סֶלָה: יְיָ צְבָאוֹת · אַשְׁרֵי אָדָם
בֹּטֵחַ בָּךְ: יְיָ הוֹשִׁיעָה · הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ
בְיוֹם־קָרְאֵנוּ:

בָּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ שֶׁבְּרָאָנוּ לִכְבוֹדוֹ ·
וְהִבְדִּילָנוּ מִן־הַתּוֹעִים · וְנָתַן
לָנוּ תּוֹרַת אֱמֶת · וְחַיֵּי עוֹלָם נָטַע
בְּתוֹכֵנוּ · הוּא יִפְתַּח לִבֵּנוּ בְּתוֹרָתוֹ ·
וְיָשֵׂם בְּלִבֵּנוּ אַהֲבָתוֹ וְיִרְאָתוֹ ·
וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ וּלְעָבְדוֹ בְּלֵבָב שָׁלֵם:
לְמַעַן לֹא נִיגַע לָרִיק · וְלֹא נֵלֵד
לַבֶּהָלָה: יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ
אֱלֹהֵינוּ · וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ · שֶׁנִּשְׁמוֹר
חֻקֶּיךָ בָּעוֹלָם הַזֶּה · וְנִזְכֶּה וְנִחְיֶה
וְנִרְאֶה וְנִירַשׁ טוֹבָה וּבְרָכָה לִשְׁנֵי

ימות

טאג פיר טאג זייא גאָטט געפריעזען! ער לעגט
אונז בירדען אויף, אונד היעלפט זיא טראגען · דער
הערר צבאות איזט מיט אונז; יעקב'ז גאָטט איזט
אונזערע פעזטע, סלה · עוויגער צבאות! הייל דעם דער
דיר פערטרויט! עוויגער, פערלייה אונז זיעג! דער קאָ=
ניג ערהאָרע, ווען וויר פלעהען!

ברוך

געלאָבט זייאזט דוא, אונזער גאָטט, דער דוא
אונז צור עהרע געשאפפען, אונז פאָן דען אירדיגליי=
ביגען אבגעזאָנדערט, איינע וואהרע לעהרע געגעבען,
אונד עוויגעז לעבען אין אונז געפפלאנצט האזט! אָפפ=
נע אונזער הערץ, דיין געזעטץ צו לערנען; פראָגע איהם
דיינע ליעבע אונד עהרפורכט אן; דאס וויר נאך
דיינעם ווילען האנדעלן, אונד דיר מיט פאָללקאָממע=
נעם הערצען דיענען — דאמיט מאן זעהע, דאס וויר
ניכט פירז אונגעפאָהר געבאָהרען זינד, אונד אונזערע
בעשטרעבונג ניכט פערגעבליך איזט · לאס אונז,
עוויגער, אונזער אונד אונזרער פאָרפאָהרען הערר!
דיינע לעהרע אין דיעזעם לעבען בעפאָלגען, אויף
דאס וויר דיא צייט דעז ערלאָזערז, דען וויר צו זעהען
האָפפען, ערלעבען, אונד דעז וואָהלז אונד זעגענז אים
צוקינפטיגען לעבען טהיילהאפטיג ווערדען.

יְמוֹת הַמָּשִׁיחַ וּלְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא׃
לְמַעַן ׀ יְזַמֶּרְךָ כָבוֹד וְלֹא יִדּוֹם ·
יְיָ אֱלֹהַי לְעוֹלָם אוֹדֶךָּ׃ בָּרוּךְ
הַגֶּבֶר אֲשֶׁר יִבְטַח בַּייָ · וְהָיָה יְיָ
מִבְטַחוֹ׃ בִּטְחוּ בַייָ עֲדֵי־עַד · כִּי
בְּיָהּ יְיָ צוּר עוֹלָמִים׃ וְיִבְטְחוּ בְךָ
יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ · כִּי לֹא־עָזַבְתָּ דֹּרְשֶׁיךָ
יְיָ׃ יְיָ חָפֵץ לְמַעַן צִדְקוֹ · יַגְדִּיל
תּוֹרָה וְיַאְדִּיר׃

כשהחזן אומר יתגדל כו׳ · אומר הקהל זה

וְעַתָּה יִגְדַּל־נָא כֹּחַ אֲדֹנָי כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ לֵאמֹר׃
זְכֹר־רַחֲמֶיךָ יְיָ וַחֲסָדֶיךָ · כִּי מֵעוֹלָם הֵמָּה׃

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא בְּעָלְמָא
דִּי בְרָא כִרְעוּתֵהּ וְיַמְלִיךְ
מַלְכוּתֵהּ בְּחַיֵּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי
דְכָל־בֵּית יִשְׂרָאֵל בַּעֲגָלָא וּבִזְמַן
קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן׃

אונאויפהערליך וואָללען וויר דיינע מאיעזטאֶט בעזינ־
גען, אונד דיר, עוויגער, מיין גאָטט, שטעטז דאנקען ·
געזעגנעט איזט דער מאַן דער אויף דען עוויגען פֿערּ
טרויעט; ער ווירד זיין שוטץ זיין · פֿערטרויט אויף
דען עוויגען איממער אונד עוויג; דען דער עוויגע יה,
איזט דער האָרט דער וועלטען · דיר פֿערטרויעט, ווער
דיינען נאהמען קענט; דען דוא פֿערלאֶסעזט זיא ניכט,
דיא נאך דיר פֿראגען, העדר · דעם עוויגען געפֿאָללט
דער פֿאָללקאָממענהייט ליעבט, האט דאז געזעטץ
גראָס אונד הערליך געמאכט ·

קדיש

לאס האָך, אָ העדר! דיא גראֶסע דיינער קראפֿט
זיך צייגען, וויא דוא געשפּראָכען האזט! געדענק אן
דיינע הולד, אָ העדר! אן דיינע גיטע, דיא פֿאָן יע געּ
וועזען!

פֿערהערליכט אונד געהייליגט זייא דער נאהּ
מען דעז הערדן אין דער וועלט, דיא ער נאך זיינעם
וואָהלגעפֿאללען ערשאפֿפֿען · דאס ער אללייך זיין רייך
רעגיערע אין אונזערער אונד דען גאנצען הויזען
ישראל'ז לעבענזצייט באלד אין קורצער צייט · היערּ
אויף ווערדע געשפּראכען: אמן ·

קהל וחזן יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא:

יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלַּל שְׁמֵהּ דְּקוּדְשָׁא · בְּרִיךְ הוּא לְעֵילָּא מִן כָּל־בִּרְכָתָא וְשִׁירָתָא תֻּשְׁבְּחָתָא וְנֶחֱמָתָא דַּאֲמִירָן בְּעָלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן:

קהל קַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת־תְּפִלָּתֵנוּ:

חזן תִּתְקַבַּל צְלוֹתְהוֹן וּבָעוּתְהוֹן דְּכָל־יִשְׂרָאֵל קֳדָם אֲבוּהוֹן דִּי בִשְׁמַיָּא וְאִמְרוּ אָמֵן:

קהל יְהִי שֵׁם יי מְבֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם:

חזן יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן־שְׁמַיָּא וְחַיִּים עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

קהל עֶזְרִי מֵעִם יי עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ:

חזן עֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו · הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם

דער נאהמען דעז העררן זייא געלאָבט אימּמער אונד-עוויג!

געבּענעדייט, געפּריעזן, געריהמט, ערהאָהט, אנגעבעטעט, פֿערהעררליכֿט אונד געלאָבט זייא דער נאהמען דעז אללערהייליגזטען, לאָבענזווירדיגזטען; ערהאבען איבער אללע בענעדייאונגען, לאָבגעזאָנגע אונד ענטציקענדע דאנקליעדער, דיא אין דער וועלט הערפֿאָרגעבראכֿט ווערדען קאָננען. היעראויף ווערדע געשפּראָכֿען: אמן.

נים אונזער געבעט אן מיט ערבארמען אונד וואָהלגעפאללען.

דאז געבעט אונד פֿלעהען דעז גאנצען הויזעז ישראל ווערדע פֿאָן דעם פֿאטער אים הימּמעל וואָהל אנגענאָממען. היעראויף ווערדע געשפּראָכֿען: אמן.

געלאָבט זייא דער נאהמען דעז עוויגען פֿאָן נון אן אונד אין עוויגקייט!

גראָסע גליקזעליגקייט אונד לעבען קאָממען פֿאָם הימּמעל הערּאב צו אונז אונד גאנץ ישראל, היעראויף ווערדע געשפּראָכֿען: אמן.

פֿאָם עוויגען קאָממט מיינע הילפֿע, דער הימּמעל אונד ערדע שוף.

עשה

דער דוא פֿריעדען שטיפֿטעסט אין דיינער הימּמעלזהאָהע, ערהאלטע פֿריעדען

שָׁלוֹם עָלֵינוּ · וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ׃
אָמֵן׃

עָלֵינוּ לְשַׁבֵּחַ לַאֲדוֹן הַכֹּל · לָתֵת
גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית · שֶׁלֹּא
עָשָׂנוּ כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת · וְלֹא שָׂמָנוּ
כְּמִשְׁפְּחוֹת הָאֲדָמָה · שֶׁלֹּא שָׂם
חֶלְקֵנוּ כָּהֶם וְגוֹרָלֵנוּ כְּכָל־הֲמוֹנָם ·
וַאֲנַחְנוּ כּוֹרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים וּמוֹדִים
לִפְנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ
בָּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא נוֹטֶה שָׁמַיִם וְיוֹסֵד
אָרֶץ · וּמוֹשַׁב יְקָרוֹ בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל
וּשְׁכִינַת עֻזּוֹ בְּגָבְהֵי מְרוֹמִים׃ הוּא
אֱלֹהֵינוּ אֵין עוֹד · אֱמֶת מַלְכֵּנוּ אֶפֶס
זוּלָתוֹ · כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתוֹ וְיָדַעְתָּ הַיּוֹם
וַהֲשֵׁבֹתָ אֶל־לְבָבֶךָ · כִּי יְיָ הוּא
הָאֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל־הָאָרֶץ
מִתָּחַת · אֵין עוֹד׃

בייא אונז אונד דיינעם גאנצען פאָלקע ישראל · היער=
אויף ווערדע געשפראָכען: אמן ·

עלינו

אונז איזט עז פפליכט, דען הערררן אללער דינגע
צו לאָבען, דען שאֶפפער דעז וועלטאללז האָך צו פריי=
זען, דער אונז ניכט אנדערן נאציאָנען גלייך האט בליי=
בען לאסען, אונד ניכט וויא דיא איבריגען געשלעכ=
טער דער ערדע, געשטעללט · אונזער אנטהייל איזט
ניכט דעם איהריגען גלייך, אונד אונזער לאָאָז האט
מיט דעם לאָאָזע איהרעז הויפענז ניכטז געמיין; דען
זיא קניען פאָר אונווירדיגען אונד אייטלען דינגען, אונד
בעטען הילפלאָזע גאֶטטער אן; וויר אבער פערעהרען
דען קאֶניג אללער קאֶניגע, דען אללערהייליגזטען —
געלאָבט זייא ער! — ביטען דען אן, אונד בעקענען
אונז דעם, דער דיא הימעל אויזגעברייטעט אונד דיא
ערדע געגרינדעט, דעסען מאיעזטעט אים הימעל
טהראָנט, אונד דעסען גלאָריע מאֶכטיג איזט אין דער
האֶהע דעז וועלטאללז · ער איזט אונזער גאָטט; עז
גיעבט קיינען אנדערן · וואהרליך, ער איזט אונזער
קאֶניג; אויסער איהם איזט עז ניעמאנד, זאָ וויא אים
געזעטצע געשריעבען שטעהט: ערקעננעט אלזאָ אונד
נעהמעט וואָהל צו הערצען, דאס דער עוויגע, ער
אלליין גאָטט איזט, אָבען אים הימעל אונד אונטען
אויף דער ערדע; אונד זאָנזט קיינער ·

עַל־כֵּן נְקַוֶּה לְּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לִרְאוֹת
מְהֵרָה בְּתִפְאֶרֶת עֻזֶּךָ · לְהַעֲבִיר
גִּלּוּלִים מִן־הָאָרֶץ וְהָאֱלִילִים כָּרוֹת
יִכָּרֵתוּן · לְתַקֵּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שַׁדַּי ·
וְכָל־בְּנֵי בָשָׂר יִקְרְאוּ בִשְׁמֶךָ ·
לְהַפְנוֹת אֵלֶיךָ כָּל־רִשְׁעֵי־אָרֶץ ·
יַכִּירוּ וְיֵדְעוּ כָּל־יוֹשְׁבֵי תֵבֵל · כִּי־לְךָ
תִּכְרַע כָּל־בֶּרֶךְ תִּשָּׁבַע כָּל־לָשׁוֹן :
לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ יִכְרְעוּ וְיִפּוֹלוּ ·
וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ יְקָר יִתֵּנוּ · וִיקַבְּלוּ כֻלָּם
אֶת־עוֹל מַלְכוּתֶךָ · וְתִמְלוֹךְ עֲלֵיהֶם
מְהֵרָה לְעוֹלָם וָעֶד · כִּי הַמַּלְכוּת
שֶׁלְּךָ הִיא וּלְעוֹלְמֵי עַד תִּמְלוֹךְ
בְּכָבוֹד : כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ יְיָ יִמְלֹךְ
לְעֹלָם וָעֶד : וְנֶאֱמַר וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ
עַל־כָּל־הָאָרֶץ · בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ
אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד :

קדיש יתום

על כן

דארום האָפֿפֿען וויר, עוויגער, אונזער הערר, אויף דיך, באלד דיא הערליכקייט דיינער אללמאכט צו שויען, דאס דיא גרייעל פֿאָן דער ערדע פֿערבאנט, אונד דיא געטצען אויזגעראָטטעט ווערדען; דאס דיא וועלט פֿערפֿאָללקאָממנעט ווערדע דורך דאז רייך דען אללמעכטיגען; אללע קינדער דעז פֿליישעז, דיינען נאמען אנרופֿען, אונד דיא פֿרעפֿלער דער ערדע זיך זעלבזט צו דיר ווענדען מעגען. לאס אללע בעוואָהנער דעז ערד־באָדענז איינזעהען אונד ערקעננען, דאס צו דיר אל־ליין זיך אללע קניע בייגען, דיר אללע צונגען הולדי־גען מיסען, אונד דאהער פֿאָר דיר, עוויגער, אונזער גאָטט, הינקניען, ניעדערפֿאללען, אונד דיא עהרע דיינעז נאהמענז פֿערהערליכען. לאס זיא זיך אללע אונטער דאז יאָך דיינעז רייכעז בייגען, אונד דיך אל־ליין באלד אונד אויף עוויגע צייטען פֿיר איהרען בע־הערשער ערקעננען. דען דיין איזט דאז רייך, אונד דוא ווירזט עז אויף עוויגע צייטען רוהמפֿאָלל רעגיע־רען; זאָ וויא אין דיינער לעהרע געשריעבען שטעהט: דער עוויגע ווירד אימּמער אונד עוויג רעגיערען. אונד פֿערנער דער עוויגע ווירד קעניג זיין איבער דיא גאנ־צע ערדע. אלזדא ווירד דער עוויגע דער איינציגע וויא זיין נאהמע איינציג איבעראלל איינציג זיין.

אל תירא מפחד פתאום ומשאת רשעים כי תבא: עצו עצה ותפר דברו דבר ולא יקום כי עמנו אל: ועד זקנה אני הוא ועד שיבה אני אסבל אני עשיתי ואני אשא ואני אסבל ואמלט:

היום יום ראשון בשבת שבו היו הלוים אומרים בבית המקדש ויאמר מזמור כ"ד לדוד מזמור תמצא בדף ק"ג

היום יום שני בשבת שבו היו הלוים אומרים בבית המקדש

שִׁיר מִזְמוֹר לִבְנֵי־קֹרַח: גָּדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ הַר־קָדְשׁוֹ: יְפֵה נוֹף מְשׂוֹשׂ כָּל־הָאָרֶץ הַר־צִיּוֹן יַרְכְּתֵי צָפוֹן קִרְיַת מֶלֶךְ רָב: אֱלֹהִים בְּאַרְמְנוֹתֶיהָ נוֹדַע לְמִשְׂגָּב: כִּי־הִנֵּה הַמְּלָכִים נוֹעֲדוּ עָבְרוּ יַחְדָּו: הֵמָּה רָאוּ כֵּן תָּמָהוּ נִבְהֲלוּ נֶחְפָּזוּ: רְעָדָה אֲחָזָתַם שָׁם חִיל כַּיּוֹלֵדָה: בְּרוּחַ קָדִים תְּשַׁבֵּר אֳנִיּוֹת תַּרְשִׁישׁ: כַּאֲשֶׁר שָׁמַעְנוּ כֵּן רָאִינוּ בְּעִיר־יְיָ צְבָאוֹת בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהִים יְכוֹנְנֶהָ עַד־עוֹלָם סֶלָה: דִּמִּינוּ אֱלֹהִים חַסְדֶּךָ בְּקֶרֶב הֵיכָלֶךָ: כְּשִׁמְךָ אֱלֹהִים כֵּן תְּהִלָּתְךָ עַל־קַצְוֵי־אֶרֶץ צֶדֶק מָלְאָה יְמִינֶךָ: יִשְׂמַח הַר־צִיּוֹן תָּגֵלְנָה בְּנוֹת יְהוּדָה לְמַעַן מִשְׁפָּטֶיךָ: סֹבּוּ צִיּוֹן וְהַקִּיפוּהָ סִפְרוּ מִגְדָּלֶיהָ: שִׁיתוּ לִבְּכֶם לְחֵילָה פַּסְּגוּ אַרְמְנוֹתֶיהָ

למען

לדוד מזמור (זיהע אָבען זייטע ק"ג)

(דען צווייטען טאג דער וואָכע)

שיר מזמור לבני קרח

איין זינגפזאלם דער זאָהנע קרח'ז · גראָס איזט
דער עוויגע אונד האָכגעריהמט; אין אונזערז גאָטטעז
שטאדט זיינעם הייליגען בערגע; דעם בערג ציון, איין
שאָנער לאנדצווייג, דיא וואָננע דעז ערדבאללז, דער
רעזידענץ איינעז גראָסען קאָניגז, צור מיטטערנאכט
געלעגען · אין איהרען פאללעזטען איזט גאָטט אלז
שוטץ ערקאננט · זעהט — דיא קאָניגע פערזאממעלן
זיך היער · אונד גינגען אללעזאמט פאָראיבער · זיא
זאהן זיא, בליעבען פערוואונדערט שטעהן, ענטזעטצ=
טען זיך, אונד פלאָהען · איין ציטטערן ערגריף זיא
דאזעלבזט, איינע אנגזט, וויא איינע געבאָהרין · מיט
דעם ווינדע אויז מאָרגען, צערבראכזט דוא, גאָטט!
דיא שיפע פאָן תרשיש · וויא וויר עז געהאָרט, זאָ
זאהן וויר עז נון, אז דער שטאדט דעז גאָטטעז דער
העערשארען, אן אונזערז גאָטטעז שטאדט, דאס דער
עוויגע זיא אויף איממער ערהאָלט · וויר פערגלייכען
נון דייגע גיטע, גאָטט! מיטטען אים טעמפעל · מיט
דיינעם רוהם אונד דיינעם לאָב, אם ענדע דער וועלט.
דיינע רעכטע איזט פאָללער גערעכטיגקייט · דער
בערג ציון פרייעט זיך, דיא טאָכטער יהודה'ז יויכצען,
איבער דיינע ריכטער=שפריכע · אומרינגט ציון!
געהעט אום זיא הערום, צאָהלט איהרע טהירמע, בע=
מערקט איהרע צווינגער! בעטראַכטעט איהרע פאל=
לעזטע!

לְמַעַן־תְּסַפְּרוּ לְדוֹר אַחֲרוֹן׃ כִּי זֶה ׀ אֱלֹהִים
אֱלֹהֵינוּ עוֹלָם וָעֶד הוּא יְנַהֲגֵנוּ עַל־מוּת׃

היום יום שלישי בשבת שבו היו הלוים אומרים בבית המקדש

מִזְמוֹר לְאָסָף אֱלֹהִים נִצָּב בַּעֲדַת־אֵל בְּקֶרֶב
אֱלֹהִים יִשְׁפֹּט׃ עַד־מָתַי תִּשְׁפְּטוּ־עָוֶל
וּפְנֵי רְשָׁעִים תִּשְׂאוּ סֶלָה׃ שִׁפְטוּ־דַל וְיָתוֹם עָנִי
וָרָשׁ הַצְדִּיקוּ׃ פַּלְּטוּ־דַל וְאֶבְיוֹן מִיַּד רְשָׁעִים
הַצִּילוּ׃ לֹא יָדְעוּ ׀ וְלֹא יָבִינוּ בַּחֲשֵׁכָה יִתְהַלָּכוּ
יִמּוֹטוּ כָּל־מוֹסְדֵי אָרֶץ׃ אֲנִי אָמַרְתִּי אֱלֹהִים אַתֶּם
וּבְנֵי עֶלְיוֹן כֻּלְּכֶם׃ אָכֵן כְּאָדָם תְּמוּתוּן וּכְאַחַד
הַשָּׂרִים תִּפֹּלוּ׃ קוּמָה אֱלֹהִים שָׁפְטָה הָאָרֶץ כִּי־
אַתָּה תִנְחַל בְּכָל־הַגּוֹיִם׃

הַיוֹם יוֹם רביעי בשבת שבו היו הלוים אומרים בב"המק׃

אֵל־נְקָמוֹת יְיָ אֵל נְקָמוֹת הוֹפִיעַ׃ הִנָּשֵׂא שֹׁפֵט
הָאָרֶץ הָשֵׁב גְּמוּל עַל־גֵּאִים׃ עַד־מָתַי
רְשָׁעִים ׀ יְיָ עַד־מָתַי רְשָׁעִים יַעֲלֹזוּ׃ יַבִּיעוּ יְדַבְּרוּ
עָתָק יִתְאַמְּרוּ כָּל־פֹּעֲלֵי אָוֶן׃ עַמְּךָ יְיָ יְדַכְּאוּ
וְנַחֲלָתְךָ יְעַנּוּ׃ אַלְמָנָה וְגֵר יַהֲרֹגוּ וִיתוֹמִים יְרַצֵּחוּ׃

ויאמרו

דאמיט איהר עז דער נאכוועלט פערקינדען קאננט: דאס דיעזער גאטט, אונזער גאטט איזט אויף עוויג. ער פיהרט אונז איבער דען טאד.

(דען דריטטען טאג דער וואכע)

מזמור לאסף

פזאלם פאן אסף. גאטט שטעהט דא אין גאטטליכער געמיינדע, ער ריכטעט מיטטען אונטער ערדען-ריכטערן! וויא לאנגע וואללט איהר אונגערעכט ריכטען; נאכזיכט האבען פיר דאז אנזעהען דער שולדען פערזאן? שאפט דען ארמען אונד דען וואיזען רעכט ערקעננט דיא אונשולד דען עלענדען, אונד דירפטיגען! עררעטטעט ארמע אונד בעדרענגטע; בעפרייט זיא אויז דער האנד דער רוכלאזען. ניין זיא אכטען ניכט דאראויף, זיא וואללען עז ניכט ערקעננען! וואנדעלן אוממער אים פינזטערן. זא מוס דאך דען לאנדעס גרונדפעזטע וואנקען! איך שפראך צוואר: איהר זייד געטטער! אללע דען האכזטען זאהנע! אלליין איהר שטערבט וויא מענשען, איהר פאללט הין וויא אללע טיראננען. אויף! גאטט! ריכטע דוא דען ערדבאלל; דען דוא ביזט ערבהערר דער גאנצען וועלט.

(דען פיערטען טאג דער וואכע)

אל נקמות

גאטט דער ראכע! ערשיינע! ערהעבע דיך, ריכטער דער וועלט! פערגילט דען שטאלצען נאך פערדיענזט. וויא לאנגע זאללען פרעפלער, עוויגער! וויא לאנגע זאללען זיא טריומפירען? פרעכע ווארטע אויזשטאסען, אונד טראצען? וויא לאנגע זאללען איבעלטהאטער זיך ריהמען? עוויגער! זיא צערשלאגען דיין פאלק; זיא אונטערדריקען דיין אייגענטהום; ערווירגען וויטווע אונד פרעמדלינג, ערמארדען דיא פערוואיזטען;

אונד

וַיֹּאמְרוּ לֹא יִרְאֶה־יָּהּ וְלֹא־יָבִין אֱלֹהֵי יַעֲקֹב׃ בִּינוּ
בֹּעֲרִים בָּעָם וּכְסִילִים ׀ מָתַי תַּשְׂכִּילוּ׃ הֲנֹטַע אֹזֶן
הֲלֹא יִשְׁמָע אִם־יֹצֵר עַיִן הֲלֹא יַבִּיט׃ הֲיֹסֵר גּוֹיִם
הֲלֹא יוֹכִיחַ הַמְלַמֵּד אָדָם דָּעַת׃ יְיָ יֹדֵעַ מַחְשְׁבוֹת
אָדָם כִּי־הֵמָּה הָבֶל׃ אַשְׁרֵי הַגֶּבֶר אֲשֶׁר־תְּיַסְּרֶנּוּ
יָּהּ וּמִתּוֹרָתְךָ תְלַמְּדֶנּוּ׃ לְהַשְׁקִיט לוֹ מִימֵי רָע עַד
יִכָּרֶה לָרָשָׁע שָׁחַת׃ כִּי ׀ לֹא־יִטֹּשׁ יְהֹוָה עַמּוֹ
וְנַחֲלָתוֹ לֹא יַעֲזֹב׃ כִּי־עַד־צֶדֶק יָשׁוּב מִשְׁפָּט
וְאַחֲרָיו כָּל־יִשְׁרֵי־לֵב׃ מִי־יָקוּם לִי עִם־מְרֵעִים ׀
מִי־יִתְיַצֵּב לִי עִם־פֹּעֲלֵי אָוֶן׃ לוּלֵי יְיָ עֶזְרָתָה לִּי
כִּמְעַט ׀ שָׁכְנָה דוּמָה נַפְשִׁי׃ אִם־אָמַרְתִּי מָטָה
רַגְלִי חַסְדְּךָ יְיָ יִסְעָדֵנִי׃ בְּרֹב שַׂרְעַפַּי בְּקִרְבִּי
תַּנְחוּמֶיךָ יְשַׁעַשְׁעוּ נַפְשִׁי׃ הַיְחָבְרְךָ כִּסֵּא הַוּוֹת יֹצֵר
עָמָל עֲלֵי־חֹק׃ יָגוֹדּוּ עַל־נֶפֶשׁ צַדִּיק וְדָם נָקִי
יַרְשִׁיעוּ׃ וַיְהִי יְיָ לִי לְמִשְׂגָּב וֵאלֹהַי לְצוּר מַחְסִי׃
וַיָּשֶׁב עֲלֵיהֶם ׀ אֶת־אוֹנָם וּבְרָעָתָם יַצְמִיתֵם
יַצְמִיתֵם יְיָ אֱלֹהֵינוּ׃

היום יום חמישי בשבת שבו היו הלוים אומרים בבית המקדש ·

למנצח

אונד שפּרעכֿען: גאָטט זיעהט עז ניכֿט; גאָטט יעקבֿ'ז מערקט ניכֿט דאַרויף! אָ איהר אַלבערן אים פֿאָלקע! דענקט דאָך נאָך איהר טהאָרען, ווען ווערדעט איהר עז בעגרייפֿען? דער דאז אָהר איינגעזעטצט, זאָללטע דער ניכֿט האָרען? דער דאז אויגע געבילדעט, זאָללטע דער ניכֿט זעהען? דער דיא היידען ציכֿטיגט, זאָללטע דער ניכֿט שטראַפֿען קֶענגען? דער דעם מענשען איינזיכֿט גיעבט, דער עוויגע ווייס אַללעז דיכֿטען דער מענשען וויא וואָהל עז איטעל איזט. הייל דעם מאַננע, דען דוא ציכֿטיגזט, גאָטט! דעם דוא לעהרזט דורך דיין געזעטץ, געלאַססען זיין אין באָזער צייט, ביז דעם באַזעוויכֿט דיא גרובֿע בערייטעט זייא. דען גאָטט פֿערשטאָזט זיין פֿאָלק ניכֿט; פֿערלאָסט ניכֿט זיין אייגענטהום. דאז רעכֿט קעהרט צור גערעכֿטיגקייט צוריק, אונד אַללע רעדליכֿע הערצען פֿאָלגען איהם נאָך. ווער טריטט פֿיר מיך אויף, ווידער פֿרעפֿלער? ווער שטעהט מיר בייא, ווידער איבעלטהאָטער? אָ וואָרע ניכֿט גאָטט מיין העלפֿער, איך וואָהנטע שיער אים שטיללען גראַב. נון אַבער ווען איך דענקע, יעצט וואַנקט מיין פֿוס, זאָ אונטערשטיטצטע מיך דיינע גנאַדע גאָטט! ווען זיך קוממער אין מיר הייפֿט, זאָ ערגאָצט דיין טראָסט מיינע זעעלע. איזט דער אונגערעכֿטע ריכֿטערשטוהל, וואָהל מיט דיר פֿעראיינט? דער אונרעכֿט שמידעט. אויף דער פֿאָרם דעז געזעצעז? לאַס זיא זיך נור ראָטטען ווידער גערעכֿטע; לאַס זיא נור פֿערדאַממען שולדלאָז בלוט. דער עוויגער איזט מיר האָהע בורג; מיין גאָטט איזט מיר שוטצפֿעלז איהר אונרעכֿט קעהרט ער אויף איהר הויפּט; פֿערטילגט אין איהרער באָזהייט זיא. יא, דער עוויגע אונזער גאָטט! פֿערטילגט זיא.

לַמְנַצֵּחַ עַל־הַגִּתִּית לְאָסָף׃ הַרְנִינוּ לֵאלֹהִים
עוּזֵּנוּ הָרִיעוּ לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב׃ שְׂאוּ־
זִמְרָה וּתְנוּ־תֹף כִּנּוֹר נָעִים עִם־נָבֶל׃ תִּקְעוּ בַחֹדֶשׁ
שׁוֹפָר בַּכֶּסֶה לְיוֹם חַגֵּנוּ׃ כִּי חֹק לְיִשְׂרָאֵל הוּא
מִשְׁפָּט לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב׃ עֵדוּת ׀ בִּיהוֹסֵף שָׂמוֹ
בְּצֵאתוֹ עַל־אֶרֶץ מִצְרָיִם שְׂפַת לֹא־יָדַעְתִּי אֶשְׁמָע׃
הֲסִירוֹתִי מִסֵּבֶל שִׁכְמוֹ כַּפָּיו מִדּוּד תַּעֲבֹרְנָה׃ בַּצָּרָה
קָרָאתָ וָאֲחַלְּצֶךָּ אֶעֶנְךָ בְּסֵתֶר רַעַם אֶבְחָנְךָ עַל־מֵי
מְרִיבָה סֶלָה׃ שְׁמַע עַמִּי וְאָעִידָה בָּךְ יִשְׂרָאֵל אִם־
תִּשְׁמַע־לִי׃ לֹא־יִהְיֶה בְךָ אֵל זָר וְלֹא תִשְׁתַּחֲוֶה
לְאֵל נֵכָר׃ אָנֹכִי ׀ יְיָ אֱלֹהֶיךָ הַמַּעַלְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם
הַרְחֶב־פִּיךָ וַאֲמַלְאֵהוּ׃ וְלֹא־שָׁמַע עַמִּי לְקוֹלִי
וְיִשְׂרָאֵל לֹא־אָבָה לִי׃ וָאֲשַׁלְּחֵהוּ בִּשְׁרִירוּת לִבָּם
יֵלְכוּ בְּמוֹעֲצוֹתֵיהֶם׃ לוּ עַמִּי שֹׁמֵעַ לִי יִשְׂרָאֵל
בִּדְרָכַי יְהַלֵּכוּ׃ כִּמְעַט אוֹיְבֵיהֶם ׀ אַכְנִיעַ וְעַל־
צָרֵיהֶם אָשִׁיב יָדִי׃ מְשַׂנְאֵי יְיָ יְכַחֲשׁוּ־לוֹ וִיהִי
עִתָּם לְעוֹלָם׃ וַיַּאֲכִילֵהוּ מֵחֵלֶב חִטָּה וּמִצּוּר דְּבַשׁ
אַשְׂבִּיעֶךָ׃

(דען פינפטען טאג דער וואָכע)

למנצח על הגתית

דעם זאנגמייזטער אויף דער גתית, פאָן אסף. יובּלט גאָטטע, אונזרער שטערקע; פראָהלאָקט דעם גאָטטע יעקב'ז! ערגרייפט דאז זאיטענשפיעל! געבט פויקען הער! נעהמט דיא ליעבליכע הארפע מיט פזאלטער! בלאזט אם נייאמאָנד דיא פאָזוינע; אם פייערטאגע אונזערז פעזטעז. עז איזט געזעטץ אין ישראל, פעראָרדנונג פאָן יעקב'ז גאטט; איינגעזעטצט צום צייגניז אין יהוסף. אלז ער (גאָטט) איבער מצרים אויזצאָג, הערטע איך שפראכע דעסען, דען איך פאָרהער ניכט געקאננט; איך נאהם דיא לאסט פאָן זיינען שולטערן אב, בעפרייטע זיינע הענדע פאָן דעם לאזטגעשירדע. דוא ריפזט מיך אן אין דער נאָטה; איך האלף דיר אויז, אונד ערהערטע דיך, איינגעהילט אין דאָננערוואָלקען; אם וואסער מריבה, פערזוכטע איך דיך. זאָ הערע דען מיין פאָלק! איך צייגע; ישראל! אָ דאס דוא מיר פאָלגטעזט! דוא זאָללזט ניכט האבען אנדערע גאָטטהייט, קיינען אנדערן גאָטט אנבעטען. איך בין דער עוויגע דיין גאָטט, דער אויז מצרים דיך געפיהרט. טהוע דיינען מונד ווייט אויף: איך פיללע איהן. אבער מיין פאָלק געהאָרכטע ניכט; ישראל וואָללטע מיר ניכט פאָלגען. זאָ איבערליעס איך זיא, דעם דינקעל איהרעז הערצענז; ליעס זיא נאך איהרעם ראטהע וואנדעלן. ווען דאָך מיין פאָלק מיר געהאָרכען וואָללטע! ווען ישראל אויף מיינען וועגע גינגע! איך וואָללטע זיינע פיינדע באלד דעמיטהיגען, אונד מיינע האנד אויף זייגע ווידערזאכער ווענדען. דיא האסער גאָטטעז מיסטען באלד זיך שמיעגען! זיין וואָהלשטאנד אבער עוויג זיין. דאז מארק דער ווייצען, זאָללטע זיא שפייזען, האָניג אויז פעלזען, זאָללטע זיא זאָטטיגען.

(דען

שחרית

היום יום ששי בשבת שבו הלוים היו אומרי' בב"המ ה' מלך גאות לבש כו' תמצא לעיל כדף ל"ט

ימים שאין אומרי' למנצח א"א שיר מזמור לאסף חוץ מפורי' וחנוכה נוהגין פה פרא"ג לאומרו • וא"א אותו בבית אבל ר"ל :

שיר מזמור לאסף : אלהים אל-דמי-לך אל-תחרש ואל-תשקט אל : כי-הנה אויביך יהמיון ומשנאיך נשאו ראש : על-עמך יערימו סוד ויתיעצו על-צפוניך : אמרו לכו ונכחידם מגוי ולא-יזכר שם-ישראל עוד : כי נועצו לב יחדו עליך ברית יכרתו : אהלי אדום וישמעאלים מואב והגרים : גבל ועמון ועמלק פלשת עם-ישבי צור : גם-אשור נלוה עמם היו זרוע לבני-לוט סלה : עשה-להם כמדין כסיסרא כיבין בנחל קישון : נשמדו בעין-דאר היו דמן לאדמה : שיתמו נדיבמו כערב וכזאב וכזבח וכצלמנע כל-נסיכמו : אשר אמרו נירשה-לנו את נאות אלהים : אלהי שיתמו כגלגל כקש לפני-רוח : כאש תבער-יער וכלהבה תלהט הרים : כן תרדפם בסערך ובסופתך תבהלם : מלא פניהם

(דען זעלבטען טאג דער וואָכע)

יי מלך (זיעהע אֹבען זייטע נ״ט)

(דען זיעבענטען טאג, שבת)

מזמור שיר (זיעהע אֹבען זייטע נ״ח)

(אן דען וואָכענטאגען נאך דעם עלינו - געבעט ווירד פֿאָלגענדער פזאלם געזונגען)

שיר מזמור לאסף

געזאנג אסף'ז צום זאיטענשפיעל · גאָטט שווייגע ניכט! זייא ניכט זאָ רוהיג, ניכט זאָ שטיללע, אללמאכ- טיגער! זיעהע, דיינע פֿיינדע טאָבען, דיינע האסער ערהעבען דאז הויפט; שמידען היימליך דאָנקע ווידער דיין פֿאָלק; בעראטהשלאגען זיך ווידער דיינע געשיטצ- טען · זיא שפרעכען: וואָהלאן! וויר וואָללען זיא אויזראָטטען; דאס זיא קיין פֿאָלק מעהר גענאננט, דער נאהמע ישראל'ז נימציר געדאכט ווערדע! זאָ האבען זיא אים הערצען בעשלאָסען, זאָ איזט בונד ווידער דיך: אדום'ז אונד ישמעאל'ז היטטען; מואב אונד דיא הגדים; גבל עמון אונד עמלק; דיא פלשתים מיט דען איינוואָהנערן פֿאָן צור · אויך אשור איזט איהנען בייא- געטרעטען, איזט דען זאָהנען לוט'ז צור ארמע געוואָר- דען · טהוע איהנען, וויא דען מדינים, וויא סיסרא, וויא יבין, אם באכע קישון; דיא אין עין דואר גע- שלאגען וואָרדען, אונד דאָרט דאז ערדרייך דינגטען · לאס איהרע פֿירשטען זיין, וויא עורב אונד זאב; איה- רע גראָסען, וויא זבח אונד צלמונע · · זיא, דיא דא שפרעכען: גאָטטעז וואָהנונג עראָבערן וויר פֿיר אונז · גאָטט! וויא ווירבעל מאכע זיא; וויא שטאפפעלן פֿאָר דעם ווינדע · וויא בליטץ דער דען וואלד ענט- צינדעט, וויא פֿלאממע דיא אויף געבירגען לאָדערט: אלזאָ פֿערפֿאָלגע זיא מיט דיינעם וועטטער, זאָ אֶנגזטיגע זיא מיט דיינעם שטורמע! לאס איהר געזיכט פֿאָל-

שאנדע

קָלוֹן וִיבַקְשׁוּ שִׁמְךָ יְיָ ׃ יֵבֹשׁוּ וְיִבָּהֲלוּ עֲדֵי־עַד
וְיַחְפְּרוּ וְיֹאבֵדוּ ׃ וְיֵדְעוּ כִּי־אַתָּה שִׁמְךָ יְיָ לְבַדֶּךָ
עֶלְיוֹן עַל־כָּל־הָאָרֶץ ׃

עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבָּנָן · וְעַל
תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל־תַּלְמִידֵי
תַלְמִידֵיהוֹן · וְעַל כָּל־מַן דְּיָתְבִין
וְעָסְקִין בְּאוֹרַיְתָא · דִּי בְּאַתְרָא הָדֵין ·
וְדִי בְּכָל־אֲתַר וַאֲתַר · יְהֵא לָנָא וּלְהוֹן
שְׁלָמָא · חִנָּא · וְחִסְדָּא · וְרַחֲמֵי ·
וּמְזוֹנָא רְוִיחָא · וּפוּרְקָנָא · מִן־קֳדָם
מָארֵיהּ שְׁמַיָּא וְאַרְעָא · וְאִמְרוּ אָמֵן ׃

נוסחת אור חדש

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן־שְׁמַיָּא · וְחַיִּים
טוֹבִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל
וְאִמְרוּ אָמֵן ׃

עֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו · הוּא בְּרַחֲמָיו
יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל־
יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן ׃

שאנדע זיין, דאס זיא דיך, עוויגער! זולען לערנען · לאס זיא זיך שאמען, אויך אימער בעשטירצט זיין, צו שאנדען ווערדען אונד צו גרונדע געהן, דאס זיא ערקאננען, דאס דוא, עוויגער! אללאייניגער! דער האכסטע זייזט אין אללער וועלט!

קדיש דרבנן

גראסע גליקזעליגקייט, גנאדע, הולד, ערבארמונג, בעקוועמע נאהרונגזמיטטעל אונד בעפרייאונג, קאממע פאן הערן דעז הימעלז אונד דער ערדע הערראב פיר ישראל, פיר זיינע געלעהרטען, פיר איהרע שילער, אונד איהרער שילער, אונד אללע דיא זיך מיט דער געלעהרזאמקייט בעשעפטיגען, היער אין אונזער וואהנשטאדט אונד אנדערזוואו; היער אויף ווערדע געשפראכען: אמן ·

גראסע גליקזעליגקייט אונד גליקליכען לעבען קאממען פאם הימעל הערראב צו אונז אונד גאנץ ישראל, היעראויף ווערדע געשפראכען: אמן ·

דער דוא פריעדען שטיפטעזט אין דיינער הימעלז האהע, ערהאלטע מיט זיינער גראסען ערבארמונג פריעדען בייא אונז אונד דיינעם פאלקע ישראל · היער אויף ווערדע געשפראכען: אמן ·

א אֲנִי מַאֲמִין בֶּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה שֶׁהַבּוֹרֵא יִתְבָּרַךְ
שְׁמוֹ הוּא מְנַהִיג וּבוֹרֵא לְכָל־הַבְּרוּאִים
וְהוּא לְבַדּוֹ עָשָׂה וְעוֹשֶׂה וְיַעֲשֶׂה לְכָל־
הַמַּעֲשִׂים :

ב אֲנִי מַאֲמִין בֶּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה שֶׁהַבּוֹרֵא יִתְבָּרַךְ
שְׁמוֹ · הוּא יָחִיד וְאֵין יְחִידוּת כָּמוֹהוּ
בְּשׁוּם פָּנִים וְהוּא לְבַדּוֹ אֱלֹהֵינוּ הָיָה הוֶֹה
וְיִהְיֶה :

ג אֲנִי מַאֲמִין בֶּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה · שֶׁהַבּוֹרֵא
יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ · אֵינוֹ גוּף · וְלֹא יַשִּׂיגוּהוּ
מַשִּׂיגֵי הַגּוּף · וְאֵין לוֹ שׁוּם דִּמְיוֹן כְּלָל :

ד אֲנִי מַאֲמִין בֶּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה שֶׁהַבּוֹרֵא יִתְבָּרַךְ
שְׁמוֹ · הוּא רִאשׁוֹן וְהוּא אַחֲרוֹן :

ה אֲנִי מַאֲמִין בֶּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה שֶׁהַבּוֹרֵא יִתְבָּרַךְ
שְׁמוֹ לוֹ לְבַדּוֹ רָאוּי לְהִתְפַּלֵּל · וְאֵין
לְזוּלָתוֹ רָאוּי לְהִתְפַּלֵּל :

ו אֲנִי מַאֲמִין בֶּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה שֶׁכָּל־דִּבְרֵי
נְבִיאִים אֱמֶת :

ז אֲנִי מַאֲמִין בֶּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה שֶׁנְּבוּאַת מֹשֶׁה
רַבֵּינוּ עָלָיו הַשָּׁלוֹם הָיְתָה אֲמִתִּית ·

ושהוא

ושהוא היה אב לחכמים לקודמים לפניו ולבאים אחריו:

ח אני מאמין באמונה שלמה שכל־התורה המצויה עתה בידינו היא הנתונה למשה רבינו עליו השלום:

ט אני מאמין באמונה שלמה שזאת התורה לא תהא מוחלפת ולא תהא תורה אחרת מאת הבורא יתברך שמו:

י אני מאמין באמונה שלמה שהבורא יתברך שמו יודע כל־מעשה בני־אדם וכל־מחשבותם שנאמר היוצר יחד לבם המבין אל־כל־מעשיהם:

יא אני מאמין באמונה שלמה שהבורא יתברך שמו גומל טוב למי שישמור מצותיו ויענש למי שיעבור על־מצותיו:

יב אני מאמין באמונה שלמה בביאת משיח ואף־על־פי שיתמהמה אפילו הכי אחכה־לו בכל־יום שיבא:

יג אני מאמין באמונה שלמה שיהיה תחית המתים בעת שתעלה רצון מאת הבורא

יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ וְיִתְעַלֶּה זִכְרוֹ לָעַד וּלְנֵצַח
נְצָחִים׃ לִישׁוּעָתְךָ קִוִּיתִי יְיָ ׳ קִוִּיתִי יְיָ
לִישׁוּעָתְךָ ׳ יְיָ לִישׁוּעָתְךָ קִוִּיתִי ׳
לְפוּרְקָנָךְ סַבְּרִית יְיָ ׳ סַבְּרִית יְיָ לְפוּרְקָנָךְ ׳
יְיָ לְפוּרְקָנָךְ סַבְּרִית׃

קַבָּלַת שַׁבָּת

צה לְכוּ נְרַנְּנָה לַייָ ׳ נָרִיעָה לְצוּר
יִשְׁעֵנוּ׃ נְקַדְּמָה פָנָיו בְּתוֹדָה ׳
בִּזְמִירוֹת נָרִיעַ לוֹ׃ כִּי אֵל גָּדוֹל יְיָ ׳
וּמֶלֶךְ גָּדוֹל עַל־כָּל־אֱלֹהִים׃ אֲשֶׁר
בְּיָדוֹ מֶחְקְרֵי־אָרֶץ ׳ וְתוֹעֲפוֹת
הָרִים לוֹ׃ אֲשֶׁר־לוֹ הַיָּם וְהוּא עָשָׂהוּ ׳
וְיַבֶּשֶׁת יָדָיו יָצָרוּ׃ בֹּאוּ נִשְׁתַּחֲוֶה
וְנִכְרָעָה ׳ נִבְרְכָה לִפְנֵי־יְיָ עֹשֵׂנוּ׃
כִּי הוּא אֱלֹהֵינוּ ׳ וַאֲנַחְנוּ עַם ׀ מַרְעִיתוֹ
וְצֹאן יָדוֹ ׳ הַיּוֹם ׀ אִם־בְּקֹלוֹ תִשְׁמָעוּ׃
אַל־תַּקְשׁוּ לְבַבְכֶם כִּמְרִיבָה ׳ כְּיוֹם

מסה

קבלת שבת ׃

לכו נרננה

אויף! לאסט דעם עוויגען אונז יויכצען׃ —
פֿראהלאָקען אונזערם האָרט אונד רעטטער ;
מיט דאנקגעזאנג פֿאָר איהם ערשײנען,
ביים זאיטענשפיעל איהם לויט פֿראָהלאָקען!
דער עוויגע איזט איין גראָסער גאָטט ;
איין גראָסער קאָניג איבער אללע גאָטטערוועזען ׃
דער ערדען שאָטצע זינד אין זײנער האנד,
דער בערגע גיפּפֿעל זײן ׃
זײן איזט דאז מעער — ער שוף עז ;
דאז טראָקנע, זײנער האָנדע ווערק ׃
אנבעטען לאסט אונז, ניעדערפֿאללען,
היניקניען פֿאָר דעם עוויגען, אונזערן שאָפּפֿער!
ער איזט אונזער גאָטט, וויר זײנער ווײדע פֿאָלק,
העערדע זײנער האנד
נאָך הייטע, זאָ איהר איהם געהאָרכט ׃

פֿערשטאָקט ניכט אייערן זינן, וויא צו מריבה,
אם טאגע דער פֿערזוכונג אין דער וויזטע,

מַסָּה בַּמִּדְבָּר: אֲשֶׁר נִסּוּנִי אֲבוֹתֵיכֶם· בְּחָנוּנִי גַּם־רָאוּ פָעֳלִי: אַרְבָּעִים שָׁנָה ׀ אָקוּט בְּדוֹר וָאֹמַר עַם תֹּעֵי לֵבָב הֵם· וְהֵם לֹא־יָדְעוּ דְרָכָי: אֲשֶׁר־נִשְׁבַּעְתִּי בְאַפִּי· אִם־יְבֹאוּן אֶל־מְנוּחָתִי:

צו שִׁירוּ לַיְיָ שִׁיר חָדָשׁ· שִׁירוּ לַיְיָ כָּל־הָאָרֶץ: שִׁירוּ לַיְיָ בָּרְכוּ שְׁמוֹ· בַּשְּׂרוּ מִיּוֹם־לְיוֹם יְשׁוּעָתוֹ: סַפְּרוּ בַגּוֹיִם כְּבוֹדוֹ· בְּכָל־הָעַמִּים נִפְלְאוֹתָיו: כִּי גָדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד· נוֹרָא הוּא עַל־כָּל־אֱלֹהִים: כִּי ׀ כָּל־אֱלֹהֵי הָעַמִּים ׀ אֱלִילִים ׀ · וַיְיָ ׀ שָׁמַיִם ׀ עָשָׂה: הוֹד־וְהָדָר לְפָנָיו· עֹז וְתִפְאֶרֶת בְּמִקְדָּשׁוֹ: הָבוּ לַיְיָ מִשְׁפְּחוֹת עַמִּים· הָבוּ לַיְיָ כָּבוֹד וָעֹז: הָבוּ לַיְיָ כְּבוֹד שְׁמוֹ· שְׂאוּ־מִנְחָה וּבֹאוּ לְחַצְרוֹתָיו: הִשְׁתַּחֲווּ לַיְיָ בְּהַדְרַת־קֹדֶשׁ· חִילוּ מִפָּנָיו כָּל־הָאָרֶץ: אִמְרוּ בַגּוֹיִם ׀ יְיָ מָלָךְ אַף־תִּכּוֹן תֵּבֵל בַּל־תִּמּוֹט· יָדִין עַמִּים בְּמֵישָׁרִים: יִשְׂמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתָגֵל הָאָרֶץ·

דא איירע פאטער מיך פערזוכטען,
מיך פריפטען, אב שאן זיא מיינע טהאטען זאהן ·
פיערציג יאהר פערוואהרה איך דיעז געשלעכט,
אונד שפראך: עז איזט אירזיינניג פאלק,
וויל מיינע וועגע ניכט ערקעננען ·
אין מיינען צארנע שוואר איך דא:
ניע געהען זיא אין מיינע רוהע איין!

שירו

זינגט איין נייעז ליעד דעם הערן!
זינגט דעם הערן אללע וועלט!
זינגט דעם הערן, לאבט זיינען נאהמען!
פערקינדעט טאג פיר טאג זיין הייל!
ערצאהלט אונטער היידען זיינען רוהם,
אונטער אללען פאלקערן זיינע וואונדער!
דען גראס איזט גאט, אונד האך געפריעזען,
אונד עהרפורכטזווערטה איזט ער;
האך איבער אללע גאטטערוועזען!
גאטצען זינד דער היידען גאטטער אללע:
דער עוויגע האט דיא הימעל געשאפפען.·
פאר איהם איזט מאיעזטאט אונד פראכט,
אין זיינעם היילינטהום טריומף אונד שאנדייט ·
ברינגעט דעם הערן, איהר היידען געשלעכטער,
ברינגעט דעם הערן טריומף אונד רוהם!
ברינגעט דעם הערן זיינעז נאהמענז רוהם!
בעטרעטטעט זיינען פארהאף מיט געשענקען!
בעטעט איהן אן אין פיזטליכעם שמוק!
בעבעט, אללע וועלט, פאר איהם!
זינגעט אונטער היידען: דער הערר איזט קאניג!
פעזט שטעהט דיא וועלט, אונד וואנקעט ניא.
ער ריכטעט פאלקער גערעכט!
הימעל, פרייע דיך!
ערדע זייא פראהליך!

ירעם הים ומלאו : יעלז שדי וכל־אשר־בו · אז
ירננו כל־עצי־יער : לפני יי ׀ כי בא כי בא לשפט
הארץ · ישפט־תבל בצדק · ועמים באמונתו :
צז יי מלך תגל הארץ · ישמחו איים
רבים : ענן וערפל סביביו צדק
ומשפט מכון כסאו : אש לפניו תלך
ותלהט סביב צריו : האירו ברקיו
תבל · ראתה ותחל הארץ : הרים
כדונג נמסו מלפני יי · מלפני אדון
כל־הארץ : הגידו השמים צדקו ·
וראו כל־העמים כבודו : יבשו ׀ כל־
עבדי פסל המתהללים באלילים ·
השתחוו־לו כל־אלהים : שמעה
ותשמח ׀ ציון ותגלנה בנות יהודה ·
למען משפטיך יי : כי־אתה ׀ יי
עליון על־כל־הארץ · מאד נעלית
על־כל־אלהים : אהבי יי שנאו רע

עז ברויזע דאז מעער,
אונד וואז עז ענטהאַלט!
זואָננעפאַללען זייא דיא פלור,
מיט אללעם, וואז דרויף איזט;
עז יויבצען אללע ביימע דעז וואלדעז
פאָר דעם הערדן! — ער קאָממט!
ער קאָממט אונד ריכטעט דעז ערדבאלל,
ריכטעט דען וועלטקרייז גערעכט,
נאך זיינער טרייע, דיא פאָלקער!

יי מלך

דער הערר רעגיערט; פראָה איזט דאז ערדרייך,
פראָהליך דיא גראָסען איילאנדע.
אום איהן הער איזט דונקעל אונד וואָלקען;
זיינעז טהראָנעז פעזטע, רעכט אונד גערעכטיגקייט.
פייער וואללעט פאָר איהם הער,
ענטצינדעט אום אונד אום דיא פיינדע.
זיינע בליטצע ערלייכטען דיא וועלט.
דער ערדבאלל זיעהט עז, אונד ציטטערט.
בערגע צערגעהען וויא וואכז, פאָר דעם הערדן,
פאָר דער גאנצען ערדע בעהערשער.
דיא הימעל פערקינדען זיינע גערעכטע;
אללע פאָלקער שויען זיינע עהרע.
בעשאָמט זינד אללע בילדערדיענער,
דיא זיך איהרער גאָטצען ריהמען;
אללע גאָטטער בייגען זיך פאָר איהם.
ציון האָרטע עז אונד פרייעט זיך;
פראָהליך זינד דיא טאָכטער יהודה,
איבער דיינע ריכטערשפריכע, הערר!
דען, הערר, דוא ביזט אין אללער וועלט דער האָכסטע;
איבער אללע גאָטטער האָך ערהאבען.
פריינדע גאָטטעז, האסט דאז ארגע!

שֹׁמֵר נַפְשׁוֹת חֲסִידָיו · מִיַּד רְשָׁעִים
יַצִּילֵם: אוֹר זָרֻעַ לַצַּדִּיק · וּלְיִשְׁרֵי־
לֵב שִׂמְחָה: שִׂמְחוּ צַדִּיקִים בַּיְיָ ·
וְהוֹדוּ לְזֵכֶר קָדְשׁוֹ:

צח מִזְמוֹר שִׁירוּ לַיְיָ | שִׁיר חָדָשׁ כִּי־נִפְלָאוֹת עָשָׂה ·
הוֹשִׁיעָה־לּוֹ יְמִינוֹ וּזְרוֹעַ קָדְשׁוֹ: הוֹדִיעַ
יְיָ יְשׁוּעָתוֹ · לְעֵינֵי הַגּוֹיִם גִּלָּה צִדְקָתוֹ: זָכַר
חַסְדּוֹ | וֶאֱמוּנָתוֹ לְבֵית יִשְׂרָאֵל · רָאוּ כָל־אַפְסֵי
אָרֶץ · אֵת יְשׁוּעַת אֱלֹהֵינוּ: הָרִיעוּ לַיְיָ כָּל־הָאָרֶץ ·
פִּצְחוּ וְרַנְּנוּ וְזַמֵּרוּ: זַמְּרוּ לַיְיָ בְּכִנּוֹר · בְּכִנּוֹר וְקוֹל
זִמְרָה: בַּחֲצֹצְרוֹת וְקוֹל שׁוֹפָר · הָרִיעוּ לִפְנֵי |
הַמֶּלֶךְ יְיָ: יִרְעַם הַיָּם וּמְלֹאוֹ · תֵּבֵל וְיֹשְׁבֵי בָהּ:
נְהָרוֹת יִמְחֲאוּ־כָף · יַחַד הָרִים יְרַנֵּנוּ: לִפְנֵי־יְיָ
כִּי־בָא לִשְׁפֹּט הָאָרֶץ · יִשְׁפֹּט־תֵּבֵל בְּצֶדֶק ·
וְעַמִּים בְּמֵישָׁרִים:

צט יְיָ מָלָךְ יִרְגְּזוּ עַמִּים · יֹשֵׁב כְּרוּבִים
תָּנוּט הָאָרֶץ: יְיָ בְּצִיּוֹן גָּדוֹל ·

ער שיטצעט זיינער פראממען לעבען׃
רעטטעט זיא אויז פרעפלער האנד ׃
ליכט געהט דעם פראממען אויף׃
פריידע טרייגעזיננטען הערצען ׃
פרייט אייך, רעדליכען, דעז הערדן׃
דאנקעט זיינעם הייליגען נאהמען!

מזמור

זינגט איין נייעז ליעד דעם הערדן׃
דעזן ער טהאט וואונדער ׃
זיעג ערראנג איהם זיינע רעכטע, זיין הייליגער ארם ׃
דער הערר האט זיינע הילפע קונד געטהאן׃
גערעכטיגקייט פאר היידען אפפענבארט;
וואר איינגעדענק דער ליעבע אונד טרייע,
דעם הויזע ישראל׳ז דא זאהען אונזרעז גאטטעז הילפע׃
דיא ענדען אללער וועלט ׃
יויכצט דעם הערדן, אללע וועלט!
פראהלאקעט, זינגעט, שפיעלעט!
שלאגט אן דאז הארפענשפיעל דעם הערדן!
לאסט הארפענקלאנג אונד פזאלטער,
טראממעטען אונד פאזוינענשאלל
דעם הערדן, דעם קאניגע, ערטאנען!
עז שטירמטע דאז מעער אונד וואז עז ענטהאלט׃
דער ערדקרייז אונד דיא איהן בעוואהנען!
שטראמע רוישען האנדעקלאפפען;
בערגע יויכצען וועטטגעזאנג —
פאר דעם הערדן! — ער קאממט, דען ערדבאלל צו
ריכטען, ריכטעט דען וועלטקרייז נאך רעכט,
נאך בילליגקייט דיא פאלקער ׃

יי מלך

דער הערר רעגיערעט — היידען ציטטערן!
טהראנט אויף כרובים — דיא ערדע שוואנקעט!
גראס איזט דער עוויגע צו ציון׃

וְרָם הוּא עַל־כָּל־הָעַמִּים׃ יוֹדוּ שִׁמְךָ
גָּדוֹל וְנוֹרָא · קָדוֹשׁ הוּא׃ וְעֹז מֶלֶךְ
מִשְׁפָּט אָהֵב · אַתָּה כּוֹנַנְתָּ מֵישָׁרִים ·
מִשְׁפָּט וּצְדָקָה בְּיַעֲקֹב · אַתָּה עָשִׂיתָ׃
רוֹמְמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לַהֲדֹם
רַגְלָיו קָדוֹשׁ הוּא׃ מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן ·
בְּכֹהֲנָיו וּשְׁמוּאֵל בְּקֹרְאֵי שְׁמוֹ ·
קֹרְאִים אֶל־יְיָ וְהוּא יַעֲנֵם׃ בְּעַמּוּד
עָנָן יְדַבֵּר אֲלֵיהֶם · שָׁמְרוּ עֵדֹתָיו וְחֹק
נָתַן־לָמוֹ׃ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אַתָּה עֲנִיתָם אֵל
נֹשֵׂא הָיִיתָ לָהֶם · וְנֹקֵם עַל־עֲלִילוֹתָם׃
רוֹמְמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לְהַר
קָדְשׁוֹ · כִּי־קָדוֹשׁ יְיָ אֱלֹהֵינוּ׃

כט מִזְמוֹר לְדָוִד הָבוּ לַייָ בְּנֵי אֵלִים · הָבוּ לַייָ
כָּבוֹד וָעֹז׃ הָבוּ לַייָ כְּבוֹד שְׁמוֹ ·
הִשְׁתַּחֲווּ לַייָ בְּהַדְרַת־קֹדֶשׁ׃ קוֹל יְיָ עַל־הַמָּיִם ·
אֵל־הַכָּבוֹד הִרְעִים · יְיָ עַל־מַיִם רַבִּים׃ קוֹל־יְיָ

ערהאבען איבער אללע פֿאָלקער ·
זיא הולדיגען דיינעז נאהמען —
גראָססער ! ערהפֿורכֿטבארער !
הייליג איזט ער ! —
דעם רייך דעז קאֶניגז, דער גערעכֿטיגקייט ליעבט ·
דוא האזט גערעכֿטיגקייט אויף פֿעזטען פֿוס געזעטצט ;
אין יעקב ביללינקייט אונד רעכֿט פֿעראָרדנעט · —
ערהעבט דען עוויגען, אונזערן גאָטט !
בעטעט אן פֿאָר זיינער פֿיסע שעממעל
הייליג איזט ער ! —
משה אונד אהרן אונטער זיינען דיענערן ;
שמואל אונטער דען פֿערקינדיגערן זיינעז נאהמענז ;
(דיא ער ערהאֶרט, וועגן זיא איהן רופֿען ·)
אויז דער וואָלקען זיילע רעדעט ער מיט איהנען ;
זיין צייגניס נאהמען זיא אין אכֿט,
אונד דאז געזעטץ, פֿאָן איהם געגעבען ·
הערר, אונזער גאָטט ! דוא ערהאֶרטעזט זיא,
ווארזט איהנען, גאָטט, פֿערגעבער,
אונד בעשטראפֿער איהרער איבערטרעטונג ·
ערהעבט דען העררן, אונזערן גאָטט !
פֿאללט הין צו זיינעם הייליגען בערגע !
דען אונזער גאָטט, דער הערר, איזט הייליג ·

מזמור

בריננט דעם העררן,
זאֶהנע דער גראָססען,
בריגנעט דעם העררן
רוהם זיינעז נאהמענז !
הייליג געשמיקט, בעטעט איהן אן !
שטיממע דעז העררן
ראָללט איבער פֿלוטהען ;
גאָטט דער עהרע דאָננערט
איבער מאֶכֿטיגען פֿלוטהען ·
שטיממע דעז העררן געוואלטיג !

בַּכֹּחַ · קוֹל יְיָ בֶּהָדָר: קוֹל יְיָ שֹׁבֵר אֲרָזִים · וַיְשַׁבֵּר
יְיָ אֶת־אַרְזֵי הַלְּבָנוֹן: וַיַּרְקִידֵם כְּמוֹ־עֵגֶל · לְבָנוֹן
וְשִׂרְיוֹן כְּמוֹ בֶן־רְאֵמִים · קוֹל־יְיָ חֹצֵב לַהֲבוֹת אֵשׁ:
קוֹל יְיָ יָחִיל מִדְבָּר · יָחִיל יְיָ מִדְבַּר קָדֵשׁ: קוֹל יְיָ
יְחוֹלֵל אַיָּלוֹת וַיֶּחֱשֹׂף יְעָרוֹת · וּבְהֵיכָלוֹ כֻּלּוֹ אֹמֵר
כָּבוֹד: יְיָ לַמַּבּוּל יָשָׁב · וַיֵּשֶׁב יְיָ מֶלֶךְ לְעוֹלָם:
יְיָ עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן · יְיָ ׀ יְבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם:

שם המחבר שלמה הלוי חתום בראשי חרוזות

לְכָה דוֹדִי לִקְרַאת כַּלָּה · פְּנֵי שַׁבָּת
נְקַבְּלָה: לכה

שָׁמוֹר וְזָכוֹר בְּדִבּוּר אֶחָד ·
הִשְׁמִיעָנוּ אֵל הַמְּיֻחָד · יְיָ
אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד לְשֵׁם
וּלְתִפְאֶרֶת וְלִתְהִלָּה: לכה

לִקְרַאת שַׁבָּת לְכוּ וְנֵלְכָה · כִּי הִיא
מְקוֹר הַבְּרָכָה · מֵרֹאשׁ מִקֶּדֶם
נְסוּכָה · סוֹף מַעֲשֶׂה בְּמַחֲשָׁבָה
תְּחִלָּה: לכה

שטיממע דעז העררן ערהאבען!
שטיממע דעז העררן צערשפליטטערט צעדערן;
לבנון'ז צעדערן צערשפליטטערט דער העררּ·
לאסט היפפען זיא, וויא איין מוטהיגעז קאלב,
לבנון אונד שריון, וויא יונגעז ריעם·
שטיממע דעז העררן ווירפט פלאממענדען בליטץ;
שטיממע דעז העררן ערשיטטערט דיא וויזטע;
דיא וויזטע צו קדש ערשיטטערט דער העררּ·
שטיממע דעז העררן רעגט אויף דאז שייע געווילדע,
ענטבלאטטערט דיא וואלדער·
אבער אין זיינעם פאללאזטע
שפריכט אללעז מאיעזטאט!
גאטט זאס צור זינדפלוטה אויף דעם טהראנע;
אללייז דער העדר רעגיערעט עוויג דיא וועלט·
דער העדר גיעבט זיינעם פאלקע זיעג;
דער העדר בעגליקט זיין פאלק,
מיט זעליגעם פריעדען·

לכה דודי

אויף, א פריינד! דער געליעבטעז ענטגעגען!
דער שבת נאהעט העראן; פריינדליך עמפפאנגען וויר איהן·
שמור אונד זכור ליעס דער אללייניגע גאטט
דורך איינען לויט אונז פערנעהמען:
דער עוויגע איזט איינציג, איינציגער זיין נאהמען,
איינציג אין רוהם, אין מאיעזטאט אונד פרייז·
אויף, א פריינד! א· ז· וו·
אויף! איילעט מיט מיר דעם שבת ענטגעגען,
איהם, דעם אורקוועלל אללער זעליגקייט;
פאם אנבעגינן שאן צור פייער איינגעזעטצט,
אלז ציעל דער שאפפונג ביים פלאנע שאן·
אויף, א פריינד! א· ז· וו·

מִקְדַּשׁ מֶלֶךְ עִיר מְלוּכָה · קוּמִי צְאִי
מִתּוֹךְ הַהֲפֵכָה · רַב לָךְ שֶׁבֶת
בְּעֵמֶק הַבָּכָא · וְהוּא יַחֲמוֹל
עָלַיִךְ חֶמְלָה : לכה

הִתְנַעֲרִי מֵעָפָר קוּמִי · לִבְשִׁי בִּגְדֵי
תִפְאַרְתֵּךְ עַמִּי · עַל־יַד בֶּן־
יִשַׁי בֵּית הַלַּחְמִי · קָרְבָה אֶל־
נַפְשִׁי גְאָלָהּ : לכה

הִתְעוֹרְרִי הִתְעוֹרְרִי · כִּי בָא אוֹרֵךְ
קוּמִי אוֹרִי · עוּרִי עוּרִי שִׁיר
דַּבֵּרִי · כְּבוֹד יְיָ עָלַיִךְ נִגְלָה :
לכה

לֹא תֵבוֹשִׁי וְלֹא תִכָּלְמִי · מַה־
תִּשְׁתּוֹחֲחִי וּמַה־תֶּהֱמִי · בָּךְ
יֶחֱסוּ עֲנִיֵּי עַמִּי · וְנִבְנְתָה עִיר
עַל־תִּלָּהּ : לכה

וְהָיוּ לִמְשִׁסָּה שֹׁאסָיִךְ · וְרָחֲקוּ
כל

קאֶניגליכער טעמפעל! דער גאָטטהייט הייליגע בורג!
אויף! טריטט אויז דיינען טריממערן הערפֿאָר!
אללצולאנגע שאָן ליעגזט דוא אין אָדער טיעפֿע ·
אויף! ער (גאָטט) ווירד פֿאָן נון אן דיינער זיך ער־
בארמען ·

אויף, אָ פֿריינד! א· ז· וו·

ענטשיטטלע דיך דעז שטויבעז, ריכֿטע דיך אויף,
מיין פֿאָלק! לעגע דיינען פֿייערליכֿען שמוק!
דורך דעז בית לחמיטער ישי זאָהן,
אהנט מיינע זעלע נאהע בעפֿרייאונג ·

אויף, אָ פֿריינד! א· ז· וו·

אָ, ערמאהנע דיך, אונד זייא מונטער!
זיעהזט דוא יענעז ליכֿט? עז שווינדעט שאָן —
דאז מיינע בריכֿט הערפֿאָר · אויף! ערוואכֿע! שטים־
מע פזאלטער אן!
דיא הערדליכֿקייט דעז עוויגען ערשיינט שאָן איבער
דיר ·

אויף, אָ פֿריינד! א· ז· וו·

וואז בעטריבזט דוא דיך? ווארום איזט דיר זאָ באנגע?
ניא ווירזט דוא בעשאָמט, שאמראָטה ניע מעהר
ווערדען;
שוטץ פֿינדעט אין דיר דער ארמע מיינעז פֿאָלקז;
פֿעזט ווירזט דוא צור אונאיבערווינדליכֿען שטאדט גע־
בויט ·

אויף, אָ פֿריינד! א· ז· וו·

דיא דיך בערויבטען, ווערדען צור בייטע,

אונד

כָּל־מְבַלְּעָיִךְ · יָשִׂישׂ עָלַיִךְ
אֱלֹהָיִךְ · כִּמְשׂוֹשׂ חָתָן עַל
כַּלָּה ׃ לכה

יָמִין וּשְׂמֹאל תִּפְרוֹצִי · וְאֶת־יְיָ
תַּעֲרִיצִי · עַל־יַד אִישׁ בֶּן־
פַּרְצִי · נִשְׂמְחָה וְנָגִילָה ׃ לְכה

בּוֹאִי בְשָׁלוֹם ׀ עֲטֶרֶת בַּעְלָהּ · גַּם
בְּשִׂמְחָה וּבְצָהֳלָה · תּוֹךְ
אֱמוּנֵי עַם־סְגֻלָּה · בּוֹאִי כַלָּה ·
בּוֹאִי כַלָּה ׃ לְכה

מזמור שיר ליום השבת תמצא בדף ל"ח

תפלת ערבית

וְהוּא רַחוּם ׀ יְכַפֵּר עָוֹן וְלֹא־יַשְׁחִית ·
וְהִרְבָּה לְהָשִׁיב אַפּוֹ · וְלֹא־
יָעִיר כָּל־חֲמָתוֹ ׃ יְיָ הוֹשִׁיעָה · הַמֶּלֶךְ
יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קָרְאֵנוּ ׃

חזן בָּרְכוּ אֶת־יְיָ הַמְבֹרָךְ ׃

קהל וחזן בָּרוּךְ יְיָ הַמְבֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד ׃

ברוך

אונד פערן פאָן דיר זייז, דיא דיך צערשטאָרטען;
דייז גאָטט ווירד זיך פרייעז איבער דיך,
וויא דער יינגלינג מיט דער ברויט זיך פרייעט ·
אויף, אָ פריינד! א· ז· וו·
לינקז אונד רעכטז אומהער, ווירזט דוא דיך פער־
ברייטען;
דורך דעז מאנז פאָם פרציער געשלעכט,
בעזינגען אום אונד אום דעז עוויגען פרייז;
וויר פרייען אונז אונד ווערדען פראָהליך זייז ·
אויף, אָ פריינד! א· ז· וו·
זייא ווילקאָממען אונז, דוא קראָנע דעז הערדן!
טריטט העריין, אָ געליעבטע, אין פריידע אונד פראָהעם
יויכצען;
אין דען קהאָר מיינער טרייען, דעז געליעבטען פאָלקעז!
טריטט העריין, אָ געליעבטע! טריטט העריין, אָ גע־
ליעבטע!
אויף, אָ פריינד! א· ז· וו·

תפלת ערבית

ער, דער אללבארמהערציגע פערגיעבט דיא מיסעטהאט, פערטילגט ניכט, נאהם שאָן אָפט דען צאָרן צוריק, לאָסט זיינען גרים ניע גאנץ ערוואכען · עוויגער, פערלייהע אונז זיעג! דער קאָניג ערהאָרע, ווען וויר פלעהען!

ברכו

לאָבעט דען עוויגען! ער איזט לאָבענזווירדיג!

ברוך

געלאָבט זייא דער עוויגע! ער איזט לאָבענזוויר־
דיג אימער אונד עוויג!

ברוך

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
אֲשֶׁר בִּדְבָרוֹ מַעֲרִיב עֲרָבִים ·
בְּחָכְמָה פּוֹתֵחַ שְׁעָרִים · וּבִתְבוּנָה
מְשַׁנֶּה עִתִּים וּמַחֲלִיף אֶת־הַזְּמַנִּים ·
וּמְסַדֵּר אֶת־הַכּוֹכָבִים בְּמִשְׁמְרוֹתֵיהֶם
בָּרָקִיעַ כִּרְצוֹנוֹ · בּוֹרֵא יוֹם וָלַיְלָה ·
גּוֹלֵל אוֹר מִפְּנֵי־חֹשֶׁךְ · וְחֹשֶׁךְ מִפְּנֵי־
אוֹר ׃ וּמַעֲבִיר יוֹם וּמֵבִיא לָיְלָה ·
וּמַבְדִּיל בֵּין יוֹם וּבֵין לָיְלָה · יְיָ צְבָאוֹת
שְׁמוֹ ׃ אֵל חַי וְקַיָּם תָּמִיד יִמְלוֹךְ ׀
עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד · בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ
הַמַּעֲרִיב עֲרָבִים ׃

אַהֲבַת עוֹלָם בֵּית יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ
אָהָבְתָּ ׃ תּוֹרָה וּמִצְוֹת חֻקִּים
וּמִשְׁפָּטִים · אוֹתָנוּ לִמַּדְתָּ ׃ עַל־כֵּן יְיָ
אֱלֹהֵינוּ בְּשָׁכְבֵנוּ וּבְקוּמֵנוּ נָשִׂיחַ
בְּחֻקֶּיךָ · וְנִשְׂמַח בְּדִבְרֵי תוֹרָתֶךָ

ובמצותיך

ברוך

געלאָבט זייאזט דוא, עוויגער, אונזער גאָטט! קאֶניג דער וועלט! דער דוא דורך דיין וואָרט אבענד-דאֶממערונג ווערדען לאֶסעזט! ווייזע אֶפפֿנעזט דוא דער פֿפֿאָרטע מהאָרע, אונד מיט פֿערשטאנד פֿעראֶנדערזט דוא דיא צייטען, אונד לאֶסעזט וויטטערונגען אבוועכ-זעלן. דאז געשטירן אָרדנעזט דוא אין זיינעם קרייז-לויף אז דעם פֿירמאמענט נאך דיינעם וואָהלגעפֿאללען. דוא ערשאַפֿפֿעזט טאג אונד נאכט; ראָללעזט דאז ליכט הינוועג, אונד עז ענטשטעהט פֿינזטערניס; לאֶסעזט יענעז הערפֿאָרברעכען, דיעזע וויכען; פֿיהרזט דען טאג וועג אונד הייסעזט דיא נאכט קאָממען. זאָ אונטער-שיידעזט דוא צווישען טאג אונד נאכט; עוויגער, צבאות איזט דיין נאהמע. אימממערדויערנדער הערר, רעגיערע איבער אונז בעשטאֶנדיג ביז אין עוויגקייט! געלאָבט זייאזט דוא, עוויגער, דער דוא אבענדדאֶם-מערונג ווערדען לאֶסעזט.

אהבת עולם

מיט אונפֿעראֶנדערליכער ליעבע ליעבזט דוא ישראל, דיין פֿאָלק; האזט עז געזעטצע, געבאָטע, פֿערהאל-טונגזרעגעלן אונד געברייכע געלעהרט. דארום אונ-טערהאלטען וויר אונז, עוויגער, אונזער גאָטט, מיט דיינען געזעטצען, ווען וויר אונז ניעדערלעגען אונד ווען וויר אויפֿשטעהען, פֿרייען אונז אימממער אונד עוויג דיינער לעהרע

וּבְמִצְוֹתֶיךָ לְעוֹלָם וָעֶד · כִּי הֵם חַיֵּינוּ
וְאֹרֶךְ יָמֵינוּ · וּבָהֶם נֶהְגֶּה יוֹמָם
וָלָיְלָה : וְאַהֲבָתְךָ אַל־תָּסִיר מִמֶּנּוּ
לְעוֹלָמִים · בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ · אוֹהֵב
עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל :

ק"ש תמצא לעיל דף ס'

אֱמֶת וֶאֱמוּנָה כָּל־זֹאת וְקַיָּם ׀ עָלֵינוּ ·
כִּי הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֵין זוּלָתוֹ ·
וַאֲנַחְנוּ יִשְׂרָאֵל עַמּוֹ · הַפּוֹדֵנוּ מִיַּד
מְלָכִים ׀ מַלְכֵּנוּ הַגּוֹאֲלֵנוּ מִכַּף
כָּל־הֶעָרִיצִים · הָאֵל הַנִּפְרָע לָנוּ
מִצָּרֵינוּ · וְהַמְשַׁלֵּם גְּמוּל ׀ לְכָל־
אוֹיְבֵי נַפְשֵׁנוּ · הָעֹשֶׂה גְדוֹלוֹת עַד
אֵין חֵקֶר · וְנִפְלָאוֹת עַד אֵין מִסְפָּר ·
הַשָּׂם נַפְשֵׁנוּ בַּחַיִּים · וְלֹא־נָתַן לַמּוֹט
רַגְלֵנוּ · הַמַּדְרִיכֵנוּ עַל־בָּמוֹת
אוֹיְבֵינוּ · וַיָּרֶם קַרְנֵנוּ עַל־כָּל־
שֹׂנְאֵינוּ

אונד דיינער געבאָטע; יא, זיא זינד אונזער לעבען, ערהאלטען אונז לאנגע דארין; טאג אונד נאכט זיננען וויר איהנען נאך. לאס דיינע ליעבע נימּמערמעהר פֿאָן אונז אבגעווענדט ווערדען! געלאָבט זייאזט דוא, עוויגער, דער דוא דיין פֿאָלק ישראל ליעבזט!

ק״ש (זיעהע אָבען זייטע פ״ח)

אמת

אללעז דיעזעז איזט וואהרהייט אונד טרייע, זאָוויא וויר איבערצייגט זינד, דאס ער, דער עוויגע, אונזער גאָטט איזט, אונד זאָנזט קיינער. וויר זינד זיין פֿאָלק ישראל; אונז האט ער געררעטטעט פֿאָן דער האנד דער קאָניגע; ער איזט אונזער קאָניג, דער אונז בעפֿרייעט האט פֿאָן דער געוואלט דער טיראננען. ער איזט גאָטט, דער אונז אן אונזערן בעלײדיגערן ראָכט; ער פֿערגילט נאך פֿערדיענזט דענען, דיא אונז האסען; ער טהוט אונער־פֿאָרשליכע טהאטען אונד אונצאָהליגע וואונדער. ער ערהאָלט אונז אים לעבען, אונד לאסט אונזערן פֿוס ניע וואנקען. ער לאָסט אונז אויף דען האָהען אונזע־רער פֿיינדע איינהערטרעטען (דאז איזט ער דעמיטהיגט דען פֿיינד,) אונד ערהעבט אונזער אנזעהען איבער אללע

שׂוֹנְאֵינוּ · הָעֹשֶׂה לָּנוּ נִסִּים וּנְקָמָה
בְּפַרְעֹה · אוֹתוֹת וּמוֹפְתִים בְּאַדְמַת
בְּנֵי חָם · הַמַּכֶּה בְעֶבְרָתוֹ כָּל־בְּכוֹרֵי
מִצְרָיִם · וַיּוֹצֵא אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
מִתּוֹכָם לְחֵרוּת עוֹלָם · הַמַּעֲבִיר
בָּנָיו בֵּין גִּזְרֵי יַם־סוּף · אֶת־רוֹדְפֵיהֶם
וְאֶת־שׂוֹנְאֵיהֶם בִּתְהוֹמוֹת טִבַּע ·
וְרָאוּ בָנָיו גְּבוּרָתוֹ · שִׁבְּחוּ וְהוֹדוּ
לִשְׁמוֹ · וּמַלְכוּתוֹ בְּרָצוֹן קִבְּלוּ
עֲלֵיהֶם · מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל · לְךָ
עָנוּ שִׁירָה בְּשִׂמְחָה רַבָּה · וְאָמְרוּ
כֻלָּם ׃

מִי־כָמֹכָה בָּאֵלִם יְיָ · מִי כָּמֹכָה
נֶאְדָּר בַּקֹּדֶשׁ · נוֹרָא תְהִלֹּת
עֹשֵׂה־פֶלֶא ׃

מַלְכוּתְךָ רָאוּ בָנֶיךָ · בּוֹקֵעַ יָם לִפְנֵי
מֹשֶׁה · זֶה אֵלִי · עָנוּ

דיא אונז האסען · ער טהאט וואונדער, איבטע ראכע פיר אונז אויז אן פרעה; צייגטע וואונדערצייכען אונד איבערנאטירליכע שטראפען אין דעם לאנדע דער חמיטער · ער שלוג מיט זיינער שטראפרוטהע אללע ערשטגעבארנע אין מצרים, אונד פיהרטע זיין פאלק ישראל פאן איהנען הערויז צור עוויגען פרייהייט · ער ליעס זיינע קינדער דורך דאז געטהיילטע ראטהע מעער געהען, אונד פערזענקטע איהרע פיינדע אונד פערפאל-גער אין דען אבגרונד · זיינע קינדער זאהען זיינע אלל-מאכט, פריעזען איהן, דאנקטען זיינעם נאהמען, אונד הולדיגטען איהם מיט הערצענזאיבעראיינשטיממונג · משה אונד דיא קינדער ישראל'ז שטיממטען פריידענ-פאלל געזאנג דיר אן, אונד ריעפען אללצומאהל:

מי כמכה

ווער איזט אונטער דען מאכטען, א עוויגער וויא דוא? ווער איזט פערהערליכט מיט היילינקייט, וויא דוא? פורכטבאר אים לאבע, וואונדערטהאטער!

דיינע קינדער זאהען דיינע הערליכקייט, אלז דוא דאז מעער פאר משה טהיילטעזט, זיעהע, דיעז זער איזט מיין גאטט, ריעפען זיא, זה:

וְאָמְרוּ: יְיָ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד:
וְנֶאֱמַר כִּי־פָדָה יְיָ אֶת־יַעֲקֹב ·
וּגְאָלוֹ מִיַּד חָזָק מִמֶּנּוּ: בָּרוּךְ
אַתָּה יְיָ גָּאַל יִשְׂרָאֵל:
הַשְׁכִּיבֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְשָׁלוֹם ·
וְהַעֲמִידֵנוּ מַלְכֵּנוּ לְחַיִּים ·
וּפְרוֹס עָלֵינוּ סֻכַּת שְׁלוֹמֶךָ · וְתַקְּנֵנוּ
בְּעֵצָה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ
לְמַעַן שְׁמֶךָ · וְהָגֵן בַּעֲדֵנוּ · וְהָסֵר
מֵעָלֵינוּ אוֹיֵב דֶּבֶר וְחֶרֶב וְרָעָב
וְיָגוֹן · וְהָסֵר שָׂטָן מִלְּפָנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵינוּ ·
וּבְצֵל כְּנָפֶיךָ תַּסְתִּירֵנוּ · כִּי אֵל
שׁוֹמְרֵנוּ וּמַצִּילֵנוּ אָתָּה · כִּי אֵל
מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה · וּשְׁמוֹר
צֵאתֵנוּ וּבוֹאֵנוּ לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם ·
מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם: ופרוס בָּרוּךְ אַתָּה
יְיָ שׁוֹמֵר עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל לָעַד:

אונד שפראכען:

דער עוויגע ווירד אימּמער אונד עוויג רעגיערען!

אין דער שריפט הייסט עז · דער עוויגע האט יעקב ערלאֶזט, איהן בעפרייעט פאָן דער איבערמאַכטיגען האנד · געלאָבט זייאזט דוא, עוויגער! בעפרייער ישראל'ז!

השכיבנו

לאס אונז, אָ עוויגער, אונזער הערר, אונז רוהיג ניעדערלעגען, אונד געזונד אויפשטעהן! ברייטע איבער אונז דיא דעקע דיינעז פריעדענז אויז, אונטערשטיטצע אונז מיט דיינעם גוטען ראטה, אונד הילף אונז אום דיינעז נאהמענז ווילּלען · בעשיטצע אונז, ווענדע אב פאָן אונז פיינד, פעזט, קריעג, הונגער אונד קוממער. פערשייכע דען באָזען פערפיהרער פאָן אללען זייטען, אונד בירג אונז אונטער דעם שאטטען דיינער פליגעל; דען דוא ביזט גאָטט, דער אונז בעוואהרעט אונד בעשירמעט, איין אללגנאֶדיגער, אללבארמענדער גאָטט אונד קאָניג · בעוואהרע אונז ביים אויז - אונד איינגעהן צום לעבען אונד פריעדען, פאָן נון אן ביז אין עוויגקייט! געלאָבט זייאזט דוא, עוויגער, דער דוא דיין פאָלק ישראל אימּמער אונד עוויג בעוואהרזט ·

בשבת וּבי"ט

וּפְרוֹס עָלֵינוּ סֻכַּת שְׁלוֹמֶךָ · בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ · הַפּוֹרֵס ׀ סֻכַּת שָׁלוֹם ׀ עָלֵינוּ וְעַל כָּל־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל · וְעַל יְרוּשָׁלָיִם :

וְשָׁמְרוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשַּׁבָּת · לַעֲשׂוֹת אֶת־הַשַּׁבָּת לְדֹרֹתָם בְּרִית עוֹלָם : בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אוֹת הִוא לְעֹלָם · כִּי־שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה יְיָ אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ · וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת וַיִּנָּפַשׁ :

לשלש רגלים וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶת־מֹעֲדֵי יְיָ · אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל :

לראש השנה תִּקְעוּ בַחֹדֶשׁ שׁוֹפָר · בַּכֶּסֶה לְיוֹם חַגֵּנוּ :
כִּי חֹק לְיִשְׂרָאֵל הוּא · מִשְׁפָּט לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב :

אם שבת אונד אין דען פֿעזטטאגען ווירד דיעזעז גע=
בעט וויא פֿאָלגעט געשלאָסען ·

ופרוס

בעהייטע דיינע פֿריעדענזזעקע איבער אונז! גע=
לאָבט זייאזט דוא, עוויגער, דער דוא דיא דעקע דעז
פֿריעדענז אויזבריייטעזט איבער אונז, איבער דיין גאנ=
צעז פֿאָלק ישראל, אונד איבער ירושלים ·

ושמרו

דיא קינדער ישראל'ז זאָללען דען שבת בעאָבאכ=
טען; דאס זיא נעמליך דען שבת בייא אללען איהרען
נאכקאָממען האלטען · אלז איינען עוויגער בונד צווי=
שען מיר אונד דען קינדערן ישראל'ז זאָלל דער שבת
איין צייכען זיין אויף עוויג · דען אין זעכז טאגען האט
דער עוויגע דען הימְמעל אונד דיא ערדע געמאכט,
אם זיעבענטען טאג אבער האט ער געפֿייערט, אונד
זיין ציעל עררייכט ·

אם פֿעזטטאגע ·

משה מאכטע דיא פֿעזטע דעז עוויגען דען קינ=
דערן ישראל'ז בעקאננט ·

אם נייאיאהרזטאגע ·

בלאזעט אם נייםאָנד דיא פאָזוינע; אם פֿייערטא=
גע אונזערז פֿעזטעז · עז איזט געזעטץ אין ישראל,
פֿעראָרדנונג דעז יעקב'ז גאָטטעז ·

לְיוֹם כִּפּוּר כִּי־בַיּוֹם הַזֶּה יְכַפֵּר עֲלֵיכֶם
לְטַהֵר אֶתְכֶם ·
מִכֹּל חַטֹּאתֵיכֶם לִפְנֵי יי תִּטְהָרוּ׃

בָּרוּךְ יי לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן׃ בָּרוּךְ
יי מִצִּיּוֹן שֹׁכֵן יְרוּשָׁלָיִם הַלְלוּ־
יָהּ׃ בָּרוּךְ יי אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל ·
עֹשֵׂה נִפְלָאוֹת לְבַדּוֹ׃ וּבָרוּךְ שֵׁם
כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם וְיִמָּלֵא כְבוֹדוֹ אֶת־כֹּל
הָאָרֶץ אָמֵן וְאָמֵן׃ יְהִי כְבוֹד יי
לְעוֹלָם יִשְׂמַח יי בְּמַעֲשָׂיו׃ יְהִי שֵׁם
יי מְבֹרָךְ · מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם׃ כִּי
לֹא־יִטֹּשׁ יי אֶת־עַמּוֹ בַּעֲבוּר שְׁמוֹ
הַגָּדוֹל · כִּי הוֹאִיל יי לַעֲשׂוֹת אֶתְכֶם
לוֹ לְעָם׃ וַיַּרְא כָּל־הָעָם וַיִּפְּלוּ עַל־
פְּנֵיהֶם · וַיֹּאמְרוּ יי הוּא הָאֱלֹהִים · יי
הוּא הָאֱלֹהִים׃ וְהָיָה יי לְמֶלֶךְ עַל־
כָּל־הָאָרֶץ · בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יי אֶחָד

ושמו

אם פֿערזאֶהנונגזפֿעזטע ·

אן דיעזעם טאגע פֿערזאָהנט מאן איךָ, אום אייךָ צו רייניגען; פֿאָן אללען אייערן זינדען זאָללט איהר פֿאָר דעם עוויגען ריין ווערדען ·

ברוך ה׳ לעולם

געלאָבט זייא דער הערר אויף עוויג, אמן! אמן! דער עוויגע זייא פֿאָן ציון אויז געלאָבט; ער, דער צו ירושלים טהראָנעט! הללויה! געלאָבט זייא דער עוויגע, גאָטט, דער גאָטט ישראל׳ז, דער אלליין וואונדער טהוט; אונד געלאָבט זייא דער נאהמע זיינער מאיעזטאֶט, דאס זיינע העררליכקייט דיא גאנצע ערדע ערפֿיללע! אמן! אמן! עוויג וואֶהרט דעז עוויגען רוהם; אן זיינען ווערקען האט ער וואָהלגעפֿאללען · געפריעזען זייא דער נאהמע דעז הערדן, פֿאָן נון אן אונד אין עוויגקייט! דער הערר פֿערשטאֶסט זיין פֿאָלק ניכט, אום זיינעז גראָסען נאהמענז ווילללען; דען עז געפֿיעל איהם וואָהל, אייך צו זיינעם אייגנען פֿאָלקע צו ערוואָהלען · דאז פֿאָלק זאהע עז; אללע פֿיעלען אויף איהרע אנטליטץ, אונד שפראכען: דער עוויגע איזט גאָטט! דער עוויגע איזט גאָטט! דער עוויגע ווירד קאֶניג זיין איבער דיא גאנצע ערדע · איינזט ווירד דער עוויגע איינציג,

וּשְׁמוֹ אֶחָד: יְהִי־חַסְדְּךָ יְיָ עָלֵינוּ ·
כַּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ לָךְ: הוֹשִׁיעֵנוּ ׀ יְיָ
אֱלֹהֵינוּ וְקַבְּצֵנוּ מִן־הַגּוֹיִם לְהוֹדוֹת
לְשֵׁם קָדְשֶׁךָ · לְהִשְׁתַּבֵּחַ בִּתְהִלָּתֶךָ:
כָּל־גּוֹיִם ׀ אֲשֶׁר ׀ עָשִׂיתָ ׀ יָבוֹאוּ ׀
וְיִשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ אֲדֹנָי · וִיכַבְּדוּ
לִשְׁמֶךָ: כִּי־גָדוֹל ׀ אַתָּה וְעֹשֵׂה
נִפְלָאוֹת · אַתָּה אֱלֹהִים לְבַדֶּךָ:
וַאֲנַחְנוּ עַמְּךָ ׀ וְצֹאן מַרְעִיתֶךָ · נוֹדֶה
לְּךָ לְעוֹלָם לְדוֹר וָדוֹר נְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ:
בָּרוּךְ יְיָ בַּיּוֹם · בָּרוּךְ יְיָ בַּלָּיְלָה · בָּרוּךְ
יְיָ בְּשָׁכְבֵנוּ · בָּרוּךְ יְיָ בְּקוּמֵנוּ: כִּי
בְיָדְךָ נַפְשׁוֹת הַחַיִּים וְהַמֵּתִים אֲשֶׁר
בְּיָדוֹ נֶפֶשׁ כָּל־חָי · וְרוּחַ כָּל־בְּשַׂר־
אִישׁ: בְּיָדְךָ אַפְקִיד רוּחִי פָּדִיתָה
אוֹתִי יְיָ אֵל אֱמֶת: אֱלֹהֵינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם
יַחֵד שִׁמְךָ · וְקַיֵּם מַלְכוּתְךָ תָּמִיד:
וּמְלוֹךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד:

אונד זיין נאהמע איינציג זיין. דיינע גיטע, עוויגער, וואללטע איבער אונז, וויא וויר אויף דיך הארעטן. הילף אונז, עוויגער, אונזער העררע! ברינגע אונז צו- זאממען, אונד רעטטע אונז פאן דען היידען: זא דאנ- קען וויר דעם נאהמען דיינער הייליגקייט, אונד ריהמען דיינען לאבען אונז. אללע פאלקער, דיא דוא שופפט, זיא קאממען איינזט אונד בעטען אן, אונד עהרען דיי- נען נאהמען, העררע. דען דוא ביזט גראס, טהוזט וואונדער; דוא אלליין איינציג, גאטט! וויר דיין פאלק, דיינער ווידע שאאפע, דאנקען אונאויפהערליך דיר; פערקינדען פיר אונד פיר דיין לאב. געלאבט זייאזט דוא, עוויגער, אם טאגע! געלאבט, דוא עוויגער, בייא נאכט! געלאבט ביים ניעדערלעגען! געלאבט ביים אויפשטעהען! אין דיינער האנד זינד אללע וועזען, טאדטע אונד לעבענדיגע; אין דיינער האנד איזט דיא זעעלע אללער לעבענדען וועזען אונד דער הויך איינעז יעדען געשאפפעז; דיינער האנד עמפפעהלע איך מיי- נען גייזט, עוויגער! טרייערפיללענדער גאטט, דוא בעפרייעזט מיך. א גאטט אים הימעל! אייניגע דיי- נען נאהמען, האלטע שטעטז אויפרעכט דיין רייך, אונד רעגיערע איבער אונז אימער אונד עוויג.

יִרְאוּ עֵינֵינוּ וְיִשְׂמַח לִבֵּנוּ • וְתָגֵל
נַפְשֵׁנוּ בִּישׁוּעָתְךָ בֶּאֱמֶת •
בֶּאֱמֹר לְצִיּוֹן מָלַךְ אֱלֹהָיִךְ • יְיָ מֶלֶךְ
יְיָ מָלָךְ יְיָ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד • כִּי
הַמַּלְכוּת שֶׁלְּךָ הִיא • וּלְעוֹלְמֵי עַד
תִּמְלוֹךְ בְּכָבוֹד • כִּי אֵין לָנוּ מֶלֶךְ
אֶלָּא אָתָּה • בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמֶּלֶךְ
בִּכְבוֹדוֹ • תָּמִיד יִמְלֹךְ • עָלֵינוּ לְעוֹלָם
וָעֶד וְעַל כָּל־מַעֲשָׂיו :

הש"ץ אומר חצי קדיש

שלש ברכות ראשונות תמצא בתפלת חול דף ס"ז

אַתָּה קִדַּשְׁתָּ אֶת־יוֹם הַשְּׁבִיעִי
לִשְׁמֶךָ • תַּכְלִית מַעֲשֵׂה
שָׁמַיִם וָאָרֶץ • וּבֵרַכְתּוֹ מִכָּל־הַיָּמִים •
וְקִדַּשְׁתּוֹ מִכָּל־הַזְּמַנִּים • וְכֵן כָּתוּב
בְּתוֹרָתֶךָ :

יראו

אָ, דאס ווִיר דיינע ווירקליכע הילפֿע ערבליקען מאֶגען, אונזער הערץ זיך פֿרייע, אונד אונזרע זעלע פֿראָהלאָקע, ווענן צו ציון געזאגט ווירד: דיין גאָטט רעגיערט! דער עוויגע איזט קאֶניג; דער עוויגע האט רעגיערט; דער עוויגע ווירד רעגיערען אִיממער אונד עוויג. דיין איזט דאז רייך; אִיממער אונד עוויג רע־גיערזט דוא אין הערליכקייט: דענן ווִיר האבען קיי־נען קאֶניג אויסער דיר. געלאָבט זייאזט דוא, עוויגער קאֶניג, דער דוא שטעטז אין דיינער הערליכקייט ביז אין עוויגקייט איבער אונז אונד אללע דיינע געשאֶפפֿע רעגיערזט!

אתה קדשת

דען זיעבענטען טאג האזט דוא דיר געהייליגט אלז פֿאָללענדונגזפֿייער דער שאֶפּפֿונג דעז הִיממעלז אונד דער ערדע, איהן מיט זעגען אללען אנדערן טא־גען פֿאָרגעצאָגען, מיהר דענן אללע פֿעזטע געהייליגט; זאָ שטעהט עז אין דיינער לעהרע בעשריעבען.

ערבית לשבת

וַיְכֻלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל־צְבָאָם׃
וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה · וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם
הַשְּׁבִיעִי מִכָּל־מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה׃
וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים · אֶת־יוֹם הַשְּׁבִיעִי
וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ · כִּי בוֹ שָׁבַת מִכָּל־
מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר־בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת׃
אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רְצֵה
בִמְנוּחָתֵינוּ · קַדְּשֵׁנוּ
בְּמִצְוֹתֶיךָ · וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ ·
שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ · וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ ·
וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת · וְהַנְחִילֵנוּ
יְיָ אֱלֹהֵינוּ · בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שַׁבַּת
קָדְשֶׁךָ · וְיָנוּחוּ בָהּ יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי
שְׁמֶךָ · בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ
הַשַּׁבָּת׃

רצה ומודים וכו׳

ויכלו

דא פֿאָללענדעט ווארען דער היממעל, דיא ערדע, אונד איהר גאנצעז העער, האטטע גאָטט אם זיעבענטען טאגע פֿאָללענדעט זיין ווערק, דאז ער געמאַכט, רוהעטע אם זיעבענטען טאגע פֿאָן אללעם זיינעם ווערקע, דאז ער געמאַכט, זעגנעטע דען זיעבענטען טאג, אונד היילּיגטע איהן. דענן אן דעמזעלבען רוהעטע גאָטט פֿאָן אללעם ווערקע, דאז ער ערשאפֿפֿען אונד געמאַכט האטטע.

אלהינו

אונזער אונד אונזערער פֿאָרפֿאהרען גאָטט! האַבע וואָהלגעפֿאללען אן אונזערער רוהע, היילּיגע אונז דורך דיינע געבאָטע, אונד גיעב אונז אונזערן טהייל אן דיינעם געזעטצע! זאֶטטיגע אונז אויז דער פֿיללע דיינעז גוטעז, ערפֿרייע אונז דורך דיינע הילפֿע, אונד רייניגע אונזער הערץ, דיר אויפֿריכטיג צו דיענען. לאס אונז, עוויגער, אונזער גאָטט, דען שבת אין ליעבע אונד הערצענזאיבעראיינשטיממונג געניעסען, איהן פֿייערן ישראל, דאז דיינען נאהמען פֿערעהרט. געלאָבט זייאזט דוא, עוויגער, דער דוא דען שבת היילּיגזט!

עַרְבִית לְשַׁבָּת

החזן והקהל עומדים ואומרים ויכולו בעמידה : ואח"כ אומר החזן

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ · אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק · וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב · הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא · אֵל עֶלְיוֹן · קוֹנֵה שָׁמַיִם וָאָרֶץ :

קהל וחזן מָגֵן אָבוֹת בִּדְבָרוֹ · מְחַיֵּה מֵתִים בְּמַאֲמָרוֹ · הָאֵל הַקָּדוֹשׁ : בעי"ת (הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ) שֶׁאֵין כָּמוֹהוּ · הַמֵּנִיחַ לְעַמּוֹ בְּיוֹם שַׁבַּת קָדְשׁוֹ · כִּי בָם רָצָה לְהָנִיחַ לָהֶם · לְפָנָיו נַעֲבוֹד בְּיִרְאָה וָפַחַד וְנוֹדֶה לִשְׁמוֹ בְּכָל־יוֹם תָּמִיד מֵעֵין הַבְּרָכוֹת · אֵל הַהוֹדָאוֹת · אֲדוֹן הַשָּׁלוֹם מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת וּמְבָרֵךְ שְׁבִיעִי · וּמֵנִיחַ בִּקְדֻשָּׁה · לְעַם מְדֻשְּׁנֵי עֹנֶג · זֵכֶר לְמַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית :

ברוך

געלאָבט זייאזט דוא, עוויגער, אונזער אונד אונ־זער פאָרפאהרען גאָטט, גאָטט אברהם'ז, יצחק'ז אונד יעקב'ז, גראָסער, מעכטיגער אונד עהרפורכטבארער גאָטט! אללערהאָכזטער העדר! שאָפפער דעז הימ־מעלז אונד דער ערדע!

מגן אבות

בעשיטצער דער פאטריארכען דורך זיינע פערהייסונג, דער נאך זיינער צוזאגע דיא טאָדטען ער־וועקט, הייליגער גאָטט, (אין דען צעהן בוסטאגען: הייליגער קאָניג!), דעם קיינער גלייכט! ער לאָסט זיין פאָלק רוהען אן זיינעם הייליגען שבת, וויל ער וואָהלגעפאללען דאראן האט, דאס עז רוהע. איהם דיענען וויר מיט עהרפורכט, דאנקען זיינעם נאהמען טאָגליך אהנע אונטערלאס; איהם, דער קוועללע אללעז זעגענז, דעם גאָטט אללער דאנקליעדער ווירדיג, דעם הערדן אללער גליקזעליגקייט, דער דען שבת הייליגט, דען זיעבענטען טאג זעגנעט, אונד זיין פאָלק געזאָטטיגט פאָן וואָהללוזט אין הייליגער רוהע לאָסט, צום אנדענקען דער וועלטשאָפפונג.

ערבית לשבת

ואומר החזן אלקינו וחותם מקדש השבת · ואח"כ אומר קדיש שלם :

אין לדבר בשעה שאומרים ויכולו עד אחר הקדיש ·

בכל שבתות השנה אומרים ברכה מעין שבע חוץ מפסח שחל בשבת · וגם לא בבית אבל ר"ל · ולא בבית חתני' . ובמקום שאין אומרים אותה אין אומרים גם אלקינו כו' ·

אין אומרים במה מדליקין לא בי"ט שחל בשבת או בע"ש · ולא בשבת חה"מ :

בַּמֶּה מַדְלִיקִין וּבַמָּה אֵין מַדְלִיקִין אֵין מַדְלִיקִין לֹא בְלֶכֶשׁ וְלֹא בְחוֹסֶן וְלֹא בְכַלָּךְ וְלֹא בִפְתִילַת הָאִידָן וְלֹא בִפְתִילַת הַמִּדְבָּר וְלֹא בִירוֹקָה שֶׁעַל פְּנֵי הַמַּיִם וְלֹא בְזֶפֶת וְלֹא בְשַׁעֲוָה וְלֹא בְשֶׁמֶן קִיק וְלֹא בְשֶׁמֶן שְׂרֵפָה וְלֹא בְאַלְיָה וְלֹא בְחֵלֶב : נַחוּם הַמָּדִי אוֹמֵר מַדְלִיקִין בְּחֵלֶב מְבֻשָּׁל · וַחֲכָמִים אוֹמְרִים אֶחָד מְבֻשָּׁל וְאֶחָד שֶׁאֵינוֹ מְבֻשָּׁל אֵין מַדְלִיקִין בּוֹ : אֵין מַדְלִיקִין בְּשֶׁמֶן שְׂרֵפָה בְּיוֹם טוֹב : רַבִּי

ישמעאל

במה מדליקין

וועלכע דינגע זינד צור אונטערהאלטונג דעז ליכטעז אם שבת ערלויבט צו געברויכען, וועלכע ניכט? צום דאכט דארף מאן זיך ניכט בעדיענען, דעז לכיש 1), דעז אונגעהעכעלטען פלאקזעז, דער פלאק-זיידע 2); דער וואללע, דיא צווישען דער רינדע אונד דעם האלצע דער ווידען אונד אנדרער ביימע וואכזט; דער פאדען אויז דער וויזטע 3); אויך ניכט דעז וואסער מאאזען 4). שטאט דעז אהלז, דארף מאן ניכט ברויכען; צערלאסנעז פעך; צערלאסנעז וואכז; אהל אויז קיק 5); פערונרייניגטען אהל דער רעבע 6); פעטט אויז דען שוואנצשטיקען דער טהיערע, אונד אונשליטט. נחום דער מעדער זאגטע: דעז צערלאזנען אונשליטז דארף מאן זיך בעדיענען. אבער דיא אנדערן געלעהרטען וואללען דאס מאן דאז אונשליטט, וועדער צערלאסען נאך אונצערלאסען געברויכען זאלל.

דעז פערונרייניגטען אהלז דער העבע, דארף מאן זיך אויך אן קיינען אנדערן פייערטאג בעדיענען.

ר'

אנמערקונגען אונד ערקלארונגען

1) איינע ארט וואללע, דיא צווישען דער רינדע אונד דעם האלצע דעז צעדערן בוימעז וואכזט.
2) דער אייסרע טהייל דעז געשפינזטעז דער זיידען-ווירמער.
3) בלעטטער פאן איינעם האלוואכזענדען גראז, אויז וועלכעם מאן פאדען ציעהט.
4) זא אן דען שיפפען וואכזט.
5) איין אהל, דאז אויז דען קערנערן דער בוימוואללע געפרעסט ווירד.
6) וועלכעז מאן צוואר ניכט עסען, אבער אויסער אם שבת אויפברענען דארף.

וועלכעז

יִשְׁמָעֵאל אוֹמֵר אֵין מַדְלִיקִין בְּעִטְרָן
מִפְּנֵי כְבוֹד הַשַּׁבָּת: וַחֲכָמִים מַתִּירִין
בְּכָל־הַשְּׁמָנִים בְּשֶׁמֶן שֻׁמְשְׁמִין
בְּשֶׁמֶן אֱגוֹזִים בְּשֶׁמֶן צְנוֹנוֹת בְּשֶׁמֶן
דָּגִים בְּשֶׁמֶן פַּקּוּעוֹת בְּעִטְרָן וּבְנֵפְט:
רַבִּי טַרְפוֹן אוֹמֵר אֵין מַדְלִיקִין אֶלָּא
בְּשֶׁמֶן זַיִת בִּלְבָד: כָּל־הַיּוֹצֵא מִן־
הָעֵץ אֵין מַדְלִיקִין בּוֹ אֶלָּא פִשְׁתָּן.
וְכָל־הַיּוֹצֵא מִן־הָעֵץ אֵינוֹ מִטַּמֵּא
טֻמְאַת אֹהָלִים אֶלָּא פִשְׁתָּן: פְּתִילַת
הַבֶּגֶד שֶׁקִּפְּלָהּ וְלֹא הִבְהֲבָהּ רַבִּי
אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר טְמֵאָה הִיא וְאֵין
מַדְלִיקִין בָּהּ: רַבִּי עֲקִיבָא אוֹמֵר
טְהוֹרָה הִיא וּמַדְלִיקִין בָּהּ: לֹא יִקּוֹב
אָדָם שְׁפוֹפֶרֶת שֶׁל־בֵּיצָה וִימַלְּאֶנָּה
שֶׁמֶן וְיִתְּנֶנָּה עַל־פִּי הַנֵּר בִּשְׁבִיל
שֶׁתְּהֵא מְנַטֶּפֶת וַאֲפִילוּ הִיא שֶׁל־

ר׳ ישמעאל זאגטע: מאן דארף זיך דעז אבגאנגעז פֿאָם פעך 7) ניכֿט בעדיענען, וויל מאן דען שבת עהרע- ווערטה האלטען מיסטע. דיא אנדערן געלעהר- טען אבער ערלויבען דען געברויך אללער אֶלע 8), אלז: דאז אֶל פֿאָן שומשמין, פֿאָן ניסען, פֿאָן רעטטיך-זאאמען, פֿאָן פֿישען, פֿאָן ווילדען קירביסען, וויא אויך דען אבגאנג דעז פֿעכֿז, אונד דען נפֿט 9). ר׳ טרפֿון לעהרטע, דאס מאן בלאָס דאז אָליווען-אֶל ברויכֿען דירפֿטע.

פֿאָן אללעם וואז (אין דער שריפֿט) בוים-געוואֶכֿז גענענט ווירד, דארף מאן זיך נור דעז פֿלאכֿזעז צום דאכֿט בעדיענען. זאָ איזט אויך אונטער אללען דינ- גען, דיא בוים-געוואֶכֿז גענענט ווערדען, דער פֿלאכֿז אללײן (ווענן נעמליך איין צעלט דארויז געמאכֿט וואָר- דען) דערפֿעראונרייניגונג דורך איינען טאָדטען פֿעהיג.

איין לאפפען פֿאָן איינעם קליידע, דאז צום דאכֿט צוזאמען געראָללט, אבער ניכֿט אן דער שפיטצע אנ- געזענגט איזט, איזט נאך ר׳ אליעזר׳ז מיינונג דער פֿעו- אונרייניגונג 10) פֿעהיג 11), אונד מאן דארף זיך דעם- ניכֿט בעדיענען. ר׳ עקיבא אבער זאגטע, ער בלייבע ריין, אונד מאן קאנן זיך דעסען בעדיענען.

מאן דארף איינע מיט אֶל געפֿיללטע, אונטע- דורכלאכֿערטע אייערשאלע, ניכֿט איבער דיא לאמפ- זעטצען, דאמיט דאז אֶל טראָפּפֿענווייזע אויף דע דאכֿט פֿאללע; אויך ניכֿט איינמאהל ווען איין דערגלײ- כֿען האנגענדעז געפֿאֶס

פֿאָן

---

7) וועלכֿעז איינען שטינקענדען געריך האט.
8) ווען זיא אויך איבעלריכֿענד זינד.
9) איין וויסען איבעלריכֿענדעז פעך.
10) ווען ער פֿאָן איינעם אויזאֶטציגען אָדער טאָדטען בעריהרט וואָרדען.
11) וויל עז נאָך אימער איין שטיק איינעז קלײדעז בלייבט.

דיא

חֶרֶס · וְרַבִּי יְהוּדָה מַתִּיר: אֲבָל אִם חִבְּרָהּ הַיּוֹצֵר מִתְּחִלָּה מֻתָּר מִפְּנֵי שֶׁהוּא כְּלִי אֶחָד: לֹא יְמַלֵּא אָדָם קְעָרָה שֶׁמֶן וְיִתְּנֶנָּה בְּצַד הַנֵּר וְיִתֵּן רֹאשׁ הַפְּתִילָה בְּתוֹכָהּ בִּשְׁבִיל שֶׁתְּהֵא שׁוֹאֶבֶת · וְרַבִּי יְהוּדָה מַתִּיר: הַמְכַבֶּה אֶת־הַנֵּר מִפְּנֵי שֶׁהוּא מִתְיָרֵא מִפְּנֵי גוֹיִם מִפְּנֵי לִסְטִים מִפְּנֵי רוּחַ רָעָה אוֹ בִשְׁבִיל הַחוֹלֶה שֶׁיִּישַׁן פָּטוּר: כְּחָס עַל הַנֵּר כְּחָס עַל הַשֶּׁמֶן כְּחָס עַל הַפְּתִילָה חַיָּב: רַבִּי יוֹסֵי פּוֹטֵר בְּכֻלָּן חוּץ מִן הַפְּתִילָה מִפְּנֵי שֶׁהוּא עוֹשָׂה פֶּחָם: עַל שָׁלשׁ עֲבֵרוֹת נָשִׁים מֵתוֹת בִּשְׁעַת לֵידָתָן: עַל שֶׁאֵינָן זְהִירוֹת בְּנִדָּה בְּחַלָּה וּבְהַדְלָקַת הַנֵּר: שְׁלֹשָׁה דְבָרִים צָרִיךְ אָדָם לוֹמַר בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ עֶרֶב

פאן טאהן איזט 12) . ר' יהודה ערלויבט עז . האט אבער
דער טאפפער (אדער דער הויזהערר) איין דערגלייכען
געפאס אן דער לאמפע פעזט געמאכט, זא איזט זיך
דעסען צו בעדיענען ערלויבט, וויל עז אלזדאנן נור
איין געפאס אויזמאכט .

אויז עבען דער אורזאך, דארף מאן קיינע שאלע
מיט אל אנפיללען, דיא זעלבע נעבען דיא לאמפע
זעטצען, אונד דאז ענדע דעז דאכטעז דארין לעגען,
דאמיט דיעזער דאז אל אן זיך ציעהע . ר' יהודה
האלט אויך דיעזעז פיר ערלויבט .

דעריעניגע דער איינע לאמפע אויזלאשט, אויז
פורכט פיר דען היידען 13), פאר רייבער, אדער אויז
מעלאנקאליע, אדער אום איינעז קראנקעז וויללען, דא-
מיט ער איינשלאפען קאנן, איזט ניכט שטראפפאלליג .
געשיעהט עז אבער, אום דיא לאמפע, דאז אל, אדער
דען דאכט צו שאנען, זא איזט ער שטראפפאלליג . ר'
יוסי האלט איהן אין אללען דיעזען פאללען ניכט פיר
שטראפפאלליג, אויסער ווען עז אום דעז דאכטעז
ווילען געשיעהט, וויל ער דיא אבזיכט האבע, דען
דאכט צור קאהלע 14) צו מאכען .

אום דרייער זינדען ווילען שטערבען דיא וויבער
אין קינדעזנאטהען: געמליך ווען זיא ניכט מיט אויפ-
מערקזאמקייט בעאבאכטען, דיא געזעטצע דער רייניגונג,
דער חלה 15), אונד דער אנציגדונג דער ליכטער .

אן

---

12) דיא אורזאך איזט: וויל ער אין דיעזעם פאללע פאן דעם אלע איינען אנדערן געברויך מאכען, אונד דיא פערלעזונג דעז ליכטז פעראנלאסען ווירדע .

13) דיא פערזער וואללען אן איהרעם פעזטע אין קיינעם אנדערן הויזע, אלז אין איהרעם טעמפעל ליכט צו ברענגען ערלויבען .

14) אייגענטליך, פייערפאנגענדער .

15) אלז: איין שטיק שפייזעטייג ווארדע פארמאהלז צור העבע געבראכט, יעטצא ווירדז פערברענט-

דאז

עַרְבִית לְשַׁבָּת

שַׁבָּת עִם חֲשֵׁכָה : עִשַּׂרְתֶּם עֵרַבְתֶּם הַדְלִיקוּ אֶת הַנֵּר : סָפֵק חֲשֵׁכָה סָפֵק אֵינָהּ חֲשֵׁכָה : אֵין מְעַשְּׂרִין אֶת הַוַּדַּאי · וְאֵין מַטְבִּילִין אֶת־הַכֵּלִים · וְאֵין מַדְלִיקִין אֶת־הַנֵּרוֹת · אֲבָל מְעַשְּׂרִין אֶת־הַדְּמַאי · וּמְעָרְבִין · וְטוֹמְנִין אֶת־הַחַמִּין :

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר אָמַר רַבִּי חֲנִינָא · תַּלְמִידֵי חֲכָמִים מַרְבִּים שָׁלוֹם בָּעוֹלָם : שֶׁנֶּאֱמַר וְכָל־בָּנַיִךְ לִמּוּדֵי יְיָ · וְרַב שְׁלוֹם בָּנָיִךְ : אַל תִּקְרֵי בָּנָיִךְ אֶלָּא בּוֹנָיִךְ : שָׁלוֹם רָב לְאֹהֲבֵי תוֹרָתֶךָ וְאֵין־לָמוֹ מִכְשׁוֹל : יְהִי־שָׁלוֹם בְּחֵילֵךְ שַׁלְוָה בְּאַרְמְנוֹתָיִךְ · לְמַעַן אַחַי וְרֵעָי אֲדַבְּרָה־נָּא שָׁלוֹם בָּךְ : לְמַעַן בֵּית־יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֲבַקְשָׁה טוֹב לָךְ · יְיָ עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְיָ יְבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם :

ואומרים עלינו תמצא בדף נ״ו ע״ב

תיכף בביאתו לביתו יאמר

שלום

אן דרייען דינגען מוס יעדער הויזפאטער, פרייטאג אבענד, וועון עז דונקעל ווירד, דורך פראגען עראיננערן. האבט איהר פערצעהנדעט? האבט איהר דען עירוב [16] געמאכט? צינדעט דיא לאמפע אן. איזט עז צווייפעלהאפט, אב שאן נאכט זייא אדער ניכט, זא דארף מאן דאז געוויס אונפערצעהנטע ניכט פערצעהנדטען, דיא געפעססע ניכט אין וואסער טויכען [17], אונד דיא לאמפען ניכט אנצינדען. אבער דמאי [18], דארף מאן נאך פערצעהנטען, דען עירוב (דער העלע) נאך מאכען, אונד דאז ווארמע (פאר דער ערקאלטונג) בעוואהרען.

אמר

ר׳ אליעזר זאגטע אים נאהמען פאן ר׳ חנינא: געזעטצלעהרער אונטערהאלטען איינינקייט אונד פריעדען אין דער וועלט. דען עז הייסט: אונד אללע דיינע קינדער ווערדען געלעהרט זיין פאן גאטט; אונד דער פריעדע דיינער קינדער, ווירד גראס זיין. לעזע ניכט (בניך) דיינע קינדער, זאנדערן (בוניך) דיא דיך ערבויען.

דיא פריינדע דיינער לעהרע געניסען פיעל זעליגקייט; קיין אונפאלל דראהט איהנען.

אין דייגען מויערן וואהנע פריידע, אין דיינען שלאססערן זיכערהייט.

אום מיינער פריינדע אונד ברידער וויללען, ווינשע איך דיר פריידע אונד גליק.

אום דעז עוויגען אונזערז גאטטעז טעמפעל ווילען, זוך איך דיין וואהלערגעהן.

דער עוויגע גיבט זיינעם פאלקע מאכט! דער עוויגע בעגליקט זיין פאלק מיט זעליגעם פריעדען.

---

16) דאז יעניגע געזעטץ בעאבאכטעט, וואדורך עז ערלויבט ווירד, פאן איינעם ארט צום אנדערן אם שבת צו טראגען.

17) אום זיא פאן איהרער אונרייניגקייט צו בעפרייען.

18) דאז אונגעוויס פערצעהנדטע.

שָׁלוֹם עֲלֵיכֶם מַלְאֲכֵי הַשָּׁרֵת מַלְאֲכֵי
עֶלְיוֹן מִמֶּלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ
בָּרוּךְ הוּא׃ ג״פ

בְּבוֹאֲכֶם לְשָׁלוֹם מַלְאֲכֵי הַשָּׁלוֹם
מַלְאֲכֵי עֶלְיוֹן מִמֶּלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים
הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא׃ ג״פ

בָּרְכוּנִי לְשָׁלוֹם מַלְאֲכֵי הַשָּׁלוֹם
מַלְאֲכֵי עֶלְיוֹן מִמֶּלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים
הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא׃ ג״פ

בְּצֵאתְכֶם לְשָׁלוֹם מַלְאֲכֵי הַשָּׁלוֹם
מַלְאֲכֵי עֶלְיוֹן מִמֶּלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים
הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא׃ ג״פ

כִּי מַלְאָכָיו יְצַוֶּה לָּךְ לִשְׁמָרְךָ בְּכָל־דְּרָכֶיךָ׃ יְיָ יִשְׁמָר
צֵאתְךָ וּבוֹאֶךָ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם׃

אֵשֶׁת־חַיִל מִי יִמְצָא וְרָחֹק מִפְּנִינִים מִכְרָהּ׃ בָּטַח
בָּהּ לֵב בַּעְלָהּ וְשָׁלָל לֹא יֶחְסָר׃ גְּמָלַתְהוּ
טוֹב וְלֹא־רָע כֹּל יְמֵי חַיֶּיהָ׃ דָּרְשָׁה צֶמֶר וּפִשְׁתִּים

ותעש בחפץ כפיה: היתה כאניות סוחר ממרחק
תביא לחמה: ותקם | בעוד לילה ותתן טרף
לביתה וחק לנערתיה: זממה שדה ותקחהו מפרי
כפיה נטעה כרם: חגרה בעוז מתניה ותאמץ
זרועתיה: טעמה כי־טוב סחרה לא־יכבה בלילה
נרה: ידיה שלחה בכישור וכפיה תמכו פלך:
כפה פרשה לעני וידיה שלחה לאביון: לא־תירא
לביתה משלג כי כל־ביתה לבש שנים: מרבדים
עשתה־לה שש וארגמן לבושה: נודע בשערים
בעלה בשבתו עם־זקני־ארץ: סדין עשתה
ותמכר וחגור נתנה לכנעני: עז־והדר לבושה
ותשחק ליום אחרון: פיה פתחה בחכמה ותורת־
חסד על־לשונה: צופיה הליכות ביתה ולחם
עצלות לא תאכל: קמו בניה ויאשרוה בעלה
ויהללה: רבות בנות עשו חיל ואת עלית על־
כלנה: שקר החן והבל היפי אשה יראת־יי היא
תתהלל: תנו־לה מפרי ידיה ויהללוה בשערים
מעשיה:

נִשְׁמַת כָּל־חַי תְּבָרֵךְ אֶת־שִׁמְךָ יְיָ
אֱלֹהֵינוּ · וְרוּחַ כָּל־בָּשָׂר
תְּפָאֵר וּתְרוֹמֵם זִכְרְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד ·
מִן־הָעוֹלָם וְעַד־הָעוֹלָם אַתָּה אֵל ·
וּמִבַּלְעָדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ גּוֹאֵל
וּמוֹשִׁיעַ : פּוֹדֶה וּמַצִּיל וּמְפַרְנֵס
וּמְרַחֵם בְּכָל־עֵת צָרָה וְצוּקָה · אֵין
לָנוּ מֶלֶךְ אֶלָּא אָתָּה : אֱלֹהֵי
הָרִאשׁוֹנִים וְהָאַחֲרוֹנִים · אֱלוֹהַּ כָּל־
בְּרִיּוֹת · אֲדוֹן כָּל־תּוֹלָדוֹת · הַמְהֻלָּל
בְּרוֹב הַתִּשְׁבָּחוֹת · הַמְנַהֵג עוֹלָמוֹ
בְּחֶסֶד · וּבְרִיּוֹתָיג כ"א (וּבְרִיּוֹתָיו)
בְּרַחֲמִים : וַיְיָ לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן ·
הַמְעוֹרֵר יְשֵׁנִים וְהַמֵּקִיץ נִרְדָּמִים ·
וְהַמֵּשִׂיחַ אִלְּמִים · וְהַמַּתִּיר
אֲסוּרִים · וְהַסּוֹמֵךְ נוֹפְלִים · וְהַזּוֹקֵף
כְּפוּפִים

נִשְׁמַת

דער אָדעם אללער לעבענדיגען וועזען בענעדייע דיינעם נאהמען, עוויגער, אונזער העדר! דער הויך אללעז פֿליישעז פֿערהערליכֿע אונד ערהעבע דיין אנ־דענקען אימממעדדאר, אונזער קאָניג! פֿאָן עוויגקייט צו עוויגקייט ביזט דוא אללמאָכֿטיג; אויסער דיר האָבען וויר קיינען קאָניג, קיינען בעפֿרייער אונד בעשיטצער. דוא ערלאָזעזט, רעטטעזט, ערנאָהרזט אונד ערבארמזט דיך אונזער צו אללען צייטען דער טריבזאל אונד דער נאָטה; וויר האבען קיינען בייא־שטאנד אויסער דיר. גאָטט דער פֿאָרוועלט אונד דער נאכֿוועלט! העדר אללער וועזען! אורהעבער אללער דינגע, דער דוא דיינע וועלט מיט גנאדע רעגיערזט, אונד דיינע געשאָפּפֿע מיט ערבארמען לייטעזט. — פֿריעדען פרייזליעדער קאָננען דיך קוים לאָבען. — דער עוויגע שלאָפֿט ניכֿט אונד שלוממערט ניכֿט; ער ערוועקט שלאפֿענדע, ערמונטערט בעטייבטע, מאכֿט שטוממע בערעדט, לאָזעט געבונדענע, אונטער־שטיטצט וואנקענדע, ריכֿטעט געביגטע אויף.

כְּפוּפִים · לְךָ לְבַדְּךָ אֲנַחְנוּ מוֹדִים · אִלּוּ · פִּינוּ מָלֵא שִׁירָה כַּיָּם · וּלְשׁוֹנֵנוּ רִנָּה · כַּהֲמוֹן גַּלָּיו · וְשִׂפְתוֹתֵינוּ שֶׁבַח · כְּמֶרְחֲבֵי רָקִיעַ · וְעֵינֵינוּ מְאִירוֹת כַּשֶּׁמֶשׁ וְכַיָּרֵחַ · וְיָדֵינוּ פְרוּשׂוֹת כְּנִשְׁרֵי שָׁמָיִם · וְרַגְלֵינוּ קַלּוֹת כָּאַיָּלוֹת : אֵין אֲנַחְנוּ מַסְפִּיקִים לְהוֹדוֹת לְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ · וּלְבָרֵךְ אֶת־שְׁמֶךָ עַל־אַחַת מֵאָלֶף אֶלֶף אַלְפֵי אֲלָפִים וְרִבֵּי רְבָבוֹת (נ״ וְרִבְבוֹת רְבָבוֹת) פְּעָמִים הַטּוֹבוֹת שֶׁעָשִׂיתָ עִם אֲבוֹתֵינוּ וְעִמָּנוּ : מִמִּצְרַיִם גְּאַלְתָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וּמִבֵּית עֲבָדִים פְּדִיתָנוּ · בְּרָעָב זַנְתָּנוּ · וּבְשָׂבָע כִּלְכַּלְתָּנוּ : מֵחֶרֶב הִצַּלְתָּנוּ · וּמִדֶּבֶר מִלַּטְתָּנוּ · וּמֵחֳלָיִם רָעִים וְנֶאֱמָנִים דִּלִּיתָנוּ :

עד

דיך אללייך, עוויגער, בעטען וויר אן · ווארע אונזער מונד אן לאָבליעדערן אונערשאָפפליך, וויא דאז וועלט-מעער; קאָננטע אונזערע צונגע פריידענגעזאָנגע הערפאָרברינגען, וויא דיא מענגע זיינער וועללען; אונזרע ליפפען רוהם פערברייטען, וויא דער וויטע רוים דעז הימעלז; ווארען אונזערע אויגען לייכטענד וויא זאָננע אונד מאָנד; אונזרע האָנדע אויזגעברייטעט וויא אדלער-פיטיגע געגען דען הימעל; אונד אונזרע פיסע בע-הענדע וויא דיא פיסע דער הירשע; זאָ ווירדע דיעזעז אללעז ניכט היגרייכענד, דיר, עוויגער, אונזערער פאָרפאהרען גאָטט, צו דאנקען, דיינע גראָסע איינצו-זעהן, דיינע גיטע אנצושפרעכען, דיך אנצובעטען אונד דיינעם נאהמען צו בענעדייען, פיר איינע דען טויזענ-דע אונד מיריאדען פאָן וואָהלטהאטען, דיא דוא אונ-זערן עלטערן אונד אונז ערצייגט האזט · אויז מצרים האזט דוא אונז ערלאָזט, אונד פאָן דער שקלאווערייא בעפרייעט, אין הונגערזנאָטה אונז געשפייזט, אין צייטען דעז איבערפלוסעז אונז וואָהל געדייהען לאסען, פאָר דעם שווערדטע אונז בעשירמט, פאָר דער פעזט בעוואהרט אונד פאָן שווערען אונד געפאָהרליכען קראנקהייטען אונז געררעטטעט ·

עַד־הֵנָּה עֲזָרוּנוּ רַחֲמֶיךָ · וְלֹא
עֲזָבוּנוּ חֲסָדֶיךָ · וְאַל תִּטְּשֵׁנוּ
יְיָ אֱלֹהֵינוּ לָנֶצַח: עַל־כֵּן אֵבָרִים
(נ״י אֵבָרִים) שֶׁפִּלַּגְתָּ בָּנוּ · וְרוּחַ
וּנְשָׁמָה שֶׁנָּפַחְתָּ בְּאַפֵּינוּ · וְלָשׁוֹן
אֲשֶׁר שַׂמְתָּ בְּפִינוּ: הֵן הֵם יוֹדוּ
וִיבָרְכוּ וִישַׁבְּחוּ וִיפָאֲרוּ · וִירוֹמְמוּ
וְיַעֲרִיצוּ וְיַקְדִּישׁוּ וְיַמְלִיכוּ אֶת־שִׁמְךָ
מַלְכֵּנוּ: כִּי כָל־פֶּה לְךָ יוֹדֶה · וְכָל־
לָשׁוֹן לְךָ תִשָּׁבַע · וְכָל־בֶּרֶךְ לְךָ
תִכְרַע · וְכָל־קוֹמָה לְפָנֶיךָ תִשְׁתַּחֲוֶה:
וְכָל־לְבָבוֹת יִירָאוּךָ · וְכָל־קֶרֶב
וּכְלָיוֹת יְזַמְּרוּ לִשְׁמֶךָ · כַּדָּבָר
שֶׁכָּתוּב · כָּל־עַצְמוֹתַי תֹּאמַרְנָה יְיָ
מִי כָמוֹךָ · מַצִּיל עָנִי מֵחָזָק מִמֶּנּוּ ·
וְעָנִי וְאֶבְיוֹן מִגֹּזְלוֹ: מִי יִדְמֶה־לָּךְ ·
וּמִי יִשְׁוֶה לָּךְ · וּמִי יַעֲרָךְ־לָךְ · הָאֵל
הַגָּדוֹל

ביז יעטצט שטאנדעזט דוא ערבארמונגזפאלל אונז יע-
דער צייט בייא, פערליעס אונז דיינע גיטע ניכט · עווי-
גער, אונזער גאטט, דוא ווירזט אונז אויך פערגער
זיע פערלאסען · דארום זאללען אללע גליעדער אן
אונז, גייזט אונד זעעלע, דיא דוא אונז איינגעהויכט,
אונד דיא צונגע, דיא דוא אונזערם מונדע פערליעהען,
יעדען בעזאנדערז אונד אללען צוזאממען דיך לאבען,
פרייזען, ריהמען, ערהאהען אונד פערהערליכען, דיי-
נען נאהמען דאנקען, בענעדייען, לאבזינגען, איהן
הייליגען אונד איהן הולדיגען, אונזער קאניג! יעדער
מונד זאלל דיר דאנקען, יעדע צונגע דיר שווארען,
יעדעז קניע פאר דיר זיך בייגען, אללעז וואז לעבט
הינגעשטרעקט פאר דיר אנבעטען, אללער הערצען
דיך עהרפירכטען, אללע מיט דעם איניגזטען געפיהל
דיינעם נאהמען לאבזינגען; זא וויא עז אין דער שריפט
הייסט: עז שפרעכע יעדעז גליעד אן מיר:
א עוויגער! וועֶר איזט וויא דוא? ווער רעט-
טעט זא פאן איבערמאכט דען אונטערדריקטען, דען
ארמען אונד ליידענדען פאן זיינעם רויבער? ווער איזט
דיר גלייך, וועֶר דיר אהנליך, ווער מיט דיר אין פער-
האלטניס צו ברינגען? - גראסער, זיעגרייכער,

הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן קֹנֵה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: נְהַלֶּלְךָ וּנְשַׁבֵּחֲךָ וּנְפָאֶרְךָ וּנְבָרֵךְ אֶת־שֵׁם קָדְשֶׁךָ · כָּאָמוּר לְדָוִד · בָּרְכִי נַפְשִׁי אֶת־יְיָ וְכָל־קְרָבַי אֶת־שֵׁם קָדְשׁוֹ:

הָאֵל בְּתַעֲצֻמוֹת עֻזֶּךָ: הַגָּדוֹל בִּכְבוֹד שְׁמֶךָ · הַגִּבּוֹר לָנֶצַח · וְהַנּוֹרָא בְּנוֹרְאוֹתֶיךָ: הַמֶּלֶךְ הַיּוֹשֵׁב · עַל כִּסֵּא רָם וְנִשָּׂא:

שׁוֹכֵן עַד מָרוֹם וְקָדוֹשׁ שְׁמוֹ: וְכָתוּב רַנְּנוּ צַדִּיקִים בַּיְיָ · לַיְשָׁרִים נָאוָה תְהִלָּה: בְּפִי יְשָׁרִים תִּתְהַלָּל: וּבְדִבְרֵי צַדִּיקִים תִּתְבָּרַךְ: וּבִלְשׁוֹן חֲסִידִים תִּתְרוֹמָם: וּבְקֶרֶב קְדוֹשִׁים תִּתְקַדָּשׁ:

וּבְמַקְהֲלוֹת רִבְבוֹת עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּרִנָּה יִתְפָּאַר שִׁמְךָ

מלכנו

אללמאֶכטיגער, עהרפורכטבארער הערר! אללערהאָכֿ־ טעז וועזען! אייגענטהימער דעז הימּמעלז אונד דער ערדע! — וויר וואָללען דיך לאָבען, פרייזען אונד ער־ האֶהען, דיינעם היילִיגען נאהמען בענעדייען, וויא דוד שפריכט: מיינע זעעלע בענעדייע דעם הערֶרן! אלל מיין איננערעז זיינעם היילִי־ גען נאהמען!

האל

אללמאֶכטיג, דורך דיינע אונאומשראֶנקטע מאכט; גראָס, דורך דיא הערלִיכקייט דיינעז נאה־ מענז; שטארק, דורך דיינען זיעג; עהרפורכטז־ ווירדיג, דורך דיינע וואונדערטהאטען; קאֶניג, דער דוא אויף ערהאבנעם טהראָנע הערשעזט!

שוכן

ער טהראָנט אין עוויגקייט ערהאבענזטער, אלל־ מאֶכטיגזטער איזט זיין נאהמע. פראָהלאָקעט גע־ רעכטען, פראָלאָקען אים עוויגען! לאָבּ־ פרייז געציעמט נור רעדליכגעזינגטען; (זאָ שטעהט געשריעבען) דארום זאָלל אויך:

דער רעדליכען מונד דיך לאָבען;
דער גערעכטען וואָרט דיר בענעדייען;
דער פראָממען צונגע דיך ערהעבען;
דער היילִיגען קאָהר דיר הולדיגען.

ובמקהלות

אונד אין דיען פערזאממלונגען דער פִיער טויזענ־ דען דיינעז פאָלקעז ישראל, זאָלל דיין נאהמען

מַלְכֵּנוּ בְּכָל־דּוֹר וָדוֹר · שֶׁכֵּן חוֹבַת
כָּל־הַיְצוּרִים לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ · לְהוֹדוֹת לְהַלֵּל לְשַׁבֵּחַ
לְפָאֵר לְרוֹמֵם לְהַדֵּר לְבָרֵךְ לְעַלֵּה
וּלְקַלֵּס · עַל כָּל־דִּבְרֵי שִׁירוֹת
וְתִשְׁבְּחוֹת דָּוִד בֶּן־יִשַׁי עַבְדְּךָ
מְשִׁיחֶךָ :

יִשְׁתַּבַּח שִׁמְךָ לָעַד מַלְכֵּנוּ הָאֵל הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל
וְהַקָּדוֹשׁ בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ : כִּי לְךָ נָאֶה יְיָ
אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שִׁיר וּשְׁבָחָה הַלֵּל וְזִמְרָה
עֹז וּמֶמְשָׁלָה נֶצַח גְּדֻלָּה וּגְבוּרָה תְּהִלָּה וְתִפְאֶרֶת
קְדֻשָּׁה וּמַלְכוּת בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת מֵעַתָּה וְעַד־
עוֹלָם : בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל בַּתִּשְׁבָּחוֹת ·
אֵל הַהוֹדָאוֹת · אֲדוֹן הַנִּפְלָאוֹת · הַבּוֹחֵר בְּשִׁירֵי
זִמְרָה · מֶלֶךְ אֵל · חֵי הָעוֹלָמִים : נ״א (חַי
עוֹלָמִים) חצי קדיש

חזן בָּרְכוּ אֶת־יְיָ הַמְבֹרָךְ :

ברוך

אין יעדעם צייטאַלטער מיט לאָב געפריזען ווערדען; דען עז איזט דאז בעשטרעבען אללער געשאַפּפֿע, דיר, עוויגער, אונזער אונד אונזרער פֿאָרפֿאהרען גאָטט, צו דאנקען אונד צו בענעדייען, דיך צו לאָבען, צו פּרייזען, צו פֿערהערליכען, צו ריהמען, אונד צו פֿערעהרען, דיך צו פֿייערן אונד צו זינגען מיט ערהאַבענען געזאַנגען, אלז דיא, וועלכע דוד, זאָהן ישי, דיין געזאַלבטער דיענער, דיר געזונגען.

ישתבח

אימּמערדאר מיסע דיין גראָסער אונד הייליגער נאהמע, קאָניג אונד העררד, אונזער בעהערשער, געפּריזען זיין אים הימּמעל אונד אויף ערדען; דען דיר, עוויגער, אונזער אונד אונזרער פֿאָטער גאָטט, געביהרט געזאַנג אונד אנביעטונג, לאָב אונד זאיטענשפּיעל, גרֿאָסע אונד הערשאפֿט, זיעג, פֿערהערהליכונג אונד אללמאכט, פּרייז, רוהם, הייליגונג אונד רעגירונג, בענעדייונג אונד דאנקליעדער פֿאָן נון אן אונד אין עוויגקייט. געלאָבט זייאזט דוא, עוויגער, אללמאַכטיגער העררד! איבער אללען לאָב ערהאבען! יעדען דאנקעז ווירדיג! אורהעבער אללער וואונדער, דער דוא וואָהלגעפֿאללען האזט אן מעלאָדישען געזאַנגען; אללמאַכטיגער אונד עוויג דווירענדער העררד! אמן.

ברכו

לאָבט דען עוויגען! ער איזט לאָבענז ווירדיג!

געבענעדייעט,

שחרית לשבת

קהל וחזן בָּרוּךְ יְיָ הַמְבֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד׃

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם יוֹצֵר אוֹר וּבוֹרֵא חֹשֶׁךְ ׃ עֹשֶׂה שָׁלוֹם ׃ וּבוֹרֵא אֶת־הַכֹּל׃

כשאומרים יזכר מוסיפין זה

אוֹר עוֹלָם בְּאוֹצַר חַיִּים ׃ אוֹרוֹת מֵאֹפֶל אָמַר וַיֶּהִי׃

הַכֹּל יוֹדוּךָ ׃ וְהַכֹּל יְשַׁבְּחוּךָ ׃ וְהַכֹּל יֹאמְרוּ אֵין קָדוֹשׁ כַּיְיָ׃ הַכֹּל יְרוֹמְמוּךָ סֶּלָה ׃ יוֹצֵר הַכֹּל ׃ הָאֵל הַפּוֹתֵחַ בְּכָל־יוֹם ׃ דַּלְתוֹת שַׁעֲרֵי מִזְרָח׃ וּבוֹקֵעַ חַלּוֹנֵי רָקִיעַ ׃ מוֹצִיא חַמָּה מִמְּקוֹמָהּ ׃ וּלְבָנָה מִמְּכוֹן שִׁבְתָּהּ׃ וּמֵאִיר לָעוֹלָם כֻּלּוֹ וּלְיוֹשְׁבָיו ׃ שֶׁבָּרָא בְּמִדַּת רַחֲמִים׃ הַמֵּאִיר לָאָרֶץ וְלַדָּרִים ׃ עָלֶיהָ בְּרַחֲמִים ׃ וּבְטוּבוֹ מְחַדֵּשׁ בְּכָל־יוֹם תָּמִיד מַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית׃ הַמֶּלֶךְ

הַמְרוֹמָם

ברוך

געלאָבט זייא דער עוויגע! ער איזט לאָבענזווירדיג איממער אונד עוויג·

ברוך

געלאָבט זייאזט דוא, עוויגער, אונזער גאָטט! הערר דער וועלט! אורהעבער דעז ליכטעז, אונד שאָפפער דער פינזטערניס, דער דוא פריעדען געשטיפטעט אונד אללעז געמאַכט האזט!

איין עוויגעז ליכט הערדשע אים רייכע דער לעבענדיגען, פאָם פינזטערניס קאָממען ליכטער הערפאָר; שפראך ער: אונד עז ווארד·

הכל יודוך

אללעז לאָבעט דיך, אללעז פרייזעט דיך, אללעז שפריכט: ניכטז איזט זאָ הייליג וויא דער עוויגע· שאָפפער אללער דינגע! אללעז ערהעבעט דיך, סלה! דער אללמאַכטיגע! טאָגליך אָפפנעט ער דיא טהאָרע דעז אָזטעז, דורכבריכט דאז דיזטערע געוואָלק, ברינגט דיא זאָננע הערפאָר אויז איהרעם אָרטע, דען מאָנד אויז זיינעם בעשטיממטען זיטץ, אונד בעלייכטעט דיא גאנצע וועלט אונד איהרע בעוואָהנער, דיא ער ערשאפפען האט מיט דער אייגענשאפט דעז ערבארמענז· דוא בעלייכטעזט מיט ערבארמען דען ערדבעוואָהנערן, אונד דיא אויף איהם לעבען, אונד טאָגליך פערייגט דיינע גיטע דיא שאָפפונג·

הַמְרוֹמָם לְבַדּוֹ מֵאָז · הַמְשֻׁבָּח וְהַמְפֹאָר וְהַמִּתְנַשֵּׂא מִימוֹת עוֹלָם: אֱלֹהֵי עוֹלָם בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים · רַחֵם עָלֵינוּ · אֲדוֹן עֻזֵּנוּ · צוּר מִשְׂגַּבֵּנוּ · מָגֵן יִשְׁעֵנוּ · מִשְׂגָּב בַּעֲדֵנוּ: אֵין כְּעֶרְכֶּךָ · וְאֵין זוּלָתֶךָ · אֶפֶס בִּלְתֶּךָ · וּמִי דּוֹמֶה־לָּךְ: אֵין כְּעֶרְכְּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בָּעוֹלָם · הַזֶּה · וְאֵין זוּלָתְךָ מַלְכֵּנוּ לְחַיֵּי הָעוֹלָם · הַבָּא: אֶפֶס בִּלְתְּךָ גּוֹאֲלֵנוּ לִימוֹת הַמָּשִׁיחַ · וְאֵין דּוֹמֶה־לְּךָ מוֹשִׁיעֵנוּ לִתְחִיַּת הַמֵּתִים: אֵל אָדוֹן עַל כָּל־הַמַּעֲשִׂים · בָּרוּךְ וּמְבֹרָךְ בְּפִי כָּל־נְשָׁמָה: גָּדְלוֹ וְטוּבוֹ מָלֵא עוֹלָם · דַּעַת וּתְבוּנָה סוֹבְבִים · אוֹתוֹ: הַמִּתְגָּאֶה עַל חַיּוֹת הַקֹּדֶשׁ · וְנֶהְדָּר בְּכָבוֹד עַל הַמֶּרְכָּבָה: זְכוּת וּמִישׁוֹר לִפְנֵי

כסאו

פֿאָן אנבעגינן ביזט דוא אין דיר זעלבזט ערהאבען; געלאָבט, געפריזען אונד פֿערהערליכט, וואָ לאנגע דיא וועלט שטעהט · הערר דעז וועלטאללז! גראָס איז בארמהערציגקייט! ערבארמע דיך אונזער! הערר אונזרער מאכט, האָרט אונזרער בעשירמונג, שילד אונזרעז הייליז, דוא אונזרע זיכרע בורג! ניע= מאנד איזט מיט דיר, עוויגער, אין פֿערהאֶלטניס אין דיזעם לעבען; אויסער דיר קיינער אונזער קאֶניג אין דעם צוקינפֿטיגען · ניעמאנד אלז דוא, ווירד אונז בע= פֿרייען אין דען טאגען דעז ערלאֶזערז; אונד ניעמאנד איזט דיר גלייך, דער דוא אונז הילפֿזט צור אויפֿער= שטעהונגזצייט דער טאָדטען ·

אל אדון

געלאָבט זייא דער אללמאֶכטיגע הערר אללער דינגע, אונד געפריזען, אין דעם מונדע אללער לע= בענדיען וועזען · דיא גאנצע וועלט איזט פֿאָלל זיינער אללמאכט אונד גיטע · פֿאָן אללוויסענהייט אונד פֿער= נונפֿט אומגעבען · האָך ערהאבען טהראָנט ער איבער הייליגען חיות, פראכטפֿאָלל געשמיקט אויף היממלי= שען געשפאַן · טוגענד אונד פֿערדיענזט ערשיינען

פֿאָר

כִּסְאוֹ · חֶסֶד וְרַחֲמִים לִפְנֵי כְבוֹדוֹ :
טוֹבִים · מְאוֹרוֹת שֶׁבָּרָא אֱלֹהֵינוּ ·
יְצָרָם בְּדַעַת בְּבִינָה וּבְהַשְׂכֵּל : כֹּחַ
וּגְבוּרָה נָתַן בָּהֶם · לִהְיוֹת מוֹשְׁלִים
בְּקֶרֶב תֵּבֵל : מְלֵאִים זִיו · וּמְפִיקִים
נֹגַהּ : נָאֶה זִיוָם בְּכָל־הָעוֹלָם :
שְׂמֵחִים בְּצֵאתָם וְשָׂשִׂים בְּבוֹאָם ·
עֹשִׂים בְּאֵימָה רְצוֹן קוֹנֵיהֶם : פְּאֵר
וְכָבוֹד נוֹתְנִים לִשְׁמוֹ · צָהֳלָה וְרִנָּה
לְזֵכֶר מַלְכוּתוֹ : קָרָא לַשֶּׁמֶשׁ וַיִּזְרַח
אוֹר · רָאָה וְהִתְקִין צוּרַת הַלְּבָנָה :
שֶׁבַח נוֹתְנִים לוֹ כָּל־צְבָא מָרוֹם ·
תִּפְאֶרֶת וּגְדֻלָּה · שְׂרָפִים וְאוֹפַנִּים
וְחַיּוֹת הַקֹּדֶשׁ :

לָאֵל אֲשֶׁר שָׁבַת מִכָּל־הַמַּעֲשִׂים ·
בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי נִתְעַלָּה וְיָשַׁב
עַל כִּסֵּא כְבוֹדוֹ : תִּפְאֶרֶת עָטָה

פֿאָר דעם טהראָן; הולד אונד גנאדע בעגלייטען זיינע הערר־ליכקייט · וואָהלטהאָטיג זינד דיא זאָננען, דיא דער הערר ערשאפֿפֿען, ווייזליך געבילדעטן מיט אָרד־נונג אונד פֿערנונפֿט · מאכֿט־אונד קראפֿטפֿאָלל זאָל־לען זיא אין דער וועלט רעגירען ·· פֿאָלל אומהער, מאיעזטאֶטיש בעלייכֿטען זיא דאז גאנצע פֿירמאמענט · דעז היממלישען ליכֿטעז פֿערברייטען זיא אללענטהאל־בען גלאנץ · פֿריידענפֿאָלל געהען זיא אויף, אונד פֿראֶהליך געהען זיא ווידער אונטער, פֿאָללבריגגען עהר פֿורכֿטזפֿאָלל איהרעז הערדן בעפֿעהל · מיט רוהם אונד עהרע הולדיגען זיא איהם, ערהעבען לאָב אונד פֿריידענגעזאנג צו עהרע זיינעז רייכֿעז · דער זאָננע ריעף ער, דאס זיא אלז וועלטליכֿט ערשיען, זאה עז, אונד בילדעטע דעז מאָנדעז קרייז · עז לאָבזינגען איהם אללע היממעלזהעערע, מיט רוהם אונד הערר־ליכֿקייט הולדיגטען איהם שרפים, אופֿנים אונד דיא הייליגען חיות ·

לאֵל

דעם אללמאֶכֿטיגען, דער נאך פֿאָללענדונג דער וועלטשאֶפפֿונג געפֿייערט · ער ערהאָב זיך אם זיע־בענטען טאגע, אונד זאס אויף זיינעם מאיעזטאֶטישען טהראָן · מיט שאֶנהייט קראֶנטע

לְיוֹם הַמְּנוּחָה עֹנֶג קָרָא לְיוֹם הַשַּׁבָּת: זֶה שֶׁבַח (שֶׁל) יוֹם הַשְּׁבִיעִי שֶׁבּוֹ שָׁבַת אֵל מִכָּל־מְלַאכְתּוֹ: וְיוֹם הַשְּׁבִיעִי מְשַׁבֵּחַ וְאוֹמֵר מִזְמוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת טוֹב לְהוֹדוֹת לַיְיָ. לְפִיכָךְ יְפָאֲרוּ וִיבָרְכוּ לָאֵל כָּל־יְצוּרָיו שֶׁבַח יְקָר וּגְדֻלָּה יִתְּנוּ. לָאֵל מֶלֶךְ יוֹצֵר כֹּל. הַמַּנְחִיל מְנוּחָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בִּקְדֻשָּׁתוֹ. בְּיוֹם שַׁבַּת קֹדֶשׁ. שִׁמְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ יִתְקַדַּשׁ. וְזִכְרְךָ מַלְכֵּנוּ יִתְפָּאַר. בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתָּחַת: תִּתְבָּרַךְ מוֹשִׁיעֵנוּ עַל שֶׁבַח מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ. וְעַל מְאוֹרֵי אוֹר שֶׁעָשִׂיתָ. יְפָאֲרוּךָ סֶּלָה:

ער דיעזען רוהעטאג; אללגעמיינע וואננע נאננטע ער דען שבת - דיעזען פארצוג האט דער זיעבענטע טאג; דען אם זיעבענטען האט גאטט געפייערט נאך זיינעם ווערקע; איהן ריהמט דער דיכטער, זינגט איינען בעזאנדערן פזאלם פיר דען שבת - דארום ריהמט אונד לאבט דען העררן, איהרע געשאפפע אללע! וויזעט פרייז, הערדליכקייט אונד הולדיגונג דעם אללמאכטיגען קאניג, שאפפער דעז אללז, דער אין זיינעם הייליגטהום זיין פאלקע ישראל דער רוהע טהיילהאפט ווערדען לאסט אם הייליגען שבת טאגע! דיין נאהמען, עוויגער, אונזער הערר, ווערדע געהייליגט, דיין אנדענקען, אונזער קאניג, האכגעפריעזען אבען אים הימטעל אונד היעניעדען אויף ערדען!

זייא געלאבט, עוויגער, אונזער הערר, איבער דיא פראכט דיינער ווערקע, אונד דיא גלאנצענדען ליכטער, דיא דוא געבילדעט! עז פרייזע דיך אללעזלה.

התברך

יִשְׂמַח מֹשֶׁה בְּמַתְּנַת חֶלְקוֹ כִּי עֶבֶד נֶאֱמָן קָרָאתָ לּוֹ · כְּלִיל תִּפְאֶרֶת בְּרֹאשׁוֹ נָתַתָּ · בְּעָמְדוֹ לְפָנֶיךָ עַל הַר סִינָי · וּשְׁנֵי לֻחוֹת אֲבָנִים · הוֹרִיד בְּיָדוֹ · וְכָתוּב בָּהֶם שְׁמִירַת שַׁבָּת · וְכֵן כָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ:

וְשָׁמְרוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשַּׁבָּת · לַעֲשׂוֹת אֶת־הַשַּׁבָּת לְדֹרֹתָם בְּרִית עוֹלָם: בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אוֹת הִוא לְעֹלָם · כִּי־שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה יְיָ אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ · וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת וַיִּנָּפַשׁ:

וְלֹא נְתַתּוֹ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת וְלֹא הִנְחַלְתּוֹ מַלְכֵּנוּ לְעוֹבְדֵי זָרִים וְגַם בִּמְנוּחָתוֹ לֹא יִשְׁכְּנוּ רְשָׁעִים כִּי לְיִשְׂרָאֵל עַמְּךָ נְתַתּוֹ

באהבה

ישמח משה׃

משה פרייע זיך מיט זיינעם ערבע! דוא נאננטעזט
איהן דיינען טרייען דיענער; איינע פראכטפאללע קראָ־
נע זעטצעזט דוא אויף זיין הויפט, אלז ער אויף דעם
בערגע סני פאָר דיר שטאנד, אונד דאָן צווייא שטיי־
נערנע טאפעלן אין זיינער האנד מיט הערונטער
בראכטע, אויף וועלכע דיא בעאָבאכטונג דעז שבת
געשריעבען וואר; אונד זאָ שטעהט זיא אויך אין דיי־
נעם געזעטצע׃

ושמרו

דיא קינדער ישראל'ז זאָללען אלזאָ דען שבת
בעאָבאכטען; דאס זיא נאָמליך מיט אללען איה־
רען נאכקאָממען שבת האלטען, אלז איינען עוויגען
בונד. צווישען מיר אונד דען קינדערן ישראל'ז זאָלל
דער שבת איין צייכען זיין אויף עוויג; דען אין זעכז
טאגען האט דער עוויגע דען הימעל. אונד דיא ערדע
געשאפפען, אם זיעבענטען טאג אבער האט ער גע־
פייערט, אונד זיין ציעל ערדייכט.

ולא

עוויגער, אונזער גאָטט! דוא גאבזט איהן ניכט
אללען פאָלקערן דער ערדע; דען גאָטצענדיענערן ליע־
סעזט דוא, אונזער קאָניג, איהן ניכט צום ערבע; אויך
מיסען פרעפלער זיינער רוהע ניכט טהיילהאפטיג ווערדען.
נור דיינעם פאָלקע ישראל גאבזט דוא איהן אויז ליעבע;

בְּאַהֲבָה לְזֶרַע יַעֲקֹב אֲשֶׁר בָּם
בָּחָרְתָּ: עַם מְקַדְּשֵׁי שְׁבִיעִי
כֻּלָּם יִשְׂבְּעוּ וְיִתְעַנְּגוּ מִטּוּבֶךָ
וּבַשְּׁבִיעִי רָצִיתָ בּוֹ וְקִדַּשְׁתּוֹ · חֶמְדַּת
יָמִים אוֹתוֹ קָרָאתָ זֵכֶר לְמַעֲשֵׂה
בְרֵאשִׁית:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רְצֵה
בִמְנוּחָתֵינוּ · קַדְּשֵׁנוּ
בְּמִצְוֹתֶיךָ · וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ ·
שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ · וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ ·
וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת · וְהַנְחִילֵנוּ
יי אֱלֹהֵינוּ · בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שַׁבַּת
קָדְשֶׁךָ · וְיָנוּחוּ בוֹ יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי
שְׁמֶךָ · בָּרוּךְ אַתָּה יי מְקַדֵּשׁ
הַשַּׁבָּת:

רצה מודים תמצא בדף ע״ו

דעם זאאמען יעקב'ז, דען דוא דיר ערקאָהרען; דאז פאָלק, דאז דען זיעבענטען טאג הייליגט, געניעסע וואָללוזט אויז דער פיללע דיינעז גוטעז; דען דער זיעבענטע געפיעל דיר וואָהל, דאס דוא איהן הייליגטעזט, אונד דען אנמיטהיגזטען דער טאגע נאננטעזט צום אנדענקען דער וועלטשאָפפונג.

אלהינו

אָ, אונזער, אונד אונזרער פאָרפאהרען גאָטט! האבע וואָהלגעפאללען אן אונזרער רוהע, הייליגע אונז דורך דיינע געבאָטע, אונד גיעב אונז אונזערן טהייל אן דיינעם געזעטצע, זאָטטיגע אונז מיט דיינער זעליגקייט, אונד ערפרייע אונז מיט דיינעם הייל, רייניגע אונזער הערץ, דיר אויפריכטיג צו דיענען. לאס אונז עוויגער! אונזער גאָטט, דיינען שבת מיט ליעבע אונד וואָהל אלליען געניעסען, אללע, דיא דיינען נאהמען ליעבען אונד פערעהרען, אן איהם רוהען. געלאָבט זייאזט דוא, עוויגער, דער דוא דען שבת הייליגזט!

נְקַדֵּשׁ אֶת־שִׁמְךָ בָּעוֹלָם ׀ כְּשֵׁם שֶׁמַּקְדִּישִׁים ׀
אוֹתוֹ בִּשְׁמֵי מָרוֹם ׀ כַּכָּתוּב עַל־יַד נְבִיאֶךָ
וְקָרָא זֶה אֶל־זֶה וְאָמַר קָדוֹשׁ ׀ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְיָ
צְבָאוֹת מְלֹא כָל־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ ׃ אָז בְּקוֹל רַעַשׁ
גָּדוֹל אַדִּיר וְחָזָק מַשְׁמִיעִים קוֹל ׀ מִתְנַשְּׂאִים
לְעֻמַּת שְׂרָפִים לְעֻמָּתָם בָּרוּךְ יֹאמֵרוּ ׃ בָּרוּךְ
כְּבוֹד־יְיָ מִמְּקוֹמוֹ ׃ מִמְּקוֹמְךָ מַלְכֵּנוּ תוֹפִיעַ
וְתִמְלוֹךְ עָלֵינוּ ׀ כִּי מְחַכִּים אֲנַחְנוּ לָךְ ׀ מָתַי
תִּמְלוֹךְ בְּצִיּוֹן בְּקָרוֹב בְּיָמֵינוּ ׀ לְעוֹלָם וָעֶד
תִּשְׁכּוֹן ׃ תִּתְגַּדַּל וְתִתְקַדַּשׁ בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלַיִם ׀
עִירְךָ לְדוֹר וָדוֹר וּלְנֵצַח נְצָחִים ׃ וְעֵינֵינוּ תִרְאֶינָה
מַלְכוּתֶךָ ׀ כַּדָּבָר הָאָמוּר בְּשִׁירֵי עֻזֶּךָ ׀ עַל־יְדֵי
דָוִד מְשִׁיחַ צִדְקֶךָ ׃ יִמְלוֹךְ יְיָ ׀ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ
צִיּוֹן לְדוֹר וָדוֹר הַלְלוּיָהּ ׃

ואח"כ אומר לדור ודור וכו' ישמח משה וכו' עד גמירא

אֵין־כָּמוֹךָ בָאֱלֹהִים ׀ אֲדֹנָי וְאֵין
כְּמַעֲשֶׂיךָ ׃ מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת
כָּל־עֹלָמִים ׀ וּמֶמְשַׁלְתְּךָ בְּכָל־דּוֹר
וָדוֹר

נקדש

וויר וואָללען דיינען נאַהמען היעניעדען הייליגען, זאָ וויא ער אין דער היממעלזהאָהע געהייליגט ווירד; וויא עז דורך דיינען פראָפעטען בעשריעבען איזט, איינער רופט דעם אנדערן צו, אונד שפריכט:

הייליג, הייליג, הייליג איזט דער עווי-גע צבאות; דיא גאנצע ערדע איזט פאָלל דיינער הערליכקייט. דארויף ערטאָנט אין איינעם גראָסען שרעקליכען שטארק דאָננערנדען גע-טאָזע איהרע שטיממע, דיא זיא געגען דיא שרפים רו-פען: געלאָבט זייא דיא הערליכקייט דעז הערן אן איהרעם אָרטע! אָ, אונזער קאָניג! ערשיינע פאָן דיינעם אָרטע הער, אונד רעגיערע איב-טער אונז; דען וויר הארען דיינער, וואַן דוא וויעֿ-דער אין ציון רעגיערען ווירזט - אָ, טהראָנע דאָך אלל-דא באלד אין אונזערן טאגען אויף איממער אונד עוויג, דאס דיר געהולדיגט אונד דוא פערהערליכט ווערדעזט אין דיינער שטאדט ירושלים, אין יעדעם צייטאלטער, אויף איממער אונד עוויג, אונד אונזרע אויגען דיין רייך ערבליקען נאך דער פערהייסונג אין דיינען פרייזליעדערן דורך דוד, דיינען פראָממען גע-זאלבטען - דער עוויגע רעגיערט עווּיגליך; דיין גאטט דורך אללע צייטען, ציון! הללויה!

אין כמוך

ביעמאנד איזט וויא דוא, עוויגער אונזער גאָט; מאָכטיגער; דיינע טהאטען זינד אונפערגלייכבאר; דיין רייך איזט אללער עוויגקייטען רייך, דיינע רעגיערונג וואָהרעט פיר

וָדוֹר: יְיָ מֶלֶךְ יְיָ יִמְלֹךְ לְעֹלָם
וָעֶד: יְיָ עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן: יְיָ יְבָרֵךְ
אֶת־עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם:

אַב הָרַחֲמִים. הֵיטִיבָה בִרְצוֹנְךָ
אֶת־צִיּוֹן תִּבְנֶה חוֹמוֹת יְרוּשָׁלָיִם:
כִּי בְךָ לְבַד בָּטָחְנוּ: מֶלֶךְ אֵל
רָם וְנִשָּׂא אֲדוֹן עוֹלָמִים:

ומפקין ס"ת ואומרים ויהי בנסוע כדרך שמים תמלא בדף ק'

חזן וקהל שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד:
חזן וקהל אֶחָד אֱלֹהֵינוּ גָּדוֹל אֲדוֹנֵינוּ קָדוֹשׁ
(בר"ה וי"כ וְנוֹרָא) שְׁמוֹ:

בר"ה וי"כ בשעת הולכת ס"ת יאמר יי יי ג"פ

יְיָ יְיָ אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב־חֶסֶד
וֶאֱמֶת: נֹצֵר חֶסֶד לָאֲלָפִים נֹשֵׂא עָוֹן
וָפֶשַׁע וְחַטָּאָה וְנַקֵּה:

ואחר כך יאמר זה

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם מַלֵּא מִשְׁאֲלוֹתַי לְטוֹבָה
וְהָפֵק רְצוֹנִי וְתֵן שְׁאֵלָתִי וּמְחוֹל לִי עַל כָּל־

עונותי

אונד פיר · דער עוויגע איזט קאֶניג, האט רעגיערט, אונד ווירד רעגיערען אימרער אונד עוויג · דער עוויגע גיעבט זיינעם פאָלקע זיעג; דער עוויגע בעגליקט זיין פאָלק מיט זעליגעם פריעדען ·

אב הרחמים

אללבארמהערציגער פאטער! דורך דיינע גנאדע טהוע ציון וואָהל, אונד ריכטע ירושלים'ז מויערן אויף; דען אויף דיך אללײן טרויען וויר, אללמאֶכטיגער, האָכערהאבנער קאֶניג אונד הערר דער וועלט!

שמע

הֶערע, ישראל! דער עוויגע אונזער גאָטט איזט איין איינציגער, עוויגער וועזען!

אחד

אונזער גאָטט איזט איינציג, אונזער הערר פֿערהערליכט, הייליג (אונד עהרפֿורכטבאר) זיין נאהמע ·

יי׳ יי׳

דער עוויגע איזט אונפֿעראֶנדערליך דאז עוויגע וועזען, איין אללמאֶכטיגער גאָטט, אללבארמהערציג אונד אללגנאֶדיג, לאַנגמיטהיג, פאָן אונענדליכער הולד אונד טרייע · דער זיינע הולד, דעם טויזענדזטען געשלעכט נאָך אויפבעהאֶלט, דער מיסעטהאט, אבפאלל, אונד זינדע פֿערגיעבט, דער אבער ניכטז אָהנע אהנדונג היגגעהן לאֶסט ·

רבונו של עולם

הערר דער וועלט! ערפֿיללע מיינע ווינשע, וועזן זיא צו מיינעם וואָהל זינד; לאס מיר מיין פֿערלאנגען געלינגען, ערהאֶרע מיין געבעט; פֿערגיעב מיינע אונד מיינע הויזגענאָסען מיסעטהאטען,

אויז

עֲוֹנוֹתַי וְעַל כָּל־עֲוֹנוֹת אַנְשֵׁי בֵיתִי מְחִילָה בְּחֶסֶד מְחִילָה בְּרַחֲמִים וְטַהֲרֵנִי מֵחֲטָאַי וּמֵעֲוֹנַי וּמִפְּשָׁעַי וְזָכְרֵנִי בְּזִכָּרוֹן טוֹב לְפָנֶיךָ וּפָקְדֵנוּ בִּפְקוּדַת יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים וְזָכְרֵנוּ לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם: וּפַרְנָסָה וְכַלְכָּלָה וְלֶחֶם לֶאֱכוֹל וּבֶגֶד לִלְבּוֹשׁ וְעוֹשֶׁר וְכָבוֹד וַאֲרִיכַת יָמִים בְּתוֹרָתֶךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ: וְשֵׂכֶל וּבִינָה לְהָבִין וּלְהַשְׂכִּיל עִמְקֵי סוֹדוֹתֶיךָ וְהָפֵק רְפוּאָה לְכָל־מַכְאוֹבֵנוּ וְתָבָרֵךְ כָּל־מַעֲשֵׂה יָדֵינוּ וּגְזוֹר עָלֵינוּ גְזֵרוֹת טוֹבוֹת וִישׁוּעוֹת וְנֶחָמוֹת וּבַטֵּל מֵעָלֵינוּ כָּל־גְזֵרוֹת קָשׁוֹת וְרָעוֹת וְתֵן בְּלֵב מַלְכוּת וְיוֹעֲצָיו וְשָׂרָיו עָלֵינוּ לְטוֹבָה אָמֵן וְכֵן יְהִי רָצוֹן:

ג״פ

וַאֲנִי תְפִלָּתִי לְךָ יְיָ עֵת רָצוֹן אֱלֹהִים בְּרָב חַסְדֶּךָ עֲנֵנִי בֶּאֱמֶת יִשְׁעֶךָ:

בשלש רגלים בשעת הוצאת ספר תורה יאמר י״ג מדות ואחר כך יאמר

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם מַלֵּא מִשְׁאֲלוֹת לִבִּי לְטוֹבָה וְהָפֵק רְצוֹנִי וְתֵן שְׁאֵלָתִי וְזַכֵּה לִי עַבְדְּךָ בֶּן־אֲמָתֶךָ פלוני בן פלונית וְאִשְׁתִּי וּבָנַי וּבְנוֹתַי

וכל

אויז גנאדע אונד ערבארמען; רייניגע מיך פאן מיינען זינדען, מיסעטהאטען אונד פערברעכען; זייא מיינער איינגעדענק צום גוטען; זוכע מיך היים מיט הייל אונד טראסט; לאס לאנגעז אונד גליקזעליגעז לעבען, פריעדע, נאהרונג אונד ערהאלטונג אונזער טהייל זיין. גיעב אונז בראד צור ערהאלטונג, געוואנד צור בעקליידונג, עהרע אונד רייכטהום, אונד לאנגע לעבענזדויער, דאס וויר דיין געזעטץ ערלערנען, אונד דיינע געבאטע ערפיללען קאננען; גיעב אונז פערשטאנד אונד איינזיכט דיא טיעפען געהיימניסע דיינער לעהרע צו ערפארשען; פערלייהע אונז היילקראפט פיר אללע אונזערע שמערצען; זעגנע אונזער הענדע ווערק; דיינע פארזעהונג בעשיטצע איבער אונז ניפטז אלז גליק, הייל אונד טראסט; ווענדע אב פאן אונז יעדע הארטע פלאגע; נייגע דאז הערץ דעז רעגענטען, דאז הערץ זיינער ראטהע אונד פירשטען, דאס זיא אונז וואהלוואללען. אמן! זא זייא דיין הייליגער ווילע.

ואני תפלתי

לאס מיין געבעט צו דיר אויפשטייגען, עוויגער! צור גנאדענצייט; גאטט! נאך דיינער גראסען גיטע, ערהארע מיך מיט דיינער טרייען הילפע.

רבונו של עולם

הערר דער וועלט! ערפיללע דיא וינשע מיינעז הערצענז, ווען זיא צו מיינעם וואהל זינד; לאס מיין אונטערנעהמען מיר געלינגען, אונד ערהארע דאז געבעט דיינעז קנעכטעז (היער נעננט מאן זיינען אונד זיינער מוטטער נאהמען) דער זאהן דיינער מאגד; מאכע מיך, מיינע פרויא, מיינע זאהנע

אונד

וכל־בני ביתי לעשות רצונך בלבב שלם
ומלטני מיצר הרע. ותן חלקנו בתורתך וזכנו
שתשרה שכינתך בתוכנו והופע עלינו רוח חכמה
ובינה ויתקים־בנו מקרא שכתוב ונחה עליו
רוח יי רוח חכמה ובינה רוח עצה וגבורה רוח דעת
ויראת יי: ובכן יהי רצון לפניך יי אלהי ואלהי
אבותי שתזכנו לעשות מעשים טובים בעיניך:
ללכת בדרכי ישרים לפניך וקדשנו בקדשתך כדי
שנזכה לחיים טובים וארוכים ולחיי העולם
הבא ותשמרני ממעשים רעים ומשעות
רעות המתרגשות לבא בעולם והבוטח ביי חסד
יסובבנו אמן:

נ"פ

ואני תפלתי לך יי עת רצון אלהים ברב חסדך ענני באמת ישעך:

על הכל יתגדל ויתקדש וישתבח ויתפאר
ויתרומם ויתנשא: שמו של־מלך מלכי
המלכים הקדוש ברוך הוא: בעולמות
שברא העולם הזה והעולם הבא: כרצונו

וכרצון

אונד טאכטער פאמיל, דיזען הייללען מיט אויפריכטי-
געם הערצען צו טהון; לאס קיינע ליידענשאפט איבער
מיך הערשען; לאס דיינע לעהרע אונזער אנטהייל
זיין; מאכע אונז ווירדיג, דאס דער אבגלאנץ דיינער
העררליכקייט אונז געגענווארטיג זייא; לאס דער גייסט
דער וויזהייט אונד דער איינזיכט איבער אונז וואלל-
טען; לאס אן אונז ערפיללט ווערדען דער אויזשפרוך:
אונד עז ווירד אויף איהן רוהן, דער גייסט גאטטעז,
דער גייסט דער וויזהייט אונד דער איינזיכט, דער גייסט
דעז ראטהעז אונד דער שטארקע, דער גייסט דער ער-
קענטניס אונד דער פורכט גאטטעז. זא זייא דיר
איך וואהלגעפאללען, עוויגער! אונזער גאטט, אונד
גאטט אונזרער פארעלטערן! דאס וויר דאז גליק גע-
ניסען, דיר אנגענעהמע האנדלונגען צו בעגעהען אונד
דען וועג דער טוגענד צו וואנדעלן. הייליגע אונז דורך
דיינע געזעטצע; לאס לאנגעז אונד גליקזעליגעז לעבען
היען אונד אין דער צוקינפטיגען וועלט אונזער טהייל
זיין; בעוואהרע מיך אויך פאר איבעלטהאטען, פאר
אונגליקליכע צייטלייפטע דיא אונזערן ערדבאדען היימ-
זוכען זאללען. ווער אן גאטט פערטרויט, דען אום-
גיעבט גנאדע אום אונד אום, אמן.

ואני

לאס מיין געבעט צו דיר אויפשטייגען, עוויגער!
צור גנאדענצייט, גאטט! נאך דיינער ענדלאזען גיטע,
ערהארע מיך מיט דיינער טרייען הילפע.

על הכל

פערהערליכט, געהייליגט, געפריזען, גע-
בענעדייט געריהמט אונד ערהאבען איבער אללעז זייא
דער נאהמע דעז קאניגז אללער קאניגע, דעז הייליגען! געלאבט זייא ער, אין דען וועלטען, דיא ער
ערשאפפען, דיעזער אונד דיא קינפטיגע וועלט, נאך
זיינעם וואהלגעפאללען

וברצון יראיו וברצון כל־בית ישראל: צור העולמים אדון כל־הבריות · אלה כל־הנפשות: היושב במרחבי מרום · השוכן בשמי שמי קדם: קדשתו על החיות · וקדשתו על כסא הכבוד: ובכן יתקדש שמך בנו יי אלהינו לעיני כל־חי: ונאמר לפניו שיר חדש ככתוב: שירו · לאלהים זמרו שמו סלו לרכב בערבות ביה שמו ועלזו לפניו: ונראהו עין בעין בשובו אל־נוהו ככתוב: כי עין בעין יראו בשוב יי ציון: ונאמר ונגלה כבוד יי וראו כל־בשר יחדו כי פי יי דבר:

אב הרחמים תמצא לעיל דף ק"כ

מוסף לשבת

יקום פורקן מן־שמיא חנא וחסדא ורחמי וחיי אריכי ומזוני רויחי וסיעתא דשמיא · ובריות גופא ונהורא מעליא: זרעא חיא וקימא · זרעא די לא יפסוק · ודי לא יבטול

אונד דעם וואונש אונד פערלאנגען זיינער פערעהרער
אונד זיינעז פאלקעז ישראל'ז; הארט דער וועלטען!
אורהעבער אללער געשאפפע! גאטט אללער וועזען! דער
דוא אים אונטערליכען הימעלזרוים זיטצעזט, טהראנזט
אים אוראלטען הימעל, אויף חיות אין דיינער הייליג־
קייט, אויף דעם טהראן דיינער מאיעזטאט; לאס דאך
נון דיין נאהמען אפפענטליך געהייליגט ווערדען דורך
אונז, דאס וויר דיר איין נייעז ליעד אנשטיממען, וויא
געשריעבען שטעהט: זינגעט דעם העררן!
מאכט איהם באהן, דער דורך דיא אטהער־
וויזטע פאהרט! זיין נאהמע איזט יה!
פראהלאקט פאר איהם! דאס דוא אונז זיכטבאר
ערשיינעזט, ווען דוא ווידער אין דיינעם טעמפעל
צוריקקעהרזט, וויא געשריעבען שטעהט: דען זיכט־
באר ווירד דער עוויגע יעדעם אויגע ער־
שיינען, ווען ער נאך ציון צוריק קעהרט.
פערנער היישט עז: דיא הערליכקייט גאטטעז
ווירד אפפענטליך ערשיינען; דיא געשאפ־
פע אללעזאממט ווערדען עז זעהען: העררן
דער עוויגע זעלבזט האט עז פערהייסען.

יקום פורקן

בעפרייאונג, גליקזעליגקייט, הולד, לאנגעז לע־
בען, בעקוועמע נאהרונג, גאטטליכער ביישטאנד,
קערפערליכע געזונדהייט, הימלישעז ליכט, געזונדע
אונד שטארקע קינדער, דיא ניכט אויפהארען אונד ניכט
געהינדערט ווערדען,

מִפִּתְגָּמֵי אוֹרַיְתָא: לְמָרָנָן וְרַבָּנָן
חֲבוּרָתָא קַדִּישָׁתָא · דִּי בְאַרְעָא
דְיִשְׂרָאֵל · וְדִי בְבָבֶל · לְרֵישֵׁי
כַלָּה · וּלְרֵישֵׁי גַלְוָתָא · וּלְרֵישֵׁי
מְתִיבָתָא · וּלְדַיָּנֵי דְבָבָא: לְכָל־
תַּלְמִידֵיהוֹן · וּלְכָל־תַּלְמִידֵי
תַלְמִידֵיהוֹן · וּלְכָל־מָן דְּעָסְקִין
בְּאוֹרַיְתָא · מַלְכָּא דְעָלְמָא יְבָרֵךְ
יָתְהוֹן יַפִּישׁ חַיֵּיהוֹן · וְיַסְגֵּא יוֹמֵיהוֹן ·
וְיִתֵּן אַרְכָא לִשְׁנֵיהוֹן · וְיִתְפָּרְקוּן
וְיִשְׁתֵּזְבוּן מִן־כָּל־עָקָא · וּמִן־כָּל־
מַרְעִין בִּישִׁין · מָרָן דִּי בִשְׁמַיָּא ·
יְהֵא בְסַעְדְּהוֹן · כָּל־זְמַן וְעִדָּן ·
וְנֹאמַר אָמֵן:

יְקוּם פֻּרְקָן מִן־שְׁמַיָּא חִנָּא וְחִסְדָּא
וְרַחֲמֵי וְחַיֵּי אֲרִיכֵי וּמְזוֹנֵי רְוִיחֵי
וְסִיַּעְתָּא דִשְׁמַיָּא · וּבַרְיוּת גּוּפָא ·
ונהורא

זיך מיט דער גלייכגילטיגקייט צו בעגניגען, שענקע גאטט פאם הימעל, דיען לעהרערן, געלעהרטען, היילינען געזעללשאפטען אים געלאבטען לאנדע אונד אין בבל, דען פרעדיגערן, פארשטעהערן, היפטערן דער אקאדעמיען, שטאדטריכטערן, איהרען שילערן, אונד שילערן דער שילער, אונד אללען, דיא זיך דער געלעהרזאמקייט ווידמען! הערר אללער וועלט, זעגנע זיא, ערהאלטע זיא, גיעב איהנען לאנגעז דויערהאפטעז לעבען, בעפרייע זיא פאן פערדרוס אונד איבעלן צופאללען! הערר אים הימעל, שטעהע איהנען בייא צו אללען צייטען! היעראויף ווערדע גע־שפראכען: אמן.

יקום פורקן

בעפרייאונג, גליקזעליגקייט, הולד, לאנגעז לעבען, בעקוועמע נאהרונג, גאטטליכער בייאשטאנד, קערפערליכע געזונדהייט,

וּנְהוֹרָא מַעַלְיָא : זַרְעָא חַיָּא וְקַיָּמָא ·
זַרְעָא דִּי לָא יִפְסוּק · וְדִי לָא יִבְטוּל
מִפִּתְגָּמֵי אוֹרַיְתָא : לְכָל־קְהָלָא
קַדִּישָׁא הָדֵין · רַבְרְבַיָּא עִם זְעֵרַיָּא ·
טַפְלָא וּנְשַׁיָּא · מַלְכָּא דְעָלְמָא יְבָרֵךְ
יָתְכוֹן · יַפִּישׁ חַיֵּיכוֹן · וְיַסְגֵּא יוֹמֵיכוֹן ·
וְיִתֵּן אַרְכָא לִשְׁנֵיכוֹן · וְתִתְפָּרְקוּן
וְתִשְׁתֵּזְבוּן · מִן־כָּל־עָקָא · וּמִן־
כָּל־מַרְעִין בִּישִׁין : מָרָן דִּי בִשְׁמַיָּא
יְהֵא בְסַעְדְּכוֹן · כָּל־זְמַן וְעִדָּן ·
וְנֹאמַר אָמֵן :

מִי שֶׁבֵּרַךְ אֲבוֹתֵינוּ אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב הוּא
יְבָרֵךְ · אֶת כָּל־הַקָּהָל הַקָּדוֹשׁ הַזֶּה : עִם כָּל־
קְהִלּוֹת הַקֹּדֶשׁ · הֵם וּנְשֵׁיהֶם וּבְנֵיהֶם וּבְנוֹתֵיהֶם ·
וְכָל־אֲשֶׁר לָהֶם · וּמִי שֶׁמְּיַחֲדִים בָּתֵּי כְנֵסִיּוֹת
לִתְפִלָּה · וּמִי שֶׁבָּאִים בְּתוֹכָם לְהִתְפַּלֵּל · וּמִי
שֶׁנּוֹתְנִים נֵר לַמָּאוֹר וְיַיִן לְקִדּוּשׁ וּלְהַבְדָּלָה · וּפַת

לאורחים

היממלישעז ליכט, געזונדע אונד שטארקע קינדער,
דיא ניכט אויפהערען אונד ניכט געהינדערט ווערדען,
נאך דער פארשריפט דיינער לעהרע צו האנדעלן —
שענקע גאטט פאם הימעל, דיזער גאנצען הייליגען
געמיינדע, גראסען אונד קליינען, פרויען אונד קינדערן!
הערר אללער וועלט, זעגנע זיא, ערהאלטע זיא גיעב
איהנען לאנגעז דויערהאפטעז לעבען, בעפרייע זיא, פאן
פערדרוס, אונד פאן אללען איבלען צופאללען! הערר
אים הימעל, שטעהע איהנען בייא צו אללען צייטען!
היעראויף ווערדע געשפראכען: אמן.

מי שברך

דער דוא אונזערע פארפאהרען אברהם, יצחק
אונד יעקב געזעגנעט האזט, זעגנע דיעזע גאנצע היי-
ליגע געמיינדע, אונד אללע אנדערע הייליגען געמיינ-
דען, איהרע פרויען, זאהנע אונד טאכטער, אונד אל-
לעז דאז איהריגע. זעגנע דיא, וועלכע זינאגאגען צום
געבעטע שטיפטען, דיא הערייז געהען, אום צו בע-
טען, דיא ליכטער צור בעלייכטונג, וויין צו דעם איינ-
אונד אויזזעגנען דעז שבת, בראד

לאורחים · וצדקה לעניים · וכל־מי שעוסקים בצרכי צבור באמונה · הקדוש ברוך הוא ישלם שכרם · ויסיר מהם כל־מחלה · וירפא לכל־גופם · ויסלח לכל־עונם · וישלח ברכה והצלחה בכל־מעשה ידיהם · עם כל־ישראל אחיהם · ונאמר אמן :

כשמברכין החדש יש נוהגין לומר זה

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתחדש עלינו את־החדש הזה לטובה ולברכה ותתן לנו חיים ארוכים חיים של שלום חיים של טובה חיים של ברכה חיים של פרנסה חיים של חלוץ עצמות חיים שיש בהם יראת שמים ויראת חטא חיים שאין בהם בושה וכלימה חיים של עשר וכבוד חיים שתהא בנו אהבת תורה ויראת שמים חיים שימלא יי משאלות לבנו לטוב בזכות תפלת רבים אמן סלה :

פֿיר ארמע וואנדערער, אונד אלמאָזען פֿיר דירפֿטיגע שענקען, אונד אללע, וועלכע דיא געמיינגעשעפֿטע מיט טרייע פֿערוואלטען. אללערהייליגזטער, געלאָבט זייאזט דוא! גיעב איהנען איהרע בעלאָהנונג, ווענדע אללע קראנקהייטען פֿאָן איהנען אב, ערהאלטע איהרע קאָרפּער, פֿערגיעב איהרע זינדען, אונד פֿערלייהע גליק אונד זעגען אין אללען אונטערנעהמען, איהנען אונד אללען איהרען ברידערן! אמן.

האלהים אשר ברא את השמים ואת הארץ וכל צבאם. ואשר ברך את אבותינו. אברהם יצחק ויעקב משה ואהרן דוד ושלמה. וכל המלכים המבורכים. הוא יברך י׳ אדונינו המיוחס מאד. הקיסר רומי המהולל האדיר הגדול **פראנץ** השני. אותו וכל בית איסטרייך: הודו וקרנו יגדל. כסא מלכותו ירום. ונשא וגבה מאד. וישמרהו ויחייהו מכל צרה וצוקה. וידבר עמים תחתיו. ויפל שונאיו תחת כפות רגליו. ובכל אשר יפנה יצליח. ויתן לו אלהים לב חכם ונבון. לעשות משפט וצדקה. חסד ורחמים. ולהיות טוב ומטיב לכל. ויחיהו בבריאת גוף. לאורך ימים טובים. וישכיל ויצליח בכל דרכיו. ובכל מלחמותיו. הוא וכל יועציו. ואת כל שרי צבאותיו. ואת כל חייליו כל אחד בשמו תברך. ובימיו ובימינו תושיע יהודה. וישראל ישכון לבטח. ונאמר אמן:

מוסף לשבת

בשבת שלפני ראש חדש אומר החזן זה

מי שעשה נסים לאבותינו וגאל אותם מעבדות לחרות · הוא יגאל אותנו · ויקבץ נדחינו מארבע כנפות הארץ · חברים כל ישראל ונאמר אמן :

קהל וחזן יחדשהו הקדוש ברוך הוא עלינו ועל כל עמו בית ישראל לחיים ולשלום · לששון ולשמחה · לישועה ולנחמה · ונאמר אמן :

בימים שאין אומרים לו״ן א״א אב הרחמים וכן כשיש חתונה או מילה וכן כשמברכין החדש א״א חוץ בימי הספירה : וכשמברכין חדש אב נוהגין פה פראג לאומרו :

אב הרחמים שוכן מרומים · ברחמיו העצומים הוא יפקוד ברחמים · החסידים והישרים והתמימים · קהלות הקדש שמסרו נפשם על קדשת השם · הנאהבים והנעימים בחייהם ובמותם לא נפרדו · מנשרים קלו · ומאריות גברו · לעשות רצון קונם וחפץ צורם : יזכרם

אלהינו

מי שעשה

ער, דער אונזערן פֿאָרפֿאהרען וואונדער געצייגט, זיא אויז דער שקלאווערייא ערלאֶזט אונד צור פֿריי־הייט געפֿיהרט האט · — ער ערלאֶזע אונז באלד, אונד פֿערזאממלע אונז, דיא געפֿאנגענען אויז אללען פֿיער טהיילען דער ערדע, גאנץ ישראל · היערויף װערדע געשפראָכען: אמן ·

יחדשהו

דער אללערהייליגזטע געלאָבט זייא ער! — ער־נייע איהן צום לעבען אונד צור גליקזעליגקייט, צור פֿראֶהליכקייט אונד פֿריידע, צום הייל אונד צום טראָזט פֿיר אונז אונד זיין גאנצעז פֿאָלק ישראל, היערויף ווערדע געשפראָכען: אמן ·

אב הרחמים

אללבארמהערציגער פֿאטער, דער דוא מיט גרענצ־לאָזעם ערבארמען אין דער היממעלזהאֶהע טהראָנזט; ערוינגערע דיך דער פֿראָממען, רעכטשאפֿפֿנען, טריי־ען הייליגען געמיינדען, דיא פֿרייוויללִיג איהר לעבען הינגעגעבען האבען, אום דיינען נאהמען צו הייליגען: דיא ליעבען אונד האָלדען, דיא ווערדער אים לעבען נאָך אים טאָדע אבטריננינג וואורדען, אונד בעהענדער אלז אדלער, מיטהיגער אלז לאֶווען, דען וויללען איה־רעז שאֶפּפֿערז טהאטען, אונד נאָך דעם וואָהלגעפֿאל־לען איהרעז גאָטטעז האנדעלטען!

מוסף לשבת

אלהינו לטובה · עם שאר צדיקי עולם · וינקום לעינינו נקמת דם עבדיו השפוך : ככתוב בתורת משה איש האלהים · הרנינו גוים עמו כי דם־עבדיו יקום · ונקם ישיב לצריו וכפר אדמתו עמו : ועל־ידי עבדיך הנביאים כתוב לאמר : ונקיתי דמם לא־נקיתי : ויי שכן בציון : ובכתבי הקדש נאמר · למה יאמרו הגוים איה אלהיהם · יודע בגוים לעינינו · נקמת דם־עבדיך השפוך : ואומר כי־דורש דמים ׀ אותם זכר · לא־שכח צעקת ענוים : ואומר ידין בגוים מלא גויות · מחץ ראש על־ארץ רבה : מנחל בדרך ישתה · על־כן ירים ראש :

אשרי וכו׳ ומכניסין הס״ת להיכל ואומר מזמור לדוד כו׳ ובנחה כו׳ שלש ברכות ראשונות עד האל הקדוש תמצא לעיל דף ס״ו

תכנת שבת רצית קרבנותיה · צוית פרושיה · עם סדורי נסכיה · מענגיה לעולם כבוד ינחלו · טועמיה חיים זכו · וגם האוהבים דבריה

אָ, דענקע עז איהנען, אונזער גאָטט, צום גוטען מיט אנדערן פֿראָממען אין דער וועלט, אונד ראֶכע אין אונזערן טאגען פֿאָר אונזרען אויגען דאז בלוט דיינער קנעכטע, דאז פֿערגאָסען וואָרדען איזט, זאָ וויא עז געשריעבען שטעהט אין דער לעהרע משה'ז דעז גאָטטליכען מאננעז: הײדען פּרייזעט גליקליך זיין פֿאָלק! דען ער ראֶכעט זיינער דיענער בלוט; איבט ראכע אן זיינען געגנערן; איזט דעם לאנדע אונד דעם פֿאָלקע פֿערזאֶהנט. — דורך דיינע דיענער דיא פּראָפֿעטען איזט געשריעבען: ווען איך אללעז געאהנדעט האבע, זאָ האבע איך איהר בלוט נאָך ניכט געאהנדעט; אונד דער עוויגע טהראָנט אין ציון. אונד אין דען הייליגען שריפֿטען הייסט עז: וואז זאָללען דיא הײדען שפּרעכען: וואָ איזט נון איהר גאָטט? — אָ, מאכע אן דיעזען בארבארען פֿאָר אונזערן אויגען קונד: דוא ראֶכעזט דיינער דיענער פֿערגאָסנעז בלוט. פֿערנער הייסט עז: דער בלוטשולדראֶכער האט איהרער געדאכט, פֿערגיסט דאז קלאגגעשרייא דער אונטערדריקטען ניכט. אונד אין איינער אנדערן שטעללע: ער ווירד נאציאָנען ריכטען אויף האָכגעטהירמטען לייכען, דער יעטצט דאז הויפּט פֿאָן רבה שלוג. שאָן טרינקעט עז אויז דעם באך אם וועגע, ווייל עז צו שטאָלץ זיין הויפּט ערהאָב.

תכנת שבת

דוא האזט דיא שבתפֿייער בעשטיממט, האטטעזט וואָהלגעפֿאללען אן איהרען אָפּפֿערן, אָרדנעטעזט איהרע איינטהיילונגען אונד דאז פֿערהאלטען מיט איהרען טראנקאָפּפֿערן. דיא זיך דעז שבת ערפֿרייען, ווערדען דער הערליכקייט דעז עוויגען לעבענז טהיילהאפֿט; דיא איהן עמפּפֿינדען, געניעסען דען פֿאָרשמאקן דער עוויגקייט; אונד דיא זיינע געזעטצע פֿערעהרען, האבען

דְּבָרֶיהָ · גְּדֻלָּה בָּחָרוּ : אָז מִסִּינַי נִצְטַוּוּ עָלֶיהָ וַתְּצַוֵּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ · לְהַקְרִיב בָּהּ · קָרְבַּן מוּסַף שַׁבָּת כָּרָאוּי :

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ · שֶׁתַּעֲלֵנוּ בְשִׂמְחָה לְאַרְצֵנוּ · וְתִטָּעֵנוּ בִּגְבוּלֵנוּ · וְשָׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶת־קָרְבְּנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ · תְּמִידִים כְּסִדְרָם וּמוּסָפִים כְּהִלְכָתָם : וְאֶת־מוּסַף יוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה · נַעֲשֶׂה וְנַקְרִיב לְפָנֶיךָ בְּאַהֲבָה כְּמִצְוַת רְצוֹנֶךָ · כְּמוֹ שֶׁכָּתַבְתָּ עָלֵינוּ בְּתוֹרָתֶךָ · עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ · מִפִּי כְבוֹדֶךָ כָּאָמוּר :

וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת שְׁנֵי־כְבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה תְּמִימִם · וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה

האבען דאז האָכזטע גוט געוואָהלט · שאָן אויף סני
ווארד ער אונז עמפפאָהלען, אונד דוא, עוויגער, אונ=
זער הערר, בעפאהלזט, אם שבת איין אויסעראָר=
דענטליכעז אָפפער אלז צוגאבע דארצובריגגען ·

יהי רצון

אָ, דאס עז דיר, עוויגער, אונזער גאָטט, וואָהל=
געפיעללע, אונז ווידער פריידענפאָלל אין אונזער
לאנד איינצופיהרען אונד אין אונזער געביעט צו
פערפפלאנצען · דאָרט וואָללען וויר, אונזרער פפליכט
געמאָס, ווידער אָפפער צובערייטען, דיא טאָג=
ליכען אָפפער נאך איהרער אָרדנונג, אונד דיא צו=
גאבען נאך איהרער פאָרשריפט · אונד דיא צוגאבע
דעז שבתטאגעז, וואָללען וויר מיט פערגניעגען צו=
בערייטען אונד דארברינגען, נאך דער פאָרשריפט
דיינעז וויללענז, דער אין דיינעם געזעטץ דורך דיינען
דיענער משה ניעדערגעשריעבען איזט, זאָ וויא עז איהם
פאָן דיר זעלבזט בעפאָהלען וואָרדען, נעמליך:

וביום

אם שבתטאגע צווייא יאָהריגע לאָממער אָהנע
פעהלער; אונד צום מעהלאָפפער צווייא צעהנטהיילע
פייגעז מעהלז,

מוסף לשבת

בשמן ונסכו: עלת שבת בשבתו . על-עלת התמיד ונסכה:

ישמחו במלכותך . שומרי שבת וקוראי ענג . עם מקדשי שביעי . כלם ישבעו ויתענגו מטובך . ובשביעי רצית בו וקדשתו . חמדת ימים אותו קראת . זכר למעשה בראשית:

אלהינו ואלהי אבותינו רצה במנוחתנו . קדשנו במצותיך . ותן חלקנו בתורתך . שבענו מטובך . ושמחנו בישועתך . וטהר לבנו לעבדך באמת . והנחילנו יי אלהינו באהבה וברצון שבת קדשך . וינוחו בו ישראל מקדשי שמך:

ברוך אתה יי מקדש השבת:

רצה ומודים וכו׳ שים שלום וכו׳ תמצא בדף ע״ו

נעריצך

מיט אֶל איינגעריהרט; נעבזט דעם טראנקאָפּפֿער דא־צו · דיעזעז איזט דאז גאנצע אָפּפֿער פֿיר יעדען שבת, אויסער דעם טאֶגליכֿען גאנצען אָפּפֿער, נעבזט דעם וויינאָפּפֿער דאצו ·

ישמחו

דיא דען שבת פֿערעהרען, אונד איהן וואָננע נענ־נען, ווערדען זיך פֿרייען אין דיינעם רייכֿע · דאז פֿאָלק, דאז דען זיעבענטען טאג הייליגט, געניעסע וואָללוזט אויז דער פֿיללע דיינעז גוטעז; דען דער זיעבענטע געפֿיעל דיר וואָהל, דאם דוא איהן הייליגטעזט, אונד דען אנמיטהיגזטען דער טאגע נאננטעזט, צום אנדענ־קען דער וועלטשאָפּפֿונג ·

אלהינו

אָ, אונזער אונד אונזרער פֿאָרפֿאהרען גאָטט! האבע וואָהלגעפֿאללען אן אונזרער רוהע, הייליגע אונז דורך דיינע געבאָטע, אונד גיעב אונז אונזערן טהייל אן דיינעם געזעטצע, זאָטטיגע אונז מיט דיינער זעליג־קייט, אונד ערפֿרייע אונז מיט דיינעם הייל, רייניגע אונזער הערץ, דיר אויפֿריכֿטיג צו דיענען · לאס אונז, עוויגער, אונזער גאָטט, דיינעז שבת מיט ליעבע אונד וואָהלגעפֿאללען געניעסען; אן איהם רוהען אללע, דיא דיינען נאהמען ליעבען אונד פֿערעהרען · געלאָבט זייאזט דוא, עוויגער, דער דוא דען שבת הייליגזט ·

נעריצך

מוּסַף לְשַׁבָּת

הש"ץ חוזר ג' ברכות ראשונות ואח"כ אומר זה

נַעֲרִיצְךָ וְנַקְדִּישְׁךָ • כְּסוֹד שִׂיחַ שַׂרְפֵי קֹדֶשׁ הַמַּקְדִּישִׁים שִׁמְךָ בַּקֹּדֶשׁ כַּכָּתוּב עַל־יַד נְבִיאֶךָ • וְקָרָא זֶה אֶל־זֶה וְאָמַר : קָדוֹשׁ ׀ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת • מְלֹא כָל־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ : כְּבוֹדוֹ מָלֵא עוֹלָם • מְשָׁרְתָיו שׁוֹאֲלִים זֶה לָזֶה • אַיֵּה מְקוֹם כְּבוֹדוֹ • לְעֻמָּתָם בָּרוּךְ יֹאמֵרוּ : בָּרוּךְ כְּבוֹד־יְיָ מִמְּקוֹמוֹ : מִמְּקוֹמוֹ הוּא יִפֶן בְּרַחֲמִים • וְיָחוֹן עַם • הַמְיַחֲדִים שְׁמוֹ עֶרֶב וָבֹקֶר • בְּכָל־יוֹם תָּמִיד • פַּעֲמַיִם בְּאַהֲבָה שְׁמַע אוֹמְרִים : שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד : אֶחָד הוּא אֱלֹהֵינוּ • הוּא אָבִינוּ • הוּא מַלְכֵּנוּ • הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ : וְהוּא יַשְׁמִיעֵנוּ בְּרַחֲמָיו שֵׁנִית • לְעֵינֵי כָּל־חָי • לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים : אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם :

בי"ט מוסיפין זה

(אַדִּיר אַדִּירֵנוּ יְיָ אֲדוֹנֵנוּ מָה־אַדִּיר שִׁמְךָ בְּכָל־הָאָרֶץ • וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל־כָּל־הָאָרֶץ • בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד • וּשְׁמוֹ אֶחָד) : ע"כ

ובדברי

נעריצך

וויר וואָללען דיך לאָבפרייזען אונד דיר הולדיגען אין דער שפּראַכע דעז ראטהז דער הייליגען שרפים, וועלכע דיר הולדיגען אין דעם הייליגטהומע, זאָ וויא עז דורך דיינען פּראָפּעטען בעשריעבען איזט: איינער רופט דעם אנדערן צו אונד שפּריכט: הייליג, הייליג, הייליג איזט דער עוויגע, צבאות; דיא גאנצע ערדע איזט פאָלל זיינער הערר־ליכקייט; דיא גאנצע וועלט איזט פאָלל זיינער הערר־ליכקייט; זיינע דיענער־פראגען איינער דען אנדערן: וואָ איזט דער אָרט, וואָ זיינע הערר־ליכקייט טהראָנט? — אונד דיא געגען איבערשטעהענדען שפּרעכען: געלאָבט! געלאָבט זייא דיא הערר־ליכקייט דעז הערר־ן, וואָ זיא טהראָנט! מיט הולד מאָגע ער זיך ווענדען צו אונז פאָן זיינעם טהראָן, אונד בעגליקען דאז פאָלק, וועלכעז ליעבע־פאָלל טאָגליך צווייםאהל מאָרגענז אונד אבענדז זיינען נאהמען איינציג נעננט אונד שפּריכט: הארע ישראל דער עוויגע, אונזער גאָטט, איזט איין איינציגען עוויגעז וועזען. איינציג איזט אונזער גאָטט; ער איזט אונזער פאטער, אונזער קאָניג, אונזער ערר־עטטער! אונד ער ווירד אונז דורך זיינע גרענצענלאָזע גיטע צום צווייטען מאהל אין דער געגענווארט אללער לעבענדען ווע־זען פערנעהמען לאסען: אייער גאָטט צו זיין; איך, דער עוויגע, אייער גאָטט! (אם פעזטטאגע ווירד היער איין־געשאלטעט:)

אדיר

ערהאבען איזט אונזער אללמאכטיגער גאָטט, אונענדליכער גאָטט, אונזער הערר! וויא רוהמפאָלל איזט דיין נאהמען אויף ערדען! דער עוויגע ווירד קאָניג זיין איבער דיא גאנצע ערדע; דאמאהלז ווירד דער עוויגע איינציג אונד זיין נאהמע איינציג זיין.

ובדברי

מוסף לשבת

וּבְדִבְרֵי קָדְשְׁךָ כָּתוּב לֵאמֹר: יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם · אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּ־יָהּ:

ואח"כ אומר לדור ודור כו' תכנת שבת כו' רצה ומודי' כו'

אֵין כֵּאלֹהֵינוּ · אֵין כַּאדוֹנֵנוּ: אֵין כְּמַלְכֵּנוּ · אֵין כְּמוֹשִׁיעֵנוּ: מִי כֵאלֹהֵינוּ · מִי כַאדוֹנֵנוּ · מִי כְמַלְכֵּנוּ · מִי כְמוֹשִׁיעֵנוּ: נוֹדֶה לֵאלֹהֵינוּ · נוֹדֶה לַאדוֹנֵנוּ · נוֹדֶה לְמַלְכֵּנוּ · נוֹדֶה לְמוֹשִׁיעֵנוּ: בָּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ · בָּרוּךְ אֲדוֹנֵנוּ · בָּרוּךְ מַלְכֵּנוּ · בָּרוּךְ מוֹשִׁיעֵנוּ: אַתָּה הוּא אֱלֹהֵינוּ אַתָּה הוּא אֲדוֹנֵנוּ · אַתָּה הוּא מַלְכֵּנוּ · אַתָּה הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ: אַתָּה הוּא שֶׁהִקְטִירוּ אֲבוֹתֵינוּ לְפָנֶיךָ אֶת־קְטֹרֶת הַסַּמִּים: פִּטּוּם הַקְּטֹרֶת הַצֳּרִי וְהַצִּפֹּרֶן · הַחֶלְבְּנָה וְהַלְּבוֹנָה · מִשְׁקַל שִׁבְעִים

שבעים

ובדברי

אונד אין דען רעדען דיינעז הייליגען (דוד) שטעהט געשריעבען, וויא פאָלגעט: דער העררר רעגיערעט עוויג־ליך; דיין גאָטט דורך אללע צייטען, ציון! הללויה!

אין כאלהינו

ניעמאנד איזט זאָ, וויא אונזער גאָטט; ניעמאנד איזט זאָ, וויא אונזער העדר; ניעמאנד זאָ, וויא אונ־זער קאָניג; ניעמאנד זאָ וויא אונזער בעפרייער.

ווער איזט זאָ וויא אונזער גאָטט? ווער וויא אונ־זער העדר? ווער וויא אונזער קאָניג? ווער וויא אונ־זער בעפרייער?

וויר דאנקען אונזערם גאָטט! וויר דאנקען אונ־זערם העררן! וויר דאנקען אונזערם קאָניג! וויר דאנ־קען אונזערם בעפרייער!

געלאָבט זייאזט דוא, אונזער גאָטט! געלאָבט דוא, אונזער העדר! געלאָבט דוא, אונזער קאָניג! גע־לאָבט דוא, אונזער בעפרייער!

דוא ביזט אונזער גאָטט! דוא אונזער העדר! דוא אונזער קאָניג! דוא אונזער בעפרייער!

דוא ביזט דער גאָטט, פאָר דעם אונזרע פאָר־פאהרען רייכערווערק פאָן עדלען שפעצרייען רייכער־טען.

פטום הקטרת

דיא צוזאממענזעטצונג דעז רייכערווערקעז בע־שטאנד אויז הארץ, קוועבזמושעל, גאלבאן אונד ווייהערויך, פאָן יעדעם זיעבענציג

שִׁבְעִים מָנֶה · מוֹר וּקְצִיעָה ·
שִׁבֹּלֶת נֵרְדְּ וְכַרְכֹּם · מִשְׁקַל שִׁשָּׁה
עָשָׂר שִׁשָּׁה עָשָׂר מָנֶה · הַקֹּשְׁטְ
שְׁנֵים־עָשָׂר · וְקִלּוּפָה שְׁלֹשָׁה ·
וְקִנָּמוֹן תִּשְׁעָה · בֹּרִית כַּרְשִׁינָה
תִּשְׁעָה קַבִּין · יֵין קַפְרִיסִין סְאִין
תְּלָתָא וְקַבִּין תְּלָתָא · וְאִם אֵין לוֹ יֵין
קַפְרִיסִין · מֵבִיא חֲמַר חִוַּרְיָן עַתִּיק :
מֶלַח סְדוֹמִית רֹבַע הַקָּב · מַעֲלֶה
עָשָׁן כָּל־שֶׁהוּא : רַבִּי נָתָן אוֹמֵר אַף
כִּפַּת הַיַּרְדֵּן כָּל־שֶׁהוּא : וְאִם נָתַן
בָּהּ דְּבַשׁ פְּסָלָהּ · אִם חִסַּר אַחַת
מִכָּל־סַמָּנֶיהָ חַיָּב מִיתָה : רַבָּן
שִׁמְעוֹן בֶּן־גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר · הַצֳּרִי
אֵינוֹ אֶלָּא שְׂרָף הַנּוֹטֵף מֵעֲצֵי הַקְּטָף :
בֹּרִית כַּרְשִׁינָה שֶׁשָּׁפִין בָּהּ אֶת־
הַצִּפֹּרֶן · כְּדֵי שֶׁתְּהֵא נָאָה : יֵין

קפריסין

מנה; (איין געוויכט דער אלטען העבראער, פֿערגעב= ליך איין פפֿונד.) מירדע, קאסיא, שפיקענארדען אונד שפיקעזאפֿראן, פֿאָן יעדעם זעכצעהן מנה; קאָזטוס צוואֶלף אונד קאננעלרינדע, דרייא מנה; צימטהאָלץ ניין מנה; וויקענלויגע ניין קבין; (איין מאאס דער אלטען קאפערוויין דרייא סאין אונד דרייא קבין; ווען קיין קאפערוויין פֿאָרהאנדען וואר, בעדיענטע מאן זיך דעז שטארקען ווייסען וויינעז סדומיטישעז זאלץ איין פֿיער= טעל קב, אונד איין וועניגעז מעלה עשן (איינע פפֿלאנצע דערען רויך שנורגראדע אין דיא האֶהע געהעט, דיא אונז אבער אונבעקאננט איזט. נאך איינינער מוטהמאסונג זאָלל עז דיא טאָבאקפפֿלאנצע זיין.) רבי נתן זאגט, דאס מאן אויך איין וועניגעז ירדןקאל= מוס דאצו גענאָממען האבע. דורך איין וועניג צוקער, דאז דאראונטער געראטהען וואֶרע, ווירדע עז אונברויכ= באר געוואָרדען זיין, אונד דעריעניגע, דער איינע פֿאָן אללען דיעזען שפעצערייען וועגגעלאסען האֶטטע, ווירדע דען טאָד פֿערשולדעט האבען. רבי שמעון בן גמליאל זאגט: דער הארץ, וועלכער דאצו געברויכט ווארדע, וואר נור דאז, וועלכער פֿאָן דער באלזאמשטויידע אב= טריפֿט. וויקענלויגע ווארד געברויכט, דיא אָניקזמוי= שעל דאריזן אבצושפיהלען, דאמיט זיא ריין וואורדע.

קַפְרִיסִין שֶׁשּׁוֹרִין בּוֹ אֶת־הַצִּפֹּרֶן כְּדֵי שֶׁתְּהֵא עַזָּה: וַהֲלֹא מֵי רַגְלַיִם יָפִין לָהּ · אֶלָּא שֶׁאֵין מַכְנִיסִין מֵי רַגְלַיִם בָּעֲזָרָה מִפְּנֵי הַכָּבוֹד:

הַשִּׁיר שֶׁהַלְוִיִּם הָיוּ אוֹמְרִים בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ:

בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן הָיוּ אוֹמְרִים לַיְיָ הָאָרֶץ וּמְלוֹאָהּ תֵּבֵל וְיוֹשְׁבֵי בָהּ: בַּשֵּׁנִי הָיוּ אוֹמְרִים גָּדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ הַר־קָדְשׁוֹ: בַּשְּׁלִישִׁי הָיוּ אוֹמְרִים · אֱלֹהִים נִצָּב בַּעֲדַת־אֵל בְּקֶרֶב אֱלֹהִים יִשְׁפֹּט: בָּרְבִיעִי הָיוּ אוֹמְרִים · אֵל־נְקָמוֹת יְיָ אֵל נְקָמוֹת הוֹפִיעַ: בַּחֲמִישִׁי הָיוּ אוֹמְרִים הַרְנִינוּ לֵאלֹהִים עוּזֵּנוּ הָרִיעוּ לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב: בַּשִּׁשִּׁי הָיוּ אוֹמְרִים יְיָ מָלָךְ גֵּאוּת לָבֵשׁ לָבֵשׁ יְיָ עֹז הִתְאַזָּר אַף־תִּכּוֹן תֵּבֵל בַּל־תִּמּוֹט: בַּשַּׁבָּת הָיוּ אוֹמְרִים מִזְמוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת · מִזְמוֹר שִׁיר לֶעָתִיד לָבֹא · לְיוֹם שֶׁכֻּלּוֹ שַׁבָּת · וּמְנוּחָה לְחַיֵּי הָעוֹלָמִים:

אמר ר׳ אליעזר כו׳ עליכו כו׳ · ואח״כ אומרים

היום שבת קדש שבו הלוי׳ היו אומרי׳ בבה״מ ·

מזמור

דער קאפעדרוייז ווארד געברויכט, דיא אָניקזמושעל דארין איינצווייכען, דאמיט זיא ניכט צו שטרענגע ווערע. היערצו ווירדע אודין בעסער געטויגט האבען; אלליין עז וואָרע אונאנשטאנדיג, דען אין דען פּאָרהאף צו ברינגען.

השיר

דיא געזאָנגע, וועלכע דיא לוים טאָגליך אים טעמפעל זאנגען, ווארען פאָלגענדע:

אם זאָנטאגע. דען עוויגען איזט דיא ערדע, אונד וואז זיא פיללעט; וועלט אונד בעוואָהנער זינד זיין. אם מאָנטאגע. גראָס איזט דער העררי אונד האָכגעריהמט זיין היילינער בערג אין אונזערז גאָטטעז שטאדט. אם דיענזטאגע. גאָטט שטעהע דא אין גאָטטליכער געמיינדע. ער ריכטעט מיטטען אונטער ערדענגאָטטערן. אם מיטטוואָכע. גאָטט דער ראכע, עוויגער! דער ראכע גאָטט, ערשיינע! אם דאָננערזטאגע. יויכצעט דעם גאָטט אונזרער שטאַרקע; פראָהלאָקעט דעם גאָטט יעקב'ז. אם פרייטאגע. דער העררי איזט קאָניג, הערדליך געשמיקט; דער העררי האט זיין געוואנד, דיא מאיעזטאָט, אנגעלעגט אונד פּעזט אומגירטעט; זאָ שטעהט זיא דא דיא וועלט, אונד וואנקעט ניע! אם שבת. איין כזאלמליעד פיר דען שבת! איין פזאלם פיר דאז צוקינפטיגע לעבען, איינע צייט דער עוויגען פייער אונד אונאויפהאָרליכען רוהע.

צב מִזְמוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת: טוֹב
לְהוֹדוֹת לַיְיָ. וּלְזַמֵּר
לְשִׁמְךָ עֶלְיוֹן: לְהַגִּיד בַּבֹּקֶר חַסְדֶּךָ.
וֶאֱמוּנָתְךָ בַּלֵּילוֹת: עֲלֵי־עָשׂוֹר
וַעֲלֵי־נָבֶל. עֲלֵי הִגָּיוֹן בְּכִנּוֹר: כִּי
שִׂמַּחְתַּנִי יְיָ בְּפָעֳלֶךָ. בְּמַעֲשֵׂי יָדֶיךָ
אֲרַנֵּן: מַה־גָּדְלוּ מַעֲשֶׂיךָ יְיָ. מְאֹד
עָמְקוּ מַחְשְׁבֹתֶיךָ: אִישׁ־בַּעַר לֹא
יֵדָע. וּכְסִיל לֹא־יָבִין אֶת־זֹאת:
בִּפְרֹחַ רְשָׁעִים כְּמוֹ עֵשֶׂב. וַיָּצִיצוּ
כָּל־פֹּעֲלֵי אָוֶן לְהִשָּׁמְדָם עֲדֵי־עַד:
וְאַתָּה מָרוֹם לְעוֹלָם יְיָ: כִּי הִנֵּה אֹיְבֶיךָ
יְיָ כִּי הִנֵּה אֹיְבֶיךָ יֹאבֵדוּ. יִתְפָּרְדוּ
כָּל־פֹּעֲלֵי אָוֶן: וַתָּרֶם כִּרְאֵים קַרְנִי.
בַּלֹּתִי בְּשֶׁמֶן רַעֲנָן: וַתַּבֵּט עֵינִי
בְּשׁוּרָי. בַּקָּמִים עָלַי מְרֵעִים
תִּשְׁמַעְנָה אָזְנָי: צַדִּיק כַּתָּמָר יִפְרָח.

כארז בלבנון ישגה: שתולים בבית
יי. בחצרות אלהינו יפריחו: עוד
ינובון בשיבה: דשנים ורעננים
יהיו: להגיד כי ישר יי. צורי ולא
עולתה (עלתה כתיב) בו:

ח׳ אז ביום השביעי נחת. יום השבת על כן ברכת:
ק׳ ועל כל פועל תהלה ערוכה. וחסידיך
בכל עת יברכוכה: ח׳ ברוך יי יוצר כלם. אלהים
חיים ומלך עולם: ק׳ כי מעולם על עבדיך. רוב
רחמיך וחסדיך: ח׳ ובמצרים החלות. להודיע
כי מאוד נעלית: ק׳ על כל אלהים בעשותך
בהם. שפטים גדולים ובאלהיהם: ח׳ בבקעך ים
סוף עמך ראו. יד הגדולה וייראו: ק׳ נהגת עמך
לעשות לך. שם ותפארת להראות גדלך: ח׳
ודברת עמם מן השמים. וגם העבים נטפו מים:
ק׳ ידעת לכתם במדבר. בארץ ציה איש לא עבר:
ח׳ תתה לעמך דגן שמים. וכעפר שאר ומצור מים:
ק׳ תגרש גוים רבים עמים. ירשו ארצם ועמל
לאמים

שיר היחוד לשבת

לאמים: ק׳ בעבור ישמרו חקים ותורות · אמרות
יי אמרות טהורות: ק׳ ויתעדנו במראה שמן ·
ומחלמיש צור פלגי שמן: ק׳ בנוחם ובנו עיר
קדשך · ויפארו בית מקדשך: ק׳ ותאמר פה
אשב לאורך ימים · צדה ברך אברך: ק׳ כי שם
יזבחו זבחי צדק · אף כהניך ילבשו צדק: ק׳
ובית הלוי נעימות יזמרו · לך יתרועעו אף
ישירו: ק׳ בית ישראל ויראי יי · יכבדו ויודו שמך
יי: ק׳ הטיבות מאוד לראשונים · כן תטיב גם
לאחרונים: ק׳ יי תשיש נא עלינו · כאשר ששת
על אבותינו: ק׳ אותנו להרבות ולהטיב ·
ונודה לשמך לעולם כי תטיב: ק׳ יי תבנה עירך
מהרה · כי עליה שמך נקרא: ק׳ וקרן דוד
תצמיח בה · ותשכון לעולם יי בקרבה: ק׳
זבחי צדק שמה נזבחה · וכימי קדם תערב
מנחה: ק׳ וברך את־עמך באור פניך · כי חפצים
לעשות רצונך: ק׳ וברצונך תעשה חפצנו · הבט־
נא עמך כלנו: ק׳ בחרתנו להיות לך לעם סגלה ·

ועל

וְעַל־עַמְּךָ בִרְכָתֶךָ סֶּלָה׃ ק׳ וְתָמִיד נְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ׃
וּנְהַלֵּל לְשֵׁם תִּפְאַרְתֶּךָ׃ ק׳ וּמִבִּרְכוֹתֶיךָ עַמְּךָ יְבוֹרַךְ׃
כִּי אֶת־כָּל־אֲשֶׁר תְּבָרֵךְ מְבוֹרָךְ׃ ק׳ וַאֲנִי בְעוֹדִי
אֲהַלְלָה בּוֹרְאִי׃ וַאֲבָרְכֶנָּה כָּל־יְמֵי צְבָאִי׃ ק׳ יְהִי
שֵׁם יְיָ מְבוֹרָךְ לְעוֹלָם׃ מִן־הָעוֹלָם וְעַד־הָעוֹלָם׃
כַּכָּתוּב בָּרוּךְ יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן־הָעוֹלָם וְעַד־
הָעוֹלָם וַיֹּאמְרוּ כָל־הָעָם אָמֵן וְהַלֵּל לַיְיָ׃

עָנֵה דָנִיֵּאל וְאָמַר לֶהֱוֵא שְׁמֵהּ דִּי אֱלָהָא מְבָרַךְ מִן־
עָלְמָא וְעַד־עָלְמָא דִּי חָכְמְתָא וּגְבוּרְתָא דִּי־לֵהּ
הִיא׃ וְנֶאֱמַר וַיֹּאמְרוּ הַלְוִיִּם יֵשׁוּעַ וְקַדְמִיאֵל בָּנִי
חֲשַׁבְנְיָה שֵׁרֵבְיָה הוֹדִיָּה שְׁבַנְיָה פְתַחְיָה קוּמוּ בָּרְכוּ
אֶת־יְיָ אֱלֹהֵיכֶם מִן־הָעוֹלָם עַד־הָעוֹלָם וִיבָרְכוּ שֵׁם
כְּבוֹדֶךָ וּמְרוֹמַם עַל כָּל־בְּרָכָה וּתְהִלָּה׃ וְנֶאֱמַר
בָּרוּךְ יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן־הָעוֹלָם וְעַד־הָעוֹלָם
וְאָמְרוּ כָל־הָעָם אָמֵן הַלְלוּ־יָהּ׃ וְנֶאֱמַר וַיְבָרֶךְ דָּוִיד
אֶת־יְיָ לְעֵינֵי כָּל־הַקָּהָל וַיֹּאמֶר דָּוִיד בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אָבִינוּ מֵעוֹלָם וְעַד־עוֹלָם׃

שִׁיר הַכָּבוֹד

אַנְעִים זְמִירוֹת וְשִׁירִים אֶאֱרוֹג · כִּי אֵלֶיךָ נַפְשִׁי תַעֲרוֹג: נַפְשִׁי חָמְדָה בְּצֵל יָדֶךָ · לָדַעַת כָּל־רָז סוֹדֶךָ:

מִדֵּי דַבְּרִי בִּכְבוֹדֶךָ · הוֹמֶה לִבִּי אֶל־דּוֹדֶיךָ: עַל־כֵּן אֲדַבֵּר בְּךָ נִכְבָּדוֹת · וְשִׁמְךָ אֲכַבֵּד בְּשִׁירֵי יְדִידוֹת:

אֲסַפְּרָה כְבוֹדְךָ וְלֹא רְאִיתִיךָ · אֲדַמְּךָ אֲכַנְּךָ וְלֹא יְדַעְתִּיךָ: בְּיַד נְבִיאֶיךָ בְּסוֹד עֲבָדֶיךָ · דִּמִּיתָ הֲדַר כְּבוֹד הוֹדֶךָ:

גְּדֻלָּתְךָ וּגְבוּרָתֶךָ · כִּנּוּ לְתוֹקֶף פְּעֻלָּתֶךָ: דִּמּוּ אוֹתְךָ וְלֹא כְּפִי יֶשְׁךָ · וַיְשַׁוּוּךָ לְפִי מַעֲשֶׂיךָ:

הִמְשִׁילוּךָ בְּרוֹב חֶזְיוֹנוֹת · הִנְּךָ אֶחָד בְּכָל־דִּמְיוֹנוֹת: וַיֶּחֱזוּ בְךָ זִקְנָה וּבַחֲרוּת · וּשְׂעַר רֹאשְׁךָ בְּשֵׂיבָה וְשַׁחֲרוּת:

זִקְנָה בְּיוֹם דִּין וּבַחֲרוּת בְּיוֹם קְרָב · כְּאִישׁ מִלְחָמוֹת יָדָיו לוֹ רָב: חָבַשׁ כּוֹבַע יְשׁוּעָה בְּרֹאשׁוֹ · הוֹשִׁיעָה לּוֹ יְמִינוֹ וּזְרוֹעַ קָדְשׁוֹ:

טַלְלֵי אוֹרוֹת רֹאשׁוֹ נִמְלָא · קְוֻצּוֹתָיו רְסִיסֵי לָיְלָה ·

אנעים זמירות

ליעבליך ערטאֶנע מיין זאיטענשפיעל, וואָהלקלינגענדען געזאנג שטיממע איך אן; דען, צו דיר, אָ הערר, צו דיר, שווינגעט מיינע זעלע זיך אויף. מיט בעגיערינעם שפעהען לוישעט זיא אים שאטטען דיינער אללמאכט, פערזוכע צו ערפאָרשען דיינע טיעף פערבאָרגנע געהיימניסע; נון ווירד האָכבערעדט מיינע צונגע, שפריכט לויט פאָן דיינער הערדליכקייט; דאנן שלאֶגט אום דיינע פריינדשאפט שאָן אונאבלאֶסיג מיין הערץ אין מיר; אונד מיין מונד בריכט אין פרייזליעד אויז, וויהעט דיינעם נאהמען פריינדשאפטזגעזאנג. דיינען רוהם, אָ גאָטט, זאָלל איך פערקינדען — ניע האבע איך דיך געזעהען! זאָלל דיך בילדען, גאר דיך נעננען — האבע קיינען בעגריף פאָן דיר? צוואר האזט דוא איינזט דיינען פראָפעטען אים ראטה דיינער דיענער, דיא פראכט אונד שאֶנהייט דיינער מאיעזטאֶט אין בילדליכער ערשיינונג דארגעשטעלט. דאראָב נאננטען זיא דיינע הערדליכקייט, שפראכען פיעל פאָן דיינער מאיעזטאֶט, דיא זיא דאָך, דורך שליטע נור אויז דער רייהע דיינער גראָססען ווערקע קאננטען. זיא פערגליכען דיך זיכטבארען דינגען אויך, דאָך ניכט נאך דיינעם וועזען, — נאָך דיינען אונענדליכען טהאטען נור, דיא יעדעם אויגע זיכטבאר זינד; אונד בילדעטען דיך אין מאנניגפאלטיגען געשטאלטען, יע נאכדעם דוא איהנען ערשיענזט. דעננאָך ביזט דוא, (אָ וויא אונאויזשפרעכליך!) אונפעראֶנדערליך, אין עוויגקייט איממער דערזעלבע. באלד זאהען זיא אלז עהרווירדיגען גרייז דיך, באלד אלז ראשען יינגלינג; היער דיין הויפט אין ברוינען לאָקען, דאָרט אין זילבער האאר. אלז גרייז אם טאגע דעז געריכטז, אלז יינגלינג אויף דעם קאמפפגעפילד; אלז ביעדערן קריעגזהעלד, דאנן דער מיט געשטאֶהלטען פייזטען קאֶמפפט. בעדעקט פאָם מילדען טהויא דיין הויפט, דיינע לאָקען פאָלל נאֶכטליכער טראָפפען;

לילה: יתפאר בי כי חפץ בי · והוא יהיה לי
לעטרת צבי:

כתם טהור פז דמות ראשו · וחק על מצח כבוד
שם קדשו · לחן ולכבוד צבי תפארה · אמתו
לו עטרה עטרה:

מחלפות ראשו כבימי בחורות · קוצותיו
תלתלים שחורות: נוה הצדק צבי תפארתו
יעלה־נא על־ראש שמחתו:

סגלתו תהי־נא בידו עטרת · וצניף מלוכה צבי
תפארת: עמוסים נשאם עטרת ענדם · מאשר
יקרו בעיניו כבדם:

פארו עלי ופארי עליו · וקרוב אלי בקראי אליו:
צח ואדום ללבושו אדום · פורה בדרכו
בבואו מאדום:

קשר תפלין הראה לעניו · תמונת יי לנגד עיניו:
רוצה בעמו ענוים יפאר · יושב תהלות בם
להתפאר:

ראש דברך אמת קורא מראש · דור ודור עם

דורשיך

דיינע שטירן מיט דעם לאָר דעז זיעגעזהעלמז גע=
ציערט, — ווענן דיינע רעכטע פּכּט, דיין הייליגער
ארם זיעגטע · געשמיקט ערשיינזט דוא מיר, אין קאָזט=
ליך פייערליכעם דיאדעם ; ווענן דיר כ״י טהון געפּאֶללט,
דוא מיינער, אלז מיין גאָטט, דיך ריהמזט · גלאֶנצענד
שאָז, דעם פיינזטען גאָלדע גלייך, איזט דאנן דיין הויפט,
דיא הערליכקייט, דיינער מאיעזטאֶטז רוהב, פאָר דער
הייליגען שטירנע פראנגענד, געשמיקט מיט פזאלמען=
קראָנע, דיא דיין פאָלק צום דאנק דיר, הערר, צור
עהרע אונד צור מאיעזטאֶטישער פראכט · אין זיינען
קאֶהרען וואנד · דיינע לוזט איזט דאנן ירושלים, דיא
וואָהנשטאדט דער גערעכטיגקייט ; דיין דיר זאָ האָל=
דעז לאנד, דיא האֶכזטע פריידע דיר · דיין טהייערעז
פאָלק, דיינע מאיעזטאֶטישע קראָנע ; דיין פּאָרטרעפלי=
כער טעמפעל, קאֶניגליכעז דיאדעם · דאנן קראֶנזט דוא
מיט שמוק דיין פאָלק, דאז דוא אים שאָאָם ערצאָגזט,
בעשענקעזט מיט קליינאָדיען עז, דיא דוא זיין ווירדיג
פינדעזט · זאָ ריהמזט דוא דיך : עז איזט מיין פאָלק!
זאָ ריהם איך מיך : ער איזט מיין גאָטט, איזט נאהע
מיר, ערהאֶרט מיך, זאָ אָפט איך צו איהם פלעהע!
גליהענד ראָטה אין פורפורנען געוואנדע, ווירד ער אין
דער צוקונפט איינזט מיר ערשייגען, אין יענער צייט,
ווענן ער דיא נאציאָנעז ריכטעט, וויא דער קעלטער=
טרעטער אונטער זיא פאֶהרט (דאז האט דורך דער תפילין
קנאָטע ער זיינען פראָממען פאָרהער געצייגט, איהם,
דעם איינציגען אונטער אללען מענשענקינדערן, דער
פאָן אנגעזיכט איהן זאהע ·) זיין פאָלק, ווענן עז
דאנן איהם וואָהלגעפאֶללט, אונד אללע, דיא פראָמ=
מען הערצענז זינד, ערהעבט ער האָך, טהראָנט אונטער
איהרעם לאָבגעזאנג, אונד שמיקט מיט איהרען פזאל=
מען זיך · דוא, דעסען וואהלשפרוך טרייע איזט, אונד
אללעז שאָן פאָם אנבעגינן בעשטיממט ; בעדענקע
דורך דיינע טרייע, פיר אונד פיר, דאז פאָלק,

דאז.

שִׁיר הַכָּבוֹד

דּוֹרְשֶׁיךָ דְּרוֹשׁ: שִׁירַת הֲמוֹן שִׁירַי נָא עָלֶיךָ׃ וְרִנָּתִי תִּקְרַב אֵלֶיךָ:

תְּ הִלָּתִי תְּהִי לְרֹאשְׁךָ עֲטֶרֶת׃ וּתְפִלָּתִי תִּכּוֹן קְטֹרֶת: תִּיקַר שִׁירַת רָשׁ בְּעֵינֶיךָ׃ כַּשִּׁיר יוּשַׁר עַל קָרְבָּנֶיךָ:

בִּ רְכָתִי תַעֲלֶה לְרֹאשׁ מַשְׁבִּיר׃ מְחוֹלֵל וּמוֹלִיד צַדִּיק כַּבִּיר: וּבְבִרְכָתִי תְנַעֲנַע לִי רֹאשׁ׃ וְאוֹתָהּ קַח לְךָ כִּבְשָׂמִים רֹאשׁ:

יֶ עֱרַב נָא שִׂיחִי עָלֶיךָ׃ כִּי נַפְשִׁי תַעֲרוֹג אֵלֶיךָ:

לְךָ יי הַגְּדֻלָּה וכו׳

מנחה לשבת

אשרי תמצא לעיל דף מ״א: ובא לציון דף ק״ו

וַאֲנִי תְפִלָּתִי לְךָ יְיָ עֵת רָצוֹן אֱלֹהִים בְּרָב־חַסְדֶּךָ עֲנֵנִי בֶּאֱמֶת יִשְׁעֶךָ:

ג׳ ברכות תמצא לעיל

אַתָּה אֶחָד וְשִׁמְךָ אֶחָד׃ וּמִי כְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל גּוֹי אֶחָד בָּאָרֶץ׃ תִּפְאֶרֶת גְּדֻלָּה׃ וַעֲטֶרֶת יְשׁוּעָה׃

(יום)

דאז דיך פאָן יעהער זוכֿט · לאס מיינען זוממענדען געזאנג, אָ העררי, צו דיר זיך נאהען; נים מיין געבעט מיט וואָהלגעפאללען אן, וויא עהעמאלז, דען אנגענעהמען אָפפערדופֿט · לאס דעז ארמען שטערבליכֿען ליעדי, אָ גאָטט, זאָ ליעב דיר זיין, וויא איינזט דיא פזאלמען דיר בייא דען אָפפערן וואַרען · אללערפֿאָללקאָממענזטעז וועזען! גאָטט! דער דוא ערשאפֿפֿעזט, ערציגזט אונד אללעז ערהאֶלטזט, לאס מיין לאָבגעזאנג עמפאָר פאָר דיך שטייגען! נים, וויא עהעדעם דער געווירצע רויך, איהן אן, אונד ווינקע דורך דיינען זעגען מיר דיינען בייפאלל צו! אָ, מאֶכֿטע מיין געדיכֿט דיר געפאללען, וויא עז דיא זעלע ווינשט, דיא נאך דיר שמאכֿטעט ··

פעזפער = געבעטע פיר דען שבת

ואני

איך בעטע, העהר, צו דיר צור גנאדענצייט; גאָטט! נאך דיינער גרענצלאָזען גיטע ערהאֶרע מיך מיט דיינער טרייען הילפֿע!

אתה אחד

דוא ביזט איינציג; איינציגער איזט דיין נאהמען ·

וואָ איזט אויף ערדען איינע זאָ איינציגע נאציאָן וויא דיין פאָלק ישראל? איין פאָלק, דעם דוא רוהם דעז פאָרצוגז, קראָנע דעז היילז פערליעהען,

מנחה לשבת

(יום) מְנוּחָה וּקְדֻשָּׁה לְעַמְּךָ נָתָתָּ: אַבְרָהָם יָגֵל · יִצְחָק יְרַנֵּן · יַעֲקֹב וּבָנָיו יָנוּחוּ בוֹ: מְנוּחַת אַהֲבָה וּנְדָבָה · מְנוּחַת אֱמֶת וֶאֱמוּנָה · מְנוּחַת שָׁלוֹם וְשַׁלְוָה וְהַשְׁקֵט וָבֶטַח · מְנוּחָה שְׁלֵמָה שֶׁאַתָּה רוֹצֶה בָּהּ · יַכִּירוּ בָנֶיךָ וְיֵדְעוּ · כִּי מֵאִתְּךָ הִיא מְנוּחָתָם · וְעַל מְנוּחָתָם יַקְדִּישׁוּ אֶת־שְׁמֶךָ:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ · רְצֵה בִמְנוּחָתֵינוּ · קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ · וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ · שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ · וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ · וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת · וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ · בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שַׁבַּת קָדְשֶׁךָ · וְיָנוּחוּ בָהּ יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת:

רצה ומודים תמצא לעיל דף ע"ו

בימים שא"א תחנון בחול א"א צדקתך בשבת

צדקתך

אונד איינעז הייליגען רוהעטאג אנגעאָרדנעט האָט! איין טאג דעז אברהם זיך פֿרייעט, אז דעם יצחק פֿראָה־לאָקט, דעז יעקב אונד זיינע קינדער פייערן; איין רוהע־טאג צור פייער אין וואָהלוואָללעז אונד ליעבע, אין אויפֿריכֿטיגקייט אונד טרייע, אין פֿריעדען, גליקזעליג־קייט, רוהע אונד זיכֿערהייט; איינע רעכֿט פֿאָללקאָמ־מענע פייער, וואָראן דוא וואָהלגעפֿאללען האָסט - דיי־נע קינדער זעהען עז איין, אונד ערקעננען, דאס זיא אין דיר נור רוהע פינדען, אונד דאפיר דאנקען זיא דיר אונד הולדיגען דיינען נאהמען -

אלהינו

אונזער אונד אונזרער פֿאָרפֿאהרען גאָטט, האבע וואָהלגעפֿאללען אן אונזרער רוהע, הייליגע אונז דורך דיינע געבאָטע, אונד גיעב אונז אונזערן טהייל אן דיינעם געזעטצע; זאַטטיגע אונז אויז דער פֿיללע דיי־נעז גוטעז, ערפֿרייע אונז דורך דיינע הילפֿע, אונד ריינִיגע אונזער הערץ, דיר אויפֿריכֿטיג צו דיענען - לאס אונז, עוויגער, אונזער גאָטט, דעז שבת אין ליע־בע אונד הערצענזאיבעראיינשטיממונג געניסען - איהן פֿייערע ישראל, דאז דיינעז נאהמען פֿרעהרט - געלאָבט זייאזט דוא, עוויגער, דער דוא דעז שבת הייליגזט!

צדקתך

מִנְחָה לְשַׁבָּת

צִדְקָתְךָ צֶדֶק לְעוֹלָם · וְתוֹרָתְךָ אֱמֶת: וְצִדְקָתְךָ אֱלֹהִים עַד־מָרוֹם · אֲשֶׁר־עָשִׂיתָ גְדֹלוֹת · אֱלֹהִים מִי כָמוֹךָ: צִדְקָתְךָ כְּהַרְרֵי־אֵל · מִשְׁפָּטֶיךָ תְּהוֹם רַבָּה · אָדָם וּבְהֵמָה תוֹשִׁיעַ יְיָ:

בשבת של אחר סוכות מתחילין לומר ברכי נפשי וכו' ואומרים עד שבת הגדול ובשבת של אחר פסח מתחילין לומר פרקי אבות כדלקמן:

קד בָּרְכִי נַפְשִׁי אֶת־יְיָ · יְיָ אֱלֹהַי גָּדַלְתָּ מְּאֹד · הוֹד וְהָדָר לָבָשְׁתָּ: עֹטֶה אוֹר כַּשַּׂלְמָה · נוֹטֶה שָׁמַיִם כַּיְרִיעָה: הַמְקָרֶה בַמַּיִם עֲלִיּוֹתָיו · הַשָּׂם עָבִים רְכוּבוֹ · הַמְהַלֵּךְ עַל־כַּנְפֵי־רוּחַ: עֹשֶׂה מַלְאָכָיו רוּחוֹת · מְשָׁרְתָיו אֵשׁ לֹהֵט: יָסַד־אֶרֶץ עַל־מְכוֹנֶיהָ · בַּל־תִּמּוֹט עוֹלָם וָעֶד: תְּהוֹם כַּלְּבוּשׁ כִּסִּיתוֹ · עַל־הָרִים יַעַמְדוּ־מָיִם: מִן־גַּעֲרָתְךָ יְנוּסוּן · מִן־קוֹל רַעַמְךָ יֵחָפֵזוּן: יַעֲלוּ הָרִים · יֵרְדוּ בְקָעוֹת · אֶל־מְקוֹם זֶה יָסַדְתָּ לָהֶם: גְּבוּל־שַׂמְתָּ בַּל־יַעֲבֹרוּן · בַּל־יְשׁוּבוּן לְכַסּוֹת הָאָרֶץ: הַמְשַׁלֵּחַ מַעְיָנִים בַּנְּחָלִים

בין

צדקתך

אונוואנדעלבאר איזט דיינע גערעכטיגקייט; דיינע לעה־רע עוויגע וואהרהייט; דיינע אללגערעכטיגקייט, גאָטט! ביז צור היממעלזהאָהע; וואונדערטהאטען, דיא דוא טהוזט — ווער גלייכט דיר, גאָטט! דיין רעכט איזט, וויא גאָטטעז געבירגע! דיין ראטהשלוס — אונאבזעהבארע טיעפע! דוא הילפזט דעם מענשען, הילפזט דען טהיע־רען, הערר!

ברכי נפשי

מיינע זעעלע בענעדייא דעם העררן! הערר, מיין גאָטט, דוא ביזט זעהר העררליך; מאיעזטאֶט אונד שאָנע דיין געוואנד. דער אין זיך ליכט היללעט, וויא אין איינען מאנטעל; דיא היממעל שפאננט, וויא איי־נען טעפפיך; דער זיינע זאֶללער וואֶלבט אים וואסער; דער וואָלקען מאכט צו זיינען וואגען, אונד פאֶהרט אויף פיטטיגען דעז ווינדעז; דער ווינדע נימםט צו זיינען באָטען, צו זיינען דיענערן פייערפלאממען. ער האט דען ערדבאלל אויף זיך זעלבזט געגרינדעט, דאס ער אין עוויגקייט ניכט וואנקע. דיא טיעפען דעקטעזט דוא, וויא מיט געוואנד, אונד אויף דען בערגען שטאנד געוואֶסער. דאון פלאָהע עז פאָר דיינעם דראָהען, בעבטע היז, פאָר דיינער דאָננערשטיממע; הוב זיך אין בערגע, זאנק אין טהאֶלער, דעם אָרטע צו, דען דוא בעשיעדעזט. ניא איבערשרייטעט עז פאָן דיר געזעטצטע גרענצען, ניא קעהרט עז צוריק, דאז ערדרייך צו בעדעקען. דוא ליעסעזט קוועללען זיך אין באֶכע ערגיעסען,

בֵּין הָרִים יְהַלֵּכוּן׃ יַשְׁקוּ כָּל־חַיְתוֹ שָׂדָי ·
יִשְׁבְּרוּ פְרָאִים צְמָאָם׃ עֲלֵיהֶם עוֹף־הַשָּׁמַיִם
יִשְׁכּוֹן · מִבֵּין עֳפָאיִם יִתְּנוּ־קוֹל׃ מַשְׁקֶה הָרִים ׀
מֵעֲלִיּוֹתָיו · מִפְּרִי מַעֲשֶׂיךָ תִּשְׂבַּע הָאָרֶץ׃ מַצְמִיחַ ׀
חָצִיר ׀ לַבְּהֵמָה · וְעֵשֶׂב לַעֲבֹדַת הָאָדָם ·
לְהוֹצִיא לֶחֶם ׀ מִן־הָאָרֶץ׃ וְיַיִן יְשַׂמַּח לְבַב־
אֱנוֹשׁ · לְהַצְהִיל פָּנִים ׀ מִשָּׁמֶן · וְלֶחֶם לְבַב־
אֱנוֹשׁ יִסְעָד׃ יִשְׂבְּעוּ · עֲצֵי יְיָ · אַרְזֵי לְבָנוֹן אֲשֶׁר
נָטָע׃ אֲשֶׁר־שָׁם צִפֳּרִים יְקַנֵּנוּ · חֲסִידָה בְּרוֹשִׁים
בֵּיתָהּ׃ הָרִים ׀ הַגְּבֹהִים לַיְּעֵלִים · סְלָעִים ׀
מַחְסֶה לַשְׁפַנִּים׃ עָשָׂה יָרֵחַ לְמוֹעֲדִים · שֶׁמֶשׁ
יָדַע מְבוֹאוֹ׃ תָּשֶׁת־חֹשֶׁךְ וִיהִי לָיְלָה · בּוֹ־תִרְמֹשׂ
כָּל־חַיְתוֹ־יָעַר׃ הַכְּפִירִים שֹׁאֲגִים לַטָּרֶף וּלְבַקֵּשׁ
מֵאֵל אָכְלָם׃ תִּזְרַח הַשֶּׁמֶשׁ יֵאָסֵפוּן · וְאֶל־
מְעוֹנֹתָם יִרְבָּצוּן׃ יֵצֵא אָדָם לְפָעֳלוֹ · וְלַעֲבֹדָתוֹ
עֲדֵי־עָרֶב׃ מָה־רַבּוּ ׀ מַעֲשֶׂיךָ יְיָ ׀ כֻּלָּם בְּחָכְמָה
עָשִׂיתָ · מָלְאָה הָאָרֶץ קִנְיָנֶךָ׃ זֶה ׀ הַיָּם גָּדוֹל
וּרְחַב יָדָיִם · שָׁם־רֶמֶשׂ וְאֵין מִסְפָּר · חַיּוֹת

קְטַנּוֹת

זיא פֿליעסען צווישען בערגע פֿאָרט, טראֶנקען אללע ווילד דעז פֿעלדעז; וואלדעזעל לאֶשען איהרען דורשט. דער ליפּטע פֿאֶגעל איבער איהנען זינגען אונטערם לויב הערפֿאָר. דיא בערגע וואֶטערזט דוא אויז דיינען האֶהען, פֿרוכֿט, דיא דוא שאפֿפֿעזט, זאֶטטיגעט דאז לאנד. דוא לאֶסעזט גראז דעם פֿיעהע וואכזען, אונד זאאט דורך מענשענארבייט, אויז דעם ערדרייך שפייזע צו ערציעהן; אויך וויין, דער פֿראֶהליך מאכֿט דעז מענשען הערץ, אונד אֶל, דאז זיין געזיכֿט ערהייטערט, דא בראָד דעז הערצענז קראֶפֿטע נאֶהרעט. זאפֿטפֿאָלל שטעהן דעז עוויגען ביימע, לבנון צעדערן, פֿאָן איהם זעלבזט געפֿפֿלאנצט, דאס זיך דאז פֿעדערווילד דאָרט ניזטע, אויף טאֶננען זיין געהייז דער האביכֿט בויע. האָהע בערגע זינד פֿיר געמזען, שטיינקליפֿטע צופֿלוכט פֿיר קאניניכֿען. ער שוף דען מאָנד, דיא צייטען איינצוטיילען, דיא זאָננע, דיא דאז ציעל קעננט איהרער באהן. ער בריינגעט פֿינזטערניס אונד עז ווירד נאכֿט. דא שווערמט געווילד אומהער; נאך רויבע בריללען יונגע לאֶוען, פֿערלאנגען שפייזע פֿאָן דער גאָטטהייט. דיא זאָננע ערשיינט — זיא העבען זיך דאפֿאָן, אונד לאגערן זיך אין איהרע האֶהלען. דאַן געהט דער מענש צו זיינער ארבייט, צו זיינעם טאגעווערק, ביז אבענד. וויא גראָס, וויא פֿיעל זינד דיינע ווערקע, הערר! אללע האזט דוא זיא מיט ווייזהייט אנגעאָרדנעט; דיא ערדע איזט פֿאָלל פֿאָן דיינען גיטערן. יענעז וועלטמעער — גראָס אונד וויט אומפֿאסענד — דא ווימּמעלט עז אָהנע צאהל פֿאָן לעבען, פֿאָן טהיערען,

מִנְחָה לְשַׁבָּת

קְטַנּוֹת עִם־גְּדֹלוֹת׃ שָׁם ׀ אֳנִיּוֹת יְהַלֵּכוּן ·
לִוְיָתָן זֶה ׀ יָצַרְתָּ לְשַׂחֶק־בּוֹ׃ כֻּלָּם ׀ אֵלֶיךָ
יְשַׂבֵּרוּן · לָתֵת אָכְלָם בְּעִתּוֹ׃ תִּתֵּן לָהֶם
יִלְקֹטוּן · תִּפְתַּח יָדְךָ · יִשְׂבְּעוּן טוֹב׃ תַּסְתִּיר
פָּנֶיךָ יִבָּהֵלוּן · תֹּסֵף רוּחָם יִגְוָעוּן · וְאֶל־עֲפָרָם
יְשׁוּבוּן׃ תְּשַׁלַּח רוּחֲךָ יִבָּרֵאוּן · וּתְחַדֵּשׁ פְּנֵי
אֲדָמָה׃ יְהִי כְבוֹד יי לְעוֹלָם · יִשְׂמַח יי בְּמַעֲשָׂיו׃
הַמַּבִּיט לָאָרֶץ וַתִּרְעָד · יִגַּע בֶּהָרִים וְיֶעֱשָׁנוּ ·
אָשִׁירָה לַיי בְּחַיָּי · אֲזַמְּרָה לֵאלֹהַי בְּעוֹדִי׃ יֶעֱרַב
עָלָיו שִׂיחִי · אָנֹכִי אֶשְׂמַח בַּיי׃ יִתַּמּוּ חַטָּאִים ׀
מִן־הָאָרֶץ · וּרְשָׁעִים ׀ עוֹד אֵינָם · בָּרְכִי נַפְשִׁי
אֶת־יי · הַלְלוּ־יָהּ׃

קכ שִׁיר הַמַּעֲלוֹת · אֶל־יי בַּצָּרָתָה לִּי ·
קָרָאתִי וַיַּעֲנֵנִי׃ יי · הַצִּילָה
נַפְשִׁי מִשְּׂפַת־שֶׁקֶר · מִלָּשׁוֹן רְמִיָּה׃
מַה־יִּתֵּן לְךָ · וּמַה־יֹּסִיף לָךְ · לָשׁוֹן
רְמִיָּה׃ חִצֵּי גִבּוֹר שְׁנוּנִים ׀ עִם גַּחֲלֵי
רְתָמִים · אוֹיָה־לִי כִּי־גַרְתִּי מֶשֶׁךְ ·

גראָס אונד קליין · דא וואנדעלן שיפּפּע, וועבט דאז אונגעהייער, פֿאָן דיר געשאַפֿפֿען דארין צו שערצען · אללעז האָפֿפֿט אויף דיך, ערוואַרטעט, דאס דוא איהן שפּייזע געבעזט אין דער צייט · דוא גיעבזט, זיא זאממעלן; אָפֿפֿנעזט דיינע האנד, זאָ ווערדען זיא מיט גוט געזאֶטטיגעט · דוא ווענדעזט וועג דיין אנגעזיכֿט — זיא שווינדען; נִיממזט איהרען אָדעם הין, אונד זיא פֿערגעהען אין איהרען פֿאָריגען שטאויב צוריק · דוא זענדעזט דיינען אָדעם אויז, זיא ענטשטעהען. זאָ פֿערייֶנגזט דוא ווידער דיא געשטאלט דער ערדע · עוויג וואָהרט דעז עוויגען רוהם; אן זיינען ווערקען האט ער וואָהלגעפֿאללען · ער שויעט דיא ערדע אן — זיא בעבעט; בעריהרט געבירגע — זיא פֿעררויכען · מיין לעבענלאנג וויל איך דעם העררן זינגען, מיינעם גאָטטע, זאָ לאנגע איך דא בין, פרייזען · (אָ מאָכֿטע איהם מיין געדיכֿט געפֿאללען!) איך פֿרייע מיך נור מיינעז העררן · דאס זיא פֿערגיענגען, פֿאָן דער ערדע דיא זינדער! דאס גאָטטעזלייגנער ניכֿט מעהר זייען! מיינע זעלע בענעדייע דעם הערּרן! הללויה!

שיר המעלית

שטופֿענגעזאנג ·

צום הערּרן רוף איך אין מיינער נאָטה, אונד ער ערהאֶרעט מיך · הערּר, רעטטע מיך פֿאָן ליגענמונדע, פֿאָן הייכֿלערישען צונגען! וואז ניטצעט זיא, וואז פֿראָממט זיא דיר, דיא הייכֿלערישע צונגע? דיא היידענפֿיילע, וואָהלגעשאֶרפֿט, מיט פרימהאָלצקאָהלען גלוט? — וועה מיר! איך מוס אין משך לעבען;

שָׁכַנְתִּי עִם־אָהֳלֵי קֵדָר׃ רַבַּת
שָׁכְנָה־לָּהּ נַפְשִׁי · עִם שׂוֹנֵא שָׁלוֹם׃
אֲנִי־שָׁלוֹם · וְכִי אֲדַבֵּר · הֵמָּה
לַמִּלְחָמָה׃

קכא שִׁיר לַמַּעֲלוֹת · אֶשָּׂא עֵינַי אֶל־הֶהָרִים · מֵאַיִן יָבֹא עֶזְרִי׃ עֶזְרִי מֵעִם יְיָ · עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ׃ אַל־יִתֵּן לַמּוֹט רַגְלֶךָ · אַל־יָנוּם שֹׁמְרֶךָ׃ הִנֵּה לֹא־יָנוּם · וְלֹא יִישָׁן · שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל׃ יְיָ שֹׁמְרֶךָ · יְיָ צִלְּךָ · עַל־יַד יְמִינֶךָ׃ יוֹמָם · הַשֶּׁמֶשׁ לֹא־יַכֶּכָּה · וְיָרֵחַ בַּלָּיְלָה׃ יְיָ יִשְׁמָרְךָ מִכָּל־רָע · יִשְׁמֹר אֶת־נַפְשֶׁךָ׃ יְיָ יִשְׁמָר־צֵאתְךָ וּבוֹאֶךָ · מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם׃

קכב שִׁיר הַמַּעֲלוֹת׃ לְדָוִד · שָׂמַחְתִּי
בְּאֹמְרִים לִי · בֵּית יְיָ נֵלֵךְ׃
עֹמְדוֹת הָיוּ רַגְלֵינוּ · בִּשְׁעָרַיִךְ
יְרוּשָׁלָםִ׃ יְרוּשָׁלַםִ הַבְּנוּיָה ·
כְּעִיר שֶׁחֻבְּרָה־לָּהּ יַחְדָּו׃ שֶׁשָּׁם

עלו

אין היטטען קדר'ז וואָהנען! צו לאנגע געהט שאָן מיי־
נע זעלע מיט פֿריעדענזהאסערן אום · איך דענקע
פֿריעדען, רעדע פֿריעדען; זיא דענקען רעדען קריעג ·

שיר המעלות

שטופֿענגעזאנג ·

איך שויע עמפאָר נאך יענען בערגען: וואָ קאָממט
מיר הילפֿע הער? פֿאָם עוויגען קאָממט מיינע הילפֿע,
דער הימֿמעל שוף אונד ערדע · ער לאָסט ניכט גלייטען
דיינען פֿוס: דיין היטער שלוממערט ניכט · אָ ניין!
ער שלאָפֿט, ער שלוממערט ניכט · דער היטער
ישראל'ז · ער זייא דיין היטער, ער בעשאטטע דיך,
צו דיינער רעכטען האנד! דיך שאדעט ניכט דען טא־
געז דיא זאָננע; דער מאָנד דיך ניכט דעז נאכטז ·
דער הערר בעהיטע דיך פֿאָר איבעל; בעהיטע דיינע
זעלע! בעהיטע דיך; דוא געהזט, דוא קאָממעזט;
וויא יעטצט, זאָ אללע צייט ·

שיר המעלות

שטופֿענגעזאנג דוד'ז ·

איך פֿרייע מיך, ווען מאן צו מיר שפריכט:
„לאס אין דעז עוויגען הויז אונז געהען!" אָ, אונזרע
פֿיסע שטאנדען איינזט, ירושלים, אין דיינען טהאָרען!
ירושלים דוא וואָהלגעבויטע הויפטשטאדט, וואָ אללעז
זיך געזעללעט; וואָהין

עָלוּ שְׁבָטִים · שִׁבְטֵי־יָהּ · עֵדוּת
לְיִשְׂרָאֵל ׀ לְהוֹדוֹת לְשֵׁם יְיָ׃ כִּי
שָׁמָּה ׀ יָשְׁבוּ כִסְאוֹת לְמִשְׁפָּט ·
כִּסְאוֹת לְבֵית דָּוִד׃ שַׁאֲלוּ שְׁלוֹם
יְרוּשָׁלָיִם · יִשְׁלָיוּ אֹהֲבָיִךְ׃ יְהִי־
שָׁלוֹם בְּחֵילֵךְ׃ שַׁלְוָה בְּאַרְמְנוֹתָיִךְ׃
לְמַעַן אַחַי וְרֵעָי · אֲדַבְּרָה־נָּא שָׁלוֹם
בָּךְ׃ לְמַעַן בֵּית־יְיָ אֱלֹהֵינוּ ·
אֲבַקְשָׁה טוֹב לָךְ׃

קכג שִׁיר הַמַּעֲלוֹת · אֵלֶיךָ נָשָׂאתִי
אֶת־עֵינַי · הַיֹּשְׁבִי בַּשָּׁמָיִם׃
הִנֵּה כְעֵינֵי עֲבָדִים ׀ אֶל־יַד אֲדוֹנֵיהֶם ·
כְּעֵינֵי שִׁפְחָה אֶל־יַד גְּבִרְתָּהּ · כֵּן
עֵינֵינוּ אֶל־יְיָ אֱלֹהֵינוּ · עַד שֶׁיְּחָנֵּנוּ׃
חָנֵּנוּ יְיָ חָנֵּנוּ · כִּי־רַב שָׂבַעְנוּ בוּז׃
רַבַּת שָׂבְעָה־לָּהּ נַפְשֵׁנוּ · הַלַּעַג
הַשַּׁאֲנַנִּים · הַבּוּז לִגְאֵיוֹנִים׃

דיא שטאממע גאטטעז וואללען, דעם העררן צו דאנ-
קען נאך געזעטץ; וואָ שטיהלע זיטצען צום געריכט,
דעז הויזעז דוד'ז האָהע שטיהלע. אָ, ווינשעט גליק
ירושלים: וואָהל געה עז דיינען פריינדען! אין דיינען
מויערן וואָהנע פריעדע, אין דיינען שלאָססערן זיכער-
הייט! אום מיינער פריינדע אונד ברידער וויללען, ווינ-
שע איך דיר הייל אונד גליק; אום אונזער גאָטטעז
טעמפעלז וויללען, זוכע איך דיין וואָהלערגעהען.

שיר המעלות

שטופענגעזאנג.

צו דיר ערהעבע איך מיינע אויגען,
דער דוא אים הימעל טהראָנעזט!
וויא קנעכטע שויען אויף איהרעז הערען האנד;
וויא איינע מאגד אויף איהרער פרויען האנד:
זאָ שויען אונזרע אויגען הין אויף אונזערן גאָטט,
ביז ער זיך אונזרער נאָטה ערבארמע.
ערבארמע דיך, עוויגער! ערבארמע דיך אונזער!
דענן שאָן ערליטטען וויר שמאך צו פיעל.
יא, פיעל צו זאטט איזט אונזרע זעעלע
דעז שפאָטטז דער איבערמיטהיגען,
דער טראָטציגען פעראכטונג.

מנחה לשבת

קכד שִׁיר הַמַּעֲלוֹת · לְדָוִד · לוּלֵי יְיָ שֶׁהָיָה לָנוּ ·
יֹאמַר־נָא יִשְׂרָאֵל : לוּלֵי יְיָ שֶׁהָיָה לָנוּ ·
בְּקוּם עָלֵינוּ אָדָם : אֲזַי חַיִּים בְּלָעוּנוּ ·
בַּחֲרוֹת אַפָּם בָּנוּ : אֲזַי הַמַּיִם שְׁטָפוּנוּ · נַחְלָה
עָבַר עַל־נַפְשֵׁנוּ · אֲזַי עָבַר עַל־נַפְשֵׁנוּ · הַמַּיִם
הַזֵּידוֹנִים : בָּרוּךְ יְיָ · שֶׁלֹּא נְתָנָנוּ טֶרֶף לְשִׁנֵּיהֶם :
נַפְשֵׁנוּ · כְּצִפּוֹר נִמְלְטָה מִפַּח יוֹקְשִׁים · הַפַּח
נִשְׁבָּר · וַאֲנַחְנוּ נִמְלָטְנוּ : עֶזְרֵנוּ בְּשֵׁם יְיָ · עֹשֵׂה
שָׁמַיִם וָאָרֶץ :

קכה שִׁיר הַמַּעֲלוֹת · הַבֹּטְחִים בַּייָ ·
כְּהַר־צִיּוֹן לֹא־יִמּוֹט ·
לְעוֹלָם יֵשֵׁב : יְרוּשָׁלַיִם · הָרִים
סָבִיב לָהּ · וַייָ סָבִיב לְעַמּוֹ · מֵעַתָּה
וְעַד־עוֹלָם : כִּי לֹא יָנוּחַ שֵׁבֶט
הָרֶשַׁע עַל גּוֹרַל הַצַּדִּיקִים · לְמַעַן
לֹא־יִשְׁלְחוּ הַצַּדִּיקִים · בְּעַוְלָתָה
יְדֵיהֶם : הֵיטִיבָה יְיָ לַטּוֹבִים · וְלִישָׁרִים
בְּלִבּוֹתָם

שיר המעלות

שטופענגעזאנג דוד'ז.

וואָ דער הערר ניכט בייא אונז וואֶרע — זינגע ישראל! — וואָ דער הערר ניכט בייא אונז וואֶרע, דא דער מענש זיך אויפמאכט ווידער אונז; זיא פערשלאֶנגען אונז לעבענדיג, ווען איהר צאָרן ענטפלאממעט איבער אונז. לאֶנגזט האֶטטען וואסער אונז ערזייפט, וואֶרען שטראֶמע איבער אונז געפאללען. לאֶנגזט געפאהרען איבער אונז וואֶרען ווילדע פלוטען. דאנק דעם עוויגען, דער אונז ניכט צום רויב איהרען צאֶהנען היין גאב! אונזער לעבען איזט ענטקאָממען, וויא איין פאֶגעליין דעז פאָגלערז שלינגען. שלינגען ריסען; וויר ענטקאמען. אונזרע הילפע שטעהט ביים העררן, דער הימעל שוף אונד ערדע.

שיר המעלות

שטופענגעזאנג.

דיא דעם הערן פערטרויען,
בלייבען וויא בערג ציון,
עוויג אונערשיטטערט.
ירושלים אומגעבען בערגע;
זיין פאָלק אומגיעבט דער הערר,
פאָן נון אן, ביז אין עוויגקייט.
ניין! טיראננען צעפטער הערשעט ניכט
אים ערבטהייל דער גערעכטען.
דאס זיא ניכט אויך נאך אונרעכט גוט
אויזשטרעקען איהרע האֶנדע!
אך הערר טהוע וואָהל דען גוטען,
דיא גערעכטען הערצען זינד!

בְּלִבּוֹתָם׃ וְהַמַּטִּים ׀ עֲקַלְקַלּוֹתָם ·
יוֹלִיכֵם יְיָ אֶת־פֹּעֲלֵי הָאָוֶן · שָׁלוֹם ׀
עַל־יִשְׂרָאֵל׃

קכו שִׁיר הַמַּעֲלוֹת · בְּשׁוּב יְיָ אֶת־שִׁיבַת צִיּוֹן ·
הָיִינוּ כְּחֹלְמִים׃ אָז יִמָּלֵא שְׂחוֹק פִּינוּ ·
וּלְשׁוֹנֵנוּ רִנָּה׃ אָז יֹאמְרוּ בַגּוֹיִם · הִגְדִּיל יְיָ
לַעֲשׂוֹת עִם־אֵלֶּה׃ הִגְדִּיל יְיָ לַעֲשׂוֹת עִמָּנוּ ·
הָיִינוּ שְׂמֵחִים׃ שׁוּבָה יְיָ אֶת־שְׁבִיתֵנוּ ·
כַּאֲפִיקִים בַּנֶּגֶב׃ הַזֹּרְעִים בְּדִמְעָה בְּרִנָּה יִקְצֹרוּ׃
הָלוֹךְ יֵלֵךְ ׀ וּבָכֹה · נֹשֵׂא מֶשֶׁךְ־הַזָּרַע · בֹּא־
יָבֹא בְרִנָּה · נֹשֵׂא אֲלֻמֹּתָיו׃

קכז שִׁיר הַמַּעֲלוֹת · לִשְׁלֹמֹה · אִם־
יְיָ לֹא־יִבְנֶה בַיִת · שָׁוְא
עָמְלוּ בוֹנָיו בּוֹ · אִם־יְיָ לֹא־יִשְׁמָר־
עִיר · שָׁוְא ׀ שָׁקַד שׁוֹמֵר׃ שָׁוְא
לָכֶם מַשְׁכִּימֵי קוּם ׀ מְאַחֲרֵי־שֶׁבֶת ·
אֹכְלֵי לֶחֶם הָעֲצָבִים · כֵּן יִתֵּן לִידִידוֹ

דיא אויף קרוממען וועג אבוויילען,
טרייבע וועג דיא איבעלטהאֶטער •
גליק איבער ישראל!

שיר המעלות
שטופענגעזאנג •

ווען אויז דעם עלענד גאָטט נאך ציון פיהרעט;
זאָ זינה וויר וויא פאָם טרוים ערוואכט •
פאָלל לאכענז איזט דאנן אונזער מונד,
פראָהלאָקענזפאָלל דיא צונגע •
אונד אללע היידען שפרעכען:
פיר זיא האט וואונדער גאָטט געטהאן!
יא, וואונדער טהוט דער הערר פיר אונז,
דעז פרייעט זיך אונזער הערץ •
אך, פיהר אונז אויז דעם עלענד, הערר,
וויא וואסערשטראָמע אין דירדען לאנד!
דיא מיט טהראָנען זאָען,
זאממעלן איין מיט פריידען •
ער געהעט הין אונד וויינעט,
דער זאָעמאנן מיט זיינער לאזט;
יויכצענד קאָממט ער דאנן צוריק,
טראגט זיינע גארבען איין •

שיר המעלות
שטופענגעזאנג פאָם שלמה •

פערגעבליך איזט דער קינזטלער ארבייט,
וויל גאָטט ניכט זעלבזט דען טעמפעל בויען;
פערגעבליך אללער וואָכטער פלייס,
ווען גאָטט ניכט זעלבזט דיא שטאדט בעוואכט •
פערגעבענז וואכט איהר פריה, אונד זיטצעט שפאָט,
אונד עסעט בראָד מיט זאָרגען:
זיינען פריינדען גיעבט ער עז אים שלאף •

שָׁנְא׃ הִנֵּה נַחֲלַת יְיָ בָּנִים · שָׂכָר
פְּרִי הַבָּטֶן׃ כְּחִצִּים בְּיַד־גִּבּוֹר ·
כֵּן בְּנֵי הַנְּעוּרִים׃ אַשְׁרֵי הַגֶּבֶר אֲשֶׁר
מִלֵּא אֶת־אַשְׁפָּתוֹ מֵהֶם · לֹא־יֵבֹשׁוּ·
כִּי־יְדַבְּרוּ אֶת־אוֹיְבִים בַּשָּׁעַר׃

קכח שִׁיר הַמַּעֲלוֹת · אַשְׁרֵי כָּל־יְרֵא יְיָ · הַהֹלֵךְ
בִּדְרָכָיו׃ יְגִיעַ כַּפֶּיךָ כִּי תֹאכֵל ·
אַשְׁרֶיךָ וְטוֹב לָךְ׃ אֶשְׁתְּךָ ׀ כְּגֶפֶן פֹּרִיָּה בְּיַרְכְּתֵי
בֵיתֶךָ · בָּנֶיךָ כִּשְׁתִלֵי זֵיתִים · סָבִיב לְשֻׁלְחָנֶךָ׃
הִנֵּה כִי־כֵן יְבֹרַךְ גָּבֶר יְרֵא יְיָ׃ יְבָרֶכְךָ יְיָ מִצִּיּוֹן ·
וּרְאֵה בְּטוּב יְרוּשָׁלָיִם · כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ׃ וּרְאֵה־
בָנִים לְבָנֶיךָ · שָׁלוֹם ׀ עַל־יִשְׂרָאֵל׃

קכט שִׁיר הַמַּעֲלוֹת · רַבַּת צְרָרוּנִי
מִנְּעוּרָי · יֹאמַר־נָא יִשְׂרָאֵל׃
רַבַּת צְרָרוּנִי מִנְּעוּרָי · גַּם לֹא־יָכְלוּ
לִי׃ עַל־גַּבִּי חָרְשׁוּ חֹרְשִׁים · הֶאֱרִיכוּ
לְמַעֲנִיתָם׃ יְיָ צַדִּיק · קִצֵּץ עֲבוֹת
רשעים

זיעהע! קינדער זינד געשענק דעז הערר׳ן
ליבעזפרוכט דער טוגענד לאהן.
יוגענדזאהנע זינד געשאָסע
אין דער טאפּפערן שטרייטער האנד.
וואהל דעז מאנן, דער זיינען קאָכער
פאָלל פאָן דיעזען פפיילען האט!
זיא לאסען ניכט צו שאנדען ווערדען,
אונד טראָטצען פאָר געריכט דעם פיינד.

שיר המעלות

ש ט ו פ ע נ ג ע ז א נ ג.

וואהל דעם, דער דען עוויגען פירכטעט,
דער אין זיינען וועגען וואנדעלט.
נאהרע דיינער ארבייט דיך;
וואהל דיר דוא האזט עז גוט!
דיין וייב איין טרויבענרייכער שטאק,
אן דיינעז הויזעז זייטע.
וויא אָלבוימזשפראָסען דיינע קינדער,
אום דיינען טיש הערום.
שטעהט זא ווייא דער מאנן געזעגנעט,
דער דען עוויגען פערעהרט!
דער עוויגע זעגנע דיך, פאָן ציון אויז,
דאס דוא ירושלים אים גליקשטאנד זעהעזט
אלל דיין לעבענלאנג;
אונד זאהעזט קינדער דיינער קינדער!
גליק איבער ישראל!

שיר המעלות

ש ט ו פ ע נ ג ע ז א נ ג.

אָפט האט מאן מיך געדראָנגט, פאָן מיינער יוגענד אויף: זא זינגע ישראל! אָפט האט מאן מיך געדראָנגט, פאָן מיינער יוגענד אויף, יעדאָך ניכט איבערוואָלטיגט אויף מיינעם ריקען האבען זיא געפפליגט, געצאָגען איהרע לאנגע פורכען: גערעכט איזט ער, דער עוויגע: צערהיב דער פרעפלער זיילע.

רשעים: יבשו ויסגו אחור · כל
שנאי ציון: יהיו כחציר גגות ·
שקדמת שלף יבש: שלא מלא
כפו קוצר · וחצנו מעמר: ולא
אמרו העברים · ברכת יי אליכם
ברכנו אתכם בשם יי:

קל שיר המעלות · ממעמקים קראתיך יי: אדני
שמעה בקולי · תהיינה · אזניך קשבות ·
לקול תחנוני: אם־עונות תשמר־יה · אדני
מי יעמוד: כי־עמך הסליחה · למען תורא:
קויתי יי קותה נפשי · ולדברו הוחלתי: נפשי
לאדני · משמרים לבקר · שמרים לבקר:
יחל ישראל אל־יי · כי־עם־יי החסד · והרבה
עמו פדות: והוא יפדה את־ישראל · מכל
עונותיו:

קא שיר המעלות · לדוד · יי
לא־גבה לבי · ולא־
רמו עיני · ולא־הלכתי · בגדלות
ובנפלאות

צו שאנדען ווערדען, ווייכען מיסען אללע פיינדע ציון'ס, אונד זיין, וויא גראז אויף דאכערן, דאז, עהע מאן עז אויזרויפט, ווערקט. קיין שניטטער פיללעט זיינע האנד; קיין גארבענבינדער זיינען ארם. פאראיבערגעהענדע גריסטען ניכט: "דער זעגען גאטטעז איבער איך! וויר גריסען אייך אים נאהמען גאטטעז!"

שיר המעלות

שטופענגעזאנג.

אויז דער טיעפע רופע איך, גאטט, צו דיר! אך, הערר, ערהארע מיינע שטיממע! לאס דיינע אהרען מערקען אויף מיין אינברינזטיג פלעהען. ווען דוא זינדען וויללזט צורעכנען, הערר! ווער קאן בעשטעהען? אללײן פערגעבונג איזט אין דיינער האנד, אויף דאס מאן דיך עהרפירכטע. זא האפפע איך דען צום העררן; עז האפפעט מיינע זעלע געטראזט אויף זיינע פערהייסונג; ערווארטעט זעהנליכער דען העררן, אלז וואכענדע דיען מארגען, דען מארגען וואכענדע ערווארטען. אה, ישראל! פערטרויא דעם העררן! דען ביא דעם העררן איזט גיטע, אונד דער ערלאזונג פיעל בייא איהם. ער ווירד ערלאזען ישראל פאן זיינער זינדען שולד.

שיר המעלות

שטופענגעזאנג.

הערר, מיין זין פערשטייגט זיך ניא; ניא פערהעבט מיין בליק צו האך; איך גראסען מיר פערהאהלנען דינגען

וּבְנִפְלָאוֹת מִמֶּנִּי: אִם־לֹא שִׁוִּיתִי
וְדוֹמַמְתִּי נַפְשִׁי כְּגָמֻל עֲלֵי אִמּוֹ.
כַּגָּמֻל עָלַי נַפְשִׁי: יַחֵל יִשְׂרָאֵל אֶל־
יְיָ. מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם:

קלב שִׁיר הַמַּעֲלוֹת. זְכוֹר־יְיָ לְדָוִד. אֵת כָּל־
עֻנּוֹתוֹ: אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לַייָ. נָדַר לַאֲבִיר
יַעֲקֹב: אִם־אָבֹא בְּאֹהֶל בֵּיתִי. אִם־אֶעֱלֶה עַל־
עֶרֶשׂ יְצוּעָי: אִם־אֶתֵּן שְׁנַת לְעֵינָי. לְעַפְעַפַּי
תְּנוּמָה: עַד־אֶמְצָא מָקוֹם לַייָ. מִשְׁכָּנוֹת
לַאֲבִיר יַעֲקֹב: הִנֵּה שְׁמַעֲנוּהָ בְאֶפְרָתָה. מְצָאנוּהָ
בִּשְׂדֵי־יָעַר: נָבוֹאָה לְמִשְׁכְּנוֹתָיו. נִשְׁתַּחֲוֶה
לַהֲדֹם רַגְלָיו: קוּמָה יְיָ לִמְנוּחָתֶךָ. אַתָּה וַאֲרוֹן
עֻזֶּךָ: כֹּהֲנֶיךָ יִלְבְּשׁוּ־צֶדֶק. וַחֲסִידֶיךָ יְרַנֵּנוּ:
בַּעֲבוּר דָּוִד עַבְדֶּךָ. אַל־תָּשֵׁב פְּנֵי מְשִׁיחֶךָ:
נִשְׁבַּע־יְיָ לְדָוִד. אֱמֶת לֹא־יָשׁוּב מִמֶּנָּה. מִפְּרִי
בִטְנְךָ אָשִׁית לְכִסֵּא־לָךְ: אִם־יִשְׁמְרוּ בָנֶיךָ
בְּרִיתִי. וְעֵדֹתִי זוֹ אֲלַמְּדֵם. גַּם־בְּנֵיהֶם עֲדֵי־
עַד. יֵשְׁבוּ לְכִסֵּא־לָךְ: כִּי בָחַר יְיָ בְּצִיּוֹן. אִוָּהּ

לְמוֹשָׁב

פֿערלאָהר זיך ניא מיין טריטט · אז שטילע ליעס איך
וואהרליך מיינע זעעלע דעם זייגלינג גלייכֿען, אז דער
מוטטער ברוזט · שטעטז וואר פֿאָלל קינדראיינפֿאלט
מיין געמיטה · אָ ישראל, פֿערטראויע דעם הערן:
פֿערטראויע איהם יעצט אונד איממער!

שיר המעלות

ש ט ו פֿ ע נ ג ז א נ ג ·

גערענקע, הערר, אן דוד, זיין איפֿערפֿאָללעז שטרע=
בען; וויא ער דעם עוויגען שוואָר, געלאָבטע יעקב׳ז
מאָכֿטיגעם: איך געהע ניכֿט אין מיינע היטטע, בע=
שטייגע ניכֿט אין מיין רוהעבעטט, פֿערזאגע שלאָף
דעם אויגע, דען אויגענליעדערן שלוממער, ביז איך
דעם עוויגען איינען זיטץ געפֿונדען, דער אללמאכֿט
יעקב׳ז איינע בורג · נון האָרטען וויר דאפֿאָן צו אפרת׳
אונד פֿאנדען זיא אים פֿעלדע יער · זאָ לאס אונז געהן
אין זיינע וואָהנונג; אנבעטען דאָרט צו זיינער פֿיסע
שעממעל! צייך איין, אָ הערר, אין דיינען רוהע=
זיטץ — דוא אונד דיא לאדע דיינער הערליכֿקייט!
לאס טוגענד דיינע פריזטער קליידען; לאס דיינע הייִ=
ליגען פֿראָהלאָקען! אום דיינעז קנעכֿטעז דוד׳ז וויללען,
פֿערווייגרע ניכֿט, וואז דיין געזאלבטער פֿלעהט! דער
הערר שוואור דוד וואהרהייט צו, (ער ווענדעט זיך
פֿאָן וואהרהייט ניא:) איך זעטצע אויף דיינע טהראָן
דיר לייבעז פֿרוכֿט „ווען דיינע זאָהנע האללטען מיי=
„נען בונד, דאז צייגנים מיינעז אונטערריכֿטז; זאָ
„לאס איך איהרע ענקעל נאָך, אויף דיינעם טהראָנע
עוויג זיטצען.“ יא ציון האט דער עוויגע זיך ערקאָהרען,

לְמוֹשָׁב לוֹ ׃ זֹאת־מְנוּחָתִי עֲדֵי־עַד • פֹּה אֵשֵׁב כִּי אִוִּתִיהָ ׃ צֵידָהּ בָּרֵךְ אֲבָרֵךְ • אֶבְיוֹנֶיהָ אַשְׂבִּיעַ לָחֶם ׃ וְכֹהֲנֶיהָ אַלְבִּישׁ יֶשַׁע • וַחֲסִידֶיהָ רַנֵּן יְרַנֵּנוּ ׃ שָׁם ׀ אַצְמִיחַ קֶרֶן לְדָוִד • עָרַכְתִּי נֵר לִמְשִׁיחִי ׃ אוֹיְבָיו אַלְבִּישׁ בֹּשֶׁת • וְעָלָיו יָצִיץ נִזְרוֹ ׃

קלג שִׁיר הַמַּעֲלוֹת • לְדָוִד • הִנֵּה מַה־טּוֹב וּמַה־נָּעִים • שֶׁבֶת אַחִים גַּם־יָחַד ׃ כַּשֶּׁמֶן הַטּוֹב ׀ עַל־הָרֹאשׁ • יֹרֵד עַל־הַזָּקָן • זְקַן־אַהֲרֹן שֶׁיֹּרֵד עַל־פִּי מִדּוֹתָיו ׃ כְּטַל־חֶרְמוֹן שֶׁיֹּרֵד עַל־הַרְרֵי צִיּוֹן • כִּי שָׁם ׀ צִוָּה יְיָ אֶת־הַבְּרָכָה • חַיִּים ׀ עַד־הָעוֹלָם ׃

קלד שִׁיר הַמַּעֲלוֹת • הִנֵּה ׀ בָּרְכוּ אֶת־יְיָ • כָּל־עַבְדֵי יְיָ • הָעֹמְדִים בְּבֵית יְיָ בַּלֵּילוֹת ׃ שְׂאוּ־יְדֵכֶם קֹדֶשׁ • וּבָרְכוּ אֶת־יְיָ ׃ יְבָרֶכְךָ יְיָ מִצִּיּוֹן • עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ ׃

ערוואָהלם צו זיינער בורג · „דיעז איזט מיין רוהעזיטץ „אויף עוויג, היער טראָהן איך; היער געפֿאָללט מיר „עז וואָהל! איך זעגנע דיעזער געגענד נאהרונג; דעז „ארמען געבע איך בראָדז דיא פֿיללע; מיט הייל בע- „קליידע איך איהרע פריעזטער, דאס איהרע הייליגען „פֿראָהלאָקען! היער לאס איך דוד'ז גליקזהאָרן וואַכ- „זען, העלל לייכטען דעז געזאלבטען לאמפע · מיט „שמאך בעדעקע איך זיינע פֿיינדע; אויף זיינעם הויפּ- „טע בליה זיין דיאדעם!

שיר המעלות

שטופֿענגעזאנג דוד'ז ·

זיעה! וויא פֿיין, וויא ליעבליך איזט עז, ווען אין איינטראכט ברידער לעבען! וויא פֿאָם הויפּטע קאָזטליך זאלבאָל פֿלייזעט אין דען בארט הערב; אהרן'ז עהרענהאַפטען בארט, וואללענד אויף דען קליידען בארטע; וויא אויף חרמון מאָרגענטהויא, טהויא אויף ציון'ז בערגע טרייפֿעלט · דאָרט בעפֿיעהלט דער עוויגע זעגען, לעבענזפֿריידע הין אויף עוויג ·

שיר המעלות

שטופֿענגעזאנג ·

בענעדייעט דעם העררן,

אללע קנעכטע דעז העררן!

דיא איהר דעז נאכטז אין זיינעם הויזע דיענעט!

ערהעבט געגן הייליגטהום דיא האָנדע,

אונד בענעדייעט דעם העררן;

דיך זעגנע פֿאָן ציון אויז דער הערר,

דער הימּמעל שוף אונד ערדע!

לדוד

למוצאי שבת

מאחרים להתפלל תפלת ערבית במוצאי שבת כדי להוסיף מחול על
הקודש · ואם שכח לומר אתה חוננתנו מיד שסיים הברכה א"צ
לחזור · אבל אסור במלאכה עד שיבדיל · ואח"כ חצי קדיש ויהי
נועם תמצא דף ל"ב וכופלין הפסוק אורך ימים וגו' ואח"כ ואתה
קדוש דף ק"ו · ואח"כ הש"ץ אומר קדיש שלם · ואין אומרים ויהי
נועם ואתה קדוש אם חל יום טוב באמצע השבוע · ואם חל ע"ב
במוצאי שבת א"א ויהי נועם :

קמד לדוד ׀ ברוך יי ׀ צורי · המלמד ידי לקרב ·
אצבעותי למלחמה : חסדי ומצודתי
משגבי ומפלטי־לי · מגני ובו חסיתי · הרודד עמי
תחתי : יי מה־אדם ותדעהו · בן־אנוש
ותחשבהו : אדם להבל דמה · ימיו כצל עובר :
יי הט־שמיך ותרד · גע בהרים ויעשנו : ברוק
ברק ותפיצם · שלח ׀ חציך ותהמם : שלח
ידיך ממרום · פצני והצילני ממים רבים ׀ מיד
בני נכר : אשר פיהם דבר־שוא · וימינם
ימין שקר : אלהים שיר חדש אשירה לך ·
בנבל עשור אזמרה־לך : הנותן תשועה
למלכים · הפוצה את־דוד עבדו מחרב רעה :
פצני והצילני מיד בני־נכר · אשר פיהם דבר־

לדוד

פֿאָם דוד.

דאנק זייא דעם העררן, מיינעם האָרטע,
דער מיינע האֶנדע לעהרעט שטרייטען,
מיינע פֿייזטע קריעגע פֿיהרען!
מיין פֿריינד, מיין שוטץ!
ערר עטטונג מיר אונד בורג!
שילד, אויף דען איך טרויע;
דער פֿאֶלקער צווינגעט אונטער מיך!
העררר! וואז איזט דער מענש,
דאס דוא זיינער זאָ דיך אננימסט;
דער ערדענזאָהן, דאס דוא איהן אכֿטעזט!
דער מענש איזט איינעם הויכֿע גלייך,
אונד זיינע טאגע
דעם שאטטען, דער פֿאָראיבערוואללט. —
„העררר! נייגע דיא היממעל; פֿאהרע הערינאב!
„בעטאזטע דיא בערגע; זיא רויכֿען.
„ווירף בליטצע; שטרייע זיא הין!
„שיעס פפֿיילע אב, שליידערע אומהער!
„רייכֿע דיינע האנד מיר אויז דער האֶהע!
„בעפֿרייע, רעטטע מיך פֿאָן גראָסען פֿלוטען,
„פֿאָן פֿרעמדער פֿאֶלקער מאכֿט!
„טרוג אונד פֿאלשהייט לעהרט איהר מונד,
„מיינייד איהרע רעכֿטע.“
גאָטט! נון זינגע איך דיר איין נייעז ליעד,
אונד שפיעלע עז אויף צעהנזאיטענפזאלטער.
דער דוא דעז קאֶניגען דעז זיעג געגעבען,
געררעטטעט דוד, דיינען קנעכֿט,
פֿאָם מאֶרדערישען שווערדט:
„בעפֿרייע, רעטטע מיך פֿאָן פֿרעמדער פֿאֶלקער מאכֿט!
„טרוג אונד פֿאלשהייט לעהרט איהר מונד,

„מיינייד

שוא · וימינם ימין שקר: אשר בנינו ׀
כנטעים ׀ מגדלים בנעוריהם · בנותינו כזוית
מחטבות ׀ תבנית היכל: מזוינו מלאים ׀
מפיקים ׀ מזן אל־זן · צאננו מאליפות ·
מרבבות בחוצותינו: אלופינו מסבלים · אין
פרץ ואין יוצאת · ואין צוחה ברחבתינו: אשרי
העם שככה לו · אשרי העם שיי אלהיו:

סז למנצח בנגינת מזמור שיר: אלהים יחננו
ויברכנו · יאר פניו אתנו סלה:
לדעת בארץ דרכך · בכל־גוים ישועתך: יודוך
עמים ׀ אלהים · יודוך עמים כלם: ישמחו
וירננו לאמים · כי־תשפט עמים ׀ מישר ·
ולאמים ׀ בארץ תנחם סלה: יודוך עמים ׀
אלהים · יודוך עמים כלם: ארץ נתנה יבולה ·
יברכנו אלהים ׀ אלהינו: יברכנו אלהים ·
וייראו אותו כל־אפסי־ארץ:

„מיינאייך איהרע רעכטע." יעטצט וואכזען אויף, וויא שאָסליגע, אין איהרער יוגענד אונזרע זאֶהנע; אונזרע טאָכטער זיילען גלייך, בילדהויערוועֶרק, דעז טעמפעלז ציער. פֿאֶלל זינד אונזרע קאממערן, רייכען פֿאָררעטה איבער פֿאָררעטה. דיא שאפֿע טראגען טויזענדע, צעהנטויזענדע, אויף אונזערן טריפֿטען. אונזרע רינדער וואָהלבעליבט. — קיין שאדע, קיין פֿערלוזט, קיין קלאגגעשרייא אויף אונזערן שטראסען! וואָהל דעם פֿאָלקע, דעם עז זאָ ערגעהעט! וואָהל דעם פֿאָלקע, דעסען גאָטט דער עוויגע איזט!

למנצח

דעם זאנגמייזטער אויף נגינות, איין פזאלם צום זאיטענשפיעל.

גאָטט זייא אונז גנאֶדיג, געבע אונז זיינען זעגען, אונד לאסע אונז זיין אנטליטץ ערלייכטען. — דאס מאז אויף ערדען דיינען וועג ערקעננע, בייא אללען פֿאֶלקערן דיינע הילפֿע. דיר הולדיגען דיא שטאאטען, גאָטט; דיר הולדיגען דיא שטאאטען אללע. נאציאָנען פֿרייען זיך אונד יויכצען, דאס דוא גערעכט דיא שטאאטען ריכטעזט, רעגיערזט אויף ערדען אללע רייכע. דיר הולדיגען דיא שטאאטען, גאָטט; דיר הולדיגען דיא שטאאטען אללע. דאז לאנד גיעבט זיין געוואֶכז. אונז זעגנע אונזער גאָטט! גאָטט זעגנע אונז, אונד איהן פֿערעהרע אללע וועלט!

ויתן

למוצאי שבת

ויתן לך האלהים ׀ מטל השמים · ומשמני
הארץ · ורב דגן ותירש ׃ יעבדוך עמים ·
וישתחוו לך לאמים · הוה גביר ׀ לאחיך ·
וישתחוו לך בני אמך · ארריך ארור · ומברכיך
ברוך ׃ ואל שדי ׀ יברך ׀ אתך · ויפרך וירבך ·
והיית לקהל עמים ׃ ויתן־לך את־ברכת אברהם ·
לך ולזרעך אתך · לרשתך את־ארץ מגריך ·
אשר־נתן אלהים לאברהם ׃ מאל אביך ויעזרך ·
ואת שדי ויברכך · ברכת שמים ׀ מעל ·
ברכת תהום רבצת תחת · ברכת שדים ורחם ׃
ברכת אביך גברו על־ברכת הורי · עד־תאות
גבעת עולם · תהיין לראש יוסף · ולקדקד
נזיר אחיו ׃ ואהבך וברכך והרבך · וברך פרי־
בטנך ופרי־אדמתך · דגנך ותירשך ויצהרך ·
שגר־אלפיך ועשתרת צאנך · על האדמה
אשר־נשבע לאבתיך לתת לך ׃ ברוך תהיה
מכל־העמים · לא־יהיה בך עקר ועקרה
ובבהמתך ׃ והסיר יי ממך כל־חלי · וכל־מדוי

מצרים

ויתן לך

גאָטט געבע דיר פֿאָם טהויא דעז היממעלז, אונד פֿאָן דער ערדע פֿעטטיגקייט; געטריידע אונד מאָזטעז דיא פֿיללע. פֿאָלקער מיסען דיר דיענען, נאציאָנען זיך בייגען פֿאָר דיר. ווערדע דיינער ברידער הערר! דיינער מוטטער זאֶהנע בייגען זיך פֿאָר דיר. פֿערפֿלוכט זייא, ווער דיר פֿלוכט, געזעגנעט ווער דיך זעגנעט! דער אללמאֶכטיגע גאָטט זעגנע דיך, מאכע דיך פֿרוכטבאר, אונד מעהרע דיך: דאס דוא צו איינער מענגע פֿאָן פֿאֶלקערן ווערדעזט! אונד געבע דיר אברהם'ז זעגען, דיר, אונד דיינעם זאאמען מיט דיר; דאס דוא דאז לאנד דיינעז אויפֿענטהאלטז איינעהמזט, וועלכעז גאָטט אברהם געשענקט האט. פֿאָן דעם גאָטטע דיינעז פֿאטערז, דער דיר העלפֿען, פֿאָן דעם אללמאֶכטיגען, דער דיך זעגנען ווירד מיט זעגען דעז היממעלז פֿאָן אָבען; מיט זעגען נידריג ליעגענדער מעערע; מיט זעגען אן בריזטען אונד מוטטערליעבע. דיא זעגען דיינעז פֿאטערז איבערטרעפֿפֿען דיא זעגען מיינער פֿאָרעלטערן, ביז אן דיא גרענצע עוויגער היגעל. זיא זאָללען אויף דאז הויפט יוסף'ז קאָממען, אויף דיא שייטעל דעז געקראֶנטען אונטער זיינען ברידערן. ער ווירד דיך ליעבען, זעגנען אונד פֿערמעהרען; ער ווירד אין דעם לאנדע, דאז ער צוגעבען דיינען עלטערן געשוואָרען, דיא פֿריכטע דיינעז לייבעז אונד דיינעז פֿעלדעז, דיין געטריידע, דיינען מאָזט אונד דיין אֶל, וויא אויך דיינע רינדצוכט אונד דיינע הערדע קליינעז פֿיעהעז זעגנען. דוא ווירזט דיא געזעגנעטעזטע אונטער אללען נאציאָנען, אונטער דיר ווירד קיין אונפֿרוכטבארער, קיינע אונפֿרוכטבארע זיין, אויך ניכט אונטער דיינעם פֿיעהע. אללע קראנקהייטען ווירד דער עוויגע פֿאָן דיר אבווענדען, אונד דיא באָזען זייכען

מִצְרַיִם הָרָעִים אֲשֶׁר יָדַעְתָּ · לֹא יְשִׂימָם בָּךְ · וּנְתָנָם בְּכָל־שֹׂנְאֶיךָ :

מכסג פולין הַמַּלְאָךְ הַגֹּאֵל אֹתִי מִכָּל־רָע · יְבָרֵךְ · אֶת־הַנְּעָרִים · וְיִקָּרֵא בָהֶם שְׁמִי · וְשֵׁם אֲבֹתַי אַבְרָהָם וְיִצְחָק וְיִדְגּוּ לָרֹב בְּקֶרֶב הָאָרֶץ : יְיָ אֱלֹהֵיכֶם הִרְבָּה אֶתְכֶם · וְהִנְּכֶם הַיּוֹם כְּכוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם לָרֹב : יְיָ אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיכֶם · יֹסֵף עֲלֵיכֶם כָּכֶם אֶלֶף · פְּעָמִים · וִיבָרֵךְ · אֶתְכֶם · כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר לָכֶם : ע״כ

בָּרוּךְ · אַתָּה בָּעִיר · וּבָרוּךְ · אַתָּה בַּשָּׂדֶה : בָּרוּךְ · אַתָּה בְּבֹאֶךָ · וּבָרוּךְ · אַתָּה בְּצֵאתֶךָ : בָּרוּךְ טַנְאֲךָ וּמִשְׁאַרְתֶּךָ : בָּרוּךְ פְּרִי־בִטְנְךָ וּפְרִי אַדְמָתְךָ וּפְרִי בְהֶמְתֶּךָ · שְׁגַר אֲלָפֶיךָ וְעַשְׁתְּרוֹת צֹאנֶךָ : יְצַו יְיָ אִתְּךָ אֶת־הַבְּרָכָה · בַּאֲסָמֶיךָ וּבְכֹל מִשְׁלַח יָדֶךָ · וּבֵרַכְךָ בָּאָרֶץ אֲשֶׁר־

פֿאָן מצרים, דיא אייך בעקאנט זינד, דיר ניכֿט אויפֿ=
לעגען, זאָנדערן אויף דיינע פֿיינדע קאָממען לאסען ׃

המלאך

דער ענגעל, דער מיך פֿאָן אללעם איבעל ער=
לאָזט האט, זעגנע דיעזע קנאבען! דורך זיא ווערדע
מיין נאהמע אונד דער נאהמע מיינער פֿאֶטער אברהם
אונד יצחק געזעגנעט; אונד זיא זאָללען זיך שטארק
פֿערמעהרען אים לאנדע! דער עוויגע, אייער גאָטט,
האט אייך פֿערמעהרט, זאָ דאס איהר יעטצט דען
שטערנען דעז הימּמעלז אן מענגע גלייך זייד. איך
ווינשע, דאס דער עוויגע, דער גאָטט איירער פֿאֶטער,
איירער נאָך טויזענדמאל זאָ פֿיעל ווערדען לאסע, אונד
אייך זעגנע, וויא ער אייערטהאלבען פֿערהייסען האט ׃

ברוך

געזעגנעט ווירזט דוא זיין אין דער שטאדט, אונד
געזעגנעט אויף דעם פֿעלדע; געזעגנעט ווען דוא אנ=
קאָממזט, אונד געזעגנעט, ווען דוא אויזגעהעזט; גע=
זעגנעט דיין קאָרב אונד דיין באקטראָג; געזעגנעט דיא
פֿרוכֿט דיינעז לייבעז, דיא פֿרוכֿט דיינעז ערדרייכֿז אונד
דיא פֿרוכֿט דיינעז פֿיעהעז; דיא צוכֿט דיינער קינדער,
אונד דער צוואכז דיינעז קליינעז פֿיעהעז. אויף דעז
עוויגעז בעפֿעהל ווירד דער זעגען קאָממען אין דיינע
פֿאָרראטהזקאממערן אונד אין אללעז געווערבע, דאז
דוא פֿאָרנימּמזט; זאָ דאס דוא אין דעם לאנדע, וועל=
כֿעז דער עוויגע, דיין גאָטט, דיר גיעבט, נור זעגען
האבען ווירזט.

יי אלהיך נתן לך: יפתח יי | לך את־אוצרו הטוב את־השמים · לתת מטר־ארצך בעתו · ולברך | את כל־מעשה ידך · והלוית גוים רבים · ואתה לא תלוה: כי־יי אלהיך ברכך כאשר דבר־לך · והעבטת גוים רבים · ואתה לא תעבט · ומשלת בגוים רבים · ובך לא ימשלו: אשריך ישראל מי כמוך · עם נושע ביי · מגן עזרך · ואשר־חרב גאותך · ויכחשו איביך לך · ואתה על־במותימו תדרך:

מכה"נ פולין מחיתי כעב פשעיך וכענן חטאתיך · שובה אלי כי גאלתיך: רנו שמים כי־עשה יי · הריעו תחתיות ארץ · פצחו הרים רנה · יער וכל־עץ בו · כי־גאל יי יעקב · ובישראל יתפאר: גואלנו יי צבאות שמו · קדוש ישראל: ע"כ

אבענד־געבעט ביים אויזגאנג דעז שבת קצא

דער עוויגע ווירד דיר זיין וואָהלטאֶטיגעז בעהאֶלטניס, דען הימעל, אויפטהון, דיינעם לאנדע צור רעכטען צייט רעגען געבען, אללע ווערקע דיינער האֶנדע זעג־נען; זאָ דאס דוא פילען פאֶלקערן ווירזט לייהען קענ־נען, אונד ניכטז צו באָרגען נאֶטהיג האבען. זאָ ווירד דער עוויגע דיין הערר דיך זעגנען, וויא ער דיר פער־הייסען האט: דוא ווירזט פיעלען פאֶלקערן לייהען, אבער ניכטז באָרגען. דוא ווירזט איבער פיעלע פאֶל־קער הערשען, אונד זיא ניכט איבער דיך. וואָהל דיר, ישראל! ווער איזט דיר גלייך? פאָלק, דעם דער עוויגע ביישטאנד פערלייהעט; ער איזט דיינער היל־פע שילד, איזט דיינער ערהאבנען זיעגע שווערדט. דיינע פיינדע שמייכלען דיר; דוא טריטזט איינהער אויף איהרען האֶהען.

מחיתי

איך האבע פערוועהעט וויא רעגענוואָלקען דיינע מיסעטהאט, וויא געוואֶלק דיינע פעהלער. קעהרע צו מיר צוריק; איך האבע דיך בעפרייעט. יויכצעט איהר הימעל! דענן דער עוויגע האט פאָללפיהרט. טהאֶנעט לויט איהר טיעפען דער ערדע, איהר בער־גע! שטראֶמעט אויז אין געזאנג, דוא וואלד אונד יעדער בוים דארינן! דענן דער עוויגע האט יעקב בעפרייעט, צייגט זיך הערליך אין ישראל. אונזער ערלאֶזער, עוויגער צבאות איזט זיין נאהמע, דער הייליגע אין ישראל!

למוצאי שבת

ישראל נושע ביי · תשועת עולמים · לא־תבשו ·
ולא־תכלמו · עד־עולמי עד : ואכלתם ׀
אכול ושבוע · והללתם ׀ את־שם יי אלהיכם ·
אשר־עשה עמכם להפליא · ולא־יבשו עמי
לעולם : וידעתם כי בקרב ישראל אני · ואני יי
אלהיכם ואין עוד · ולא־יבשו עמי לעולם : כי־
בשמחה תצאו · ובשלום תובלון · ההרים
והגבעות יפצחו לפניכם רנה · וכל־עצי השדה
ימחאו־כף : הנה אל ישועתי · אבטח ולא־
אפחד · כי עזי וזמרת יה יי · ויהי־לי לישועה :
ושאבתם־מים בששון · ממעיני הישועה :
ואמרתם ביום ההוא · הודו ליי קראו בשמו ·
הודיעו בעמים ׀ עלילותיו · הזכירו כי נשגב שמו :
זמרו יי · כי גאות עשה · מודעת זאת בכל־
הארץ : צהלי ורני יושבת ציון · כי־גדול בקרבך
קדוש ישראל : ואמר ביום ההוא · הנה אלהינו
זה · קוינו לו ויושיענו · זה יי קוינו לו · נגילה
ונשמחה בישועתו :

ישראל

ישראל איזט געהאלפען דורך דען עוויגען אויף אימּמער ; ניכט בעשאֶמט נאך צו שאנדען זאָללט איהר ווערדען אויף אימּמער אונד עוויג · איהר געניעסט איירער שפייזע, ווערדעט געזאֶטטיגט אונד דאנקעט דאפיר דעם עוויגען, אייערן גאָטט, דער אייך זאָלכע וואונדער צייגט, אונד נימּמערמעהר ווירד מיין פאָלק בעשאֶמט ווערדען · איהר ווערדעט עז איינזעהען, דאס איך אין ישראל בין, דאס איך דער עוויגע אייער הערר בין, זאָנסט קיינער ; אונד מיין פאָלק ווירד נימּ־מערמאהר בעשאֶמט ווערדען · וואהרליך, אין פריי־דען זאָללט איהר אויזגעהן אונד אין גליקזעליגקייט גע־לייטעט ווערדען ; בערגע אונד היגעל זאָללען אייך פריידענגעזאנג ענטגעגען טאֶנען, אונד אללע ביימע דעז לאנדעז אין דיא האֶנדע קלאטשען · זיעהע, דער הערר איזט מיין בייששטאנד ; איך געהע זיכער, פירכטע ניכטז · מיין זיעג, מיין זאיטענשפיעל איזט יה ; ער, דער עוויגע איזט מיר עררעטטער · פראֶהען מוטהעז ווערדעט איהר וואססער שאֶפפען אויז דעם קוועלל דעז היילז · אלזדאנן ווערדעט איהר זאגען : דאנקעט דעם העררן ! פערקינדעט זיינען נאהמען ! מאכט דען פאֶל־קערן זיינע טהאטען בעקאננט ! טהוט קונד, דאס זיין נאהמע ערהאבען איזט ! ריהרט דעם עוויגען זאיטענ־שפיעל ! דען ער האט גראָסע דינגע געטהאן, דאז איזט אויף דער גאנצען ערדע בוקאנד · יובעלע, זינגע לויט, דוא איינוואָהנערין ציון'ז ; דער היילגע ישראל'ז צייגט זיך גראָס אין דיר · אלזדאנן ווירד מאן זאגען : זיעהע, דאז איזט אונזער גאָטט ! אויף איהן האררטען וויר, ער האלף אונז אויז · דאז איזט דער עוויגע, אויף דען וויר טרויעטען, לאסט אונז פראֶהליך זיין אונד זיינעז היילז אונז פרייען ·

למוצאי שבת

מנהג פולין בית יעקב לכו ונלכה באור יי׃ והיה
אמונת עתיך · חסן ישועת חכמת
ודעת · יראת יי היא אוצרו׃ ויהי דוד לכל־
דרכיו משכיל · ויי עמו׃ פדה בשלום נפשי
מקרב־לי · כי־ברבים היו עמדי׃ ויאמר העם ׀
אל־שאול · היונתן ימות ׀ אשר עשה הישועה
הגדולה הזאת בישראל · חלילה · חי־יי אם
יפל משערת ראשו ארצה · כי־עם־אלהים ׀
עשה היום הזה · ויפדו העם ׀ את־יונתן ולא־
מת׃ ופדויי יי ישבון · ובאו ציון ברנה · ושמחת
עולם ׀ על־ראשם · ששון ושמחה ישיגו · ונסו
יגון ואנחה׃ הפכת מספדי למחול לי · פתחת
שקי · ותאזרני שמחה׃ ולא־אבה יי אלהיך
לשמוע אל־בלעם · ויהפך יי אלהיך
לך ׀ את־הקללה לברכה · כי אהבך יי אלהיך׃
אז תשמח בתולה במחול · ובחרים וזקנים יחדו ·
והפכתי אבלם לששון ונחמתים · ושמחתים ׀
מיגונם׃ ע״כ

בורא

אבענד-געבעט ביים אויזגאנג דעז שבת קצר

בית

אויף, יעקב'ז הויז! לאס אונז אין דאז ליכט גאטטעז גיהן · אלזדאן ווירד דיין לאנגע אונפערפאלשטער גלויבע דיא שטיטצע דיינעז היילז, דיינע ווייזהייט אונד ערקעננטניס זיין; דען דיא עהרפורכט פיר גאטט איזט איהר בעהאלטניס · דוד וואר אין אללען זיינען אונטערנעהמונגען גליקליך, דער עוויגע וואר מיט איהם · ער ערלאזטע מיין לעבען, אונד זיכערטע עז, דאס ניעמאנד אן מיך קאננטע, זא אפט זיא עז דארויף אנגעלעגט האטטען · דאז פאלק שפראך צום שאול: וויא? יונתן, דער ישראל זאלכען גראסען ביישטאנד געלייזטעט האט, זאללטע שטערבען? דאז וואר אונעדעל · זא וואהר גאטט לעבט! קיין האאר זיינעז הויפטעז זאלל צור ערדע פאללען; דען ער האט הייטע פיר גאטט געפאכטען · דאז פאלק בעפרייטע יונתן פאם טאדע · דיא בעפרייטען דעז עוויגען ווערדען צוריק געהען נאך ציון אין פריידנגעזאנג; אונאויפהערליכע וואננע קאממט איבער איהר הויפט; פריידע אונד פערגניגען ווערדען זיא איבעראלל פינדען; וועג איזט איהר קוממער איהרע דראנגזאלע · מיינען קלאגגעזאנג האזט דוא אין טאנץ פערוואנדעלט, דען זאק פאן מיר געלאזט, אונד מיך מיט פריידע אומגירטעט · דער עוויגע, דיין גאטט, וואללטע דעם בלעם ניכט הארען, אונד פערוואנדעלטע דעסען פלוך אין זעגען; דען דער עוויגע, דיין גאטט, ליעבט דיך · אלזדאן פרייען דיא יונגפרויען זיך אין רייגען, יינגלינגע אונד גרייזע אללצומאהל; איך פערוואנדלע איהרע טרויער אין פראהליכקייט, טראזטע זיא, אונד ערפרייע זיא נאך איהרעם קוממער ·

למוצאי שבת

בּוֹרֵא נִיב שְׂפָתָיִם · שָׁלוֹם ׀ שָׁלוֹם · לָרָחוֹק וְלַקָּרוֹב אָמַר יְיָ וּרְפָאתִיו: וְרוּחַ לָבְשָׁה אֶת־עֲמָשַׂי רֹאשׁ הַשָּׁלִישִׁים · לְךָ דָוִיד וְעִמְּךָ בֶן־יִשַׁי שָׁלוֹם ׀ שָׁלוֹם לְךָ · וְשָׁלוֹם לְעֹזְרֶךָ · כִּי עֲזָרְךָ אֱלֹהֶיךָ · וַיְקַבְּלֵם דָּוִיד וַיִּתְּנֵם בְּרָאשֵׁי הַגְּדוּד: וַאֲמַרְתֶּם כֹּה לֶחָי · וְאַתָּה שָׁלוֹם וּבֵיתְךָ שָׁלוֹם · וְכֹל אֲשֶׁר־לְךָ שָׁלוֹם: יְיָ עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן · יְיָ ׀ יְבָרֵךְ ׀ אֶת־עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם:

מנהג פולין אָמַר ׀ רַבִּי יוֹחָנָן בְּכָל־מָקוֹם שֶׁאַתָּה מוֹצֵא גְדֻלָּתוֹ שֶׁל־הַקָּדוֹשׁ

בָּרוּךְ הוּא שָׁם ׀ אַתָּה מוֹצֵא עַנְוְתָנוּתוֹ · דָּבָר זֶה כָּתוּב בַּתּוֹרָה · וְשָׁנוּי בַּנְּבִיאִים · וּמְשֻׁלָּשׁ בַּכְּתוּבִים:

כָּתוּב בַּתּוֹרָה כִּי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם · הוּא אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים · וַאֲדֹנֵי הָאֲדֹנִים · הָאֵל

הגדל

אבענד - געבעט ביים אויזגאנג דעז שבת קצה

בורא

דער שאפפער איזט יעדעז מונדעז גרוס · פריע-דע! פריעדע! דעם ענטפערנטען אונד דעם נאהען · דער עוויגע שפריכט: איך האבע איהם אויזגעהאלפען · עמשי דער ערשטע הויפטמאנן ווארד בעגייזטערט: דיר דוד, אונד מיט דיר, זאהנן ישי'ז, זייא פריעדע! פריעדע מיט דיר, אונד פריעדע מיט דענען, דיא דיר בייששטעהען; דענן דיין גאטט האט דיר געהאלפען · דוד נאהם זיא אויף, אונד זעטצטע זיא אן דיא שפיטצע זיינעז לאגערז · שפריכט; זא ערגעהע עז צייטלעבענז! פריעדע מיט דיר, מיט דיינעם הויזע, אונד מיט אל-לען דען דייניגען פריעדע! דער העדר גיעבט זיינעם פאלקע זיעג; דער העדר בעגליקט זיין פאלק מיט זעלי-געם פריעדען ·

אמר

רבי יוחנן זאגט: אללענטהאלבען, ווא דוא גאט-טעז גראסע אונד ערהאבענהייט פינדעזט, דא פינדעזט דוא אויך זיינע הערדאבלאסונג · דיעזעז פינדעט מאן ערשט אין דער תורה, דאנן ווידערהאלט אין דען פראפעטען, אונד צום דריטטען מאהל אין דען הא-גיאגראפען ·

כתוב

אין דער תורה הייסט עז: דער עוויגע, אייער גאטט, איזט דער גאטט אללער געטטער, אונד דער העדר אללער העררען;

דער

למוצאי שבת

הגדול הגבור והנורא · אשר לא־ישא פנים ·
ולא יקח שחד : וכתיב בתרה · עשה משפט
יתום ואלמנה · ואהב גר לתת לו לחם ושמלה :
שנוי בנביאים · דכתיב כי כה אמר ׀ רם ונשא ·
שכן עד · וקדוש ׀ שמו · מרום וקדוש אשכון ·
ואת־דכא ושפל־רוח · להחיות רוח שפלים ·
ולהחיות לב נדכאים : משלש בכתובים · דכתיב ·
שירו לאלהים זמרו שמו · סלו לרכב בערבות ·
ביה שמו · ועלזו לפניו : וכתיב בתרה · אבי
יתומים · ודין אלמנות · אלהים במעון קדשו :
יהי יי אלהינו עמנו · כאשר היה עם־אבותינו ·
אל־יעזבנו ואל־יטשנו : ואתם הדבקים ביי
אלהיכם · חיים כלכם היום : כי־נחם יי ציון ·
נחם כל־חרבתיה · וישם מדברה כעדן ·
וערבתה כגן־יי · ששון ושמחה ימצא בה ·
תודה וקול זמרה : יי חפץ למען צדקו · יגדיל
תורה ויאדיר :

שיר המעלות אשרי כל וכו׳

דער גראָסע • מאָכטיגע אונד פורכטבארע גאָטט,
דער ניכט נאך אנזעהען דער פערזאָנען ריכטעט,
אונד קיינע בעשטעכונג אנניממט • דארויף פאָלגט
זאָגלייך: ער פערשאפט דעם וויַזען, אונד דער
וויטטווע רעכט ; ליעבט דען פרעמדלינג, איהם
שפייזע אונד קליידער צו געבען • אין דעם פראָ=
פעטינן ווירד עז פאָלגענדע וויַזע ווידערהאָהלט: זאָ
שפריכט דער האָהע אונד ערהאבענע • דער היילינע,
דער אין עוויגקייט טהראָנט • איך טהראָנע אים האָהען
היילינטהום, אבער אויך בייא דענען, דיא אונטער=
דריקט אונד געבייגטען גייזטעז זינד; אום דען גייזט
דעז געבייגטען אונד דאז הערץ דעז אונטערדריקטען
צו בעלעבען • אונד ווידערום שטעהט עז צום דריט=
טען מאהל אין דען האגיאָגראפען אויף פאָלגענדע
ארט • מאכט איהם באהן, דער דורך דיא אטהערווי=
טע פאָהרט ; זיין נאהמע איז עוויגער ! פראָהלאָקעט
פאָר איהם ! גלייך דארויף פאָלגט : איין פאטער דער
וויַזען ; איין ריכטער דער וויטטוען ; גאָטט, אין זיינער
היילינען וואָהנונג • עוויגער ! אונזער גאָטט ! זייא מיט
אונז, וויא דוא מיט אונזערן עלטערן ווארזט ; פערלאס
אונז ניכט , פערשטאָס אונז ניכט • איהר אללע,
דיא איהר דעם עוויגען אנהאָנגט, איהר לעבעט אללע
הייטיגען טאגעז • דער עוויגע האט ציון געטראָזי=
טעט, האט אללע דיעסען טריממער געטראָזטעט,
איהרע וויזטע אומגעשאפפען צום עדן, אונד איהרע
איינאָדע צום גארטען גאָטטעז, וואָנגע אונד פרייַדע
ווילט אין איהר, דאנקליעד אונד לאָבגעזאנג • דעם עווי=
גען געפאָללט עז, זיינער פאָללקאָממענהייט וויללען, דאז
געזעטץ גראָס צו מאכען אונד צו פערהערליכען •

סדר הלל

קורין הלל מעומד ואין קורין את ההלל בבית האבל תוך שבעה ובפסח לביתו קורא

אלו ימים שגומרים בהם את הלל ב׳ ימים ראשונים של פסח · ב׳ ימים של שבועות · ט׳ ימים של חג הסכות עם שמיני עצרת · ח׳ ימים דחנוכה · והסימן הוא בבט״ח :

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לִקְרוֹא אֶת־הַלֵּל :

קיג הַלְלוּיָהּ ׀ הַלְלוּ עַבְדֵי יְיָ · הַלְלוּ אֶת־שֵׁם יְיָ : יְהִי שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ · מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם : מִמִּזְרַח־שֶׁמֶשׁ עַד־מְבוֹאוֹ · מְהֻלָּל שֵׁם יְיָ : רָם ׀ עַל־כָּל־גּוֹיִם יְיָ · עַל־הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ : מִי כַּייָ אֱלֹהֵינוּ · הַמַּגְבִּיהִי לָשָׁבֶת : הַמַּשְׁפִּילִי ׀ לִרְאוֹת בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ : מְקִימִי מֵעָפָר דָּל · מֵאַשְׁפֹּת יָרִים ׀ אֶבְיוֹן :

ברוך

געלאָבט זייאזט דוא, עוויגער, אונזער גאָטט, הערר דער וועלט! דער דוא אונז דורך דיינע געבאָטע געהייליגט, אונד בעפֿאָהלען האזט, דיר לאָבגעזאָנגע אנצושטיממען.

הללויה

לאָבט, דיענער דעז העררן!
לאָבט דען נאהמען דיעז העררן!
געפריעזען זייא דער נאהמע דעז העררן,
פֿאָן נון אן אונד אין עוויגקייט!
פֿאָם אנפֿאנג ביז צום ניעדערגאנג,
געלאָבט דער נאהמע דעז העררן!
דער הערר איזט איבער אללע פֿאָלקער ערהאבען;
איבער דיא היממעל זיין רוהם ערהאבען.
ווער איזט וויא אונזער גאָטט, דער הערר?
טהראָנט זאָ האָך?
שויט זאָ טיעף?
אים היממעל? — אויף ערדען?
דיעֿטעט דען גערינגען אויף פֿאָם שטויבע;
ערהאָהעט דען אֿרמען פֿאָם קאָטה,

געבען

לְהוֹשִׁיבִי עִם־נְדִיבִים · עִם נְדִיבֵי עַמּוֹ׃ מוֹשִׁיבִי ׀ עֲקֶרֶת הַבַּיִת · אֵם־הַבָּנִים שְׂמֵחָה הַלְלוּ־יָהּ׃

קיד בְּצֵאת יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרָיִם · בֵּית יַעֲקֹב מֵעַם לֹעֵז׃ הָיְתָה יְהוּדָה לְקָדְשׁוֹ · יִשְׂרָאֵל מַמְשְׁלוֹתָיו׃ הַיָּם רָאָה וַיָּנֹס · הַיַּרְדֵּן יִסֹּב לְאָחוֹר׃ הֶהָרִים רָקְדוּ כְאֵילִים · גְּבָעוֹת כִּבְנֵי־צֹאן׃ מַה־לְּךָ הַיָּם כִּי תָנוּס · הַיַּרְדֵּן תִּסֹּב לְאָחוֹר׃ הֶהָרִים תִּרְקְדוּ כְאֵילִים גְּבָעוֹת כִּבְנֵי־צֹאן׃ מִלִּפְנֵי אָדוֹן חוּלִי אָרֶץ · מִלִּפְנֵי אֱלוֹהַּ יַעֲקֹב׃ הַהֹפְכִי הַצּוּר אֲגַם־מָיִם · חַלָּמִישׁ לְמַעְיְנוֹ־מָיִם׃

בימים שאין גומרי׳ מדלג זה

קטו לֹא לָנוּ יְיָ · לֹא־לָנוּ כִּי־לְשִׁמְךָ תֵּן כָּבוֹד · עַל־חַסְדְּךָ עַל־אֲמִתֶּךָ׃ לָמָּה יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם ׀

נעבען פירשטען איהן צו זעטצען;
נעבען פירשטען זיינעז פאלקן!
בעלעבט דאז הויז דער קינדערלאזען;
לאסט זיא פראהע מוטטער ווערדען!
הללויה!

בצאת

אלז ישראל אויזצאג אויז מצרים,
יעקב'ז הויז פאם דעם בארבארנפאלקע;
דא ווארד זיין הייליגטהום דיא טאכטער יהודה,
דיא טאכטער ישראל'ז זיין רייך.
דאז וועלטמעהר זאה אונד פלאה;
דער ירדן וויך צוריק.
בערגע היפפטען, ווי וויודער,
היגעל וויא לאממער.
וואז איזט דיר, וועלטמעער! דאס דוא פליעהעזט?
דיר, ירדן! דאס דוא וויכזט?
בערגע, דאז איהר הופפט וויא ווידדער?
היגעל, וויא לאממער?
פאר דעם העררן ערבעבע, ערדע!
פאר דעם גאטט יעקב'ז,
דער אין וואסער פעלזען וואנדעלט,
קיעזעלשטיינע אין קוועללען.

לא לנו יי

ניכט אונז, א הערר, ניכט אונז;
דיינעם נאהמען זעלבזט גיעב עהרע,
אום דיינער גיטע אונד וואהרהייט.
וואז זאללען היידען שפרעכען:

ווא

אַיֵּה־נָא אֱלֹהֵיהֶם : וֵאלֹהֵינוּ בַשָּׁמָיִם · כֹּל אֲשֶׁר־
חָפֵץ עָשָׂה : עֲצַבֵּיהֶם כֶּסֶף וְזָהָב · מַעֲשֵׂה יְדֵי
אָדָם : פֶּה־לָהֶם : וְלֹא יְדַבֵּרוּ · עֵינַיִם לָהֶם ·
וְלֹא יִרְאוּ : אָזְנַיִם לָהֶם · וְלֹא יִשְׁמָעוּ · אַף
לָהֶם · וְלֹא יְרִיחוּן : יְדֵיהֶם וְלֹא יְמִישׁוּן ·
רַגְלֵיהֶם · וְלֹא יְהַלֵּכוּ · לֹא־יֶהְגּוּ בִּגְרוֹנָם :
כְּמוֹהֶם · יִהְיוּ עֹשֵׂיהֶם · כֹּל אֲשֶׁר־בֹּטֵחַ בָּהֶם :
יִשְׂרָאֵל בְּטַח בַּיְיָ · עֶזְרָם וּמָגִנָּם הוּא : בֵּית אַהֲרֹן
בִּטְחוּ בַיְיָ · עֶזְרָם וּמָגִנָּם הוּא : יִרְאֵי יְיָ בִּטְחוּ בַיְיָ ·
עֶזְרָם וּמָגִנָּם הוּא : ע"כ

יְיָ זְכָרָנוּ · יְבָרֵךְ יְבָרֵךְ · אֶת־בֵּית
יִשְׂרָאֵל · יְבָרֵךְ · אֶת־בֵּית אַהֲרֹן :
יְבָרֵךְ יִרְאֵי יְיָ · הַקְּטַנִּים · עִם־
הַגְּדֹלִים : יֹסֵף יְיָ עֲלֵיכֶם · עֲלֵיכֶם
וְעַל־בְּנֵיכֶם : בְּרוּכִים · אַתֶּם לַייָ ·
עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ : הַשָּׁמַיִם שָׁמַיִם
לַייָ · וְהָאָרֶץ נָתַן לִבְנֵי־אָדָם :
לֹא הַמֵּתִים יְהַלְלוּ־יָהּ · וְלֹא כָּל־

ירדי

„וואָ איזט דענן נון איהר גאָטט?“
איזט דאָך אונזער גאָטט אים הימּמעל,
אונד שאַפֿפֿעט, וואז ער וויל.
יענער גאָטצען, גאָלדען, זילבערן,
זינד דער מענשענהאָנדע ארבייט;
האבען מונד, רעדען ניכט;
האבען אויגען, זעהען ניכט;
האבען אָהרען, האָרען ניכט;
ריעכען ניכטז מיט איהרער נאזע;
איהרע האָנדע גרייפען ניכט;
איהרע פֿיסע געהען ניכט;
זיא רעדען ניכט דורך איהרע קעהלע.
דיא זאָלכע מאכען, זינד וויא זיא,
דיא אויף זיא האָפֿפֿען, אללע זאָ.
פֿערטרויע דעם עוויגען, ישראל;
ער איזט העלפֿער אונד שילד!
פֿערטרויע דעם עוויגען, אהרן׳ז הויז!
ער איזט איהר העלפֿער אונד שילד!
פֿערטרויע דעם עוויגען, גאָטטעזפֿערעהרער!
ער איזט איהר העלפֿער אונד שילד!

יי׳ זכרנו

דער עוויגע דענקעט אונזער;
זעגנעט ישראל׳ז הויז,
זעגנעט אהרן׳ז הויז,
זעגנעט גאָטטעזפֿערעהרער,
ביידע, קליין אונד גראָס.
דער עוויגע מעהרע אייך,
אייך אונד איירע קינדער!
איהר זייד דעז העררן געזעגנעטע,
דער הימּמעל שוף אונד ערדע.
דער הימּמעל איזט דעז עוויגען הימּמעל,
דיא ערדע גאב ער מענשענקינדערן.
טאָדטע פרייזען ניכט דען העררן,

ירדי דומה · ואנחנו · נברך יה · מעתה ועד־עולם · הללו־יה ׃

בימי' שאין גומרי' מדלג זה

קטז אהבתי · כי־ישמע יי · את־קולי תחנוני ׃
כי־הטה · אזנו לי · ובימי אקרא ׃
אפפוני · חבלי־מות · ומצרי שאול מצאוני ·
צרה ויגון אמצא ׃ ובשם־יי אקרא · אנה יי ·
מלטה נפשי ׃ חנון יי וצדיק · ואלהינו מרחם ׃
שמר פתאים יי · דלותי ולי יהושיע ׃ שובי נפשי
למנוחיכי · כי־יי גמל עליכי ׃ כי חלצת נפשי
ממות · את־עיני מן־דמעה · את־רגלי מדחי ׃
אתהלך לפני יי · בארצות החיים ׃ האמנתי
כי־אדבר · אני עניתי מאד ׃ אני אמרתי בחפזי ·
כל־האדם כזב ׃ ע"כ

מה־אשיב ליי · כל־תגמולוהי עלי ׃ כוס־ישועות אשא · ובשם יי אקרא ׃ נדרי ליי אשלם · נגדה־

נאָך דיא היִנאב צור האֶללע פֿאהרען;
וויר אבער פרייזען איהן, דען העררן,
פֿאָן נון אן אונד אין עוויגקייט.
הללויה!

אהבתי

ליעב איזטז מיר, דאס דער עוויגע
מיין שרייען ערהאֶרט, מיין פֿלעהען.
ער האט זיין אָהר מיר צוגענייגט;
נון רוף איך אן, זאָ לאנג איך לעבע.
אומפֿאנגען מיך דען טאָדעז שטריקע;
ערגרייפֿעט מיך דיא אנגזט דער האֶללע;
דרוקט מיך יאממער אונד נאָטה:
זאָ רוף איך אן דען עוויגען נאהמען.
אך, העררו! עררעטטע מיינע זעעלע!
בארמהערציג איזט דער העררו אונד אללגערעכט;
פֿאָלל מיטליידז אונזער גאָטט.
איינפֿאלטזעליגע בעשיטצט דער העררו.
עלענד וואר איך; דאָך ער האלף מיר אויז.
זעעלע, קעהרע נון אין דיינע רוהע איין!
דער עוויגע ווילל וואָהל דיר טהון.
דוא בעפֿרייזט פֿאָם טאָדע מיינע זעעלע,
מיין אויגע פֿאָן טראֶהנען, מיינען פֿוס פֿאָם גלייטען.
זאָ וואנדלע איך פֿאָר דעם עוויגען נאָך
אים לאנדע דער לעבענדיגען.
איך גלויבע, דארום רעדע איך;
לויט רופֿט מיין מונד עז אויז.
אך, איך שפראך אין מיינעם צאגען:
פֿערגאֶנגליך וועזען איזט דער מענש!
וויא זאָלל איך נון דעם העררן ערוויעדערן,
אללע וואָהלטהאט, דיא ער מיר ערצייגט?
דען קעלך דעז הייל ווילל איך ערגרייפֿען,
פֿערקינדען לויט אים נאהמען דעז העררן.
מיינע געליבדע בעצאהלע איך דעם העררן —

וויא

נא לכל־עמו : יקר בעיני יי.
המותה לחסידיו : אנה יי . כי־אני
עבדך . אני עבדך בן־אמתך . פתחת
למוסרי : לך אזבח זבח תודה .
ובשם יי אקרא : נדרי ליי אשלם .
נגדה־נא לכל־עמו : בחצרות בית
יי . בתוככי ירושלים . הללו־יה :

קיז הללו את־יי כל־גוים . שבחוהו
כל־האמים : כי־גבר
עלינו חסדו . ואמת יי לעולם .
הללו־יה :

צריך לשמוע . יאמר נא וכו' מפי הש"ץ ואם לא שמע לא יצא וטוב
שיאמר בעצמו בנחת :

קיח הודו ליי כי־טוב כי לעולם חסדו :
יאמר־נא ישראל כי לעולם חסדו :
יאמרו־נא בית־אהרן כ"ל"ח :
יאמרו־נא יראי יי כי לעולם חסדו :

מן

ווי גערן! — פֿאַר אללעם זיינעם פֿאָלקע ·
פֿאַר דעם עוויגען ווערטהגעהאלטען
איזט זיינער פֿראָממען טאָד ·
אך, עוויגער, איך דיין קנעכֿט,
זאָהן דיינער מאגד, דעם דוא דיא פֿעסעל לאָזעזט,
דאנקאָפּפֿער ברינגע איך דיר,
פֿערקינדע לויט אים נאהמען דעז הערריז ·
מיינע געליבדע בעצאהלע איך דעם הערריז —
ווי גערן! פֿאַר אללעם זיינעם פֿאָלקע; —
אין דען האָפֿען, אם טאַמפעל דעז הערריז,
אין דיינער מיטטע, מיין ירושלים!
הללויה!

הללו

לאָבט דען הערריז, איהר פֿאָלקער אללע!
ריהמט איהן, אללע נאציאָנען!
זיינע גיטע וואלטעט איבער אונז,
זיינע טרייע אין עוויגקייט ·
הללויה ·

הודו

דאנקט דעם הערריז! דען ער איזט פֿריינדליך!
עוויג וואָהרעט זיינע גיטע ·
זאָ זינגע ישראל:
עוויג וואָהרעט זיינע גיטע ·
זאָ זינגע אהרן׳ז הויז:
עוויג וואָהרעט זיינע גיטע ·
זאָ זינגען, דיא דען הערריז פֿערעהרען:
עוויג וואָהרעט זיינע גיטע ·

מִן־הַמֵּצַר · קָרָאתִי יָּהּ · עָנָנִי בַמֶּרְחָב
יָהּ: יְיָ לִי · לֹא אִירָא · מַה־
יַּעֲשֶׂה לִי אָדָם: יְיָ לִי בְּעֹזְרָי · וַאֲנִי
אֶרְאֶה בְשֹׂנְאָי: טוֹב לַחֲסוֹת בַּייָ ·
מִבְּטֹחַ בָּאָדָם: טוֹב לַחֲסוֹת בַּייָ ·
מִבְּטֹחַ בִּנְדִיבִים: כָּל־גּוֹיִם סְבָבוּנִי ·
בְּשֵׁם יְיָ כִּי אֲמִילַם: סַבּוּנִי גַם־
סְבָבוּנִי · בְּשֵׁם יְיָ כִּי אֲמִילַם:
סַבּוּנִי כִדְבֹרִים · דֹּעֲכוּ כְּאֵשׁ
קוֹצִים · בְּשֵׁם יְיָ כִּי אֲמִילַם · דַּחֹה
דְחִיתַנִי לִנְפֹּל · וַייָ עֲזָרָנִי: עָזִּי
וְזִמְרָת יָהּ · וַיְהִי־לִי · לִישׁוּעָה:
קוֹל · רִנָּה וִישׁוּעָה · בְּאָהֳלֵי צַדִּיקִים ·
יְמִין יְיָ · עֹשָׂה חָיִל: יְמִין יְיָ ·
רוֹמֵמָה · יְמִין יְיָ עֹשָׂה חָיִל: לֹא־
אָמוּת · כִּי־אֶחְיֶה · וַאֲסַפֵּר מַעֲשֵׂי־
יָהּ: יַסֹּר יִסְּרַנִּי יָּהּ · וְלַמָּוֶת לֹא
נתנני

מן המצר

אין אנגזט ריעף איך דיא גאָטטהייט אן;
דער גאָטטהייט אנטוואָרט שוף מיר רוים ׃
דער העררר איזט מיין; איך פירכטע ניכטז ׃
וואז קאנן דער מענש מיר טהון?
דער העררר איזט מיין, אונד שטעהט מיר בייא:
איך ווערדע לוזט אן פיינדען זעהען ׃
בעססער איזטז דעם העררן פערטרויען,
אלז אויף מענשען זיך פערלאססען ׃
בעססער איזטז דעם העררן פערטרויען,
אלז אויף פירשטען זיך פערלאססען ׃
לאסט אללע היידען מיך אומגעבען —
ביים עוויגען, איך צערהויע זיא!
היער אומגעבען, דאָרט אומגעבען —
ביים עוויגען, איך צערהויע זיא!
וויא ביענען אומשוואָרמען, וויא פלאממען דאָרנען אומלאָדערן —
ביים עוויגען, איך צערהויע זיא!
יועזן אללעז צושטירמט, מיך צו שטירצען;
דער עוויגע שטעהט מיר בייא ׃
ער איזט מיין זיעג, מיין זאיטענשפיעל;
ער ווארד מיר צום טריומף ׃
פריידענאויזרוף, זיעגעזליעד
שאללט אין דען היטטען דער טוגענדפערעהרער ׃
„דיא רעכטע דעז העררן ערקאָמפפט דען זיעג!
„דיא רעכטע דעז העררן, ערהאבען;
„דיא רעכטע דעז העררן ערקאָמפפט דען זיעג!"
ניין! נאָך שטערבע איך ניכט; איך לעבע,
ערצאָהלע דיא טהאטען דער גאָטטהייט;
ציכטיגען ווילל מיך נור דיא גאָטטהייט;
איבערלאָסט מיך ניכט דעם טאָדע ׃

נְתָנָנִי׃ פִּתְחוּ־לִי שַׁעֲרֵי־צֶדֶק ·
אָבֹא־בָם · אוֹדֶה יָהּ׃ זֶה־הַשַּׁעַר
לַיְיָ · צַדִּיקִים יָבֹאוּ בוֹ׃ אוֹדְךָ כִּי
עֲנִיתָנִי · וַתְּהִי־לִי · לִישׁוּעָה׃ אודך
אֶבֶן מָאֲסוּ הַבּוֹנִים · הָיְתָה לְרֹאשׁ
פִּנָּה׃ אבן מֵאֵת יְיָ הָיְתָה זֹּאת · הִיא
נִפְלָאת בְּעֵינֵינוּ׃ מאת זֶה־הַיּוֹם ·
עָשָׂה יְיָ · נָגִילָה וְנִשְׂמְחָה בוֹ׃ זה

אָנָּא יְיָ · הוֹשִׁיעָה נָּא׃
אָנָּא יְיָ · הוֹשִׁיעָה נָּא׃
אָנָּא יְיָ · הַצְלִיחָה נָא׃
אָנָּא יְיָ · הַצְלִיחָה נָא׃

בָּרוּךְ הַבָּא בְּשֵׁם יְיָ · בֵּרַכְנוּכֶם ·
מִבֵּית יְיָ׃ ברוך אֵל · יְיָ · וַיָּאֶר
לָנוּ · אִסְרוּ־חַג בַּעֲבֹתִים · עַד־
קַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ׃ אל אֵלִי אַתָּה
וְאוֹדֶךָּ · אֱלֹהַי אֲרוֹמְמֶךָּ · אלי הוֹדוּ

ליי

טהוט מיר אויף דער טוגענד פפאָרטען;
איך געהע היניין, אונד דאנקע דעם הערדן:
„היער איזט צום עוויגען דיא פפאָרטע;
„רעלטיטאפפנע געהען דא היניין.“
איך דאנקע, דאס דוא מיך געציכטיגט,
אונד וויעדער הילפע מיר ערצייגזט.
„דער שטיין, דען בויענדע פערווערפען,
„ער איזט צום עקשטיין וואָרדען!“
דאז איזט פאָם הערדן געשעהען
וואונדערבאר אין אונזערן אויגען!
„דיעזען טאג גאב אונז דער הערר:
„לאסט אונז איהן פייערן מיט וואָננעגעזאנג!“

אנא

אה, עוויגער! אָ שטעהע אונז בייא!
אה, עוויגער! אָ שטעהע אונז בייא!
אה, עוויגער, לאס וואָהלגעלינגען!
אה, עוויגער, לאס וואָהלגעלינגען!

ברוך

„ווילקאָממען אים נאהמען דעז עוויגען;
„ווירוויז אויז דעם עוויגען טעמפעל גריסען; ווילקאָממען!
„גאָטט, דער עוויגע, לאסט זיין אנטליטץ לייכטען.
„פיהרט הער דאז אָפפער, מיט מירטהען געבונדען;
„היעהער ביז אן דען אלטארז האָרנער!
מיין גאָטט ביזט דוא; דיר וויל איך דאנקען;
מיין גאָטט, דיך וויל איך פרייזען.

סדר הלל

ליי כי־טוב · כי לעולם חסדו: הודו
יהללוך יי אלהינו (על) כל־מעשיך: וחסידיך
צדיקים עושי רצונך וכל־עמך בית
ישראל ברנה יודו ויברכו וישבחו ויפארו וירוממו
ויעריצו ויקדישו וימליכו את־שמך מלכנו · כי
לך טוב להודות · ולשמך נאה לזמר · כי
מעולם ועד עולם ׀ אתה אל · ברוך אתה יי
מלך מהלל בתשבחות:

בכל יום שיש מוסף אומר החזן קדיש שלם לאחר שחרית

מוסף לראש חדש

אם טעה והתפלל תפלת שחרית במקום מוסף אפי׳ הזכיר יעלה
ויבא צריך לחזור להתפלל

שמנה עשרה עד האל הקדוש

ראשי חדשים לעמך נתת · זמן
כפרה לכל־תולדותם ·
בהיותם ׀ מקריבים לפניך זבחי
רצון · שעירי חטאת לכפר בעדם ·
זכרון

דאנקט דעם העררן: דענן ער איזט פֿריינדליך; עוויג וואָהרעט זיינע גיטע!

יהללוך

אללע דיינע געשעפּפֿע לאָבען דיך, עוויגער, אונזער העררן, איבער אללען; דיינע פֿראָממען גע-רעכֿטען, דיא נאך דיינעם וואָהלגעפֿאללען האנדעלן, אונד דיין פֿאָלק דעז הויזעז ישראל דאנקען אונד בע-נעדייען דיר, לאָבען, פריידען, ערהאָהען, ערהעבען אונד הייליגען דיך; הולדיגען דיר, אונזער קאָניג: דענן ליעבליך איזט עז, דיר צו דאנקען; וואָננע, דיי-נעם נאהמען צו לאָבזינגען, דער דוא פֿאָן עוויגקייט צו עוויגקייט אללמאֶכֿטיג ביזט! געלאָבט זייאזט דוא, עוויגער! האָכֿגעפּריזען דורך דאנקליעדער.

מוסף לראש חדש

ראשי חדשים

דיא נייאמאָנדעזפֿעזטע האזט דוא דיינעם פֿאָלקן בעשטיממט; איינע פֿערזאָהנונגזצייט וואר יעדען נייא-ליכֿט צור צייט, דא עז דיא גנאדענאָפּפֿער אונד זינ-דענבאָקע דארבראכֿטע.

מוּסַף לְרֹאשׁ חֹדֶשׁ

זִכָּרוֹן לְכֻלָּם יִהְיוּ (נ״א הָיוּ) וּתְשׁוּעַת נַפְשָׁם ׃ מִיַּד שׂוֹנֵא ׃ מִזְבֵּחַ חָדָשׁ בְּצִיּוֹן תָּכִין ׃ וְעוֹלַת רֹאשׁ חֹדֶשׁ נַעֲלֶה עָלָיו ׃ וּשְׂעִירֵי עִזִּים נַעֲשֶׂה בְרָצוֹן ׃ וּבַעֲבֹדַת בֵּית הַמִּקְדָּשׁ נִשְׂמַח כֻּלָּנוּ ׃ וּבְשִׁירֵי דָוִד עַבְדָּךְ הַנִּשְׁמָעִים בְּעִירֶךָ ׃ הָאֲמוּרִים לִפְנֵי מִזְבְּחֶךָ ׃ אַהֲבַת עוֹלָם תָּבִיא לָהֶם ׃ וּבְרִית ׃ אָבוֹת לַבָּנִים תִּזְכּוֹר ׃ וַהֲבִיאֵנוּ לְצִיּוֹן עִירְךָ בְּרִנָּה ׃ וְלִירוּשָׁלַיִם בֵּית מִקְדָּשְׁךָ ׃ בְּשִׂמְחַת עוֹלָם ׃ וְשָׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ ׃ אֶת־קָרְבְּנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ ׃ תְּמִידִים כְּסִדְרָם ׃ וּמוּסָפִים כְּהִלְכָתָם ׃ וְאֶת־מוּסַף יוֹם רֹאשׁ הַחֹדֶשׁ הַזֶּה ׃ נַעֲשֶׂה וְנַקְרִיב לְפָנֶיךָ בְּאַהֲבָה ׃ כְּמִצְוַת רְצוֹנֶךָ ׃ כְּמוֹ שֶׁכָּתַבְתָּ עָלֵינוּ

עראינגרע דיך דיינעז גאנצען פאָלקעז, אונד בעפרייע
עז פאָן דער איבערמאַכט זיינער פיינדע! ערריכטע אין
ציון איינעז נייען אלטאר, אויף וועלכען וויר דאז גאנצ־
אָפּפּער דעז נייאָמאָנדעז לעגען, אונד זינדרעגבאָקע צור
גנאדענצייט דארברינגען, אונז מיט דעם אָפּפּערדיענזט
אין דיינעם היילינען טעמפעל פרייען, אונד זינגען
פראָהליך דיא ליעדער דיינעז דיענערז דוד, דיא פאָר־
מאהלז אין דיינער שטאדט אנגעשטיממט, אונד פאָר
דיינעם אלטאר געזאנגען וואָרדען. רופע דיא ליעבע,
וועלכע דוא צור פאָרוועלט האטטעזט, צוריק, אונד
געדענקע דען בונד דער אורפאָטער איהרען קינדערן,
ברינגע אונז מיט פריידענגעזאָנגען נאך ציון, אונד נאך
ירושלים, וואָ דיין היילינער טעמפעל איזט, אין אונ־
אויפהאָרליכער וואָננע; דאָרט וואָללען וויר נאך אונ־
זרער פפליכט אָפּפּער צובערייטען, דיא טאָגליכען אָפּפּער
נאך איהרער אָרדנונג, אונד דיא צוגאבען נאך דער
פאָרשריפט. דיא צוגאבע דיעזעז טאגעז דעז נייען
מאָנדעז וואָללען וויר מיט פערגניגען צובערייטען
אונד דארברינגען נאך דיינעם וואָהלגעפאָלליגען גע־
באָטע, דאז אין

דיינער

בְּתוֹרָתֶךָ · עַל־יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ · מִפִּי כְבוֹדֶךָ · כָּאָמוּר ׃

וּבְרָאשֵׁי חָדְשֵׁיכֶם · תַּקְרִיבוּ עֹלָה לַיְיָ · פָּרִים בְּנֵי־בָקָר שְׁנַיִם · וְאַיִל אֶחָד · כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה שִׁבְעָה · תְּמִימִם ·

וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם כִּמְדֻבָּר · שְׁלשָׁה עֶשְׂרֹנִים לַפָּר ׃ וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים לָאָיִל · וְעִשָּׂרוֹן לַכֶּבֶשׂ · וְיַיִן כְּנִסְכּוֹ · וְשָׂעִיר לְכַפֵּר · וּשְׁנֵי תְמִידִים כְּהִלְכָתָם ׃

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ · חַדֵּשׁ עָלֵינוּ אֶת־הַחֹדֶשׁ הַזֶּה · לְטוֹבָה וְלִבְרָכָה ׃ לְשָׂשׂוֹן וּלְשִׂמְחָה · לִישׁוּעָה וּלְנֶחָמָה · לְפַרְנָסָה וּלְכַלְכָּלָה · לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם · לִמְחִילַת חֵטְא · וְלִסְלִיחַת עָוֺן בכל חדשי שנת העיבור (וּלְכַפָּרַת פֶּשַׁע) ה״ח כי׳ תכ״נ כִּי־בְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל · בָּחַרְתָּ מִכָּל־הָאֻמּוֹת · וְחֻקֵּי רָאשֵׁי

חדשים

דיינער לעהרע דורך משה נאך דיינעם אייגנען בעפעהל וואָרטליך ניעדערגעשריעבען איזט אונד זאָ לויטעט:

ובראשי חדשיכם

אן דען ערשטען טאגען דער מאָנאטע ברינגעט איהר צום גאנצען = אָפּפער, דעם עוויגען צו עהרען צוויא יונגע שטיערע, איינען ווידדער, זיעבען יאָהריגע לאָממער אָהנע פעהלער·

ומנחתם

איהר מעהל אונד טראנק = אָפּפער דאצו, וויא עז בעפאָהלען וואָרדען: דרייא צעהנטהיילע צו יעדעם שטיערע, אונד צוויא צעהנטהיילע צו יעדעם ווידדער, איין צעהנטהייל צו יעדעם לאממע; אונד וויין, וויא צום טראנקאָפּפער געוואָהנליך; דאצו נאָך איין באָק צור פערזאָהנונג, אונד דיא צוויא טאָגליכען אָפּפער נאך דער פאָרשריפט·

אלהינו

אונזער אונד אונזרער פאָרפאהרען העררר! ערנייע דיעזען מאָנאט פיר אונז צום גליק אונד זעגען, צור פריידע אונד צור פראָהליכקייט, צום הייל אונד צום טראָזטע, צור נאהרונג אונד צור געדייהונג, צום לעבען אונד צום פריעדען, צור פערגעבונג דער פעהלער, אונד צור פערצייהונג דער זינדען· (אים שאלטיאהר ווירד הינצוגעזעטצט: צור פערזאָהנונג אללער מיסעטהאטען·) דען דיין פאָלק ישראל האזט דוא אויז אללען פאָלקערן ערקאָהרען אונד איהם דיא געזעטצע

מוסף לראש חדש

חֳדָשִׁים לָהֶם קָבָעְתָּ · בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ יִשְׂרָאֵל וְרָאשֵׁי חֳדָשִׁים׃

רצה ומודים תמצא בדף ע"ז

מוסף לשבת וראש חדש

שמונה עשרה עד האל הקדוש

אַתָּה יָצַרְתָּ עוֹלָמְךָ מִקֶּדֶם · כִּלִּיתָ מְלַאכְתְּךָ בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי · אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ · וְרָצִיתָ בָּנוּ · וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל־הַלְּשׁוֹנוֹת · וְקִדַּשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ · וְקֵרַבְתָּנוּ מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ · וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ · וַתִּתֶּן־לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה · שַׁבָּתוֹת לִמְנוּחָה · וְרָאשֵׁי חֳדָשִׁים לְכַפָּרָה · וּלְפִי שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וַאֲבוֹתֵינוּ · חָרְבָה עִירֵנוּ · וְשָׁמֵם בֵּית מִקְדָּשֵׁנוּ · וְגָלָה יְקָרֵנוּ · וְנִטַּל כָּבוֹד מִבֵּית חַיֵּינוּ · וְאֵין אָנוּ יְכוֹלִים

לעשות

דער ניימאָנדעזפּעזטע בעשטיממט · געלאָבט זייאֶזט דוא, עוויגער, דער דוא ישראל אונד דיא ניימאָנדעזפּעזטע הייליגעזט!

מוסף לשבת וראש חדש

אתה יצרת

הערר, דער דוא דיינע וועלט פֿאָר אוראלטער צייט געשאפפֿען אונד אם זיעבענטען טאגע דיין ווערק פֿאָללענדעט האזט! דוא ליעבטעזט אונז, האטטעזט וואָהלגעפֿאללען אן אונז, ערהאָבזט אונז איבער אללע נאציאָנען, הייליגטעזט אונז דורך דיינעגעבאָטע, פֿיהרטעזט אונז אן צו דיינעם דיענזט, נאננטעזט אונז נאך דיינעם גראָסען אונד הייליגען נאהמען, אונד גאבזט אונז אויז ליעבע שבתטאגע צור רוהע, אונד ניימאָנדעזפּעזטע צור פֿערזאָהנונג · אבער אלז אונזערע פֿאָרפֿאהרען זאָוואָהל אלז וויר ווידער דיך זינדיגטען, ווארד אונזרע שטאדט צערשטאָרט, אונזער הייליגער טעמפעל פֿערוויזטעט, אונזרע הערליכקייט פֿערוואָרפֿען, אונד דאז הויז אונזערז לעבענז דער עהרע בערויבט · נון קאָננען וויר אונזרע פפֿליכט ניכט

לַעֲשׂוֹת חוֹבוֹתֵינוּ בְּבֵית בְּחִירָתֶךָ · בַּבַּיִת הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ · שֶׁנִּקְרָא שִׁמְךָ עָלָיו · מִפְּנֵי הַיָּד שֶׁנִּשְׁתַּלְּחָה בְּמִקְדָּשֶׁךָ :

יְהִי רָצוֹן לְפָנֶיךָ · יי אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ · שֶׁתַּעֲלֵנוּ בְשִׂמְחָה לְאַרְצֵנוּ · וְתִטָּעֵנוּ בִּגְבוּלֵנוּ · וְשָׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ · אֶת־קָרְבְּנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ · תְּמִידִים כְּסִדְרָם · וּמוּסָפִים כְּהִלְכָתָם : וְאֶת־מוּסְפֵי יוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה · וְיוֹם רֹאשׁ הַחֹדֶשׁ הַזֶּה · נַעֲשֶׂה וְנַקְרִיב לְפָנֶיךָ בְּאַהֲבָה כְּמִצְוַת רְצוֹנֶךָ · כְּמוֹ שֶׁכָּתַבְתָּ עָלֵינוּ בְּתוֹרָתֶךָ · עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ · מִפִּי כְבוֹדֶךָ כָּאָמוּר :

וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת · שְׁנֵי־כְבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה תְּמִימִם · וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן וְנִסְכּוֹ : עֹלַת שַׁבַּת בְּשַׁבַּתּוֹ · עַל־עֹלַת הַתָּמִיד וְנִסְכָּהּ :

זֶה קָרְבַּן שַׁבָּת · וְקָרְבַּן הַיּוֹם כָּאָמוּר :

ערפיללען אין יענעם פאָרטרעפליכען, העררליכען אונד
הייליגען הויזע, דאז נאך דיינעם נאהמען גענאננט
וואורדע, וועגען דער געוואלט, דיא דאראן אויזגעאיבט
וואָרדען איזט ·

יהי רצון

אָ, עוויגער, אונזער העררר, דאס עז דיר וואָהל=
געפאָלליג וואָרע, אונז פריידענפאָלל נאך אונזערם
לאנדע צו ברינגען, אונד אונז וויעדער אין אונזער
געביעט צו פערפפלאנצען! דאָרט בערייטען וויר אונזרע
אָפפער צו, נאך אונזרער פפליכט, דיא טאָגליכען
אָפפער נאך איהרער אָרדנונג, אונד דיא צוגאבען נאך
דער פאָרשריפט · דיא צוגאבען דעז שבת, אונד נייםאָנ=
דעזפעזטעז וואָללען וויר צובערייטען אונד דארברינ=
גען, נאך דיינעם וואָהלגעפאָלליגען געבאָטע, וועלכעז
אין דיינער לעהרע דורך דיינען דיענער משה נאך דיי=
נעם אייגען בעפעהלע וואָרטליך ניעדערגעשריעבען
איזט, אונד זאָ לויטעט:

וביום השבת

אם שבתטאגע צווייאיאָהריגע לאָממער אָהנע פיה=
לער; אונד צום מעהל = אָפפער צווייא צעהנטהייל פיי=
נעז מעהלז, מיט אָל איינגעריהרט, נעבזט דעם טראנק=
אָפפער דאצו · דיעזעז איזט דאז גאנצעאָפפער פיר
יעדען שבת, אויסער דעם טאָגליכען גאנצענ = אָפפער,
נעבזט דעם וויין = אָפפער דאצו ·

(דיעזעז איזט דאז אָפפער דעז שבת אונד דעז טאגעז
נאך דער פאָרשריפט.)

ובראשי

מוסף לשבת וראש חדש

וּבְרָאשֵׁי חָדְשֵׁיכֶם תַּקְרִיבוּ עֹלָה לַיָי פָּרִים בְּנֵי־בָקָר שְׁנַיִם וְאַיִל אֶחָד כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה שִׁבְעָה תְּמִימִם: וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם כִּמְדֻבָּר • שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים לַפָּר • וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים לָאַיִל • וְעִשָּׂרוֹן לַכֶּבֶשׂ • וְיַיִן כְּנִסְכּוֹ • וְשָׂעִיר לְכַפֵּר • וּשְׁנֵי תְמִידִים כְּהִלְכָתָם:

יִשְׂמְחוּ בְמַלְכוּתְךָ • שׁוֹמְרֵי שַׁבָּת • וְקוֹרְאֵי עֹנֶג • עַם ו מְקַדְּשֵׁי שְׁבִיעִי • כֻּלָּם יִשְׂבְּעוּ וְיִתְעַנְּגוּ מִטּוּבֶךָ • וּבַשְּׁבִיעִי רָצִיתָ בּוֹ וְקִדַּשְׁתּוֹ • חֶמְדַּת יָמִים ו אוֹתוֹ קָרָאתָ • זֵכֶר לְמַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ • רְצֵה בִמְנוּחָתֵנוּ • וְחַדֵּשׁ עָלֵינוּ בְּיוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה • אֶת־הַחֹדֶשׁ הַזֶּה • לְטוֹבָה וְלִבְרָכָה • לְשָׂשׂוֹן וּלְשִׂמְחָה • לִישׁוּעָה וּלְנֶחָמָה • לְפַרְנָסָה וּלְכַלְכָּלָה • לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם • לִמְחִילַת חֵטְא וְלִסְלִיחַת עָוֹן • (וּלְכַפָּרַת פֶּשַׁע) כִּי בְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בָּחַרְתָּ מִכָּל־הָאֻמּוֹת •

ושבת

ובראשי חדשיכם ·

אן דען ערשטען טאגען דער מאָנאטע ברינגעט איהר צום גאנצען ־ אָפּפֿער, דעם עוויגען צו עהרען, צוויא יונגע שטיערע, איינען ווידדער, זיעבעניאָהריגע לאָממער אָהנע פֿעהלער ·

ומנחתם

איהר מעהל אונד טראנק ־ אָפּפֿער דאצו, וויא עז בעפֿאָהלען וואָרדען: דרייא צעהנטהיילע צו יעדעם שטיערע, אונד צווייא צעהנטהיילע צו יעדעם ווידדער, איין צעהנטהייל צו יעדעם לאממע; אונד וויין, וויא צום טראנקאָפּפֿער געוואָהנליך; דאצו נאָך איין באָק צור פֿערזאָהנונג, אונד דיא צווייא טאָגליכען אָפּפֿער נאך דער פֿאָרשריפֿט ·

ישמחו

דיא דען שבת פֿערעהרען, אונד איהן וואָללוזט נענען, ווערדען זיך פֿרייען אין דיינעם רייכע · דאז פֿאָלק, דאז דען זיעבענטען טאג הייליגט, געניעסט וואָללוזט אויז דער פֿיללע דיינעז גוטעז; דעזן דער זיע־בענטע געפֿיעל דיר וואָהל, דאס דוא איהן הייליגטעזט, אנמיטהיגזטען דער טאגע נאננטעזט צום אנדענקען דער וועלטשאָפּפֿונג ·

אלהינו

אונזער אונד אונזרער פֿאָרפֿאהרען הערר! האבע וואָהלגעפֿאללען אן אונזרער רוהע, אונד ערנייע אונז הייטע אן אונזערם שבת דיעזען מאָנאט צום גליק אונד צום זעגען, צור פֿריידע אונד צור פֿראָהליכקייט, צום הייל אונד צום טראָזטע, צור נאהרונג אונד צור גע־דייהונג, צום לעבען אונד צום פֿריעדען, צור פֿערגע־בונג דער פֿעהלער אונד פֿערצייהונג דער זינדען. (אים שאלטיאהרע: צור פֿערזאָהנונג אללער מיסעטהא־טען.) דעזן דיין פֿאָלק ישראל האזט דוא ערקאָהרען אויז אללען פֿאָלקערן,

מוּסַף לְשַׁבָּת וְרֹאשׁ חֹדֶשׁ

וְשַׁבָּת קָדְשְׁךָ לָהֶם הוֹדַעְתָּ · וְחֻקֵּי רָאשֵׁי חֳדָשִׁים לָהֶם קָבָעְתָּ : בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת וְיִשְׂרָאֵל וְרָאשֵׁי חֳדָשִׁים :

רצה ומודים וכו׳

לְשָׁלֹשׁ רְגָלִים

שלש ברכות ראשונות תמצא לעיל

אַתָּה בְחַרְתָּנוּ מִכָּל־הָעַמִּים · אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ · וְרָצִיתָ בָּנוּ · וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל־הַלְּשׁוֹנוֹת · וְקִדַּשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ · וְקֵרַבְתָּנוּ מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ · וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ :

וַתִּתֶּן־לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה (בשבת) שַׁבָּתוֹת לִמְנוּחָה וּמוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה חַגִּים

כשחל יום טוב במ״ש אומרים ותודיענו קידוש ותתן

וַתּוֹדִיעֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת־מִשְׁפְּטֵי צִדְקֶךָ · וַתְּלַמְּדֵנוּ לַעֲשׂוֹת חֻקֵּי רְצוֹנֶךָ · ותתן

דאז שבת ־ פֿערהאלטען איהם בעקאננט געמאַכט, אונד איהם געזעטצע דער נייאָנדעזפֿעזטע בעשטיממט ־ געלאָבט זייאזט דוא, עוויגער, דער דוא דען שבת, ישראל אונד דיא נייאָנדעזטאגע היילינזט!

פֿעזטאגז־געבעט

אתה בחרתנו

דוא ערקאָהרעזט אונז אויז אללען פֿאָלקערן, ליעבטעזט אונז, האטטעזט וואָהלגעפֿאללען אן אונז, ערהאָבזט אונז איבער אללע נאציאָנען, היילינטעזט אונז דורך דיינע געבאָטע, נאָהערטעזט אלז אונזער קאָניג, אונז דיינעם דיענזטע, אונד נאננטעזט דיינען גראָסען אונד היילינען נאהמען איבער אונז.

ותתן לנו

אונד אויז ליעבע האזט דוא, עוויגער, אונזער גאָטט, אונז געשענקט (שבת צור רוהע) בע־שטיממטע פֿעזטע צור פֿריידע

ותודיענו

עוויגער, אונזער הערר! דוא האזט אונז דיינע פֿאָר־טרעפֿליכען געזעטצע אָפֿ־פֿענבאהרט; אונד גע־בריילע אנגעוויזען, נאך דיינעם וואָהלגעפֿאללען צו האנדלען.

חַגִּים וּזְמַנִּים
לְשָׂשׂוֹן · אֶת־יוֹם
(הַשַּׁבָּת הַזֶּה · וְאֶת־
יוֹם) בפסח חַג
הַמַּצּוֹת הַזֶּה ·
זְמַן חֵרוּתֵנוּ ·
בשבועות חַג
הַשָּׁבֻעוֹת הַזֶּה ·
זְמַן מַתַּן תּוֹרָתֵנוּ ·
בסכות חַג הַסֻּכּוֹת
הַזֶּה · זְמַן
שִׂמְחָתֵנוּ · בשמיני
עצרת שְׁמִינִי חַג
עֲצֶרֶת הַזֶּה · זְמַן
שִׂמְחָתֵנוּ · (באהבה)
מִקְרָא קֹדֶשׁ · זֵכֶר
לִיצִיאַת מִצְרָיִם ׃

אלהינו

וַתִּתֶּן־לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
מִשְׁפָּטִים יְשָׁרִים ·
וְתוֹרוֹת אֱמֶת · חֻקִּים
וּמִצְוֹת טוֹבִים ·
וַתַּנְחִילֵנוּ זְמַנֵּי שָׂשׂוֹן ·
וּמוֹעֲדֵי קֹדֶשׁ · וְחַגֵּי
נְדָבָה · וַתּוֹרִישֵׁנוּ
קְדֻשַּׁת שַׁבָּת · וּכְבוֹד
מוֹעֵד · וַחֲגִיגַת הָרֶגֶל ·
וַתַּבְדֵּל יְיָ אֱלֹהֵינוּ בֵּין
קֹדֶשׁ לְחוֹל · בֵּין אוֹר
לְחֹשֶׁךְ · בֵּין יִשְׂרָאֵל
לָעַמִּים · בֵּין יוֹם
הַשְּׁבִיעִי לְשֵׁשֶׁת יְמֵי
הַמַּעֲשֶׂה · בֵּין קְדֻשַּׁת
שַׁבָּת · לִקְדֻשַּׁת יוֹם
טוֹב הִבְדַּלְתָּ · וְאֶת־
יוֹם הַשְּׁבִיעִי · מִשֵּׁשֶׁת

ימי

אונד פֿייערטאגע צור וואָננעצייט! וויא דיעזען (שבת, אונד) —

(אים אָזטערפֿעזטע.)

פֿעזטטאג דער אונגעזייערטען קוכען, אלז דיא צייט אונזרער בעפֿרייאונג:

(אים וואָכענפֿעזטע.)

וואָכענפֿעזטטאג, אלז דיא צייט דער געזעטצגעבונג:

(אים לויבערהיטטענפֿעזט:)

פֿעזטטאג דער לויבערהיטטען, אלז דיא צייט אונזרער פֿריידע:

(אם אכטען טאגע דעז לויבהיטטענפֿעזטעז.)

אכטען טאג, דאז בעשלוספֿעזט, אלז דיא צייט אונזרער פֿריידע:

צור הייליגען פֿערקינדיגונג, צום אנדענקען אונזערז אויזגאנגעז אויז מצרים.

פֿאללקאָממען זינד דיא געזעטצע, וואהר דיא לעהרע, האָלד דיא געבריכע אונד האנדלונגען, דיא דוא, עוויגער, אונזער הערר, אונז געגעבען אונד בעפֿאָהלען האזט; אויך האזט דוא אונז הייליגע טאגע אונד אָפפֿערפֿעזטע אנגעאָרדנעט צור פֿראָהליכען צייט; אונז דיא הייליגונג דעז שבת, דיא פֿערעהרונג דער פֿעזטטאגע אונד דיא פֿייער דערזעלבען עמפֿאָהלען אויך צווישען הייליג אונד ניכטהייליג, צווישען ליכט אונד דונקעל, צווישען ישראל אונד דען פֿאלקערן, צווישען דעם זיעבענטען טאגע אונד דען זעכז ווערקטאגען האזט דוא, עוויגער, אונזער הערר, איינען אונטערשיעד געמאכט; דיא הייליגונג דעז שבת פֿאָן דער הייליגונג דער פֿעזטטאגע אבגעזאָנדערט, דען זיעבענטען טאג מעהר אלז דיא זעכז ווערקטאגע.

יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה קִדַּשְׁתָּ · הִבְדַּלְתָּ וְקִדַּשְׁתָּ · אֶת־
עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בִּקְדֻשָּׁתֶךָ : ותתן לנו

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ יַעֲלֶה וְיָבֹא · וְיַגִּיעַ וְיֵרָאֶה
וְיֵרָצֶה · וְיִשָּׁמַע וְיִפָּקֵד וְיִזָּכֵר : זִכְרוֹנֵנוּ
וּפִקְדוֹנֵנוּ · וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ · וְזִכְרוֹן מָשִׁיחַ בֶּן־
דָּוִד עַבְדֶּךָ · וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קָדְשֶׁךָ · וְזִכְרוֹן
כָּל־עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ · לִפְלֵיטָה · לְטוֹבָה ·
לְחֵן · וּלְחֶסֶד · וּלְרַחֲמִים · לְחַיִּים · וּלְשָׁלוֹם ·
בפסח בְּיוֹם חַג הַמַּצּוֹת הַזֶּה · בשבועות חַג
הַשָּׁבֻעוֹת הַזֶּה · בסכות חַג הַסֻּכּוֹת הַזֶּה · בשמיני
עצרת שְׁמִינִי חַג עֲצֶרֶת הַזֶּה · זָכְרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ
לְטוֹבָה · וּפָקְדֵנוּ בוֹ לִבְרָכָה · וְהוֹשִׁיעֵנוּ בוֹ ·
לְחַיִּים : וּבִדְבַר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים · חוּס וְחָנֵּנוּ ·
וְרַחֵם עָלֵינוּ · וְהוֹשִׁיעֵנוּ · כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ · כִּי אֵל
מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה :

וְהַשִּׂיאֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת־בִּרְכַּת
מוֹעֲדֶיךָ · לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם ·
לְשִׂמְחָה וּלְשָׂשׂוֹן · כַּאֲשֶׁר · רָצִיתָ
וְאָמַרְתָּ

ווערקטאגע געהייליגט, דיין פֿאָלק ישראל אבגעזאָנדערט,
אונד דורך דיינע הערליכקייט געהייליגט.

יעלה ויבא

אונזער אונד אונזרער פֿאָרפֿאהרען גאָטט! אונ-
זער אנדענקען אונד אונזרע בערופֿען, דאז אנדענקען
אונזרער אורעלטערן, דאז אנדענקען דיינעז געזאלב-
טען דוד'ז, אונד זיינעז זאָהנז, דייער דיענער, דאז
אנדענקען דיינער הייליגען שטאדט ירושלים, אונד דאז
אנדענקען דיינעז גאנצען פֿאָלקעז ישראל — ווערדע
צוריקעראיננערט אונד פֿאָרגעשטעללט; עז קאָממע,
געלאנגע, שטייגע פֿאָר דיינעם אנטליטצע אויף, ווערדע
אנגעשויט, מיט וואָהלגעפֿאללען אנגענאָממען, אונד איין
ערפֿיללונג געבראכט צור בעפֿרייאונג אויז דעם עלענד,
צום גוטען צור גנאדע צור גיטע, צור בארמהערציגקייט,
צום לעבען אונד פֿריעדען —

(אן דיעזעם פֿעזטטאגע דער אונגעזייערטען קוכען —
אן דיעזעם וואָכענפֿעזטטאגע — אן דיעזעם פֿעזט-
טאגע דער לויבערהיטטען — אן דיעזעם אכטען
טאגע דעם בעשלוספֿעזטע.)

געדענקע היינטע אונזער צום גוטען! עראיננערע
דיך אונזער צום זעגען, אונד הילף אונז צום לעבען!
דורך דיא פֿערהייסונג דעז הייליז אונד דער ערבאר-
מונג, שאָנע, בעגנאַדיגע אונד ערבארמע דיך אונזער
אונד שטעהע אונז בייא! דען צו דיר שויען אונזרע
אויגען הין; דוא ביזט איין אללמעכטיגער, אללגנעדי-
גער אונד ערבארמונגזפֿאָללער גאָטט!

והשיאנו

לאס אונז, אָ עוויגער, אונזער הערר, עמפפֿאנ-
גען דען זעגען דייער פֿעזטע צום לעבען אונד צור
גליקזעליגקייט, צור פֿריידע אונד וואָננע; זאָ וויא דירז
וואָהל געפֿיעל, צו בעפֿעהלען:

וְאָמַרְתָּ לְבָרְכֵנוּ׃ (לשבת) (אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ · רְצֵה בִמְנוּחָתֵינוּ) קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ · וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ · שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ · וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ · וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת · וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ (בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן) בְּשִׂמְחָה וּבְשָׂשׂוֹן · (שַׁבָּת וּ) מוֹעֲדֵי קָדְשֶׁךָ · וְיִשְׂמְחוּ בְךָ יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ · בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ (הַשַּׁבָּת וְ) יִשְׂרָאֵל וְהַזְּמַנִּים׃

רצה מודים

ג׳ ראשונות ואח״כ אתה בחרתנו עד זכר ליציאת מצרים ואח״כ אומר זה

וּמִפְּנֵי חֲטָאֵינוּ · גָּלִינוּ מֵאַרְצֵנוּ · וְנִתְרַחַקְנוּ מֵעַל אַדְמָתֵינוּ · וְאֵין אֲנוּ יְכוֹלִים לַעֲלוֹת וְלֵרָאוֹת · וּלְהִשְׁתַּחֲווֹת לְפָנֶיךָ · וְלַעֲשׂוֹת חוֹבוֹתֵינוּ בְּבֵית בְּחִירָתֶךָ · בַּבַּיִת

דאס מאן אונז זעגנען זאָלל · אונזער אונד אונזערר פֿאָרפֿאהרען געָטט האבע וואָהלגעפֿאללען אן אונזרע רוהע · הייליגע אונז דורך דיינע געבאָטע, אונד גיעב אונז אונזערן טהייל אן דיינעם געזעטצע; לאס אונז גליקזעליגקייט אויז דיינער פֿיללע געניעסען, אונד ערפֿרייע אונז דורך דיינע הילפֿע; רייניגע אונזער הערץ, דיר אויפֿריכטיג צו דיענען, אונד לאס אונז, עוויגער, אונזער הערר, (דען שבת פֿייערן אין ליעבע אונד הערצענזאיבעראיינשטיממונג, אונד) דיא הייליגען פֿעזטטאגע אין פֿריידע אונד וואָננע צובריינגען; דאס ישראל, וועלכעז דיינען נאהמען פֿערעהרט, זיך אין דיר פֿרייע! געלאָבט זייאזט דוא, עוויגער, דער דוא (דען שבת) ישראל אונד דיא פֿייערטאגע הייליגזט ·

תפלת מוסף

ומפני חטאינו

אך! וועגען אונזערער זינדען זינד וויר אויז אונ־זערם פֿאטערלאנדע פֿעריאגט, אונד מיסען פֿערן פֿאָן אונזערם באָדען וואנדעלן; קאָננען ניכט היגאויף רייזען, אום פֿאָר דיר צו ערשיינען, דיך אנצובעטען אונד אונ־זרע פֿפֿליכט אין דיינעם פֿאָרטרעפֿליכען, הערליכען אונד הייליגען טעמפעל צו ערפֿיללען,

הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ · שֶׁנִּקְרָא שִׁמְךָ עָלָיו · מִפְּנֵי הַיָּד שֶׁנִּשְׁתַּלְּחָה בְּמִקְדָּשֶׁךָ : יְהִי רָצוֹן לְפָנֶיךָ · יי אֱלֹהֵינוּ · וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ · מֶלֶךְ רַחֲמָן · שֶׁתָּשׁוּב וּתְרַחֵם · עָלֵינוּ · וְעַל מִקְדָּשְׁךָ בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים · וְתִבְנֵהוּ מְהֵרָה · וּתְגַדֵּל כְּבוֹדוֹ · אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ · גַּלֵּה כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ עָלֵינוּ מְהֵרָה · וְהוֹפַע וְהִנָּשֵׂא עָלֵינוּ · לְעֵינֵי כָּל־חָי · וְקָרֵב פְּזוּרֵינוּ מִבֵּין הַגּוֹיִם · וּנְפוּצוֹתֵינוּ כַּנֵּס מִיַּרְכְּתֵי־אָרֶץ · וַהֲבִיאֵנוּ לְצִיּוֹן עִירְךָ בְּרִנָּה · וְלִירוּשָׁלַיִם בֵּית מִקְדָּשְׁךָ · בְּשִׂמְחַת עוֹלָם · וְשָׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ · אֶת־קָרְבְּנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ · תְּמִידִים כְּסִדְרָם · וּמוּסָפִים כְּהִלְכָתָם : וְאֶת־מוּסַף בשבת (וְאֶת־מוּסְפֵי יוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה ו) בפסח

וועגען דער געוואלט, דיא דאראן אױזגעאיבט וואָרדען
אָ, דאס עז דיר וואָהלגעפֿאַלליג וואָרע. עוויגער, אונ=
זער אונד אונזרער פֿאָרפֿאָהרען הערר, אללבאַרמהער=
ציגער קאָניג, באַלד מיט דײנער גרענצלאָזען גיטע
צוריק צו קעהרען אונד דיך אונזרע אונד דײנעז טעמ=
פעלז צו ערבאַרמען, איהן באַלד וויעדער צו ערבויען,
אונד זײנען רוהם צו ערהעבען! אונזער פֿאַטער! אונ=
זער קאָניג! אָפֿפֿענבאַרע באַלד דיא הערדליכקײט דײ=
נעז רײכעז איבער אונז; ערשײנע אונד הערשע איבער
אונז פֿאָר דען אויגען אללער לעבענדען וועזען; זאַממ=
לע אונז אײן אױז אללען ווינקעלן דער ערדע, וואָ
וויר צווישען דען פֿעלקערן צערשטרײט זינד. אונד
ברינגע אונז אין פֿרײדענגעזאַנג נאך דײנער שטאַדט ציון,
אונד נאך ירושלים, דעם אָרטע, וואָ דײן הײליגער טעמ=
פעל איזט אין אונאױפֿהאָרליכער וואָננע. דאָרט וואָל=
לען וויר נאך אונזרער פֿפֿליכט אָפּפֿער צובערײטען, דיא
טאָגליכען אָפּפֿער נאך איהרער אָרדנונג, אונד דיא
צוגאַבען נאך דער פֿאָרשריפֿט — דיא צוגאַבע דיעזעז

מוסף לשלש רגלים

יוֹם חַג הַמַּצּוֹת הַזֶּה · בשבועות חַג הַשָּׁבֻעוֹת הַזֶּה · בסכות חַג הַסֻּכּוֹת הַזֶּה · בשמיני עצרת שְׁמִינִי חַג עֲצֶרֶת הַזֶּה · נַעֲשֶׂה וְנַקְרִיב לְפָנֶיךָ בְּאַהֲבָה׃ כְּמִצְוַת רְצוֹנֶךָ · כְּמוֹ שֶׁכָּתַבְתָּ עָלֵינוּ בְּתוֹרָתֶךָ · עַל־יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ · מִפִּי כְבוֹדֶךָ ׀ כָּאָמוּר׃

כשחל בשבת יאמר

(וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת שְׁנֵי־כְבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה תְּמִימִם וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן וְנִסְכּוֹ׃ עֹלַת שַׁבַּת בְּשַׁבַּתּוֹ עַל־עֹלַת הַתָּמִיד וְנִסְכָּהּ׃ זֶה קָרְבַּן שַׁבָּת וְקָרְבַּן הַיּוֹם כָּאָמוּר)׃

בפסח וּבַחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ פֶּסַח לַיְיָ׃ וּבַחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הַזֶּה חָג שִׁבְעַת יָמִים ׀ מַצּוֹת יֵאָכֵל׃ בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן מִקְרָא־קֹדֶשׁ כָּל־מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ׃

אונד) טאגעז — דעז אונגעזייערטעז קוכעז — דעז וואַכענפעזטעז — דעז ליבהיטטענפעזטעז — דעז אלטעז אונד בעשלוספפעזטעז — וואָללעז וויר צובערייטעז אונד דארברינגעז מיט פערגניגעז, נאך דיינעם וואָהלגעפאַלליגעז געבאָטע, דאז אין דיינער לעהרע דורך משה נאך דיינעם אייגנעז בעפעהל וואָרטליך גיעדער געשריעבעז איזט, אונד זאָ לויטעט:

וביום השבת

אם שבתטאגע צוויא יאָהריגע לאָממער אָהנע פעהלער; אונד צום מעהל־אָפפער צוויא צעהנטהייל פיינעז מעהלז, מיט אָל איינגעריהרט, נעבזט דעם טראנק־אָפפער דאצו. דיעזעז איזט דאז גאנצע־אָפפער פיר יעדעז שבת, אויסער דעם טאָגליכעז גאנצעז־אָפפער נעבזט דעם וויין־אָפפער דאצו.

וביום

אם פיערצעהנטעז טאגע דעז ערשטעז מאָנאט ווירד דאז פסח־לאָמם געבראכט, דעם עוויגעז צו עהרעז. אם פונפצעהנטעז טאגע דיעזעז מאָנאטז איזט פעזט; אונד עז ווירד זיעבעז טאגע אונגעזייערט בראָד געגעסעז. אם ערשטעז טאגע איזט היילינע פערקינדיגונג, אונד דא זאָללט איהר קיינע קונזטארבייט פערריכטעז:

מוּסַף לְשָׁלֹשׁ רְגָלִים

בחול המועד של פסח מתחיל כאן

וְהִקְרַבְתֶּם אִשֶּׁה עֹלָה לַיי פָּרִים בְּנֵי־בָקָר שְׁנַיִם וְאַיִל אֶחָד וְשִׁבְעָה כְבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה תְּמִימִם יִהְיוּ לָכֶם:

וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם כִּמְדֻבָּר · שְׁלשָׁה עֶשְׂרֹנִים לַפָּר · וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים לָאָיִל · וְעִשָּׂרוֹן לַכֶּבֶשׂ · וְיַיִן כְּנִסְכּוֹ · וְשָׂעִיר לְכַפֵּר · וּשְׁנֵי תְמִידִים כְּהִלְכָתָם:

כשחל בשבת יאמר

יִשְׂמְחוּ בְמַלְכוּתְךָ · שׁוֹמְרֵי שַׁבָּת · וְקוֹרְאֵי עֹנֶג · עַם מְקַדְּשֵׁי שְׁבִיעִי · כֻּלָּם יִשְׂבְּעוּ וְיִתְעַנְּגוּ מִטּוּבֶךָ · וּבַשְּׁבִיעִי רָצִיתָ בּוֹ וְקִדַּשְׁתּוֹ · חֶמְדַּת יָמִים אוֹתוֹ קָרָאתָ · זֵכֶר לְמַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית:

לשבועות וּבְיוֹם הַבִּכּוּרִים בְּהַקְרִיבְכֶם מִנְחָה חֲדָשָׁה לַיי בְּשָׁבֻעֹתֵיכֶם מִקְרָא־קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל־מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ: וְהִקְרַבְתֶּם עוֹלָה לְרֵיחַ נִיחֹחַ לַיי פָּרִים בְּנֵי־בָקָר שְׁנַיִם אַיִל אֶחָד שִׁבְעָה כְבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה: וּמִנְחָתָם

וּבַחֲמִשָּׁה

אונד, דעם עוויגען צו עהרען, צום גאנצען=אָפּפֿער, דעם פֿייער צו פֿערצעהרען דארבריגגען צווייא יונגע שטיערע, איינען ווידדער, זיעבעניאָהריגע לאֶממער, וועלכֿע אללע אָהנע פֿעהלער זיין מיסען.

ומנחתם

איהר מעהל אונד טראנק=אָפּפֿער דאצו, וויא עז בעפֿאָהלען וואָרדען: דרייא צעהנטהיילע צו יעדעם שטיערע; צווייא צעהנטהיילע צו יעדעם ווידדער, איין צעהנטהייל צו יעדעם לאֶממע; אונד וויין, וויא צום טראנק=אָפּפֿער געוואֶהנליך; דאצו נאָך איין באָק צור פֿערזאֶהנונג, אונד דיא צווייא טאֶגליכֿען אָפּפֿער נאך דער פֿאָרשריפֿט.

ישמחו

איהר זאָללט דעם עוויגען צו עהרען, צום גאנצען=אָפּפֿער, דעם פֿייער צו פֿערצעהרען דארברינגען צווייא יונגע שטיערע, איינען ווידדער, זיבען יאֶהריגע לאֶממער, דיא אללע אָהנע פֿעהלער זיין מיסען. איהר מעהל=אונד טראנקאָפּפֿער א׳ ז׳ ו׳, וויא אָבען.

פֿיר דאז וואָכֿענפֿעזט.

וביום

אם טאגע דער ערשטלינגע, ווען איהר דעם עוויגען צו עהרען איין נייעז מעהלאָפּפֿער דארברינגט, נאֶמליך ווען איירע וואָכֿען צו ענדע זיינד: זאָלל איך הייליגע פֿערקינדיגונג זיין, אונד איהר דירפֿט קיינע קונזטארבייט פֿערריכֿטען. דאבייא האבט איהר דעם עוויגען צו עהרען, אלז איין גאנצעז אָפּפֿער, צום אנגענעהמען גערוך, דארצוברינגען צווייא שטיערע, איינען ווידדער, זיעבען יאֶהריגע לאֶממער. איהר מעהל=אונד טראנקאָפּפֿער א׳ ז׳ ו׳ וויא אָבען.

מוסף לשלש רגלים

לסוכות ובחמשה עשר יום לחדש השביעי מקרא־
קדש יהיה לכם כל־מלאכת עבדה
לא תעשו וחגתם חג ליי שבעת ימים:
והקרבתם עלה אשה ריח ניחח ליי פרים בני־
בקר שלשה עשר אילם שנים
כבשים בני־שנה ארבעה עשר תמימם יהיו: ומנחתם

ביום א׳ דח״המ סוכו׳ יאמר ביום השני • וביום השלישי ; ביום ב׳
ביום השלישי וביום הרביעי וכן משם ואילך

וביום השני פרים בני־בקר שנים עשר אילם שנים
כבשים בני־שנה ארבעה עשר תמימם:
ומנחתם
וביום השלישי פרים עשתי־עשר אילם שנים
כבשים בני־שנה ארבעה עשר תמימם:
ומנחתם
וביום הרביעי פרים עשרה אילם שנים כבשים
בני־שנה ארבעה עשר תמימם: ומנחתם
וביום החמישי פרים תשעה אילם שנים כבשים
בני־שנה ארבעה עשר תמימם: ומנחתם

וביום

פיר דאז לויבהיטטענפעזט •

ובחמישה

אם פינפצעהנטען טאגע דיעזעז זיעבענטען מאָנאטז זאָללט איהר היילגע פערקינדיגונג האלטען, אונד קיינע קונזטארבייט פערריכטען • זיעבען טאגע האבט איהר דעם עוויגען צו עהרען איין פעזט צו פייערן; אונד אן דעם ערשטען דערזעלבען זאָללט איהר דיעזעם, דעם עוויגען צו עהרען, איין גאנצעז = אָפפער צום אנגענעהמען גערוך דעם פייער; איבערגעבען; נאָמליך דרייצעהן יונגע שטיערע, צווייאווידדער, פירצעהן יאָהריגע לאֶממער, דיא אָהנע פעהלער זיין מיזזען • איהר מעהל = אונד טראנקאָפפער א׳ ז׳ וו׳ וויא אָבען •

(אין דען האלבפייערטאגען דיעזעז פעזטעז •)

וביום

אם צווייטען טאגע צוועלף יונגע שטיערע, צווייא ווידדער, פירצעהן יאָהריגע לאֶממער, אָהנע פעהלער • איהר מעהל = אונד טראנקאָפפער, א׳ ז׳ וו׳ וויא אָבען •

אם דריטטען טאגע איילף שטיערע, צווייא ווידדער, א׳ ז׳ וו׳, וויא אָבען •

אם פירטען טאגע צעהן שטיערע, א׳ ז׳ וו׳, וויא אָבען •

אם פינפטען טאגע נייון שטיערע, א׳ ז׳ וו׳, וויא אָבען •

וּבַיּוֹם הַשִּׁשִּׁי פָּרִים שְׁמֹנָה אֵילִם שְׁנָיִם כְּבָשִׂים
בְּנֵי־שָׁנָה אַרְבָּעָה עָשָׂר תְּמִימִם׃ ומנחתם

וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי פָּרִים שִׁבְעָה אֵילִם שְׁנָיִם כְּבָשִׂים
בְּנֵי־שָׁנָה אַרְבָּעָה עָשָׂר תְּמִימִם׃ ומנחתם

לשמיני עצרת בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי עֲצֶרֶת תִּהְיֶה לָכֶם כָּל־
מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ׃
וְהִקְרַבְתֶּם עֹלָה אִשֵּׁה רֵיחַ נִיחֹחַ לַיי פַּר אֶחָד
אַיִל אֶחָד כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה שִׁבְעָה
תְּמִימִם׃ ומנחתם

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ ׃ מֶלֶךְ
רַחֲמָן ׃ רַחֵם עָלֵינוּ ׃ טוֹב
וּמֵטִיב הִדָּרֶשׁ־לָנוּ ׃ שׁוּבָה עָלֵינוּ
בַּהֲמוֹן רַחֲמֶיךָ ׃ בִּגְלַל אָבוֹת שֶׁעָשׂוּ
רְצוֹנֶךָ ׃ בְּנֵה בֵיתְךָ כְּבַתְּחִלָּה ׃
וְכוֹנֵן מִקְדָּשְׁךָ עַל־מְכוֹנוֹ ׃ וְהַרְאֵנוּ
בְּבִנְיָנוֹ ׃ וְשַׂמְּחֵנוּ בְּתִקּוּנוֹ ׃ וְהָשֵׁב
כֹּהֲנִים לַעֲבוֹדָתָם ׃ וּלְוִיִּם לְשִׁירָם
לְזִמְרָם

אם זעכזטען טאגע אכט שטיערע, א׳ ז׳ וו׳, וויא אבען ·

אם זיעבענטען טאגע זיעבען שטיערע, א׳ ז׳ וו׳, וויא אבען ·

ביום

אם אכטען טאגע זאללט איהר דאז בעשלוספעזט פייערן אונד קיינע קונזטארבייט פערריכטען · צום אפפער געבט איהר דעם עוויגען צו עהרען, צום אנגענעהמען גערוך, דעם פייער צו פערצעהרען איינען שטיער, איינען ווידדער, זיעבען יאהריגע לאממער אהנע פעהלער · איהר מעהל = אונד טראנקאפפער, א׳ ז׳ וו׳, וויא אבען ·

אלהינו

אונזער אונד אונזרער פֿארפאהרען גאטט! אללערבארמהערציגער קאניג, ערבארמע דיך אונזער! אללגיטיגער וואהלטהאטער, לאס דיך פאן אונז ערביטטען, אונד ווענדע דיך צו אונז מיט דיינעם אונענדליכען ערבארמען צוריק · וועגען אונזרער עלטערן, דיא נאך דיינעם וואהלגעפאללען געהאנדעלט האבען, ערבויע דיינען טעמפעל וויא פארמאהלז, אונד בעפעסטיגע דיין הייליגטהום אויף זיינעם פאריגען ארטע · לאס אונז דיא ערבויאונג מיט אנזעהען, אונד ערפרייע אונז דורך זיינע פֿינרפֿאללקאממונג · זעטצע דיא פריעזטער ווידער איין אן איהרען דיענזט, דיא לוים צום געזאנג

לְזִמְרָם · וְהָשֵׁב יִשְׂרָאֵל ׀ לִנְוֵיהֶם · וְשָׁם נַעֲלֶה וְנֵרָאֶה · וְנִשְׁתַּחֲוֶה לְפָנֶיךָ · בְּשָׁלוֹשׁ פַּעֲמֵי רְגָלֵינוּ · כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ · שָׁלוֹשׁ פְּעָמִים ׀ בַּשָּׁנָה יֵרָאֶה כָל־זְכוּרְךָ ׀ אֶת־פְּנֵי ׀ יי אֱלֹהֶיךָ · בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחָר בְּחַג הַמַּצּוֹת וּבְחַג הַשָּׁבֻעוֹת וּבְחַג הַסֻּכּוֹת · וְלֹא יֵרָאֶה אֶת־פְּנֵי יי רֵיקָם · אִישׁ כְּמַתְּנַת יָדוֹ · כְּבִרְכַּת יי אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר נָתַן־לָךְ׃

והשיאנו רצה ומודים וכו'

כשהכהנים עולין לדוכן וכשמגיע הש"ץ לותחזינה אומרי' הש"ץ והקהל

וְתֶעֱרַב לְפָנֶיךָ עֲתִירָתֵנוּ כְּעוֹלָה וּכְקָרְבָּן · אָנָּא רַחוּם בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים · הָשֵׁב שְׁכִינָתְךָ לְצִיּוֹן עִירֶךָ · וְסֵדֶר הָעֲבוֹדָה לִירוּשָׁלַיִם׃ וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ · בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים · וְשָׁם נַעֲבָדְךָ בְּיִרְאָה · כִּימֵי עוֹלָם · וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת·

ברוך

אונד זאיטענשפיעל, אונד ישראל אין זיינע וואהנונגען. אלזדאנן ריידען וויר הינאויף, ערשיינען פאר דיר, אונד בעטען היגגעשטרעקט דיך אן אין אונזערן יאהרליכען דריימאהליגען פעזטען, דא וויא עז אין דיינער לעהרע געשריעבען שטעהט: דריימאהל אים יאהרע זאלל אל= לעז מאננליכע ביא דיר פאר דעם עוויגען, דיינעם גאטטע, ערשיינען, אן דעם ארטע, דען ער ערוואה= לען ווירד: נאמליך אם פעזטטאגע דער אונגעזייערטען בראדען, אם וואכענפעזטע, אונד אם לויבהיטטענפעז= טע. מאן זאלל אבער פאר דעם עוויגען ניכט לעער ערשיינען; יעדער נאך זיינער גאבע נאך פערהעלטניס דעז זעגענז, דען דער עוויגע, דיין גאטט, דיר גע= שענקט האבען ווירד.

ותערב

אָ דאס דיר עוויגער, אונזער געבעט זאן אנגע= נעהם זייא, וויא אפפער יעדער ארט! אך! ערבאר= מונגזפאללער! לאס דיין גאטטליכער אבגלאנץ זיך וויע= דער נאך ציון ווענדען, אונד דער אפפערדיענזט אין ירושלים וויעדער הערגעשטעללט ווערדען; דאס וויר עז מיט אונזערן אויגען זעהען, ווען דוא דיך נאך ציון מיט ערבארמען ווענדעזט. דאנן בעטען וויר דיך עהר= פורכטזפאלל אן, וויא אין דען טאגען דער פארוועלט, אונד אין דען פערגאנגענען יאהרען. געלאבט זייאזט דוא, עוויגער! וויר בעטען דיך אלליין עהרפורכטען= פאלל אן.

ברכת כהנים

נהש"ץ מסיים שברוך אתה יי שאותך לבדך ביראה נעבוד:

אחר שאמרו מודים הולכים הכהנים לפני התיבה ואומרים ומאריכין בתפלה זו עד שיסיים הש"ץ ולך נאה להודות, כדי שיענו הקהל אמן על שניהן:

יְהִי רָצוֹן לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתְּהֵא הַבְּרָכָה הַזֹּאת שֶׁצִּוִּיתָנוּ לְבָרֵךְ אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל ׃ בְּרָכָה שְׁלֵמָה וְלֹא יִהְיֶה־בָּהּ מִכְשׁוֹל וְעָוֹן מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם:

כשהש"ץ קורא כהנים לא יאמר הקהל עם קדושיך כו' בקול רם אלא בלחש ולפי דעת כמה פוסקים לא יאמרו הקהל כלל:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם ׃ אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בִּקְדֻשָּׁתוֹ שֶׁל־אַהֲרֹן ׃ וְצִוָּנוּ לְבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה:

יְבָרֶכְךָ ׃ יְבָרֶכְךָ יְיָ מִצִּיּוֹן עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ:

יי ׃ יְיָ אֲדֹנֵינוּ מָה־אַדִּיר שִׁמְךָ בְּכָל־הָאָרֶץ:

וְיִשְׁמְרֶךָ ׃ שָׁמְרֵנִי אֵל כִּי־חָסִיתִי בָךְ:

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם אֲנִי שֶׁלָּךְ ׃ וַחֲלוֹמוֹתַי שֶׁלָּךְ ׃ חֲלוֹם חָלַמְתִּי ׃ וְאֵינִי יוֹדֵעַ מַה הוּא ׃ יְהִי רָצוֹן לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי ׃ שֶׁיִּהְיוּ כָּל־

חלומותי

חֲלוֹמוֹתַי עָלַי וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל לְטוֹבָה ׃ בֵּין שֶׁחָלַמְתִּי עַל־עַצְמִי וּבֵין שֶׁחָלַמְתִּי עַל אֲחֵרִים ׃ וּבֵין שֶׁחָלְמוּ אֲחֵרִים עָלַי אִם טוֹבִים הֵם חַזְּקֵם וְאַמְּצֵם וְיִתְקַיְּמוּ־בִי וּבָהֶם כַּחֲלוֹמוֹת שֶׁל יוֹסֵף הַצַּדִּיק ׃ וְאִם צְרִיכִים רְפוּאָה רְפָאֵם כְּחִזְקִיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה מֵחָלְיוֹ ׃ וּכְמִרְיָם הַנְּבִיאָה מִצָּרַעְתָּהּ ׃ וּכְנַעֲמָן מִצָּרַעְתּוֹ וּכְמֵי מָרָה עַל־יְדֵי מֹשֶׁה רַבֵּנוּ ׃ וּכְמֵי יְרִיחוֹ עַל־יְדֵי אֱלִישָׁע ׃ וּכְשֵׁם שֶׁהָפַכְתָּ אֶת־קִלְלַת בִּלְעָם הָרָשָׁע מִקְּלָלָה לִבְרָכָה ׃ כֵּן תַּהֲפֹךְ כָּל־חֲלוֹמוֹתַי עָלַי וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל לְטוֹבָה וְתִשְׁמְרֵנִי וּתְחָנֵּנִי וְתִרְצֵנִי ׃ אָמֵן

יָאֵר אֱלֹהִים יְחָנֵּנוּ וִיבָרְכֵנוּ יָאֵר פָּנָיו אִתָּנוּ סֶלָה ׃

יי ׀ יי אֵל רַחוּם וְחַנּוּן ׃ אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב־חֶסֶד וֶאֱמֶת

פָּנָיו פְּנֵה אֵלַי וְחָנֵּנִי כִּי־יָחִיד וְעָנִי אָנִי ׃

אֵלֶיךָ אֵלֶיךָ יי נַפְשִׁי אֶשָּׂא ׃

וִיחֻנֶּךָּ הִנֵּה כְעֵינֵי עֲבָדִים אֶל־יַד אֲדוֹנֵיהֶם ׃ כְּעֵינֵי שִׁפְחָה אֶל־יַד גְּבִרְתָּהּ ׃ כֵּן עֵינֵינוּ אֶל־יי אֱלֹהֵינוּ עַד שֶׁיְּחָנֵּנוּ ׃ דִּכְתִיב ה

ישא יִשָּׂא בְרָכָה מֵאֵת יי וּצְדָקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ :

יי יי חָנֵּנוּ לְךָ קִוִּינוּ הֱיֵה זְרֹעָם לַבְּקָרִים אַף־יְשׁוּעָתֵנוּ בְּעֵת צָרָה :

פניו אַל־תַּסְתֵּר פָּנֶיךָ מִמֶּנִּי בְּיוֹם צַר־לִי הַטֵּה־אֵלַי אָזְנֶךָ בְּיוֹם אֶקְרָא מַהֵר עֲנֵנִי :

אליך אֵלֶיךָ נָשָׂאתִי אֶת־עֵינַי הַיֹּשְׁבִי בַּשָּׁמָיִם :

וישם וְשָׂמוּ אֶת־שְׁמִי עַל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַאֲנִי אֲבָרְכֵם :

לך לְךָ יי הַגְּדֻלָּה וְהַגְּבוּרָה וְהַתִּפְאֶרֶת וְהַנֵּצַח וְהַהוֹד כִּי־כֹל בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ לְךָ יי הַמַּמְלָכָה וְהַמִּתְנַשֵּׂא לְכֹל לְרֹאשׁ :

שלום שָׁלוֹם שָׁלוֹם לָרָחוֹק וְלַקָּרוֹב אָמַר יי וּרְפָאתִיו :

כשהכהנים אומרים שלום אומרים הקהל

יהי רצון לפניך יי אלהי ואלהי אבותי שתעשה למען קדושת חסדיך וגודל רחמיך הפשוטים ולמען טהרת שמך הגדול הגבור והנורא בן עשרים ושתים אותיות היוצאים מהפסוקים של ברכת כהנים האמורה מפי אהרן ובניו עם קדושך שתהיה קרוב לי בקראי לך ותשמע תפלתי נאקתי ואנקתי תמיד כשם ששמעת אנקת יעקב תמימך הנקרא איש תם : ותתן לי ולכל נפשות

ביתי מזונותינו ופרנסתינו ברוח ולא בצמצום
בהתר ולא באסור בנחת ולא בצער מתחת ידך
הרחבה כשם שנתת פסת לחם לאכול ובגד
ללבוש ליעקב אבינו הנקרא איש תם : ותתננו
לאהבה ולחן ולחסד בעיניך ובעיני כל־רואינו :
ויהיו דברי נשמעים לעבודתך כשם שנתת את־
יוסף צדיקך בשעה שהלבישו אביו כתנת פסים
לחן ולחסד ולרחמים בעיניך ובעיני כל־רואיו
ותעשה עמי נפלאות ונסים ולטובה אות
ותצליחני בדרכי : ותן בלבי בינה להבין ולהשכיל
ולקיים את־כל־דברי תלמוד תורתיך וסודותיה
ותציקני משגיאות ותטהר רעיוני ולבי לעבודתיך :
ותאריך ימי וימי אשתי ובני ובנותי בטוב בעז ושלום
אמן סלה :

אדיר במרום שכן בגבורה אתה שלום ושמך
שלום : יהי רצון שתשים עלינו ועל כל־
עמך בית ישראל חיים וברכה למשמרת שלום :

לאחר הדוכן אומרים הכהנים תחנה זו

רִבּוֹן הָעוֹלָם עָשִׂינוּ מַה־שֶּׁגָּזַרְתָּ עָלֵינוּ אַף אַתָּה
עֲשֵׂה עִמָּנוּ כַּאֲשֶׁר הִבְטַחְתָּנוּ · הַשְׁקִיפָה
מִמְּעוֹן קָדְשְׁךָ מִן־הַשָּׁמַיִם וּבָרֵךְ אֶת־עַמְּךָ אֶת
יִשְׂרָאֵל וְאֵת הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נָתַתָּה לָנוּ כַּאֲשֶׁר
נִשְׁבַּעְתָּ לַאֲבֹתֵינוּ אֶרֶץ זָבַת חָלָב וּדְבָשׁ :

תפלת ראש השנה

לערבית ליוצר ולמנחה

אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ׃
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ ׃ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם ׃ אֱלֹהֵי יִצְחָק ׃ וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב ׃ הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא ׃ אֵל עֶלְיוֹן ׃ גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים ׃ וְקוֹנֵה הַכֹּל ׃ וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת ׃ וּמֵבִיא גוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה׃
זָכְרֵנוּ לְחַיִּים ׃ מֶלֶךְ חָפֵץ בַּחַיִּים ׃ וְכָתְבֵנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים ׃ לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים׃ יורד מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן׃
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם׃
אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיֵּה מֵתִים ׃ אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ ׃ מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד ׃ מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים ׃ סוֹמֵךְ נוֹפְלִים ׃ וְרוֹפֵא חוֹלִים ׃ וּמַתִּיר אֲסוּרִים ׃ וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר ׃ מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת ׃ וּמִי דּוֹמֶה לָּךְ ׃ מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה ׃ וּמַצְמִיחַ

אדני

הערר אפפנע מיינע ליפפען
דאס דיינען רוהם מיין מונד פערקינדע

ברוך

גלאבט זייאסט דוא, עוויגער! אונזער אונד אונזרער פארפאהרען גאטט; גאטט אברהם׳ז, יצחק׳ז, אונד יעקב׳ז! גראסער מאכטיגער אונד עהרפורכטבארער גאטט! אללערהאכסטער הערר; דוא ביזט דער אייגענטהימער אללער דינגע, אונד פערגעלטעזט וואהלטהאטען מיט גיטע. דוא געדענקעסט דער עלטערן פראממיגקייט, אונד אויז ליעבע זענדעזט דוא איהרען שפאטען נאכקאממען איינען ערלאזער.

זכרנו

הערר דער דוא וואהלגעפאללען האזט אן אונזערם לעבען! געדענקע אונזער צום לעבען! שרייב אונז איין אין דאז בוך דעז לעבענז, אום דיינעטווילען, א הערר דעז לעבענז! א קאניג! בעפרייער, ערלאזער אונד בעשיטצער! געלאבט זייאזט דוא, עוויגער, שילד אברהם׳ז!

אתה

הערר אין עוויגקייט ביזט דוא אללמאכטיג; דוא בעלעבזט דיא טאדטען וויעדער; אונענדליך איזט דיין הייל! מיט גנאדע ערנאהרזט דוא דיא לעבענדען, אונד מיט אונענדליכעם ערבארמען בעלעבזט דוא דיא טאדטען וויעדער; דוא שטיטצעזט דיא וואנקענדען, היילזט דיא קראנקען, לאזעזט דיא געבונדענען, אונד האלטזט טרייא דיינע צוזאגע דענען, דיא אים שטויבע שלאפען. ווער איזט דיר גלייך, הערר אללער מאכטע! ווער איזט דיר אהנליך, בעהערשער, דער דוא שטערבען לאססעזט אונד וויעדער בעלעבזט! ווער

לאסט

יְשׁוּעָה ׃ מִי כָמוֹךָ אַב הָרַחֲמִים ׃ זוֹכֵר יְצוּרָיו לְחַיִּים בְּרַחֲמִים ׃ וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים ׃

יוקוק ויפלר זקוק עד שהתחיל אתה קדוש בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים ׃

אַתָּה קָדוֹשׁ ׃ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ ׃ וּקְדוֹשִׁים בְּכָל־ יוֹם יְהַלְלוּךָ סֶּלָה ׃

וּבְכֵן תֵּן פַּחְדְּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ ׃ עַל כָּל־ מַעֲשֶׂיךָ ׃ וְאֵימָתְךָ עַל־כָּל־ מַה־שֶּׁבָּרָאתָ ׃ וְיִירָאוּךָ כָּל־הַמַּעֲשִׂים ׃ וְיִשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ כָּל־הַבְּרוּאִים ׃ וְיֵעָשׂוּ כֻלָּם ׃ אֲגֻדָּה אַחַת ׃ לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם ׃ כְּמוֹ שֶׁיָּדַעְנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ ׃ שֶׁהַשִּׁלְטָן לְפָנֶיךָ עֹז בְּיָדְךָ ׃ וּגְבוּרָה בִּימִינֶךָ ׃ וְשִׁמְךָ נוֹרָא ׃ עַל־כָּל־מַה־שֶּׁבָּרָאתָ ׃

וּבְכֵן תֵּן כָּבוֹד יְיָ לְעַמֶּךָ ׃ תְּהִלָּה לִירֵאֶיךָ ׃ וְתִקְוָה לְדוֹרְשֶׁיךָ ׃

לאסט, וויא דוא היייל הערפארשפריסען. וועה אונז דיך גלייך, אללבארמהערציגער פאטער, דער דוא דיי־נע געשעפפע מיט ערבארמען צום לעבען געדענקעזט! דוא ביזט טריעהפיללענד, דאס דוא דיא טאדטען וויע־דער בעלעבען ווירזט. געלאבט זייאזט דוא, עוויגער, דער דוא דיא פערשטארבנען וויעדער בעלעבזט.

אתה קדוש

דוא ביזט הייליג, הייליג דיין נאהמען, אונד דיא הייליגען פרייזען דיך טאגליך אונאבלאססיג סלה.

ובכן

אך, עוויגער, אונזער העררי, לאס פורכט פאר דיר אויף אללען דיינען ווערקען, דיינען שרעקען אויף אללען דינגען, דיא דוא ערשאפפען האזט, הערפאר־בליקען! דאס אללעז ווערזען דיך עהרפורכטען, אללע מענשענקינדער הינגעשטרעקט דיך אנבעטען, אללע אין איינען בונד צוזאממען טרעטען, אום געמיינשאפט־ליך דיינען וויללען מיט אויפריכטיגעם הערצען צו ער־פיללען. דען וויר ערקענען עז, עוויגער, אונזער העררי, דוא ביזט אללגעוואלטיג; אין דיינער האנד איזט זיעג, שטארקע אין דיינער רעכטען, אונד דיין נאהמע איזט עהרפורכטבאר יעדעם וועזען, דאז דוא ערשאפפען האזט.

ובכן

דאדורך, א עוויגער, שאפפע דיינעם פאלקע עהרע, דיינען פערעהרערן רוהם, דענען, דיא דיך זוכען, אויזזיכט,

אונד

וּפִתְחוֹן־פֶּה לַמְיַחֲלִים לָךְ · שִׂמְחָה
לְאַרְצֶךָ · וְשָׂשׂוֹן לְעִירֶךָ · וּצְמִיחַת
קֶרֶן לְדָוִד עַבְדֶּךָ · וַעֲרִיכַת נֵר לְבֶן־
יִשַׁי מְשִׁיחֶךָ · בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ׃

וּבְכֵן צַדִּיקִים יִרְאוּ וְיִשְׂמָחוּ · וִישָׁרִים
יַעֲלֹזוּ · וַחֲסִידִים בְּרִנָּה יָגִילוּ ·
וְעוֹלָתָה תִּקְפָּץ־פִּיהָ · וְכָל־הָרִשְׁעָה
כֻּלָּהּ כְּעָשָׁן תִּכְלֶה · כִּי תַעֲבִיר
מֶמְשֶׁלֶת זָדוֹן מִן־הָאָרֶץ׃

וְתִמְלוֹךְ · אַתָּה יְיָ לְבַדֶּךָ עַל כָּל־
מַעֲשֶׂיךָ · בְּהַר צִיּוֹן מִשְׁכַּן
כְּבוֹדֶךָ · וּבִירוּשָׁלַיִם · עִיר קָדְשֶׁךָ ·
כַּכָּתוּב בְּדִבְרֵי קָדְשֶׁךָ · יִמְלֹךְ יְיָ
לְעוֹלָם · אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּ־
יָהּ ·

קָדוֹשׁ · אַתָּה · וְנוֹרָא שְׁמֶךָ וְאֵין
אֱלוֹהַּ מִבַּלְעָדֶיךָ · כַּכָּתוּב

ויגבה

אונד בעטען, דיא אויך דיך עהרען, מעגען צו ערלעבען:
דיינעם לאנדע פריעדע, דיעזער שטאדט פראָהליכקייט
אונד לאססע עמפאָר וואכזען דאז גליקזהאָרן דוד'ז דיינעס
קנעכטס, העלל לייכטען דיא לאמפע דעז זאָהנעז ישי,
דיעזעז געזאלבטען, באלד אין אונזערן טאגען!

ובכן

אלזאנן ווערדען דיא פראָממען עז זעהען אונד
זיך פרייען, דיא רעדליכען פראָהלאָקען, דיא הייליגען
אין פריידענגעשרייא אויזברעכען. דאז לאסטער ווירד
פערשטוממען, דער פרעפלער גאָנצליך וויא רויך הינ-
שווינדען: ווען דוא דיא געוואלט דעז איבערמוטהז ווירזט
דוא הינוועג פאָן דער ערדע פערשייכען.

ותמלוך

דוא, עוויגער, ווירזט אללײן הערשען איבער
אללע דיינע ווערקע, אויף דעם בערגע ציון, וואָ דיינע
מאיעזטאַט טהראָנט, אונד אין דיינער הייליגען שטאדט
ירושלים, זאָ וויא עז געשריעבען איזט אין דען ליע-
דערן דיינעז הייליגטהומז: דער העדר הערשעט עוויגליך,
דיין גאָטט דורך אללע צייטען, ציון, הללויה!

קדוש

דוא בישט הייליג, ערהאבען, בעוואונדערנסווירדיגער איזט דיין
נאהמע, אויסער דיר איזט קיין גאָטט, זאָ וויא גע-
שריעבען שטעהט:

דער

(נ"א ונאמר) וַיִּגְבַּהּ יְיָ צְבָאוֹת בַּמִּשְׁפָּט ·
וְהָאֵל הַקָּדוֹשׁ נִקְדָּשׁ בִּצְדָקָה : צריך
לזקוף גם אחר זקף עד שהתחיל אתה בחרתנו בָּרוּךְ אַתָּה
יְיָ הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ :

אַתָּה בְחַרְתָּנוּ מִכָּל־הָעַמִּים · אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ ·
וְרָצִיתָ בָּנוּ · וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל־הַלְּשׁוֹנוֹת ·
וְקִדַּשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ · וְקֵרַבְתָּנוּ מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ ·
וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ :

במוצאי י"ט במ"ש אומרים כאן ותודיענו תמצא לעיל דף ר"ו

וַתִּתֶּן־לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת־
יוֹם (הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְאֶת־יוֹם)
הַזִּכָּרוֹן הַזֶּה יוֹם בשבת (זִכְרוֹן) תְּרוּעָה
מִקְרָא־קֹדֶשׁ · זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם :

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ · יַעֲלֶה וְיָבֹא וְיַגִּיעַ וְיֵרָאֶה
וְיֵרָצֶה וְיִשָּׁמַע וְיִפָּקֵד וְיִזָּכֵר · זִכְרוֹנֵנוּ
וּפִקְדוֹנֵנוּ · וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ · וְזִכְרוֹן מָשִׁיחַ בֶּן־
דָּוִד עַבְדֶּךָ · וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קָדְשֶׁךָ · וְזִכְרוֹן
כָּל־עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ · לִפְלֵיטָה · לְטוֹבָה

לחן

דער עוויגע צבאות ערהעבט זיך אינז געריכט; דער
הייליגע גאָטט פערהערליכט דורך פאָללקאָממענהייט!
געלאָבט זייאזט דוא, עוויגער, הייליגער קאָניג!

אתה בחרתנו

דוא ערקאָהרעזט אונז אויז אללען פאָלקערן,
ליעבטעזט אונז, האטטעזט וואָהלגעפאללען אן אונז,
ערהאָבזט אונז איבער אללע נאציאָנען, הייליגטעזט
אונז דורך דיינע געבאָטע, פיהרטעזט אונז אלז אונזער
קאָניג, צו דיינעם דיענזטע, אונד נאננטעזט דיינען
גראָסען אונד הייליגען נאהמען איבער אונז.

ותתן לנו

אונד אויז ליעבע האזט דוא, עוויגער, אונזער
הערר, אונז אנגעאָרדנעט (דען שבת אונד דען) טאג
דעז אנדענקענז, (אם שבת: דען טאג, אן וועלכען מאן
דעז בלאזענז געדענקט,) איינען טאג דעז לאָרמבלא=
זענז, צור הייליגען פערקינדיגונג דעז אויזגאנגז אויז
מצרים.

יעלה ויבא

אונזער אונד אונזרער פאָרפאהרען גאָטט! אונ=
זער אנדענקען אונד בערופען, דאז אנדענקען אונזרער
אורעלטערן, דאז אנדענקען דיינעז געזאלבטען דוד'ז,
אונד זיינעז זאָהנעז, דיינער דיענער, דאז אנדענקען דיי=
נער הייליגען שטאדט ירושלים, אונד דאז אנדענקען
דיינעז גאנצען פאָלקעז ישראל — ווערדע צוריקעראינ=
נערט אונד פאָרגעשטעללט, עז קאָממע, געלאנגע,
שטייגע פאָר דיינעם אנטליטצע אויף, ווערדע אנגע=
שויעט, מיט וואָהלגעפאלליען אויגענאָממען, אונד אין
ערפיללונג געבראכט צור גליקזעליגען בעפרייאונג, צור
גוטיגן,

לחן · ולחסד · ולרחמים · לחיים · ולשלום ·
ביום הזכרון הזה · זכרנו יי אלהינו בו · לטובה :
ופקדנו בו · לברכה : והושיענו בו · לחיים :
ובדבר ישועה ורחמים · חוס וחננו · ורחם עלינו ·
והושיענו · כי אליך עינינו · כי אל מלך חנון
ורחום ׀ אתה :

אלהינו ואלהי אבותינו · מלוך על
כל־העולם כלו בכבודך ·
והנשא על כל־הארץ ביקרך ·
והופע בהדר גאון עזך · על כל־
יושבי תבל ארצך · וידע כל־פעול ·
כי אתה פעלתו · ויבין כל־יצור כי
אתה יצרתו · ויאמר כל אשר
נשמה באפו · יי אלהי ישראל
מלך · ומלכותו בכל משלה : בשבת
(אלהינו ואלהי אבותינו רצה במנוחתינו)
קדשנו במצותיך · ותן חלקנו

בתורתך

צור גנאדע אונד בארמהערציגקייט, צום לעבען אונד פֿריעדען, אן דיעזעם (שבת אונד) טאגע דעז אנדענקענז. געדענקע הייטע אונזער צום גוטען! עראיננערע דיך אונזער צום זעגען, אונד הילף אונז צום לעבען! דורך דיא פֿערהייסונג דעז היילז אונד דער ערבארמונג, שאָנע, בעגנאֶדיגע אונד ערבארמע דיך אונזער, אונד שטעהע אונז בייא; דען צו דיר שויען אונזרע אויגען היִן, דוא ביזט איין אללמאֶכֿטיגער, אללגנאֶדיגער אונד ערבארמונגזפֿאָללער גאָטט.

אלהינו

אונזער אונד אונזרער פֿאֶטער גאָטט! רעגיערע איבער דיא גאנצע וועלט אין דיינער הערליכֿקייט; צייגע דיך האָך ערהאבען איבער דיא גאנצע ערדע, אונד ערשיינע אין דער פראכֿט דיינער זיעגרייכֿען הערר־שאפֿט אללען בעוואָהנערן דער ערדע, דאמיט יעדעז ווערק ערקענע, דאס דוא זיין מייזטער ביזט, יעדעז געשאֶפֿף איינזעהע, דאס דוא עז זאָ געשאפֿפֿען האזט, אונד אללעז וואז לעבענזהויך אין דער נאזע האט, אויזרופֿע: דער עוויגע, ישראל'ז גאָטט, איזט קאֶניג; זיינע הערשאפֿט רעגיערעט איבער אללעז! (אונזער אונד אונזרער פֿאֶטער גאָטט האבע וואָהלגעפֿאללען אן אונזרער רוהע.) הייליגע אונז דורך דיינע געבאָטע, גיעב אונז אונזערן טהייל

בְּתוֹרָתֶךָ · שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ · וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ (וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שַׁבַּת קָדְשֶׁךָ · וְיָנוּחוּ בוֹ יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ) וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת · כִּי אַתָּה אֱלֹהִים ׀ אֱמֶת · וּדְבָרְךָ אֱמֶת וְקַיָּם לָעַד : צריך לזקוף ויאמר כך עד שהתחיל רצה בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ עַל כָּל־הָאָרֶץ מְקַדֵּשׁ (הַשַּׁבָּת וְ) יִשְׂרָאֵל וְיוֹם הַזִּכָּרוֹן :

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבִתְפִלָּתָם · וְהָשֵׁב אֶת־הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ · וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם · בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן · וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד · עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ :

וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים · יזקוף בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן :

יכרע גופו וראשו בפעם אחת וכשיאמר השם יזקוף

אן דיינעז געזעטצען, זאָטטיגע אונז אויז דער פֿיללע
דיינעז גוטעז, ערפֿרייע אונז דורך דיין הייל, (לאס
אונז, אָ עוויגער, אונזער העררי, דעז הייליגען שבת
אין ליעבע אונד הערצענזאיבעראיינשטיממונג געניעז=
זען, איהן פֿייערן ישראל, דאז דיינען נאהמען פֿער=
עהרט!) אונד רייניגע אונזער הערץ, דיר אויפֿריכ=
טיג צו דיענען; דען דוא ביזט איין טרייערפֿיללענ=
דע גאָטט, אונד דיינע פֿערהייסונגען זינד טרייא
אונד בעשטאֶנדיג אין עוויגקייט · גע=
לאָבט זייאזט דוא, עוויגער, העררי
איבער דיא גאנצע וועלט! דער יי׳
דוא (דען שבת) ישראל אונד
דען טאג דעז אנדענקענז
הייליגזט ·

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד צוּר חַיֵּינוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ · אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר נוֹדֶה לְּךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ · עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ · וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ · וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל־יוֹם עִמָּנוּ · וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל־עֵת עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרָיִם · הַטּוֹב · כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ · וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא תַמּוּ חֲסָדֶיךָ · מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ׃

וְעַל־כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד׃

וּכְתוֹב לְחַיִּים טוֹבִים כָּל־בְּנֵי בְרִיתֶךָ׃

וְכָל־הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶּלָה · וִיהַלְלוּ אֶת־שִׁמְךָ בֶּאֱמֶת · יזקיף הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה · בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שִׁמְךָ · וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת׃

שִׂים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חֵן וָחֶסֶד וְרַחֲמִים · עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ · בָּרְכֵנוּ אָבִינוּ כֻּלָּנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פָּנֶיךָ · כִּי בְאוֹר פָּנֶיךָ נָתַתָּ לָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים · וְאַהֲבַת חֶסֶד · וּצְדָקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם · וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ | אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל־שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ:

בְּסֵפֶר חַיִּים בְּרָכָה וְשָׁלוֹם וּפַרְנָסָה טוֹבָה נִזָּכֵר וְנִכָּתֵב לְפָנֶיךָ אֲנִי נ״א אֲנַחְנוּ **וְכָל־עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם ·** יאקוק **בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ עֹשֵׂה הַשָּׁלוֹם:**

במנחה ובמעריב אומרים זה

שָׁלוֹם רָב עַל־יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ תָּשִׂים לְעוֹלָם · כִּי אַתָּה הוּא מֶלֶךְ אָדוֹן לְכָל־הַשָּׁלוֹם · וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ | אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל־שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ: בספר אלהי וכו׳

תפלה לראש השנה

יש ליזהר כשיאמר בר"ה א"מ חטאנו לפניך · שלא להכות על לבו · בי"ט ראשון של ר"ה לאחר מנחה ואם חל בשבת הולכין ביום שני אל הנהר ואומרים ·

מי אל כמוך נשא עון ועובר על פשע לשארית נחלתו לא החזיק לעד אפו כי חפץ חסד הוא : ישוב ירחמנו ויכבוש עונותינו תשליך במצולות ים כל־חטאתם (וכל־חטאת עמך בית ישראל במקום אשר לא יזכרו ולא יפקדו ולא יעלו על לב לעולם) : תתן אמת ליעקב חסד לאברהם אשר נשבעת לאבותינו מימי קדם :

מוסף לראש השנה

מתפללין עד זכר ליציאת מצרים כמו בשחרית וא"חכ מתחילין כאן

ומפני חטאנו · גלינו מארצנו · ונתרחקנו מעל אדמתינו · ואין אנו יכולים לעשות חובותינו בבית בחירתך · בבית הגדול והקדש · שנקרא שמך עליו · מפני היד שנשתלחה במקדשך : יהי רצון לפניך · יי אלהינו · ואלהי אבותינו · מלך רחמן · שתשוב ותרחם ׀ עלינו · ועל מקדשך ברחמיך הרבים · ותבנהו מהרה ·

ותגדל

מי אל

ווער איזט, גאָטט, וויא דוא, דער זינדע פערגיעבט, אונד דען איבערבלייבזעלן דיינעז פאָלקז אבפאלל פערצייהעט! דער זיינען צאָרן ניכט עוויג האֶלט, זאָנדערן לוזט האט צו בעגנאדיגען ·

ער ווירד זיך אונזרער וויעדער ערבארמען, אונזערע שולד טיעף פערגראבען, אונד איהרע זינדען, נעמליך, דיא זינדען דיינעז פאָלקז ישראל טיעף איננ מעער ווערפען; דאס זיא ניא געדאכט, ערוואֶהנט אונד געאהנדעט ווערדען · דוא ווירזט יעקב דיא וואהרהייט ערפיללען, אונד אברהם דיא גנאדע, דיא דוא אונזערן פאָרפאהרען אין אלטען צייטען געשוואָרען האזט ·

מוסף · געבעט פיר דען נייאיאהרסטאג

ומפני חטאינו

אך! וועגען אונזרער זינדען זינד וויר אויז אונזערם פאטערלאנדע פערטריבען, אונד מיט מיינען פערן פאָן אונזערם באָדען וואנדעלן; קאֶננען ניכט אונזרע פפליכט אין דיינעם פאָרטרעפליכען, הערליכען אונד הייליגען טעמפעל ערפיללען, וועגען דער געוואלט, דיא דאראן אויזגעאיבט וואָרדען · אָ, דאס עז דיר וואָהלגעפאֶלליג וואֶרע, עוויגער, אונזער אונד אונזרער פאָרפאהרען הערר, אללבארמהערציגער קאֶניג, באלד מיט דיינער גרענצלאָזען ערבארמען צוריק צו קעהרען אונד דיך אונזרער אונד דיינעז טעמפעלז צו ערבארמען, איהן באלד וויעדער צו ערבויען,

מוּסַף לְרֹאשׁ הַשָּׁנָה

וְתִגַּדֵּל כְּבוֹדוֹ · אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ · גַּלֵּה כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ
עָלֵינוּ מְהֵרָה · וְהוֹפַע וְהִנָּשֵׂא עָלֵינוּ · לְעֵינֵי כָּל־
חָי · וְקָרֵב פְּזוּרֵינוּ מִבֵּין הַגּוֹיִם · וּנְפוּצוֹתֵינוּ כַּנֵּס
מִיַּרְכְּתֵי־אָרֶץ · וַהֲבִיאֵנוּ לְצִיּוֹן עִירְךָ בְּרִנָּה ·
וְלִירוּשָׁלַיִם בֵּית מִקְדָּשְׁךָ · בְּשִׂמְחַת עוֹלָם ·
וְשָׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ · אֶת־קָרְבְּנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ ·
תְּמִידִים כְּסִדְרָם · וּמוּסָפִים כְּהִלְכָתָם : וְאֶת־
מוּסְפֵי יוֹם (הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְיוֹם) הַזִּכָּרוֹן הַזֶּה ·
נַעֲשֶׂה וְנַקְרִיב לְפָנֶיךָ בְּאַהֲבָה · כְּמִצְוַת רְצוֹנֶךָ · כְּמוֹ
שֶׁכָּתַבְתָּ עָלֵינוּ בְּתוֹרָתֶךָ · עַל־יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ
מִפִּי כְבוֹדֶךָ ׀ כָּאָמוּר ;

וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת ; שְׁנֵי־כְבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה תְּמִימִם ·
וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן
וְנִסְכּוֹ : עֹלַת שַׁבַּת בְּשַׁבַּתּוֹ · עַל־עֹלַת הַתָּמִיד
וְנִסְכָּהּ :

זֶה קָרְבַּן שַׁבָּת וְקָרְבַּן הַיּוֹם כָּאָמוּר :
וּבַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ ·
מִקְרָא־קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם ·

כל

אונד זיינען רוהם צו ערהעבען! אונזער פאטער, אונ-
זער קאֶניג! אָפפענבארע באלד דיא הערליכקייט דיי-
נעז רייכז איבער אונז; ערשיינע אונד הערשע איבער
אונז פאָר דען אויגען אללער לעבענדען וועזען; זאממ-
לע אונז ארין אללען ווינקעלן דער ערדע, וואָ וויר צווי-
שען דען פאֶלקערן צערשטרייט זינד, אונד ברינג אונז
אין פריידענגעזאנג נאך דיינער שטאדט ציון, אונד נאך
ירושלים, דעם ארטע, וואָ דיין הייליגער טעמפעל איזט
אין אונאויפהאֶרליכער וואָננע. דאָרט וואָללען וויר נאך
אונזרער פפליכט אָפפער צובערייטען, דיא טאֶגליכען
אָפפער נאך איהרער אָרדנונג, אונד דיא צוגאבען נאך
דער פאָרשריפט. דיא (צוגאבע דיעזעז שבת אונד דיא)
צוגאבען דיעזעז טאגעז דעז אנדענקענז וואָללען וויר
מיט פערגניגען צובערייטען אונד דארברינגען, נאך
דיינעם וואָהלגעפאֶלליגען געבאָטע, דאז אין דיינער
לעהרע דורך משה נאך דיינעם איגנען בעפעהל וואָרט-
ליך ניעדערגעשריעבען איזט, אונד זאָ לויטעט:

וביום השבת

אם שבתטאגע צוויאיאֶהריגע לאֶממער אָהנע פעה-
לער; אונד צום מעהל-אָפפער צוויא צעהנטהייל פיי-
נעז מעהלז, מיט אֶל איינגעריהרט; נעבזט דעם טראנק-
אָפפער דאצו. דיעזעז איזט דאז גאנצעאָפפער פיר יע-
דען שבת, אויסער דעם טאֶגליכען גאנצען-אָפפער,
נעבזט דעם וויין-אָפפער דאצו. (דיעזעז איזט דאז
אָפפער דעז שבת אונד דעז טאגעז נאך דער פאָרשריפט.)

ובחדש השביעי

אם ערשטען טאגע דעז זיעבענטען מאָנאטז זאָללט
איהר הייליגע פערקינדיגונג האלטען,

אונד

כל־מלאכת עבדה לא תעשו · יום
תרועה יהיה לכם : ועשיתם · עלה
לריח ניחח ליי · פר בן־בקר אחד ·
איל אחד · כבשים בני־שנה
שבעה · תמימם :

ומנחתם ונסכיהם כמדבר · שלשה עשרנים לפר ·
ושני עשרנים לאיל · ועשרון לכבש · ויין כנסכו ·
ושני שעירים לכפר · ושני תמידים כהלכתם :

מלבד עלת החדש ומנחתה ועלת
התמיד ומנחתה · ונסכיהם
כמשפטם · לריח ניחח אשה ליי :

ישמחו במלכותך · שומרי שבת · וקוראי ענג ·
עם · מקדשי שביעי · כלם ישבעו ויתענגו
מטובך · ובשביעי רצית בו וקדשתו · חמדת
ימים · אותו קראת · זכר למעשה בראשית :

עלינו לשבח לאדון הכל · לתת גדלה ליוצר
בראשית · שלא עשנו כגויי הארצות ·
ולא שמנו כמשפחות האדמה · שלא שם חלקנו

אונד קיינע קונזטארבייט פֿערריכֿטען ; דיעזעז זאָלל אייך
איין טאג דעז לאֶרמבלאזענז זיין · איהר האבט דעם
עוויגען צו עהרען אלז איין גאנצעזאָפפֿער צום אנגע־
נעהמען גערוך דארצוברינגען איינען שטיער, איינען
ווידדער, זיעבען יאֶהריגע לאֶממער, אָהנע לייבעזפֿעה־
לער · דאצו איהר מעהלאָפפֿער אונד טראנקאָפפֿער
נאך דער פֿאָרשריפֿט, דרייא צעהנטהיילע צו יעדעם
שטיערע, צווייא צעהנטהיילע צו יעהעם ווידדער, איין
צעהנטהייל צו יעדעם שאפֿע ; וויין צום טראנקאָעפֿער,
צווייא באֶקע צור פֿערזאֶהנונג, אונד דיא צווייא טאֶג־
ליכֿען אָפפֿער נאך דער פֿאָרשריפֿט · אויסער דעם גאנ־
צענאָפפֿער דעז נייאמאָנדעז אונד זיינעם מעהל־ אונד
טראנקאָפפֿער נאך איהרער אָרדנונג, צום אנגענעהמען
גערוכֿע, דעם עוויגען צו עהרען, דעם פֿייער צו פֿער־
צעהרען געגעבען ·

עלינו

אונז איזט עז פפֿליכֿט דעז העררן אללער דינגע
צו לאָבען, דעז שאפֿפֿער דעז וועלטאללז האָך צו
פרייזען, דער אונז ניכֿט אנדערען נאציאָנען גלייך
האט בלייבען לאסען, אונד ניכֿט וויא דיא איבריגען
געשלעכֿטער דער ערדע, געשטעללט · אונזער אנ־
טהייל איזט ניכֿט דעם

כָּהֶם וְגוֹרָלֵנוּ כְּכָל־הֲמוֹנָם ׃ וַאֲנַחְנוּ כּוֹרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים וּמוֹדִים לִפְנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא נוֹטֶה שָׁמַיִם וְיוֹסֵד אָרֶץ ׃ וּמוֹשַׁב יְקָרוֹ בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וּשְׁכִינַת עֻזּוֹ בְּגָבְהֵי מְרוֹמִים ׃ הוּא אֱלֹהֵינוּ אֵין עוֹד ׃ אֱמֶת מַלְכֵּנוּ אֶפֶס זוּלָתוֹ ׃ כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתוֹ וְיָדַעְתָּ הַיּוֹם וַהֲשֵׁבֹתָ אֶל־לְבָבֶךָ ׃ כִּי יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל־הָאָרֶץ מִתָּחַת ׃ אֵין עוֹד ׃

עַל־כֵּן נְקַוֶּה לְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לִרְאוֹת מְהֵרָה בְּתִפְאֶרֶת עֻזֶּךָ ׃ לְהַעֲבִיר גִּלּוּלִים מִן־הָאָרֶץ וְהָאֱלִילִים כָּרוֹת יִכָּרֵתוּן ׃ לְתַקֵּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שַׁדַּי ׃ וְכָל־בְּנֵי בָשָׂר יִקְרְאוּ בִשְׁמֶךָ ׃ לְהַפְנוֹת אֵלֶיךָ כָּל־רִשְׁעֵי־אָרֶץ ׃ יַכִּירוּ וְיֵדְעוּ כָּל־יוֹשְׁבֵי תֵבֵל ׃ כִּי־לְךָ תִּכְרַע כָּל־בֶּרֶךְ תִּשָּׁבַע כָּל־לָשׁוֹן ׃ לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ יִכְרְעוּ וְיִפֹּלוּ ׃ וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ יְקָר יִתֵּנוּ ׃ וִיקַבְּלוּ כֻלָּם אֶת־עוֹל מַלְכוּתֶךָ ׃ וְתִמְלוֹךְ עֲלֵיהֶם מְהֵרָה לְעוֹלָם וָעֶד ׃ כִּי הַמַּלְכוּת שֶׁלְּךָ הִיא וּלְעוֹלְמֵי עַד תִּמְלוֹךְ בְּכָבוֹד ׃

ככתוב

איהריגען גלייך , אונד אונזער לאז האט מיט דעם לאזע איהרען הויפענז ניכט געמיין: דען וויר פער־עהרען דען קאניג אללער קאניגע , דען אללעהייליג־זטען — געלאבט זייא ער! — בעטען דען אן , אונד בעקעננען אונז העם, דער דיא היממעל אויזגעברייטעט אונד דיא ערדע געגרינדעט , דעסען מאיעזטאט אין היממעל טהראנט , אונד דעסען גלאריע מאכטיג איזט אין דער האהע דען וועלטאללז . ער איזט אונזער גאטט ; עז גיעבעט קיינען אנדערן . וואהרליך, ער איזט אונזער קאניג! אויסער איהם איזט עז גיעמאנד, זא וויא אים געזעטצע געשריעבען שטעהט . ערקעננעט אלזא אונד נעהמעט וואהל צו הערצען, דאס דער עוויגע, ער אללייז, גאטט איזט , אבען אים היממעל אונד אונטען אויף דער ערדע ; אונד זאנזט קיינער!

על כן

דארום האפפען וויר , עוויגער , אונזער הערר , אויף דיך , באלד דיא הערליכקייט דיינער אללמאכט צו שויען, דאס דיא גרייעל פאן דער ערדע פערבאננט, אונד דיא גאטצען אויזגעראטטעט ווערדען ; דאס דיא וועלט פערפאללקאממנעט ווערדע דורך דאז רייך דעז אללמאכטיגען ; אללע קינדער דעז פליישעז (ד, ה, דאז מענשענגעשלעכט) דיינען נאהמען אנרופען , אונד דיא פרעפלער דער ערדע זיך זעלבזט צו דיר וועגדען מא־גען . לאס אללע בעוואהנער דער ערדע איינזעהען אונד ערקעננעז , דאס צו דיר אללאיין זיך אללע קניע ביגען , אללע צונגען שווארען מיסען , אונד לאס זיא דאהער פאר דיר, עוויגער, אונזער גאטט, היניקניען, ניעדערפאל־לען אונד דיא עהרע דיינעז נאהמען פערהערליכען . לאס זיא זיך אללע אונטער דאז יאך דיינעז רייכעז בייגען, אונד דיך אלליין באלד אונד אויף עוויגע צייטען פיר איהרען בעהערשער ערקעננען . דענן, דיין איזט דאז רייך, אונד דוא ווירזט עז אויף עוויגע צייטען רוהמפאלל רעגיערען ;

ככתוב

כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ יי יִמְלֹךְ לְעֹלָם
וָעֶד: וְנֶאֱמַר לֹא־הִבִּיט
אָוֶן בְּיַעֲקֹב. וְלֹא־רָאָה עָמָל
בְּיִשְׂרָאֵל. יי אֱלֹהָיו עִמּוֹ. וּתְרוּעַת
מֶלֶךְ בּוֹ: וְנֶאֱמַר וַיְהִי בִישֻׁרוּן מֶלֶךְ:
בְּהִתְאַסֵּף רָאשֵׁי עָם. יַחַד שִׁבְטֵי
יִשְׂרָאֵל: וּבְדִבְרֵי קָדְשְׁךָ כָּתוּב
לֵאמֹר. כִּי לַיי הַמְּלוּכָה. וּמוֹשֵׁל
בַּגּוֹיִם: וְנֶאֱמַר יי מָלָךְ גֵּאוּת לָבֵשׁ.
לָבֵשׁ יי עֹז הִתְאַזָּר. אַף־תִּכּוֹן תֵּבֵל
בַּל־תִּמּוֹט: וְנֶאֱמַר שְׂאוּ שְׁעָרִים ׀
רָאשֵׁיכֶם. וְהִנָּשְׂאוּ פִּתְחֵי עוֹלָם.
וְיָבֹא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד: מִי־זֶה מֶלֶךְ
הַכָּבוֹד. יי עִזּוּז וְגִבּוֹר. יי גִּבּוֹר
מִלְחָמָה: שְׂאוּ שְׁעָרִים ׀ רָאשֵׁיכֶם.
וּשְׂאוּ פִּתְחֵי עוֹלָם. וְיָבֹא מֶלֶךְ
הַכָּבוֹד: מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכָּבוֹד.

כבתוב

זא וויא אין דיינער לעהרע געשריעבען שטעהט: דער עוויגע ווירד אימּמער אונד עוויג רעגיערען. אונד פערנער: מאן שויט קיין אונגליק פיר יעקב, מאן זיעהט קיין עלענד ניכט פיר ישראל; דער עוויגע, זיין גאטט, איזט מיט איהם, איזט קאֶניג אין זיינער מיטטע. אונד אין איינער אנדערן שטעללע. דא ווארד ער קאֶניג איבער ישרון; אלז דיא הייפטער דעז פאָלקעז פערזאממעלט, איינמיטהיג װארען דיא שטאֶממע ישראל'ז. אונד אין דען ליעדערן דיינעז הייליגען שטעהט געשריעבען. דען דעז עוויגען איזט יעדעז רייך; ער הערשעט אונטער דען היידען. פערנער: דער העדר איזט קאֶניג, העררליך געשמיקט; דער העדר האט זיין געוואנד, דיא מאיעזטאֶט, אנגעלעגט אונד מאַזט אומגירטעט; זאָ שטעהט זיא דא דיא וועלט, אונד וואנקט ניע! אין איינער אנדערן שטעללע הייסט עז: ערהעבט איהר טהאָרע דאז הויפט! ערווייטערט דיא עוויגען פפאָרטען! לאסט איהן איינציעהען, דען קאֶניג דעז רוהמז! — וועד איזט דער קאֶניג דעז רוהמז? דער העדר איזט מאֶכטיג אונד זיעגרייך; דער העדר איזט זיעגרייך אים שטרייט. ערהעבט איהר טהאָרע דאז הויפט! ערווייטערט דיא עוויגען פפאָרטען; לאסט איהן איינציעהען דען קאֶניג דעז רוהמז! — וועד איזט דער קאֶניג דעז רוהמז!

מוסף לראש השנה

יְיָ צְבָאוֹת. הוּא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד סֶלָה: וְעַל־יְדֵי עֲבָדֶיךָ הַנְּבִיאִים כָּתוּב לֵאמֹר. כֹּה־אָמַר יְיָ מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל וְגֹאֲלוֹ. יְיָ צְבָאוֹת: אֲנִי רִאשׁוֹן וַאֲנִי אַחֲרוֹן. וּמִבַּלְעָדַי אֵין אֱלֹהִים. וְנֶאֱמַר וְעָלוּ מוֹשִׁיעִים בְּהַר צִיּוֹן. לִשְׁפֹּט אֶת־הַר עֵשָׂו. וְהָיְתָה לַיְיָ הַמְּלוּכָה: וְנֶאֱמַר וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל־כָּל־הָאָרֶץ. בַּיּוֹם הַהוּא. יִהְיֶה יְיָ אֶחָד. וּשְׁמוֹ אֶחָד: וּבְתוֹרָתְךָ כָּתוּב לֵאמֹר. שְׁמַע יִשְׂרָאֵל. יְיָ אֱלֹהֵינוּ. יְיָ אֶחָד:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. מְלוֹךְ עַל כָּל־הָעוֹלָם כֻּלּוֹ בִּכְבוֹדֶךָ. וְהִנָּשֵׂא עַל כָּל־הָאָרֶץ בִּיקָרֶךָ. וְהוֹפַע בַּהֲדַר גְּאוֹן עֻזֶּךָ. עַל כָּל־יוֹשְׁבֵי תֵבֵל אַרְצֶךָ. וְיֵדַע כָּל־פָּעוּל. כִּי אַתָּה פְעַלְתּוֹ. וְיָבִין כָּל־יְצוּר כִּי אַתָּה יְצַרְתּוֹ. וְיֹאמַר כֹּל אֲשֶׁר

נשמה

גאָטט דעז וועלטאללז העררן, דער איזט דער קאֶניג דעז רוהמז? סלה · דורך דיינע דיענער, דיא פראָפעטען, איזט ניעדערגעשריעבען, וויא פאָלגט: זאָ שפריכט דער עוויגע, ישראל'ז קאֶניג אונד ערלאֶזער · איך, דער עוויגע צבאות בין דער ערשטע אונד דאז לעטצטע וועזען; אויסער מיר איזט קיין גאָטט · פערנער: ערךעטטער ווערדען געהן אויף דען בערג ציון, דאז געבירגע עשו'ז צו ריכטען, אונד דאן רייך ווירד דעז העררן זיין · אונד אין איינער אנדערן שטעללע הייסט עז: דער עוויגע ווירד קאֶניג זיין איבער דיא גאנצע ערדע · אלזדאן ווירד דער עוויגע איינציג אונד זיין נאהמע איינציג זיין · אונד אין דיינער לעהרע שטעהט געשריעבען: האֶרע ישראל! דער עוויגע אונזער גאָטט איזט איין איינציגעז עוויגעז וועזען!

אלהינו

אונזער אונד אונזרער פאֶטער גאָטט! רעגיערע איבער דיא גאנצע וועלט אין דיינער הערליכקייט; צייגע דיך האָך ערהאבען איבער דיא גאנצע ערדע, אונד ערשיינע אין דער פראכט דיינער זיעגרייכען העררשאפט אללען בעוואָהנערן דער ערדע; דאמיט יעדעז וועזען ערקעננע, דאס דוא זיין מייזטער ביזט; יעדעז געשאֶפף איינזעהע, דאז דוא עז זאָ געשאפפען האזט, אונד אללעז, וואז

מוסף לראש השנה

נשמה באפו · יי אלהי ישראל מלך · ומלכותו
בכל משלה : כשבת (אלהינו ואלהי אבותינו רצה
במנוחתינו) קדשנו במצותיך : ותן חלקנו
בתורתך · שבענו מטובך · ושמחנו בישועתך
(והנחילנו יי אלהינו באהבה וברצון שבת קדשך · וינוחו
בו ישראל מקדשי שמך) וטהר לבנו לעבדך באמת ·
כי אתה אלהים ו אמת · ודברך אמת וקים
לעד : צריך לזקוף ויעמד כך עד שהתחיל רצה ברוך אתה
יי מלך על כל־הארץ מקדש (השבת ו) ישראל
ויום הזכרון :

אתה זוכר מעשה עולם · ופוקד
כל־יצורי קדם · לפניך נגלו
כל־תעלמות · והמון ו נסתרות
שמבראשית · כי אין שכחה לפני
כסא כבודך · ואין נסתר מנגד
עיניך · אתה זוכר את־כל־המפעל
וגם כל־היצור לא נכחד ממך ·
הכל גלוי וידוע לפניך יי אלהינו ·

צופה

ליעבענזהויך אין דער נאזע האט, אויזרופע: דער עוויגע, ישראל'ז גאטט, איזט קעניג; זיינע הערשאפט רעגיערט איבער אללעז. (אונזער אונד אונזרער פאטער גאטט, האבע וואהלגעפאללען אן אונזער רוהע.) הייליגע אונז דורך דיינע געבאטע, גיעב אונז אונזערן טהייל אן דיינען געזעטצען, זאטטיגע אונז אויז דער פיללע דיינען גוטעז, ערפרייע אונז דורך דיין הייל, (לאס אונז, א עוויגער, אונזער הערר, דער הייליגען שבת אין ליעבע אונד הערצענזאיבעראיינשטימונג גענייסען, איהן פייערן ישראל, דאז דיינען נאהמען פערעהרט!) אונד רייניגע אונזער הערץ, דיר אויפריכטיג צו דיענען; דען דוא ביזט איין טרייאערפיללענדער גאטט, אונד דיינע פערהייסונגען זינד טרייא אונד בעשטאנדיג אין עוויגקייט. געלאבט זייאזט דוא, עוויגער! הערר איבער דיא גאנצע וועלט! דער דוא (דען שבת,) ישראל אונד דען טאג דעז אנדענקענז הייליגזט.

אתה זוכר

דוא געדענקזט אללער ווערקע דער וועלט, אונד עראיננערזט דיך אללער געשאפפע יענער אוראלטען צייט. דיר זינד אללע געהיימניסע אפפען, אונד דיא גראסע מענגע פערבארגענער דינגע, דיא פאן אנבעגין ווארען, בעקאנט; דען פאר דיינעם הייליגען טהראנע פינדעט קיינע פערגעסענהייט שטאטט, אונד דיינען אויגען בלייבט ניכטז פערבארגען. דוא געדענקעזט אללער טהאטען אונד ניכטז ענטפאללט דיינעם געדאכטניס; אללעז איזט בעקאנט אונד אפפענבאר פאר דיר, עוויגער, אונזער הערר,

מוּסָף לְרֹאשׁ הַשָּׁנָה

צוֹפֶה וּמַבִּיט עַד סוֹף כָּל־הַדּוֹרוֹת ׃
כִּי תָבִיא חֹק זִכָּרוֹן לְהִפָּקֵד כָּל־רוּחַ
וָנָפֶשׁ ׃ לְהִזָּכֵר מַעֲשִׂים רַבִּים וַהֲמוֹן
בְּרִיּוֹת לְאֵין תַּכְלִית ׃ מֵרֵאשִׁית
כָּזֹאת הוֹדָעְתָּ ׃ וּמִלְּפָנִים אוֹתָהּ
גִּלִּיתָ ׃ זֶה הַיּוֹם תְּחִלַּת מַעֲשֶׂיךָ ׃
זִכָּרוֹן לְיוֹם רִאשׁוֹן ׃ כִּי חֹק לְיִשְׂרָאֵל
הוּא ׃ מִשְׁפָּט לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב ׃ וְעַל
הַמְּדִינוֹת בּוֹ יֵאָמֵר ׃ אֵיזוֹ לַחֶרֶב ׃
וְאֵיזוֹ לַשָּׁלוֹם ׃ אֵיזוֹ לָרָעָב וְאֵיזוֹ
לָשֹׂבַע ׃ וּבְרִיּוֹת ׃ בּוֹ יִפָּקֵדוּ ׃
לְהַזְכִּירָם לַחַיִּים וְלַמָּוֶת ׃ מִי לֹא
נִפְקַד כְּהַיּוֹם הַזֶּה ׃ כִּי־זֵכֶר כָּל־
הַיְצוּר לְפָנֶיךָ בָּא ׃ מַעֲשֵׂה אִישׁ
וּפְקֻדָּתוֹ ׃ וַעֲלִילוֹת מִצְעֲדֵי־גָבֶר ׃
מַחְשְׁבוֹת אָדָם וְתַחְבּוּלוֹתָיו ׃ וְיִצְרֵי
מַעַלְלֵי אִישׁ ׃ אַשְׁרֵי אִישׁ ׃ שֶׁלֹּא
יִשְׁכָּחֶךָּ ׃ וּבֶן־אָדָם יִתְאַמֶּץ־בָּךְ ׃
כִּי

דער דוא שיעוט אונד דורכזיעהזט ביז צום ענדע דער
שפאטעזטען צייטאלטער · פאן אנבעגינן שאן האזט דוא
בעקאננט געמאכט, אונד פארמאהלז בעריטז אפפענ=
באהרט, דאס דוא איינע בעשטיממטע צייט ווירזט
קאממען לאסען, איינע צייט דען אנדענקענז, אין וועל=
כער יעדער גייזט אונד יעדעז וועזען היימגעזוכט ווער=
דען, אונד דוא דיך דער פיעלפאלטיגען טהאטען, אונד
דער אונצעהליכען מענגע פאן געשאפפען עראינגערן
ווירזט · היימע איזט דער טאג דעז אנדענקענז יענעז
ערשטען, מיט וועלכעם דוא דיינע וועלטשאפפונג בע=
גאננזט; בעשטיממט פיר ישראל, אלז געזעטצטאג
דעז גאטטעז יעקב'ז · היימע ווירד איבער דיא לענדער
דאן אורטהייל געשפראכען, וועם קריעג אונד וועם פריע=
דע, וועם הונגערזנאטה אונד וועם איבערפלוס זיין זאלל;
יעדעז איינצעלנע געשעפף ווירד פארגעלאדען אונד
זיינער צום לעבען אדער צום טאדע געדאכט · וועה
איזט עז, דעססען היעטע ניכט ערוואהנט ווירד? דאז אנ=
דענקען דער גאנצען שעפפונג זא וואהל, אלז דיא האנד=
לונג יעדעז איינצעלנען וועזענז אונד זיינע פערוואלטונג,
דיא ווירקונג פאן דעם קליינזטען שריטטע איינעז יעדען
מאננעז, זיינע געדאנקען אונד ענטווירפע, אונד דיא
טריעבפעדערן צו זיינען האנדלונגען ווערדען אללע היי=
טע פארגענאממען · הייל דעם מאננע, דער דיינער
ניכט פערגעססען! וואהל דעם מענשענקינדע, דאז זיך
פעזט אן דיר האלט!

דענן

כִּי דוֹרְשֶׁיךָ לְעוֹלָם לֹא יִכָּשֵׁלוּ · וְלֹא
יִכָּלְמוּ לָנֶצַח כָּל־הַחוֹסִים בָּךְ · כִּי
זֵכֶר כָּל־הַמַּעֲשִׂים לְפָנֶיךָ בָּא :
וְאַתָּה דוֹרֵשׁ מַעֲשֵׂה כֻלָּם : וְגַם
אֶת־נֹחַ בְּאַהֲבָה זָכַרְתָּ · וַתִּפְקְדֵהוּ
בִּדְבַר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים : בַּהֲבִיאֲךָ
אֶת־מֵי הַמַּבּוּל · לְשַׁחֵת כָּל־בָּשָׂר
מִפְּנֵי רֹעַ מַעַלְלֵיהֶם · עַל־כֵּן זִכְרוֹנוֹ
בָּא לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ · לְהַרְבּוֹת
זַרְעוֹ כְּעַפְרוֹת תֵּבֵל · וְצֶאֱצָאָיו
כְּחוֹל הַיָּם : כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ וַיִּזְכֹּר
אֱלֹהִים אֶת־נֹחַ · וְאֵת כָּל־הַחַיָּה
וְאֶת־כָּל־הַבְּהֵמָה · אֲשֶׁר אִתּוֹ
בַּתֵּבָה וַיַּעֲבֵר אֱלֹהִים רוּחַ עַל־
הָאָרֶץ · וַיָּשֹׁכּוּ הַמָּיִם : וְנֶאֱמַר
וַיִּשְׁמַע אֱלֹהִים · אֶת־נַאֲקָתָם ·
וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים · אֶת־בְּרִיתוֹ אֶת־

דען, דיא דיך זולען, ווערדען נימערמעהר פערפאל-
לען, אונד דיא אויף דיך פערטרויען, ווערדען ניע בע-
שאמט ווערדען · דאז אנדענקען דער גאנצען שאפפונג
קאממט פאר דיך, אונד דוא אונטערזוכעזט אללע איה-
רע ווערקע · אויך דעז נח ווארזט דוא איינגעדענק,
אונד בעוואהרטעזט איהן דורך דיא פערהייסונג דעז
הײלז אונד דעז ערבארמענז, אלז דוא דיא זינדענפלוטה
ווערדען ליעסעזט, אום אללעז פלייש צו פערדערבען
וועגען זייגער איבלען האנדלונגען · דאהער מאגע היי-
טע זיין אנדענקען פאר דיך, עוויגער, אונזער הערר,
קאממען, זיינעז זאאמענז פיעל ווערדען צו לאסען, וויא
שטויב דער וועלט, אונד זיינע נאכקאממען וויא זאנד
אים מעערע: זא שטעהט עז אין דיינער לעהרע גע-
שריעבען · ענדליך דאכטע גאטט אן נח אונד אן אל-
לע טהיערע, אונד אן אללעז פיעה, וועלכעז מיט איהם
אין דער ארכע וואר, אונד פיהרטע איינען ווינד איבער
דיא ערדע, דורך דען דאז געוואססער זיך לעגטע · פערנער
הייסט עז: גאטט ערהארטע איהר יאממערן; געדאכ-
טע אויך אן זיינען בונד מיט

אַבְרָהָם ׀ אֶת־יִצְחָק · וְאֶת־יַעֲקֹב ׃
וְנֶאֱמַר וְזָכַרְתִּי אֶת־בְּרִיתִי יַעֲקוֹב ·
וְאַף ׀ אֶת־בְּרִיתִי יִצְחָק · וְאַף אֶת־
בְּרִיתִי אַבְרָהָם ׀ אֶזְכֹּר · וְהָאָרֶץ
אֶזְכֹּר ׃ וּבְדִבְרֵי קָדְשְׁךָ כָּתוּב
לֵאמֹר · זֵכֶר עָשָׂה לְנִפְלְאוֹתָיו ׃
חַנּוּן וְרַחוּם יְיָ · וְנֶאֱמַר טֶרֶף נָתַן
לִירֵאָיו · יִזְכּוֹר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ ׃
וְנֶאֱמַר וַיִּזְכּוֹר לָהֶם בְּרִיתוֹ · וַיִּנָּחֵם
כְּרוֹב חֲסָדָיו ׃ וְעַל־יְדֵי עֲבָדֶיךָ
הַנְּבִיאִים כָּתוּב לֵאמֹר · הָלוֹךְ
וְקָרָאתָ בְאָזְנֵי יְרוּשָׁלַיִם לֵאמֹר כֹּה
אָמַר יְיָ זָכַרְתִּי לָךְ חֶסֶד נְעוּרַיִךְ ·
אַהֲבַת כְּלוּלֹתָיִךְ · לֶכְתֵּךְ אַחֲרַי
בַּמִּדְבָּר · בְּאֶרֶץ לֹא זְרוּעָה ׃
וְנֶאֱמַר · וְזָכַרְתִּי אֲנִי אֶת־בְּרִיתִי
אוֹתָךְ בִּימֵי נְעוּרָיִךְ · וַהֲקִימוֹתִי לָךְ

ברית

אברהם, יצחק אונד יעקב · אונד אין איינער אנדערן
שטעללע: איך ווערדע אן מיינען בונד מיט יעקב,
אונד אן מיינען בונד יצחק, אונד אן מיינען בונד מיט
אברהם דענקען, אונד דאז לאנד געדענקען · · אין
דען ליעדערן דיינעז הייליגען שטעהט געשריעבען וויא
פאלגעט: געדאכטניס זיינער וואונדער שטיפטעט דער
גנאדיגע, בארמהערציגע, דער הערר · פערנער: ער
גיעבט זיינען דיענערן אונטערהאלט; דענקט עוויגליך
אן זיינען בונד מיט איהנען, אונד אנדערטע זיינען ראטה־
שלוס, נאך זיינער גראסען גיטע · דורך דיינע דיענער, דיא
פראפעטען איזט ניעדערגעשריעבען, וויא פאלגעט: געהע
הין אונד רופע לויט אין דיא אהרען דער ירושלים'ז,
אונד זאגע, זא שפריכט דער הערר: איך געדענקע
דיר דיינע יוגענדליכע געפאלליגקייט, יענעז צארטליכע
צוטרויען, וויא דוא מיר נאך, דער וויסטע פאלגטעזט
אים אונפרוכטבארען לאנדע · פערנער הייסט עז: איך
געדענקע אן מיינען בונד מיט דיר · אין דיינער יוגענד,
דען איך מיט דיר שטיפטעטע

בְּרִית עוֹלָם: וְנֶאֱמַר הֲבֵן יַקִּיר לִי
אֶפְרַיִם · אִם־יֶלֶד שַׁעֲשֻׁעִים · כִּי־
מִדֵּי דַבְּרִי בּוֹ זָכֹר אֶזְכְּרֶנּוּ עוֹד ·
עַל־כֵּן הָמוּ מֵעַי לוֹ רַחֵם · אֲרַחֲמֶנּוּ
נְאֻם־יְיָ:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ זָכְרֵנוּ בְּזִכָּרוֹן טוֹב לְפָנֶיךָ · וּפָקְדֵנוּ בִּפְקֻדַּת יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים · מִשְּׁמֵי שְׁמֵי קֶדֶם · וּזְכָר־לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת־הַבְּרִית וְאֶת־הַחֶסֶד וְאֶת־הַשְּׁבוּעָה · אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְרָהָם אָבִינוּ בְּהַר הַמּוֹרִיָּה · וְתֵרָאֶה לְפָנֶיךָ עֲקֵדָה שֶׁעָקַד אַבְרָהָם אָבִינוּ אֶת־יִצְחָק בְּנוֹ עַל־גַּבֵּי הַמִּזְבֵּחַ · וְכָבַשׁ רַחֲמָיו לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם · כֵּן יִכְבְּשׁוּ רַחֲמֶיךָ אֶת־כַּעַסְךָ מֵעָלֵינוּ · וּבְטוּבְךָ הַגָּדוֹל יָשׁוּב חֲרוֹן אַפְּךָ מֵעַמְּךָ וּמֵעִירְךָ וּמִנַּחֲלָתֶךָ · וְקַיֶּם־לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת־הַדָּבָר שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ בְּתוֹרָתֶךָ · עַל־יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ מִפִּי כְבוֹדֶךָ כָּאָמוּר: וְזָכַרְתִּי לָהֶם בְּרִית רִאשֹׁנִים ·

צו איינעם עוויגען בונדע • אונד אין איינער אנדערן
שטעללע: אפרים איזט מיר איין טהייערער זאָהן: איני
דעם איך פאָן איהם רעדע, געדענקע איך זיינער נאָך
אימּמער אלז שפּיעלענדען קנאבען: דארום איזט מיין
אינגעדעז רעגע פיר איהן • יא, איך ערבארמע מיך
זיינער! שפּריכט דער עוויגע •

אלהינו

אונזער אונד אונזרער פאָרפאהרען גאָטט! גע=
דענקע אונזער צום גוטען, אונד עמפּפעהלע אונז דעם
אללערהאָכזטען הימּמלישען הייל אונד ערבארמען •
געדענקע, עוויגער, אונזער הערר, אן דען בונד, די
פריינדשאפט אונד דען אייד, דען דוא אברהם אויף דעם
בערגע מוריה צוגעשוואָרען • שטעללע דיר די אָפּפער=
בערייטונג פאָר, וויא אברהם, אונזער אורפאטער, זיינען
איינציגען זאָהן יצחק אויף דען אלטאר באנד, אונד זיינער
פאטערליעבע בעזיעגטע, אום דיינען ווילּלען מיט גאנ=
צעם הערצען צו פאָללבריינגען • לאסע געגענזייטיג
אויך דיין ערבארמען דיינען אונווילּלען איבער אונז בע=
זיעגען, אונד דורך דיינע גראָסע גיטע ווענדע אב דיי=
נען ענטבראננטען צאָרן פאָן דיינעם פאָלקע, דיינער
שטאדט אונד דיינעם ערבע • ערפיללע דורך אונז,
עוויגער, אונזער הערר, די פערהייסונג, די דוא אונז
דורך דיינען דיענער משה פערזיכערט האזט, אונד די
נאָך דיינען אייגנען וואָרטען אין דיינער לעהרע ניעדער=
געשריעבען וואָרדען, אונד זאָ לויטעט: איך ווערדע
דען פריינדשאפטזבונדעז מיט איהרען פאָרפאהרען אל=
לעציים געדענקען;

אשר הוצאתי אתם מארץ מצרים לעיני הגוים להיות להם לאלהים אני יי: כי זוכר כל הנשכחות אתה הוא מעולם ואין שכחה לפני כסא כבודך. ועקדת יצחק לזרעו היום ברחמים תזכור. יזקיף עד שהתחיל אתה נגלית ברוך אתה יי זוכר הברית:

אתה נגלית בענן כבודך. על עם קדשך לדבר עמם. מן השמים השמעתם קולך. ונגלית עליהם בערפלי טהר. גם העולם כלו חל מפניך. ובריות בראשית חרדו ממך. בהגלותך מלכנו על הר סיני. ללמד לעמך תורה ומצות. ותשמיעם את הוד קולך ודברות קדשך מלהבות אש. בקולות וברקים עליהם נגלית. ובקול שופר עליהם הופעת:

ככתוב

זא וויא איך זיא פאר דעם אנגעזיכט דער פאלקער אויז מצרים געפיהרט האבע, אום איהר גאטט צו זיין, איך דער עוויגע! דען דוא געדענקזט אללע פערגעססענע דינגע, דיא פאן יע געוועזען, אונד פאר דיינעם הייליגען טהראן איזט קיינע פערגעססענהייט; געדענקע ביטע דיא אפפערבערייטונג יצחק'ז זיינען קינדערן מיט ערבארמונג! געלאבט זייאזט דוא, עוויגער, דער דוא דעז בונדעז געדענקזט!

אתה נגלית

דוא אפפענבארטעזט דיך אין דיינער הערליכען וואלקענזייליע דיינעם הייליגען פאלקע, אום מיט איהם צו רעדען; פאן הימעל הערראב ליעסעזט דוא דיינע שטיממע הארען, אונד צייגטעזט דיך איהם אין איינער הייטערן וועטטערוואלקע. דיא גאנצע וועלט בעבטע, אונד דיא גאנצע שאפפונג שראק פאר דיר צוריק, אלז דוא, אונזער קאניג, איבער דען בערג סיני ערשיענזט, דיינעם פאלקע לעהרע אונד געבאטע אנצוווייזען, אונד אלז עז דיינע מאכטיגע שטיממע אונד דיינע הייליגען ווארטע אויז פייערפלאממען פערנאהם. מיט דאננער אונד בליטץ אפפענבארטעזט דוא דיך, אונד מיט פאזוינענשאלל ערשיענזט דוא איהם; זא וויא עז אין דיינער לעהרע געשריעבען שטעהט:

כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ · וַיְהִי בַיּוֹם
הַשְּׁלִישִׁי בִּהְיֹת הַבֹּקֶר · וַיְהִי קֹלֹת
וּבְרָקִים וְעָנָן כָּבֵד עַל־הָהָר · וְקֹל
שֹׁפָר חָזָק מְאֹד · וַיֶּחֱרַד כָּל־הָעָם
אֲשֶׁר בַּמַּחֲנֶה : וְנֶאֱמַר וַיְהִי קוֹל
הַשֹּׁפָר הוֹלֵךְ וְחָזֵק מְאֹד מֹשֶׁה יְדַבֵּר ·
וְהָאֱלֹהִים יַעֲנֶנּוּ בְקוֹל : וְנֶאֱמַר
וְכָל־הָעָם רֹאִים אֶת־הַקּוֹלֹת ·
וְאֶת־הַלַּפִּידִם · וְאֵת קוֹל הַשֹּׁפָר
וְאֶת־הָהָר עָשֵׁן · וַיַּרְא הָעָם וַיָּנֻעוּ ·
וַיַּעַמְדוּ מֵרָחֹק : וּבְדִבְרֵי קָדְשְׁךָ
כָּתוּב לֵאמֹר · עָלָה אֱלֹהִים בִּתְרוּעָה ·
יְיָ בְּקוֹל שׁוֹפָר : וְנֶאֱמַר בַּחֲצֹצְרוֹת
וְקוֹל שׁוֹפָר · הָרִיעוּ לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ
יְיָ : וְנֶאֱמַר תִּקְעוּ בַחֹדֶשׁ שׁוֹפָר ·
בַּכֶּסֶה לְיוֹם חַגֵּנוּ · כִּי חֹק לְיִשְׂרָאֵל
הוּא · מִשְׁפָּט לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב :

ונאמר

עז וואר אם דריטטען טאגע, אלז דער מאָרגען אנ־
בראך, דא וואר דאָננער אונד בליטץ אונד איינע דיק־
טע וואָלקע אויף דעם בערגע; אויך וואר איין זעהר
שטארקער טראָמפעטענשאלל צו האָרען; דאז פאָלק
אים לאגער ציטטערטע פאָר שרעקען · פערנער הייסט
עז: דער פאָזוינענשאלל וואַרד אימּמער שטאָרקער;
משה טהאט דיא אנרעדע, אונד גאָטט אנטוואָרטעטע
איהם מיט לויטער שטיממע · נאָך שטעהט געשריע־
בען: דאז גאנצע פאָלק עמפפאנד דיא דאָננערשטימ־
מען, דיא פייערפלאממען, דען טראָמפעטענשאלל,
אונד דען רויכענדען בערג; אלז עז דאז פאָלק געוואהר
ווארד, ערבעבטע עז, אונד שטאנד פאָן פערן ·
אונד אין ליעדערן דייַנעז הייליגען שטעהט געשריעבען:
גאָטט פאָהרט עמפאָר אונטער טראָמפעטענשאלל;
דער עוויגע, אונטער העללער פאָזוינע · פערנער הייסט
עז: לאסט טראָמפעטען אונד פאָזוינענשאלל פאָר דעם
העררן, דעם קאָניגע, ערטאָנען! אונד איין אייַנער אנ־
דערן שטעללע: בלאזעט אם נייאמאָנד דיא פאָזוינע;
אם פייערטאגע אונזרעז פעזטעז · עז איזט געזעטץ אין
ישראל; פעראָרדנונג פאָן יעקב'ז גאָטטע ·

ונאמר הללויה · הללו אל בקדשו ·
הללוהו ברקיע עזו : הללוהו
בגבורותיו · הללוהו כרב גדלו :
הללוהו בתקע שופר · הללוהו
בנבל וכנור : הללוהו בתף ומחול ·
הללוהו במנים ועגב : הללוהו
בצלצלי שמע · הללוהו בצלצלי
תרועה : כל הנשמה תהלל יה
הללויה · ועל ידי עבדיך הנביאים
כתוב לאמר · כל ישבי תבל
ושכני ארץ · כנשא נס הרים
תראו · וכתקע שופר תשמעו ·
ונאמר והיה ביום ההוא יתקע
בשופר גדול · ובאו האבדים בארץ
אשור · והנדחים בארץ מצרים ·
והשתחוו ליי בהר הקדש בירושלים :
ונאמר ויי עליהם יראה · ויצא

אונד פֿערנער שטימעט הללויה! לאָבט גאָטט אין זיי־
נעם היילגטהום! לאָבט איהן אין זיינער אללמאַכט פֿעז־
טע! לאָבט איהן אין זיינען וואונדערטהאַטען! נאך זיי־
נער גראָסען הערליכקייט! לאָבט איהן מיט קלאנגע
דער פֿאָזוינען! לאָבט איהן מיט האַרפֿע אונד פֿזאלטער!
לאָבט איהן מיט פּויקען אונד גיגען מיט זאַיטענשפּיעל
אונד פֿלאָטען! לאָבט איהן מיט העללעם צימבעלקלאַנ־
גע! מיט שמעטטערנדעם געטאָן דער צימבעלן! לאָבט
דען עוויגען, וואז נור אָדעם האט! הללויה! דורך דיי־
נע דיענער, דיא פּראָפּעטען, איזט נידערגעשריעבען,
וויא פֿאָלגט: אללע בעוואָהנער דער וועלט, אונד אל־
לען דיא אים לאנדע זיטצען, הערען דאז פאניער
האָך איבער אללע בערגען נעהען זעהען, אונד
האָרען דען טראָמפּעטענשאלל. פֿערנער הייסט עז:
אלזדאַן, אין דיעזעם טאגע, ווירד איינע גראָסע פּאָ־
זוינע געבלאזען ווערדען: דיא פֿעראירטען אין אשור,
אונד דיא צערשטרייטען אין מצרים ווערדען צוזאממענ־
קאָממען אונד זיך היינשטרעקען פֿאָר דעם עוויגען אויף
דעם היילגען בערג אין ירושלים. אונד אן איינער
אנדערן שטעללע: דער עוויגע ווירד איבער איהנען
ערשיינען, וויא בליטץ

תפלת יום כפורים

ג' ברכות ראשונות עד אתה בחרתנו כתוב לעיל בתפלת ר"ה

אתה בחרתנו מכל־העמים · אהבת אותנו · ורצית בנו · ורוממתנו מכל־הלשונות · וקדשתנו במצותיך · וקרבתנו מלכנו לעבודתך · ושמך הגדול והקדוש עלינו קראת :

ותתן־לנו יי׳ אלהינו באהבה את־יום (השבת הזה לקדושה ול׳ מנוחה ואת יום) הכפורים הזה למחילה ולסליחה ולכפרה ולמחול בו את־כל־עונותינו · מקרא־קדש זכר ליציאת מצרים :

אלהינו ואלהי אבותינו יעלה ויבא ויגיע ויראה וירצה וישמע ויפקד ויזכר · זכרוננו ופקדוננו · וזכרון אבותינו · וזכרון משיח בן־דוד עבדך · וזכרון ירושלים עיר קדשך · וזכרון כל־עמך בית ישראל לפניך · לפליטה · לטובה · לחן · ולחסד · ולרחמים · לחיים · ולשלום · ביום הכפורים הזה ·

אתה בחרתנו

דוא האזט אונז אויז אללען פֿאָלקערן ערקאָהרען, אונז געליעבט; האטטעזט וואָהלגעפֿאללען אן אונז, ערהאָבזט אונז איבער אללע נאציאָנען, הייליגטעזט אונז דורך דיינע געבאָטע, נאָהרטעזט אונז, אונזער קאָניג, צו דיינעם דיענזטע, אונד נאננטעזט דיינען גראָזזען אונד הייליגען נאהמען איבער אונז.

ותתן לנו

(בשבת אהבה)

אונד אויז ליעבע האזט דוא, עוויגער, אונזער געָטט, אונז אנגעאָרדנעט (דען שבת צור הייליגען רוהע אונד) דאז הייטיגע פֿערזאָהנונגזפֿעזט, צור פֿערגעבונג, פֿערציהונג אונד פֿערזאָהנונג אללער אונזרער זינדען; אונד צור הייליגען פֿעקינדיגונג דעז אויזגאנגז אויז מצרים.

יעלה ויבא

אונזער אונד אונזרער פֿאָרפֿאהרען גאָטט! אונזער אנדענקען אונד אונזרע בעטרעֿפֿען, דאז אנדענקען אונזרער אורעלטערן, דאז אנדענקען דיינעז געזאלבטען דוד'ז אונד זיינעז זאָהנעז, דיינער דיענער, דאז אנדענקען דיינער הייליגען שטאדט ירושלים, אונד דאז אנדענקען דיינעז גאנצען פֿאָלקעז ישראל דיר צו ערינערונג צו רהיגער ערינערט אונד פֿאָרגעשטעללט; עז קאָממע, געלאנגע, שטייגע פֿאָר דיינעם אנטליטצע אין דיזען זעהר ערהאבענען טאגע, מיט וואָהלגעפֿאללען אנגענאָממען, אונד איין ערפֿיללונג געבראכט צור גליקזעליגען בעפֿרייאונג, צום גוטען, צור גנאדע אונד בארמהערציגקייט, צום לעבען אונד פֿריעדען, אן דיעזעם פֿערזאָהנונגזטאגע.

זָכְרֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בּוֹ · לְטוֹבָה׃ וּפָקְדֵנוּ בוֹ ·
לִבְרָכָה׃ וְהוֹשִׁיעֵנוּ בוֹ · לְחַיִּים׃ וּבִדְבַר יְשׁוּעָה
וְרַחֲמִים · חוּס וְחָנֵּנוּ · וְרַחֵם עָלֵינוּ ·
וְהוֹשִׁיעֵנוּ · כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ · כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן
וְרַחוּם אָתָּה׃

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מְחוֹל
לַעֲוֹנוֹתֵינוּ בְּיוֹם (הַשַּׁבָּת הַזֶּה וּבְיוֹם)
הַכִּפּוּרִים הַזֶּה · מְחֵה וְהַעֲבֵר
פְּשָׁעֵינוּ וְחַטֹּאתֵינוּ מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ
כָּאָמוּר · אָנֹכִי אָנֹכִי הוּא מוֹחֶה
פְשָׁעֶיךָ לְמַעֲנִי וְחַטֹּאתֶיךָ לֹא
אֶזְכּוֹר׃ וְנֶאֱמַר מָחִיתִי כָעָב פְּשָׁעֶיךָ ·
וְכֶעָנָן חַטֹּאתֶיךָ · שׁוּבָה אֵלַי כִּי
גְאַלְתִּיךָ׃ וְנֶאֱמַר כִּי־בַיּוֹם הַזֶּה
יְכַפֵּר עֲלֵיכֶם לְטַהֵר אֶתְכֶם מִכֹּל
חַטֹּאתֵיכֶם לִפְנֵי יי תִּטְהָרוּ׃ קַדְּשֵׁנוּ
בְּמִצְוֹתֶיךָ · וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ ·

שבענו

געדענקע הייטע אונזער צום גוטען! עראינגע-
רע דיך אונזער צום זעגען, אונד הילף אונז צום לע-
בען! דורך דיא פערהייסונג דיעזעז הייל אונד דער ער-
בארמונג, שאָנע, בעגנאַדיגע אונד ערבארמע דיך אונ-
זער, אונד שטעהע אונז ביא; דען צו דיר שויען אונ-
זרע אויגען היין, דוא ביזט איין אללמאַכטיגער, אללגנאַ-
דיגער אונד ערבארמונגזפאָללער גאָטט!

אלהינו

אונזער אונד אונזרער פאָרפאָהרען גאָטט! פערגיעב
אונזרע זינדען הייטע אן אונזערם (שבת אונד) פער-
זאָהנונגזטאגע, לאָשע זיא אויז, אונד ווירף אונזרע
מיסעטהאט, אונזרע פעהלער הינוועג פאָן דיינען אוי-
גען, וויא דוא עז אונז צוגעזאגט: איך, יא איך, לאָשע
דיינע זינדען אויז מיינעטוויללען, געדענקע דיינער פעה-
לער ניכט. אונד אין איינער אנדערן שטעללע הייסט
עז: איך האבע פערוועהעט, וויא רעגענוואָלקען, דיינע
מיסעטהאטען, וויא געוואָלק דיינע פעהלער. קעהרע
צו מיר צוריק; איך האבע דיך בעפרייעט. פערנער
הייסט עז: דען אן דיעזעם טאגע פערזאָהנט מאן אייך,
אום אייך צו רייניגען; פאָן אללען איירן זינדען זאָללט
איהר פאָר דעם עוויגען ריין ווערדען. הייליגע אונז
דורך דיינע געבאָטע, גיעב אונז אונזערן טהייל אן
דיינען געזעטצען,

שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ · וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ (וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שַׁבַּת קָדְשֶׁךָ · וְיָנוּחוּ בוֹ יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ) וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְךָ בֶּאֱמֶת · כִּי אַתָּה סָלְחָן לְיִשְׂרָאֵל · וּמָחֳלָן לְשִׁבְטֵי יְשֻׁרוּן בְּכָל־דּוֹר וָדוֹר · וּמִבַּלְעָדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ · בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ לַעֲוֹנוֹתֵינוּ · וְלַעֲוֹנוֹת עַמּוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל · וּמַעֲבִיר אַשְׁמוֹתֵינוּ בְּכָל־שָׁנָה וְשָׁנָה · מֶלֶךְ עַל כָּל־הָאָרֶץ · מְקַדֵּשׁ (הַשַּׁבָּת וְ) יִשְׂרָאֵל וְיוֹם הַכִּפּוּרִים :

אומר רצה ומודים עד עשה השלום ואח"כ מתחיל כאן

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ · תָּבֹא לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתֵנוּ · וְאַל תִּתְעַלַּם · מִתְּחִנָּתֵנוּ · שֶׁאֵין אָנוּ עַזֵּי־פָנִים וּקְשֵׁי־עֹרֶף · לוֹמַר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ · צַדִּיקִים

אנחנו

זאטטיגע אונז אויז דער פילע דיינער גיטען, ערפרייע
אונז דורך דיין הייל, (לאס אונז, א עוויגער, אונזער
הערר, דען הייליגען שבת אין ליעבע אונד הערצענז-
איבעראיינשטימונג (גענוססען) אונד לאס פייערן ישראל
דאן דיינען נאהמען פערעהרט,) אונד רייניגע אונזער
הערץ, דיר אויפריכטיג צו דיענען: דען דו ביזט
ישראלס אללפערגעבענדער גאטט, אללפערצייהער דען
געשלעכטערן ישורונ'ז אין יעדעם צייטאלטער, אויסער
דיר איזט קיין הערר, דער זא פערגיעבט אונד פערצ-
צייהט) געלאבט זייאזט דו, עוויגער, אללפערצייהענ-
דער קאניג, דער דא אונזערע זינדען אונד דיא זינדען
דיינעז גאנצען פאלקעז ישראל פערגיעבזט אונד יאהר-
ליך אונזערע שולד אויזלאשעזט, קאניג איבער דיא גאנ-
צע ווילט, דער דו (דען שבת) ישראל אונד דיעזע
פערזאהנונגזטאג הייליגזט!

אלהינו

אך אונזער אונד אונזערער פארפאהרען גאטט! דאס אונזער גבעבעט דאך פאר דיך קאמע, אונד דו דיך אונזערם פלעהען ניכט ענטציהזט; דען וויר זינד ניכט דיא פרעכען שטירנען בענוצען דען ... ניכט, אונז פאר דיר, עוויגער, אונזער הערר, צו שטעללען, אלז וואֶרען וויר אונשולדיג,

אֲנַחְנוּ וְלֹא חָטָאנוּ · אֲבָל אֲנַחְנוּ חָטָאנוּ:

אָשַׁמְנוּ בָּגַדְנוּ גָּזַלְנוּ דִּבַּרְנוּ דּוֹפִי · הֶעֱוִינוּ וְהִרְשַׁעְנוּ · זַדְנוּ חָמַסְנוּ טָפַלְנוּ שֶׁקֶר · יָעַצְנוּ רָע כִּזַּבְנוּ לַצְנוּ מָרַדְנוּ נִאַצְנוּ סָרַרְנוּ עָוִינוּ פָּשַׁעְנוּ צָרַרְנוּ קִשִּׁינוּ עֹרֶף · רָשַׁעְנוּ שִׁחַתְנוּ תִּעַבְנוּ תָּעִינוּ תִּעְתָּעְנוּ: סַרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים · וְלֹא שָׁוָה לָנוּ · וְאַתָּה צַדִּיק עַל כָּל־הַבָּא עָלֵינוּ · כִּי־אֱמֶת עָשִׂיתָ · וַאֲנַחְנוּ הִרְשָׁעְנוּ:

מַה־נֹּאמַר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב מָרוֹם · וּמַה־נְּסַפֵּר לְפָנֶיךָ שׁוֹכֵן שְׁחָקִים · הֲלֹא כָּל־הַנִּסְתָּרוֹת וְהַנִּגְלוֹת אַתָּה יוֹדֵעַ: אַתָּה יוֹדֵעַ רָזֵי

עולם

אלז האטטען וויר ניכֿט געפֿעהלט ; זאנדערן וויר בע=
קעננען : וואהרליך ! וויר האבען געזינדיגט !

אשמנו

וויר האבען פֿיעלע פֿערשולדעט ; האבען טריי=
לאז געהאנדעלט ; האבען געראובט ; האבען געלעז=
טערט ; האבען אנדערע צו לאזטערן פֿערלייטעט , אונד
אונשולדיגע פֿערדאממט · וויר וואר עין איבערמיטהיג ;
ווארען געוואלטטהאטיג ; האבען ליגען ערדיכֿטעט ,
אונד אין אונזערם ראטה באזהייט בעשלאססען · וויר
האבען געלאגען ; האבען געשפאטטעט ; ווארען ווידער=
שפענזטיג , אונד האבען געשאנדעט · וויר ווארען
עמפארער ; האבען געהיימע זינדען בעגאנגען ; האבען
אונזרע נאכֿזטען געמיסהאנדעלט · וויר האבען בעליי=
דיגעט · וויר ווארען האלזשטארריג ; האבען געפֿרע=
פֿעלט ; אונז ווידער גאטט פֿערזינדיגט , אונד גרייעל=
טהאטען פֿעראיבט · וויר זינד אויף איררוועגען בעגאנ=
גען , וויר האבען אנדרע אירהע געפֿיהרט · וויר זינד
פֿאן דיינען פֿארנזרעפֿליכֿען געזעטצען אונד גוטען לעה=
רען אבגעוויכֿען , אהנע נוז צו האבען · דוא אבער ביזט
גערעכֿט אין אללעם , וואז דוא איבער אונז קאממען
לאססעזט ; דען דוא האזט מיט טרייע אונז בע=
האנדעלט ; וויר אבער האבען עז פֿערקאנט אונד ווי=
דער דיך געזינדיגט ··

מה נאמר

וואז זאללען וויר דיר , דער דוא אין דער האהע
רעזט וועלטאללז זיטצעזט , נאך זאגען ? וואז דיר , דער
דוא אים הימmעל טהראנעזט , נאך ערצאהלען ? דוא
ווייסט יא אללעז , אפֿפֿענטליכֿעז אונד געהיימעז ; דוא
קעננעזט אללע געהיימניסע

עוֹלָם ׳ וְתַעֲלֻמוֹת סִתְרֵי כָל־חָי ׃
אַתָּה חוֹפֵשׂ כָּל־חַדְרֵי בָטֶן ׳ וּבוֹחֵן
כְּלָיוֹת וָלֵב ׃ אֵין כָּל־דָּבָר נֶעְלָם ׳
מִמֶּךָּ ׳ וְאֵין נִסְתָּר מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ ׃
וּבְכֵן יְהִי רָצוֹן לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ ׳ שֶׁתְּכַפֶּר־לָנוּ עַל
כָּל־חַטֹּאתֵינוּ ׳ וְתִמְחָל־לָנוּ עַל כָּל־
עֲוֹנוֹתֵינוּ ׳ וְתִסְלַח־לָנוּ עַל כָּל־
פְּשָׁעֵינוּ ׃

עַל־חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּאוֹנֶס
וּבְרָצוֹן ׃
וְעַל־חֵטְא שֶׁ״ל בְּאִמּוּץ הַלֵּב ׃
עַל־חֵטְא שֶׁ״ל בִּבְלִי־דָעַת ׃
וְעַל־חֵטְא שֶׁ״ל בְּבִטּוּי שְׂפָתָיִם ׃
עַל־חֵטְא שֶׁ״ל בְּגִלּוּי עֲרָיוֹת ׃
וְעַל־חֵטְא שֶׁ״ל בְּגָלוּי וּבַסֵּתֶר ׃
עַל־חֵטְא שֶׁ״ל בְּדַעַת וּבְמִרְמָה ׃

אין דער וועלט, דיא טיעפפערבאָרגענזטען האַנדלונ־
גען איינעס יעדען וועזענס; דוא דורכשויעסט אללע פאל־
טען דעס אינערן, אונד פריפסט ניערען אונד הערץ.
ניכטס איזט דיר פערבאָרגען, ניכטס בלייבט געהיים פאָר
דיינען אויגען. לאס עס דיר דאהער געפעלליג
זיין, עוויגער, אונזער אונד אונזרער פאָרפאהרען גאָטט!
אונזרע פעהלער אונס פערציהען, אונזרע מיסעטהאטען
צו פערגעבען, אונד אונזרע זינדען צו פערזאָהנען:

על חטא

זאָ וואָהל דיא זינדען, וועלכע וויר בעגאַנגען דורך
צוואַנג אָדער מיט פריעם וויללען;

אלז אויך דיא, וועלכע וויר בעגאַנגען מיט פערשטאָק־
טעם הערצען.

זאָ וואָהל דיא זינדען, וועלכע וויר בעגאַנגען אויז אונ־
וויסענהייט;

אלז אויך דיא, וועלכע וויר בעגאַנגען דורך וואָרטע,
דיא אונזערן ליפפען ענטפיהרען.

זאָ וואָהל דיא זינדען, וועלכע וויר בעגאַנגען דורך
בלוטשאַנדערישע אונצוכט;

אלז אויך דיא, וועלכע וויר בעגאַנגען אָפפענטליך אונד
היימליך.

זאָ וואָהל דיא זינדען, וועלכע וויר בעגאַנגען דורך פאָר־
זאַטצליכען בעטרוג;

אלז

וְעַל־חֵטְא שֶׁ״ל בְּדִבּוּר פֶּה ׃
עַל־חֵטְא שֶׁ״ל בְּהוֹנָאַת רֵעַ ׃
וְעַל־חֵטְא שֶׁ״ל בְּהַרְהוֹר הַלֵּב ׃
עַל־חֵטְא שֶׁ״ל בִּוְעִידַת זְנוּת ׃
וְעַל־חֵטְא שֶׁ״ל בְּוִדּוּי פֶּה ׃
עַל־חֵטְא שֶׁ״ל בְּזִלְזוּל הוֹרִים וּמוֹרִים ׃
וְעַל־חֵטְא שֶׁ״ל בְּזָדוֹן וּבִשְׁגָגָה ׃
עַל־חֵטְא שֶׁ״ל בְּחֹזֶק יָד ׃
וְעַל־חֵטְא שֶׁ״ל בְּחִלּוּל הַשֵּׁם ׃
עַל־חֵטְא שֶׁ״ל בְּטֻמְאַת שְׂפָתָיִם ׃
וְעַל־חֵטְא שֶׁ״ל בְּטִפְּשׁוּת פֶּה ׃
עַל־חֵטְא שֶׁ״ל בְּיֵצֶר הָרָע ׃
וְעַ״ח שֶׁ״ל בְּיוֹדְעִים וּבְלֹא יוֹדְעִים ׃
וְעַל־כֻּלָּם · אֱלוֹהַּ סְלִיחוֹת · סְלַח־לָנוּ ׃
מְחָל־לָנוּ · כַּפֶּר־לָנוּ ׃
עַל־חֵטְא שֶׁ״ל בְּכַחַשׁ וּבְכָזָב ׃
וְעַל־חֵטְא שֶׁ״ל בְּכַפַּת־שֹׁחַד ׃

אלז אויך דיא, וועלכע וויר בעגאנגען דורך לעערע פערשפרעכונגען ·
זא וואהל דיא זינדען וועלכע וויר בעגאנגען אונזערן נאכזטען צו הינטערגעהן;
אלז אויך דיא, וועלכע וויר בעגאנגען דורך איבלע געדאנקען ·
זא וואהל דיא זינדען, וועלכע וויר בעגאנגען דורך געלעגענהייט צו מאכערייא;
אלז אויך דיא, וועלכע וויר בעגאנגען מיט שיינבוסע·
זא וואהל דיא זינדען, וועלכע וויר בעגאנגען דורך פעראכטונג אונזערער לעהרער אונד פיהרער;
אלז אויך דיא, וועלכע וויר בעגאנגען אויז פרעפעלע אדער איז פערזעהען ·
זא וואהל דיא זינדען, וועלכע וויר בעגאנגען מיט געוואלטזאמער האנד;
אלז אויך דיא, וועלכע וויר בעגאנגען דורך ענטהייליגונג דעז געטטליכען נאהמענז ·
זא וואהל דיא זינדען, וועלכע וויר בעגאנגען דורך פערונרייניגונג אונזערער ליפפען, (דאז איזט לאסטערן אונד צאטטעגשפרעכע ·)
אלז אויך דיא, וועלכע וויר בעגאנגען דורך אונבעזאננענעז געשוועטץ ·
זא וואהל דיא זינדען, וועלכע וויר בעגאנגען אויז איבלען נייגונגען;
אלז אויך דיא, וועלכע וויר בעגאנגען איז געגענווארט אנדערער, אדער איז דער איינזאמקייט ·

ועל כלם

אללפערצייהענדער גאטט! פערגיעב אונד פערצייה אללעז, אונד זייא מיט אונז אויזגעזאהנט!

על חטא

זא וואהל דיא זינדען, וועלכע וויר בעגאנגען דורך ליגען אונד טריעגען;
אלז אויך דיא, וועלכע וויר בעגאנגען דורך בעשטעכונג ·

עַל־חֵטְא שֶׁ״ל בְּלָצוֹן ׃

וְעַל־חֵטְא שֶׁ״ל בְּלָשׁוֹן הָרָע ׃

עַל־חֵטְא שֶׁ״ל בְּמַשָּׂא וּבְמַתָּן ׃

וְעַל־חֵטְא שֶׁ״ל בְּמַאֲכָל וּבְמִשְׁתֶּה ׃

עַל־חֵטְא שֶׁ״ל בְּנֶשֶׁךְ וּבְמַרְבִּית ׃

וְעַל־חֵטְא שֶׁ״ל בִּנְטִיַּת גָּרוֹן ׃

עַל־חֵטְא שֶׁ״ל בְּשִׂיחַ שִׂפְתוֹתֵינוּ ׃

וְעַל־חֵטְא שֶׁ״ל בְּסִקּוּר עָיִן ׃

עַל־חֵטְא שֶׁ״ל בְּעֵינַיִם רָמוֹת ׃

וְעַל־חֵטְא שֶׁ״ל בְּעַזּוּת מֵצַח ׃

וְעַל־כֻּלָּם · אֱלוֹהַּ סְלִיחוֹת · סְלַח־לָנוּ ·

מְחָל־לָנוּ כַּפֶּר־לָנוּ ׃

עַל־חֵטְא שֶׁ״ל בִּפְרִיקַת עֹל ׃

וְעַל־חֵטְא שֶׁ״ל בִּפְלִילוּת ׃

עַל־חֵטְא שֶׁ״ל בִּצְדִיַּת רֵעַ ׃

וְעַל־חֵטְא שֶׁ״ל בְּצָרוּת עָיִן ׃

עַל־חֵטְא שֶׁ״ל בְּקַלּוּת רֹאשׁ ׃

ועל

זא וואהל דיא זינדען, וועלכע וויר בעגאנגען דורך שפאטטערייא;
אלז אויך דיא, וועלכע וויר בעגאנגען דורך פערלייםדונג.
זא וואהל דיא זינדען, וועלכע וויר בעגאנגען אים האנדעל אונד וואנדעל;
אלז אויך דיא, וועלכע וויר בעגאנגען דורך דען גענוס פערבאטנער שפייזע אונד געטראנק.
זא וואהל דיא זינדען, וועלכע וויר בעגאנגען דורך וואוכערן אונד איבערציהונגען;
אלז אויך דיא, וועלכע וויר בעגאנגען דורך עמפארהעבען דעז האלזעז (דאז איזט דורך פרעכעז בעטראגען.)
זא וואהל דיא זינדען, וועלכע וויר בעגאנגען דורך פלוידערייא;
אלז אויך דיא, וועלכע וויר בעגאנגען דורך בלינקען מיט דען אויגען.
זא וואהל דיא זינדען, וועלכע וויר בעגאנגען דורך טראציגען אויפשויען;
אלז אויך דיא, וועלכע וויר בעגאנגען מיט פרעכער שטירנע.

ועל כלם

אללפערציהענדער גאטט! פערגיעב אונד פערציה אללעז, אונד זייא מיט אונז אויזגעזאהנט!

על חטא

זא וואהל דיא זינדען, וועלכע וויר בעגאנגען דורך הערי אבווערפונג דעז יאכעז; (דאז איזט פערנאכלאסיגונג דער פפליכטען.)
אלז אויך דיא, וועלכע וויר בעגאנגען דורך צאנקזוכט.
זא וואהל דיא זינדען, וועלכע וויר בעגאנגען דורך האמישעז בעטראגען געגען אונזרע נאכזטען;
אלז אויך דיא, וועלכע וויר בעגאנגען דורך מיסגונזט.
זא וואהל דיא זינדען, וועלכע וויר בעגאנגען דורך לייכטפערטיגקייט;

וְעַל־חֵטְא שֶׁ״ל בְּקַשְׁיוּת עֹרֶף :

עַ״ח שֶׁ״ל בְּרִיצַת רַגְלַיִם לְהָרַע :

וְעַל־חֵטְא שֶׁ״ל בִּרְכִילוּת :

עַל־חֵטְא שֶׁ״ל בִּשְׁבוּעַת שָׁוְא :

וְעַל־חֵטְא שֶׁ״ל בְּשִׂנְאַת חִנָּם :

עַל־חֵטְא שֶׁ״ל בִּתְשׂוּמֶת יָד :

וְעַל־חֵטְא שֶׁ״ל בְּתִמְהוֹן לֵבָב :

וְעַל־כֻּלָּם ׀ אֱלוֹהַּ סְלִיחוֹת ׀ סְלַח־לָנוּ ׀ מְחַל־לָנוּ כַּפֶּר־לָנוּ :

וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים ׀ עֲלֵיהֶם ׀ עוֹלָה :

וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַ״עַ חַטָּאת :

וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַ״עַ קָרְבָּן עוֹלֶה וְיוֹרֵד :

וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַ״עַ אָשָׁם וַדַּאי וְתָלוּי :

וְעַל חֲטָאִים שֶׁחַ״עַ מַכַּת מַרְדּוּת :

וְעַל

אלז אויך דיא, וועלכע וויר בעגאנגען דורך האלזשטאר=
ריגקייט ·

זאָ וויא דיא זינדען, וועלכע וויר בעגאנגען דעם לאז=
טער ענטגעגען צו איילען ;

אלז אויך דיא, וועלכע וויר בעגאנגען דורך אנברינ=
גערייא ·

זאָ וואָהל דיא זינדען, וועלכע וויר בעגאנגען דורך פאל=
שען שוואָרען ;

אלז אויך דיא, וועלכע וויר בעגאנגען דורך מענשענ=
פיינדשאפט ·

זאָ וואָהל דיא זינדען, וועלכע וויר בעגאנגען אין זאכען
דיא אונז אנפערטרויעט וואָרדען זינד ;

אלז אויך דיא, וועלכע וויר בעגאנגען אים טוימעל
אונזרער ליידענשאפטען ·

ועל כלם

אללפערצייהענדער גאָטט! פערגיעב אונד פער=
צייה אללעז, אונד זייא מיט אונז אויסגעזאָהנט!

ועל חטאים

אויך דיא זינדען, פיר דיא וויר איין גאנצעז = אָפפער
האָטטען דארברינגען מיסען ;

אונד דיא, פיר וועלכע וויר איין זינדענאָפפער האָטטען
דארברינגען מיסען ;

אונד דיא, פיר וועלכע וויר האָטטען דארברינגען מיז=
זען איין אָפפער נאך פערהעלטניס דעז שטאנדעז ; *)

אונד דיא, פיר וועלכע וויר האָטטען דארברינגען מיז=
זען איין שולדאָפפער ;

אונד דיא, פיר וועלכע וויר האָטטען איין צווייפעלז=
אָפפער דארברינגען מיסען ;

אונד דיא, וועלכע וויר האָטטען ביסען מיסען מיט
שטריפענשלאָגען ;

אונד

*) דער הייליגע בראכטע צ· ב· טויבען דער ארמע איי=
נע האנדפאָלל מעהל ·

וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַ"עַ מַלְקוּת אַרְבָּעִים׃

וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַ"עַ מִיתָה בִּידֵי שָׁמָיִם

וְעַל חֲטָאִים שֶׁחַ"עַ כָּרֵת וַעֲרִירִי׃

וְעַל חֲטָאִים שֶׁחַ"עַ אַרְבַּע מִיתוֹת בֵּית דִּין׃

כְקִילָה שְׂרֵפָה הֶרֶג וְחֶנֶק עַל־עֲשֵׂה וְעַל לֹא תַעֲשֶׂה · בֵּין שֶׁיֵּשׁ בָּהּ קוּם ׀ עֲשֵׂה · וּבֵין שֶׁאֵין בָּהּ קוּם ׀ עֲשֵׂה · אֶת־הַגְּלוּיִם לָנוּ · וְאֶת שֶׁאֵינָם גְּלוּיִם לָנוּ · אֶת־הַגְּלוּיִם לָנוּ · כְּבָר אֲמַרְנוּם לְפָנֶיךָ וְהוֹדִינוּ לְךָ עֲלֵיהֶם · וְאֶת שֶׁאֵינָם גְּלוּיִם לָנוּ · לְפָנֶיךָ הֵם גְּלוּיִם וִידוּעִים · כַּדָּבָר שֶׁנֶּאֱמַר הַנִּסְתָּרֹת לַיְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהַנִּגְלֹת לָנוּ וּלְבָנֵינוּ עַד־עוֹלָם

לעשות

אונד דיא, וועלכֿע וויר האָטטען ביסען מיסען מיט ריעמענשלאָגען;
אונד דיא, וועלכֿע וויר האָטטען מיסען מיט איינעם אונ־נאטירליכֿען טאָדע ביסען;
אונד דיא, וועלכֿע אונז בייא שטראפֿע דער אויזראָט־טונג אונד קינדערלאָזיגקייט פֿערבאָטען זינד:
אויך דיא זינדען, וועלכֿע וויר האָטטען ביסען מיסען דורך איינע פֿאָן דען פֿיער געריכֿטליכֿען טאָדעשטראַ־פֿען:

סקילה

נעמליך דורך דאז שטייניגען, דאז פֿערברעננען, דאז ענטהויפטען אונד דאז ערווירגען: מאָגען עז דען געביעטענדע אָדער פֿערביעטענדע געזעטצע זיין, זאָל־כֿע, דיא איינע האנדלונג ערפֿאָדערן, אָדער דיא קיי־נע ערפֿאָרדערן, זאָלכֿע דיא אונז בעקאננט, אָדער דיא אונז אונבעקאננט זינד. אללע, דיא וויר וויסען, האָ־בען וויר הערגיזרעכֿנעט אונד פֿאָר דיר בעקאננט; דיא אונז אבער ניכֿט בעוואוסט זינד, זינד דאָך פֿאָר דיר אָפֿפֿענבאר אונד בעקאננט; זאָ וויא עז געשריעבען שטעהט: פֿערבאָרגענע דינגע זינד דעם עוויגען, אונ־זערם גאָטטע, פֿאָרבעהאלטען; וואז אבער אָפֿפֿענ־באר איזט, געהט אונז אונד אונזרע קינדער אן:

לעשות את־כל־דברי התורה הזאת: כי אתה סולחן לישראל · ומוחלן לשבטי ישרון · ומבלעדיך אין לנו מלך מוחל וסולח:

אלהי עד שלא נוצרתי איני כדי · ועכשו שנוצרתי כאלו לא נוצרתי · עפר אני בחיי קל וחומר במיתתי · הרי אני לפניך ככלי מלא בושה וכלימה: יהי רצון לפניך יי אלהי ואלהי אבותי · שלא אחטא עוד · ומה־שחטאתי לפניך מרק ברחמיך הרבים · אבל לא על־ידי יסורים וחלאים רעים:

אלהי נצור וכו' תמצא בתפלת ר"ה

למוסף מתפללין עד וזכר ליציאת מצרים כמו בשחרית ואח"כ מתחילין

ומפני חטאנו · גלינו מארצנו · ונתרחקנו מעל אדמתינו · ואין אנו יכולים לעשות חובותינו בבית בחירתך · בבית הגדול והקדוש

שנקרא

דאס וויר נאמליך טהון זאללען אללע ווארטע דיעזער לעהרע · דוא פֿפֿלעגזט ישראל אפֿט צו פֿערגעבען, אונד פֿערצייהעזט דען געשלעכטערן ישרון אין יעדעם צייט־ אלטער · אויסזער דיר האבען וויר קיינען זאלכען קא־ ניג, דער פֿערגיעבט אונד פֿערצייהעט, וויא דוא ·

אלהי

הערר, איין ניכטז וואר איך, בעפֿאר איך ער־ שאפֿפֿען װארדען בין; יעטצט, דא איך ערשאפֿפֿען װארדען, בין איך ניכטז מעהר דען איין ניכטז · נור שטויב בין איך אין מיינעם לעבען; פֿיעלמעהר װערדע איך עז נאך מיינעם טאדע זיין · זיעהע, היער שטעהע איך פֿאר דיר, וויא איין געפֿאס פֿאלל שמאך אונד שאם · איך וויגשע, א עוויגער, מיין אונד אונזער פֿאר־ פֿאהרען הערר! דאס איך ניט מעהר זינדיגען, אונד דאס עז דיר וואהלגעפֿאלליג זיין מאכטע, מיינע פֿער־ גאנגענע זינדען צו טילגען דורך דיין גרענצלאזען ער־ בארמען, אבער ניכט דורך שמערצען אונד באזארטיגע קראנקהייטען ·

מוסף · געבעט פֿיר דען פֿריהלינגזטאג

ומפני חטאינו

אך! וועגען אונזערער זינדען זינד וויר אויז אונזערעם פֿאטערלאנדע פֿעריאגט, אונד מיסען פֿערן פֿאן אונ־ זערם באדען וואנדעלן; קאננען ניכט אונזרע פֿפֿליכט אין דיינעם פֿארטרעפֿליכען, הערר־ליכען אונד הייליגען טעמפעל ערפֿיללען,

שנקרא שמך עליו · מפני היד שנשתלחה
במקדשך : יהי רצון לפניך · יי אלהינו · ואלהי
אבותינו · מלך רחמן · שתשוב ותרחם עלינו ·
ועל מקדשך ברחמיך הרבים · ותבנהו מהרה ·
ותגדל כבודו · אבינו מלכנו · גלה כבוד
מלכותך עלינו מהרה והופע והנשא עלינו ·
לעיני כל־חי · וקרב פזורינו מבין הגוים · ונפוצותינו
כנס מירכתי־ארץ · והביאנו לציון עירך ברנה ·
ולירושלים בית מקדשך · בשמחת עולם : ושם
נעשה לפניך · את־קרבנות חובותינו · תמידים
כסדרם · ומוספים כהלכתם : ואת־מוסף
(בשבת ואת־מוספי יום השבת הזה ו) יום הכפורים
הזה · נעשה ונקריב לפניך באהבה · כמצות
רצונך · כמו שכתבת עלינו בתורתך · על־ידי
משה עבדך · מפי כבודך · כאמור :

בשבת
(וביום השבת · שני־כבשים בני־שנה תמימם ·
ושני עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן
ונסכו : עלת שבת בשבתו · על־עלת התמיד
ונסכה :

וועגען דער געוואלט, דיא דאראן אויזגעאיבט וואָר־
דען. אָ, דאס עז דיר, וואָהלגעפאֶלליג וואֶרע, עווי־
גער, אונזער אונד אונזרער פאָרפאהרען הערר, אלל־
בארמהערציגער קאֶניג, באלד מיט דיינעם גרענצלאָזען
ערבארמען צוריק צו קעהרען אונד דיך אונזרער אונד
דיינער טעמפעלז צו ערבארמען, איהן באָלד ווידער
צו ערבויען, אונד זיינען רוהם צו ערהעבען! אונזער
פאטער, אונזער קאֶניג! אָפפענבארע באלד דיא הערר־
ליכקייט דיינעז רייכז איבער אונז; ערשיינע אונד הערר־
שע איבער אונז פאָר דען אויגען אללער לעבענדען
וועזען; זאממלע אונז אויז אללען ווינקעלן דער ערדע,
וואָ וויר צווישען דען פאֶלקערן צערשטרייעט זינד,
אונד ברינגע אונז אין פריידענגעזאנג נאך דיינער שטאדט
ציון, אונד נאך ירושלים, דעם אָרטע, וואָ דיין הייל־
גער טעמפעל איזט אין אונאויפהאֶרליכער וואָננע.
דאָרט וואָללען וויר נאך אונזרער פפליכט אָפפער צו־
בערייטען, דיא טאֶגליכען אָפפער נאך איהרער אָרד־
נונג, אונד דיא צוגאבען נאך דער פאָרשריפט. דיא
(צוגאבע דיעזעז שבת אונד דיא) צוגאבע דיעזעז פער־
זאָהנונגזטאגעז וואָללען וויר מיט פערגניגען צובערייטען
אונד דארברינגען, נאך דיינעם וואָהלגעפאֶלליגען
געבאָטע, דאז אין דיינער ליעהרע דורך משה נאך דיי־
נעם אייגנען בעפעהלע וואֶרטליך ניעדערגעשריעבען
איזט, אונד זאָ לויטעט:

וביום השבת

אם שבתטאגע צוויא יאֶהריגע לאָממער אָהנע פעה־
לער; אונד צום מעהל־אָפפער צוויא צעהנטהיילע פיי־
נעז מעהלז, מיט אֶל אייגגעריהרט; נעבזט דעם טראנק־
אָפפער דאצו. דיעזעז איזט דאז גאנצע־אָפפער פיר
יעדען שבת, אויסער דעם טאֶגליכען גאנצען־אָפפער,
נעבזט דעם וויין־אָפפער דאצו.

ובעשור

זה קָרְבַּן שַׁבָּת וְקָרְבַּן הַיּוֹם כָּאָמוּר :

וּבֶעָשׂוֹר לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי הַזֶּה · מִקְרָא־קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם · וְעִנִּיתֶם ׀ אֶת־נַפְשֹׁתֵיכֶם : כָּל־מְלָאכָה לֹא תַעֲשׂוּ :

וְהִקְרַבְתֶּם עֹלָה לַייָ רֵיחַ נִיחֹחַ · פַּר בֶּן־בָּקָר אֶחָד · אַיִל אֶחָד · כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה שִׁבְעָה · תְּמִימִם יִהְיוּ לָכֶם :

וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם כִּמְדֻבָּר · שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים לַפָּר : וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים לָאָיִל · וְעִשָּׂרוֹן לַכֶּבֶשׂ · וְיַיִן כְּנִסְכּוֹ · וּשְׂעִיר לְכַפֵּר · וּשְׁנֵי תְמִידִים כְּהִלְכָתָם :

יִשְׂמְחוּ בְמַלְכוּתְךָ · שׁוֹמְרֵי שַׁבָּת · וְקוֹרְאֵי עֹנֶג · עַם ׀ מְקַדְּשֵׁי שְׁבִיעִי · כֻּלָּם יִשְׂבְּעוּ וְיִתְעַנְּגוּ מִטּוּבֶךָ · וּבַשְּׁבִיעִי רָצִיתָ בּוֹ וְקִדַּשְׁתּוֹ · חֶמְדַּת יָמִים ׀ אוֹתוֹ קָרָאתָ · זֵכֶר לְמַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית :

אלהינו ואלהי אבותינו כו' תפלה בסתרית של י"כ

מוסף · געבעט פֿיר דען פֿערזעהנונגזטאג רנה

(דיעזעז איזט דאז אָפּפֿער דעז שבת אונד דעז טאגעז נאך דער פֿאָרשריפֿט.)

ובעשור

אם צעהנטען דיעזעז זיעבענטען מאָנאטז זאָללט איהר הייליגע פֿערקינדיגונג האלטען, אונד אייך קאזטייען, אויך קיינערלייא קונזטפֿערריכֿטונג פֿאָרנעהמען;

והקרבתם

אונד, דעם עוויגען צו עהרען, איין גאנצעז אָפּפֿער צום אנגענעהמען גערוך דארברינגען, נאֶהמליך: איינען יונגען שטיער, איינען ווידדער, זיעבען לאֶממער אללע מיסען אָהנע פֿעהלער זיין;

ומנחתם

דאצו איהר מנחה אונד טראנקאָפּפֿער נאך דער פֿאָרשריפֿט, דרייא צעהנטהיילע צו יעדעם שטיערע, צווייא צעהנטהיילע צו יעדעם ווידדער, איין צעהנטהייל צו יעדעם שאפֿע; וויין צום טראנקאָפּפֿער וויא געוואֶהנליך, צווייא באֶקע צור פֿערזאֶהנונג, אונד דיא צווייא טאֶגליכֿען אָפּפֿער נאך דער פֿאָרשריפֿט.

ישמחו

דיא דען שבת פֿייערען, אונד איהן וואָננע נענ־נען, ווערדען זיך פֿרייען אין דיינעם רייכֿע. דאז פֿאָלק, דאז דען זיעבענטען טאג הייליגט, געניסע וואָללוזט אויז דער פֿיללע דיינעז גוטעז; דען דער זיעבענטע געפֿיעל דיר וואָהל, דאט דוא איהן הייליגטעזט אונד דען אנמוטהיגזטען דער טאגע נאננטעזט, צום אנדענקען דער וועלטשאָפּפֿונג.

אתה

תפלת נעילה

תפלת נעילה אשרי ובא לציון ש"ע כמו במנחה רק שבמקום וכתבנו יאמר וחתמנו ובמקום וכתוב אומר וחתום ובמקום ונכתב אומר ונחתם · וקודם אלהי נצור מתודה אלהינו ואלהי אבותינו כו' אשמנו עד אתה יודע כו' אח"כ מתחיל כאן ·

אתה נותן יד לפושעים · וימינך
פשוטה · לקבל שבים ·
ותלמדנו יי אלהינו · להתודות
לפניך על כל־עונותינו · למען
נחדל מעשק ידינו · ותקבלנו
בתשובה שלמה לפניך · כאשים
וכניחוחים · למען דבריך אשר
אמרת · אין קץ לאשי חובותינו ·
ואין מספר לניחוחי אשמותינו ·
ואתה יודע שאחריתנו רמה
ותולעה · לפיכך הרבית סליחתינו ·
מה־אנו · מה־חיינו · מה־חסדנו ·
מה־צדקותינו · מה־ישועתנו · מה־
כחנו · מה־גבורתנו · מה־נאמר

לפניך

בעשלוס ⸗ געבעט פיר דען פערזעהנונגזטאג רנר

אתה נותן

דוא ביעטהעזט דעם מיסעטהאֶטער דיא האנד ;
דיינע רעכטע שטעהט אָפפען , דיא ביסענדען אויפצו⸗
נעהמען ; דוא זעלבזט , עוויגער , אונזער הערר , האזט
אונז געלעהרט , אללע אונזרע זינדען פאָר דיר צו בע⸗
קעננען , דאמיט וויר אונזרע האֶנדע בעפרייען פאָם רוי⸗
ביץ . קאָממען וויר פאָר דיך מיט פאָללקאָממענער
זינגעזפעראֶנדערונג , זאָ ניממזט דוא אונז מיט עבען
דעם וואָהלגעפאללען אן , מיט וועלכעם דוא עהעדעם
דיא פייעראָפפער , דיא צום אנגענעהמען גערוכע דאר⸗
געבראכט ווארדען , אננאהמזט , נאך דיינער אייגנען
פערהייסונג . צאהללאָז וואֶרען דיא פייעראָפפער , דיא
וויר פערשולדעט האבען ; קיין ענדע נאֶהמע דאז רוי⸗
כען אונזרער שולדאָפפער : דוא אבער ווייסט , דאס
וויר אם ענדע קאָך נור גלייך ווירמערן אונד מאָטטען
זינד , ביזט גנאֶדיג אונד פערצייהעזט אָפטמאלז . וואז
זינד וויר ? וואז איזט אונזער פראֶממיגקייט ? וואז
אונזרע רעכטשאפפענהייט ? וואז זינד אללע אונזרע
אונטערנעהמונגען ? וואז אונזרע מאכט אתד קראֶפטע ?

תְּפִלַּת נְעִילָה

לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ · הֲלֹא כָּל־הַגִּבּוֹרִים כְּאַיִן לְפָנֶיךָ · וְאַנְשֵׁי הַשֵּׁם כְּלֹא הָיוּ · וַחֲכָמִים כִּבְלִי מַדָּע · וּנְבוֹנִים כִּבְלִי הַשְׂכֵּל · כִּי־רוֹב מַעֲשֵׂיהֶם תֹּהוּ · וִימֵי חַיֵּיהֶם הֶבֶל ׀ לְפָנֶיךָ · וּמוֹתַר הָאָדָם ׀ מִן־הַבְּהֵמָה אָיִן · כִּי הַכֹּל הָבֶל׃

אַתָּה ׀ הִבְדַּלְתָּ אֱנוֹשׁ מֵרֹאשׁ · וַתַּכִּירֵהוּ לַעֲמוֹד לְפָנֶיךָ׃ כִּי מִי יֹאמַר־לְךָ מַה־תִּפְעָל · וְאִם יִצְדַּק מַה־יִּתֶּן־לָךְ׃ וַתִּתֶּן־לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת־ יחיד אין מזכיר שבת אבל הש"ץ אומר (יוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְאֶת) יוֹם הַכִּפּוּרִים הַזֶּה · קֵץ (וּ) מְחִילָה וּסְלִיחָה עַל־כָּל־עֲוֹנוֹתֵינוּ · לְמַעַן נֶחְדַּל מֵעֹשֶׁק יָדֵינוּ · וְנָשׁוּב אֵלֶיךָ

לעשות

וואז ווארע עז, עוויגער, אונזער אונד אונזרער פאטער גאטט, דעסען וויר אונז פאר דיר ריהמען קאננטען? זינד ניכט אללע העלדען פאר דיר איין ניכטז? אללע בע-ריהמטע מאננער, אלז ווארען זיא ניע געוועזען? אללע וועיזע אונוויסענד? אללע פערנינפטיגע געדאנקענלאז? — דען אין דער טהאט זינד איהרע מייזטען האנדלונ-גען טאנד, אונד איהרע לעבענזצייט פליכטיג · זעלבזט דער פארצוג דעז מענשען פאר דעם פיעהע איזט ניכטז; דען אללעז איזט פערגאנגליך ·

אתה הבדלת

אבגלייך, עוויגער, אונזער גאטט, דיר נימאנד פארשרייבט, וואז דוא טהון זאללזט, אונד דוא בייא אונזרער גראזטען פאללקאממענהייט ניכטז געווינגעזט: זא האזט דוא דענגאך דען מענשען פאן אנבעגינן אן אבגעזאנדערט אונד איהן בעשטיממט, דיר צו דיענען; האזט איהם אויז ליעבע (דיעזען שבתטאג אונד) דיע-זען פערזאהנונגזטאג אנגעארדנעט, צום יאהרליכען אבשלוס, צור פערגעבונג אונד פערצייהונג אללער אונזרער זינדען, דאם וויר אונזרע האנדע בעפרייען פאם רויבע, אונד צו דיר צוריקקעהרען,

לַעֲשׂוֹת חֻקֵּי רְצוֹנְךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם׃ וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים רַחֵם עָלֵינוּ׃ כִּי לֹא תַחְפּוֹץ בְּהַשְׁחָתַת עוֹלָם׃ שֶׁנֶּאֱמַר דִּרְשׁוּ יְיָ בְּהִמָּצְאוֹ׃ קְרָאֻהוּ בִּהְיוֹתוֹ קָרוֹב׃ וְנֶאֱמַר יַעֲזֹב רָשָׁע דַּרְכּוֹ׃ וְאִישׁ אָוֶן מַחְשְׁבֹתָיו׃ וְיָשֹׁב אֶל־יְיָ וִירַחֲמֵהוּ׃ וְאֶל־אֱלֹהֵינוּ כִּי יַרְבֶּה לִסְלוֹחַ׃ וְאַתָּה אֱלוֹהַּ סְלִיחוֹת׃ חַנּוּן וְרַחוּם׃ אֶרֶךְ־אַפַּיִם וְרַב־חֶסֶד וֶאֱמֶת׃ וּמַרְבֶּה לְהֵטִיב׃ וְרוֹצֶה אַתָּה בִּתְשׁוּבַת רְשָׁעִים׃ וְאֵין אַתָּה חָפֵץ בְּמִיתָתָם׃ שֶׁנֶּאֱמַר אֱמֹר אֲלֵיהֶם חַי־אָנִי׃ נְאֻם׃ אֲדֹנָי אֱלֹהִים׃ הוי״ה כתיב אִם־אֶחְפֹּץ בְּמוֹת הָרָשָׁע׃ כִּי אִם־בְּשׁוּב רָשָׁע מִדַּרְכּוֹ וְחָיָה׃ שׁוּבוּ שׁוּבוּ מִדַּרְכֵיכֶם הָרָעִים׃ וְלָמָּה תָמוּתוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל׃

ונאמר

בעשלוס = געבעט פיר דען פערזעהנונגזטאג רנת

דיינע געזעטצע מיט פאָללקאָממנעם הערצען צו טהון, אונד דוא ערבארמזט דיך אונזער דורך דיין גרענצלאָזעז ערבארמען; רעזן דוא האזט קיינען געפאללען דאראן, ווען דיא וועלט פערדערבט ווירד. דוא לאֶזזעזט דיינען פראָפעטען זאגען: זוכעט דען עוויגען, וועהן ער איין געגענווארטיג איזט; רופט איהן אן, וועהן ער אייך נאהע איזט! פערנער: דער פרעפלער לאסע אב פאָן זיינעם וועגע, אונד דער לאזטערהאפטע ענטזאגע זיינען ענטווירפען, אונד קעהרע צום עוויגען צוריק, דער זיך זיינער ערבארמט; צו אונזערם גאָטטע, דער שאָן אָפט פערגעבען האט. דוא ביזט איין אללפערגעבענדער, אללבארמהערציגער, אללגנאֶדיגער, לאנגמיטהיגער גאָטט; פאָן אונענדליכער הולד אונד טרייע; ערווייזעזט איבעראויז גראָסע וואָהלטהאטען, האזט געפאללען אן דער בוסע דער פרעפלער, ווילליזט ניכט, דאס זיא אין איהרען זינדען הינשטערבען; דען זאָ הייסט עז אין דער שריפט: שפריך צו איהנען; זאָ וואר איך לעבע! זאגט גאָטט, דער עוויגע: איך האבע קיינען געפאללען אן דעם טאָדע דעז פרעפלערז; זאָנדערן איך וויל, דאס ער פאָן זיינעם וועגע אבלאסע אונד לעבען בלייבע. טהוע בוסע, קעהרע צוריק פאָן דיינען איבלען וועגען; ווארום ווילליזט דוא שטערבען, הויז ישראל'ז?

וְנֶאֱמַר הֶחָפֹץ אֶחְפֹּץ מוֹת רָשָׁע · נְאֻם ׀ אֲדֹנָי אֱלֹהִים יהוה · הֲלוֹא בְּשׁוּבוֹ מִדְּרָכָו וְחָיָה׃ וְנֶאֱמַר כִּי לֹא אֶחְפֹּץ בְּמוֹת הַמֵּת · נְאֻם ׀ אֲדֹנָי אֱלֹהִים יהוה · וְהָשִׁיבוּ וִחְיוּ׃ כִּי אַתָּה סָלְחָן לְיִשְׂרָאֵל · וּמָחֳלָן לְשִׁבְטֵי יְשֻׁרוּן בְּכָל־דּוֹר וָדוֹר · וּמִבַּלְעָדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ׃

אלהי עד שלא נוצרתי וכו' תפלה בשחרית י"כ

פרקי אבות

כָּל־יִשְׂרָאֵל יֵשׁ לָהֶם חֵלֶק לָעוֹלָם הַבָּא שֶׁנֶּאֱמַר
וְעַמֵּךְ כֻּלָּם צַדִּיקִים לְעוֹלָם יִירְשׁוּ אָרֶץ נֵצֶר
מַטָּעַי מַעֲשֵׂה יָדַי לְהִתְפָּאֵר׃

א **מֹשֶׁה** קִבֵּל תּוֹרָה מִסִּינַי וּמְסָרָהּ לִיהוֹשֻׁעַ · וִיהוֹשֻׁעַ לִזְקֵנִים · וּזְקֵנִים לִנְבִיאִים · וּנְבִיאִים ׀ מְסָרוּהָ לְאַנְשֵׁי כְנֶסֶת־הַגְּדוֹלָה · הֵם ׀ אָמְרוּ שְׁלֹשָׁה דְבָרִים · הֱווּ מְתוּנִים בַּדִּין · וְהַעֲמִידוּ תַלְמִידִים הַרְבֵּה · וַעֲשׂוּ סְיָג לַתּוֹרָה׃ ב שִׁמְעוֹן הַצַּדִּיק הָיָה מִשְּׁיָרֵי כְּנֶסֶת־הַגְּדוֹלָה · הוּא הָיָה

אוֹמֵר

פערנער הייסט עז; וויא, איך זאללטע געפאללען האבען אם טאדע דעז פרעפלערז? שפריכט דער העררלאם איהז צוריקקעהרען פאן זיינען וועגען, אונד ער בלייבע לעבען! אונד אין איינער אנדערן שטעללע; נייז, איך האבע קיינען געפאללען דאראן, איינען טאדטען דאז איזט פיגורליך דען זינדער) צו טאדטען; לאסטן אייך נור צום גוטען צוריקפיהרען, אונד לעבעט · דוא ביזט אללפערצייהענד פיר ישראל, פערגיעבזט דען געשלעכטערן ישרון'ז אין יעדעם צייטאלטער; אויסער מיר איזט קיין העררר, דער זא פערגיעבט אונד פערציהט, וויא דוא!

שפריכע דער פעטער

כל ישראל

אללע ישראל וועררען דעז צוקינפטיגען לעבענז טהיילהאפטיג; דיעזן עז הייסט אין דער שריפט: דיין פאלק לויטער גערעכטע, ווערדען אויף איממער דאז לאנד בעזיטצען; שפראסלינגע, פאן מיר געפפלאנצט, מיינער האנדע ווערק, דאס איך מיך הערליך צייגע,

ערשטער אבשניטט

משה

(א משה האט דאז געזעטץ אויף דעם בערגע סני עמפפאנגען, אונד עז יהושע איבערליעפערט · יהושע איבערליעפערטע עז דען אלטעזטען; דיעזע איבערליעפערטען עז דען פראפעטען, אונד דיעזע וויעדער דען מאננערן דעז גראסען זענאטז · דרייא וויכטיגע לעהרען וואהרען דיא גרונדזאטצע דעז גראסען זענאטז; נאמליך: זייד לאנגזאם אים אורטהיילשפרעכען; שטעללעט פיעלע שילער איין, אונד מאכט איין פארווערק אום דאז געזעטץ · (ב שמעון דער גערעכטע, איינער דער שפאטערען מיטגליעדער דעז גראסען זענאטז, האטטע צום וואהלשפרוך:

מסכת אבות פרק ראשון

אוֹמֵר עַל שְׁלֹשָׁה דְבָרִים הָעוֹלָם עוֹמֵד · עַל הַתּוֹרָה
וְעַל הָעֲבוֹדָה וְעַל גְּמִילוּת חֲסָדִים : ג אַנְטִיגְנוֹס
אִישׁ סוֹכוֹ · קִבֵּל מִשִּׁמְעוֹן הַצַּדִּיק · הוּא הָיָה
אוֹמֵר אַל תִּהְיוּ כַּעֲבָדִים הַמְשַׁמְּשִׁין אֶת־הָרַב עַל
מְנָת לְקַבֵּל פְּרָס · אֶלָּא הֱווּ כַּעֲבָדִים הַמְשַׁמְּשִׁין
אֶת־הָרַב שֶׁלֹּא עַל מְנָת לְקַבֵּל פְּרָס · וִיהִי מוֹרָא
שָׁמַיִם עֲלֵיכֶם : ד יוֹסֵי בֶּן־יוֹעֶזֶר אִישׁ צְרֵדָה וְיוֹסֵי
בֶּן־יוֹחָנָן אִישׁ יְרוּשָׁלַיִם קִבְּלוּ מֵהֶם · (נ״א מִמֶּנּוּ)
יוֹסֵי בֶּן־יוֹעֶזֶר אִישׁ צְרֵדָה אוֹמֵר · יְהִי בֵיתְךָ בֵּית
וַעַד לַחֲכָמִים · וֶהֱוֵי מִתְאַבֵּק בַּעֲפַר רַגְלֵיהֶם ·
וֶהֱוֵי שׁוֹתֶה בַצָּמָא אֶת־דִּבְרֵיהֶם : ה יוֹסֵי בֶּן־
יוֹחָנָן אִישׁ יְרוּשָׁלַיִם אוֹמֵר · יְהִי בֵיתְךָ פָּתוּחַ
לִרְוָחָה · וְיִהְיוּ עֲנִיִּים בְּנֵי בֵיתֶךָ · וְאַל תַּרְבֶּה
שִׂיחָה עִם הָאִשָּׁה · בְּאִשְׁתּוֹ אָמְרוּ · קַל וָחֹמֶר
בְּאֵשֶׁת חֲבֵרוֹ · מִכָּאן אָמְרוּ חֲכָמִים · כָּל־
הַמַּרְבֶּה שִׂיחָה עִם הָאִשָּׁה · גּוֹרֵם רָעָה לְעַצְמוֹ ·
וּבוֹטֵל מִדִּבְרֵי תוֹרָה · וְסוֹפוֹ יוֹרֵשׁ גֵּיהִנֹּם : ו
יְהוֹשֻׁעַ בֶּן־פְּרַחְיָה וְנִתַּאי הָאַרְבֵּלִי קִבְּלוּ מֵהֶם ·

דורך דרייא דינגע בעשטעהט דיא וועלט — דורך דיא געלעהרזאמקייט, דורך גאָטטעזדיענזט אונד דורך מענשענפֿריינדשאַפֿט (3 אנטיגנוס אויז סוכו, איין שילער שמעון'ז דעז גערעכטען, האטטע צום וואהלשפרוך: זייד ניכט וויא שקלאווען, דיא איהרעם העררן דיענען, אום איינזט איינע בעלאָנונג פֿאָן איהם צו ערהאלטען, זאָנדערן וויא דיענער, דיא איהרען העררן אויפֿווארטען אָהנע ריקזיכט אויף בעלאָהנונג; אלזדאַן ווירדעט איהר אָכטע גאָטטעזפֿורכט בעזיטצען (4 דער יוסי זאהן יועזר'ז אויז צרידה, אונד יוסי דער זאהן יוחנן'ז אויז ירושלים, ביידע שילער דעז אנטיגנוס, האטטען פֿאָלגענדע וואהלשפריכע. דער ערשטערע פֿפֿלעגטע צו זאגען: לאס דיין הויז איינען פֿערזאממלונגזאָרט פֿיר ווייזע מאֶננער זיין, בעשטרייע דיך מיט דעם שטויבע איהרער פֿיסע, אונד פֿערשלוקע איהרע וואָרטע מיט בעגיערדע (5 דער צווייטע זאגטע: לאס דיין הויז פֿיר איינען יעדען אָפֿפֿען שטעהן, בעטראכטע דיא דירפֿטיגען וויא דיינע הויזגענאָסען, אונד פֿערמיידע איבערפֿליסיגעז שוואַטצען מיט דעם פֿרויענצימער. דיא ווייזען האלטען עז ניכט פֿיר ראטהזאם, מיט זיינעם איינגנען וויבע פֿיעל צו שוואַטצען, געשווייגע מיט דעם וויבע איינעז אנדערן. זיא זאגען דאהער: זאָ לאנגע דער מענש אן וויבערגעשוואַטץ געפֿאללען פֿינדעט, איעהט ער זיך פֿיעל איבעל צו; ער ווירד דאדורך אין זיינעם שטודירען געהינדערט, אונד פֿאֶללט צולעטצט איגז פֿערדערבען (6 יהושע דער זאָהן פרחיה אונד נתאי דער ארבליטע ווארען שילער דער ביידען פֿאָריגען.

פרק ראשון

יהושע בן־פרחיה אומר · עשה לך רב · וקנה
לך חבר · והוי דן את־כל־האדם לכף זכות :
ז נתאי הארבלי אומר הרחק משכן רע · ואל
תתחבר לרשע : ואל תתיאש מן הפורענות :
ח יהודה בן־טבאי ושמעון בן־שטח קבלו מהם ·
יהודה בן־טבאי אומר אל־תעש עצמך כעורכי
הדינין · וכשיהיו בעלי הדין עומדים לפניך ·
יהיו בעיניך כרשעים ובשנפטרים מלפניך יהיו
בעיניך כזכאין · כשקבלו עליהם · את־הדין :
ט שמעון בן־שטח אומר הוי מרבה לחקור את־
העדים · והוי זהיר בדבריך · שמא מתוכם
ילמדו לשקר : י שמעיה ואבטליון קבלו מהם ·
שמעיה אומר אהוב את־המלאכה · ושנא
את־הרבנות · ואל תתודע לרשות : יא אבטליון
אומר חכמים הזהרו בדבריכם · שמא תחובו
חובת גלות · ותגלו למקום · מים הרעים ·
וישתו התלמידים הבאים · אחריכם וימותו ·
ונמצא שם שמים · מתחלל : יב הלל ושמאי

קבלו

יהושע האטטע צום וואהלשפרוך: פֿערשאפֿפֿע דיר איי־
נען לעהרער, ערווירב דיר איינען פֿריינד, אונד בע־
אורטהיילע יעדען מענשען נאך דער בעסערן זייטע. 7)
נתאי האטטע צום וואהלשפרוך: ענטפֿערנע דיך פֿאָן
איינעם באֶזען נאכֿבאר, געזעללע דיך ניכֿט צו דעם
גאָטטלאָזען, אונד גלויבע ניכֿט, דאס דוא דער פֿער־
געלטונג דיינער האנדלונג ענטגאנגען זייאזט. 8) יהודה
זאָהן טבאי'ז אונד שמעון זאָהן שטח'ז, ביידע שילער דער
ערשטערן, האטטען פֿאָלגענדע וואהלשפריכֿע. דער
ערשטערע פפֿלעגטע צו זאגען: ווירף דיך ניע צום זאכֿ־
וואלטער אויף, אונד ווענן דוא ריכֿטער ביזט, זאָ בע־
טראכֿטע דיא פֿארטהייען, זאָ לאנגע זיא פֿאָר דיר שטע־
הען ביידע אלז גלייך אונגערעכֿט; זאָ באלד זיא אבער
אבגעטרעטען זינד אונד דען אורטהיילז־שפרוך אנגע־
נאָממען האבען, זאָ זיעהע זיא וויעדער אן, אלז וואָרע
קיינער פֿאָן ביירען יע שטראפֿבאר געוועזען. 9) שמעון
זאָהן שטח'ז זאגטע: אונטערלאסע יא ניכֿט, דיא צייגען
גענויא אויזצופֿאָרשען; נים דיך אבער מיט דיינען וואָר־
טען זעהר אין אכֿט: זיא מאֶכֿטען דאדורך געלעגענהייט
צום ליגען פֿינדען. 10) שמעיה אונד אבטליון, שילער דער
ביידען ערשטערן, האטטען פֿאָלגענדע וואהלשפריכֿע.
שמעיה פפֿלעגטע צו זאגען: ליעבע דיא ארבייט, האסע
דיא עהרענאֶמטער, אונד שטרעבע ניכֿט נאך דער גונזט
דער גראָסען. 11) אבטליון פפֿלעגטע צו זאגען: איהר
ווייזען, זייד פֿאָרזיכֿטיג אין אייערען לעהרען! ווער וויים,
וואנן אייך דאז לאָאָז טריפֿט, דיא וואנדערשאפֿט אנ־
צוטרעטען! עז בלייבע דאנן היער אונד דאָרט פֿילען
וואסער אונבעדעקט, דען שילער, דיא נאך אייך קאָמ־
מען, געניאֶסען אונד הינשטירבען; אונד דער נאהמע דעז
העררן וואָרע דאדורך ענטהייליגט. 12) הלל אונד שמאי,

ביידע

פֶּרֶק רִאשׁוֹן

קַבְּלוּ מֵהֶם · הִלֵּל אוֹמֵר הֱוֵי מִתַּלְמִידָיו שֶׁל
אַהֲרֹן · אוֹהֵב שָׁלוֹם · וְרוֹדֵף שָׁלוֹם · אוֹהֵב
אֶת־הַבְּרִיּוֹת וּמְקָרְבָן לַתּוֹרָה: יג הוּא הָיָה אוֹמֵר ·
נְגַד שְׁמָא אֲבַד שְׁמֵהּ · וּדְלָא מוֹסִיף יְסִיף · וּדְלָא
יָלֵף · קְטָלָא חַיָּב · וּדְאִשְׁתַּמֵּשׁ בְּתָגָא חֲלָף:
יד הוּא הָיָה אוֹמֵר · אִם ׀ אֵין אֲנִי לִי מִי לִי ·
וּכְשֶׁאֲנִי לְעַצְמִי מָה אֲנִי · וְאִם לֹא עַכְשָׁו אֵימָתַי:
טו שַׁמַּאי אוֹמֵר עֲשֵׂה תוֹרָתְךָ קֶבַע · אֱמוֹר מְעַט
וַעֲשֵׂה הַרְבֵּה · וֶהֱוֵי מְקַבֵּל אֶת־כָּל־הָאָדָם בְּסֵבֶר
פָּנִים יָפוֹת: טז רַבָּן גַּמְלִיאֵל הָיָה אוֹמֵר עֲשֵׂה לְךָ
רַב · וְהִסְתַּלֵּק מִן־הַסָּפֵק · וְאַל תַּרְבֶּה לְעַשֵּׂר
אֻמָּדוֹת · יז שִׁמְעוֹן בְּנוֹ אוֹמֵר · כָּל־יָמַי גָּדַלְתִּי
בֵּין הַחֲכָמִים · וְלֹא מָצָאתִי לַגּוּף טוֹב מִשְּׁתִיקָה:
וְלֹא הַמִּדְרָשׁ עִקָּר אֶלָּא הַמַּעֲשֶׂה · וְכָל־הַמַּרְבֶּה
דְבָרִים מֵבִיא חֵטְא: יח רַבָּן שִׁמְעוֹן בֶּן־גַּמְלִיאֵל
אוֹמֵר · עַל שְׁלשָׁה דְבָרִים ׀ הָעוֹלָם קַיָּם ·
עַל הָאֱמֶת · וְעַל הַדִּין · וְעַל הַשָּׁלוֹם ·
שֶׁנֶּאֱמַר אֱמֶת וּמִשְׁפַּט שָׁלוֹם שִׁפְטוּ בְּשַׁעֲרֵיכֶם:

ביידע שילער דיזער פאריגען, האטטען פאלגענדע וואהל־שפריכע . הלל פפלעגטע צו זאגען: געהארע צו דען שילערן אהרן'ז, ליעבע דען פריעדען, בעשטרעבע דיך איינטראכט צו ערהאלטען, ליעבע דיא מענשען, אונד לייטע זיא צום געזעטצע 13) נאך פפלעגטע ער צו זאגען: ווער זיינען רוהם דורכאויז פערברייטען וויל, דער פערליערט איהן גאנץ; ווער זיינע קענטניסע ניכט פערמעהרט, פערמינדערט זיא; ווער גאר ניכטז צו לערנען פערלאנגט, פערדיענט ניכט צו לעבען; אונד ווער דיא קראנע אלז איין ווערקצייג בריכט, פערגעהט 14) פערנער זאגטע ער: זארגע איך ניכט פיר מיך, ווער זאללטע עז זאנזט טהון? זארגע איך בלאס פיר מיך, וואז בין איך דאן? אונד געשיעהט עז ניכט יעטצט, וואן זאלל עז דען געשעהען? 15) שמאי זאגטע: מאכע דיא ערלערנונג דעז געזעטצעז צו דיינעם פארציגליכוטען געשעפטע; פערשפריך וועניג אונד לייסטע פיעל; אונד בעגעגנע יעדעם מענשען מיט פריינדליכקייט 16) דער לעהרער גמליאל האטטע צום וואהלשפרוך: האלטע דיר איינען לעהרער, דאמיט דוא דער צווייפעל איבערהאבען זייסט; זאגאר דאז פערצעהנדען דיינער גיטער לאסע ניכט נאך אונגעפאהרעם איבערשלאגע געשעהן 17) זיין זאהן שמעון זאגטע: אונטער ווייזען מאננערן בין איך אויפגעוואכזען, אונד האבע פיר דען שטערבליכען ניכטז צוטרעגליכער געפונדען, אלז דאז שווייגען . דאז רעדען טהוט עבען ניכטז צור זאכע, זאנדערן דאז טהון . איבערהויפט ווער פיעל רעדעט, פעראנלאסט נור פעהלער 18) דער לעהרער שמעון גמליאל'ז זאהן האטטע צום וואהלשפרוך: דורך דרייא דינגע בעשטעהט דיא וועלט, דורך דאז רעכט, דורך דיא וואהרהייט, אונד דורך איינטראכט; דען זא הייסט עז אין דער שריפט: וואהרהייט, רעכט אונד פריעדע ריכטען אין אייערען טהארען .

פרק ראשון

רבי חנניה בן עקשיא אומר · רצה הקדוש
ברוך הוא לזכות את ישראל · לפיכך
הרבה להם תורה ומצות ׃ שנאמר יי חפץ למען
צדקו · יגדיל תורה ויאדיר ׃

פרק שני

א רבי אומר איזו היא דרך ישרה שיבור (נ״א
שיפור) לו האדם · כל שהיא תפארת
לעשיה ותפארת לו מן האדם · והוי זהיר במצוה
קלה כבחמורה · שאין אתה יודע מתן שכרן של
מצות ׃ והוי מחשב הפסד מצוה כנגד שכרה ·
ושכר עבירה כנגד הפסדה · הסתכל בשלשה
דברים ואין אתה בא לידי עבירה · דע מה למעלה
ממך · עין רואה ואזן שומעת וכל מעשיך בספר
נכתבים ׃ ב רבן גמליאל בנו של רבי יהודה
הנשיא אומר · יפה תלמוד תורה עם דרך ארץ ·
שיגיעת שניהם משכחת עון · וכל תורה שאין
עמה מלאכה סופה בטלה וגוררת עון · וכל
העוסקים עם הצבור יהיו עוסקים עמהם
לשם שמים · שזכות אבותם מסייעתם ·

וצדקתם

רבי חנניא זאהן עקשיא'ז זאגטע: דער עוויגע וואָלל=
טע ישראל בעגליקען; דארום גאב ער איהם פֿיעלע
געזעטצע אונד פֿאָרשריפֿטען; (דען עז הייסט): דער
עוויגע, דער פֿאָללקאָממענהייט ליעבט, האט דאז גע=
זעטץ גראָס אונד העררליך געמאכֿט ·

צווייטער אבשניטט ·

1) רבי זאגטע: וועלכֿען איזט דער רעכֿטע וועג,
דען זיך דער מענש ערוואָהלען זאָלל? — דעריעניגע,
דער איהן אין זיינען אייגענען אויגען ערהעבט, אונד
איהן בייא דען לייטען אין האָכֿאכֿטונג זעטצט · בע=
אָבאכֿטע איין געריגגען געזעטץ זאָ גענויא וויא איין
שווערען; דען דוא קענגסט דיא בעלאָהנונג ניכֿט,
וועלכֿע אויף דיא בעאָבאכֿטונג יעדען געזעטצעז פֿאָלגט.
בערעכֿנע אללצייט דען פֿערלוזט, דען דיר דיא אויז=
איבונג איינעז געזעטצעז מאכֿט, געגען דיא בעלאָה=
נונג, אונד דען געוויננ, דען דיר דיא איבערטרעטונג
איינעז געזעטצעז עטווא מאכֿט, געגען דיא שטראפֿע,
דיא דארויף פֿאָלגען ווירד · זייא איבערהויפּט אויפֿ=
מערקזאם אויף דרייא דינגע, אונד דוא ווירזט זאָ
לייכֿט אין קיינע פֿעהלער פֿערפֿאללען. ערקעננע, וואז
איבער דיר איזט, איין אללעזעהענדעז אויגע, איין אללהאָ=
רענדעז אָהר, אונד מערקע, דאס אללע דיינע האנד=
לונגען אין איין בוך אויפֿגעצייכֿנעט ווערדען · 2) דער
לעהרער גמליאל, זאָהן דעז רבי יהודה, דעז אָבערן,
פֿלעגטע צו זאגען: עז איזט פֿאָרטרעפֿליך, געלעהר=
זאמקייט אונד וועלטקענטניס צו בעזיטצען; דען
דיא אבוועכזעלנדע בעשאָפֿטיגונג מאכֿט, דאס מאן
אן אויזשווייפֿונג ניכֿט דענקט · איבערהויפּט געהט
בלאָסע געלעהרזאמקייט אָהנע געשעפֿטע געשאָפֿטע
צולעטצט פֿערלאָהרען, אונד גיעבט אנלייטונג צום
לאזטער · ווער אבער געמיינגעשאָפֿטע, איבערנאָמ=
מען האט, דער טרייבע זיא נור אויז רייגער אב=
זיכֿט; אלזדאן הילפֿט דאז פֿערדיענסט דער פֿאָרפֿאהרען

דיא

וְצִדְקָתָם ׀ עוֹמֶדֶת לָעַד וְאַתֶּם ׀ מַעֲלֶה אֲנִי עֲלֵיכֶם
שָׂכָר הַרְבֵּה כְּאִלּוּ עֲשִׂיתֶם: ג הֱווּ זְהִירִין בָּרָשׁוּת ·
שֶׁאֵין מְקָרְבִין לוֹ לָאָדָם ׀ אֶלָּא לְצֹרֶךְ עַצְמָן · נִרְאִין
כְּאוֹהֲבִין בִּשְׁעַת הֲנָאָתָן · וְאֵין עוֹמְדִין לוֹ לָאָדָם
בִּשְׁעַת דָּחְקוֹ: ד הוּא הָיָה אוֹמֵר · עֲשֵׂה רְצוֹנוֹ
כִּרְצוֹנְךָ · כְּדֵי שֶׁיַּעֲשֶׂה רְצוֹנְךָ כִּרְצוֹנוֹ · בַּטֵּל
רְצוֹנְךָ מִפְּנֵי רְצוֹנוֹ · כְּדֵי שֶׁיְּבַטֵּל רְצוֹן אֲחֵרִים ׀
מִפְּנֵי רְצוֹנֶךָ: הִלֵּל אוֹמֵר אַל תִּפְרוֹשׁ מִן הַצִּבּוּר ·
וְאַל תַּאֲמִין בְּעַצְמְךָ עַד יוֹם ׀ מוֹתְךָ · וְאַל תָּדִין
אֶת־חֲבֵרְךָ עַד שֶׁתַּגִּיעַ לִמְקוֹמוֹ · וְאַל תֹּאמַר
דָּבָר שֶׁאִי אֶפְשַׁר לִשְׁמוֹעַ שֶׁסּוֹפוֹ לְהִשָּׁמַע · וְאַל
תֹּאמַר לִכְשֶׁאֶפָּנֶה אֶשְׁנֶה · שֶׁמָּא לֹא תִפָּנֶה: ה
הוּא הָיָה אוֹמֵר אֵין בּוּר יְרֵא חֵטְא · וְלֹא עַם
הָאָרֶץ חָסִיד · וְלֹא הַבַּיְשָׁן לָמֵד · וְלֹא הַקַּפְּדָן
מְלַמֵּד · וְלֹא כָּל־הַמַּרְבֶּה בִסְחוֹרָה מַחְכִּים ·
וּבְמָקוֹם שֶׁאֵין אֲנָשִׁים הִשְׁתַּדֵּל ׀ לִהְיוֹת אִישׁ:
ו אַף הוּא רָאָה גֻּלְגֹּלֶת אַחַת שֶׁצָּפָה עַל־פְּנֵי
הַמַּיִם · אָמַר לָהּ עַל דַּאֲטֵפְתְּ אַטְפוּךְ · וְסוֹף

מטיפיך

דיא געשאֶפטע בעפֿאָרדרען, אונד איהרע טוגענד וואנקט
ניע. פֿיר יעדע גוטע אבזיכט פֿערשפרעכע איך אייך עבען
דען לאָהן, וויא פֿיר דיא טהאט (3 נעהמעט אייך אים אומ=
גאנגע מיט דען גראָסען אין אכט! זיא געהען זעלטען
מיט געריגגערן אום, ווען עז ניכט איהר אייגענען בע=
דירפֿניס ערפֿאָרדערט; זיא שטעללען זיך אלז פֿריינדע,
זאָ לאנגע זיא זיינער גענייסען, וויכען אבער צוריק,
אונד לייזטען קיינען ביישטאנד, ווען ער אין נאָטה
איזט (4 נאָך פפֿלעגטע ער צו זאגען: ערפֿיללע זיינען
(גאָטטעז) וויללען, אלז וואֶרע ער דיין וואונש, זאָ
ווירד ער דיינען וואונש ערפֿיללען, אלז וואֶרע ער זיין
וויללע. האבע קיינען וואונש געגען זיינען וויללען, זאָ
ווירד ער אנדערע קיינען וואונש האבען לאסען געגען
דיינען וואונש. הלל זאגטע: זאָנדרע דיך ניע פֿאָן דער
געמיינדע אב. האלטע דיך ניכט פֿיר אונפֿעהלבאר ביז
צו דיינעם שטערבעטאגע. פֿעראורטהיילע דיינען נאֶכ=
טען ניכט, ווען דוא ניכט אין זיינער לאגע וואר זט.
האלטע קיינע זאכע דארום פֿיר אונמאֶגליך, וויל זיא
דיר ניכט פֿאָרגעקאָממען איזט; דען זיא קאן דיר נאָך
פֿאָרקאָממען. פֿערשיעבע אויך דיין לערנען ניכט אויף
בעסערע מוסע; ווער ווייז, אב דוא זיא יעמאהלז האַ=
בען ווירזט! (5 פֿערנער פפֿלעגטע ער צו זאגען: דער
דומקאָפף שייעט קיינען פֿעהלער; דער אונוויסענדע
קאן קיין הייליגער זיין; דער שיכטערנע לערנט זעל=
טען עטוואז גרינדליך; דער יאֶהצאָרניגע טויגט ניכט
צום לעהרער; אונד דיעייניגע, דער בלאָס דעם האנ=
דעל צו זעהר אָבליעגט, ווירד זעלטען ווייזע. אין איי=
נעם אָרטע, וואָ עז אן טיכטיגען מאֶננערן פֿעהלט, בע=
שטרעבע דיך איין מאן, צו ווערדען. (6 איינזט זאהע
דיעזער רבי איינען הירנשאֶדעל אויף דעם פֿלוסע שווימ=
מען. דא! זאגטע ער, דוא ביזט ערטרונקען, וויל דוא
ערטראֶנקט האזט; אבער דיא דיך

מַטִּיפַיִךְ יְטוּפוּן: ז הוּא הָיָה אוֹמֵר · מַרְבֶּה בָשָׂר מַרְבֶּה רִמָּה · מַרְבֶּה נְכָסִים ו מַרְבֶּה דְאָגָה · מַרְבֶּה נָשִׁים ו מַרְבֶּה כְשָׁפִים · מַרְבֶּה שְׁפָחוֹת מַרְבֶּה זִמָּה · מַרְבֶּה עֲבָדִים ו מַרְבֶּה גָזֵל · מַרְבֶּה תוֹרָה מַרְבֶּה חַיִּים · מַרְבֶּה יְשִׁיבָה מַרְבֶּה חָכְמָה · מַרְבֶּה עֵצָה · מַרְבֶּה תְבוּנָה מַרְבֶּה צְדָקָה · מַרְבֶּה שָׁלוֹם · קָנָה שֵׁם טוֹב קָנָה לְעַצְמוֹ · קָנָה לוֹ דִבְרֵי תוֹרָה · קָנָה לוֹ חַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא: ח רַבָּן יוֹחָנָן בֶּן־זַכַּאי קִבֵּל מֵהִלֵּל וּמִשַּׁמַּאי: הוּא הָיָה אוֹמֵר · אִם לָמַדְתָּ תוֹרָה הַרְבֵּה · אַל תַּחֲזִיק טוֹבָה לְעַצְמָךְ · כִּי לְכָךְ נוֹצָרְתָּ: חֲמִשָּׁה תַלְמִידִים הָיוּ לוֹ לְרַבָּן יוֹחָנָן בֶּן־זַכַּאי וְאֵלּוּ הֵן · רַבִּי אֱלִיעֶזֶר בֶּן־הוֹרְקְנוֹס · וְרַבִּי יְהוֹשֻׁעַ בֶּן־חֲנַנְיָא · וְרַבִּי יוֹסֵי הַכֹּהֵן · וְרַבִּי שִׁמְעוֹן בֶּן־נְתַנְאֵל · וְרַבִּי אֶלְעָזָר בֶּן־עֲרָךְ · הוּא הָיָה מוֹנֶה שִׁבְחָם · רַבִּי אֱלִיעֶזֶר בֶּן־הוֹרְקְנוֹס בּוֹר סוּד שֶׁאֵינוֹ מְאַבֵּד טִפָּה · רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ בֶּן־חֲנַנְיָא אַשְׁרֵי יוֹלַדְתּוֹ · רַבִּי יוֹסֵי הַכֹּהֵן חָסִיד · רַבִּי שִׁמְעוֹן בֶּן־נְתַנְאֵל יְרֵא

ערטראַנקט האבען, ווערדען אם ענדע אויך ערטרינקען.
7) נאָך פפלעגטע ער צו זאגען: פיעל פליישׁ, גיעבט פיעלע ווירמער; פיעלע גיטער, פיעלע זאָרגען; פיעלע וויבער, פיעלען אבערגלויבען; פיעלע מאָגדע, פיעל אונצוכט; פיעלע בעדיענטען, פיעלען דיעבשטאהל. אבער פיעל געלעהרזאמקייט, גיעבט פיעל וואָהללעבען; פיעל פלייס, פיעל ווייזהייט; פיעל נאַכדיענקען, פיעל פערשטאנד; פיעלע וואָהלטהאטען, פיעל גליקזעליגקייט. ווער זיך איינען גוטען נאהמען ערווירבט, ערווירבט זיך איין ווענגנטליכעז גוט. ווער זיך פיעלע קעננטניסע ערווירבט, פערשאפפט זיך דאז צוקינפטיגע לעבען. 8) דער לעהרער יוחנן זאהן'ז זכאי, איין צוהאָרער הלל'ז אונד דעז שמאי, האטטע צום וואהלשפרוך: ווען דוא פיעל געלערנט האזט, זאָ טהוא דיר ניכטז צו גוט דאראויף; דען עז וואר דיינע בעשטיממונג. דיעזער רבי האטטע פינף שילער. נאהמענטליך, רבי אליעזר זאהן הורקנוס, רבי יהושע זאהן חנניא'ז, רבי יוסי דער פריעזטער, רבי שמעון זאָהן נתנאל'ז אונד רבי אליעזר זאָהן ערך'ז, דערען טאלענטע ער פאָלגענדער וויזע בעשריעב. רבי אליעזר זאָהן הורקנוס, איזט וויא איין מיט מאָרטעל בעקליידעטער ברוננען, אויז וועלכעם קיין טראָפפען פערלאָהרען געהט. רבי יהושע זאָהן חנניא'ז, הייל זיינער מוטטער, דיא איהן געבאהר! רבי יוסי דער פריזטער, איזט איין הייליגער. רבי שמעון זאָהן נתנאל'ז, איזט זינדענשייא.

רבי

חטא · ורבי אלעזר בן־ערך כמעין המתגבר : הוא היה אומר · אם יהיו כל־חכמי ישראל בכף מאזנים · ואליעזר בן־הורקנוס בכף שניה · מכריע את־כלם : אבא שאול אומר משמו · אם יהיו כל־חכמי ישראל בכף מאזנים · ואליעזר בן־הורקנוס אף עמהם · ואלעזר בן־ערך בכף שניה · מכריע את־כלם : ט אמר להם צאו וראו איזו היא דרך טובה שידבק־בה האדם · רבי אליעזר אומר עין טובה · רבי יהושע אומר חבר טוב · רבי יוסי אומר שכן טוב · רבי שמעון אומר הרואה את־הנולד · רבי אלעזר אומר לב טוב : אמר להם רואה אני את־דברי אלעזר בן־ערך מדבריכם · שבכלל דבריו דבריכם · אמר להם צאו וראו איזו היא דרך רעה שיתרחק ממנה האדם : רבי אליעזר אומר עין רעה · רבי יהושע אומר חבר רע · רבי יוסי אומר שכן רע · רבי שמעון אומר הלוה ואינו משלם · אחד הלוה מן האדם · כלוה

מן

רבי אלעזר זאָהן ערך'ז, איזט איינער ערגיעביגען קוועללע גלייך · ער פפלעגטע אויך צו זאגען: ווענן אללע ווייזען ישראל'ז אין דער איינען שאאלע וועֶרען, אונד אליעזר זאָהן הורקנוס וואָרע אין דער אנדערן, זאָ איבערוועֶגע ער זיא אללע · אבא שאול זאגטע, אים נאהמען דעז רבי יוחנן, אנדערז; נעֶמליך: ווענן אללע ווייזען אין ישראל אין דער איינען שאאלע וועֶרען, יא אליעזר זאָהן הורקנוס מיט איהנען, אונד אלעזר זאָהן ערך'ז וועֶרע אין דער אנדערן, זאָ איבערוועֶגע ער זיא אללע · (9 איינזט זאגטע ער צו איהנען: וואָהלאן! דענקט איינמאהל נאך, אונד זאגט מיר, וועלכעז וואָהל דער וועג צום גוטען איזט, אן דען דער מענש זיך האלטען זאָלל? — רבי אליעזר זאגטע: איין פריינדליכעז אויגע · רבי יהושע זאגטע: איין עדלער פריינד. רבי יוסי זאגטע: איין גוטער נאכבאר · רבי שמעון זאגטע: זיך צו געוועֶהנען, דאס מאן בייא איינער יעדען אונטערנעהמונג אויף דיא פאָלגע זעהע · רבי אלעזר זאגטע: דער בעזטע וועג צום גוטען איזט, איין רעכטשאפפענעז הערץ · הא! שפראך דער לעהרער איך ציעהע אלעזר זאָהן ערך'ז מיינונג דעז איריגען פאָר; דענן אין דער זייניגען ליעגען אללע דיא איהריגען מיט · זאָ זאגטע ער, צו אנדערער צייט: וואָהלאן! אונטערזוכט דאָך איינמאל, וועלכעז וואָהל דער געפאָהרליכזטע וועג זייא, דעם דער מענש אויזוויכען זאָלל. רבי אליעזר זאגטע: איין באָזעז אויגע · רבי יהושע זאגטע: איין באָזהאפטער פריינד · רבי יוסי זאגטע: איין באָזער נאכבאר · רבי שמעון זאגטע: דער געפאָהרליכזטע וועג איזט, צו באָרגען אונד ניכט צו בעצאהלען · דענן עז איזט גלייך, ווער פאָם מענשען באָרגט,

פרק שני

מן המקום · שנאמר לוה רשע ולא ישלם וצדיק
חונן ונותן · רבי אליעזר אומר לב רע · אמר להם
רואה אני את־דברי אלעזר בן־ערך מדבריכם ·
שבכלל דבריו דבריכם : י הם אמרו שלשה
דברים · רבי אליעזר אומר · יהי כבוד חברך
חביב עליך כשלך · ואל תהי נוח לכעוס · ושוב
יום אחד לפני מיתתך · והוי מתחמם כנגד אורן
של חכמים · והוי זהיר בגחלתן שלא תכוה ·
שנשיכתן נשיכת שועל · ועקיצתן עקיצת עקרב
ולחישתן לחישת שרף · וכל־דבריהם כגחלי אש :
יא רבי יהושע אומר עין הרע ויצר הרע ושנאת
הבריות · מוציאין את־האדם מן העולם :
יב רבי יוסי אומר יהי ממון חברך חביב עליך
כשלך · והתקן עצמך ללמוד תורה · שאינה
ירשה לך · וכל־מעשיך יהיו לשם שמים : יג
רבי שמעון אומר הוי זהיר בקריאת שמע ·
ובתפלה · וכשאתה מתפלל אל תעש תפלתך
קבע : אלא רחמים ותחנונים לפני המקום

שנאמר

באָרגט פֿאָן גאָטט ; וויא עז אין דער שריפֿט הייסט :
דער גאָטטלאָזע באָרגט אונד צאהלט ניכֿט ; דער גע=
רעכֿטע אבער ליהט אונד פֿערשענקט . רבי אלעזר
זאגטע : ניכֿטז איזט זא געפֿאֶהרליך , אלז איין באָזעז
הערץ . — הא ! ריעף דער לעהרער , איך ציהע וויע=
דערום אלעזר זאָהן ערך'ז מיינונג אללען דען איבריגען
פֿאר ; דענן דיא זייניגע בעגרייפֿט אללע דיא איבריגע מיט
אין זיך . (טו יעדער פֿאָן דיעזען שילערן פֿיהרטע דרייא
שפריכֿע אים מונדע . רבי אליעזר פפֿלעגטע צו זאגען :
לאס דייגען נאֶכֿסטען עהרע דיר זא ווערטה זיין וויא
דיינע אייגנע ; לאס דיך ניכֿט לייכֿט אין צאָרן בריגגען ;
אונד בעסערע דיך איינען טאג פֿאָר דיינעם טאָדע .
וואֶרמע דיך אן דעם פֿייער דער ווייזען , נים דיך אבער
פֿאָר איהרער גלוט אין אכֿט , דאס דוא ניכֿט פֿער=
זענגט ; דענן איהר ביס איזט דער ביס איינעז שאקאלה ,
(גאלד וואָלף'ז) איהר שטיך דער שטיך איינעז שקאָרפיאָנז=
שטיכֿז , איהר צישען דאז געצישׁ איינער שלאנגע , אונד
אללע איהרע וואָרטע זינד וויא גליהענדע קאָהלען . (טז
רבי יהושע זאגטע : גייץ , אונגעצאֶהמטע בעגיערדע אונד
מענשענהאס , טרייבען דען מענשען אויז דער וועלט .
(יז רבי יוסי זאגטע : לאס דיר דאז פֿערמאָגען דיינעז
נאֶכֿסטען זא טהייער זיין וויא דיין אייגנעז . גיעב דיר
מיהע , ווענן דוא וואז לערנען ווילזט : דענן פֿערערבט
קאנן דיא געלעהרזאמקייט ניכֿט ווערדען ; אונד לאס
אללע דיינע האנדלונגען אויז רייגער אבזיכֿט געשעהען .
(יח רבי שמעון זאגטע : פֿערנאכֿלאֶסיגע ניכֿט דאז שמע
צו לעזען , אונד דיין געבעט צו פֿעררעכֿטען ; ווענן דוא
בעטעזט , זיעהע עז ניכֿט אלז איין אויפֿערלעגטעז גע=
שאֶפֿט אן , זאָנדערן אלז איינע גנאדע אונד בארם=
הערציגקייט פֿאָן גאָטט , דאס ער דיך אנהאֶרט ;

ווייא

שֶׁנֶּאֱמַר כִּי חַנּוּן וְרַחוּם הוּא אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב־חֶסֶד
וְנִחָם עַל־הָרָעָה · וְאַל תְּהִי רָשָׁע בִּפְנֵי עַצְמְךָ : יד
רַבִּי אֶלְעָזָר אוֹמֵר הֱוֵי שָׁקוּד לִלְמוֹד תּוֹרָה · וְדַע
מַה־שֶּׁתָּשִׁיב לְאֶפִּיקוֹרוֹס · וְדַע לִפְנֵי מִי אַתָּה
עָמֵל · וּמִי הוּא בַּעַל מְלַאכְתְּךָ שֶׁיְּשַׁלֶּם־לְךָ שְׂכַר
פְּעֻלָּתֶךָ : טו רַבִּי טַרְפוֹן אוֹמֵר הַיּוֹם קָצֵר ·
וְהַמְּלָאכָה מְרֻבָּה · וְהַפּוֹעֲלִים עֲצֵלִים ·
וְהַשָּׂכָר הַרְבֵּה · וּבַעַל הַבַּיִת דּוֹחֵק : טז הוּא
הָיָה אוֹמֵר · לֹא עָלֶיךָ הַמְּלָאכָה לִגְמוֹר · וְלֹא
אַתָּה בֶן־חוֹרִין לְהִבָּטֵל מִמֶּנָּה · אִם לָמַדְתָּ תּוֹרָה
הַרְבֵּה · נוֹתְנִין לְךָ שָׂכָר הַרְבֵּה · וְנֶאֱמָן הוּא
בַּעַל מְלַאכְתְּךָ · שֶׁיְּשַׁלֶּם־לְךָ שְׂכַר פְּעֻלָּתֶךָ ·
וְדַע שֶׁמַּתַּן שְׂכָרָן שֶׁל צַדִּיקִים לֶעָתִיד לָבֹא :

רבי חנניה

פרק שלישי

א עֲקַבְיָא בֶן מַהֲלַלְאֵל אוֹמֵר · הִסְתַּכֵּל
בִּשְׁלֹשָׁה דְבָרִים וְאֵין אַתָּה בָא
לִידֵי עֲבֵרָה · דַּע מֵאַיִן בָּאתָ · וּלְאָן אַתָּה

הוֹלֵךְ

וויא עז דענן אין דער שריפט הייסט: ער איזט גנאדיג,
לאנגמיטהיג, פאן אונענדליכער הולד, אונד נימםט
בעשלאססענעז איבל גערן צוריק · האלטע דיך אויך
גיכט זעלבזט פיר איינעז טויגעניכטז · 14) רבי אלעזר
זאגטע: זייא עמזיג אים שטודיום דעז געזעטצעז; גלייכ-
וואהל איבע דיך אין דינגען, וואמיט דוא דען גאט-
טעזלייגנער ווידערלעגען קאננזט; בעדענקע אויך וועז-
זען זאכע דוא פערטהיידיגזט, אונד דאס דער העררי,
פיר וועלכען דוא ארבייטעזט, דיין פערדיענזט פאלל-
קאממען בעלאהנען ווירד · 15) רבי טרפון פפלעגטע צו
זאגען: דיא צייט איזט קורץ, דער ארבייט פיעל, דיא
ארבייטער זינד טראגע, דער לאהן איזט גראס, אונד
דער הויזהערר טרייבט מיט ערנזט אן · 16) נאך זאגטע
ער: עז איזט עבען ניכט דיינע אבליעגענהייט, דאז
ווערק צו פאללענדען; אבער עבען זא וועניג שטעהט עז
דיר פרייא, דיך איהם גאר ניכט צו אונטערציעהען ·
יע נאך דעם דוא געלערנט האזט, בעקאממזט דוא אויך
לאהן · דער העררי, פיר דען דוא ארבייטעזט, איזט
רעדליך, אונד ווירד דיר דיינען פערדיענטען לאהן ניכט
פארענטהאלטען; אבער מערקע וואהל, דאס דיא בע-
לאהנונג דער פראממען אין דיא צוקונפט היניווזגע-
זעטצט איזט ·

דריטטער אבשניטט

1) עקביא זאהן מהללאל'ז זאגטע: בעטראכטע שטעטז
דרייא דינגע, אונד דוא ווירזט ניע אין זינדען פערפאל-
לען · מערקע, וואהער דוא געקאממען ביזט, וואהין
דוא איינזט

הולך · ולפני מי אתה עתיד לתן דין וחשבון ·
מאין באת · מטפה סרוחה · ולאן אתה
הולך · למקום עפר רימה ותולעה · ולפני מי
אתה עתיד לתן דין וחשבון · לפני מלך מלכי
המלכים הקדוש ברוך הוא : ב רבי חנינא סגן
הכהנים אומר · הוי מתפלל בשלומה של
מלכות · שאלמלא מוראה · איש את־רעהו
חיים בלעו : רבי חנינא בן־תרדיון אומר שנים
שיושבין ואין ביניהם דברי תורה · הרי זה מושב
לצים · שנאמר ובמושב לצים לא ישב · אבל
שנים שיושבין ויש ביניהם דברי תורה · שכינה
שרויה ביניהם · שנאמר אז נדברו יראי יי איש
אל־רעהו · ויקשב יי וישמע · ויכתב ספר זכרון
לפניו · ליראי יי ולחשבי שמו · אין לי אלא
שנים ׀ מנין אפילו אחד שיושב ועוסק בתורה ·
שהקדוש ברוך הוא קובע לו שכר · שנאמר
ישב בדד וידם · כי נטל עליו : ג רבי שמעון
אומר · שלשה שאכלו על שלחן אחד · ולא

געהען, אונד פאר וועם דוא איינסט רעכענשאפט פאן דיינער האנדלונג אבלעגען ווירסט · ענטשטאנדען ביסט דוא אויז פערכטליכען טראפפען; הינגעהען ווירסט דוא אין איינעם ארט דער ערדע, וואו ווירמער אונד מאטטען זינד; רעכענשאפט דיינער האנדלונגען מוסט דוא אבלעגען, פאר דעם קאניגע אללער קאניגע, דעם הייליגען: געלאבט זייא ער!

2) רבי חנינא דער אבער פריעסטער זאגטע; בעטע פיר דיא גליקזעליגקייט דער לאנדעסאבריגקייט; דען ווארע ניכט פורכט פאר איהר, זא מאכטען פיעלע דער מענשען אייניאנדער לעבענדיג פערשלינגען וואללען · רבי חנינא זאהן תרדיון'ז זאגטע; צווייא, דיא ביזאממען זיטצען אונד זיך ניכט פאן געגענשטאנדען דעז געזעטצעז אונטערהאלטען, מאכען איינע פאבעלהאפטע געזעללשאפט אויז, פאן דער דיא שריפט זאגט: הייל דעם מאננע, דער ניע אין פאבעלגעזעללשאפט זאס! ווען אבער צווייא בייאזאממען זיטצען אונד זיך פאן געגענשטאנדען דעז געזעטצעז אונטערהאלטען, זא איזט איהנען דער אבגלאנץ גאטטעז געגענווארטיג; וויא עז אין דער שריפט הייסט: דיא גאטטעספערעהרער אונטעררעדעטען זיך מיט איינאנדער, דער עוויגע פערנאהם עז, ערהארטע זיא, אונד עז ווארד פערצייכנעט אין דאז בוך דעז געדאכטניסעז פיר גאטטעספערעהרער אונד דיא זיינע נאהמען געדענקען · היער וואר דיא רעדע פאן צווייען, וואהער אבער לאסט זיך בעווייזען, דאס יעמאנד, דער אין דער איינזאמקייט איזט אונד זיך מיט דעם געזעטצע בעשעפטיגט, פאן גאטט איינען בעשטימטען לאהן צו ערווארטען האבע? אויז פאלגענדער שטעללע, וואו עז הייסט: מאג ער איינזאם זיטצען אונד זעלענרוהע האבען, זיין לאאז איזט געווארפען.

3) רבי שמעון זאגטע: ווען דרייא אן איינעם טישע צוזאממען עססען, אונד זיך דאבייא ניכט

אמרו עליו דברי תורה · כאלו אכלו מזבחי מתים · שנאמר כי כל־שלחנות מלאו קיא צאה · בלי מקום : אבל שלשה שאכלו על שלחן אחד · ואמרו עליו דברי תורה · כאלו אכלו משלחנו של־מקום · שנאמר וידבר אלי · זה השלחן אשר לפני יי : ד רבי חנינא בן־חכינאי אומר · הנעור בלילה · והמהלך בדרך יחידי · ומפנה לבו לבטלה · הרי זה מתחיב בנפשו :

ה רבי נחוניא בן־הקנה אומר · כל־המקבל עליו עול תורה · מעבירין ממנו עול מלכות ועול דרך ארץ · וכל־הפורק ממנו עול תורה · נותנין עליו עול מלכות ועול דרך ארץ : ו רבי חלפתא בן־דוסא איש כפר חנניא אומר · עשרה שיושבין ועוסקין בתורה שכינה שרויה ביניהם · שנאמר אלהים נצב בעדת־אל · ומנין אפילו חמשה · שנאמר ואגדתו על־ארץ יסדה · ומנין אפילו שלשה · שנאמר בקרב אלהים ישפט · ומנין אפילו שנים · שנאמר

פאָן געגענשטאֶנדען דעז געזעטצעז אונטערהאלטען, זאָ איזט עז גלייך, אלז האֶטטען זיא פאָם געֶטצענאָפפער געגאָסען; וויא עז אין דער שריפט הייסט: איהרע טי־שע זינד אללע פאָלל שמוטצעז אונד אונפלאטהז; גאָטטעז ווירד ניכט געדאכט. וועזן אבער דרייא מיט איינאנדער עסען. אונד זיך דאבייא פאָן געגענשטאֶנ־דען דעז געזעטצעז אונטערהאלטען, זאָ איזט עז גלייך, אלז האֶטטען זיא אם טישע דעז הערן געגעסען, פאָן דעם עז הייטט: ער שפראך צו מיר, דיעז איזט איין טיש פאָר דעם הערן. 4) רבי חנינא זאָהן חכינאי'ז זאגטע: ווער בייא נאכט וואכט, ווער אלליין רייזעט, אונד ווער זיין הערץ אונניטצערווייזע אויזשיטטעט; דער איזט זעלבזט שולד דאראן, ווען איהם איין איבעל צושטאָסט. 5) רבי נחוניא זאָהן הקנה זאגטע: ווער זיך דעם יאָכע דעז געזעטצעז אונטערווירפט, ווירד פאָם יאָכע דער אָבריגקייט אונד דער וועלטגעשאֶפטע בעפרייעט. ווער אבער דאז יאָך דעז געזעטצעז פאָן זיך אבווירפט, דעם ווירד דאז יאָך דער אָבריגקייט אונד דער וועלטגעשאֶפטע אויפגעלעגט. 6) רבי חלפתא זאָהן דוסא אויז דעם דאָרפע חנניא זאגטע: וועזן צעהנע בייזאממען זיטצען אונד זיך מיט געגענשטאֶנדען דעז גע־זעטצעז בעשאֶפטיגען, זאָ איזט דער אבגלאנץ גאָטטעז איהנען געגענוואֶרטיג; וויא עז אין דער שריפט הייסט: דיא גאָטטהייט שטעהט דא אין גאֶטטליכער געמיינדע. וואז גיעבט דען בעווייז, דאס דיעזעז אויך פאָן פינפען גילט? דיא שטעללע, אין וועלכער עז הייסט: ער זעלבזט האט זיינען בונד אויף ערדען פעזט געגרינ־דעט. דיעז גילט אויך פאָן דרייען; דען עז הייסט אין דער שריפט: גאָטט ריכטעט מיטטען אונטער דען ריכטערן. וואָהער אבער ווייס איך, דאס דיעס אויך פאָן צווייען גילט? אויז דער שטעללע אין דער שריפט, וואָ עז הייסט:

פרק שלישי

אָז נִדְבְּרוּ יִרְאֵי יְיָ אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ · וַיַּקְשֵׁב יְיָ
וַיִּשְׁמָע · וּמִנַּיִן אֲפִילוּ אֶחָד · שֶׁנֶּאֱמַר בְּכָל־
הַמָּקוֹם | אֲשֶׁר אַזְכִּיר אֶת־שְׁמִי · אָבוֹא אֵלֶיךָ
וּבֵרַכְתִּיךָ : ז רַבִּי אֶלְעָזָר אִישׁ בַּרְתּוֹתָא
אוֹמֵר · תֶּן־לוֹ מִשֶּׁלּוֹ · שֶׁאַתָּה וְשֶׁלְּךָ שֶׁלּוֹ ·
וְכֵן בְּדָוִד הוּא אוֹמֵר · כִּי־מִמְּךָ הַכֹּל וּמִיָּדְךָ
נָתַנּוּ לָךְ : רַבִּי יַעֲקֹב אוֹמֵר · הַמְהַלֵּךְ בַּדֶּרֶךְ
וְשׁוֹנֶה וּמַפְסִיק מִמִּשְׁנָתוֹ · וְאוֹמֵר מַה־נָּאֶה
אִילָן זֶה · מַה־נָּאֶה נִיר זֶה · מַעֲלֶה עָלָיו הַכָּתוּב
כְּאִלּוּ מִתְחַיֵּב בְּנַפְשׁוֹ : ח רַבִּי דוֹסְתָּאִי בְּרַבִּי
יַנַּאי מִשּׁוּם רַבִּי מֵאִיר אוֹמֵר כָּל־הַשּׁוֹכֵחַ דָּבָר
אֶחָד מִמִּשְׁנָתוֹ · מַעֲלֶה עָלָיו הַכָּתוּב כְּאִלּוּ
מִתְחַיֵּב בְּנַפְשׁוֹ שֶׁנֶּאֱמַר רַק הִשָּׁמֶר לְךָ וּשְׁמֹר נַפְשְׁךָ
מְאֹד פֶּן־תִּשְׁכַּח אֶת־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר־רָאוּ עֵינֶיךָ ·
יָכוֹל אֲפִילוּ תָּקְפָה עָלָיו מִשְׁנָתוֹ · תַּלְמוּד לוֹמַר
וּפֶן יָסוּרוּ מִלְּבָבְךָ כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ · הָא אֵינוֹ מִתְחַיֵּב
בְּנַפְשׁוֹ עַד שֶׁיֵּשֵׁב וִיסִירֵם מִלִּבּוֹ : ט רַבִּי חֲנִינָא
בֶּן־דּוֹסָא אוֹמֵר כֹּל שֶׁיִּרְאַת חֶטְאוֹ קוֹדֶמֶת

M.T. AKADEMIA KÖNYVTÁRA

דיא גאטטעזפערעהרער אונטערדעטען זיך מיט איינ־
אנדער, דער עוויגע פערנאהם עז אונד ערהארע זיא.
אויך פאן איינעם אלליין גילט דיעז; דען עז הייסט;
אן אללען ארטען, ווא מיין נאהמען גענענט ווירד,
ווערדע איך צו דיר קאממען אונד דיך זעגנען. 7)
רבי אלעזר אויז ברתותא זאגטע: גיעב איהם פאן דעם
זייניגען; דען אללעז, דוא אונד דאז דייניגע, איזט
דאז זייניגע. זא זאגטע אויך דוד: פאן דיר קאממט
אללעז; אויז דיינער האנד געבען וויר עז דיר. רבי
יעקב זאגטע: ווער וואנדערט אונד עבען מיט געדאנ־
קען אן דאז געזעטץ בעשעפטיגט איזט, זיך אבער
אונטערבריכט, אונד זאגט: וויא שאן איזט דיעזער
בוים! וויא שאן דיעזער אקער! אונד עז שטאסט איהם
עטוואז איבלעז צו; דען גיעבט דיא שריפט אן, דאס
ער זעלבזט שולד דאראז איזט. 8) רבי דוסתאי,
זאהן דעז ינאי, זאגטע אים נאהמען דעז רבי מאיר:
ווער איין שטיק פאן דעם, וואז ער געלערנט האט,
פערגיסט, דיעם ווירד פאן דער שריפט געזאגט, דאס
ער זעלבזט שולד אן זיינעם פערדערבען איזט; דען
עז הייסט: זא היטע דיך דען, אונד נים דיינע זעעלע
איין אכט, דאס דוא דיא דינגע ניכט פערגעססעז, דיא
דיינע אויגען געזעהען האבען. דאמיט מאן אבער ניכט
גלויבע, דאס דיעז אויך דער פאלל זייא, ווען איהם
דאז געלערנטע צו שווער צו בעהאלטען איזט; זא
פאהרט דיא שריפט פארט מיט דען וואהרטען: אונד
דאס זיא דיין לעבענלאנג ניכט וועגגעליגט ווערדען
אויז דיינעם הערצען. דיעז לעהרט בעהויפטען, דאס
דיא שולד אייגעם ניכט אנדערז צוגערעכנעט ווירד,
אלז ביז מאן זיא פארזעטצליך אויז דעם הערצען פער־
ווירפט. 9) רבי חנינא זאהן דוסא'ז זאגטע: בייא דעם
מענשען, דעססען פורכט פאר דער זינדע

לְחָכְמָתוֹ חָכְמָתוֹ מִתְקַיֶּמֶת · וְכֹל שֶׁחָכְמָתוֹ
קוֹדֶמֶת לְיִרְאַת חֶטְאוֹ · אֵין חָכְמָתוֹ מִתְקַיֶּמֶת :
הוּא הָיָה אוֹמֵר · כֹּל שֶׁמַּעֲשָׂיו מְרֻבִּין מֵחָכְמָתוֹ ·
חָכְמָתוֹ מִתְקַיֶּמֶת · וְכֹל שֶׁחָכְמָתוֹ מְרֻבָּה
מִמַּעֲשָׂיו · אֵין חָכְמָתוֹ מִתְקַיֶּמֶת : י הוּא הָיָה
אוֹמֵר כֹּל שֶׁרוּחַ הַבְּרִיּוֹת נוֹחָה הֵימֶנּוּ · רוּחַ הַמָּקוֹם
נוֹחָה הֵימֶנּוּ · וְכֹל שֶׁאֵין רוּחַ הַבְּרִיּוֹת נוֹחָה הֵימֶנּוּ ·
אֵין רוּחַ הַמָּקוֹם נוֹחָה הֵימֶנּוּ : רַבִּי דוֹסָא בֶּן־
הַרְכִּינַס אוֹמֵר שֵׁינָה שֶׁל שַׁחֲרִית · וְיַיִן שֶׁל
צָהֳרַיִם · וְשִׂיחַת הַיְלָדִים · וִישִׁיבַת בָּתֵּי כְנֵסִיּוֹת
שֶׁל עַמֵּי הָאָרֶץ · מוֹצִיאִין אֶת־הָאָדָם מִן
הָעוֹלָם : יא רַבִּי אֶלְעָזָר הַמּוֹדָעִי אוֹמֵר הַמְחַלֵּל
אֶת הַקֳּדָשִׁים · וְהַמְבַזֶּה אֶת־הַמּוֹעֲדוֹת · וְהַמַּלְבִּין
פְּנֵי חֲבֵרוֹ בָּרַבִּים וְהַמֵּפֵר בְּרִיתוֹ שֶׁל אַבְרָהָם
אָבִינוּ · וְהַמְגַלֶּה פָנִים בַּתּוֹרָה שֶׁלֹּא כַהֲלָכָה ·
אַף עַל פִּי שֶׁיֵּשׁ בְּיָדוֹ תוֹרָה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים אֵין
לוֹ חֵלֶק לָעוֹלָם הַבָּא · יב רַבִּי יִשְׁמָעֵאל אוֹמֵר
הֱוֵי קַל לְרֹאשׁ · וְנוֹחַ לְתִשְׁחֹרֶת · וֶהֱוֵה מְקַבֵּל

זיינער קלוגהייט צופֿאָרקאָממט , איזט דיא קלוגהייט
פֿאָן בעשטאנד ; בייא דעם אבער , וואָ דיא קלוגהייט
דער פֿורכֿט פֿאָר דער זינדע צופֿאָרקאָממט , איזט דיא
קלוגהייט ניכֿט פֿאָן בעשטאנד . ער וואגטע פֿער=
נער : ווער זיך מעהר בעשטרעבט , גוטע האנדלונגען
אויסצואיבען , אלז ווייזהייטזרעגעלן צו זאממעלן , דעס=
סען ווייזהייט איזט פֿאָן בעשטאנד ; ווער זיך אבער אום
ווייזהייטזרעגעלן בעמיהעט , אונד דעזטאָ וועניגער גו=
טע האנדלונגען טהוט , דעססען ווייזהייט איזט פֿאָן קיי=
נעם בעשטאנד . טו) נאָך פפֿלעגטע דיעזער צו זאגען :
ווער בייא דען לייטען וואָהלגעליטטען איזט , דער איזט אויך
גאָטט געפֿאֶלליג ; ווער אבער דען לייטען אונאנגענעהם
איזט , דער קאנן אויך גאָטט ניכֿט אנגענעהם זיין . רבי
דוסא זאָהן הורקנוס זאגטע : דער מאָרגענשלאף , דער
וויין צור מיטטאגזצייט , דאז טאֶנדעלן מיט דען קינדערן ,
אונד דאז בייזיצען פֿאֶבעלהאפֿטער געזעללשאפֿטען ,
ברינגען דען מענשען אום דען גענוס דער וועלט . טז)
רבי אליעזר דער המודעי זאגטע : ווער געהייליגטע דינ=
גע ענטהייליגט , ווער דיא פֿעזטטאגע גערינג שאֶטצט ,
ווער זיינען נאֶכֿזטען אֶפֿפֿענטליך בעשאֶמט , ווער דען
בונד אונזערז פֿאטערז אברהם'ז צערשטאֶרט , אונד
ווער דיא שריפֿט אויף איינע אונאנשטאֶנדיגע ארט ער=
קלאֶרט אונד אבענדערט , ער מאג זאָנזט נאָך זאָ פֿיע=
לע געלעהרזאמקייט אונד גוטע אייגענשאפֿטען בעזי=
טצען , האט דעננאָך קיינען טהייל אן דעם צוקינפֿטיגען
לעבען . יז) רבי ישמעאל זאגטע : צייגע דיך געגען
דיען גראָסען מאן דיענזטפֿערטיג , געגען דען יינגלינג
געפֿאֶלליג , אונד קאָממע

יעדעם

את־כל האדם בשמחה : יג רבי עקיבא ו
אומר שחוק וקלות ראש · מרגילין את־
האדם לערוה · מסורת סיג לתורה · מעשרות
סיג לעשר · נדרים סיג לפרישות · סיג לחכמה
שתיקה : יד הוא היה אומר חביב אדם שנברא
בצלם · חבה יתרה נודעת לו שנברא בצלם ·
שנאמר כי בצלם ו אלהים עשה את־האדם :
חביבין ישראל שנקראו בנים למקום · חבה
יתרה נודעת להם שנקראו בנים למקום ·
שנאמר בנים ו אתם ליי אלהיכם : חביבין
ישראל שנתן להם כלי חמדה · חבה יתרה
נודעת להם שנתן להם כלי חמדה · שנאמר
כי לקח טוב נתתי לכם תורתי אל־תעזובו :
טו הכל צפוי · והרשות נתונה · ובטוב העולם
נדון · והכל לפי רוב המעשה : טז הוא היה אומר
הכל נתון בערבון · ומצודה פרוסה על כל־
החיים · החנות פתוחה · והחנוני מקיף · והפנקס
פתוח · והיד כותבת · וכל־הרוצה ללוות ·

יעדעם מיט פריינדליכקייט צופאר . 13) ר' עקיבא זאגטע
שאקערייא אונד לייכטפערטיגעז בעטראגען , פערליי־
טען דען מענשען צור אונצוכט . זא וויא דיא מסרה
איין צוין אום דיא הייליגע שריפט , דאז צעהנדען איין
צוין אום דען רייכטהום , דיא געליבדע איין צוין אום
דיא ענטהאלטזאמקייט זינד , זא איזט דאז שטיללע בע־
טראגען איין צוין אום דיא וויזהייט . 14) ער זאגטע
פערנער : דער מענש איזט דעם עוויגען ליעב , דען
ער האט איהן אין זיינעם עבענבילדע ערשאפפען ;
איינע פארציגליכע ליעבע איזט איהם אבער ערוויעזען ,
דאס גאטט איהם קונד געטהאן , ער זייא אין זיינעם
עבענבילדע ערשאפפען ווארדען , געמליך , דורך דיא
שטעללע אין דער שריפט , וואו עז הייסט : דען אים
עבענבילדע גאטטעז האט ער דען מענשען געשאפפען .
ישראל'ז פאלק איזט דעם עוויגען ליעב ; דען ער
נעננט זיא זיינע קינדער ; איינע פארציגליכע ליעבע
אבער איזט איהנען דאדורך ערוויעזען , דאס ער עז
איהנען קונד געטהאן , דאס ער זיא זיינע קינדער נעננט ,
דורך דיא שטעללע אין דער שריפט , וואראין עז הייסט :
איהר זייד קינדער דעז עוויגען , אייערעז גאטטעז .
ישראל'ז פאלק איזט דעם עוויגען ליעב ; דען ער גאב
איהנען איין קלייגאד . איינע פארציגליכע ליעבע איזט
איהנען אבער דאדורך ער וויעזען , דאס עז איהנען קונד
געטהאן ווארדען , דאס ער איהנען איין קלייגאד גע־
שענקט , געמליך דורך דיא שטעללע אין דער שריפט ,
וואו עז הייסט : איינע גוטע לעהרע האבע איך אייך גע־
געבען , פערלאססט מיין געזעטץ ניכט ! 15) דיא פארזע־
הונג וואלט איבער אללעז , אונד דעם מענשען איזט
דיא פרייע וואהל צו האנדעלן איבערלאססען . דא גו־
טע אים גאנצען בעשטיממט דאז אורטהייל ; דאביא
קאממט עז דען אויף דיא מענגע דער האנדלונגען אן .
16) ער זאגטע ער : אללעז ווירד אויף בירגשאפט
געגעבען , אונד איין גארן איזט דעם גאנצען מענשען־

פרק שלישי

יבא וילוה · והגבאין מחזירין תדיר בכל־יום ·
ונפרעין מן־האדם מדעתו ושלא מדעתו · ויש־
להם על מה־שיסמוכו · והדין דין אמת · והכל
מתקן לסעודה : יז רבי אלעזר · בן־עזריה
אומר אם ו אין תורה · אין דרך ארץ · אם ו
אין דרך ארץ · אין תורה · אם ו אין חכמה ·
אין יראה · אם ו אין יראה · אין חכמה ·
אם ו אין דעת · אין בינה · אם ו אין בינה ·
אין דעת · אם ו אין קמח · אין תורה · אם ו
אין התורה · אין קמח : הוא היה אומר כל
שחכמתו מרבה ממעשיו · למה הוא דומה ·
לאילן שענפיו מרבין ושרשיו מועטין והרוח באה
ועוקרתו והופכתו על פניו · שנאמר והיה
כערער בערבה · ולא יראה כי־יבוא טוב ·
ושכן חררים במדבר ארץ מלחה ולא תשב :
אבל כל שמעשיו מרבין מחכמתו · למה הוא
דומה · לאילן שענפיו מועטין ושרשיו מרבין ·
שאפילו כל־הרוחות שבעולם באות ונושבות

געשלעכטע גלייך געלעגט · דער לאדען שטעהט אָפּ־
פען, דער לאדענהערר גיעבט אויף באָרג, דאז בוך
ליעגט אויפגעשלאגען, אונד איינע האַנד שרייבט איין.
דער ענטלעהנען וויל קאָממע אונד ענטלעהנע; דיא
איינפאָדרער אבער געהן בעשטענדיג אומהער, אונד
מאכען זיך דיא שולד פאָם מענשען בעצאהלט, באל־
מיט, באלד אָהנע זיין פאָרוויסען · זיא האבען אויך
געוויס איינען גרונד דאצו; אבער דאז געריכט איזט
גערעכט, אונד אללעז איזט בערייט צור מאהלצייט.

17) רבי אלעזר זאָהן עזריה זאגטע: וואָ קיינע געלעהר־
זאמקייט איזט, דא זינד אויך קיינע זיטטען, אונד וואָ
קיינע זיטטען זינד, דא איזט אויך קיינע געלעהרזאמ־
קייט · וואָ קיינע וויזהייט איזט, דא איזט קיינע רעלי־
גיאָן, אונד וואָ קיינע רעליגיאָן איזט, דא איזט אויך
קיינע וויזהייט · וואָ קיינע קעננטניסע זינד, דא איזט
קיינע פערנונפט, אונד וואָ קיינע פערנונפט איזט, דא
זינד קיינע קעננטניסע · וואָ קיינע נאהרונג איזט,
דא איזט קיינע געלעהרזאמקייט, אונד וואָ קיינע גע־
לעהרזאמקייט איזט, דא איזט קיינע נאהרונג · פער־
נער פפלעגט ער צו זאגען: דער, דעסען קלוגהייט
גרעסער איזט אלז זיינע האנדלונגען, גלייכעט איינעם
בוימע, דער פיעלע אֶזטע אונד וועניג ווארצעלן האט;
קאָממט נון איין ווינד, אונד וועהעט איהן אן, זאָ רייסט
ער איהן אויז אונד שטירצט איהן צו באָדען · פאָן איי־
נעם זאָלכען הייסט עז אין דער שריפט: ער ווירד זיין
וויא איין שטרויך אין דער וויזטע, פיהלט דאז גוטע
ניכט, ווען עז קאָממט; שטעהט אין דער דירדע אים
וויזטען, אֶדען אונד אונפרוכטבארען לאנדע · דיעניע־
ניגע אבער, דעסען האנדלונגען גרעסער זינד אלז זיינע
קלוגהייט, גלייכט איינעם בוימע, דער וועניגע אֶזטע
אונד פיעלע ווארצעלן האט; דא מאָגען אללע ווינדע
דער וועלט קאָממען אונד אויף איהן לאָזשטירמען,

פרק שלישי

בו · אין מזיזין אותו ממקומו · שֶׁנֶּאֱמַר וְהָיָה
כְּעֵץ שָׁתוּל עַל־מַיִם · וְעַל־יוּבַל יְשַׁלַּח שָׁרָשָׁיו ·
וְלֹא־יִרְאֶה כִּי־יָבֹא חֹם וְהָיָה עָלֵהוּ רַעֲנָן · וּבִשְׁנַת
בַּצֹּרֶת לֹא יִדְאָג · וְלֹא יָמִישׁ מֵעֲשׂוֹת פֶּרִי : יח
רַבִּי אֱלִיעֶזֶר בֶּן־חִסְמָא אוֹמֵר קִנִּין · וּפִתְחֵי נִדָּה ·
הֵן הֵן גּוּפֵי הֲלָכוֹת · תְּקוּפוֹת · וְגִמַטְרִיָּאוֹת ·
פַּרְפְּרָאוֹת לַחָכְמָה : רבי חנניה וכו׳

פרק רביעי

א בֶּן־זוֹמָא אוֹמֵר אֵיזֶהוּ חָכָם הַלּוֹמֵד מִכָּל־אָדָם
שֶׁנֶּאֱמַר · מִכָּל־מְלַמְּדַי הִשְׂכַּלְתִּי · כִּי
עֵדְוֺתֶיךָ שִׂיחָה לִּי : אֵיזֶהוּ גִבּוֹר · הַכּוֹבֵשׁ אֶת־
יִצְרוֹ · שֶׁנֶּאֱמַר טוֹב אֶרֶךְ אַפַּיִם ׀ מִגִּבּוֹר וּמשֵׁל
בְּרוּחוֹ מִלֹּכֵד עִיר : אֵיזֶהוּ עָשִׁיר · הַשָּׂמֵחַ בְּחֶלְקוֹ ·
שֶׁנֶּאֱמַר יְגִיעַ כַּפֶּיךָ כִּי תֹאכֵל · אַשְׁרֶיךָ וְטוֹב לָךְ ·
אַשְׁרֶיךָ בָּעוֹלָם ׀ הַזֶּה · וְטוֹב לָךְ לָעוֹלָם ׀
הַבָּא · אֵיזֶהוּ מְכֻבָּד הַמְכַבֵּד אֶת־הַבְּרִיּוֹת ·
שֶׁנֶּאֱמַר כִּי־מְכַבְּדַי אֲכַבֵּד וּבֹזַי יֵקָלּוּ : ב בֶּן־עַזַּאי
אוֹמֵר הֱוֵי רָץ לְמִצְוָה קַלָּה · וּבוֹרֵחַ מִן הָעֲבֵרָה ·

שמצוה

זיא בעװעגען איהן ניכט אויז דער שטעללע. פאָן איינעם זאָלכען זאגט דיא שריפט: ער איזט וויא איין אם וואסער געפפלאנצטער בוים, דער וויט אומהער אים פייכטען באָדען וואורצעלט; ער שייעט קיינע היטצע, זיין בלאטט בלייבט איממער גרין; וואסערמאנגעל שרעקט איהן ניכט, אונד ער אונטערלאָסט ניכט פריכטע צו טראגען. (13 רבי אליעזר זאָהן חסמא'ז זאגטע: דיא לעהרע פאָן דען פאָגעלנעזטערן אונד דיא רעגעלן פאָן דען אבגעזאָנדערטען פרויען זינד דיא וועזענטליכען שטיקע דער געלעהרזאמקייט; שטערנקונדע אונד ערדמעסקונזט זינד גלייכזאם נור לעקערביסען דער וויזהייט.

פיערטער אבשניטט.

(1 זומא'ז זאָהן זאגטע: וועער איזט וואָהל איין ווירקליך וויזער מאן? דער פאָן איינעם יעדען לעהרער אנניממט. זאָ הייסט עז אויך אין דער שריפט: דורך אללע, דיא מיך בעלעהרטען, בין איך וויזע געוואָרדען. וועער איזט איין ווירקליכער העלד? דער זיינע ליידענשאפטען צאָהמט. זאָ הייסט עז אויך אין דער שריפט: דער לאנגמיטהיגע איזט בעססער אלז איין קריעגזהעלד; דער זיינע ליידענשאפטען בעזיעגט, בעזזער אלז איין פעזטונגזעראָבערער. וועער איזט איין ווירקליך רייכער מאן? דער מיט זיינעם טהייל צופריעדען איזט. זאָ הייסט עז אויך אין דער שריפט: גענייעססט דוא דייגער הענדע ארבייט, וואָהל דיר! דוא האזט עז גוט! וואָהל דיר, אין דיעזעם לעבען; דוא האזט עז גוט, אין דעם צוקינפטיגען. וועער איזט ווירקליך עהרווירדיג? דער זיינע נעבענמענשען עהרט. זאָ הייסט עז אויך אין דער שריפט: מיינע פערעהרער עהרע איך; פעראכטעט ווערדען, דיא מיך פערשמאָהען. (2 דער זאָהן עזאי'ז זאגטע: איילע דער אויזאיבונג דער קליינזטען וואָהלטהאט ענטגעגען, אונד פליעהע יעדען לאזטער:

פרק רביעי

שמצוה גוררת מצוה · ועברה גוררת עברה ·
ששכר מצוה מצוה · ושכר עברה עברה : ג
הוא היה אומר · אל תהי בז לכל־אדם · ואל
תהי מפליג לכל־דבר · שאין לך אדם · שאין
לו שעה · ואין לך דבר שאין לו מקום : ד רבי
לויטס איש יבנה אומר · מאד מאד הוה שפל־
רוח · שתקות אנוש רמה : רבי יוחנן בן ברוקה
אומר · כל־המחלל שם שמים בסתר · נפרעין
ממנו בגלוי · אחד שוגג ואחד מזיד בחלול־
השם : ה רבי ישמעאל בר ו רבי יוסי אומר
הלומד תורה על־מנת ללמד · מספיקין בידו
ללמוד וללמד · והלומד על־מנת לעשות ·
מספיקין בידו ללמוד וללמד לשמור ולעשות :
רבי צדוק אומר אל־תפרוש מן־הצבור · ואל־
תעש עצמך כעורכי הדיינין · ואל תעשה עטרה
להתגדל־בה · ולא קרדום לחתך־בה · וכך
היה ו הלל אומר · ודאשתמש בתגא חלף ·
הא למדת כל־הנהנה מדברי תורה · נוטל

חייו

דענן איינע וואָהלטהאט ציעהט איינע אנדערע נאך זיך,
אונד איין לאַזטער דאז אנדרע . דער לאָהן דער וואָהל=
טהאט איזט דיא וואָהלטהאט ; דיא שטראפֿע איינעז
לאַזטערז דאז לאַזטער . 3) פֿערנער פפֿלעגטע ער צו
זאגען : האלטע קיינען מענשען פֿיר צו גערינג, אונד
פֿערוויערף ניכטז זאגלייך אלז אונמאָגליך ; דענן עז
גיעבט קיינען מענשען, דער ניכט זיינע שטונדע האט,
אונד קיין דינג, דאז ניכט זיינען אָרט האבען קאָננטע .
4) רבי לויטס אויז יבנה פפֿלעגטע צו זאגען : זייא אייז=
זערזט דעמיטהיג ; דענן דאז ציעל אונזערעז שטערבלי=
כען טהיילז איזט בייא דען ווירמערן . רבי יוחנן
זאָהן ברוקה זאגטע : ווער דען גאָטטליכען נאהמען
ענטהייליגט, אָב עז גלייך אינזגעהיים געשיעהט, ווירד=
דעננאָך אָפפֿענטליך דאפֿיר בעשטראפֿט ; דענן בייא
ענטהייליגונג דעז גאָטטליכען נאהמענז (זיא געשיעהע
פֿערזעטצליך אָדער אונפֿאָרזעטצליך) איזט דיא שטרא=
פֿע אללעמאהל אָפֿפֿענטליך . 5) רבי ישמעאל, זאָהן
דעז רבי יוסי, זאגטע : ווער לערנט, אין דער אבזיכט
ווייטער צו לעהרען, דעם געלינגט עז צו לערנען אונד
צו לעהרען ; ווער אבער לערנט אום דארנאך צו האנ=
דעלן, דעם געלינגע אללעז, דאז לערנען, דאז לעהרען,
ער בעהאלט עז, אונד עז ווירד איהם געלעגענהייט
דארגעבאָטען גוט צו האנדעלן . רבי צדוק זאגטע :
זאָנדרע דיך ניכט פֿאָן דער געמיינדע אב . ווירף דיך
ניכט צום זאלבוואלטער אויף . מאכע דיא געלעהרזאמ=
קייט וועדער צור קראָנע, וואָמיט דוא דיך איבער אל=
לע אנדרע ערהעבזט, נאָך צום שפאטען, דאמיט צו
גראבען . דיעז האט שאָן הלל געזאגט : ווער דיא קראָ=
נע צו זיינעם אייגעננוטציגען געבראויכט, פֿערגעהט . היער=
אויז לערנזט דוא, דאס דער, וועלכער בלאָס פֿאָן דער
געלעהרזאמקייט פראָפֿעסיאָן מאכט,

חַיִּין מִן הָעוֹלָם: ו רַבִּי יוֹסֵי אוֹמֵר כָּל־הַמְכַבֵּד
אֶת־הַתּוֹרָה · גּוּפוֹ מְכֻבָּד עַל הַבְּרִיּוֹת · וְכָל־
הַמְחַלֵּל אֶת־הַתּוֹרָה · גּוּפוֹ מְחֻלָּל עַל הַבְּרִיּוֹת: ז
רַבִּי יִשְׁמָעֵאל בְּנוֹ אוֹמֵר · הַחוֹשֵׂךְ עַצְמוֹ מִן הַדִּין ·
פּוֹרֵק מִמֶּנּוּ אֵיבָה · וְגָזֵל וּשְׁבוּעַת שָׁוְא וְהַגַּס לִבּוֹ
בְּהוֹרָאָה · שׁוֹטֶה רָשָׁע וְגַס־רוּחַ: ח הוּא הָיָה
אוֹמֵר אַל תְּהִי דָן יְחִידִי שֶׁאֵין דָּן יְחִידִי אֶלָּא אֶחָד ·
וְאַל תֹּאמַר קַבְּלוּ דַעְתִּי · שֶׁהֵן רַשָּׁאִין וְלֹא אַתָּה ·
ט רַבִּי יוֹנָתָן אוֹמֵר כָּל־הַמְקַיֵּם · אֶת־הַתּוֹרָה
מֵעֹנִי · סוֹפוֹ לְקַיְּמָהּ מֵעֹשֶׁר · וְכָל־הַמְבַטֵּל אֶת־
הַתּוֹרָה מֵעֹשֶׁר · סוֹפוֹ לְבַטְּלָהּ מֵעֹנִי: י רַבִּי
מֵאִיר אוֹמֵר הֱוֵה מְמַעֵט בְּעֵסֶק וַעֲסוֹק בַּתּוֹרָה ·
וֶהֱוֵה שְׁפַל־רוּחַ בִּפְנֵי כָל־הָאָדָם וְאִם בָּטַלְתָּ מִן־
הַתּוֹרָה · יֶשׁ־לְךָ בְּטֵלִים הַרְבֵּה כְּנֶגְדְּךָ · וְאִם
עָמַלְתָּ בַּתּוֹרָה הַרְבֵּה · יֵשׁ שָׂכָר הַרְבֵּה לִתֶּן־לָךְ ·
יא רַבִּי אֱלִיעֶזֶר בֶּן־יַעֲקֹב אוֹמֵר הָעוֹשֶׂה מִצְוָה
אַחַת · קוֹנֶה לוֹ פְּרַקְלִיט אֶחָד · וְהָעוֹבֵר עֲבֵרָה
אַחַת · קוֹנֶה לוֹ קַטֵּיגוֹר אֶחָד · תְּשׁוּבָה וּמַעֲשִׂים

זיך זעלבוזט דער וועלט ענטרייסט . 6) רבי יוסי זאג-
טע: ווער דאז געזעטץ פערעהרט, דער מאכט זיך
פערעהרונגזווירדיג בייא דען לייטען; ווער אבער דאז
געזעטץ ענטעהרט, מאכט זיך פעראכטעט בייא דען
לייטען . 7) זיין זאהן רבי ישמעאל זאגטע: ווער זיך
פאן רעכטזהאנדעלן צו ענטפערנען זוכט, דער בע-
פרייעט זיך פאן פיינדשאפט, רויב אונד פערגעבלי-
כעם שוואור; ווער זיך אבער אויף געריכטליכע ענט-
שיידונג עטוואז איינבילדעט, איזט איין טהאר, איין
רוכלאזער אונד איין האכמיטהיגער . 8) נאך זאגטע
ער: ענטשיידע ניט גאנץ אלליין איינע זאכע; דען נור
איינער איזט עז, דער גאנץ אלליין ענטשיידען קאן .
זאגע אויך ניט: שטיממט מיינער מיינונג בייא; דען
דאז האנגט פאן איהנען אב, דוא קאננזט עז ניכט פאר-
שרייבען . 9) רבי יונתן זאגטע: ווער אין ארמוטה
לעבט אונד דאך דאז געזעטץ האלט, דער געלאנגט
דאצו, עז אויך אים בעזיטץ דעז רייכטהומז האלטען
צו קאננען; ווער אבער דאז געזעטץ אים בעזיטץ
דעז רייכטהומז פערנאכלאסיגט, דער ווירד עז צולעטצט
אויז ארמוטה ניכט האלטען קאננען . 10) רבי מאיר
זאגטע: מאכע דיר וועניגע געשאפטע, שטודירע דאז
געזעטץ פלייסיג, אונד זייא דעמיטהיג געגען יעדער-
מאן . ווען דוא דאז געזעטץ פערנאכלאסיגזט, זא
פינדען זיך צו דיינעם פערדרוסע פיעלע היגדערניסע
אין דיינען איבריגען געשאפטען; ביזט דוא אבער
עמזיג אין דער ערלערנונג דעז געזעטצעז, זא האט
ער (גאטט) פיעל, דאז ער דיר צור בעלאהנונג געבט .
11) רבי אליעזר זאהן יעקב'ז זאגטע: ווער איינע וואהל-
טהאט אויזאיבט, ערווירבט זיך איינען פירשפרעכער;
ווער אבער איין לאסטער בעגעהט, ערווירבט זיך איי-
נען אנקלאגער . בוסע אונד גוטע האנדלונגען

טובים · כתרים בפני הפורענות : רבי יוחנן
הסנדלר אומר כל־כנסיה שהיא לשם שמים ·
סופה להתקיים · ושאינה לשם שמים · אין
סופה להתקיים : יב רבי אלעזר בן־שמוע אומר
יהי כבוד תלמידך חביב עליך כשלך · וכבוד
חבריך כמורא רבך · ומורא רבך כמורא
שמים : יג רבי יהודה אומר הוה זהיר בתלמוד
ששגגת תלמוד עולה זדון : רבי שמעון אומר
שלשה כתרים הן · כתר תורה · וכתר כהונה ·
וכתר מלכות · וכתר שם טוב עולה על גביהן :
יד רבי נהוראי אומר הוה גולה למקום תורה ·
ואל תאמר שהיא תבוא אחריך · שחבריך
יקימוה בידך · ואל־בינתך אל תשען : טו רבי
ינאי אומר אין בידינו לא משלות הרשעים · ואף
לא מיסורי הצדיקים · רבי מתיא בן־חרש אומר
הוה מקדים בשלום כל־אדם · והוה זנב
לאריות · ואל תהי ראש לשועלים : טז רבי
יעקב אומר העולם הזה דומה לפרוזדור בפני

העולם

זינד שירמע זוידער דאז שטראפגעריכט . רבי יוחנן דער סנדלר זאגטע : יעדע שטיפטונג , דיא אויז גוטער אבזיכט געשיעהט , איזט פאָן בעשטאנד ; דיא אבער ניכט אויז גוטער אבזיכט געשיעהט , איזט ניכט פאָן דויער . 12) רבי אלעזר זאָהן שמוע'ז זאגטע : לאס דיר דיא עהרע דיינעז שילערז זאָ ווערטה זיין , וויא דיינע אייגנע ; דיא עהרע דיינעז פריינדעז גרענצע אן דיא אכטונג פיר דיינען לעהרער , אונד דיא אכטונג פיר דיינען לעהרער אן דיא עהרפורכט פיר גאָטט . 13) רבי יהודה זאגטע : זייא פאָרזיכטיג אין דיינעם אונטער-ריכט ; דען פערזעהן אים אונטערריכט ווירד צוויילען פאָרזעטצליכעז פערגעהן . רבי שמעון זאגטע : עז גיעבט דרייא קראָנען , דיא קראָנע דער געלעהרזאמקייט , דיא קראָנע דעז פריעזטערטהומז אונד דיא קאָניגזקראָנע ; דאָך דיא קראָנע דעז גוטען רופז איבערטריפט זיא אללע .
14) רבי נהוראי זאגטע : וואנדרע אימער נאָך איינעם אָרטע , וואָ געלעהרזאמקייט איזט , אונד מיינע ניכט , דאס זיא דיר נאכקאָממען ווירד , אָדער דאס דיינע מיטשילער זיא דיר ערהאלטען ווערדען ; נאָך וועניגער פערלאסע דיך היעראין אויף דיינען אייגנען פערשטאנד .
15) רבי ינאי זאגטע : וויר זינד וועדער אים שטאנדע צו ערקלאָרען , ווארום עז דעם גאָטטלאָזען וואָהל געהט , נאָך ווארום דער פראָממע אים ליידען לעבט . רבי מתיא זאָהן חרש'ז זאגטע : קאָממע יעדעם מענשען מיט דיינעם גרוסע צופאָר . זייא אויך ליעבער דעז לאָ-ווען שווייף , אלז דעז פוכזעז קאָפף . 16) רבי יעקב פפלעגטע צו זאגען : דיעזע וועלט איזט וויא איין פאָר-צימער צו דער קינפטיגען ;

הָעוֹלָם הַבָּא · הַתְקֵן עַצְמְךָ בִּפְרוֹזְדוֹר · כְּדֵי
שֶׁתִּכָּנֵס לִטְרַקְלִין : יז הוּא הָיָה אוֹמֵר · יָפָה
שָׁעָה אַחַת בִּתְשׁוּבָה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים בָּעוֹלָם ׀
הַזֶּה · מִכֹּל חַיֵּי הָעוֹלָם ׀ הַבָּא · וְיָפָה שָׁעָה
אַחַת שֶׁל קוֹרַת רוּחַ בָּעוֹלָם ׀ הַבָּא · מִכֹּל חַיֵּי
הָעוֹלָם ׀ הַזֶּה : יח רַבִּי שִׁמְעוֹן בֶּן־אֶלְעָזָר אוֹמֵר
אַל תְּרַצֶּה אֶת־חֲבֵרְךָ בִּשְׁעַת כַּעֲסוֹ · וְאַל
תְּנַחֲמֵהוּ בְּשָׁעָה שֶׁמֵּתוֹ מֻטָּל לְפָנָיו · וְאַל תִּשְׁאַל
לוֹ בִּשְׁעַת נִדְרוֹ · וְאַל תִּשְׁתַּדֵּל לִרְאוֹתוֹ בִּשְׁעַת
קַלְקָלָתוֹ : יט שְׁמוּאֵל הַקָּטָן אוֹמֵר בִּנְפוֹל אוֹיִבְךָ
אַל־תִּשְׂמָח · וּבִכָּשְׁלוֹ אַל־יָגֵל ׀ לִבֶּךָ : פֶּן־
יִרְאֶה יְיָ וְרַע בְּעֵינָיו · וְהֵשִׁיב מֵעָלָיו אַפּוֹ : כ
אֱלִישָׁע בֶּן־אֲבוּיָה אוֹמֵר הַלּוֹמֵד יֶלֶד לְמָה הוּא
דוֹמֶה · לִדְיוֹ כְּתוּבָה עַל נְיָר חָדָשׁ · וְהַלּוֹמֵד זָקֵן
לְמָה הוּא דוֹמֶה · לִדְיוֹ כְּתוּבָה עַל נְיָר מָחוּק ·
רַבִּי יוֹסֵי בַּר יְהוּדָה אִישׁ כְּפַר הַבַּבְלִי אוֹמֵר · הַלּוֹמֵד
תּוֹרָה מִן הַקְּטַנִּים · לְמַה ׀ הוּא דוֹמֶה · לְאוֹכֵל
עֲנָבִים קֵהוֹת · וְשׁוֹתֶה יַיִן מִגִּתּוֹ · וְהַלּוֹמֵד תּוֹרָה

מן

שיקע דיך אלזאָ אים פאָרציממער דאצו אן, דאם דוא אין דען זאאל איינגעלאסען ווירזט. 17) דיעזער פפלעגטע אויך צו זאגען: איינע שטונדע אין דיעזעם לעבען מיט אַלטער זינגעזבעקעהרונג אונד גוטען ווערקען צוגעבראכט, איזט וואָננעררייכער אלז דיא פאָרשטעללונג דעז גאנצען קינפטיגען לעבענז; איינע שטונדע דעז קינפטיגען לעבענז אבער איזט בעסער אלז אללען פערגניגען אין דיעזעם לעבען. 18) רבי שמעון זאָהן אלעזר'ז זאגטע: זוכע דיינען נאָכזטען ניע צו בעזאַנפטיגען, זאָ לאנגע ער נאָך אים צאָרן איזט; זוכע איהן ניכט צו טראָזטען, זאָ לאנגע דיא לייכע נאָך פאָר איהם ליעגט; מאכע איהם קיינע איינוועגדונג, ווענן דוא זיעהזט, דאם ער איין געליבדע טהוט; אונד פערלאנגע איהן ניכט צו בעזוכען צו דער שטונדע, ווענן ער געדעמיטהיגט איזט. 19) שמואל דער יינגערע האטטע צום וואהלשפרוך: פרייע דיך ניכט, ווענן דיין פיינד פאָללט, אונד פראָהלאָקע ניכט, ווענן ער שטרויכעלט; גאָטט זיעהט עז, עז מאַכטע איהם מיספאללען, אונד ער ווענדעט זיינען צאָרן פאָן איהם אב. 20) אלישע זאָהן אבויה'ז זאגטע: וואז מאן אין דער יוגענד לערנט, האפטעט וויא טינטע אויף נייעם פירגאמענט: וואז מאן אבער ערשט אים אלטער לערנט, איזט וויא טינטע אויף בעשמוטצטעם פערגאמענט. רבי יוסי, זאָהן יהודא'ז אויז כפר הבבלי, זאגטע: ווער פאָן יונגען לייטען לערנט, גלייכעט איינעם, דער אונרייפע טרויבען איסט, אונד ויין פאָן דער קעלטער טרינקט; ווער אבער פאָן

פֶּרֶק רְבִיעִי

מִן הַזְּקֵנִים לְמַה הוּא דוֹמֶה · לְאוֹכֵל עֲנָבִים
בְּשׁוּלוֹת וְשׁוֹתֶה יַיִן יָשָׁן : רַבִּי מֵאִיר אוֹמֵר אַל
תִּסְתַּכֵּל בְּקַנְקַן · אֶלָּא בְמַה־שֶׁיֵּשׁ־בּוֹ יֵשׁ קַנְקַן
חָדָשׁ מָלֵא יָשָׁן · וְיָשָׁן שֶׁאֲפִילוּ חָדָשׁ אֵין בּוֹ : כא
רַבִּי אֶלְעָזָר הַקַּפָּר אוֹמֵר הַקִּנְאָה · וְהַתַּאֲוָה ·
וְהַכָּבוֹד · מוֹצִיאִין אֶת־הָאָדָם מִן הָעוֹלָם :
כב הוּא הָיָה אוֹמֵר הַיִּלּוֹדִים לָמוּת · וְהַמֵּתִים
לְהֵחָיוֹת · וְהַחַיִּים לִידּוֹן לֵידַע וּלְהוֹדִיעַ וּלְהִוָּדַע ·
שֶׁהוּא אֵל · הוּא הַיּוֹצֵר · הוּא הַבּוֹרֵא · הוּא
הַמֵּבִין · הוּא הַדַּיָּן · הוּא הָעֵד · הוּא בַּעַל דִּין ·
הוּא עָתִיד לָדוּן · בָּרוּךְ הוּא · שֶׁאֵין לְפָנָיו · לֹא
עַוְלָה · וְלֹא שִׁכְחָה · וְלֹא מַשּׂוֹא פָנִים · וְלֹא
מִקַּח שֹׁחַד · וְדַע שֶׁהַכֹּל לְפִי הַחֶשְׁבּוֹן · וְאַל
יַבְטִיחֲךָ יִצְרְךָ · שֶׁהַשְּׁאוֹל בֵּית מָנוֹס לָךְ שֶׁעַל
כָּרְחֲךָ אַתָּה נוֹצָר · וְעַל כָּרְחֲךָ אַתָּה נוֹלָד · וְעַל
כָּרְחֲךָ אַתָּה חַי · וְעַל כָּרְחֲךָ אַתָּה מֵת · וְעַל
כָּרְחֲךָ אַתָּה עָתִיד לִתֵּן דִּין וְחֶשְׁבּוֹן · לִפְנֵי מֶלֶךְ
מַלְכֵי הַמְּלָכִים · הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא : רבי חנניה

פרק

אלטען לערנט, גלייכעט איינעם, דער רייפע טרויבען איסט אונד אלטען ווײן טרינקט. רבי מאיר זאגטע: זיעהע ניע אויף דען קרוג, זאנדערן אויף דאז, וואז דרינגען איזט. עז גיעבט פיעלע נייע קריעגע פאָלל אלטען ווײנעז, אונד פיעלע אלטע קריגע, וואָרינגען ניכט איינמאל יונגער ווײן איזט. 21) רבי אלעזר הקפר זאגטע: נייד, וואָללוזט אונד עהרזופט ברינגען דען מענשען אויז דער וועלט. 22) פערנער זאגטע ער: דיא געבאָרען וואורדען, זינד בעשטיממט צו שטערבען; דיא געשטאָרבענען, אויפערוועקט צו ווערדען; דיא אויפערוועקטען, פאָר געריכט צו שטעהן: דאמיט מאן לערנע, לעהרע אונד איבערצייגט ווערדע, דאס ער דער אללמאֶכטיגע איזט. ער, דער שאֶפפער, בילדער, דער אללעז דורכשויעט; ער איזט ריכטער, צייגע אונד ווידערזאכער, אונד ער ווירד דאז אורטהייל שפרעכען. געלאָבט זייא ער! בייא איהם איזט קיין אונרעכט, קיין פערגעסען, קיין אנזעהן דער פערזאָן אונד קיינע בעשטעכונג. וויסע אויך, דאס אללעז אין רעכנונג געבראכט ווירד. לאס דיך אויך פאָן דינער באֶזען בעגיערדע ניכט בערעדען, דאס דאז גראב איין צופלוכטזאָרט פיר דיך זייא: דען דוא ביזט אָהנע דיין צושטיממען געבילדעט אונד געבאָרען; דוא לעבזט אָהנע דיין איינשטיממען, ווירזט אויך זאָ שטערבען אונד פאָר געריכט רעכענשאפט אבלעגען מיסען, דעם קאֶניגע אללער קאֶניגע, דעם היילִיגען — געלאָבט זייא ער!

פֶּרֶק חֲמִישִׁי

א בַּעֲשָׂרָה מַאֲמָרוֹת נִבְרָא הָעוֹלָם · וּמַה־תַּלְמוּד לוֹמַר וַהֲלֹא בְמַאֲמָר אֶחָד יָכוֹל לְהִבָּרְאוֹת · אֶלָּא לְהִפָּרַע מִן הָרְשָׁעִים · שֶׁמְּאַבְּדִין אֶת־הָעוֹלָם שֶׁנִּבְרָא בַּעֲשָׂרָה מַאֲמָרוֹת · וְלִתֵּן שָׂכָר טוֹב לַצַּדִּיקִים שֶׁמְּקַיְּמִין אֶת־הָעוֹלָם · שֶׁנִּבְרָא בַּעֲשָׂרָה מַאֲמָרוֹת : ב עֲשָׂרָה דוֹרוֹת מֵאָדָם וְעַד נֹחַ · לְהוֹדִיעַ כַּמָּה אֶרֶךְ אַפַּיִם לְפָנָיו · שֶׁכָּל־הַדּוֹרוֹת הָיוּ מַכְעִיסִין וּבָאִין · עַד שֶׁהֵבִיא עֲלֵיהֶם אֶת־מֵי הַמַּבּוּל : ג עֲשָׂרָה דוֹרוֹת מִנֹּחַ וְעַד אַבְרָהָם · לְהוֹדִיעַ כַּמָּה אֶרֶךְ אַפַּיִם לְפָנָיו · שֶׁכָּל־הַדּוֹרוֹת הָיוּ מַכְעִיסִין וּבָאִין · עַד שֶׁבָּא אַבְרָהָם אָבִינוּ · וְקִבֵּל שְׂכַר כֻּלָּם · עֲשָׂרָה נִסְיוֹנוֹת נִתְנַסָּה אַבְרָהָם אָבִינוּ · וְעָמַד בְּכֻלָּם · לְהוֹדִיעַ כַּמָּה חִבָּתוֹ שֶׁל אַבְרָהָם אָבִינוּ ·

ד עֲשָׂרָה נִסִּים נַעֲשׂוּ לַאֲבוֹתֵינוּ בְּמִצְרַיִם · וַעֲשָׂרָה עַל־הַיָּם · עֶשֶׂר מַכּוֹת הֵבִיא הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא עַל הַמִּצְרִיִּים בְּמִצְרַיִם · וַעֲשָׂרָה עַל־הַיָּם : עֲשָׂרָה נִסְיוֹנוֹת נִסּוּ אֲבוֹתֵינוּ אֶת־הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ

1) דורך צעהן געטטליכע אויזשפריכע איזט דיא וועלט ערשאפפען וואָרדען · וואז וויל דיא שריפט אונז היערדורך לעהרען? דיעזעז: אָב גלייך אללעז דורך איינען איינציגען אויזשפרוך האָטטע ענטשטעהן קאָננען, זאָ געפיעל עז דעננאָך דער געטטליכען ווייז־היט, זיא נאך אונד נאך דורך צעהן אויזשפריכע צו ער־שאפפען, אום דיא באָזעוויכטער צו בעשטראפען, דיא איינע וועלט פערדערבען, דיא דורך צעהן אויזשפריכע ער־שאפפען וואָרדען; אונד אום דיא רעכטשאפפענען דעזטאָ מעהר צו בעלאָהנען, דיא איינע וועלט ערהאלטען, וועלכע ערשט דורך צעהן געטטליכע אויזשפריכע ענטשטאנ־דען איזט · 2) צעהן געשלעכטזפאָלגען ווארען פאָן אדם ביז צו נח · דאראויז זאָללען וויר לערנען, וויא גראָם דען עוויגען לאנגמוטה איזט; צעהן געשלעכטער, דיא אללע דען עוויגען ערצירנטען, פאָלגטען אויף איינ־אנדער, אונד איבער דאז צעהנטע ערשט בראכטע ער דיא זינדפלוטה · 3) צעהן געשלעכטזפאָלגען ווארען פאָן נח ביז צו אברהם, דאראויז זאָללען וויר לערנען, וויא גראָם דען עוויגען לאנגמוטה איזט; צעהן געשלעכ־טער, דיא דען עוויגען ערצירנטען, פאָלגטען אויף איינאנדער, ביז אונזער פאטער אברהם קאם, אונד דען לאָהן אללער ערהיעלט · צעהן פערזוכונגען ערפוהר אונזערם ערצפאטער אברהם, אונד ער בעשטאנד אין אללען · דאראויז זאָללען וויר לערנען, וויא גראָם זיינע ערגעבונג אין גאָטט געוועזען איזט · 4) צעהן וואונדער זינד אונזערן עלטערן אין מצרים געצייגט וואָרדען, אונד צעהנע אם ראָטהען מעערע · צעהן פלאגען ברכאטע גאָטט איבער דיא מצרים אין מצרים, אונד צעהנע אם ראָטהען מעערע · דורך צעהן פער־זוכונגען האבען אונזרע פאָרעלטערן דען עוויגען אין דער וויזטע אויף דיא פראָבע געשטעללט ·

פרק חמישי

במדבר · שנאמר וינסו אתי זה עשר פעמים ·
ולא שמעו בקולי: ה עשרה נסים נעשו לאבותינו
בבית המקדש · לא הפילה אשה מריח בשר
הקדש · ולא הסריח בשר הקדש מעולם · ולא
נראה זבוב בבית המטבחים · ולא אירע קרי
לכהן גדול ביום הכפורים · ולא כבו הגשמים
אש של עצי המערכה · ולא נצחה ו הרוח את
עמוד העשן · ולא נמצא פסול בעמר ובשתי
הלחם ובלחם הפנים · עומדים צפופים
ומשתחוים רוחים · ולא הזיק נחש ועקרב
בירושלים · ולא אמר אדם לחבירו צר לי
המקום שאלין בירושלים: ו עשרה דברים
נבראו בערב שבת בין השמשות · ואלו הן
פי הארץ · פי הבאר · פי הארון · הקשת ·
והמן · והמטה · והשמיר · הכתב · והמכתב ·
והלוחות · ויש אומרים אף קברו של משה
רבינו · ואילו של אברהם ו אבינו: ויש אומרים
אף המזיקין · ואף צבת בצבת עשויה: ז

שבעה

וויא עז הייסט אין דער שריפט: צעהן מאהל האבען
זיא מיך שאָן אויף דיא פראָבע געשטעללט, אונד מיר
ניכט געהאָרכען וואָללען. 5) צעהן וואונדער זינד אונ=
זערן עלטערן אין דעם טעמפעל געשעהען: זיא האט איינע
פרויא דורך דען גערוך דעז אָפּפערפליישעז מיסגעבאָה=
רען; זיא וואורדע דאז אָפּפערפלייש ריכענד; זיא וואורדע
איינע פליעגע אים שלאכטהויזע געזעהען; זיא ווידער=
פוהר דעם האָהענפריעזטער איין נאָכטליכער צופאלל
אם פערזאָהנונגזפעזטע; זיא האט דער רעגען דאז
פייער דעז שייטערהויפענז פערלאָשען. זיא האט דער
ווינד דיא רויכזיילע פערוועהעט; זיא איזט עטוואז
פעהלערהאפטעז אן דען העבעגארבען, אן דעם צוויי=
בראָדט אונד אן דעם שויבראָדטע געפונדען וואָרדען.
דאז פאָלק שטאנד צוזאממען געדראָנגט, אונד קאָנ=
טע זיך דעננאָך בעקוועם ניעדערבייגען; זיא האט איי=
נע שלאנגע אָדער איין שקאָרפיאָן אין ירושלים יעמאנ=
דען בעשאָדיגט; אונד זיא האט יעמאנד געזאגט: עז
איזט צו ענגע אין ירושלים, צו איבערנאכטען. 6) צעהן
דינגע זינד אם שאָפּפונגזפרייטאגע אין דער אבענד=
דאָממערונג ערשאפפען וואָרדען. נעמליך: דער שלונד
דער ערדע; דיא מינדונג דעז ברוננענז; דאז מויל דער
עזעלין; דער רעגענבאָגען; דער מן; דער שטאב; דער
שמיר; דיא צייכענשריפט; דיא שרייבעקונזט; אונד
דיא שטיינערנען טאפעלן. איניגע זעטצטען נאָך הינ=
צו: דיא באָזען גייזטער, דאז גראב משה'ז, אונד דער
ווידדער אונזערז פאטערז אברהם. נאָך אנדערע רעכ=
נען דאצו; דיא ערשטע צאנגע, דורך וועלכע דיא אנ=
דערן אללע געמאכט ווערדען.

פרק חמישי

שבעה דברים בגלם ושבעה בחכם · חכם : אינו מדבר לפני מי שגדול ממנו בחכמה ובמנין ואינו נכנס לתוך דברי חברו ואינו נבהל ׀ להשיב שואל כענין ומשיב כהלכה ואומר על ראשון ראשון ועל אחרון אחרון ועל מה־שלא שמע אומר לא שמעתי ומודה על האמת וחלופיהן בגלם : ה שבעה מיני פורעניות באין לעולם על שבעה גופי עבירה · מקצתן מעשרין ומקצתן אינן מעשרין · רעב של מהומה בא · מקצתן רעבים ומקצתן שבעים · גמרו שלא לעשר רעב של בצרת בא : ושלא לטול את־החלה · רעב של כליה בא : דבר בא לעולם ׀ על מיתות האמורות בתורה שלא נמסרו לבית דין ועל פירות שביעית : חרב באה לעולם ׀ על ענוי הדין · ועל עוות הדין · ועל המורים בתורה שלא כהלכה : ט חיה רעה באה לעולם ׀ על שבועת שוא ועל חלול השם ׀ גלות באה לעולם ׀ על עובדי זרים ועל גלוי

עריות

7) זיעבען אייגענשאפטען זינד מערקמאלע דען טאל=
פעל צו ערקעננען, אונד זיעבען ענטגעגענגעזעטצטע
מערקמאלע דעז וויזען מאננעז · איין וויזער מאנן
נימט ניא דאז ווארט פאר איינעם, דער איהן אן וויז=
הייט אונד אנזעהען איבערטריפט; פאללט ניעמאנד
אין דיא רעדע; איזט ניכט פאראיילינ אים אנטווארֿ=
טען; פראגט וואז צור זאכע געהארט, אונד אנטווארֿ=
טעט שיקליך; זאגט אויך דאז ערשטע צוערשט, דאז
לעטצטע צולעטצט; פאן דינגען, דיא ער ניכט געהארט
האט, זאגטע ער: דאז האבע איך ניכט געהארט;
אונד געשטעהט גערן דיא וואהרהייט איין · דער טאל=
פעל טהוט אבער פאן דעם אללען דאז געגענטהייל · 8)
זיעבען פערשיעדענע לאנדפלאגען קאממען אין דיא
וועלט, צור שטראפע פאן זיעבען הויפטאיבערטרעטונ=
גען · וועננ איין טהייל דען פאלקען זייגע גיטער פער=
צעהנדעט, אונד איין טהייל ניכט, זא ענטשטעהט הונ=
גערזנאטה אויז דירדע, זא דאס איין טהייל דארבט,
אונד איין טהייל אין איבערפלוס האט · האט מאן אבער
אללגעמיין בעשלאססען, ניכט צו פערצעהנדען, זא ענט=
שטעהט הונגערזנאטה דורך קריעג אונד דירדע · האט
מאן אללגעמיין בעשלאססען, קיינע חלה אבצולעגען,
זא ענטשטעהט איינע אללעזהינראפפענדע הונגערזנאטה ·
פעסט וויטהעט, וועגן זאלכע פערברעכען איבערהאנד
נעהמען, דיא אין דער שריפט מיט טאדעזשטראפע
בעלעגט זינד, אבער דעם געריכטע ניכט צו האנדהא=
בען געגעבען ווארדען; וויא אויך וועגען דער פריכטע
דעז זיעבענטען יאהרעז · דער קריעג פערהעערט דאז
לאנד וועגען פערצאגערונג דער רעכטזהאנדעל, וועגען
ביינונג דעז רעכטז אונד וועגען דעריעניגען, דיא אין
דער שריפט נאך געזעטצווידריגען ריגעלן אונטערריכ=
טען · 9) רייסענדע טהיערע נעהמען איבערהאנד וועגען
פערגעבליכער איידע, אונד וועגען ענטהייליגונג דעז
גאטטליכען נאהמענז · פערטרייבונג אין פרעמדע לאנדער
איזט שטראפע, פיר געצענדיענזט, פיר בלוטשאנדע,

פיר

עֲרָיוֹת וְעַל שְׁפִיכוּת דָּמִים וְעַל שְׁמִטַּת הָאָרֶץ : בְּאַרְבָּעָה פְּרָקִים ו הַדֶּבֶר מִתְרַבֶּה · בָּרְבִיעִית וּבַשְּׁבִיעִית · וּבְמוֹצָאֵי שְׁבִיעִית · וּבְמוֹצָאֵי הֶחָג שֶׁבְּכָל־שָׁנָה וְשָׁנָה : בָּרְבִיעִית מִפְּנֵי מַעְשַׂר עָנִי שֶׁבַּשְּׁלִישִׁית · בַּשְּׁבִיעִית מִפְּנֵי מַעְשַׂר עָנִי שֶׁבַּשִּׁשִּׁית · בְּמוֹצָאֵי שְׁבִיעִית מִפְּנֵי פֵּרוֹת שְׁבִיעִית · בְּמוֹצָאֵי הֶחָג שֶׁבְּכָל־שָׁנָה וְשָׁנָה מִפְּנֵי גֶּזֶל מַתְּנוֹת עֲנִיִּים : י אַרְבַּע מִדּוֹת בָּאָדָם · הָאוֹמֵר שֶׁלִּי שֶׁלָּךְ וְשֶׁלָּךְ שֶׁלִּי עַם־הָאָרֶץ · שֶׁלִּי שֶׁלִּי וְשֶׁלָּךְ שֶׁלָּךְ זוֹ מִדָּה בֵינוֹנִית · וְיֵשׁ אוֹמְרִים זוֹ מִדַּת סְדוֹם · שֶׁלִּי שֶׁלָּךְ וְשֶׁלָּךְ שֶׁלָּךְ חָסִיד · שֶׁלָּךְ שֶׁלִּי וְשֶׁלִּי שֶׁלִּי רָשָׁע : יא אַרְבַּע מִדּוֹת בְּדֵעוֹת נוֹחַ לִכְעוֹס וְנוֹחַ לִרְצוֹת · יָצָא הֶפְסֵדוֹ בִשְׂכָרוֹ · קָשֶׁה לִכְעוֹס וְקָשֶׁה לִרְצוֹת · יָצָא שְׂכָרוֹ בְהֶפְסֵדוֹ · קָשֶׁה לִכְעוֹס וְנוֹחַ לִרְצוֹת · חָסִיד · נוֹחַ לִכְעוֹס וְקָשֶׁה לִרְצוֹת · רָשָׁע : יב אַרְבַּע מִדּוֹת בְּתַלְמִידִים ו מַהֵר לִשְׁמוֹעַ וּמַהֵר לְאַבֵּד יָצָא שְׂכָרוֹ בְהֶפְסֵדוֹ · קָשֶׁה לִשְׁמוֹעַ וְקָשֶׁה

פיר מארדטהאטען, אונד פיר אונטערלאסונג דעז פיי=
עריאהרעז · צו פיער צייטען נעהמעז דיא זיילען
איבערהאנד: אים פיערטען אונד זיעבענטען יאהר;
אים אויזגאנגע דעז זיעבענטען יאהרעז אונד אם
ענדע דעז לעטצטען פעזטעז אין אללען אנדערן
יאהרען · אים פיערטען יאהר: וועגען אונטער=
לאסענער ארמענצעהנדען דעז דריטטען יאהרעז; אים
זיעבענטען יאהר: וועגען אונטערלאסענער ארמענ=
צעהנטען דעז זעכזטען יאהרעז; אים אויזגאנגע
דעז זיעבענטען יאהרעז וועגען דער פריכטע דעז
זיעבענטען יאהרעז; אונד אין אנדערן יאהרען אם
ענדע דעז לעטצטען פעזטעז: וועגען בערויבונג דער
ארמענגאבען . (10 עז גיעבט פיערערלייא געמיטהז=
ארטען אונטער דען מענשען · איינער זאגט; וואז
מיין איזט, איזט מיין; וואז דיין איזט, איזט דיין · דיע=
זעז איזט איינע געמיינע ארט צו דענקען · (נאך איני=
גער מיינונג, איינע זאהאמיטישע דענקונגזארט ·)
איין אנדרער זאגט: מיין איזט דיין; אונד דיין איזט
מיין · דיעזעז איזט דיא דענקונגזארט דעז אונוויסענ=
דען · דאז מייניגע איזט פיר דיך, אונד וואז דיין איזט
אויך דאז דייניגע: זא דענקט דער פראממע · דאז
מייניגע איזט מיין, אונד אויך דאז דייניגע געהערט
מיר; דאז איזט דיא דענקונגזארט דער גאטטלאזען;
(11 עז גיעבט פיערערלייא אייגענשאפטען אין דען גע=
מיטהערן · וועד לייכט צו ערצירנען אונד וויעדער לייכט
צו בעזאנפטיגען איזט, ערזעטצט דורך זיין פערדיענזט
זיינען פעהלער · ווער שווער צו ערצירנען אונד שווער
צו בעזאנפטיגען איזט, פערליערט זיין פערדיענזט
דורך זיינען פעהלער · שווער צו ערצירנען אונד לייכט
צו בעזאנפטיגען, איזט דיא געמיטהזארט דעז פראממען ·
לייכט צו ערצירנען אונד שווער צו בעזאנפטיגען איזט
דיא געמיטהזארט דעז גאטטלאזען · (12 פיערערלייא
אייגענשאפטען פינדען זיך בייא שילערן · ווער לייכט
פאסט אונד לייכט פערגיסט, פערליערט זיין פערדיענזט

פרק חמישי

לאבד יצא הפסדו בשכרו · מהר לשמוע וקשה לאבד זו חלק טוב · קשה לשמוע ומהר לאבד זו חלק רע : יג ארבע מדות בנותני צדקה · הרוצה שיתן ולא יתנו אחרים · עינו רעה בשל אחרים · יתנו אחרים והוא לא יתן · עינו רעה בשלו · יתן ויתנו אחרים חסיד · לא יתן ולא יתנו אחרים רשע : יד ארבע מדות בהולכי לבית המדרש · הולך ואינו עושה · שכר הליכה בידו · עושה ואינו הולך · שכר מעשה בידו · הולך ועושה · חסיד · לא הולך ולא עושה · רשע : טו ארבע מדות ביושבים לפני חכמים · ספוג · ומשפך · משמרת · ונפה · ספוג שהוא סופג את־הכל · ומשפך שמכניס בזו ומוציא בזו · משמרת שמוציאה את־היין וקולטת ו את־השמרים · ונפה שמוציאה את־הקמח וקולטת ו את־הסלת : טז כל־אהבה שהיא תלויה בדבר בטל דבר בטלה אהבה ושאינה תלויה בדבר אינה בטלה לעולם · איזו היא

דורך זיינען פֿעהלער · וועד שווער פֿאסט אונד שווער
פֿערגיסט, ערזעטצט זיינען פֿעהלער דורך זיין פֿערדיענסט·
לייכֿט פֿאסען אונד שווער פֿערגעסען, איזט איין פֿירטרעפֿ=
ליכֿען לאָאָז · שווער פֿאסען אונד לייכֿט פֿערגעסען, איזט
איין אונגליקליכֿעז לאָאָז · 13) פֿיערערלייא געמיטהז=
ארטען גיעבט עז אין אנזעהונג דעז אללמאָזענגעבענז·
ווער זעלבזט גערן גיעבט, אבער עז ניכֿט גערן זיעהט,
וועזן אנדערע געבען, איזט מיסגינזטיג · ווער גערן
זיעהט, דאס אנדרע געבען; אבער זעלבזט ניכֿט
גערן גיעבט, איזט איין גייצהאלז · זעלבזט געבען,
אונד גערן זעהן, דאס אנדערע געבען, איזט דיא איי=
גענשאפֿט דעז פֿראָממען · זעלבזט ניכֿטז געבען אונד
עז אונגערנע זעהן, וועזן אנדערע געבען, איזט דיא איי=
גענשאפֿט דעז גאָטטלאָזען · 14) פֿיערערלייא ארטען
גיעבט עז אין אבזיכֿט אויף דאז בעזוכֿען דער לעהר=
הייזער · איינער געהט היין, טהוט אבער ניכֿטז דא;
דער האט וועניגזטענז דאז פֿערדיענזט, היגעגאנגען צו
זיין · איין אנדערער טהוט עטוואז, אָהנע הינצוגעהען;
דיעזער האט דאז פֿערדיענזט זיינער האנדלונג · דער=
יעניגע, דער הינגעהט אונד אויך עטוואז דא טהוט,
איזט איין פֿראָממער; ווער אבער ניכֿט הינגעהט אונד
ניכֿטז טהוט, איזט איין גאָטטלאָזער · 15) פֿיער קלאז=
זען גיעבט עז אונטער דענען, דיא פֿאָר דעם וויזען
זיטצען, אונד מאן קאָננטע זיא גלייכֿניסווייזע בענענ=
נען: שוואם, טריכֿטער, באָסטיג אונד זיעב · איי=
נער גלייכֿט דעם שוואממע: ער זויגט אללעז איין זיך ·
איין אנדרער גלייכֿט דעם טריכֿטער: וואז אויף
דער איינען זייטע היניינגעהט, לייפֿט אויף דיעזר
אנדערן וויעדער היגאויז · איין דריטטערגלייכֿט דעם
באָטטיג: ער זאָנדערט דען ווין אב, אונד לאָסט
דיא העפֿען צוריק · איין פֿיערטער ענדליך גלייכֿט
דעם זיעב: ער לאָסט דאס פֿיינע מעהל דורכֿפֿאללען,
אונד בעהאָלט דיא קלייע אין זיך · 16) יעדע ליעבע,
דיא נור דארויף אבציעלט, איינען געוויסען גענוס צו

ערדרייכֿען

פרק חמישי

אַהֲבָה שֶׁהִיא תְלוּיָה בְדָבָר זוֹ אַהֲבַת אַמְנוֹן וְתָמָר ׃
וְשֶׁאֵינָהּ תְּלוּיָה בְדָבָר זוֹ אַהֲבַת דָּוִד וִיהוֹנָתָן ׃
יז כָּל־מַחֲלֹקֶת שֶׁהִיא לְשֵׁם שָׁמַיִם ׃ סוֹפָהּ
לְהִתְקַיֵּם ׃ וְשֶׁאֵינָהּ לְשֵׁם שָׁמַיִם ׃ אֵין סוֹפָהּ
לְהִתְקַיֵּם אֵיזוֹ הִיא מַחֲלֹקֶת שֶׁהִיא לְשֵׁם שָׁמַיִם
זוֹ מַחֲלֹקֶת הִלֵּל וְשַׁמַּאי ׃ וְשֶׁאֵינָהּ לְשֵׁם שָׁמַיִם
זוֹ מַחֲלֹקֶת קֹרַח וְכָל־עֲדָתוֹ ׃ יח כָּל־הַמְזַכֶּה
אֶת־הָרַבִּים ׃ אֵין חֵטְא בָּא עַל־יָדוֹ ׃ וְכָל־
הַמַּחֲטִיא אֶת־הָרַבִּים ׃ אֵין מַסְפִּיקִין בְּיָדוֹ לַעֲשׂוֹת
תְּשׁוּבָה ׃ מֹשֶׁה זָכָה וְזִכָּה אֶת־הָרַבִּים ׃ זְכוּת
הָרַבִּים תָּלוּי בּוֹ ׃ שֶׁנֶּאֱמַר צִדְקַת יי עָשָׂה וּמִשְׁפָּטָיו
עִם־יִשְׂרָאֵל ׃ יָרָבְעָם בֶּן־נְבָט חָטָא וְהֶחֱטִיא אֶת־
הָרַבִּים ׃ חֵטְא הָרַבִּים תָּלוּי בּוֹ ׃ שֶׁנֶּאֱמַר עַל־
חַטֹּאת יָרָבְעָם אֲשֶׁר חָטָא ׃ וַאֲשֶׁר הֶחֱטִיא אֶת־
יִשְׂרָאֵל ׃ יט כָּל־מִי שֶׁיֵּשׁ־בּוֹ שְׁלֹשָׁה דְבָרִים ׃
הַלָּלוּ הוּא מִתַּלְמִידָיו שֶׁל אַבְרָהָם ׃ אָבִינוּ ׃
וּשְׁלֹשָׁה דְבָרִים אֲחֵרִים ׃ הוּא מִתַּלְמִידָיו שֶׁל
בִּלְעָם הָרָשָׁע ׃ תַּלְמִידָיו שֶׁל אַבְרָהָם ׃ אָבִינוּ ׃
עַיִן טוֹבָה ׃ וְרוּחַ נְמוּכָה ׃ וְנֶפֶשׁ שְׁפָלָה ׃

תַּלְמִידָיו

ערדייכען פערגעהט, וועןן דער בעוועגגרונד אויפהארט.
איינע ליעבע היננעגען, דיא אויף קיינע אייסערליכען
צוועקע אבציעלט, דויערט איממער פארט. וואז הייסט
איינע ליעבע דיא אויף אייסערליכע צוועקע אבציע=
לענד? איינע זאלכע, וויא אמנון'ז צור תמר. איינע ליע=
בע פאן דויער, איזט דיא ליעבע דוד'ז אונד יהונתן'ז.
17) שטרייטיגקייטען, דיא אויז עדלען אבזיכטען ענט=
שטעהן, ערדייכען ענדליך איהרען גוטען צוועק;
זאלכע אבער, דיא אויז אונעדעלן אבזיכטען ענט=
שטעהען, פאללען צולעטצט איבעל אויז. וועלכעז זינד
שטרייטיגקייטען אויז עדלען אבזיכטען? דיא שטריי=
טיגקייטען הלל'ז אונד שמאי; אויז אונעדלער אבזיכט
אבער שטרייטען קרח אונד זיינע ראטטע. 18) ווער
דיא מענשען צום גוטען אנפיהרט, דער וויזד פאר
פעהלער בעוואהרט; ווער זיא אבער צו לאזטערן פער=
לייטעט, דעם געלינגט עז ניכט, בוסע צו טהון. משה
וואר טוגענדהאפט, אונד פיהרטע אנדרע צור טוגענד
אן, דארום ווארדע אויך דאז פערדיענזט אנדרער דעם זיי=
ניגען צוגערעכנעט; דענן עז הייסט פאן איהם: גערעכ=
טיגקייט גאטטעז האט ער אויזגעאיבט, זיינע רעכטע
מיט ישראל. ירבעם זאהן נבט'ז, וואר איין זינדער,
אונד פיהרטע אויך אנדרע צו לאזטערן, דארום ווארי=
דען דיא זינדען אנדרער איהם אויך צוגערעכנעט; וויא
עז הייסט: וועגען דער זינדען ירבעם'ז דיא ער בע=
גאנגען, אונד דיא ער ישראל האט בעגעהן לאסען.
19) ווער פאלגענדע דרייא אייגענשאפטען בעזיטצט,
געהארט צו דען שילערן אונזערז ערצפאטערז אברהם;
ווער אבער דיא דרייא ענטגעגענגעזעטצטען אייגענ=
שאפטען האט, געהארט צו דען שילערן דעז גאטטלא=
זען בלעם'ז. גענייגזאמקייט, בעשיידענהייט אונד ענט=
האלטזאמקייט

פרק חמישי

תלמידיו של בלעם הרשע · עין רעה · ורוח גבוהה ·
ונפש רחבה · מה · בין תלמידיו של אברהם
אבינו · לתלמידיו של בלעם הרשע · תלמידיו
של אברהם · אבינו אוכלין בעולם · הזה ·
ונוחלין לעולם · הבא · שנאמר להנחיל אהבי
יש · ואצרתיהם אמלא : אבל תלמידיו של
בלעם · הרשע יורשין גיהנם ויורדין לבאר שחת
שנאמר ואתה · אלהים תורידם לבאר שחת
אנשי דמים ומרמה לא יחצו ימיהם ואני אבטח
בך : כ יהודה בן־תימא אומר · הוה עז כנמר
וקל כנשר · רץ · כצבי · וגבור כארי · לעשות
רצון אביך שבשמים : הוא היה אומר עז פנים
לגיהנם · ובשת פנים לגן עדן : יהי רצון לפניך
יי אלהינו ואלהי אבותינו שיבנה בית המקדש
במהרה בימינו · ותן חלקנו בתורתך · כא הוא
היה אומר בן־חמש שנים למקרא · בן־עשר
שנים למשנה · בן־שלש־עשרה למצות · בן־
חמש־עשרה לגמרא · בן־שמונה עשרה לחפה ·

זיגד מערקמאהלע דער שילער אברהם'ז ; גייד, שטאָלץ
אונד וואָללוזט זינד מערקמאהלע דער שילער בלעם'ז .
וואז איזט נון דער אונטערשיעד אים צוועק צווישען
דיעזען ביידען קלאסען ? דיעזער : יענע געניעסען דיע=
זעז לעבענז, אונד ערבען קינפטיגע גליקזעליגקייט ;
וויא עז דען אויך פאָן איהנען הייסט : פאָללקאָממענ=
הייט לאס איך מיינע פריינדע ערבען ; איך פיללע איה=
רע פאָרראטהזקאממערן . דיא שילער בלעם'ז אבער
ערבען דיא העֶללע, אונד פאהרען אין דיא גרופט דעז
עוויגען פערדערבענז ; וויא עז הייסט : דוא, הערר,
ווירזט זיא הערראבשטירצען אין דיא גרופט דעז פער=
דערבענז ; דיעזע בלוטגיעריגע, טריילאָזען מאָננער
ערייכען ניכט דיא העֶלפטע איהרער טאגע ; דיעז פער=
טרויען האבע איך צו דיר . 20) יהודה זאָהן תימא'ז
פפלעגטע צו זאגען : זייא מוטהיג וויא איין לעאָפארד,
לייכט וויא איין אדלער, בעהענדע וויא איין הירש,
אונד שטארק וויא איין לאֶווע, דען וויללען דייעז
היממלישען פאטערז צו טהון . ער זאגטע פערנער :
דער אונפערשאֶמטע געהאֶרט צור העֶללע, דער שאמ=
האפטע צום פאראדיעזע . עז זייא דיר וואָהלגעפאֶלליג,
עוויגער, אונזער גאָטט, דיינען טעמפעל באלד אונד
אין אונזערן טאגען וויעדער צו ערבויען, דאס וויר אונ=
זערן טהייל אן דיינעם געזעטצע נעהמען ! 21) פערנער
זאגטע ער : אים פינפטען יאהרע איזט דאז אלטער,
וואָ מאן אנפאֶנגט מיט דעם קינדע דיא הייליגע
שריפט צו לעזען, אים צעהנטען לעהרט עז דיא משנה,
אים דרייצעהנטען זאָלל דער קנאבע אנפאנגען צערע=
מאָניאלגעזעטצע אויזצואיבען, אים פונפצעהנטען דען
תלמוד צו לערנען . דאז אכטצעהנטע איזט דיא צייט
צו הייראטהען ;

פרק חמישי

בן־עשרים לרדוף · בן־שלשים לכח · בן־ארבעים לבינה · בן־חמשים לעצה · בן־ששים לזקנה · בן־שבעים לשיבה · בן־שמונים לגבורה · בן־תשעים לשוח · בן־מאה כאלו מת ועבר ובטל מן העולם : כב בן־בג בג אומר הפך־בה · והפך־בה דכלא בה · ובה תחזי וסיב · ובלה בה · ומנה לא תזוע · שאין לך מדה טובה הימנה : כג בן־הא הא אומר לפום צערא אגרא ·

רבי חנניה

פרק ששי

א שנו חכמים בלשון המשנה · ברוך שבחר בהם ובמשנתם : רבי מאיר אומר כל־העוסק בתורה לשמה · זוכה לדברים הרבה · ולא עוד אלא שכל־העולם כלו כדי הוא לו · נקרא ריע · אהוב · אוהב את־המקום · אוהב את־הבריות · משמח את־המקום · משמח את־הבריות · ומלבשתו ענוה ויראה ומכשרתו להיות צדיק חסיד ישר ונאמן · ומרחקתו מן־

החטא

דאז צוואנציגזטע, געווערבע צו טרייבען · אים דרייסיגזטען יאהר ערלאנגט דער מענש זיינע גראֶסטע קאֶרפּערליכע קראפֿט, אים פֿיערציגזטען זיינען גראֶסטען שארפֿזינן · אים פֿונפֿציגזטען דיא פֿאֶהיגקייט ראטה צו ערטהיילען · אים זעכזציגזטען פֿאֶנגט דאז אלטער אן, אים זיעבענציגזטען דאז גרויע אלטער, אים אכטציגזטען דאז האָהע, אים נייִנציגזטען דאז ניעדערבייגענדע אלטער · ווער הונדערט יאהרע אלט ווירד, איזט זאָ גוט אלז געשטאָרבען, וועגגעגאנגען, אונד פֿאָן דער וועלט אבשיעד גענאָממען · 22) זאָהן דעז בג בג, זאגטע: קעהרע אונד ווענדע זיא (דיא שריפֿט) פֿאָן אללען זייטען; דען אללעז איזט דארינן ענטהאלטען · דורך זיא ערלאנגזט דוא איינזיכט; ווערדע אלט אונד גרויא דאביי, אונד ווענדע דיך ניכט דאפֿאָן אב · קיינע בעזזערע פֿאָרשריפֿט קאנן איך דיר ניכט געבען · זאָהן דעז הא הא זאגטע: דער לאָהן ווירד נאך פֿערהעֶלטניס דער מיהע זיין —

זעכזטער אבשניטט ·

אויך פֿאָלגענדע לעהרען האבען דיא ווייזען אין דער שפראכע דער משנה געלעהרט · הייל דעם, דער אן איהנען אונד איהרען לעהרען וואָהלגעפֿאללען פֿינדעט ·

רבי מאיר זאגטע: ווער זיך אויז ריינער אבזיכט מיט דעם געזעטצע בעשעֶפֿטיגט, ערלאנגט פֿיעלע דינגע; יא, ער אלליין איזט איינע גאנצע וועלט ווערטה. ער ווירד דער געליעבטע פֿריינד גענענט; ער ליעבט גאָטט, ליעבט דיא מענשען; ערפֿרייעט גאָטט; ערפֿרייעט דיא מענשען · דיא געלעהרזאמקייט שמיקעט איהן מיט פֿראָממיגקייט אונד רעליגיאָן; זיא זעטצט איהן אין שטאנד, גערעכט, פֿראָם, גערעדע אונד רעדליך צו זיין; ענטפֿערנט איהן פֿאָן

החטא · ומקרבתו לידי זכות · ונהנין ממנו עצה ותושיה בינה וגבורה · שנאמר לי־עצה ותושיה · אני בינה לי גבורה · ונותנת לו מלכות וממשלה וחקור דין ומגלין לו רזי תורה · ונעשה כמעין המתגבר · וכנהר שאינו פוסק · והוה צנוע · וארך רוח · ומוחל על עלבונו · ומגדלתו ומרוממתו על כל־המעשים : ב אמר רבי יהושע בן־לוי בכל־יום ויום בת־קול יוצאת מהר חורב ומכרזת ואומרת · אוי להם לבריות מעלבונה של תורה · שכל־מי שאינו עוסק בתורה נקרא נזוף שנאמר נזם זהב באף חזיר · אשה יפה וסרת טעם : ואומר והלחת מעשה אלהים המה · והמכתב מכתב אלהים הוא חרות על־הלחת : אל־תקרי חרות אלא חרות · שאין לך בן־חורין אלא מי שעוסק בתלמוד תורה · וכל־מי שעוסק בתלמוד תורה הרי זה מתעלה · שנאמר וממתנה נחליאל · ומנחליאל במות : ג הלומד מחברו פרק אחד ·

פעהלערן; גאָהערט איהן צור אויזאיבונג פערדיענזט=
פאָללער טהאטען; מאכט איהן פאֶהיג, דאז מאן זיינע
ראטהעז, זיינער טוגענד, זיינען שארפזיננעז אונד זיי=
נער מאכט גענייסעט; וויא עז אין דער שריפט הייסט:
מיין איזט ראטה אונד טהאט; איך בין פערשטאנד,
מיין איזט דיא מאכט. זיא פערשאפפט איהם קאָניגלי=
כען אנזעהן אונד געוואלט; גיעבט איהם אויפשלוס
טיעפפערבאָרגענער רעכטע; דיא געהיימניסע דער
שריפט ווערדען איהם אָפפענבאהרט; ער ווירד וויא
איינע ערגיעביגע קוועללע, וויא איין ניא פערזיגענדער
שטראָם; זיא לעהרט איהן בעשיידען אונד לאנגמיטהיג
זיין, אונד בעליידיגונגען פערגעבען; זיא מאכט איהן
גראָס, אונד ערהעבט איהן איבער אללע אנדרע גע=
שאֶפפע. (2 רבי יהושע זאָהן לוי'ז זאגטע: טאֶגליך ער=
שאללט איינע (* טאָכטערשטיממע פאָן דעם בערגע חורב,
דיא אויזרופט: וועהע דען געשאֶפפען, וועלכע דיא
תורה פערנאכלאֶסיגען! דען ווער זיא קעננט אונד ניכט
אכטעט, איזט זעלבזט פעראכטונגזווערטה. ער גלייכט
איינעם שאֶנען ווייבע אָהנע זיטטען; זיינע קעננטניסע
איינעם גאָלדנען נאזענרינג אין דעם ריסעל איינער זויא.
ניכטז אדעלט דען מענשען זאָ, וויא דיא געלעהרזאמ=
קייט. זאָ הייסט עז אויך אין דער שריפט: דיא טא=
פעלן ווארען איין ווערק גאָטטעז; אונד דיא שריפט
וואר איינע שריפט גאָטטעז, איינגעגראבען אין דיא
טאפעלן; ליעז ניכט שלעכטוועג איינגעגראבען זאָנדערן
פריישטעהענד דורכגעגראבען. דאז געזעטץ איזט פריי=
הייט, אונד ווער זיך דאמיט בעשאֶפטיגעט, איין פריי=
העררר. ווער זיך נון דאמיט בעשאֶפטיגט, ווירד שטו=
פענווייזע ערהאָהעט; דען עז הייסט: פאָן מתנה נאך
נחליאל, אונד פאָן נחליאל נאך במות. (3 ווער פאָן
יעמאנדען איינען אבשניטט,

ס ס אָדער

*) דער וויעדערהאלל דער גאָטטליכען שטיממע.

פרק ששי

אוֹ הֲלָכָה אַחַת · אוֹ פָּסוּק אֶחָד · אוֹ דִבּוּר אֶחָד ·
אֲפִילוּ אוֹת אַחַת · צָרִיךְ לִנְהָג־בּוֹ כָּבוֹד · שֶׁכֵּן
מָצִינוּ בְדָוִד מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל · שֶׁלֹּא לָמַד מֵאֲחִיתֹפֶל
אֶלָּא שְׁנֵי דְבָרִים בִּלְבָד · קְרָאוֹ רַבּוֹ אַלּוּפוֹ
וּמְיֻדָּעוֹ · שֶׁנֶּאֱמַר וְאַתָּה אֱנוֹשׁ כְּעֶרְכִּי · אַלּוּפִי
וּמְיֻדָּעִי : וַהֲלֹא דְבָרִים קַל וָחֹמֶר וּמַה־דָּוִד מֶלֶךְ
יִשְׂרָאֵל שֶׁלֹּא לָמַד מֵאֲחִיתֹפֶל אֶלָּא שְׁנֵי דְבָרִים
בִּלְבָד · קְרָאוֹ רַבּוֹ אַלּוּפוֹ וּמְיֻדָּעוֹ · הַלּוֹמֵד
מֵחֲבֵרוֹ פֶּרֶק אֶחָד · אוֹ הֲלָכָה אַחַת אוֹ פָּסוּק
אֶחָד אוֹ דִבּוּר אֶחָד · אוֹ אֲפִילוּ אוֹת אַחַת · עַל
אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה שֶׁצָּרִיךְ לִנְהָג־בּוֹ כָּבוֹד · וְאֵין
כָּבוֹד אֶלָּא תוֹרָה · שֶׁנֶּאֱמַר כָּבוֹד חֲכָמִים יִנְחָלוּ ·
וּתְמִימִים יִנְחֲלוּ־טוֹב : וְאֵין טוֹב אֶלָּא תוֹרָה ·
שֶׁנֶּאֱמַר כִּי לֶקַח טוֹב נָתַתִּי לָכֶם · תּוֹרָתִי אַל־
תַּעֲזֹבוּ : ד כָּךְ הִיא דַרְכָּהּ שֶׁל תּוֹרָה פַּת בְּמֶלַח
תֹּאכֵל · וּמַיִם בִּמְשׂוּרָה תִּשְׁתֶּה · וְעַל הָאָרֶץ
תִּישָׁן · וְחַיֵּי צַעַר תִּחְיֶה · וּבַתּוֹרָה אַתָּה עָמֵל ·
אִם אַתָּה עֹשֶׂה כֵּן · אַשְׁרֶיךָ וְטוֹב לָךְ · אַשְׁרֶיךָ
בָּעוֹלָם

אָדער איינע רעגעל, אָדער איינען פֿערז, אָדער איינען שפרוך, יא נור איינען בוכֿשטאבען לערנט, איזט שול־דיג, איהם עהרערביעטיג צו בעגעגנען. זאָ פֿינדען וויר עז בייא דוד, קאֶניג איבער ישראל, דער פֿאָם אחיתפל נור צווייערלייא געלערנט האטטע, אונד איהן דעננאָך לעהרער, פֿריינד אונד פֿיהרער נאננטע; וויא עז הייסט: דוא ביזט איין מאנן, געשאֶטצט וויא איך, מיין פֿיהרער אונד מיין פֿריינד! נון פֿאָלגט היעראויז דער שלוס: ווענן דוד, איין קאֶניג איבער ישראל, דער פֿאָן איינעם אחיתפל ניכֿטז מעהר אלז צווייערלייא גע־לערנט, איהן דעננאָך לעהרער, פֿיהרער אונד פֿריינד נאננטע; אום וויא פֿיעל מעהר מוס איין יעדער אנ־דרער, דער פֿאָן איינעם זיינעז גלייכֿען איינען אב־שניטט, איינע רעגעל, איינען פֿערז, איינען שפרוך, אָדער נור איינען בוכֿשטאבען לערנט, איהם מיט עהר־ערביעטונג בעגעגנען! דיא גראֶסטע עהרע בעשטעהט אין דער קעננטניס דעז געזעטצעז; דענן עז הייסט: עהרע ערבען דיא ווייזען, גוטעז איזט דאז ערבטהייל דער פֿראָממען. אונטער גוטעז אבער, הייסט דאז געזעטץ, נאך דער שריפֿטשטעללע: איך האבע אייך איינע לעה־רע געגעבען, איין גוט; פֿערלאֶסעט דיעזעז מיין גע־זעטץ ניכֿט! (4 דיא רעכֿטע ווייזע, זיך קעננטניסע דעז געזעטצעז צו ערווערבען, בעשטעהט דאריען: בראָד מיט זאלץ צו עססען, זעלבזט דאז וואססער אבגעמעססען צו טרינקען, אויף דער ערדע צו שלאפֿען, איין מיהזע־ליגעז לעבען צו פֿיהרען, אונד דעננאָך עמזיג דאז שטו־דירען דעז געזעטצעז צו שטודירען. האנדעלזט דוא זאָ, דאנן הייל דיר! דוא האזט עז גוט! הייל דיר־

פֶּרֶק שִׁשִּׁי

בָּעוֹלָם הַזֶּה · וְטוֹב לָךְ לָעוֹלָם הַבָּא: ה אַל־תְּבַקֵּשׁ
גְּדֻלָּה לְעַצְמְךָ · וְאַל תַּחְמוֹד כָּבוֹד יוֹתֵר מִלִּמּוּדְךָ
עֲשֵׂה · וְאַל תִּתְאַוֶּה לְשֻׁלְחָנָם שֶׁל מְלָכִים ·
שֶׁשֻּׁלְחָנְךָ גָּדוֹל מִשֻּׁלְחָנָם וְכִתְרְךָ גָּדוֹל מִכִּתְרָם ·
וְנֶאֱמָן הוּא בַּעַל מְלַאכְתְּךָ שֶׁיְּשַׁלֶּם־לָךְ שְׂכַר
פְּעֻלָּתֶךָ: ו גְּדוֹלָה תוֹרָה יוֹתֵר מִן הַכְּהֻנָּה וּמִן
הַמַּלְכוּת · שֶׁהַמַּלְכוּת נִקְנֵית בִּשְׁלֹשִׁים מַעֲלוֹת ·
וְהַכְּהֻנָּה בְּעֶשְׂרִים וְאַרְבַּע · וְהַתּוֹרָה נִקְנֵית
בְּאַרְבָּעִים וּשְׁמוֹנָה דְבָרִים · וְאֵלּוּ הֵן · בְּתַלְמוּד ·
בִּשְׁמִיעַת הָאֹזֶן · בַּעֲרִיכַת שְׂפָתַיִם · בְּבִינַת
הַלֵּב · בְּאֵימָה · בְּיִרְאָה · בַּעֲנָוָה · בְּשִׂמְחָה ·
בְּטָהֳרָה · בְּשִׁמּוּשׁ חֲכָמִים · בְּדִקְדּוּק חֲבֵרִים ·
בְּפִלְפּוּל הַתַּלְמִידִים · בְּיִשּׁוּב · בְּמִקְרָא ·
בְּמִשְׁנָה · בְּמִעוּט סְחוֹרָה · בְּמִעוּט דֶּרֶךְ אֶרֶץ ·
בְּמִעוּט תַּעֲנוּג · בְּמִעוּט שֵׁנָה · בְּמִעוּט שִׂיחָה ·
בְּמִעוּט שְׂחוֹק · בְּאֶרֶךְ אַפַּיִם · בְּלֵב טוֹב ·
בֶּאֱמוּנַת חֲכָמִים · בְּקַבָּלַת הַיִּסּוּרִין · הַמַּכִּיר
אֶת־מְקוֹמוֹ · וְהַשָּׂמֵחַ בְּחֶלְקוֹ · וְהָעֹשֶׂה סְיָג

לדבריו

אין דיעזעם לעבען! דוא האזט ען גוט, אין דעם קינפטיגען! (5 שטרעבע ניכט נאך האָהייט, פערלאנגע ניכט מעהר עהרע אלז דיא, וועלכע דיר געוואָהנליך צוקאָממט, (אים וואָהלטהון אבער בעשטרעבע דיך, איבער דאז געוואָהנליכע הינאויז צו געהען,) אונד געליזטע ניכט נאך פירשטליכען טאפעלן; דען דיין טיש איזט בעסער אלז איהרע טאפעלן, דיינע קראָנע פראכטיגער אלז דיא איהריגע; אונד דער העררר, פיר דען דוא ארבייטעזט, ערפיללט זיינע פערהייסונגען טרייא אונד ווירד דיר דיינען פערדיענטען לאָהן ניכט פאָרענטהאלטען. (6 דיא געלעהרזאמקייט האט וויט גראָזערען ווערטה אלז דאז פריזטערטהום אונד אלז דיא קאָניגזווירדע. צור פריזטערווירדע געהאָרען פיער אונד צוואנציג אייגענשאפטען, צור קאָניגזווירדע דרייסיג; צור געלעהרזאמקייט אבער ווערדען אכט אונד פיערציג ערפאָרדערט. נעהמליך: אונטערריכט, אויפמערקזאמקייט, אויסענווענדיג לערנען, נאכדענקען, עהרפורכט פיר דען לעהרער, רעליגיאָן, בעשיידענהייט, מונטערקייט, זויבערקייט, אומגאנג מיט ווייזען, אויזוואהל דער קאָללעגען, איבונגזדיזפוטאציאָן, פלייס, קענטניס דער הייליגען שריפט, קענטניס דער טראדיציאָן, וועניג געפאללען אן האנדלונגזגעשעפטען, מעסיגער שלאף, מעסיגער גענוס דעז פערגניגענז, וועניג שפרעכען, וועניג לאכען, וועניג בעקיממערן אום וועלטבעגעבענהייטען, לאנגמוטה, איין גוטעז הערץ, צוטרויען צו דען ווייזען, געדולד בייא ווידערוואֶרטיגקייטען, זעלבזטערקענטניס דער גרענצע זיינעז ווערטהז, געניגזאמקייט, זיינען רעדען איין ציעל צו זעטצען,

לִדְבָרָיו · וְאֵינוֹ מַחֲזִיק טוֹבָה לְעַצְמוֹ · אָהוּב אוֹהֵב אֶת־הַמָּקוֹם · אוֹהֵב אֶת־הַבְּרִיּוֹת · אוֹהֵב אֶת־הַצְּדָקוֹת · אוֹהֵב אֶת־הַמֵּישָׁרִים · אוֹהֵב אֶת־הַתּוֹכָחוֹת · וּמִתְרַחֵק מִן־הַכָּבוֹד · וְלֹא מֵגִיס לִבּוֹ בְּתַלְמוּדוֹ · וְאֵינוֹ שָׂמֵחַ בְּהוֹרָאָה · נוֹשֵׂא בְעוֹל עִם חֲבֵרוֹ · וּמַכְרִיעוֹ לְכַף זְכוּת · וּמַעֲמִידוֹ עַל הָאֱמֶת · וּמַעֲמִידוֹ עַל הַשָּׁלוֹם · וּמִתְיַשֵּׁב לִבּוֹ בְּתַלְמוּדוֹ · שׁוֹאֵל וּמֵשִׁיב · שׁוֹמֵעַ וּמוֹסִיף · הַלּוֹמֵד עַל־מְנָת לְלַמֵּד · וְהַלּוֹמֵד עַל־מְנָת לַעֲשׂוֹת · הַמַּחְכִּים ׀ אֶת־רַבּוֹ · וְהַמְכַוֵּן אֶת־שְׁמוּעָתוֹ · וְהָאוֹמֵר דָּבָר בְּשֵׁם ׀ אוֹמְרוֹ · הָא לָמַדְתָּ כָּל־הָאוֹמֵר דָּבָר בְּשֵׁם אוֹמְרוֹ · מֵבִיא גְאוּלָה לָעוֹלָם · שֶׁנֶּאֱמַר וַתֹּאמֶר אֶסְתֵּר לַמֶּלֶךְ בְּשֵׁם מָרְדְּכָי׃ ז גְּדוֹלָה תוֹרָה שֶׁהִיא נוֹתֶנֶת חַיִּים לְעוֹשֶׂיהָ בָּעוֹלָם ׀ הַזֶּה וּבָעוֹלָם ׀ הַבָּא · שֶׁנֶּאֱמַר כִּי־חַיִּים ׀ הֵם לְמוֹצְאֵיהֶם · וּלְכָל־בְּשָׂרוֹ מַרְפֵּא׃ וְאוֹמֵר רִפְאוּת תְּהִי לְשָׁרֶךָ וְשִׁקּוּי לְעַצְמוֹתֶיךָ׃ וְאוֹמֵר עֵץ חַיִּים הִיא לַמַּחֲזִיקִים

זיך אויף זיין פערדיענזט ניכטז איינצובילדען, זיך בע=
ליעבט מאכען, גאטט צו ליעבען, דיא מענשען צו ליע=
בען, דיא טוגענד צו ליעבען, דיא בילליגקייט צו ליע=
בען, גערן ערמאהנונגען אנצוהארען, אפפענטליכען
עהרענבעצייגונגען אויזצווייכען, זיך מיט זיינען לעה=
רען ניכט צו בריזטען, קיינען געפאללען אן רעכטז=
שליכטונגען צו האבען, דיא לאזט זיינען נאכזטען גערן
מיטטראגען צו העלפען, איהן צור גוטען זייטע צו לענ=
קען, איהם דיא וואהרהייט פאסליך צו מאכען, איהן
צור פריעדפערטיגקייט אנצופיהרען, אים לערנען מע=
טהאדיש צו זיין, רעגעלמאסיג צו פראגען אונד צו
אנטווארטען, אנדערע צו וויעדערהאהלטען מאהלען
אנצוהארען, לערנען אום צו לעהרען, לערנען אום דאר=
נאך צו האנדעלן, זיינעם לעהרער צו דייטליכערער ענט=
וויקעלונג אנלאס צו געבען, זיינע לעהרע מיט אנדערן
צו פערגלייכען, אונד יעדע זאכע אים נאהמען איהרעז
אויטארז צו זאגען. וויללזט דוא איינען בעוויז, דאס
דער, וועלכער עטוואז זאגט אונד דען נאהמען דעז
אויטארז ניכט פערשוויגט, איין אללגעמיינעז הייל בע=
ווירקען קאנן; זא מערקע אויף דיא שטעללע אין דער
שריפט: אסתר זאגטע עז דעם קאניגע אים נאהמען
דעז מרדכי. (ד דאז געזעטץ איזט עטוואז פארטרעפ=
ליכעז; עז גיעבט דענען, דיא עז אויזאיבען, וואהללע=
בען אין דיעזער אונד אין יענער וועלט; דעזן עז הייסט:
לעבען זינד זיא דענען, דיא זיא פינדען, היילקראפט
דעם גאנצען קארפער. פערנער: היילמיטטעל איזט עז
דיינעם איינגעווײדע, פרישעז מארק דיינען קנאכען.
פערנער הייסט עז: זיא איזט איין בוים דעז לעבענז
אללען, דיא זיך דאראן האלטען:

פרק ששי

בָּהּ · וְתֹמְכֶיהָ מְאֻשָּׁר וְאוֹמֵר כִּי ׀ לִוְיַת חֵן הֵם
לְרֹאשֶׁךָ · וַעֲנָקִים לְגַרְגְּרֹתֶיךָ : וְאוֹמֵר תִּתֵּן
לְרֹאשְׁךָ · לִוְיַת־חֵן עֲטֶרֶת תִּפְאֶרֶת תְּמַגְּנֶךָּ :
וְאוֹמֵר כִּי־בִי יִרְבּוּ יָמֶיךָ · וְיוֹסִיפוּ לְךָ שְׁנוֹת חַיִּים :
וְאוֹמֵר אֹרֶךְ יָמִים בִּימִינָהּ · בִּשְׂמֹאלָהּ עֹשֶׁר וְכָבוֹד :
וְאוֹמֵר כִּי אֹרֶךְ יָמִים וּשְׁנוֹת חַיִּים וְשָׁלוֹם יוֹסִיפוּ
לָךְ : ח אָמַר רַבִּי שִׁמְעוֹן בֶּן־מְנַסְיָא מִשּׁוּם רַבִּי
מֵאִיר הַנּוֹי וְהַכֹּחַ וְהָעֹשֶׁר וְהַכָּבוֹד וְהַחָכְמָה וְהַזִּקְנָה
וְהַשֵּׂיבָה וְהַבָּנִים נָאֶה לַצַּדִּיקִים וְנָאֶה לָעוֹלָם ·
שֶׁנֶּאֱמַר עֲטֶרֶת תִּפְאֶרֶת שֵׂיבָה בְּדֶרֶךְ צְדָקָה
תִּמָּצֵא : וְאוֹמֵר תִּפְאֶרֶת בַּחוּרִים כֹּחָם וַהֲדַר
זְקֵנִים שֵׂיבָה : וְאוֹמֵר עֲטֶרֶת זְקֵנִים בְּנֵי־בָנִים ·
וְתִפְאֶרֶת בָּנִים ׀ אֲבוֹתָם : וְאוֹמֵר וְחָפְרָה הַלְּבָנָה
וּבוֹשָׁה הַחַמָּה · כִּי מָלַךְ יְיָ צְבָאוֹת בְּהַר צִיּוֹן
וּבִירוּשָׁלַיִם · וְנֶגֶד זְקֵנָיו כָּבוֹד : ט רַבִּי שִׁמְעוֹן בֶּן־
מְנַסְיָא אוֹמֵר אֵלּוּ שֶׁבַע מִדּוֹת שֶׁמָּנוּ חֲכָמִים
לַצַּדִּיקִים כֻּלָּם נִתְקַיְּמוּ בְּרַבִּי וּבְבָנָיו · אָמַר רַבִּי יוֹסֵי
בֶּן־קִסְמָא פַּעַם ׀ אַחַת הָיִיתִי מְהַלֵּךְ בַּדֶּרֶךְ ·

ופגע

דיא זיך אויף זיא שטיטצען, זינד גליקזעליג · נאָך הייסט
עז אין איינער אנדערן שטעללע: איין רייצענדער שמוק
זינד זיא דיינעם הויפטע, פערלען אום דיינען האלז ·
אין איינער שטעללע הייסט עז: איין רייצענדעז אנזעהן
גיעבט עז דיינעם הויפטע; איין פראָכטיגער קראנץ
אומגיעבט דיך · פערנער: דורך מיך ווערדען דיינע
טאגע פערמעהרט; לעבענזיאהרע גיעבט מאן דיר צו·
פערנער: לאנגעז לעבען אין איהרער רעכטען, אין
איהרער לינקען רייכטהום אונד עהרע · אונד אין איינער
אנדערן שטעללע: דען לאנגעז לעבען, גליקזעליגע
יאהרע אונד פריעדען ווירד עז דיר פערמעהרען · 8)
רבי שמעון זאָהן מנסיא'ז זאגטע אים נאהמען דעז רבי
מאיר: שאָנע בילדונג, געזונדהייט, רייכטהום, עה·
רע, וויזהייט, אלטער, עהרפאָללעז אנזעהן אונד
קינדער, געציעמען דעם טוגענדהאפטען פיר דיא פראָמ·
מען אונד פיר דיא וועלט; וויא עז הייסט: דיא העררי·
ליכע קראָנע, דאז גרויע אלטער, ווירד אויף דעם וועי·
גע דער גערעכטיגקייט געפונדען · אין איינער אנדערן
שטעללע הייסט עז: דער רוהם דעז יינגלינגז איזט
שטאֶרקע; דיער שמוק דער בעטאגטען גרויעז האאר·
פערנער: דיא קראָנע דער אלטען זינד קינדעזקינדער,
אונד דער גלאנץ דער עלטערן זינד דיא קינדער · אין
איינער אנדערן שטעללע: בעשאֶמט ווירד דער מאָנד
זיין, בעשאֶמט דיא זאָננע; דען דער עוויגע צבאות
רעגיערט אויף דעם בערגע ציון אונד אין ירושלים;
זיינען אלטען אבער גלאֶנצט העררליכקייט · 9) רבי
שמעון זאָהן מנסיא'ז זאגטע: אָבגעראכטע זיעבען איי·
גענשאפטען, וועלכע דיא ווייזען אלז דעם טוגענדהאפ·
טען געציעמענד בעטראכטען, טראפען אללע בייא רבי
אונד זיינען קינדערן איין · רבי יוסי זאָהן קסמא'ז
ערצאֶהלטע: איך גיענג איינזט אונטערוועגע

פרק ששי

ופגע בי אדם · אחד · ונתן לי שלום · והחזרתי
לו שלום · אמר לי רבי מאי זה מקום · אתה ·
אמרתי לו מעיר גדולה של חכמים ושל סופרים ·
אני : אמר לי · רבי רצונך שתדור עמנו במקומנו
ואני אתן־לך אלף אלפים דינרי זהב ואבנים
טובות ומרגליות · אמרתי לו אם · אתה נותן
לי כל־כסף וזהב ואבנים טובות ומרגליות
שבעולם · איני דר אלא במקום תורה וכן כתוב
בספר תהלים על־ידי דוד מלך ישראל · טוב־
לי תורת פיך · מאלפי זהב וכסף : ולא עוד
שבשעת פטירתו של אדם · אין מלוין לו לאדם ·
לא כסף ולא זהב ולא אבנים טובות ומרגליות ·
אלא תורה ומעשים טובים בלבד : שנאמר
בהתהלכך תנחה אתך · בשכבך תשמר עליך ·
והקיצות היא תשיחך : בהתהלכך תנחה אתך
בעולם · הזה · בשכבך תשמר עליך בקבר ·
והקיצות היא תשיחך לעולם · הבא · ואומר
לי הכסף ולי הזהב · נאם יי צבאות : י חמשה

בעגעגנעטע מיר יעמאנד, דער מיך גריסטע; אונד אלז איך איהם פֿריינדליך געדאנקט, פֿראגטע ער מיך: רבי, וואָהער ביזט דוא? — אויז איינער שטאדט, אנטוואָרטעטע איך, דיא בעריהמט איזט וועגען איהרער ווייזען אונד געלעהרטען. — רבי, זאגטע ער; האָטטעזט דוא ניכֿט לוזט בייא אונז אין אונזרער שטאדט צו וואָהנען? איך מאַכֿטע דיר מילליאָנען גאָלדשטיקע, פֿיעלע פערלען אונד עדעלגעשטיינע אָבענדריין געבען. — מיין זאָהן, ערוויעדערטע איך; דוא דירפֿטעזט מיר אללעז גאָלד אונד זילבער, אללע פערלען אונד עדעלגעשטיינע אין דער וועלט אנביעטען, זאָ ווערדע איך דאָך נירגענדז וואָהנען וואָללען, אלז אן איינעם אָרטע, וואָ געלעהרזאמקייט איזט. זינגט ניכֿט דוד, קאָניג ישראל'ז, זאָ אין זיינעם בוכע דער לאָבגעזאָנגע: ליעבער איזט מיר דיינעז מונדעז לעהרע, אלז טויזענדע פֿאָן גאָלד אונד זילבער. אונד ניכֿט נור דיעז אלליין, זאָנדערן בעדענקע, דאס, וועזן דער מענש פֿאָן דער וועלט שיידעט, איהן וועדער גאָלד נאָך זילבער, פערלע נאָך עדעלשטיין בעגלייטען; וואָהל אבער געלעהרזאמקייט אונד עדלע האנדלונגען. וועזן דוא געהזט, הייסט עז, ווירד דיא דיך לייטען, וועזן דוא שלאָפֿזט דיך בעהיטען, אונד וועזן דוא ערוואכֿזט, ווירד זיא דיינע פֿירשפרעכֿערין זיין. וועזן דוא געהזט, ווירד זיא דיך לייטען, אין דיעזער וועלט; וועזן דוא שלאָפֿזט, ווירד זיא דיך היטען, אין דעם גראבע; אונד וועזן דוא ערוואכֿעזט, ווירד זיא דיינע פֿירשפרעכֿערין זיין, אין דער קינפֿטיגען וועלט. פֿערנער הייסט עז: מיין איזט דאז זילבער, מיין דאז גאָלד, שפריכֿט דער עוויגע צבאות. (זו פֿינדע

דינגע

פרק ששי

קִנְיָנִים קָנָה הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא בְּעוֹלָמוֹ · וְאֵלּוּ הֵן · תּוֹרָה קִנְיָן אֶחָד · שָׁמַיִם וָאָרֶץ קִנְיָן אֶחָד · אַבְרָהָם קִנְיָן אֶחָד · יִשְׂרָאֵל קִנְיָן אֶחָד · בֵּית הַמִּקְדָּשׁ קִנְיָן אֶחָד · תּוֹרָה מִנַּיִן דִּכְתִיב יְיָ קָנָנִי רֵאשִׁית דַּרְכּוֹ קֶדֶם מִפְעָלָיו מֵאָז : שָׁמַיִם וָאָרֶץ מִנַּיִן דִּכְתִיב כֹּה אָמַר יְיָ הַשָּׁמַיִם כִּסְאִי · וְהָאָרֶץ הֲדֹם רַגְלָי · אֵיזֶה בַיִת אֲשֶׁר תִּבְנוּ־לִי · וְאֵיזֶה מָקוֹם מְנוּחָתִי : וְאוֹמֵר מָה־רַבּוּ מַעֲשֶׂיךָ · יְיָ כֻּלָּם בְּחָכְמָה עָשִׂיתָ · מָלְאָה הָאָרֶץ קִנְיָנֶךָ : אַבְרָהָם מִנַּיִן דִּכְתִיב וַיְבָרְכֵהוּ וַיֹּאמַר · בָּרוּךְ אַבְרָם לְאֵל עֶלְיוֹן · קֹנֵה שָׁמַיִם וָאָרֶץ : יִשְׂרָאֵל מִנַּיִן דִּכְתִיב עַד־יַעֲבֹר עַמְּךָ יְיָ · עַד־יַעֲבֹר עַם־זוּ קָנִיתָ : וְאוֹמֵר לִקְדוֹשִׁים אֲשֶׁר־בָּאָרֶץ הֵמָּה · וְאַדִּירֵי כָּל־חֶפְצִי־בָם · בֵּית הַמִּקְדָּשׁ מִנַּיִן דִּכְתִיב מָכוֹן לְשִׁבְתְּךָ פָּעַלְתָּ יְיָ · מִקְּדָשׁ אֲדֹנָי כּוֹנְנוּ יָדֶיךָ : וְאוֹמֵר וַיְבִיאֵם אֶל־גְּבוּל קָדְשׁוֹ הַר־זֶה קָנְתָה יְמִינוֹ : יא כָּל מַה־שֶּׁבָּרָא הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא בְּעוֹלָמוֹ לֹא בְרָאוֹ אֶלָּא לִכְבוֹדוֹ · שֶׁנֶּאֱמַר

דינגע אייגנעט זיך גאָטט אלז פאָרציגליכע גיטער צו: 1. דאז געזעטץ, 2. היממעל אונד ערדע, 3. אברהם, 4. ישראל, 5. דען הייליגען טעמפעל. דאז געזעטץ נעננט זיך איין אייגענטהימליכעז גוט דעז העררן; אין דער שטעללע, וואָ עז הייסט: דער עוויגע האט מיך צו זיינעם גוטע געמאכט; פאָר אללען ערשאפפינגען וועזען אום פלאנע דער שאָפפונג שאָן וואר איך דא. היממעל אונד ערדע נעננט גאָטט זיינע גיטער; דענן עז הייסט: זאָ שפריכט דער הערר: דער היממעל איזט מיין טהראָן, אונד דיא ערדע מיין פוסשאֶמעל, וואז איזט עז פיר איין הויז, דאז איהר אויפבויען וואָללט? אָדער וואָ איין אָרט, אן דעם איך רוהען זאָלל? פערנער הייסט עז: וויא זינד דיינע ווערקע זאָ מאנניגפאלטיג, אָ עוויגער! דיא גאנצע ערדע איזט פאָלל דיינער גיטער. אברהם ווארד דעם עוויגען אין פערגלייכונג מיט היממעל אונד ערדע געזעגנעט: געזעגנעט זייא אברהם דעם האֶכזטען גאָטט, אייגענטהימער דעז היממעלז אונד דער ערדע. ישראל איזט איין גאָטטליכעז אייגענטהום; דענן עז הייסט: ביז דיין פאָלק הינדורך ציעהט, עוויגער; ביז דיעז פאָלק הינדורך ציעהט, דאז דוא דיר ערוואָרבזט. פערנער: מיינע הייליגען, דיא אויף ערדען זינד; מאֶכטיג איזט אן איהנען מיינע לוזט. דער הייליגע טעמפעל ווירד איין אייגענטהימליכעז גוט גאָטטעז גענאננט: אן יענען זיטץ, דען דוא צור וואָהנונג דיר איינגעריכטעט אין דעם הייליגטהום, אָ הערר, דאז דיינע האֶנדע בערייטעט. פערנער הייסט עז: ער בראכטע זיא אין זיינע הייליגע גראֶנצע; צום בערגע, דען זיינע רעכטע ערוואָרבען. (זו אללעז, וואז דער הייליגע — געלאָבט זייא ער! — אין זיינער וועלט ערשאפפען, האט ער צור פערהערליכונג זיינעז נאהמענז ערשאפפען; דענן עז הייסט:

פרק ששי

כל־הנקרא בשמי · ולכבודי בראתיו · יצרתיו אף־עשיתיו ׃ ואומר יי ימלך לעלם ועד ׃

רבי חנני׳ וכו׳

דיני וסדר ברכת המזון

המנהג שהמברך אומר בל״א רבותי וויר וואללען בענטשן

והעונים אומרים יהי שם יי מברך מעתה ועד־עולם ׃

אם הם ג׳ יאמר המברך נברך שאכלנו משלו ׃

והעונים אומרים ברוך שאכלנו משלו ובטובו חיינו ׃

והמברך חוזר ואומר ברוך שאכלנו משלו ובטובו חיינו ׃

ולפי דעת כמה פוסקי׳ עונין המסובין אמן

אם הם עשרה יאמר המברך נברך אלהינו שאכלנו משלו ׃

והעונים אומרים ברוך אלהינו שאכלנו משלו ובטובו חיינו ׃

והמברך חוזר ואומר ברוך אלהינו שאכלנו משלו ובטובו חיינו ׃

ביחיד א״א כ״ה וב״ש אבל בזימון יש בו ריעות אם יאמר

ברוך הוא · וברוך שמו ׃

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם · הזן את־העולם כלו בטובו בחן

אללעז, וואז נאך מיינען נאהמען געגאנגט ווירד, הא־בע איך צו מיינער פֿירהערדליכֿונג ערשאפֿפֿען, געביל־דעט אונד צובערייטעט · אויך הייסט עז: דער עוויגע ווירד אימעער אונד עוויג רעגיערען ·

געבעט נאך דער מאהלצייט ·

דער פֿאָרבעטער ·

מיינע הערדן! וויר וואללען דען זעגען שפרעכֿען ·

דיא טישגעזעללשאפֿט ·

דער נאהמע דעז עוויגען זייא געלאָבט, יעצט אונד אין עוויגקייט!

דער פֿאָרבעטער ·

לאסט אונז דעם דאנקען, פֿאָן דעסען גוט וויר גענאָסען ·

דיא טישגעזעללשאפֿט ·

געלאָבט זייא דער, פֿאָן דעסען גיטע וויר גענאָז־זען, אונד דורך דעסען גיטע וויר לעבען ·

דער פֿאָרבעטער ·

לאסט אונז אונזערם גאָטטע דאנקען; פֿאָן דעסען גוט וויר אונז געזאֶטטיגט!

דיא טישגעזעללשאפֿט ·

בענעדייעט זייא אונזער גאָטט, פֿאָן דעסען גוט וויר אונז געזאֶטטיגט, אונד דורך גיטע וויר לעבען!

אללע ·

בענעדייעט זייא ער! אונד געלאָבט זיין נאהמען!

ברוך

געלאָבט זייאזט דוא, עוויגער, אונזער גאָטט קאֶניג דער וועלט! דוא שפייזעזט דיא גאנצע וועלט אויז דיינעם גוטע ·

ברכת המזון

בְּחֵן בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים · הוּא־נוֹתֵן
לֶחֶם לְכָל־בָּשָׂר · כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ :
וּבְטוּבוֹ הַגָּדוֹל תָּמִיד לֹא־חָסַר לָנוּ ·
וְאַל־יֶחְסַר לָנוּ מָזוֹן לְעוֹלָם וָעֶד :
בַּעֲבוּר שְׁמוֹ הַגָּדוֹל כִּי הוּא זָן
וּמְפַרְנֵס לַכֹּל · וּמֵטִיב לַכֹּל · וּמֵכִין
מָזוֹן לְכָל־בְּרִיּוֹתָיו אֲשֶׁר בָּרָא · בָּרוּךְ
אַתָּה יְיָ הַזָּן אֶת־הַכֹּל :

נוֹדֶה לְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ · עַל שֶׁהִנְחַלְתָּ
לַאֲבוֹתֵינוּ אֶרֶץ חֶמְדָּה טוֹבָה
וּרְחָבָה · וְעַל שֶׁהוֹצֵאתָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם · וּפְדִיתָנוּ מִבֵּית
עֲבָדִים · וְעַל בְּרִיתְךָ שֶׁחָתַמְתָּ
בִּבְשָׂרֵנוּ · וְעַל תּוֹרָתְךָ שֶׁלִּמַּדְתָּנוּ ·
וְעַל חֻקֶּיךָ שֶׁהוֹדַעְתָּנוּ · וְעַל חַיִּים
חֵן וָחֶסֶד שֶׁחוֹנַנְתָּנוּ · וְעַל אֲכִילַת
מָזוֹן שָׁאַתָּה זָן · וּמְפַרְנֵס אוֹתָנוּ תָּמִיד

מיט מילדע, הולד אונד בארמהערציגקייט גיעבזט דוא יעגליכעם געשעפֿפֿע אונטערהאלט; דען עוויג וואָהרעט דיינע גיטע • דורך דיעזע דיינע גרענצענלאָזע גיטע האט עז אונז ניע אן נאהרונג געמאנגעלט, אונד ווירד אונז אויך ניע דאראן מאנגעלן • אָ, וויא גראָס איזט דיין נאהמע! דען דוא שפייזעזט אונד ערהאָלטזט אללעז, טהוזט אללען וואָהל, אונד בערייטעזט אללען ערשאפֿפֿענען וועזען נאהרונג • געלאָבט זייאזט דוא עוויגער, דער דוא אללעז ערנאָהרזט!

נודה

וויר דאנקען דיר, עוויגער, אונזער גאָטט, דאס דוא אונזערן פֿאָרפֿאהרען איין פֿאָרטרעפֿליכעז, ערגיעביגעז אונד בעקוועמעז לאנד צום ערבע געגעבען; דאס דוא, עוויגער, אונזער גאָטט, אונז אויז מצרים געפֿיהרט אונד פֿאָן דער שקלאווערייא בעפֿרייעט; דאס דוא דיינען בונד אין אונזערן לייב געצייכנעט; דאס דוא אינז דיינע לעהרע אָפֿפֿענבאהרט אונד דיינע געזעטצע בעקאננט געמאכט האזט • וויר דאנקען דיר פֿיר דאז לעבען, דאז אנזעהען אונד דיא הולד, דיא דוא אונז פֿערלייהעזט, אונד פֿיר דיא נאהרונגזמיטטעל, מיט דענען דוא אונז אימממער ערנאָהרזט אונד ערהאָלזט,

בְּכָל־יוֹם וּבְכָל־עֵת וּבְכָל־שָׁעָה׃

בחנוכה ובפורים אומר כאן על הנסים ובימי וכו' תמצא בתפלת חול

וְעַל הַכֹּל יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֲנַחְנוּ מוֹדִים
לָךְ וּמְבָרְכִים׀ אוֹתָךְ׃ יִתְבָּרַךְ
שִׁמְךָ בְּפִי כָּל־חַי׃ תָּמִיד לְעוֹלָם
וָעֶד׃ כַּכָּתוּב וְאָכַלְתָּ וְשָׂבָעְתָּ׃
וּבֵרַכְתָּ אֶת־יְיָ אֱלֹהֶיךָ׃ עַל־הָאָרֶץ
הַטּוֹבָה אֲשֶׁר נָתַן־לָךְ׃ בָּרוּךְ אַתָּה
יְיָ׃ עַל־הָאָרֶץ׃ וְעַל הַמָּזוֹן׃
רַחֵם׀ יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ׃
וְעַל יְרוּשָׁלַיִם׀ עִירֶךָ׃ וְעַל
צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ׃ וְעַל מַלְכוּת
בֵּית דָּוִד מְשִׁיחֶךָ׃ וְעַל הַבַּיִת הַגָּדוֹל
וְהַקָּדוֹשׁ׀ שֶׁנִּקְרָא שִׁמְךָ עָלָיו׃
אֱלֹהֵינוּ׃ אָבִינוּ׃ רְעֵנוּ׃ זוּנֵנוּ׃
פַּרְנְסֵנוּ׃ וְכַלְכְּלֵנוּ׃ וְהַרְוִיחֵנוּ׃

מאָגליך צו יעדער צייט אונד שטונדע ·

אין דען אלט ווייהעטאגען אונד אם פורימספעזטע ווירד היער על הנסים (זיעהע אָבען אים אללטאָגליכען געבעטע) איינגעשאלטעט ·

ועל הכל

פיר דאז אללעז דאנקען וויר דיר, עוויגער, אונזער גאָטט, אונד פרייזען דיך, (אונאויפהאָרליך זייא דיין נאהמען געפריעזען אין דעם מונדע אלער לעבענדען וועזען ביז אין עוויגקייט!) וויא געשריעבען שטעהט: ווענן דוא נון געגעסען אונד דיך געזאָטטיגעט האבען ווירזט; זא מוסט דוא דעם עוויגען, דיינעם גאָטט, דאנקען פיר דאז פאָרטרעפליכע לאנד, דאז ער דיר געגעבען האט · געלאָבט זייאזט דוא, עוויגער, פיר דאז לאנד, אונד פיר דיא שפייזע!

רחם

עוויגער, אונזער גאָטט, ערבארמע דיך איבער דיין פאָלק ישראל, איבער דיינע שטאדט ירושלים, איבער ציון, דיינער הערליכקייט בורג, איבער דאז רייך דעז הויזעז דוד'ז, דיינעז געזאלבטען, אונד איבער דיינעז גראָסען היילינען טעמפעל, דער נאך דיינעם נאהמען גענאננט ווירד · אָ, אונזער גאָטט, אונזער פאטער! ווידע אונז, שפייזע, ערנאָהרע, ערהאלטע, ערהייטרע,

והרוח־לנו יי אלהינו מהרה מכל־
צרותינו · ונא אל־תצריכנו יי
אלהינו · לא לידי מתנת בשר ודם ·
ולא לידי הלואתם · כי אם לידך
המלאה · הפתוחה · הקדושה ·
והרחבה · שלא נבוש · ולא נכלם
לעולם ועד :

בשבת

רצה והחליצנו יי אלהינו במצותיך · ובמצות
יום השביעי · השבת הגדול והקדוש
הזה · כי יום זה גדול וקדוש הוא לפניך · לשבת־
בו ולנוח בו · באהבה · כמצות רצונך · ברצונך
הניח לנו יי אלהינו · שלא תהא צרה ויגון ואנחה ·
ביום מנוחתינו : והראנו יי אלהינו בנחמות
ציון עירך · ובבנין ירושלים עיר קדשך ·
כי אתה הוא בעל הישועות · ובעל הנחמות :

בי"ט ובחה"מ או בר"ח אומר יעלה ויבא תמצא בתפלה

ובנה ירושלים עיר הקדש ·
במהרה בימינו · ברוך אתה
יי

אונד בעפֿרייע אונז באלד פֿאָן אללער אונזרער נאָטה; אך, עוויגער, אונזער גאָטט! לאס אונז ווערער גא־בען פֿאָן מענשען, נאָך איהרען דארלעהנז ניע בעדירפֿ־טיג זיין, זאָנדערן לעדיגליך אבהאנגען פֿאָן דיינער שטעטז פֿאָללען, אָפֿפֿענען הייליגען, מילדען האנד, דאס וויר נימּמערמעהר בעשאֶמט נאָך שאמראָטה ווערדען

(אם שבת ווירד איינגעשאלטעט.)

רצה

עוויגער, אונזער גאָטט! עז זייא דיר וואָהלגע־פֿאֶלליג, אונז צו שמיקען מיט דיינען געבאָטען, אונד דען פֿערהאלטונגזרעגלען דעז זיעבענטען טאגעז, דעז גראָסען הייליגען שבת; דעזן דיעזער טאג איזט דיר פֿאָרציגליך הייליג, דאס ער געפֿייערט אונד אין רוהע אונד ליעבע נאך דער פֿאָרשריפֿט דיינעז וויללענז פֿאָלל־בראַכט ווערדע. אָ, עוויגער, אונזער גאָטט! דאס עז דיר וואָהלגעפֿאֶלליג וואֶרע, איהן רוהיג פֿאָללבריגגען צו לאסען, דאס קיינע נאָטה, קיינע טרויער, אונד קיין זייפֿצען אונזרע רוהע שטאֶרע! צייגע אונז, עווי־גער, אונזער גאָטט, דען טראָזט דיינער שטאדט ציון, אונד דען וויעדעראויפֿבויא דיינער הייליגען שטאדט ירושלים; דענן דוא ביזט דער הערר דעז היילז, הערר דעז טראָזטעז.

ובנה

ערבויע באלד, אונד אין אונזערן טאגען, דיא הייליגע שטאדט ירושלים. געלאֶבט זייאזט דוא, עוויגער.

יְיָ בּוֹנֵה בְרַחֲמָיו יְרוּשָׁלָיִם · אָמֵן :
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ · מֶלֶךְ הָעוֹלָם ·
הָאֵל · אָבִינוּ · מַלְכֵּנוּ · אַדִּירֵנוּ ·
בּוֹרְאֵנוּ · גּוֹאֲלֵנוּ · יוֹצְרֵנוּ · קְדוֹשֵׁנוּ ·
קְדוֹשׁ יַעֲקֹב · רוֹעֵנוּ · רוֹעֵה יִשְׂרָאֵל ·
הַמֶּלֶךְ הַטּוֹב · וְהַמֵּטִיב לַכֹּל ·
שֶׁבְּכָל־יוֹם · וָיוֹם · הוּא הֵטִיב ·
הוּא מֵטִיב · הוּא יֵטִיב לָנוּ : הוּא
גְמָלָנוּ : הוּא גוֹמְלֵנוּ · הוּא יִגְמְלֵנוּ ·
לָעַד · לְחֵן · לְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים וּלְרֶוַח ·
הַצָּלָה וְהַצְלָחָה · בְּרָכָה וִישׁוּעָה ·
נֶחָמָה · פַּרְנָסָה · וְכַלְכָּלָה · וְרַחֲמִים
וְחַיִּים וְשָׁלוֹם וְכָל־טוֹב · וּמִכָּל־טוּב
אַל יְחַסְּרֵנוּ : הָרַחֲמָן · הוּא יִמְלוֹךְ
עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד : הָרַחֲמָן · הוּא
יִתְבָּרַךְ בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ : הָרַחֲמָן ·
הוּא יִשְׁתַּבַּח לְדוֹר דּוֹרִים · וְיִתְפָּאַר־

בנו

עווינער, דער דוא איינזט ירושלים דורך דיינע בארמ־
הערציגקייט ערבויעזט! אמן!

ברוך

געלאָבט זייאזט דוא, עווינער, אונזער גאָטט! קאָ־
ניג דער וועלט, אללמאכטיגער! אונזער הערר אונד
פאטער, אונזער בעשיטצער, אונזער שאֶפפער, אונ־
זער ערלאֶזער, אונזער היילינער, דער היילינע יעקב׳ז;
אונזער הירט, דער הירט ישראל׳ז; וואָהלטהאֶטיגער
אונד אללגיטיגער קאֶניג, דער דוא טאֶגליך גוטע ער־
צייגט האזט, ערצייגזט אונד ערצייגען ווירזט; וואָהל־
טהאטען פערגאָלטען האזט, פערגילטזט אונד פערגעל־
טען ווירזט. דאס וויר גונזט, גנאדע, ערבארמען שטעטז
גענייעסען: זאָ לאס גליק אונד הייל, טראָזט, נאהרונג
אונד גערייהען, לעבען אונד פריעדען, יעדעז גוט, יע־
דע גליקזעליגקייט אונז ניעמאהלז פעהלען!

דער אללבארמהערציגע רעגיערע איבער אונז ביז
אין עוויגקייט!

דער אללבארמהערציגע זייא געלאָבט אים הימ־
מעל אונד אויף ערדען!

דער אללבארמהערציגע זייא געפריעזען פאָן צייט־
אלטער צו צייטאלטער, ווערדע איממערדאר פער־
הערליכט

דורך

בָּנוּ לָנֶצַח נְצָחִים · וְיִתְהַדַּר בָּנוּ לָעַד
וּלְעוֹלְמֵי עוֹלָמִים : הָרַחֲמָן · הוּא
יְפַרְנְסֵנוּ בְּכָבוֹד : הָרַחֲמָן · הוּא
יִשְׁבּוֹר עֻלֵּנוּ מֵעַל צַוָּארֵנוּ · וְהוּא
יוֹלִיכֵנוּ קוֹמְמִיּוּת לְאַרְצֵנוּ : הָרַחֲמָן ·
הוּא יִשְׁלַח לָנוּ בְּרָכָה מְרֻבָּה בְּבַיִת
זֶה · וְעַל שֻׁלְחָן זֶה שֶׁאָכַלְנוּ עָלָיו :
הָרַחֲמָן · הוּא יִשְׁלַח־לָנוּ אֶת־אֵלִיָּהוּ
הַנָּבִיא זָכוּר לַטּוֹב · וִיבַשֶּׂר־לָנוּ
בְּשׂוֹרוֹת טוֹבוֹת יְשׁוּעוֹת וְנֶחָמוֹת :
הָרַחֲמָן · הוּא יְבָרֵךְ ׀ אֶת־אָבִי מוֹרִי ·
בַּעַל הַבַּיִת הַזֶּה · וְאֶת־אִמִּי מוֹרָתִי ·
בַּעֲלַת הַבַּיִת הַזֶּה · אוֹתָם · וְאֶת־
בֵּיתָם · וְאֶת־זַרְעָם · וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר
לָהֶם · אוֹתָנוּ וְאֶת כָּל־אֲשֶׁר לָנוּ ·
כְּמוֹ שֶׁנִּתְבָּרְכוּ אֲבוֹתֵינוּ · אַבְרָהָם
יִצְחָק וְיַעֲקֹב · בַּכֹּל מִכֹּל כֹּל · כֵּן
יברך

דורך אונז, אונד האָלגעפריעזען דורך אונז אין עוויג־קייט אונד אין אללען וועלטען!

דער אללבארמהערציגע ערנאָהרע אונז עהרנהאפט!

דער אללבארמהערציגע צערברעכע דאז הארטע יאָך, דאז אונזערן נאקען דריקט, אונד פיהרע אונז פרייא נאך אונזערם לאנדע!

דער אללבארמהערציגע שיקע פיעלפאלטען זעגען אין דיעזעז הויז אונד אויף דיעזען טיש, אז וועלכעם וויר געגעסען האבען!

דער אללבארמהערציגע זענדע אונז דען פראָפע־טען אליהו (עהרענפאללען אנדענקענז!) דאס ער אונז פערקינדע הייל פאָללע אונד טראָזטרייכע באָטשאפט.

דער אללבארמהערציגע זעגנע מיינען פאטער אונד פיהרער, דיעזען הויזהעררן אונד מיינע מוטטער אונד אונטערוויזערין, דיעזע הויזפרויא, זיא, איהרע קינדער אונד הויזגענאָסען, אונד אללעז, וואז איהנען אנגע־הערט; אונז אונד אללעז אונזריגע. זאָ וויא אונזרע פאָראֶלטערן אברהם, יצחק אונד יעקב אין אללעם, דורך אללעז אונד מיט אללעם געזעגנעט ווארען, זאָ

ברכת המזון

יברך אתנו · כלנו יחד בברכה
שלמה · ונאמר אמן:
במרום ילמדו עליהם ועלינו זכות ·
שתהא למשמרת שלום ·
ונשא ברכה צריך כמ"ס כדי שלא יבלע האלף ח"ו
מאת יי · וצדקה מאלהי ישענו:
ונמצא חן ושכל טוב · בעיני
אלהים ואדם:

הרחמן · הוא
יזכנו לימות
המשיח · ולחיי
העולם הבא:
מגדיל בשבת וי"ט וחה"מ
ור"ח אומר (מגדול)
ישועות מלכו
ועשה חסד
למשיחו · לדוד
ולזרעו

בשבת הרחמן הוא
ינחילנו ליום
שכלו שבת · ומנוחה
לחיי העולמים: בר"ח
הרחמן · הוא
יחדש עלינו את
החדש הזה · לטובה
ולברכה:

הרחמן

זעגנע ער אונז אללעזאממט מיט פאללקאממענעם זע-
גען! היערויף זאגען וויר: אמן!

במרום

אים הימעל מאג פיר זיא (דיא הויזהערשאפט)
אונד פיר אונז פערדיענט הערפארגעפאדערט ווערדען:
דאס וויר אין בעשטאנדיגער גליקזעליגקייט לעבען,
זעגען פאם העררן, פאללקאממענהייט פאן דעם גאט-
טע דעז הייל ערלאנגען, גונסט אונד גוטעז אנזעהען
פינדען אין גאטטעז אונד דער מענשען אויגען.

הרחמן

אם שבת.

דער אללבארמהערצי-
גע לאססע אונז דען טא-
גען דער פאללקאממנען
רוהע אונד שטיללע אים
עוויגען לעבען טהייל-
האפטיג ווערדען!

אם ניימאנדזטאגע.

דער אללבארמהערצי-
גע ערנייע אונז דיזען
מאנאטה צור גליקזעליג-
קייט אונד צום זעגען!

אם

הרחמן

דער אללבארמהערציגע
ווירדיגע אונז, דאס וויר
דיא טאגע דעז ערלאזערז
אונד דער צוקינפטיגען
גליקזעליגקייט, ערלע-
בען - ער, דער דאז הייל
זיינעז קאניגז ערהעבט,
זיינעם געזאלבטען דוד

אונד

ולזרעו עד-עולם:
עשה שלום במרומיו · הוא יעשה שלום עלינו · ועל כל-ישראל ואמרו אמן:
יראו את-יי קדשיו · כי-אין מחסור ליראיו: כפירים רשו ורעבו · ודרשי יי לא-יחסרו כל-טוב: הודו ליי כי-טוב · כי לעולם חסדו · פותח את-ידך · ומשביע לכל-חי רצון: ברוך הגבר אשר יבטח ביי · והיה

בי"ט

הרחמן · הוא ינחילנו · ליום שכלו טוב:

ויש מוסיפין בב' לילי הראשונות של פסח

ליום שכלו ארוך ליום שצדיקים יושבים ועטרותיהם בראשיהם ונהנים מזיו השכינה:

בר"ה יאמר גם

הרחמן הוא יחדש עלינו את-השנה הזאת לטובה ולברכה:

בי"ט של סוכות וח"ה

הרחמן · הוא יקים את-סכת דויד הנפלת:

אם פֿעזטטאגע ·

דער אללבארמהערצי־
גע לאסע אונז דעז טא־
געז, דער גאנץ גליקזע־
ליגקייט איזט, טהייל־
האפֿטיג ווערדען!

אם נייאיאהר ·

דער אללבארמהערצי־
גע! ערנייארע אונז דיע־
זעז יאהר צור גליקזעליג־
קייט אונד צום זעגען ·

אם לויבהיטטענפֿעזט ·

דער אללבארמהערצי־
גע ריכֿטע דיא צערפֿאל־
לענע היטטע דוד'ז אויף ·

אונד זיינעז נאכֿקאָממען בעשטאָנדיג גנאדע ער־צייגט, פֿריעדען שטיפֿטעט אין זיינער הימּמעלזהאָהע, ערהאלטע אונז אונד גאנץ ישראל אין פֿריעדען היעראויף לאסט אונז שפרעכֿען: אמן!

יר״א

פֿערעהרט דען העררן, איהר, זיינע הייליגען! קיינען מאנגעל האבען, דיא איהן עהרען · יונגע לאָווען דארבען, הונגערן; דעם גאָטטעזפֿערעהרער פֿעהלט קיין גוט · דאנ־קעט דעם העררן; דענן ער איזט פֿריינדליך, עוויג וואָהרעט זיינע גיטע · אלל־מילדע אָפֿפֿנעזט דוא דיא האנד, אונד זאָטטיגעזט, וואז לעבט, מיט וואָהל־טהון · געזעגנעט איזט דער מאַן, דער אויף דען עוויגען פֿערטראויט ·

ער

ברכת המזון

יי מבטחו : נער הייתי גם זקנתי · ולא ראיתי
צדיק נעזב וזרעו מבקש לחם :

ברכת הנהנין

על היין מברך לפניו

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא פרי
הגפן :

על פירות האילן

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא פרי
העץ :

על ה' מיני דגן פסלקן עד פנחתעך · הו כתמן ועפה תהן תבשיל ·
הו רקיקין · מברך

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא מיני
מזונות :

ברכה אחרונה

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם על

על היין	על פירות האילן פהוח ענבים ותאני' ורמוני' וזתים ותמרים	על מעשה קדירה הו רקיקין מה' מיני דגן
הגפן ועל פרי	העץ ועל פרי	המחיה ועל
הגפן	העץ	הכלכלה

על תנובת השדה · ועל ארץ חמדה טובה
ורחבה שרצית והנחלת לאבותינו · לאכול

מפריה

ער, דער עוויגע, איזט זיין שוטץ · איך וואר איין
יינגלינג, ווארד איין גרייז, נאָך זאה איך ניע דען רעד־
ליכען פֿערלאסען, אונד זיינע זאמען געהן נאך בראָד ·

ביים גענוסע דעז וויינז ·

געלאָבט זייזט דוא, עוויגער, אונזער גאָטט,
קאָניג דער וועלט, שאָפּפֿער דער פֿרוכֿט דעז וויינ־
שטאָקעז !

ביים גענוסע דער ביימפֿריכֿטע ·

געלאָבט זייאזט דוא, עוויגער, אונזער גאָטט,
קאָניג דער וועלט, שאָפּפֿער דער בוימפֿרוכֿט ·

ביים גענוסע דער באקווערקע ·

געלאָבט זייאזט דוא, עוויגער, אונזער גאָטט,
קאָניג דער וועלט, דער דוא פֿערשיעדענע ארטען
פֿאָן שפּייזען ערשאפֿפֿען !

נאכהער פֿאָלגענדעז :

ברוך

געלאָבט זייאזט דוא, עוויגער, אונזער גאָטט,
קאָניג דער וועלט, פֿיר דען וויינשטאָק אונד פֿיר דיא
פֿרוכֿט דעז וויינשטאָקעז (אָדער פֿיר דיא פֿרוכֿט דעז
בוימעז) (אָדער פֿיר דיא ערהאלטונג אונד נאהרונג) פֿיר
דיא פֿרוכֿט דעז פֿעלדעז, אונד פֿיר דאז פֿאָרטרעפֿליכֿע,
ערגיעביגע אונד בעקוועמע לאנד, דאז דיר, אונזערן
פֿאָרעלטערן צים ערבע צו געבען, געפֿיעל ·

ערבארמע

ברכת הנהנין

מפריה ולשבוע מטובה רחם יי אלהינו עלינו ועל ישראל עמך · ועל ירושלים עירך · ועל ציון משכן כבודך · ועל מזבחך ועל היכלך · ובנה ירושלים עיר הקדש במהרה בימינו · והעלנו לתוכה · ושמחנו בה ונברכך עליה בקדשה ובטהרה בשבת ורצה והחליצנו ביום השבת הזה (וזכרנו לטובה) (בר"ח ביום ראש החדש הזה בר"ה ביום הזכרון הזה : בי"ט ביום חג (פלוני) הזה כי אתה יי טוב ומטיב לכל · ונודה לך על הארץ

ועל פרי הגפן · ברוך אתה יי על הארץ ועל פרי הגפן	ועל פרי העץ ברוך אתה יי על הארץ ועל פרי העץ	ועל המחיה ברוך אתה יי על הארץ ועל המחיה ועל הכלכלה

אם שותי' יין ובא להם יין אחר · אם הוא יין לבן אמרי' תפתתא [illegible]
משובח ומברך

באיאמה הטוב והמטיב :

ברוך

ערבאַרמע דיך, אָ עוויגער, אונזער הערר, איבער דיין פֿאָלק ישראל, איבער דיינע שטאדט ירושלים, איבער ציון דעז אָרט וואָ דיינע הערליכֿקייט טהראָנט, איבער דיינען אלטאר אונד טעמפעל! ערבויע דיא היי־ליגע שטאדט ירושלים באלד אין אונזערן טאגען! ברינגע אונז דאהין, לאס אונז איהרער פֿריכֿטע געניז־זען, אונד אונז מיט איהרעם גוטע זאַטטיגען, אונד ער־פֿרייע אונז דורך איהרע וויעדערהערשטעללונג, דאס וויר דיר דאפֿיר אין היילינקייט אונד ריינהייט דאנקען; (אן שבת) זייא אונז גנאַדיג אונד ערקוויקע אונז אן דיעזעם שבתטאגע. (אם ניימאָנאט) (זייא אונזער איינגעדענקט) אן דיעזעם טאגע דעז נייען מאָנאטז (אם נייאיאהרזטאַ־געז) אן דיעזעם טאגע דעז אנדענקענז (אן דען פֿעזטטאַ־געז) אן דיעזעם פֿעזטטאגע (היער ווירד יענער פֿעזט־טאג בענאננט) דען דוא, עוויגער, ביזט איין גיטיגער, אללוואָהלטהאַטיגער גאָטט. דיר דאנקען וויר פֿיר דאז לאנד, אונד (פֿיר דיא פֿרוכֿט דעז וויינשטאָקעז (פֿיר דיא פֿריכֿטע דעז בוימעז) פֿיר דיא נאהרונג. געלאָבט זייאזט דוא, עוויגער, פֿיר דאז לאנד, אונד (פֿיר דיא פֿרוכֿט דעז וויינשטאָקעז) (פֿיר דיא פֿריכֿטע דעז בוימעז) (פֿיר דיא נאהרונג אונד ערהאלטונג!)

(בייא ערפֿאהרונג איינער גוטען נאַכֿריכֿט.)

גילאָבט זייאזט דוא, עוויגער, אונזער גאָטט, קאָניג דער וועלט, אללגיטיגער וואָהלטהאַטער!

ברכת הנהנין

על דבר שאין גידולו מן הארץ כגון בשר בהמה חיה ועוף דגים ביצים חלב גבינה ופיוצא בהם מברך

בָּא״י אֱמ״ה שֶׁהַכֹּל נִהְיָה בִּדְבָרוֹ :

ברכה אחרונה על פירות האילן (חוץ מחמשת המיני׳) על פירות האדמה וירקו׳ וכל דבר שאין גידולו מן הארץ

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא נְפָשׁוֹת רַבּוֹת וְחֶסְרוֹנָן עַל כָּל־מַה־שֶּׁבָּרָאתָ לְהַחֲיוֹת בָּהֶם נֶפֶשׁ כָּל־חָי : בָּרוּךְ חַי הָעוֹלָמִים :

אם ילדה אשתו זכר · או ששמע (מפי אדם נאמן שראה הדבר) שמועה טובה שהיא טובה לו ולאחר או שבא לו ממון ממקום אחר בשותפות מברך ג״כ ברכת הטוב כנ״ל אבל אם בא לו טובה בלי שותפות אין מברך אלא שהחינו

על פירות הארץ ועל הירקות מברך

בָּא״י אֱמ״ה בּוֹרֵא פְּרִי הָאֲדָמָה

הרואה קשת אומר

בָּא״י אֱמ״ה זוֹכֵר הַבְּרִית נֶאֱמָן בִּבְרִיתוֹ וְקַיָּם בְּמַאֲמָרוֹ :

היוצא בימי ניסן ורואה אילנות דמלבלבי אומר

בָּא״י אֱמ״ה שֶׁלֹּא־חִסַּר בְּעוֹלָמוֹ דָּבָר וּבָרָא בוֹ בְּרִיּוֹת טוֹבוֹת וְאִילָנוֹת טוֹבוֹת לְהַנּוֹת בָּהֶם בְּנֵי אָדָם :

ברוך

(איבער פֿלייש, קעזע, אייער, שוואמען, וויא אויך איבער אללע געטראֶנקע.)

געלאָבט זייאזט דוא, עוויגער, אונזער גאָטט, קאֶניג דער וועלט, דורך דעססען וואָרט אללעז ענט־שטאנדען איזט!

(נאך דעם גענוסע.)

געלאָבט זייאזט דוא, עוויגער, אונזער גאָטט, קאֶ־ניג דער וועלט, דער דוא זאָ מאנניגפֿאלטיגע וועזען ערשאפֿפֿען האזט אונד יעדעם זיין בעדירפֿניס געגעבען! פֿיר אללעז, וואז דוא ערשופֿזט, אום דאדורך דאז לעבען אללער געשאֶפֿפֿע צו ערהאלטען, זייא געלאָבט, דוא, דער דוא אין עוויגקייט לעבזט!

(ביים גענוסע דער פֿריכטע דער ערדע.)

געלאָבט זייאזט דוא, עוויגער! אונזער גאָטט, קאֶניג דער וועלט, דער דוא ערדפֿריכטע ערשאפֿזט!

(ביים אנבליק איינעז רעגענבאָגענז.)

געלאָבט זייאזט דוא, עוויגער, אונזער גאָטט, קאֶ־ניג דער וועלט, דער דוא דייגעז בונדעז געדענקעזט, איהם טרייא בלייבזט, אונד דיינע פֿערהייסונגען בע־שטאֶטטיגזט.

(ביים אנבליק דער בליהענדען בײמע.)

געלאָבט א. ז. וו. דער דוא אין דער וועלט קיין דינג אויזגעהען לאֶסעזט, זאָלכע שאֶנע וועזען אונד אנ־מוטהיגע ביימע דארין ערשאפֿפֿען האזט, צום גענוסע פֿיר דאז מענשענגעשלעכט.

(ביים אנבליק איינעז רעגיערענדען העררן.)

געלאָבט א. ז. וו. דער דוא פֿאָן דיינער עהרע דעם מענשען מיטגעטהיילט האזט!

(בייא

ברכת הנהנין

הרואה מלך עם חיילותיו מברך

ב א י א מ ה שחלק מכבודו לבשר ודם :

ועל הרעמים אומר

ב׳ א י א מ ה שכחו וגבורתו מלא עולם :

על הברקים או הרואה חמה בתקופתו שהוא מכ״ח לכ״ח שנה אומר

ב א י א מ ה עושה מעשה בראשית :

האוכל פרי חדש המתחדש משנה לשנה או מי שקונה כלים או בגדי׳ שהם חדשים לו מברך בשעת הקנין · או הבילה ·

ב א י א מ ה שהחינו וקימנו והגיענו לזמן הזה :

אסור ליהנות מריח טוב עד שיברך אם זה שיונח ממנו הריח עץ מברך

ב א י א מ ה בורא עצי בשמים :

ואם הוא מין עשב מברך

ב א י א מ ה בורא עשבי בשמים :

ואם הוא פרי ראוי לאכילה מברך

ב א י א מ ה הנותן ריח טוב בפירות :

ואם אינו לא מין עץ ולא מין עשב ולא מין פרי מברך

ב א י א מ ה בורא מיני בשמים :

על שמן האפרסמון מברך

ב א י א מ ה בורא שמן ערב :

הרואה מקום שנעשה לו נס היינו מנהג העולם מברך

ב א י א מ ה שעשה לי נס במקום הזה :

סדר

(ביים וואהרנעהמונג איינעז דאָננערוועטטערז , איינעז ערדבעבענז , אָדער איינעז אָרקאנז .)

געלאָבט א. ז. וו. דעסען מאַכט אונד קראַפט איבעראלל אין דער וועלט איזט !

(וועזן עז וועטטערלייכטעט .)

געלאָבט א. ז. וו. דער דיא שאָפּפונג בעשטאָנדיג ערנייערט .

(ביי אללעם זיננליכען גענוסע נייער דינגע .)

געלאָבט א. ז. וו. דאָס דוא אונז ערהאלטען , אונד אונז דיעזע צייט האזט ערלעבען אונד ערדייכען לאסען .

(ביים גענוס דעז וואָהלגערוכז פאָן ווייראויך , בערנשטיין אונד אנדערן אויז ביימען אויז פליסענדען וואָהלריכענדען ארצן .)

געלאָבט א. ז. וו. דער דוא וואָהלריכענדע ביימע ערשאַפּט .

(ביים וואָהלגערוך דער קרייטער .)

געלאָבט א. ז. וו. דער דוא וואָהלריכענדע קריי־טער ערשאַפּט .

(ביים וואָהלריכענדען פריכטען , אלז ציטראָנען , אונד דערגלייכען .)

געלאָבט א. ז. וו. דער דוא דען פריכטען איינען אנגענעהמען גערוך פערלייהזט .

(ביים וואָהלגערוך פאָן ריכענדען זאכען דיא ניכט אויז דער ערדע וואכזען .)

געלאָבט א. ז. וו. דער דוא פערשיעדענע ארטען דעז וואָהלגערוכז ערשאפט .

(איבער וואָהלריכענדע אַלע .)

געלאָבט א. ז. וו. דער דוא ליעבליכע אָלע ער־שאַפּט .

(ווער איינעם אָרטע פאָרבייא געהט , וואָ ער איינען גראָסען געפאחר ענטגאנגען .)

געלאָבט א. ז. וו. דער דוא מיך אן דיעזעם אָר־טע וואונדערבאר ערדעטעט האזט .

ברוך

סדר קריאת שמע על מטתו

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם
המפיל חבלי שינה על עיני
ותנומה על עפעפי:

ויהי רצון לפניך יי אלהי ואלהי
אבותי שתשכיבני לשלום
ותעמידני לשלום ואל יבהלוני
רעיוני וחלומות רעים והרהורים
רעים ותהי מטתי שלמה לפניך
והאר עיני פן־אישן המות ברוך
אתה יי המאיר לעולם כלו בכבודו:

פרשה ראשונה של ק"ש תמצא לעיל בתפלת חול

ויהי נעם יי אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו
ומעשה ידינו כוננהו:

צא ישב בסתר עליון · בצל ׀ שדי יתלונן:
אמר ליי מחסי ומצודתי אלהי אבטח־
בו: כי הוא יצילך מפח יקוש · מדבר הוות:
באברתו ׀ יסך לך · ותחת־כנפיו תחסה צנה
וסחרה אמתו: לא תירא מפחד לילה · מחץ

יעוף

נאכטגעבעט פאר דעם שלאפענגעהען צ״ת

ברוך

געלאָבט זייאזט דוא, עוויגער, אונזער גאָטט, קאָניג דער וועלט! דער דוא פאָרעמפפינדונגען דעז שלאפעז אויף מיינע אויגען, אונד שלוממער אויף איהרע ליעדער פאללען לאֶססעזט.

ויהי רצון

אָ, דאס עז דיר, עוויגער, מיין אונד מיינער פאָרפאהרען גאָטט, וואָהלגעפאֶלליג זייא, מיך געזונד ניעדערליגען אונד געזונד ווידער אויפשטעהען צו לאזזען; דאס מיך קיינע גריללע, קיינע איבלע טריימע אונד קיינע שרעקליכע פאָרשטעללונג אֶנגזטיגען; דאס מיין לאגער געזיכערט דורך דיך זייא; אונד דאס דוא מיין אויגע ווידער ערלייכטעזט, דאמיט איך ניכט צו טאָדע שלאפע! געלאָבט זייאזט דוא, עוויגער, דער דוא דיא גאנצע וועלט דורך דיינע הערליכקייט בעלייכטעזט!

ויהי נעם

אונזערז גאָטטעז פריינדליכקייט ווערדע אונז בעשיערען; זאָ געלינגעט אונזרער האֶנדע ווערק. אלל אונזער יטהון געלינגעט נור דורך איהן.

ישב

דער דוא אים שירם דעז האֶכזטען זיטצעזט, אונד רוהעזט אין דער אללמאכט שאטטען! גאָטט, מיינע בורג, אונד מיינע צופיערזיכט; דיער הערר, אויף דען איך שטעטז פערטרויע! ער, זאגע איך, ווירד דיין רעטטער זיין, ווענן נעטצע דראָהען, וענן זייכען מאֶרדען; מיט זיינעם פיטטיג דעקט ער דיך; דיין שירם איזט אונטער זיינען פליגעלן: זיינע טרייע איזט שילד אונד הארניש. ערציטטרע ניכט בייא נאֶכטליכער געפאהר; פאָר פפיילען,

יָעוּף יוֹמָם׃ מִדֶּבֶר בָּאֹפֶל יַהֲלֹךְ מִקֶּטֶב יָשׁוּד
צָהֳרָיִם׃ יִפֹּל מִצִּדְּךָ | אֶלֶף וּרְבָבָה מִימִינֶךָ אֵלֶיךָ
לֹא יִגָּשׁ׃ רַק בְּעֵינֶיךָ תַבִּיט וְשִׁלֻּמַת רְשָׁעִים
תִּרְאֶה׃ כִּי־אַתָּה יי מַחְסִי עֶלְיוֹן שַׂמְתָּ מְעוֹנֶךָ׃
לֹא־תְאֻנֶּה אֵלֶיךָ רָעָה וְנֶגַע לֹא־יִקְרַב בְּאָהֳלֶךָ׃
כִּי מַלְאָכָיו יְצַוֶּה־לָּךְ לִשְׁמָרְךָ בְּכָל־דְּרָכֶיךָ׃ עַל־
כַּפַּיִם יִשָּׂאוּנְךָ פֶּן־תִּגֹּף בָּאֶבֶן רַגְלֶךָ׃ עַל־שַׁחַל
וָפֶתֶן תִּדְרֹךְ תִּרְמֹס כְּפִיר וְתַנִּין · כִּי בִי חָשַׁק
וַאֲפַלְּטֵהוּ אֲשַׂגְּבֵהוּ כִּי־יָדַע שְׁמִי׃ יִקְרָאֵנִי |
וְאֶעֱנֵהוּ עִמּוֹ אָנֹכִי בְצָרָה אֲחַלְּצֵהוּ וַאֲכַבְּדֵהוּ׃
אֹרֶךְ יָמִים אַשְׂבִּיעֵהוּ · וְאַרְאֵהוּ בִּישׁוּעָתִי׃

כופלין הפסוק ארך כו'

יי מָה־רַבּוּ צָרָי רַבִּים קָמִים עָלָי׃
רַבִּים אֹמְרִים לְנַפְשִׁי אֵין יְשׁוּעָתָה
לּוֹ בֵאלֹהִים סֶלָה׃ וְאַתָּה יי מָגֵן
בַּעֲדִי כְּבוֹדִי וּמֵרִים רֹאשִׁי׃ קוֹלִי
אֶל־יי אֶקְרָא וַיַּעֲנֵנִי מֵהַר קָדְשׁוֹ
סֶלָה׃ אֲנִי שָׁכַבְתִּי וָאִישָׁנָה הֱקִיצוֹתִי

כי

דיא דעז טאגעז שוואָרמעז ניכֿט, ווען דיא פעזט אים
פֿינזטערן שלייכֿט, ניכֿט, ווען אם מיטטאג זייכֿע ווי=
טהעט · אָב טויזענד דיר צור זייטע פֿאללען, אונד
מיריאדען דיר צור רעכֿטען: דיר נאהט קיין אונפֿאלל
זיך · דוא שויזט זיא ניר מיט דיינען אויגען, דיא שטרא=
פֿע, דיא דען פֿרעפֿלער טריפֿט · דען דוא האזט דיין
פֿערטרויען אויף גאָטט, דען האָכֿזטען, מיינע צופֿער=
זיכֿט · דיר קאנן קיין אונגליק ווידערפֿאהרען, אונד קיי=
נע נאָטה זיך דיינער היטטע נאהען; דען ער בעפֿיעהלט
דען הימכֿלישען, אויף אללען וועגען דיך צו שיטצען ·
זיא מיסען דיך אויף האָנדען טראגען, דאס דיינען פֿוס
קיין שטיין פֿינרלעטצע · דוא ווירזט אויף לעאָפארדען
אונד אָטטער טרעטען; צערדריקען לאָוועןברוט אונד
דראכֿען · „דען ער בעגעהרעט מיין; דרום רעטטע
איך איהן; איך העב איהן האָך עמפאָר; דען ער ער=
קעננעט מיך · ער רופֿט מיך אן; איך האָרע, בין אין
דער נאָטה בייא איהם, ענטרייסע אין דער געפֿאהר,
אונד זעטץ איהן האָך אין עהרען · דעז לאנדען לע=
בענז זאטט, זאָלל ער מיין הייל ערבליקען ·"

יי מה רבו

אך, עוויגער! וויא זינד דער פֿיינדע זאָ פֿיעל!
זאָ פֿיעלע, דיא זיך זעטצען וויעדער מיך;
זאָ פֿיעלע, דיא פֿאָן מיר פֿראָהלאָקען:
„פֿיר איהן איזט הילפֿע ניכֿט בייא גאָטט!"
דוא אבער, עוויגער, ביזט איין שילד פֿיר מיך;
זעטצעזט מיך צו עהרען; העבזט מיין הויפט עמ=
פאָר ·
מיט לויטער שטיממע רופֿע איך אן דען עוויגען:
אונד פֿאָן זיינעם הייליגען בערגע ערהאָרט ער
מיך ·
נון ליעגע איך רוהיג, שלאפֿע,
ערוואכֿע; דען מיך האָלט דער עוויגע ·
פֿאָר

סדר קריאת שמע

כִּי יְיָ יִסְמְכֵנִי׃ לֹא־אִירָא מֵרִבְבוֹת
עָם אֲשֶׁר סָבִיב שָׁתוּ עָלָי׃ קוּמָה יְיָ
הוֹשִׁיעֵנִי אֱלֹהַי כִּי־הִכִּיתָ אֶת־כָּל
אֹיְבַי לֶחִי שִׁנֵּי רְשָׁעִים שִׁבַּרְתָּ׃ לַייָ
הַיְשׁוּעָה עַל־עַמְּךָ בִרְכָתֶךָ סֶּלָה׃

הַשְׁכִּיבֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְשָׁלוֹם · וְהַעֲמִידֵנוּ מַלְכֵּנוּ
לְחַיִּים · וּפְרוֹס עָלֵינוּ סֻכַּת שְׁלוֹמֶךָ ·
וְתַקְּנֵנוּ בְּעֵצָה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ · וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן
שְׁמֶךָ · וְהָגֵן בַּעֲדֵנוּ · וְהָסֵר מֵעָלֵינוּ אוֹיֵב דֶּבֶר
וְחֶרֶב וְרָעָב וְיָגוֹן וְהָכֵר שָׂטָן · מִלְּפָנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵינוּ ·
וּבְצֵל כְּנָפֶיךָ תַּסְתִּירֵנוּ · כִּי אֵל שׁוֹמְרֵנוּ וּמַצִּילֵנוּ
אָתָּה · כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם ׀ אָתָּה · וּשְׁמוֹר
צֵאתֵנוּ וּבוֹאֵנוּ לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם · מֵעַתָּה וְעַד
עוֹלָם׃ בָּרוּךְ יְיָ בַּיּוֹם · בָּרוּךְ יְיָ בַּלָּיְלָה · בָּרוּךְ
יְיָ בְּשָׁכְבֵנוּ · בָּרוּךְ יְיָ בְּקוּמֵנוּ׃ כִּי בְיָדְךָ נַפְשׁוֹת
הַחַיִּים וְהַמֵּתִים ׀ אֲשֶׁר בְּיָדוֹ נֶפֶשׁ כָּל־חָי · וְרוּחַ
כָּל־בְּשַׂר־אִישׁ׃ בְּיָדְךָ אַפְקִיד רוּחִי פָּדִיתָה אוֹתִי

פאָר מירזאדען פאָלקן איזט מיר גיכט באנגע,
אומהערגעלאגערט ווידער מיך —
אויף, עוויגער! דוא רעטטעזט מיך, מיין גאָטט!
דאז קיזן צערשלאָגזט דוא מיינען פיינדען;
צערשמעטטערזט דער פערדרולטען צאָהנע.
הילפע פינדעט מאן
בייא דעם עוויגען.
דיינען זעגען איבער דיין פאָלק!

השכיבנו

לאס אונז, אָ עוויגער, אונזער הערר, אונז רוהיג ניעדערלעגען, אונד געזונד אויפשטעהן! ברייטע איבער אונז דיא דעקע דיינעז פריעדענז אויז, אונטערשטיטצע אונז מיט דיינעם גוטען ראטה, אונד הילף אונז דיינעז נאהמענז וויללען. בעשיטצע אונז, ווענדע אב פאָן אונז, פיינד, פעזט, קריעג, הונגער אונד קוממער! פערשייכע דען באָזען פערפיהרער פאָן אללען זייטען, אונד בירג אונז אונטער דעם שאטטען דיינער פליגעל; דען דוא ביזט גאָטט, דער אונז בעוואהרעט אונד בעשירמט, איין אללגנאָדיגער, אללערבארמענדער גאָטט אונד קאָניג. בעוואהרע אונז ביים אויז־ אונד איינגעהען צום לעבען אונד פריעדען, פאָן נון אן ביז אין עוויגקייט! געלאָבט זייאזט דוא, עוויגער, דער דוא דיין פאָלק ישראל איממער אונד עוויג בעוואהרזט!

געלאָבט זייאזט דוא, עוויגער, אם טאגע! געלאָבט דוא עוויגער, בייא נאכט! געלאָבט ביים ניעדערלעגען! געלאָבט ביים אויפשטעהען! אין דיינער האנד זינד אללע וועזען, טאָדטע אונד לעבענדיגע; אין דיינער האנד איזט דיא זעעלע אללער לעבענדען וועזען אונד דער הויך איינעז יעדען געשאָפפענז. דיינער האנד עמפפעהלע איך מיינען גייזט. עוויגער, טרייער פילליענדער גאָטט דוא בעפרייעזט מיך.

סדר קריאת שמע

יְיָ אֵל אֱמֶת ׃ אֱלֹהֵינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם יַחֵד שִׁמְךָ ׀ וְקַיֵּם מַלְכוּתְךָ תָּמִיד ׃ וּמְלוֹךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד ׃

יִרְאוּ עֵינֵינוּ וְיִשְׂמַח לִבֵּנוּ ׀ וְתָגֵל נַפְשֵׁנוּ בִּישׁוּעָתְךָ בֶּאֱמֶת ׀ בֶּאֱמֹר לְצִיּוֹן מָלַךְ אֱלֹהָיִךְ ׀ יְיָ מֶלֶךְ יְיָ מָלָךְ יְיָ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד ׀ כִּי הַמַּלְכוּת שֶׁלְּךָ הִיא וּלְעוֹלְמֵי עַד תִּמְלוֹךְ בְּכָבוֹד ׀ כִּי אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֶלָּא אָתָּה ׃

הַמַּלְאָךְ הַגֹּאֵל אֹתִי מִכָּל־רָע יְבָרֵךְ אֶת־הַנְּעָרִים וְיִקָּרֵא בָהֶם שְׁמִי וְשֵׁם אֲבֹתַי אַבְרָהָם וְיִצְחָק וְיִדְגּוּ לָרֹב בְּקֶרֶב הָאָרֶץ ׃

וַיֹּאמֶר אִם־שָׁמוֹעַ תִּשְׁמַע לְקוֹל יְיָ אֱלֹהֶיךָ וְהַיָּשָׁר בְּעֵינָיו תַּעֲשֶׂה וְהַאֲזַנְתָּ לְמִצְוֹתָיו וְשָׁמַרְתָּ כָּל־חֻקָּיו כָּל־הַמַּחֲלָה אֲשֶׁר־שַׂמְתִּי בְמִצְרַיִם לֹא־אָשִׂים עָלֶיךָ כִּי אֲנִי יְיָ רֹפְאֶךָ ׃

וַיֹּאמֶר

א, גאָטט אים הימטעל! אייניגע דיינען נאהמען האלטע שטעטז אויפרעכט דיין רייך, אונד רעגיערע איבער אונז איממער אונד עוויג!

יראו

א, דאס וויר דיינע ווירקליכע הילפע ערבליקען מאָגען, אונזער הערץ זיך פרייע, אונד אונזרע זעעלע פראָהלאָקע, וועזן צו ציון געזאגט ווירד: דיין גאָטט רעגיערט. דער עוויגע איזט קאָניג; דער עוויגע האט רעגיערט; דער עוויגע ווירד רעגיערען איממער אונד עוויג. דיין איזט דאז רייך; איממער אונד עוויג רעגיערזט דוא אין הערליכקייט: דען וויר האבען קיינען קאָניג אויסער דיר.

המלאך

דער ענגעל, דער מיך פאָן אללעם איבעל ערלאָזעט האט, זעגנע דיעזע קנאבען; דורך זיא ווערדע מיין נאהמע אונד דער נאהמע מיינער פאָטער אברהם אונד יצחק גענאננט; אונד זיא זאָללען זיך שטארק פערמעהרען אים לאנדע.

ויאמר

ער שפראך: ווירזט דוא דער שטיממע דעז עוויגען דיינעז גאָטטעז פאָלגען, אונד טהון, וואז אין זיינען אויגען רעכט איזט, אויף זיינע געבאָטע האָרען, אונד אללע זיינע געזעטצע האלטען; זאָ ווילל איך אללע דיא קראנקהייטען, דיא איך אין מצרים האבע טרעפען לאסען, דיר ניכט צושיקען; דען איך, דער עוויגע, בין דיין ארצט.

סדר קריאת שמע

וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל־הַשָּׂטָן יִגְעַר יְיָ בְּךָ הַשָּׂטָן וְיִגְעַר יְיָ בְּךָ הַבֹּחֵר בִּירוּשָׁלָ͏ִם הֲלוֹא זֶה אוּד מֻצָּל מֵאֵשׁ: הִנֵּה מִטָּתוֹ שֶׁלִּשְׁלֹמֹה שִׁשִּׁים גִּבֹּרִים סָבִיב לָהּ מִגִּבֹּרֵי יִשְׂרָאֵל: כֻּלָּם אֲחֻזֵי חֶרֶב מְלֻמְּדֵי מִלְחָמָה אִישׁ חַרְבּוֹ עַל־יְרֵכוֹ מִפַּחַד בַּלֵּילוֹת:

ג"פ יְבָרֶכְךָ יְיָ וְיִשְׁמְרֶךָ: יָאֵר יְיָ ׀ פָּנָיו אֵלֶיךָ וִיחֻנֶּךָּ: יִשָּׂא ׀ יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיָשֵׂם לְךָ שָׁלוֹם:

ג"פ הִנֵּה לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל:

ג"פ לִישׁוּעָתְךָ קִוִּיתִי יְיָ: קִוִּיתִי יְיָ לִישׁוּעָתְךָ: יְיָ לִישׁוּעָתְךָ קִוִּיתִי:

ג"פ בְּשֵׁם יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל · מִימִינִי מִיכָאֵל · וּמִשְּׂמֹאלִי גַּבְרִיאֵל · וּמִלְּפָנַי אוּרִיאֵל · וּמֵאֲחוֹרַי רְפָאֵל · וְעַל רֹאשִׁי שְׁכִינַת אֵל:

שיר המעלות אשרי כל ירא וכו' תמצא במנחה לשבת

רִגְזוּ וְאַל־תֶּחֱטָאוּ אִמְרוּ בִלְבַבְכֶם עַל־מִשְׁכַּבְכֶם וְדֹמּוּ סֶלָה:

אדון עולם

דער עוויגע שפראך צום שטן: דער עוויגע ווירד דיך פֿעריאגען, שטן! דוא וואָהלזט דיר ירושלים; דער עווי־גע פֿעריאגט דיך · זיעהע! עז איזט איין בראנדשייט, דאז פֿאָר דעם פֿייער בעוואהרט איזט · זיעהע, שלמה'ז בעטט, אומגעבען פֿאָן זעכֿציג העלדען, פֿאָן דע̇ן העלדען ישראל'ז; אללע שטארקע קאָמפפֿער, געאיבטע קריעגער, איין יעדער מיט זיינעם שווערטע אן דער היפֿטע, אויז נאָכֿטליכֿער אנגזט ·

יברכך

דער עוויגע זעגנע דיך אונד בעהיטע דיך! דער עוויגע לאססע זיין אנטליטץ דיר לייכֿטען, אונד זייא דיר גנאָ־דיג! דער עוויגע ווענדע זיין אנטליטץ דיר צו, אונד געבע דיר גליקזעליגקייט! — זיעהע, ער שלאָפֿט ניכֿט אונד שלוממערט ניכֿט, דער היטער ישראל'ז · אויף דיינע הילפֿע האָפֿפֿע איך, עוויגער · איך האָפֿפֿע, עווי־גער, אויף דיינע הילפֿע · עוויגער, אויף דיינע הילפֿע האָפֿפֿע איך! אים נאהמען דעז עוויגען, ישראל'ז גאָטט, שטעהע מיכאל מיר צור רעכֿטען, גבריאל צור לינקען, פֿאָר מיר אוריאל, הינטער מיר רפאל, אונד מיר צום הויפטע דער אבגלאנץ דעז הערן ·

רגזו

זאָ בעבט, אונד זינדיגט ניכֿט; איבערלעגטז אים הערצען אויף אייערז לאגערשטאָדטען, אונד לאסט פֿאָם איפֿרוהר אב!

ע נ ד ע ·

ברכות לפני המגילה

ומברכין ג' ברכות בין בלילה בין ביום · ויכוון בשהחינו ביום גם על מצות משלוח מנות וסעודת פורים :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו על מקרא מגילה :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שעשה נסים לאבותינו בימים ההם בזמן הזה :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שהחינו וקימנו והגיענו לזמן הזה :

אחר קריאת המגילה אומר בלילה :

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הָרָב אֶת־רִיבֵנוּ וְהַדָּן אֶת־דִּינֵנוּ וְהַנּוֹקֵם אֶת־נִקְמָתֵנוּ וְהַמְשַׁלֵּם גְּמוּל לְכָל־אוֹיְבֵי נַפְשֵׁנוּ · וְהַנִּפְרָע לָנוּ מִצָּרֵינוּ : בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַנִּפְרָע לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל מִכָּל־צָרֵיהֶם הָאֵל הַמּוֹשִׁיעַ :

אֲשֶׁר הֵנִיא עֲצַת גּוֹיִם וַיָּפֶר מַחְשְׁבוֹת עֲרוּמִים : בְּקוּם עָלֵינוּ אָדָם רָשָׁע נֵצֶר זָדוֹן מִזֶּרַע עֲמָלֵק : גָּאָה בְעָשְׁרוֹ וְכָרָה לוֹ בּוֹר וּגְדֻלָּתוֹ יָקְשָׁה לּוֹ לָכֶד : דִּמָּה בְנַפְשׁוֹ לִלְכּוֹד וְנִלְכַּד בִּקֵּשׁ לְהַשְׁמִיד וְנִשְׁמַד מְהֵרָה : הָמָן הוֹדִיעַ אֵיבַת אֲבוֹתָיו וְעוֹרֵר שִׂנְאַת אַחִים לַבָּנִים : וְלֹא זָכַר רַחֲמֵי שָׁאוּל כִּי בְחֶמְלָתוֹ עַל אֲגָג נוֹלַד אוֹיֵב : זָמַם רָשָׁע לְהַכְרִית צַדִּיק וְנִלְכַּד טָמֵא בִּידֵי טָהוֹר :

חסד

הסר גבר על שגגת אב ורשע הוסיף חטא על
חטאיו : טמן בלבו מחשבות ערומיו ויתמכר
לעשות רעה : ידו שלח בקדושי אל כספו נתן
להכרית זכרם : כראות מרדכי כי יצא קצף
ודתי המן נתנו בשושן : לבש שק וקשר מספד
וגזר צום וישב על האפר : מי זה יעמוד לכפר
שגגת ולמחול חטאת עון אבותינו : נץ פרח
מלולב הן הדסה עמדה לעורר ישנים : סריסיה
הבהילו להמן להשקותו יין חמת תנינים : עמד
בעשרו ונפל ברשעו עשה לו עץ ונתלה עליו :
פיהם פתחו כל־יושבי תבל כי פור המן נהפך
לפורנו : צדיק נחלץ מיד רשע אויב נתן תחת
נפשו : קימו עליהם לעשות פורים ולשמוח
בכל־שנה ושנה : ראית את־תפלת מרדכי
ואסתר · המן ובניו על העץ תלית :

שושנת יעקב צהלה ושמחה בראותם יחד תכלת
מרדכי : תשועתם היית לנצח ותקותם
בכל־דור ודור : להודיע שכל־קויך לא יבושו

ולא יכלמו לנצח כל־החוסים בך : ארור המן אשר בקש לאבדי : ברוך מרדכי היהודי : ארורה זרש אשת מפחידי : ברוכה אסתר בעדי : וגם חרבונה זכור לטוב : ואתה קדוש

בשחרית לאחר שסיים הש״ץ התושיע אומר שושנת יעקב · אם לא במקום שאין אומרים פיוטים בשחרית אזי אומר גם אחר הכוה הכל כמו בלילה :

יום כפור קטן

אל מלך יושב על־כסא רחמים מתנהג בחסידות מוחל עונות עמו מעביר ראשון ראשון מרבה מחילה לחטאים וסליחה לפושעים עושה צדקות עם כל־בשר ורוח · לא כרעתם תגמול · אל הורית לנו לומר שלש עשרה · וזכר לנו היום ברית שלש עשרה כהודעת לעניו מקדם כמו שכתוב וירד יי בענן ויתיצב עמו שם ויקרא בשם יי :

ויעבור יי על־פניו ויקרא :

יי ׀ יי אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה ונקה : וסלחת לעונינו ולחטאתינו ונחלתנו :

סלח

סלח לנו אבינו כי חטאנו מחל לנו מלכנו כי פשענו כי אתה יי טוב וסלח ורב חסד לכל קראיך:

כאן מתחיל הש"ץ

תפלה לעני כי יעטף ולפני יי ישפך שיחו: יי שמעה תפלתי ושועתי אליך תבוא: אל תסתר פניך ממני ביום צר לי הטה אלי אזנך ביום אקרא מהר ענני כי כלו בעשן ימי ועצמותי כמוקד נחרו: הוכה כעשב ויבש לבי כי שכחתי מאכל לחמי: מקול אנחתי · דבקה עצמי לבשרי: דמיתי לקאת מדבר הייתי ככוס חרבות: שקדתי ואהיה כצפור בודד על גג: כל היום חרפוני אויבי מהוללי בי נשבעו: כי אפר כלחם אכלתי ושקוי בבכי מסכתי: מפני זעמך וקצפך כי נשאתני ותשליכני: ימי כצל נטוי ואני כעשב איבש: ואתה יי לעולם תשב וזכרך לדר ודר: אתה תקום תרחם ציון כי עת לחננה כי בא מועד: כי רצו עבדיך את אבניה ואת

עפרה יחננו : ויראו גוים את־שם יי וכל־מלכי
הארץ את־כבודך : כי בנה יי ציון נראה בכבודו :
פנה אל־תפלת הערער ולא בזה את־תפלתם :
תכתב זאת לדור אחרון ועם נברא יהלל־יה : כי
השקיף ממרום קדשו יי משמים אל־ארץ הביט :
לשמע אנקת אסיר לפתח בני תמותה : לספר
בציון שם יי ותהלתו בירושלים : בהקבץ עמים
יחדו וממלכות לעבד את־יי : ענה בדרך כחי
קצר ימי : אמר אלי אל־תעלני בחצי ימי בדור
דורים שנותיך : לפנים הארץ יסדת ומעשה
ידיך שמים : המה יאבדו ואתה תעמד וכלם
כבגד יבלו כלבוש תחליפם ויחלפו : ואתה
הוא ושנותיך לא יתמו : בני עבדיך ישכנו וזרעם
לפניך יכון :

יום זה יהי משקל כל־חטאתי · בטל במיעוטו
כדמות ירתי : היום לבד מספר זכיותי ·
ידבה ויציץ ציץ ויהי פורח : יום ודאי זדון רלבי
אצלי גלוי · הוטא עונותי עכם דוק רשעי · דיני

אֲנִי אֶרַע בְּאֵשׁ קָלוּי · כִּי רַע וּבִישׁ אֲרַגְּתִּי אֶל־
פִּשְׁעִי : הוֹלֵךְ בְּיוֹם וָיוֹם אַחַר בִּצְעִי · מִבֵּית
מְקוֹם סֵפֶר תִּינוֹק בּוֹרֵחַ : יום אֶבֶן בְּחַבְלֵי שָׁוְא
עָוֹן מוֹשֵׁךְ · אָחוֹר לָךְ אֵלִי בָּאתִי נִצָּב : וּרְפָאוֹת
לְאָדָם מַר נָחָשׁ נוֹשֵׁךְ · שׁוֹאֵל וּמִתְחַנֵּן נִכְאָב
נֶעֱצָב : יוֹשֵׁב בְּעָנְיִי אֶבֶן מַחְצָב · יַד פֶּה וְעַיִן אֵין
לִי טַעַם וָרֵיחַ : יום הֵן רֹאשׁ חֳדָשִׁים אֵל־ עַמְּךָ
נָתַתָּ · לִזְמַן כַּפָּרָה עַל כָּל־ תּוֹלְדוֹתָם : מֵאֵת
אֹהֲבֶיךָ שׁוֹטֵן הִשְׁבַּתָּ : עַל כֵּן אֲקַדֶּמְךָ בִּתְחִנָּתָם :
מִיּוֹם לְפָנָיו בָּא כִּי אָז אִיתָם · אָשׁוּב לְאִישׁ תּוֹשָׁב
לֹא עוֹד אוֹרֵחַ : יום וּבְרוֹב חֲסָדֶיךָ אַתָּה מַלְכִּי ·
תָּקוּם תְּרַחֵם אֶת־צִיּוֹן קָדְשֵׁנוּ : דִּירַת מְנוּחָתֶךָ
שִׂים כָּבוֹד · כִּי בָהּ נַעֲלֶה עוֹלוֹת רָאשֵׁי חָדְשֵׁנוּ :
נָא אֵל שְׁלַח נוֹשֵׂא נֵזֶר רֹאשֵׁנוּ · כִּי שָׁם לְבָבֵנוּ
שׁוֹאֵף זוֹרֵחַ : יום זה וכו׳

לַמְנַצֵּחַ עַל הַגִּתִּית מִזְמוֹר לְדָוִד : יְיָ אֲדֹנֵינוּ מָה
אַדִּיר שִׁמְךָ בְּכָל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר תְּנָה
הוֹדְךָ עַל־הַשָּׁמָיִם · מִפִּי עוֹלְלִים וְיוֹנְקִים יִסַּדְתָּ

עז למען צורריך להשבית אויב ומתנקם: כי
אראה שמיך מעשה אצבעתיך ירח וכוכבים אשר
כוננתה: מה אנוש כי תזכרנו ובן אדם כי
תפקדנו: ותחסרהו מעט מאלהים וכבוד והדר
תעטרהו: תמשילהו במעשי ידיך כל שתה תחת
רגליו: צנה ואלפים כלם וגם בהמות שדי: צפור
שמים ודגי הים עבר ארחות ימים: יי אדנינו מה
אדיר שמך בכל-הארץ:

קריאת התורה לתענית צבור

ואחר כך אמרו חצי קדיש וקורין ויחל

ויחל משה את-פני יהוה אלהיו ויאמר למה
יהוה יחרה אפך בעמך אשר הוצאת מארץ
מצרים בכח גדול וביד חזקה: למה יאמרו
מצרים לאמר ברעה הוציאם להרג אתם בהרים
ולכלתם מעל פני האדמה שוב מחרון אפך
והנחם על-הרעה לעמך: זכר לאברהם ליצחק
ולישראל עבדיך אשר נשבעת להם בך ותדבר
אלהם ארבה את-זרעכם ככוכבי השמים וכל-
הארץ הזאת אשר אמרתי אתן לזרעכם ונחלו
לעלם: וינחם יהוה על-הרעה אשר דבר לעשות
לעמו: לוי ויאמר יהוה אל-משה פסל-לך שני-

לֻחֹת אֲבָנִים כָּרִאשֹׁנִים וְכָתַבְתִּי עַל־הַלֻּחֹת אֶת־
הַדְּבָרִים אֲשֶׁר הָיוּ עַל־הַלֻּחֹת הָרִאשֹׁנִים אֲשֶׁר
שִׁבַּרְתָּ׃ וֶהְיֵה נָכוֹן לַבֹּקֶר וְעָלִיתָ בַבֹּקֶר אֶל־הַר
סִינַי וְנִצַּבְתָּ לִי שָׁם עַל־רֹאשׁ הָהָר׃ וְאִישׁ לֹא־
יַעֲלֶה עִמָּךְ וְגַם־אִישׁ אַל־יֵרָא בְּכָל־הָהָר גַּם־הַצֹּאן
וְהַבָּקָר אַל־יִרְעוּ אֶל־מוּל הָהָר הַהוּא׃ מפטיר
וַיִּפְסֹל שְׁנֵי־לֻחֹת אֲבָנִים כָּרִאשֹׁנִים וַיַּשְׁכֵּם מֹשֶׁה
בַבֹּקֶר וַיַּעַל אֶל־הַר סִינַי כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֹתוֹ
וַיִּקַּח בְּיָדוֹ שְׁנֵי לֻחֹת אֲבָנִים׃ וַיֵּרֶד יְהוָה בֶּעָנָן
וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ שָׁם וַיִּקְרָא בְשֵׁם יְהוָה׃ וַיַּעֲבֹר יְהוָה ׀
עַל־פָּנָיו וַיִּקְרָא יְהוָה ׀ יְהוָה אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ
אַפַּיִם וְרַב־חֶסֶד וֶאֱמֶת׃ נֹצֵר חֶסֶד לָאֲלָפִים נֹשֵׂא
עָוֺן וָפֶשַׁע וְחַטָּאָה וְנַקֵּה לֹא יְנַקֶּה פֹּקֵד ׀ עֲוֺן אָבוֹת
עַל־בָּנִים וְעַל־בְּנֵי בָנִים עַל־שִׁלֵּשִׁים וְעַל־רִבֵּעִים׃
וַיְמַהֵר מֹשֶׁה וַיִּקֹּד אַרְצָה וַיִּשְׁתָּחוּ׃ וַיֹּאמֶר אִם־נָא
מָצָאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ אֲדֹנָי יֵלֶךְ־נָא אֲדֹנָי בְּקִרְבֵּנוּ כִּי
עַם־קְשֵׁה־עֹרֶף הוּא וְסָלַחְתָּ לַעֲוֺנֵנוּ וּלְחַטָּאתֵנוּ
וּנְחַלְתָּנוּ׃ וַיֹּאמֶר הִנֵּה אָנֹכִי כֹּרֵת בְּרִית נֶגֶד כָּל־
עַמְּךָ אֶעֱשֶׂה נִפְלָאוֹת אֲשֶׁר לֹא־נִבְרְאוּ בְכָל־הָאָרֶץ
וּבְכָל־הַגּוֹיִם וְרָאָה כָל־הָעָם אֲשֶׁר־אַתָּה בְקִרְבּוֹ

את

קריאת התורה לתענית צבור

את־מעשה יהוה כי־נורא הוא אשר אני עשה
עמך׃

הפטרה לתענית צבור

דרשו יהוה בהמצאו קראהו בהיותו קרוב׃
יעזב רשע דרכו ואיש און מחשבתיו
וישב אל־יהוה וירחמהו ואל־אלהינו כי־ירבה
לסלוח׃ כי לא מחשבותי מחשבותיכם ולא
דרכיכם דרכי נאם יהוה׃ כי־גבהו שמים מארץ
כן גבהו דרכי מדרכיכם ומחשבתי ממחשבתיכם׃
כי כאשר ירד הגשם והשלג מן־השמים ושמה
לא ישוב כי אם־הרוה את־הארץ והולידה
והצמיחה ונתן זרע לזרע ולחם לאכל׃ כן יהיה
דברי אשר יצא מפי לא־ישוב אלי ריקם כי אם־
עשה את־אשר חפצתי והצליח אשר שלחתיו׃
כי־בשמחה תצאו ובשלום תובלון ההרים
והגבעות יפצחו לפניכם רנה וכל־עצי השדה
ימחאו־כף׃ תחת הנעצוץ יעלה ברוש ותחת
הסרפד יעלה הדס והיה ליהוה לשם לאות
עולם לא יכרת׃ כה אמר יהוה שמרו משפט
ועשו צדקה כי־קרובה ישועתי לבוא וצדקתי
להגלות׃ אשרי אנוש יעשה־זאת ובן־אדם

יַחֲזִיק בָּהּ שֹׁמֵר שַׁבָּת מֵחַלְּלוֹ וְשֹׁמֵר יָדוֹ מֵעֲשׂוֹת
כָּל־רָע׃ וְאַל־יֹאמַר בֶּן־הַנֵּכָר הַנִּלְוָה אֶל־יְהוָה
לֵאמֹר הַבְדֵּל יַבְדִּילַנִי יְהוָה מֵעַל עַמּוֹ וְאַל־יֹאמַר
הַסָּרִיס הֵן אֲנִי עֵץ יָבֵשׁ׃ כִּי־כֹה ׀ אָמַר יְהוָה
לַסָּרִיסִים אֲשֶׁר יִשְׁמְרוּ אֶת־שַׁבְּתוֹתַי וּבָחֲרוּ בַּאֲשֶׁר
חָפָצְתִּי וּמַחֲזִיקִים בִּבְרִיתִי׃ וְנָתַתִּי לָהֶם בְּבֵיתִי
וּבְחוֹמֹתַי יָד וָשֵׁם טוֹב מִבָּנִים וּמִבָּנוֹת שֵׁם עוֹלָם
אֶתֶּן־לוֹ אֲשֶׁר לֹא יִכָּרֵת׃ וּבְנֵי הַנֵּכָר הַנִּלְוִים עַל־
יְהוָה לְשָׁרְתוֹ וּלְאַהֲבָה אֶת־שֵׁם יְהוָה לִהְיוֹת לוֹ
לַעֲבָדִים כָּל־שֹׁמֵר שַׁבָּת מֵחַלְּלוֹ וּמַחֲזִיקִים
בִּבְרִיתִי׃ וַהֲבִיאוֹתִים אֶל־הַר קָדְשִׁי וְשִׂמַּחְתִּים
בְּבֵית תְּפִלָּתִי עוֹלֹתֵיהֶם וְזִבְחֵיהֶם לְרָצוֹן עַל־
מִזְבְּחִי כִּי בֵיתִי בֵּית־תְּפִלָּה יִקָּרֵא לְכָל־הָעַמִּים׃
נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה מְקַבֵּץ נִדְחֵי יִשְׂרָאֵל עוֹד אֲקַבֵּץ
עָלָיו לְנִקְבָּצָיו׃

קאי קדיש ומתפללין ש״ע ואומרים עננו קודם רפאנו ואח״כ מתחילין כאן

לְכוּ וְנָשׁוּבָה אֶל־יְיָ כִּי הוּא טָרָף וְיִרְפָּאֵנוּ יַךְ
וְיַחְבְּשֵׁנוּ׃ יְחַיֵּנוּ מִיֹּמָיִם בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי
יְקִמֵנוּ וְנִחְיֶה לְפָנָיו׃ כִּי לֹא עַל צִדְקוֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ
מַפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ כִּי עַל רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים׃

הפטרה לתענית צבור

אֲדֹנָי ׀ שְׁמָעָה אֲדֹנָי ׀ סְלָחָה אֲדֹנָי הַקְשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אַל־תְּאַחַר לְמַעַנְךָ אֱלֹהַי כִּי שִׁמְךָ נִקְרָא עַל־עִירְךָ וְעַל־עַמֶּךָ׃

ג׳ פעמים השיבנו יי אליך ונשובה חדש ימינו כקדם׃

אל מלך ויעבור יי וסלחת

אָנָּא יי אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם תִּכּוֹן תְּפִלָּתֵינוּ קְטֹרֶת לְפָנֶיךָ וְתוֹצִיא כָּאוֹר צִדְקֵנוּ וּמִשְׁפָּטֵנוּ כַּצָּהֳרָיִם׃ אֲמָרֵינוּ הַאֲזִינָה יי בִּינָה הֲגִיגֵנוּ בְּקָרְאֵנוּ עֲנֵנוּ אֱלֹהֵי צִדְקֵנוּ׃

כרחם אב סלח כי לא על

סליחה אלהינו ואלהי אבותינו

מִשְׂאַת כַּפִּי מִנְחַת עֶרֶב רְצֵה נָא בְּכוֹשֶׁר׳ תִּכּוֹן תְּפִלָּתִי קְטֹרֶת לְפָנֶיךָ בְּתֹם וּבְיוֹשֶׁר׃ בְּקָרְאִי עֲנֵנִי צוּרִי הַיּוֹם יִפְנֶה׃ קהל כַּאֲשֶׁר יָבִיאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־הַמִּנְחָה׃ חזן רֵיחַ נִיחוֹחַ אִמְרֵי פִּי לְפָנֶיךָ צוּר עוֹלָמִים׃ חֶלְבִּי וְדָמִי הַנִּמְעַט בְּצוֹמִי תְּמוּר חֲלָבִים וְדָמִים׳ קַבֵּל הֶגְיוֹן לִבִּי אֲשֶׁר עָרַכְתִּי זֶה כַּמֶּה יָמִים׃ קהל כַּחַטָּאת כָּאָשָׁם וְכַמִּנְחָה׃ חזן דְּרוֹשׁ נָא בְּיוֹם זֶה דּוֹרְשֶׁךָ

והדרש

וְהַדְרֵשׁ לָהֶם בְּנִיב שְׂפָתַיִם · שְׁעֵה ד׳ מַעֲמָדָם וְטַהֲרֵם כְּכֶסֶף מְזֻקָּק שִׁבְעָתָיִם · וּרְצֵה שִׂיחָתָם כְּשֶׂה אֶחָד מִן־הַצֹּאן מִן־הַמָּאתַיִם : קהל מִמַּשְׁקֵה יִשְׂרָאֵל לְמִנְחָה : חזן כָּלִיל וְעוֹלָה תְּחִנָּתִי תֵּחָשֵׁב וּמִסְטִינַי רִיב תָּרִיב · וְהוֹצִיא כָאוֹר צִדְקִי טֶרֶם יָבֹא הַשֶּׁמֶשׁ וְיַעֲרִיב · שָׁפַךְ כַּמַּיִם לִבּוֹ בִּתְפִלָּתוֹ כָּל־אִישׁ : קהל וְהִקְרִיב הַמַּקְרִיב קָרְבָּנוֹ לַיְיָ מִנְחָה : חזן יְשֻׁרוּן עַמְּךָ יָשִׁיר חַסְדְּךָ בְּטוּב רֶקַח · הַטֵּה אֵלָיו אָזְנְךָ וּשְׁמַע וְעֵינֶיךָ פְּקַח · וּרְאֵה כִּי טוֹב מִסְתּוֹפֵף בְּשַׁעֲרֵי רַחֲמֶיךָ : קהל וַיִּקַּח מִן־הַבָּא בְיָדוֹ מִנְחָה : חזן בְּרוֹב רַחֲמֶיךָ אִמְרֵי הַאֲזִינָה יְיָ חֲגִיגִי בִּינָה · אִם נָא מָצָאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ אֱלֹהֵי קֶדֶם מְעוֹנָה · וְלָקַחְתָּ מִנְחָתִי מִיָּדִי אֲשֶׁר הֵבֵאתִי לְךָ בִּתְחִנָּה : קהל וַיְהִי כַּעֲלוֹת הַמִּנְחָה : חזן שַׁדַּי לֹא מְצָאנוּךָ שַׂגִּיא כֹחַ לְעֵדָה מִקֶּדֶם קָנִיתָ · אֶחָד הַמַּרְבֶּה וְאֶחָד הַמַּמְעִיט בְּשׁוּבוֹ נַפְשׁוֹ רָצִיתָ · אַךְ יָכִין לִבּוֹ לְפָנֶיךָ בְּמִנְחָתוֹ בְּעֵת הַקְרִיב אוֹתָהּ : קהל וְזֹאת תּוֹרַת הַמִּנְחָה : חזן בְּחִירַת מִזְבְּחִי

ומקדשי

יוֹם כִּפּוּר קָטָן

וּמִקְדְּשֵׁי אֵל מְכוֹנוֹ וּגְבוּלוֹ · הָיוּ מְכַפְּרִים עָלֵינוּ
בִּשְׂעִירִים הָעוֹלִים לְגוֹרָלוֹ · וְעַתָּה בְּאַשְׁמָתֵינוּ לֹא
חָפֵץ יְיָ לַהֲמִיתֵנוּ · קהל לֹא לָקַח מִיָּדֵנוּ עוֹלָה
וּמִנְחָה : חזן תַּחֲנוּנִים יְדַבֵּר עַמְּךָ יְבַקֵּשׁ סְלִיחָה
בְּלֵב מָר · הִנּוֹ מִתְיַצֵּב עַל מָצוֹר וְעוֹמֵד עַל
הַמִּשְׁמָר · מְחַלֶּה פָּנֶיךָ לְעֵת מִנְחַת עֶרֶב וּמְצַפֶּה
כֹּפֶר : קהל כִּי אָמַר אֲכַפְּרָה פָנָיו בַּמִּנְחָה : חזן
יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ בְּנֵה וְעָרֶיהָ מְקַצֵּה · אֲסוּרִים רְעוּצִים
פְּתַח וְלַחָפְשִׁי הוֹצֵא · וְעָרְבָה לַייָ מִנְחָתָם כִּימֵי
עוֹלָם וְתָשׁוּב וְתִרְצֶה : קהל עוֹד פְּנוֹת אֶל־
הַמִּנְחָה : חזן וּנְפוּצוֹת יִשְׂרָאֵל לְקַבֵּץ יָדְךָ שֵׁנִית
תּוֹסִיף · כְּרוֹעֶה עֶדְרוֹ תִּרְעֵם בְּנָוֶה טוֹב תֶּאֱסֹף ·
וְיָשַׁב מְצָרֵף וּמְטַהֵר אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כַּזָּהָב וְכַכֶּסֶף :

קהל וחזן וְהָיוּ לַייָ מַגִּישֵׁי מִנְחָה :

אל מלך יושב וכו׳

וּנְשַׁלְּמָה פָרִים שְׂפָתֵינוּ תִּכּוֹן תְּפִלָּתֵנוּ קְטֹרֶת
לְפָנֶיךָ מַשְׂאַת כַּפֵּינוּ מִנְחַת עָרֶב :
יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִינוּ וְהֶגְיוֹן לִבֵּנוּ לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרֵנוּ
וְגוֹאֲלֵנוּ :

אלהי

כרחם ליי הישועה וכו׳ ·

חזן
אלהי בשר עמך מפחדך סמר · ומאז ערלות
השחר יעמוד על משמר · עד עת מנחת
ערב : קהל כי אמרי אכפרה פניו במנחה : חזן
להקשיב ה׳ מסטיננו מאן תמאן · סאוננו ברעש
אל נא תהי סואן : ואם עונות תשמור ה׳ הלא
דבר : קהל מאין עוד פנות אל המנחה : חזן
ישראל עמך אשר בך מאמין · אם בשמאל דחיתו
קרבהו בימין · בא לשחר פניך : קהל ויקח מן
הבא בידו מנחה : חזן עורכי שוע משלמי פרים
שפתותם · רצה והשלך במצולות ים כל
חטאתם · יערב לפניך שיחתם ורנתם · קהל
כחטאת וכעולה וכמנחה : חזן זכור פר פנים
ושעיר פנימי וחיצון · יהיו נא אמרנו ה׳ לפניך
לרצון · ותערב מנחתינו כשה אחת מן הצאן
מן המאתים : קהל ממשקה ישראל למנחה :
חזן ראה כי אזלת ידינו ויושבי מרום שחו · פסו
אמונים ובכן לקחו · בבד פה וערל שפה : קהל

וישלחו

וַיִּשְׁלְחוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּיָדוֹ מִנְחָה: חזן בָּרֵר נִיב
שְׂפָתַי כְּשַׁחַר פָּרוּס · עֲנֵנִי וּרְפָא מִזְבַּחֲךָ הֶהָרוּס ·
חֶלְקַת לְשׁוֹנִי תֶּעֱרַב כְּשֶׁמֶן לָרוּס: קהל אֶת־
הָעֹלָה וְאֶת־הַמִּנְחָה: חזן בֵּית תְּפִלָּתָם מְקוֹם
צָקוּן לַחַשָׁם · חָשׁוּב כְּבִמְקוֹם אֲשֶׁר יְבַשְּׁלוּ שָׁם ·
הַכֹּהֲנִים אֶת־הַחַטָּאת וְאֶת־הָאָשָׁם: קהל וַאֲשֶׁר
יֹאפוּ אֶת־הַמִּנְחָה: חזן יְצַוֶּה יְיָ חַסְדּוֹ קוֹמְמִיּוּת
הֲשִׁיבֵנִי לְנָוִי · לְפָאֵר מְקוֹם מִקְדָּשִׁי לְחַדֵּשׁ הֲדַר
זִוְי · וְיָשַׁב מְצָרֵף וּמְטַהֵר אֶת־בְּנֵי לֵוִי · קהל וחזן
וְהָיוּ לַיְיָ מַגִּישֵׁי מִנְחָה:

אל מלך יושב וכו׳

טוֹב יְיָ לַכֹּל וְרַחֲמָיו עַל־כָּל־מַעֲשָׂיו: טוֹב יְיָ
לְקֹוָיו לְנֶפֶשׁ תִּדְרְשֶׁנּוּ: טוֹב וְיָחִיל וְדוּמָם
לִתְשׁוּעַת יְיָ: טוֹב לַחֲסוֹת בַּיְיָ מִבְּטֹחַ בָּאָדָם:
טוֹב לַחֲסוֹת בַּיְיָ מִבְּטֹחַ בִּנְדִיבִים: טוֹב וְיָשָׁר יְיָ
עַל־כֵּן יוֹרֶה חַטָּאִים בַּדָּרֶךְ: טוֹב יְיָ לְמָעוֹז בְּיוֹם
צָרָה וְיֹדֵעַ חוֹסֵי בוֹ: כִּי הוּא יָדַע יִצְרֵנוּ זָכוּר כִּי־
עָפָר אֲנָחְנוּ: כִּי־טוֹב יְיָ לְעוֹלָם חַסְדּוֹ וְעַד־דֹּר
וָדֹר אֱמוּנָתוֹ: כרחם אב וכו׳

פזמון

בת עמי לא תחשה · ולא תשקוט בזעקה ·
ובמקום עולה ואשה · תכין תחן חקוקה ·
ליי מגישי מנחה בצדקה : נשיא אלהים הנאמן ·
ראש צירים איתני · השכים שחר וזמן · עמוד
וערוך תחנוני · במקום תמיד מיומן · לשחר
על קרבני · וכי האמין ביי ויחשבה לו צדקה :
ליי יחידו למאכלת נחנן · ועקוד במזבח אבניו ·
לפנות ערב חנן · והאל נשא פניו · לתמיד
ערב מכונן · להתרצות פני אדוניו · כאיש לקח
מלא חפניו · קטורת סמים דקה : ליי מכלכל
יושב אהל · הלן במקום משבח · לרבוי פרים
יהל · בהתקרב בבית זבח · ואם אין קרבן
ליחל · תמורים אערוך שבח · ונבחר ליי מזבח ·
עשה משפט וצדקה : ליי נאלמתי דומיה · מאין
עבודת כהנים · ואיך אשיר בשביה · ואספו לוים
אמונים · ועל כל־זאת אודה יה · כי הוא נעלה
בדינים · לנו בשת הפנים · ולך הצדקה : ליי

הלף

חֵלֶף קָרְבְּנוֹת פֶּדֶר • תְּפִלָּתִי תֵּרָאֶה • כְּזִבְחֵי עַל הַסֵּדֶר • עֲמוֹדַת מְשָׁרְתִים • בָּאֵי • הֵיכַל חֶדֶר בְּחֶדֶר • וְשִׁמְעוּ מְבַשֵּׂר בְּמוֹרָאָה • וְזָרְחָה לָכֶם יִרְאֵי שְׁמִי • שֶׁמֶשׁ צְדָקָה : לַיי׳ :

אל מלך יושב וכו׳

ואחר כך יאמר עשרה רחמנא למספר עשרה מאמרות ועשרת הדברות :

רַחֲמָנָא אִדְכַּר לָן קְיָמֵיהּ דְּאַבְרָהָם רְחִימָא בְּדִילוֹ יַעֲבוֹר :

רַחֲמָנָא אִדְכַּר לָן קְיָמֵיהּ דְּיִצְחָק עֲקֵידָה • ב״י :

רַחֲמָנָא אִדְכַּר לָן קְיָמֵיהּ דְּיַעֲקֹב שְׁלִימָא • ב״י :

רַחֲמָנָא אִדְכַּר לָן זְכוּתֵיהּ דְּיוֹסֵף צַדִּיקָא • ב״י :

רַחֲמָנָא אִדְכַּר לָן קְיָמֵיהּ דְּמֹשֶׁה נְבִיָא • ב״י :

רַחֲמָנָא אִדְכַּר לָן קְיָמֵיהּ דְּאַהֲרֹן כַּהֲנָא • ב״י :

רַחֲמָנָא אִדְכַּר לָן קַנְאוּתֵיהּ דְּפִנְחָס קַנָּאָה • ב״י :

רַחֲמָנָא אִדְכַּר לָן קְיָמֵיהּ דְּדָוִד מְשִׁיחָא • ב״י :

רַחֲמָנָא אִדְכַּר לָן צְלוֹתֵיהּ דִּשְׁלֹמֹה מַלְכָּא • ב״י :

רַחֲמָנָא תּוּב מֵרוּגְזָךְ וְלָא נֶהְדַּר רֵיקָם מִן קֳדָמָךְ :

אל

אל מלך יושב וכו'

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אַל תַּעַשׂ עִמָּנוּ כָּלָה · תֹּאחֵז יָדְךָ בַּמִּשְׁפָּט · בְּבֹא תוֹכַחְתְּךָ נִגְדָּךְ · שְׁמֵנוּ מִסִּפְרְךָ אַל תֶּמַח · גֶּשְׁתְּךָ לַחְקוֹר מוּסַר רַחֲמֶיךָ יְקַדְּמוּ רָגְזֶךָ · דַּלּוּת מַעֲשִׂים בְּשׁוּרְךָ · קָרֵב צֶדֶק מֵאֵלֶיךָ · הוֹרֵנוּ בְּזַעֲקֵנוּ לָךְ · צַו יְשׁוּעָתֵנוּ בְּמַפְגִּיעַ · וְתָשִׁיב שְׁבוּרַת אָהֳלֵי תָם · פְּתָחָיו רְאֵה כִּי שָׁמֵמוּ · זְכוֹר נֶאֱמַרְתָּ עֵדוּת הֲלֹא תִשָּׁכַח מִפִּי זַרְעוֹ : חוֹתֵם תְּעוּדָה תַּתִּיר · סוֹדְךָ שִׂים בְּלִמּוּדֶךָ · טַבּוּר אַגַּן הַסַּהַר · נָא אַל יֶחְסַר הַמָּזֶג · יָהּ דַּע אֶת אֲשֶׁר יְדָעוּךָ · מִגַּר אֶת אֲשֶׁר לֹא יְדָעוּךָ · כִּי תָשׁוּב לְבִצָּרוֹן · לְכוּדִים אֲסִירֵי הַתִּקְוָה :

וידוי הגדול של רבינו ניסים זצ"ל

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם קוֹדֶם כָּל־דָּבָר אֵין לִי פֶּה לְהָשִׁיב וְלֹא מֵצַח לְהָרִים רֹאשׁ · כִּי מִפְּנֵי שֶׁעֲוֹנוֹתַי רַבּוּ מִלִּמְנוֹת וְחַטֹּאתַי עָצְמוּ מִסַּפֵּר · וּכְמַשָּׂא כָבֵד יִכְבְּדוּ מִמֶּנִּי · מִתְוַדֶּה אֲנִי לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהַי

יום כפור קטן

בְּכְפִיפַת רֹאשׁ · בִּכְפִיפַת קוֹמָה · בִּכְנִיעַת חַיִל · בַּחֲלִישׁוּת כֹּחַ · בִּשְׁבִירוּת לֵב · בִּנְמִיכוּת רוּחַ · בִּקִידָה · בִּכְרִיעָה · בְּהִשְׁתַּחֲוָיָה · בְּאֵימָה · בְּבַעַת · בִּרְתֵת · בְּזִיעַ · בְּחַלְחוּל · בְּיִרְאָה · בְּמוֹרָא · אוֹמֵר אֲנִי לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהַי מִקְצַת מַעֲשַׂי הָרָעִים · וּמִדְּרָכַי הַמְכוֹעָרִים · וּמִמַּעֲלָלַי הַמְקוּלְקָלִים · לְאוֹמְרָם אִי אֶפְשַׁר · לְבָרְרָם אֵין בִּי כֹּחַ · לְגַלּוֹתָם לֹא אֶעֱצוֹר חַיִל · לְדַבְּרָם לֹא אֵדָעֵם לְהַגִּידָם אֵינִי כְּדַאי לִתְבּוֹעַ עֲלֵיהֶם סְלִיחָה וּמְחִילָה וְכַפָּרָה : מָה אֲנִי · מֶה חַיַּי · אֲנִי הֶבֶל וָרִיק · אֲנִי רִמָּה וְתוֹלֵעָה · אֲנִי עָפָר וָאֵפֶר · בּוֹשׁ אֲנִי מֵחֲטָאַי · וּמוּכְלָם אֲנִי מִפְּשָׁעַי · אֵין לִי פִּתְחוֹן פֶּה לְהִתְוַדּוֹת לְפָנֶיךָ · גָּדוֹל עֲוֹנִי מִנְּשׂא · עָצְמוּ פְשָׁעַי מִסַּפֵּר · בּוֹשְׁתִּי וְגַם נִכְלַמְתִּי · כְּגַנָּב הַנִּמְצָא בְּמַחְתֶּרֶת :

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם אִם עָמַדְתִּי לְפָרֵשׁ אֶת חֲטָאַי · וּלְבָאֲרָם יִכְלֶה הַזְּמַן וְהֵם לֹא יִכְלוּ · עַל אֵיזֶה מֵהֶם אֶתְבַּע · וְעַל אֵיזֶה מֵהֶם אֲבַקֵּשׁ : וְעַל

איזה

אֵיזֶה מֵהֶם אֶתְוַדֶּה · עַל הַכְּלָל אוֹ עַל הַפְּרָט · עַל הַנִּסְתָּרוֹת אוֹ עַל הַנִּגְלוֹת · עַל הָרִאשׁוֹנוֹת אוֹ עַל הָאַחֲרוֹנוֹת · עַל הַחֲדָשׁוֹת · אוֹ עַל הַיְשָׁנוֹת · עַל הַטְּמוּנוֹת אוֹ עַל הַנּוֹדָעוֹת · עַל הַנִּזְכָּרוֹת אוֹ עַל הַנִּשְׁכָּחוֹת מִמֶּנִּי · יוֹדֵעַ אֲנִי בְּעַצְמִי שֶׁאֵין בִּי לֹא תוֹרָה וְלֹא חָכְמָה · לֹא דַעַת וְלֹא תְבוּנָה · לֹא צְדָקָה וְלֹא יְשָׁרוֹת · וְלֹא גְמִילוּת חֲסָדִים · אֲבָל אֲנִי סָכָל וְלֹא יוֹדֵעַ · בַּעַר וְלֹא מֵבִין · גַּזְלָן וְלֹא נֶאֱמָן · חַיָּב וְלֹא זַכַּאי · רָשָׁע וְלֹא צַדִּיק · רַע וְלֹא טוֹב · וְכָל מַעֲשִׂים רָעִים עָשִׂיתִי · וְגַם עֲבֵירוֹת רָעוֹת עָשִׂיתִי · וְאִם אַתָּה דָן אוֹתִי כְּמַעֲשַׂי · אוֹי לִי · וַוי לִי · אֲהָהּ עָלַי · אוֹיָה עַל נַפְשִׁי · וְאִם תְּבַקֵּשׁ לְנַקּוֹתִי · כִּמְטַהֵר וְכִמְצָרֵף כֶּסֶף לֹא יִשָּׁאֵר מִמֶּנִּי מְאוּמָה · כִּי אֲנִי כְּקַשׁ לִפְנֵי אֵשׁ · וְכָעֵצִים יְבֵשִׁים לִפְנֵי הָאוּר · כֶּסֶף סִיגִים מְחֻפָּה עַל חֶרֶשׂ · הֶבֶל הֲבָלִים אֵין בּוֹ מַמָּשׁ :

בַּמָּה אֲקַדֵּם אוֹ מָה רְפוּאָה אֲבַקֵּשׁ · כְּבֵן סוֹרֵר וּמוֹרֶה הָיִיתִי · כְּעֶבֶד מוֹרֵד עַל אֲדוֹנָיו :

כתלמיד חולק על רבו · את אשר טהרת טמאתי · ואשר טמאת טהרתי · את־אשר התרת אסרתי · ואשר אסרת התרתי · את־אשר אהבת שנאתי · ואשר שנאת אהבתי · את־אשר הקלת החמרתי · ואשר החמרת הקלתי · את־אשר קרבת רחקתי · ואשר רחקת קרבתי · אף לא להכעיסך נתכונתי · ובעזות מצח באתי לבקש סליחה מלפניך · שמתי פני ככלב · העזתי מצח כזונה · וגשתי לפניך כבושת פנים · וכן כתוב ומצח אשה זונה היה לך מאנת הכלם :

רבונו של עולם לא על עצמי בלבד אני מתפלל ומתודה · כי אם בעדי ובעד קהליך העומדים לפניך · ואף על פי שאיני ראוי ולא זכאי להתודות על עצמי וכל־שכן על אחרים · אבל כי דרכך להאריך אפך · ומדתך להעביר קצפך · ומנהגך לרחם על בריותיך · וביותר לשבים אליך ומודים לפניך · ועוזבים ומתנחמים על פשעיהם ולא מכסים אותם · שכן כתיב מכסה פשעיו לא

יַצְלִיחַ וּמוֹדֶה וְעוֹזֵב יְרוּחָם וּמַצִּיל אֶת־נַפְשׁוֹ מִדִּינָהּ שֶׁל גֵּיהִנָּם :

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם מִנְהַג בֵּית דִּינְךָ הַצֶּדֶק לֹא כְּמִנְהַג בָּתֵּי דִינִין שֶׁל בְּנֵי אָדָם שֶׁמִּדַּרְכֵי בְּנֵי אָדָם כְּשֶׁהוּא תּוֹבֵעַ אֶת־חֲבֵירוֹ בְּמָמוֹן אֶל־הַבֵּית דִּין אוֹ אֶל הַשּׁוֹפֵט אִם יְכַפּוּר יִנָּצֵל מִן הַמָּמוֹן וְאִם יוֹדֶה מִתְחַיֵּב לִיתֵּן : וּבֵית דִּינְךָ הַצֶּדֶק לֹא כֵן הוּא אֶלָּא אִם יְכַפּוּר אָדָם אוֹי לוֹ וְאוֹי לְנַפְשׁוֹ. וְאִם מוֹדֶה וְעוֹזֵב אַתָּה מְרַחֲמֵהוּ :

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם לוּלֵי חֲטָאֵינוּ וּפְשָׁעֵינוּ לֹא הָיִינוּ בּוֹשִׁים וְנִכְלָמִים · וְעַל מָה הָיִינוּ מִתְוַדִּים כִּי אִי אֶפְשַׁר לוֹ לְאָדָם לְבַקֵּשׁ עַל חֵטְא וְהוּא לֹא חָטָא וְלֹא יָדַע עַד הֶחֱמִיךָ אֶלָּא בְּהַעֲבִירְךָ הַטֹּאת יְרֵאֶיךָ וְלֹא עַל עַצְמִי בִּלְבַד אֲנִי מִתְוַדֶּה כִּי אִם בַּעֲדִי וּבְעַד כָּל קְהָלֶיךָ · יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתִּסְלַח וְתִמְחוֹל־לָנוּ עַל כָּל־עֲוֹנוֹתֵינוּ וּפְשָׁעֵינוּ וּתְכַפֵּר־לָנוּ עַל כָּל־חַטֹּאתֵינוּ :

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ · תָּבֹא לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתֵינוּ ·

ואל

ואל תתעלם ׀ מתחנתינו · שאין אנו עזי-פנים
וקשי-ערף · לומר לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו ·
צדיקים אנחנו ולא חטאנו אבל אנחנו חטאנו :
אשמנו בגדנו גזלנו דברנו דופי · העוינו · והרשענו ·
זדנו חמסנו טפלנו שקר · יעצנו רע כזבנו
לצנו מרדנו נאצנו סררנו עוינו פשענו צררנו קשינו
ערף · רשענו שחתנו תעבנו תעינו תעתענו :
סרנו ממצותיך וממשפטיך הטובים · ולא שוה
לנו · ואתה צדיק על כל-הבא עלינו · כי אמת
עשית · ואנחנו הרשענו ·
אשמנו מכל-עם · בשנו מכל-דור גלה ממנו
משוש : דוה לבנו בחטאינו · הוחבל
אוויינו ונפרע פארנו זבול בית מקדשנו חרב
בעונינו טירתנו היתה לשמה · יופי אדמתינו
לזרים · כחנו לנכרים · ועדין לא שבנו מטעותינו ·
והיאך נעיז פנינו ונקשה ערפנו · לומר לפניך יי
אלהינו ואלהי אבותינו צדיקים אנחנו ולא חטאנו ·
אבל אנחנו חטאנו : אשמנו

לעינינו

לְעֵינֵינוּ עָשְׁקוּ עֲמָלֵינוּ · מְמוּשָּׁךְ וּמְמוֹרָט מִמֶּנּוּ · נָתְנוּ עֻלָּם עָלֵינוּ · סָבַלְנוּ עַל שִׁכְמֵנוּ · עֲבָדִים מָשְׁלוּ בָנוּ · פּוֹרֵק אֵין מִיָּדָם · צָרוֹת רַבּוֹת סְבָבוּנוּ · קְרָאנוּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ רִחַקְתָּ מִמֶּנּוּ בַּעֲוֹנֵינוּ · שַׁבְנוּ מֵאַחֲרֶיךָ · תָּעִינוּ וְאָבָדְנוּ · וַעֲדַיִן לֹא שַׁבְנוּ מִטָּעוּתֵינוּ הֵיאַךְ נָעִיז פָּנֵינוּ וְנַקְשֶׁה עָרְפֵּנוּ לוֹמַר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ צַדִּיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חָטָאנוּ · אֲבָל אֲנַחְנוּ חָטָאנוּ : אשמנו

אֵל אֶרֶךְ אַפַּיִם אַתָּה · וּבַעַל הָרַחֲמִים נִקְרֵאתָ · וְדֶרֶךְ תְּשׁוּבָה הוֹרֵיתָ · גְּדֻלַּת רַחֲמֶיךָ וַחֲסָדֶיךָ · תִּזְכּוֹר הַיּוֹם וּבְכָל-יוֹם לְזֶרַע יְדִידֶיךָ : תֵּפֶן אֵלֵינוּ בְּרַחֲמִים · כִּי אַתָּה הוּא בַּעַל הָרַחֲמִים : בְּתַחֲנוּן וּבִתְפִלָּה פָּנֶיךָ נְקַדֵּם · כְּהוֹדַעְתָּ לֶעָנָיו מִקֶּדֶם : מֵחֲרוֹן אַפְּךָ שׁוּב · כְּמוֹ בְּתוֹרָתְךָ כָּתוּב : וּבְצֵל כְּנָפֶיךָ נֶחֱסֶה וְנִתְלוֹנָן · כְּיוֹם וַיֵּרֶד יְיָ בֶּעָנָן : תַּעֲבוֹר עַל פֶּשַׁע וְתִמְחֶה אָשָׁם · כְּיוֹם וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ שָׁם תַּאֲזִין שַׁוְעָתֵנוּ וְתַקְשִׁיב מֶנּוּ מַאֲמַר · כְּיוֹם וַיִּקְרָא בְשֵׁם יְיָ וְשָׁם נֶאֱמַר : פותחין הארון

וַיַּעֲבֹר יְיָ עַל-פָּנָיו וַיִּקְרָא :

יום כפור קטן

יי ׀ יי אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וֶאֱמֶת׃ נֹצֵר חֶסֶד לָאֲלָפִים נֹשֵׂא עָוֹן וָפֶשַׁע וְחַטָּאָה וְנַקֵּה׃ וְסָלַחְתָּ לַעֲוֹנֵנוּ וּלְחַטָּאתֵנוּ וּנְחַלְתָּנוּ׃ סְלַח לָנוּ אָבִינוּ כִּי חָטָאנוּ מְחַל־לָנוּ מַלְכֵּנוּ כִּי פָשָׁעְנוּ כִּי אַתָּה יי טוֹב וְסַלָּח וְרַב־חֶסֶד לְכָל־קֹרְאֶיךָ׃

חָטָאנוּ צוּרֵנוּ סְלַח לָנוּ יוֹצְרֵנוּ׃

פעם אחת שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יי אֱלֹהֵינוּ יי אֶחָד׃

ג׳ פעמים בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד׃

ז׳ פעמים יי הוּא הָאֱלֹהִים׃

פעם אחת יי מֶלֶךְ יי מָלָךְ יי יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד

עֲנֵנוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם עֲנֵנוּ׃ עֲנֵנוּ פַּחַד יִצְחָק עֲנֵנוּ׃ עֲנֵנוּ אֲבִיר יַעֲקֹב עֲנֵנוּ׃ עֲנֵנוּ מָגֵן דָּוִד עֲנֵנוּ׃ עֲנֵנוּ אֱלֹהֵי הַמֶּרְכָּבָה עֲנֵנוּ׃ עֲנֵנוּ הָעוֹנֶה בְּעֵת רָצוֹן עֲנֵנוּ׃ עֲנֵנוּ הָעוֹנֶה בְּעֵת צָרָה עֲנֵנוּ׃ עֲנֵנוּ הָעוֹנֶה בְּעֵת רַחֲמִים עֲנֵנוּ׃ עֲנֵנוּ רַחוּם וְחַנּוּן עֲנֵנוּ׃ רַחֲמָנָא עֲנִינָן׃ רַחֲמָנָא פְּרוֹק׃ רַחֲמָנָא יִתְמְלֵי רַחֲמִין עֲלָן וְעַל כָּל־אֱנָשֵׁי בֵיתָנָא וְעַל כָּל אַחָנָא בֵּית יִשְׂרָאֵל וּמַחְשׁוֹכָא לִנְהוֹרָא אַפְּקִינָן בְּרִיךְ שְׁמֵךְ רַבָּא׃ קדיש שלם

ואומרים מזמור יענך יי תמצא בדף ק״ה קדיש

נאכריכט ·

שאָן האטטע איין טהייל דיעזעז ווערקעז דיא פרעסע פערלאסען, אלז וויר ערפוהרען, דאס הערר אייכעל דער איבערזעטצער דעסעלבען איינע צווייטע פערבעססערטע אויפלאגע הערויזגאב · עז ווירדע אונז איינניג שמערצען, וועון וויר אונזערן פאָרזאטץ, דאז דיעזעז געבעטבוך דעם וואונשע דער קעננער פאָללקאָממען ענטשפרעכע, דורך דיעזע ליקע צום טהייַלע געשייטערט פאָנדען, דא וויר אונז באלד אן דער ערשטען, באלד אן דער צווייטען, אונד אין מאנכעם שטיקע אויך אן דעז הערון פריעדלענדר'ז אויזגאבע האלטען מוסטען, וואָ אונז הערר אייכל פערליעס · וואָרן וויר מיט דער פערבעססערטען אויזגאבע גלייך פערזעהען געוועזען, זאָ ווירדע דער היערפאָלגענדע רעגיזטער, דער טהיילז דיא זיך איינגעשליכענען דרוקפעהלער, טהיילז דיא נאכהאלטונג דער בעססערן אויפלאגע בעטריפט, איינען וויט קליינערן רוים איינגענאָממען האבען, דעסען וויר אונז אבער דענגאָך וועניגער שאָמען, אלז וויר אונז זעלבזט ווירדען דאריבער פאָרווירפע געמאכט האבען, וועון וויר זאָלכע מיט שטיללשווייגען איבערגאנגען וואָרען ·

דרוקפעהלער ·

זייטע	צייל	שטאטט	ליעס
3	15	זיינער	זיינע
10	1	געלאָב	געלאָבט
11	5	פערנינפטיגען	פערנינפטיגע
—	12	גענאָסע	גענאָסען
—	14	זיינע	דיינע
—	23	דיינען	דיינעם
12	4	אוירופען	אויזרופען

זייטע	ציילע	פעהלט	ליעס
—	5	איינגיגן	אייגציגען
16	2	צעהנטהייל	צעהנטהיילען
—	11	ניימאָאַד	ניימאָנד
21	18	הערוגעהאָבען	הערויזגעהאָבען
29	11	ערצט	עריץ
36	29	שטערן	שטערנע
37	15	אמורי	אמוריטער
38	6	טרייערפיללט	טרייערפיללענד
39	3	רעטטען	רעטטעט
40	20	זיינען	זיינעם
44	16	(נאך) הייליגקייט (פעהלט) עוויגליך אונד אימער	
50	22	אללעם	אללעז
52	3	איבערנאטירליכען	איבערנאטירליכע
53	13	פערזונקען	פערזאנקען
60	12	דא	דוא
—	—	(פאָר) גאבזט (פעהלט) זיא איהנען	
—	16	אללען	אללעז
—	20	איינמיטהיגען	איימיטהיגען
61	9	(נאך) גענאֶהרט (פעהלט) אום דיר צו דאנקען אום דיך אלז איין איינציגען עוויגען וועזען צו ערקעננען	
66	4	ענטפערנטוטע	ענטפערנזטען
68	7	אונזער	אונזרער
69	12	היערניעדער	היעניעדען
74	28	יענער	יענע
86	28	זינגעזפעראֶנדרוג	זיגגעזפעראָנדרונג
95	5	בעשאֶמטען	בעשאֶמטעם
101	13	מצרים	ירושלים
102	15	(נאך) גאָטט (פעהלט) זיינע לעהרע איזט וואהר	
108	15	(נאך) ביזט (פעהלט) אללגיטיג	
—	16	אלליין	אללען
109	13	אן	איין
115	10	פירזאממעלן	פירזאממעלטען

בלאטט	ציילע	שטאטט	ליעס
116	9	שולדען	שולדיגען
—	23	ראבע!	ראבע, עוויגער!
117	2	אלבערן	אלבערנען
—	8	ריכטין	טיכטען
—	20	אונטערשטיטצטע	אונטערשטיצט
119	16	(נאך) איזט	(פֿעהלט) איהר
121	17	זאָ	וועזן
122	6	מיינען	מיינעם
124	5	דעדליכען	רעדליכעם
125	2	דיינען	דיינעם
—	23	מזמור	פזאלם דוד'ז
127	8	(נאך) לעגע	(פֿעהלט) אן
133	11	איינען	איין
139	8	(נאך) 3);	(פֿעהלט) אונד
—	11	רעבע	העבע
141	12	פֿיר	פֿאָר
144	2	אָדען	אָדעם
146	12	אנצושפרעכען	אויזצושפרעכען
—	13	דען	דער
147	19	רויבער	רייבער
148	17	פֿראָהלאָקען	פֿראָהלאָקעט
—	25	פֿיער	פיעלען
153	6	איהרע	איהר
154	13	(נאך) נאכקאָממען	(פֿעהלט) דען
155	14	זיינען	דיינעז
158	4	(נאך) לאס (צו פֿיעל)	לאנגעז אונד
—	14	(נאך) הארטע	(פֿעחלט) אונד איבלע
159	1	(נאך) טאֶכטער	(פֿעהלט) אונד מיינע הויזגענאָסען
162	7	(נאך) לאנגעז	(פֿעהלט) אונד
164	30	דען	דעז
168	25	קעוואֶכזמושעל	אניכזמושעל
170	13	שטעהע	שטעהעט
174	10	מאיעזטאֶטישער	מאיעזטאֶטישען
176	2	איין	איינען

בלאטט	ציילע	שטעהט	ליעס
177	15	צו זיינען	זיינעם
178	1	בערגע	בערגען
179	25	היידענפֿיילע	העלדענפֿיילע
181	7	אום אונזער	אונזערן
182	28	הערצען	הערצענס
184	5	דען	דעם
—	19	שטעהט	זעהט !
—	—	וויא	ווירד
186	23	דיינע	דיינען
191	20	קינדער	רינדער
193	18	מיר	מיין
—	25	בונד	קונד
196	6	דעם	דען
197	11	אנפֿאנג	אויפֿגאנג
208	16	אייגען	אייגנען
116	13	(צו פֿיעל ביז נאך) וויא אָבען ׃	
231	15	דיא איבערזעטצונג פֿאָן ישמחו׳ זיעהע זייטע 166	
234	5	דער	דאז
235	6	דיינען	דיינעז
—	8	דער	דען
240	3	אללע	אללער
246	21	פֿאָן	פֿאָר
264	5	אייגענען	אייגענעז
273	16	זיא	עז
275	15	לעהרער	לעהרע
281	23	אונזרעם	אונזרער
285	23	דעם	דען
286	15	פֿעהלער	פֿעהלערן
287	12	בלוטגיריגע	בלוטגיריגען
290	4	פֿאָם	פֿאָן
293	31	אונטערוועגע	אונטערוועגען
298	8	נאהמען	נאהמע
308	12	צו	צום
310	13	(נאך) אונז (פֿעהלט) אום	

B
606.

תפלות